

KESKIVIIKKO 16. HELMIKUUTA 2011

Puhetta johti

puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 9.05.)

1. Istunnon avaaminen

2. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

3. Työjärjestyksen tulkinta

Puhemies. – (PL) Eilissä äänestyksessä ilmoitettiin Euroopan parlamentin työjärjestyksen 56 ja 50 artiklan tulkinnasta, jonka perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta hyväksyi 14. helmikuuta 2011 pitämässään kokouksessa. Koska tulkinnasta ei ole esitetty työjärjestyksen 211 artiklan 4 kohdan mukaisesti vastalauseita, tulkinta voidaan katsoa hyväksytyksi. Äänestys jäsen Mathieun mietinnöstä, joka koskee kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevaa menettelyä, on näin ollen poistettu tämän istuntojakson esityslistalta. Kuten tiedätte, asiasta on keskusteltu paljon, ja nyt meillä on työjärjestykseen ja työtämme ohjaaviin periaatteisiin perustuva tulkinta.

4. Kroatiaa koskeva edistymiskertomus 2010 (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Kroatiaa koskevasta edistymiskertomuksesta 2010.

Tapasin eilen Kroatian pääministerin yhdessä kahden keskeisen instituutiomme edustajan, esittelijä Hannes Swobodan ja Kroatian pysyvän edustustomme johtajan Gunnar Hökmarkin kanssa. Keskustelimme Kroatian edistymisestä matkalla kohti Euroopan unionia. Olen erittäin iloinen, että tänään voimme keskustella neuvottelujen tilasta ja Kroatian tulevaisuudennäkymistä Euroopan unionissa suoraan kaikkien jäsenten läsnä ollessa. Olen iloinen myös siitä, että naapuruuspolitiikastamme vastaava komission jäsen Füle on mukana istuntosalissa. Pyydän nyt János Martonyita käyttämään puheenvuoron neuvoston puolesta. János Martonyi ja puheenjohtajavaltio Unkari pitävät EU:n laajentumista Kroatiaan erittäin tärkeänä, ja tämä on siksi tärkeä aihe puheenjohtajavaltio Unkarin asialistalla. János Martonyi, teillä on nyt puheenvuoro.

János Martonyi, *neuvoston puheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa Euroopan unionin puheenjohtajavaltion puolesta, että on erityinen ilo puhua tänään Euroopan parlamentin täysistunnossa.

Istunto tarjoaa hyvin ajoitetun tilaisuuden tarkastella Kroatian liittymisprosessissa saavuttamaa edistystä ja esitellä puheenjohtajavaltio Unkarin suunnitelmat tälle vuoden ensimmäiselle puoliskolle.

Aivan ensimmäiseksi haluan ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että parlamentti on ollut aktiivisesti mukana laajentumisprosessissa ja osallistunut rakentavasti laajentumista koskevaan yleiseen keskusteluun ja erityisesti Kroatian liittymistä koskevaan keskusteluun.

Kuten olemme useasti korostaneet, laajentuminen lujittaa rauhaa, demokratiaa ja vakautta Euroopassa, edistää Euroopan unionin strategisia etuja ja auttaa EU:ta saavuttamaan paremmin tärkeiden alojen poliittiset tavoitteensa, jotka ovat keskeisiä talouden elpymisen ja kestäväen kasvun kannalta.

Laajentuminen on poliittisen ja taloudellisen uudistuksen keskeinen vaikuttaja. Sen etenemisvauhti riippuu suurelta osin Kööpenhaminan kriteerien täyttymisestä ehdokasvaltioissa ja ehdokasvaltioiden kyvystä täyttää jäsenyysvelvoitteet.

Laajentuminen on yksi puheenjohtajuuskautemme tärkeimmistä painopistealueista, ja tehtävämme vuoden tällä puoliskolla on kehittää politiikkaa vastaamaan Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2006 hyväksymää laajentumista koskevaa uutta yksimielisyyttä sekä neuvoston 14. joulukuuta 2010 antamia päätelmiä, joille Eurooppa-neuvosto on antanut tukensa.

Kuten Eurooppa-neuvoston päätelmissä todetaan, liittymisneuvottelujen päätökseen saaminen Kroatian osalta on käden ulottuvilla, ja tavoitteenamme on päättää neuvottelut Unkarin puheenjohtajuuskauden loppuun mennessä – edellyttäen tietysti, että Kroatia täyttää neuvottelulukujen päättämistä koskevat jäljellä olevat tarkistuskohdat.

Haluaisimme myös viimeistellä liittymissopimuksen niin pitkälti kuin mahdollista ja tasoittaa näin tietä Kroatian EU:hun liittymiselle, jota odotamme innokkaasti. Siksi, kuten päätöslauselmassanne korostetaan, tämä vuosipuolisko on ratkaisevan tärkeä Kroatian neuvotteluprosessin kannalta.

Puhun vielä hyvin lyhyesti ratkaisemattomista kysymyksistä. Yhteensä 35 luvusta on neuvottelujen alusta lähtien tähän mennessä avattu 34 lukua ja näistä 28 lukua on suljettu väliaikaisesti.

Olemme siis hyvin lähellä neuvottelujen päättämistä. Vielä on silti suljettava joitakin vaikeita lukuja, kuten kilpailu, maatalous ja maaseudun kehittäminen, kalastus, aluepolitiikka ja rakenteellisten välineiden yhteensovittaminen, oikeuslaitos ja perusoikeudet sekä rahoitusjärjestelyt ja talousarviota koskevat määräykset, joista osalla on tietysti vaikutusta talousarvioon.

Painotimme neuvoston viime joulukuussa hyväksymissä Kroatiaa koskevissa päätelmissä keskeisiä ongelmia, jotka vaativat lisätyötä näillä aloilla. Teille on ilmoitettu niistä. Haluamme korostaa myös joitakin asioita, jotka on otettu asianmukaisesti huomioon päätöslauselmassanne.

Neuvosto on pannut merkille, että Kroatia on edistynyt rohkaisevasti monilla aloilla, muun muassa oikeusvaltion periaatteen ja korkean tason korruption suhteen. Samalla on selvää, että lisätoimia tarvitaan. Ne koskevat oikeuslaitoksen riippumattomuutta ja tehokkuutta sekä korruption torjuntaa kaikilla tasoilla.

Neuvosto myös kehotti Kroatiaa tehostamaan toimiaan jäljellä olevien tarkistuskohtien täyttämiseksi, muun muassa saamaan aikaan vakuuttavia tuloksia erityisesti kilpailupolitiikan alalla sekä oikeuslaitoksen ja perusoikeuksien alalla.

Tässä yhteydessä haluan painottaa, miten tärkeänä pidämme lainsäädännön unionin säännöstöön mukauttamisen – ja säännöstön täytäntöönpanon – valvontaprosessia hallinnollisten valmiuksien takaamiseksi ja vakuuttavien tulosten saavuttamiseksi.

Erityisesti arvio, jonka komissio antaa maaliskuussa edistyksestä oikeuslaitoksen ja perusoikeuksien alalla, on erittäin tärkeä luvun 23 myöhemmin tällä vuosipuoliskolla mahdollisesti tapahtuvan sulkemisen kannalta. Lisäksi neuvosto totesi Kroatian tekevän yleisesti ottaen hyvää yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) kanssa, mutta toisti, että täysimittainen yhteistyö on edelleen erittäin tärkeä osa neuvottelupuitteita.

Nyt kun virastojen välinen erikoistyöryhmä on alkanut tutkia tärkeitä uusia lähestymistapoja, neuvosto on pyytänyt Kroatiaa jatkamaan hallinnollista tutkintaa, jotta puuttuville sotilasasiakirjoille saadaan selitys.

Neuvosto ilmaisi myös myönteisen suhtautumisensa Kroatian aktiiviseen rooliin alueyhteistyössä sekä sen naapurisuhteiden parantumiseen ja toimiin sovinnon saavuttamiseksi alueella.

Raja-asiasta Slovenian kanssa tehdyn välityssopimuksen voimaantulo marraskuun lopussa oli erittäin toivottu edistysaskel tällä alalla. Hyvien naapuruussuhteiden tärkeyden huomioon ottaen neuvosto on kehottanut Kroatiaa rakentamaan tämän edistyksen pohjalle toimia, joilla pyritään ratkaisemaan kaikki jäljellä olevat kahdenväliset ja alueelliset ongelmat yhdessä kyseisten valtioiden kanssa.

Yhteenvetona toistan, että puheenjohtajuuskaudellamme on edelleen paljon tehtävää. Kroatian tulee tehdä kaikkensa täyttääkseen jäljellä olevat tarkistuskohtat, ylläpitääkseen ja parantaakseen jo saavutettuja tuloksia ja neuvottelupuitteiden mukaisesti täyttää vakuuttavasti kaikki muut jäljellä olevat velvoitteet.

Omalta osaltamme on sanomattakin selvää, että luotamme kaikkien jäsenvaltioiden, Euroopan komission ja tietysti ennen kaikkea Euroopan parlamentin tukeen ja yhteistyöhön tässä pyrkimyksessä.

On erittäin tärkeää ylläpitää tätä tahtia, jotta neuvottelut saadaan onnistuneeseen päätökseen, kuten korostetaan painopisteissä, jotka puheenjohtajavaltio Unkarilla on kesäkuun loppuun eli toisin sanoen puheenjohtajuuskautensa loppuun saakka.

Puhemies. – (EN) Naapuruuspolitiikka on hyvin tärkeä Euroopan unionille, Välimeren alueelle, itäiselle kumppanuudelle ja ennen kaikkea Länsi-Balkanille. Annan nyt puheenvuoron tästä politiikasta vastaavalle komission jäsenelle.

Štefan Füle, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella Kroatia-mietinnön esittelijää Hannes Swobodaa ja ilmaista kiitokseni oikeudenmukaisesta ja tasapainoisesta mietinnöstä. Siinä tunnustetaan vaikuttava edistys, jonka Kroatia on saavuttanut liittymisperusteiden täyttämisen, ja nostetaan samalla esiin toimia, jotka ovat vielä tarpeen neuvottelujen päätökseen saattamiseksi.

Euroopan unioni ja Kroatia ovat väliaikaisesti sulkeneet 28 yhteensä 35 neuvotteluluvusta. Luvut, joiden päättämistä koskevat tarkistuskohtat Kroatia on joko täyttänyt tai lähes täyttänyt, pitäisi saada suljettua väliaikaisesti 19. huhtikuuta pidettävässä liittymistä käsittelevässä ministerikonferenssissa. Kuten joulukuun 2010 yleisten asioiden neuvostossa todettiin, neuvottelujen päätös on käden ulottuvilla.

Neuvottelujen tavalliseen tapaan vaikeimmat asiat ovat jääneet käsiteltäviksi viimeiseen vaiheeseen. Kuten ministeri Martonyi juuri painotti, puheenjohtajavaltio Unkari ilmoitti aiemmin tavoitteestaan päättää neuvottelut vuoden 2011 ensimmäisellä puoliskolla, jos kaikki liittymisperusteet ja tarkistuskohtat on täytetty. Tämä on kunnianhimoinen tavoite,

joka voidaan saavuttaa vain, jos Kroatia jatkaa poikkeuksellisen tehokasta panostaan täyttääkseen jäljellä olevat vaatimukset ajoissa.

Tärkeimmät ratkaisemattomat haasteet ovat luvun 23 (oikeuslaitos ja perusoikeudet) ja luvun 8 (kilpailupolitiikka) päättämistä koskevat tarkistuskohdat. Kroatia on tehnyt kovasti työtä kummallakin alalla, mutta nyt on aika ottaa viimeiset askeleet.

Oikeuslaitoksen ja perusoikeuksien osalta tärkeimmät alat, joilla Kroatiaa kehoitetaan täyttämään sitoumuksensa, ovat seuraavat: vakuuttavien ja kestävien tulosten saavuttaminen korruption torjunnassa, oikeuslaitoksen riippumattomuuden, vastuun, puolueettomuuden ja ammattimaisuuden vahvistaminen, sotarikosten rankaisematta jättämiseen puuttuminen, pakolaisten asuttamisohjelman tavoitteiden saavuttaminen ja vähemmistöjen oikeuksien täytäntöönpanon parantaminen. Täysimittainen yhteistyö ICTY:n kanssa on edelleen ehdoton vaatimus.

Kullakin näistä aloista on selviä tarkistuskohdita täytettävänä. Komissio arvioi parhaillaan Kroatian kunkin tarkistuskohdan osalta saavuttamaa edistystä, josta raportoimme tätä lukua koskevassa tulevassa väliraportissamme, jonka on tarkoitus valmistua maaliskuun puoliväliin mennessä.

Minulla oli eilen erittäin hyödyllinen ja rakentava tapaaminen pääministeri Kosorin kanssa. Keskustelimme siitä, miten tärkeää on ylläpitää liittymisneuvottelujen ja yhä jäljellä olevien ongelmien ratkaisemisen tahtia. Kroatian viranomaiset tietävät tarkkaan, mitä heidän on vielä tehtävä. Olin hyvin tyytyväinen saatuaani vahvistuksen pääministerin henkilökohtaisesta sitoumuksesta sen takaamiseen, että työtä jatketaan täydellä teholla, kunnes Euroopan unionin liittymisprosessi saadaan päätökseen.

Olen täysin samaa mieltä niiden kanssa, jotka vaativat, ettei Euroopan unioni anna Kroatialle "erikoisalennuksia" eikä myöskään aseta sille keinotekoisia esteitä. Ehdokasvaltioita koskevan ehdollisuuden täysimittaisen noudattamisen ja Euroopan unionin tekemien sitoumusten täysimittaisen täyttämisen periaatteet ovat yhä laajentumisprosessin kulmakiviä. Ne ovat sen uskottavuuden ydin.

Komissio antaa edelleen täyden tukensa Kroatialle, joka tekee kovasti työtä saavuttaakseen tavoitteensa päästä Euroopan unionin jäseneksi. Olen varma, ja tässä samoilla linjoilla ministeri Martonyin kanssa, että jäsenvaltiot hyväksyvät jäsenyysneuvottelujen saattamisen päätökseen heti, kun voimme vahvistaa, että jäljellä olleet päättämistä koskevat tarkistuskohdat on täytetty. Olen yhtä varma myös siitä, että kun parlamenttia pyydetään antamaan hyväksyntänsä liittymissopimusluonnokselle, se noudattaa tässä tärkeässä roolissaan samaa rakentavaa lähestymistapaa, jota se on osoittanut Kroatian liittymisprosessissa.

Uskon esittelijänne Hannes Swobodan tavoin vakaasti siihen, että kun Kroatian kansalaiset antavat tukensa liittymiselle Euroopan unioniin, he saavat äänestää edustajistaan seuraavissa Euroopan parlamentin vaaleissa.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, aivan ensiksi haluan esittää kaikille varjoesittelijöille vilpittömän kiitokseni erinomaisesta yhteistyöstä, jonka seurauksena meillä on mietintö, joka saa toivottavasti laajaa kannatusta.

Aloitoin mainitsemalla pääministeri Jadranka Kosorin parlamenttiin eilen tekemän vierailun, jonka menestyksekkyydestä olen varma. Arvoisa puhemies, mainitsitte, että Kroatian liittyminen ei ole tärkeää ainoastaan Kroatialle ja Euroopan unionille, vaan sen on myös

tärkeä merkki koko alueelle. Ensimmäinen seikka, jolla haluan korostaa tätä, liittyy uudistuksiin. Jos valtio toteuttaa tehtävät, jotka siltä on vaadittu, meidän on myös pidettävä lupaukset, joita olemme tehneet jäsenyyden suhteen. Kuten János Martonyi ja komission jäsen totesivat, tehtävää on vielä. Viestin on kuitenkin oltava seuraava: ottakaa myös uudistuksen viimeiset askeleet, jotta voimme saavuttaa yhteisen tavoitteemme tehdä sopimus kesäkuussa.

Kosorin kanssa käydyn keskustelun aikana Martin Schulz sanoi, että Piranin lahden kiista olisi aiemmin ratkaistu sotimalla. Nykyään istumme pöydän ääreen ja yritämme löytää tavan neuvotella näistä asioista. Myös tämä on tärkeä merkki koko alueelle – tarkoitan tässä Serbiää ja Kosovoa – siitä, että kiistat voidaan ratkaista taistelun sijaan yksinkertaisesti neuvottelujen ja vuoropuhelun avulla. Pääministeri sanoi, että hänen maassaan hallitus ja oppositio ovat siirtymässä samaan suuntaan EU:n suhteen. Viimeisin keskusteluni sosiaalidemokraattiopposition johtajan Zoran Milanovićin kanssa vahvisti tämän olevan totta.

Eilen keskustelimme Albaniasta. Albaniakin voisi ottaa tämän esimerkkinä siitä, kuinka tärkeitä yhteisiä huolenaiheita koskevat asiat voidaan hoitaa poliittisen keskustelun lisäksi.

Meidän tulee siksi lähettää Zagrebiin ja koko Kroatiaan kaksoisviesti siitä, että me – neuvosto, komissio ja Euroopan parlamentti – teemme yhteistyötä neuvottelujen päättämiseksi kesäkuussa, jotta sopimus saadaan aikaan ja voimme antaa hyväksyntämme syksyllä, jotta ratifointiprosessi saadaan todella toteutettua. Pyydän kuitenkin – tämä on kohdistettu Kroatialle – ratkaisemaan yhä jäljellä olevat kysymykset. Korruption torjunnassa on jo otettu rohkeita askeleita, mutta vielä muutamat viimeiset askeleet on otettava. Oikeusjärjestelmän uudistamisessa ja telakoiden suhteen on tehtävä yhä töitä. Kaikki nämä seikat mainitaan kuitenkin raportissamme. Ne eivät ole ylitsepääsemättömiä esteitä vaan antavat Kroatialle mahdollisuuden täyttää tarvittavat vaatimukset.

Tämä mielessä pitäen meidän, hyvät kuulijat, tulee tänään lähettää Kroatialle ja todellakin koko alueelle meiltä kaikilta yhteinen viesti, että jos valtio toteuttaa siltä vaaditut tehtävät, Euroopan unioni pitää oman lupauksensa ja ottaa sen unionin jäseneksi. Arvoisa puhemies, kuten tekin sanoitte eilen, Kroatian hyväksymisestä on hyötyä myös Euroopan unionille, kunhan se on tehnyt, mitä sitä on pyydetty tekemään.

Haluan näin ollen kiittää uudelleen varjoesittelijöitä. Jos pystymme lähettämään Kroatialle ja koko alueelle mahdollisimman yhtenäisen viestin, se on valtava askel eteenpäin kohti koko alueen rauhanomaista yhdentymistä.

Bernd Posselt, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet. Minun on myönnettävä, että olen hyvin liikuttunut tänään, koska tänä vuonna tulee kuluneeksi 20 vuotta siitä, kun demokraattiliike vahvistettiin Sloveniassa ja Kroatiassa. Se oli vuoden vanha, ja ihmiset iloitsivat Kroatian lisäksi myös Unkarissa, Tšekin tasavallassa ja muualla.

Sitten 28. kesäkuuta 1991 Jugoslavian kansanarmeija teki julman hyökkäyksen. Tähän aikaan kaikki tuntui palanneen entiselleen. Olin Vukovarissa, kun pieni, kukoistava Euroopan malli tuhottiin, sadat tuhannet ihmiset menettivät kotinsa ja tuhansia ihmisiä kuoli. Sen jälkeen olen saanut saattaa Kroatiata matkalla kohti Euroopan unionia. Meidän on tunnustettava selvästi, että Kroatia on tehnyt uskomattomia ponnisteluja tällä matkalla etenemiseksi.

Komission jäsen nosti tänään esiin keskeisen sanan. Hän puhui oikeudenmukaisuudesta. Voisimme panna Hannes Swobodan mietinnön yläotsikoksi ”Oikeudenmukaisuus Kroatiaa kohtaan”, koska siitä tässä on todella kyse. Nyt ei ole kysymys etuoikeuksista tai alennuksista – kuten oikeutetusti sanottiin – vaan oikeudenmukaisuudesta. Kroatia on nyt valmis liittymään Euroopan unioniin. Muutamalla alalla tarvitaan muutamina lähikuukausina vielä viimeisiä ponnistuksia. Maalle ei tule kuitenkaan luoda keinotekoisia esteitä, kuten on valitettavasti toistuvasti tehty viime vuosien aikana. Kroatian historia ja kulttuuri ovat yhteydessä Sloveniaan ja Unkariin. Kroatia olisi pitänyt hyväksyä Euroopan unioniin yhdessä näiden Keski-Euroopan valtioiden kanssa, sillä se on myös hyvin pitkälti keskieurooppalainen valtio. Näin ei tapahtunut useista syistä, mutta nyt aika on kypsä. Siksi ajamme nyt asiaa tarmokkaasti. Emme aseta määräaikoja – pysymme kannassamme, että perusteet ovat määräaikoja tärkeämmät. Vaadimme kuitenkin tiukasti, ettei maalle aseteta keinotekoisia esteitä ja että sitä kohdellaan oikeudenmukaisesti ja sen ansaitsemalla tavalla.

Ivo Vajgl, *ALDE-ryhmän puolesta*. - (SL) Arvoisa puhemies, tänään on viimeinen kerta, kun keskustelemme mietinnöstä, joka koskee Kroatian edistymistä ehdokkaana Euroopan unionin täysjäseneksi. Haluan kiittää esittelijä Hannes Swobodaa, joka on tehnyt tätä työtä useita vuosia, rakentavasta ja ystävällisestä lähestymistavasta niin varjoesittelijöiden parissa kuin toimissa Kroatian hallituksen ja, sanoisin myös, Kroatian kansalaisten kanssa.

Jälkikäteen ajatellen ja ottaen huomioon olosuhteet, joissa Kroatiasta tuli itsenäinen valtio 20 vuotta sitten, voisimme ehkä sanoa, että se on odottanut jäsenyyttä riittävän kauan, ellei jopa liian kauan. Ministeri Martonyi, annoitte meille erittäin yksityiskohtaisia tietoja Kroatian liittymisneuvotteluja koskevista suunnitelmistanne. Tuemme suunnitelmianne ja toivomme, että ne toteutuvat kokonaisuudessaan.

Mitä tulee Zagrebin hallintoon, Kroatialla on vielä paljon tehtävää neuvottelujen päätökseen saattamista edeltävinä kuukausina. Luku 23 on koko ajan ollut Euroopan liberaalidemokraattien liiton (ALDE) ryhmän erityisen huomion kohteena. Keskustelimme ja sovimme tästä eilen ystävällisessä keskustelussa ALDE-ryhmän puheenjohtajan Guy Verhofstadtin ja Kosorin kanssa.

Tämä luku on keskeinen oikeusvaltion periaatteen, menneisyyden perinnön vakavan käsittelyn, tehokkaan ja puolueettoman oikeuslaitoksen, oikeusvarmuuden ja kaikkien kansalaisten tasa-arvon kannalta. Jokaisen oikeusvaltion periaatteeseen perustuvan demokraattisen valtion – Euroopan unionin jokaisen jäsenen – on taattava vapaudet, kuten avoimuus ja tiedotusvälineiden riippumattomuus, vähemmistöjen suojelu, sukupuolten tasa-arvo ja jokaisen enemmistöstä poikkeavan suojelu.

Kroatian hallitus ja pääministeri Jadranka Kosor ansaitsevat kiitokset korruption ja rikollisuuden määrätietoisesta torjumisesta. Kroatia ansaitsee kiitoksen myös ystävällisten suhteiden onnistuneesta luomisesta naapureihinsa, mutta sitä tulee samalla kehottaa ratkaisemaan jäljellä olevat ongelmat.

Kun näytämme Kroatialle vihreää valoa viimeiselle neuvottelukierrokselle ja viimeiselle ponnistukselle kohti täysjäsenyyttä, meidän tulee korostaa, että mietintö on osoitettu kaikille Kaakkois-Euroopan valtioille, joilla on samat odotukset. Meilläkin on odotuksia: odotamme Euroopan saattavan laajentumisproessin päätökseen ja kehittyvän yhtenäisyyden ja yhtäläisten arvojen maanosaksi.

Haluaisin lisätä vielä yhden virkkeen. Vain tällä tavoin Euroopan unioni pystyy nyky maailmassa nousemaan maailmanlaajuiseen johtoasemaan ja täyttämään roolinsa. Kiitos kärsivällisyydestänne, arvoisa puheenjohtaja.

Franziska Katharina Brantner, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää Hannes Swobodaa hyvästä yhteistyöstä viime vuonna ja, ensimmäistä kertaa, tänä vuonna.

Olen Bernd Posseltin kanssa samaa mieltä siitä, että kyseessä on oikeudenmukainen mietintö. Odotamme innokkaasti, että saamme toivottaa Kroatian tervetulleeksi – kuten jo todettiin – heti, kun se täyttää kaikki perusteet. Kroatia on erityinen liittyvä valtio, ja EU:lla on erityinen velvollisuus varmistaa myöhemmin, että kaikki muutkin Länsi-Balkanin valtiot pystyvät liittymään. Kroatian on tästä alueellisesta näkökulmasta oltava nyt luokkansa paras, jotta sen luokkatoverit voivat liittyä myöhemmin. Meillä on velvollisuus muita maita kohtaan, sillä jos epäonnistumme nyt ja teemme virheitä nyt, muiden liittymisestä tulee paljon vaikeampaa. Emme voi luopua tästä Länsi-Balkanin tavoitteesta.

Osa teistä mainitsi korruptiota koskevan luvun 23. Meidän mielestämme EU:n on oltava rehellinen myös itsestään ja mietittävä, miten suuressa määrin siinä itsessään korruptiota. Siksi pyydämme OLAFia selvittämään, paljonko EU:ssa on korruptiota. Pyydän kaikkia ryhmiä osallistumaan tähän pyrkimykseen, sillä meidän on oltava rehellisiä myös itsellemme.

Viimeiseksi haluan todeta, että se, miten käsittelemme menneisyyttä, on tärkeä osa EU:hun liittymistä. ICTY mainittiin aiemmin. Tämä on tärkeää, mutta mielestämme myös paikallisten sotarikostuomioistuinten on toimittava paremmin. Amnesty Internationalin raportissa korostetaan, että niissä on vielä paljon vikoja ja puutteita. Parannettavaa on mielestämme muun muassa todistajansuojelussa, ja haluaisimme nähdä sitäkin parannettavan. Pidämme tärkeänä, että EU esittää vaatimuksia menneisyyden tämän osa-alueen ja menneisyyden työstämisen suhteen.

Muuten odotamme kaikki innokkaasti Kroatian toivottamista tervetulleeksi parlamenttiin.

Geoffrey Van Orden, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, pidämme laajentumista yhtenä EU:n politiikan onnistuneimmista osa-alueista, kunhan se toteutetaan tiukkojen perusteiden mukaisesti ja aiemmista liittymisistä otetaan opiksi.

Neuvoston mukaan Kroatian liittymisneuvottelujen päätös on käden ulottuvilla, mutta komissio on ilmoittanut, ettei korruptio-ongelmaa ja oikeuslaitoksen uudistusta ole vielä käsitelty tarvittavalla tavalla. Asia on hyvin vakava. Huolestamme eivät ole perusteettomia.

4,5 miljoonan asukkaan Kroatiassa on ilmeisesti lähes miljoona kasautunutta oikeustapausta, joista merkittävä osa liittyy omistusoikeuksien väärinkäyttöön. Myös tiedotusvälineiden vapautta kritisoidaan. Entisiä ministereitä on syytetty korruptiosta. Jotkut saattaisivat nähdä tämän todisteena toimiin ryhtymisestä. Todellisuudessa se paljastaa syvän huonovointisuuden, jota ei ole juurikaan hoidettu. Poliitikkojen ja tuomarikunnan laaja korruptoituneisuus on johtanut siihen, että Balkanin reittiin suoraan liittyvän järjestäytyneen rikollisuuden torjunta on epäonnistunut.

Tässä esitetystä ongelmien litaniasta huolimatta Kroatian aikaisesta liittymisestä tuntuu tulleen itsestäänselvyys. Olisi sääli, jos liittymisprosessista tulisi pelkkä omakohtaisista poliittisista mieltäjohteista riippuva muodollisuus, joka toteutuisi ennen kuin nämä perustavanlaatuiset ongelmat on ratkaistu.

Takis Hadjigeorgiou, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (EL) Arvoisa puhemies, me Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmässä / Pohjoismaiden vihreässä vasemmistossa kannatamme Kroatian liittymistä Euroopan unioniin ja uskomme, että maasta tulee pian täysjäsen, jos Kroatian kansalaiset näin haluavat ja jos maa täyttää kaikki liittymisperusteet.

Edistymiskertomuksessa pannaan merkille edistys, jota on saavutettu pakolaisten paluun, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon sekä naapurimaiden kanssa olevien erimielisyyksien ylittämisen alalla, ja me suhtaudumme siihen myönteisesti. Vaadimme kuitenkin lisää uudistuksia, erityisesti oikeuslaitoksen ja korruption torjumisen suhteen.

Meidän tulee kuitenkin ottaa huomioon myös Kroatian kansalaisten sosiaalis-taloudelliset ongelmat, kuten köyhyys, pitkäaikaistyöttömyys ja työntekijöiden oikeuksien polkeminen. Valitettavasti ehdotukset vapaan talouden edistämiseksi vain pahentavat kroatialaisten sosiaalis-taloudellisia ongelmia.

Tuemme siksi sellaisen todellisen sosiaalisen kehityksen edistämistä, joka takaa kaikkien Kroatian kansalaisten elämänlaadun uudenaikaistamalla sosiaaliturvajärjestelmää, tarttumalla työttömyyteen, parantamalla terveydenhuoltopalvelujen, asuntojen ja koulutuksen saatavuutta sekä poistamalla erityisesti vähemmistöjen syrjinnän.

Jaroslav Paška, *EFD-ryhmän puolesta.* – (SK) Arvoisa puhemies, lokakuusta 2005 lähtien, jolloin päätettiin aloittaa keskustelut Kroatian liittymisestä EU:hun, Kroatian hallitus on muuttanut maan johtamista merkittävästi valmistautuakseen Kroatia parhaalla mahdollisella tavalla EU:hun liittymiseen.

Liittymisprosessin suurin edistysaskel otettiin vuonna 2010, kun kroatialaiset ystävämme saivat päätökseen neuvottelut useista vaikeista luvuista ja tekivät huomattavia muutoksia perustuslakiin sekä edistyivät sivistyneen ratkaisun löytämisessä naapurivaltioiden kanssa käytäviin rajakiistoihin. Serbian presidentin Boris Tadicin virallinen vierailu Vukovariin osoitti, että serbi- ja kroattikansalaisten väliset suhteet voivat rakentua myös keskinäiseen kunnioitukseen, arvostukseen ja ymmärrykseen.

Se, miten nopeasti liittymisprosessi saatetaan päätökseen, riippuu nyt täysin Kroatiasta, jonka on kaikkien EU:hun liittymisen edellytysten täyttämisen jälkeen saatava tälle askeleelle kansalaistensa hyväksyntä maanlaajuisessa kansanäänestyksessä. Toivotan vilpittömästi kroatialaisille ystävillemme menestystä, jotta he saavat päätettyä viimeiset luvut nopeasti ja pystyvät kansanäänestyksen kautta vahvistamaan valmiutensa tulla osaksi Euroopan yhteisöä.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, on kulunut alle 20 vuotta siitä, kun Kroatia taisteli itsenäisyytensä turvaamiseksi. Nyt siitä luovutaan ilman ensimmäistäkään laukausta.

Kroatia on joutunut tekemään suuria ja merkittäviä muutoksia lainsäädäntöön. Se on joutunut myös poistamaan tuet tärkeiltä teollisuudenaloiltaan ja niillä työskenteleviltä ihmisiltä. Kroatialaisten on tehtävä kaikki nämä asiat, jotta Euroopan unioni suvaitsee hyväksyä sen jäsenekseen.

Mikä merkittävintä, kaikki muutokset tehdään ennen kuin kansalaiset ovat antaneet hyväksyntänsä luvatussa kansanäänestyksessä ja ennen kuin heitä on edes pyydetty antamaan hyväksyntänsä. Vaikka mielipidemittaukset osoittavat enemmistön vastustavan EU:n jäsenyyttä, kansanäänestyksen myönteistä tulosta pidetään itsestäänselvyytenä. Kun

valtavia muutoksia toteutetaan odotettaessa hyväksyntää, jota ei ole vielä saatu, voimme olla varmoja, että hyväksyntä on pelkkä muodollisuus.

Mietinnössä todetaan, että toimittajat valittavat kohtuuttomasta poliittisesta painostuksesta. Siinä ei kuitenkaan mainita, miten tämän painostuksen alla voidaan pitää vapaa ja oikeudenmukainen kansanäänestys.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat. Tämä on nyt viimeinen neuvottelukierros ennen liittymistä siltä osin kuin asiasta keskustellaan unionin toimielimissä, koska jäljellä on vielä kansallisten parlamenttien ratifointiprosessi, joka ei varmasti myöskään ole helppo. Sain ulkoasiain valiokunnan puheenjohtajana toimiessani seurata läheltä osana laajentumisprosessia viimeksi liittynyttä 12 jäsenvaltiota ja voin sanoa, että Kroatia on valtio, joka on tehnyt huomattavan määrän työtä pitkän ajanjakson aikana täyttääkseen liittymisperusteet, ja siitä syystä kehitys kohti hyväksyntää on myönteistä kehitystä.

Liittymistä on tuettava poliittisista syistä. Se on samalla merkki muille valtioille, jotka saattavat joutua odottamaan kauan ennen kuin ovi Eurooppaan aukenee sen sijaan, että se olisi kiinni. Yleinen poliittinen viesti on tärkeä. Muista maista saamiemme kokemusten perusteella sanoisin kuitenkin, että Kroatian on uudistettava oikeus- ja hallintojärjestelmiään myös oman etunsa vuoksi – liittymisprosessista riippumatta. Kun oikeudenkäynnit ovat ratkaisematta liian pitkään tai korruptiosyytöksiä nousee esiin, mutta oikeudenkäynti syytettyä vastaan kestää liian pitkään, koko valtion kokonaiskehitys kärsii. Tällä alalla on tehtävä enemmän työtä.

Göran Färm (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi esittää suuren kiitoksen esittelijä Hannes Swobodalle, joka on tehnyt erinomaista työtä. Kroatian EU-jäsenyys lähestyy, mutta jäljellä on vielä muutamia haasteita, kuten korruption torjunta. Kroatia on hyväksynyt uutta ja parempaa lainsäädäntöä, mutta uudistukset on nyt pantava täytäntöön. Tarvitaan tehokasta tutkintaa, syytteenpanoa ja tuomioita.

Nyt kaikki katseet ovat kääntyneet tapaukseen, joka koskee Itävallassa vangittuna olevaa entistä konservatiivipääministeriä Ivo Sanaderia. Ylistämme sitä, mitä kroatialaiset toimittajat ja poliitikot ovat osoittaneet paljastamalla poliittisen eliitin korruptoituneisuuden. Ivo Sanaderin tapaus on samalla myös totuuden hetki EU:lle, sillä korruption on tarvitaan kaksi osapuolta. Koska on esitetty syytöksiä, joiden mukaan Ivo Sanader yritti vaikuttaa EU:hun sopimattomalla tavalla, olen ehdottanut, että Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF toimisi yhdessä Kroatian tutkijoiden kanssa tämän tiedon selvittämiseksi, sillä emme tietenkään tiedä, onko se totta.

Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillidemokraatit) haluaa poistaa tämän päätöslauselman tärkeän osan, mutta me kehotamme yhdessä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän kanssa kaikkia poliittisia ryhmiä tukemaan sitä. EU:n tulee toimia ennakoivasti eikä ainoastaan asettaa vastuuta Kroatialle.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, maailmanlaajuisen talouskriisin myrskyisillä vesillä on rohkaisevaa nähdä, että Kroatialla on vakaa kurssi kohti jäsenyyttä.

Tähän mennessä saavutettu edistys on vaikuttavaa, mutta haluan painottaa, että tämän myönteisen tahdin tulisi nyt vaikuttaa muihin aloihin, joilla on vielä paljon tehtävää.

Haluan painottaa tässä tänään kahta asiaa. Ensimmäinen on oikeuslaitoksen uudistus ja vahvistaminen. Vakaa ja riippumaton oikeuslaitos on täysin välttämätön korruption

torjumiseksi ja oikeusvaltion periaatteen takaamiseksi pitkällä tähtäimellä. Tässä ei ole kyse pelkästään rikollisten pidättämisestä vaan heidän käsittelystä sen jälkeen. Muuten korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumistoimilla ei ole vaikutusta.

Toinen asia, jonka haluan mainita, on tarve perustaa Kroatian yhteiskunta suvaitsevaisuudelle. Euroopan unionin hankkeessa on kyse sovinnonteosta, joka koskee maiden välisten suhteiden lisäksi – taputan Kroatian ja sen naapureiden suhteiden parantumiselle – myös maiden sisäisiä suhteita. Vähemmistöihin kohdistuvia väkivaltauhkia ei voida missään tapauksessa hyväksyä. Ymmärrän täysin, että tämä on vaikeaa, mutta uskon vakaasti, että se edistäisi liittymiskeskusteluja ja että ponnistuksesta itsestään olisi suoraa hyötyä Kroatian yhteiskunnalle.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, meidän tulee ehdottomasti tukea puheenjohtajavaltio Unkaria sen kunnianhimoisissa tavoitteissa saada Kroatian kanssa käytävät neuvottelut päätökseen tämän vuoden ensimmäisen puoliskon aikana. Kroatia liittyminen Euroopan unioniin antaa meille tärkeän ja rakentavan kumppanin, sillä maalla on jo tärkeä rooli alueella ja se toimii merkittävänä vakauttajana. Samalla se näyttää esimerkkiä monille muille Balkanin maille, jotka myös miettivät liittymistä Euroopan unioniin tulevaisuudessa.

Haluan tänään ilmaista suuren kunnioitukseni ja ihailuni Kroatian hallitusta ja yhteiskuntaa kohtaa niiden toteuttamista uudistuksista, erityisesti niistä, jotka liittyvät korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan sekä julkishallintoon ja oikeuslaitokseen. On sanomattakin selvää, että joillakin aloilla tarvitaan vielä parannuksia ja täydennyksiä. Toivon, että ne saavutetaan mahdollisimman pian. Totta on myös, että Kroatiasta kantautuvien tietojen mukaan Kroatian kansalaiset eivät ole täysin vakuuttuneita siitä, että jäsenyydestä on maalle hyötyä. Mielestäni olisi järkevää ryhtyä viipymättä toimiin yhteistyössä Kroatian hallituksen kanssa tämän suuntauksen muuttamiseksi.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, Kroatia on edistynyt hyvin matkallaan kohti EU:n jäsenyyttä. Tämä on kiistaton tosiasia ja olen iloinen siitä. On kuitenkin kaksi seikkaa, jotka huolestuttavat minua yhä suuresti.

Korruptio on yhä laajalle levinnyttä tässä Balkanin maassa. Sen osoittavat muun muassa keskustelun aiheena olevan päätöslauselman johdanto-osan kappaleet 7 ja 8. Tällä on valtava vaikutus maan talouteen ja kauppasuhteisiin. Tarvitsemme kiireesti paremman lähestymistavan ongelman ratkaisemiseen, mahdollisesti yhteistyössä EU:n toimielinten kanssa.

Toinen huolenaiheeni on maan huonot hallinnolliset valmiudet, jotka mainitaan päätöslauselman johdanto-osan kappaleessa 28. Vakaa hallintojärjestelmä on tarpeen, jotta EU:n lainsäädäntö voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön ja jotteivät tapahtumat yllätä Kroatiaa.

Niin kauan kuin nämä kaksi pullonkaulaa ovat ratkaisematta, kannan huolta nopeasta tahdista, jolla puheenjohtajavaltio Unkari haluaa toteuttaa Kroatian liittymisen. Mielestäni meidän tulisi aiempien kokemusten pohjalta asettaa tavoitteeksemme liittymisen laatu, ei liittyminen itsessään. Se auttaa varmistamaan kansan tuen ja hollantilaisten maanmiesten tuen.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kehitys kulkee Kroatiassa yleisesti ottaen oikeaan suuntaan. Teoria on valmis, mutta se pitää vielä todistaa käytännössä. On olemassa kuitenkin kolme alaa, joilla on tehtävä vielä merkittävästi työtä.

Ensinnäkin Kroatian on tehtävä tiiviimpää yhteistyötä Haagin kansainvälisen tuomioistuimen kanssa vauhdittaakseen edistystä ihmisoikeuksien ja entisten sotarikollisten syyttämisen alalla. Kuten Amnesty International totesi Behind a Wall of Silence -raportissaan, joitakin selviä yksittäisiä ihmisoikeuksien rikkomistapauksia on vielä käsittelemättä. Ihmisoikeuksien suojaaminen on keskeinen asia EU:ssa. Meidän ei pidä tehdä kompromisseja tässä asiassa, emmekä todellakaan aio tehdä kompromisseja tässä asiassa.

Toisena asiana on korruptio. Se leviää yhä yhteiskunnassa, teollisuudessa ja politiikassa. Pidän myönteisinä Kroatian hallituksen pyrkimyksiä torjua korruptiota omassa maassaan, mutta samalla meidän on vaadittava, että myös tämä ongelma hoidetaan pontevasti.

Kolmanneksi Kroatian on oman etunsa vuoksi varmistettava, että oikeusjärjestelmän uudistamisessa edetään nyt nopeasti.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kaksi vuotta sitten, kun toimin Puolan parlamentin ulkoasianvaliokunnan puheenjohtajana, sain kunnian toimia isäntänä Kroatian ulkoasiainvaliokunnan jäsenille. Tällöin Kroatian valiokunnan jäsenet kysyivät minulta, tiesinkö, kuinka monta puolalaista oli parhaillaan purjehduslomalla Kroatiassa. Vastaus oli yhteensä useita kymmeniä tuhansia. Miljoonat turistit, jotka vierailevat nykyään tässä kauniissa maassa, voivat kertoa, että Kroatia on moderni ja demokraattinen valtio, ja vahvistaa, että se on valmis EU:n jäsenyyteen. Samat Kroatian valiokunnan jäsenet kysyivät kuitenkin myös, miten Puola uudistaa telakoidensa rakennetta. Toisin sanoen, useita ongelmia on vielä ratkaisematta, kuten kaikki täällä ovat maininneet, ja nämä ongelmat on ratkaistava. Toivon kaikesta huolimatta, että ministeri Martonyin toiveet täyttyvät, että unkarilaiset ystävämme ja Euroopan komissio saavat neuvottelut päätökseen ja että kuulemme tänään parlamentissa vierailevalta Puolan diplomatian johtaja Sikorskilta, että Puolalla on ilo todistaa Kroatian liittymistä Euroopan unioniin omalla puheenjohtajuuskaudellaan.

Zoran Thaler (S&D). - (SL) Arvoisa puhemies, haluan liittyä esittelijä Swobodan lähestymistapaa ja työtä ylistävään kuoroon.

Toivon vilpittömästi, että tämä todella on Hannes Swobodan viimeinen mietintö Kroatiasta ja että Kroatia liittyy unioniin niin pian kuin mahdollista. Joka tapauksessa jäsenyys korvaa Kroatialle osan ajasta, jonka se menetti liittymisprosessissa.

Todellakin, jos katsotaan Kroatian talouden, yhteiskunnan, kulttuurin ja taiteen kehitystasoa, maa olisi voinut helposti liittyä Euroopan unioniin seitsemän vuotta sitten liittyneen ryhmän mukana. Kehotan Zagrebin viranomaisia hyödyntämään Kroatian liittymistä Euroopan unioniin korruption ja rikollisuuden kulttuurin torjumiseksi lopullisesti. Toinen erittäin tärkeä asia on puolueettoman median vapauksien kehittäminen ja Kroatian yleisradiolle työskentelevien puolueettomien toimittajien suojeleminen.

Kroatian liittyminen EU:hun tarkoittaa, että ojemme kätemme Balkanin alueelle ja otamme heidät joukkoomme. Odotan innokkaasti yhteistyötä kroatialaisten kollegoidemme kanssa vakauden ja edistyksen tuomiseksi tälle yhä myrskyisälle alueelle.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Hannes Swobodaa hyvästä työstä ja toivon todella, että tämä mietintö on viimeinen ennen Kroatian Euroopan unionin liittymissopimuksen allekirjoittamista.

Uskon, että Kroatian liittyminen EU:hun antaa sysäyksen alueella tehtäville uudistuksille ja että siitä on etua koko Euroopalle. Kroatia itse viestitti äskettäin näin tarjoamalla unionin säännösten ilmaiset käännökset entisen Jugoslavian alueen naapureilleen Bosnia ja Hertsegovinalle, Serbialle, Montenegrolle ja Makedonialle. Maa on näin osoittanut, että se haluaa ja voi edistää alueen tulevaisuutta Euroopassa.

Kroatian hyväksyminen EU:hun on selvä merkki siitä, että EU täyttää sitoumuksensa Länsi-Balkania kohtaan ja että laajentuminen on avoin prosessi. Haluan painottaa, että vaikka jokaisella maanosamme valtiolla on omat ongelmansa, meidän tulee olla varovaisia osoittaessamme sormella Länsi-Euroopan valtioita korruptiosta ja rikollisuudesta puhuttaessa.

Korruptio ja rikollisuus eivät ole tunnusmerkillisiä vain tälle alueelle vaan haaste meille kaikille, ja alueen kielteistä suuntausta voidaan muuttaa vain yhteisvoimin. Avoimuus ja demokratia ovat muuttumattomia arvoja, ja juuri tästä syystä meidän on tuettava ja edistettävä muutoksia Länsi-Balkanilla. Toivotan Kroatialle onnea ja odotan innokkaasti maan vastaanottamista tänne Euroopan unionin 28. jäsenvaltiona.

László Tókécs (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, meidän on kritisoidava EU:ta vakavasti siitä, että vaikka Kroatia oli monessa suhteessa valmistautunut liittymiseen jo viimeisimmän laajentumisaallon aikaan kuusi vuotta sitten, sen ei ole vielä annettu liittyä. Siksi voimme vain tukea puheenjohtajavaltio Unkarin tavoitetta tehdä Kroatian liittymisestä yksi maan tärkeimmistä painopisteistä sen puheenjohtajuuskauden aikana. Samalla tavoin voimme vain tukea Unkarin pääministerin Viktor Orbánin lausuntoa siitä, ettei Euroopan yhdentyminen voi olla täydellinen ilman Länsi-Balkanin valtioiden liittymistä. Ulkopuolella olevat entisen Jugoslavian valtiot ovat kuin ammottavia mustia aukkoja EU:n kartalla. Kroatian liittyminen merkitsee muutosta tähän tilanteeseen. Kuten Kroatian pääministeri Jadranka Kosor eilen sanoi, meillä on moraalinen velvollisuus kannustaa näin Kaakkois-Euroopan maita, koska yhdentyminen on niille ainoa vaihtoehto.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, sekä Hannes Swobodan mietintö että puheenjohtajavaltion ja komission jäsen Fülen julkilausumat osoittavat, että ilmapiiri on hyvin myönteinen Kroatian neuvottelujen päätökseen saattamiselle. Erityistä painoarvoa on annettava Kroatian itsensä ja muun muassa pääministeri Kosorin osoittamalle päättäväisyydelle niin neuvottelujen päätökseen saattamisen suhteen kuin naapurivaltioiden ja kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa tehtävän yhteistyön suhteen. Myös mahdollisuus neuvottelujen päättämiseen lähitulevaisuudessa ja parlamentissa vallitseva tunnelma auttavat Kroatiaa. On tärkeä merkki, ettei tulevien ongelmien anneta kasautua ja että 20 vuoden odotus päättyy liittymissopimuksen allekirjoittamiseen. Meidän tulee tunnustaa myös Kroatian esittämät symboliset eleet, kuten yhteisön koko säännösten käännöksen antaminen kaikille jäsenyyteen pyrkiville naapurivaltioille. Haluan antaa tunnustusta myös Hannes Swobodan tekemälle työlle, ja olen myös osaltani varma siitä, että tämä on viimeinen mietintö Kroatian edistymisestä liittymisen valmisteluissa. Saamme pian toivottaa maan Euroopan unionin jäseneksi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, tuen vakaasti puheenjohtajavaltio Unkaria pyrkimyksissä saada Kroatian liittymisneuvottelut päätökseen kesäkuussa. Kroatia on saavuttanut useassa suhteessa

korkeamman kehitystason kuin osa EU:n jäsenvaltioista. On kuitenkin selvää, että kuten ministeri Martonyi totesi, tehtävää on vielä paljon. Hannes Swoboda ymmärtää erinomaisesti Länsi-Balkanin alueen monimutkaista tilannetta.

Kroatian menestys voi toimia kannustimena Serbialle ja muille Länsi-Balkanin valtioille. On tärkeää, että ystävämme Länsi-Balkanilla ja kroatialaiset kollegamme ymmärtävät, että maiden sisäiset uudistukset on toteutettava kansalaisten oman edun vuoksi, ei EU:n vuoksi. Mielestäni on poikkeuksellisen tärkeää parantaa serbien, unkarilaisten ja muiden kansallisten vähemmistöjen tilannetta ja varmistaa hyvin ansaittu paluu serbeille, jotka pakenivat tai hädettiin pois, Krajinan serbeille, sekä sopia Slovenian ja Kroatian naapurussuhteet. Meidän tulee antaa arvoa sille, että Kroatian valtion päämies on esittänyt useita eleitä kohti historiallista sovintoa Serbian, Bosnia ja Hertsegovinan ja Kroatian välillä.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Arvoisa puhemies, toivotan Kroatian hallitukselle ja Euroopan komissiolle runsaasti päättäväisyyttä, kärsivällisyyttä, pitkäjänteisyyttä ja energiaa uudistusten viimeistelyyn. Toivon myös, että Kroatia voi juhlistaa itsenäisyytensä 20. vuosipäivää saattamalla neuvottelut päätökseen.

Se on vilpittömän toiveeni. Todelliset mahdollisuudet riippuvat kuitenkin Kroatian hallituksesta sekä sen, hallitsevan koalition, ja Kroatian parlamentin opposition välisestä yhteistyöstä. Tarvitsemme nyt poliitikoilta myös paljon parempaa sosiaalista myötätuntoa ja ymmärrystä. Tämänhetkinen talouskriisi työntää edut, joita EU:hun liittyminen saattaisi tuoda Kroatian taloudelle ja kansalaisille, yhteiskunnallisten painopisteiden pohjalle ja lisää Euroopan unioniin kohdistuvaa kritiikkiä.

Viimeisenä mutta ei vähäisimpänä, Kroatian on saatava kansalaisensa äänestämään kansanäänestyksessä liittymisen puolesta. Kroatian liittymistahdin hidastumisella ei olisi maalle katastrofaalisia seurauksia, mutta se lähettäisi erittäin kielteisen viestin Länsi-Balkanin maille, jotka ovat matkalla kohti EU:ta. Jos neuvotteluja ei saada päätökseen, Kroatian parlamentin jäsenet eivät saa tarkkailijan asemaa Euroopan parlamentissa eikä maa saa jäsenyyttä. Siksi kehotan teitä pitämään tahtia yllä ja tekemään kaikkenne.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). - (NL) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että Kroatia on entistäkin lähempänä liittymistä. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä kannattaa vakaasti kaikkien Balkanin maiden, kuten myös Turkin, liittymistä. Kannatamme liittymistä näin voimakkaasti kuitenkin juuri siksi, että painotamme suuresti uudistuksia, jotka on toteutettava jäsenyyden saavuttamiseksi. Kroatia ei ole vielä toteuttanut uudistuksia. Prosessin on jatkuttava.

Pyrimme siksi äänestyksessä varmistamaan, ettei mietinnössä esitetä tarkkaa ajankohtaa. On mahdollista, että neuvottelut saadaan päätökseen tämän vuoden ensimmäisen puoliskon aikana, mutta yhtä mahdollista on, että näin ei tapahdu. Nyt ei ole kyse siitä, *milloin* neuvottelut saadaan päätökseen. On kyse siitä, että Kroatia on liittymiseen mennessä täyttänyt kaikki kriteerit.

Jos olemme oppineet *yhden* asian Romanian ja Bulgarian liittymisestä, se on todellakin se, että ettei tule asettaa tarkkaa määräaikaa. Sen sijaan tulee tehdä selväksi, mitä on vielä tehtävä. Vielä yksi huomio: yksi aloista, joilla Kroatian tulisi tehdä vähän lisätyötä, on seksuaalivähemmistöjen suojeleminen. Olisi mukavaa, jos EU:n nykyinen puheenjohtajavaltio näyttäisi hyvää esimerkkiä antamalla luvan Budapestissa 18. kesäkuuta 2011 pidettäväksi suunnitellulle Gay Pride -kulkueelle.

Charles Tannock (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, Kroatian edistys kohti EU:n jäsenyyttä jatkuu sulavasti, kuten mietinnöstä käy ilmi. Brittiläiset konservatiivit kannattavat EU:n laajentumista maihin, jotka täyttävät täysimääräisesti Kööpenhaminan kriteerit, sillä uskomme, että suuremmasta EU:sta syntyy joustavampi ja vähemmän keskittynyt unioni.

Kroatiaa on onniteltava korruption kitkemiseen liittyvistä toimista, joista on todisteena entisen pääministerin Ivo Sanaderin pidättäminen. Olen iloinen siitä, ettei Slovenia enää estä Kroatian liittymistä maiden välisen rajakiistan vuoksi. Tämä on aina ollut kahdenvälinen asia, mutta sen ei pidä millään tavalla estää Kroatiaa liittymästä unioniin. Kroatialla on pieni kiista myös Montenegron kanssa, jonka esittelijänä itse toimin. Se on kansainvälisen tuomioistuimen ratkaistavissa.

Montenegron esittelijänä ja Serbian vakaana ystävänä uskon myös, että Kroatian liittyminen kiihdyttää koko Jugoslavian entisen alueen yhdentymistä EU:hun. Toivon, että Kroatian jäsenyys innostaa kumpaakin maata jatkamaan sitkeästi uudistuksia ja ettei Kroatia pyri unioniin päästyään tasaamaan vanhoja tilejä estämällä Serbian liittymisen.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, Kroatian tiedetään olevan ehdokasmaista se, joka on saavuttanut eniten edistystä. Se ei ole yllättävää, sillä Kroatian kulttuurilliset ja historialliset juuret ovat tiukasti Keski-Euroopassa. Kroatia on osoittanut valmiutensa liittyä EU:hun useita kertoja, muun muassa sopimalla kalastuskiistan. Lisätoimia tarvitaan tietysti vielä korruption suhteen, mutta tahtoa löytyy selvästi, mistä on osoituksena entisen pääministerin Ivo Sanaderin pidättäminen. Myös sotarikosten käsittelyn alalla on tapahtunut jonkin verran kehitystä. Nähtäväksi jää, millainen rooli Jugoslavian salaisen palvelun entisistä korkean tason jäsenistä annetuilla saksalaisilla pidätysmääräyksillä on.

Kroatia näyttää olevan valmis jättämään menneisyyden taakseen muun muassa antamalla tukea palaaville sotapakolaisille. Tältä osin olisi myös toivottavaa, että EU tukisi sotapakolaisia ja asuinseudultaan siirtymään joutuneita ihmisiä sekä pyrkisi löytämään ratkaisun Tonavan schwabenilaisten korvausvaatimuksiin.

Jean-Pierre Audy (PPE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluan antaa tunnustusta kollegani Hannes Swobodan tasapainoisesta päätöslauselmasta ja todeta, että meidän on saatava liittyminen onnistumaan. Tässä yhteydessä haluan nostaa esiin yleisön tiettyjä aloja koskevat merkittävät epäilykset, sillä liittyminen osuu huonoon ajankohtaan. Historia ei noudata aikataulua, ja elämme nyt kriisikautta. Euroopan kansalaisilla on epäilyksiä.

Berliinin muurin kaatumisen jälkeen nähtiin entisten kommunistivaltioiden liittymisaalto ja nykyään etenemme tapaus kerrallaan. Siksi, arvoisa komission jäsen, olen sitä mieltä, että kaikissa EU:n valtioissa, ja ehkä jopa Kroatiassa itsessäänkin, on pidettävä suuri tiedotuskampanja, jossa selitetään kaikki saavutettu edistys, että kaikki luvut on täytetty hyvin ja että liittymistä varten on tehty vakavasti otettavia valmisteluja.

Tämä on ehdotukseni, sillä liittymisestä ei päättä Euroopan unioni. Liittymisestä päättävät jäsenvaltiot ja niiden kansalaiset. Meillä on velvollisuus saada liittyminen onnistumaan. Meidän tulisi käyttää kaikki saatavissa olevat voimavarat tänä Euroopan yhdentymisen vaikeana aikakautena, jota parhaillaan elämme.

Štefan Füle, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää suuren kiitoksen tästä kannustavasta ja rakentavasta keskustelusta. Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitys, ja sen tasapainoinen viesti, antaa tärkeää tukea komissiolle tekemälle työlle. Siinä annetaan paljon hyödyllistä opastusta Kroatian työn jatkoa varten, ja pidän

erityisen myönteisenä tämänpäiväisessä keskustelussa tehtyjä useita viittauksia oikeudenmukaisuuteen, laatuun ja vakuuttavuuteen.

Tuen myös täysin tänään esitettyjä lausuntoja, joissa korostettiin, että koko prosessista ja vaadituista toimista on etua Kroatian kansalaisille. Näistä eduista on kerrottava selvästi tulevana kuukausina.

Parlamentin Kroatian liittymisprosessille antama rakentava ja vakaa tuki on tärkeä merkki. Se on tärkeää Kroatian lisäksi myös kaikille muille ehdokasvaltioille ja mahdollisille ehdokkaille. Tukenne kannustavat niitä jatkamaan intensiivisiä toimia matkalla kohti Euroopan unionia ja neuvottelujen onnistunutta päätökseen saattamista.

János Martonyi, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi ilmaista puheenjohtajavaltion puolesta tunnustukseni ja kiitokseni parlamentin – ja erityisesti esittelijä Hannes Swobodan – jatkuvasta sitoumuksesta ja myönteisestä panoksesta toimiin, joiden avulla pyrimme etenemään kohti onnistunutta laajentumista Kroatiaan ja koko laajentumisprosessin edistymistä.

Uskon vakaasti, että kaikki nämä toimet on esitelty erittäin hyvin tämän aamun hyvin rakentavassa ja hyödyllisessä keskustelussa. Uskon vakaasti myös siihen, että hyväksyttävässä päätöslauselmassa korostetaan parlamentin ratkaisevan tärkeää roolia, joka ulottuu Kroatian konkreettista liittymistä pidemmälle.

Tämä antaa Euroopan yleisen mielipiteen määrääville Euroopan kansalaisille erittäin tärkeä viestin siitä, että laajentumisesta on todellakin heille hyötyä, ja saa heidät ehkä vakuuttuneiksi siitä, että laajentumisväsymys, joka syntyi ja tuntui heti sen jälkeen, jota kutsumme nyt Euroopan jälleenyhdistymiseksi, on poissa ja että laajentumisprosessin on jatkuttava.

Samalla se antaa myös hyvin tärkeän poliittisen viestin muille ehdokas- ja hakijamaille. Tätä painotetaan myös mietinnössänne ja päätöslauselmassanne. Me kaikki tiedämme, että keskeinen tekijä, Länsi-Balkanin vakaus, yhteistyö ja sovinnonteko, on todellakin eurooppalainen perspektiivi.

Eurooppalaisen perspektiivin on oltava uskottava, ja sitä on painotettava ja tuotava esiin konkreettisin toimin. Kroatian tuleva liittyminen Euroopan unioniin on juuri tällainen toimi. Tiedämme kaikki, että työ on kesken. Eurooppa ei ole vielä kokonainen, ja perustavanlaatuinen tehtävämme on viedä prosessia eteenpäin.

Joitakin erittäin tärkeitä huomioita ja kommentteja esitettiin muun muassa siitä, ovatko liittymisneuvottelut kestäneet liian kauan. On totta, että ne ovat kestäneet lähes kuusi vuotta ja että aika on pidempi kuin muiden maiden neuvotteluprosessi. Ehdottaisin nyt, että katsomme tulevaisuuteen ja yritämme nopeuttaa prosessia mahdollisimman paljon.

Kummallakin puolella on toteutettu hyvin monia tärkeitä edistysaskeleita ja saavutuksia, ja haluaisin painottaa yhä uudelleen ja uudelleen määrätietoisuuttamme siitä, että kummankin puolen yhteisten toimien avulla pystymme saavuttamaan vakuuttavan ja laadukkaan laajentumisen. Tämä olisi hyvin tärkeä viesti meille kaikille nykyisen Euroopan unionin rajojen sisä- ja ulkopuolella.

Haluan kiittää teitä uudelleen äärimmäisen tärkeistä ajatuksistanne ja kommentteistanne sekä ilmaista kiitokseni komissiolle – kaikki tämä tietysti siinä toivossa, että pystymme saavuttamaan tavoitteemme, joka on, sanon uudelleen, saattaa neuvottelut päätökseen tämän vuoden kesäkuun loppuun mennessä.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn tämän keskustelun aihetta koskevan päätöslauselmaesityksen ⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään tiistaina 16. helmikuuta klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Debora Serracchiani (S&D), kirjallinen. – (IT) Toivomme, että Kroatia edistyy nopeasti EU:n jäsenyyttä koskevilla neuvotteluilla. Kroatian liittymisen vauhdittaminen on tärkeää, jos maan strategista geopoliittista asemaa pidetään porttina Keski-Euroopan markkinoihin. Siksi satamia ja yhteyksiä eurooppalaisiin liikennekäytäviin on kehitettävä yhtenäistetyksi, erityisesti sen tosiasian valossa, että Kroatia tulee saamaan huomattavasti EU:n rahoitusta, josta 60 prosenttia kohdistetaan infrastruktuuriin.

Jotta tämä toteutuu, Kroatian on jatkettava tarvittavien uudistusten käyttöönottamista. Sen tulee erityisesti vahvistaa julkista hallintoa ja oikeuslaitosta, torjua korruptiota ja taata täysimääräinen yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa. Pidän myönteisenä Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan tekemää sopimusta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta. Olen pettynyt Kroatian laivanrakennusteollisuuden tilaan, sillä ala oli joskus Jugoslavian teollisuusviennin helmi mutta on nyt lähes täysin raunioina.

Toivon, että Kroatian hallitus pystyy saamaan rakenteen uudistusprosessin mahdollisimman pian valmiiksi, jotta se voi sulkea kilpailua koskevan luvun. Korostan Kroatian liittymisen tärkeyttä erityisesti Adrianmeren yhdenmetyt meripolitiikan kannalta, sillä se on pian virallisesti lähes kokonaan Euroopan unionin aluetta.

Jiří Havel (S&D), kirjallinen. – (CS) Mietintö on yleisesti ottaen suotuista Kroatialle. Se osoittaa maan olevan lähellä liittymisneuvottelujen päättämistä. Samalla siinä kuitenkin kiinnitetään aiempien vuosien tavoin huomiota jatkuviin, ja usein vakaviin, puutteisiin. Kroatian ja Slovenian aluekiistoihin liittyvien aiempien kokemusten valossa on huolestuttavaa, ettei Kroatian ja sen muiden naapureiden (erityisesti Bosnia ja Hertsegovinan mutta myös Serbian ja Montenegron) välisissä useissa aluekiistoissa ole saavutettu merkittävää myönteistä edistystä. Erittäin hidas lähestymistapa serbeihin kohdistuneista sotarikoksista rankaisemiseen aiheuttaa yhä merkittäviä ongelmia. Useita satoja tapauksia on tutkimatta ja syytteet niistä nostamatta. Se, että Kroatian oikeuslaitos jättää tapaukset huomiotta vahvistaa serbien jatkuvaa epäluottamusta. Kroatia ei ole myöskään vielä toimittanut tykistöasiakirjoiksi nimitettyjä asiakirjoja Haagissa toimivalle entisen Jugoslavian alueen kansainväliselle rikostuomioistuimelle. Siksi on tullut aika miettiä, miten pitkälti EU:n tulee puuttua asiaan. Jopa serbipakolaisten paluu vuonna 2010 oli hyvin rajallinen. Mietinnössä ei kerrota, kuinka moni 130 000 serbistä, jotka palasivat Kroatiaan sodan jälkeen, tuli Serbiasta ja kuinka moni Bosnia ja Hertsegovinan Serbitasavallasta. Serbipakolaisten määrä Serbitasavallassa (Bosnia ja Hertsegovinassa) on pysynyt melko vakaana useiden vuosien ajan (25 000–35 000 henkilöä). Kroatian viranomaiset ovat tehneet heidän paluustaan mahdotonta pääasiassa jättämällä ratkaisematta muun muassa omaisuuden palauttamiseen, asumiseen, maanvuokraoikeuksiin ja eläkkeisiin liittyvät ongelmat.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Monika Smolková (S&D), kirjallinen. – (SK) Kroatia, joka on ollut ehdokasmaana vuodesta 2003 lähtien, jolloin se jätti hakemuksensa, on toteuttanut EU:n jäsenyyden vaativat valmistelut. Prosessi edellyttää syvällisiä uudistuksia, joita yleisö vastustaa usein tiukasti. Tämän vaativan prosessin päätökseen vain seitsemän vuotta sitten saaneen Slovakian edustajana ihailen Kroatiaa ja uskon, että Kroatia saa jäljellä olevat 10 lukua päätökseen niin pian kuin mahdollista. Jugoslavian hajoamisen ja sotilaallisen konfliktin päättymisen jälkeen Kroatia on edistynyt lyhyessä ajassa merkittävästi infrastruktuurin, palvelujen ja matkailun alalla, joka on maan kansantalouden vallitseva haara. Vierailen Kroatiassa turistina joka vuosi ja mielestäni maa kuuluu EU-valtioiden perheeseen. Tuen kollegoideni tavoin Kroatian liittymistä.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), kirjallinen. – (HU) Kroatia on yhden askeleen päässä sen historiallisen tavoitteen saavuttamisesta. Kysymys kuuluu, millainen tämä askel on. Onko se pitkä askel täynnä esteitä, ehkä jopa keinoitekoisia? Vai onko se helpompi ja lyhyempi askel, joka perustuu yhteistyöhön ja jossa arvostetaan vaikeiden sitoumusten puitteissa jo saavutettuja tuloksia? Kroatian kansalaiset ovat tehneet huomattavasti töitä varmistaakseen liittymisneuvottelujen loppuun saattamisen, ja heidän yhteistyönsä ansaitsee todella tunnustusta, oli kyse sitten toimista korruption, eturistiriitojen ja järjestäytyneen rikollisuuden vähentämisen tai naapuruuspolitiikan parantamisen alalla. Jotkin kysymykset ovat tietysti yhä auki, ja useimmat niistä ovat luonteeltaan kahdenvälisiä, mutta on tärkeää painottaa, ettei niitä tule sekoittaa Euroopan unionin asioihin.

On varma siitä, että Kroatia on ansainnut päästä EU:n jäsenvaltioksi ja on ansainnut saada neuvottelut onnistuneeseen päätökseen Unkarin puheenjohtajuuskauden aikana. Kroatian asema Länsi-Balkanilla on strategisesti tärkeä. Tätä roolia vahvistavat kolme sopimusta, jotka Kroatia ja puheenjohtajavaltio Unkari ovat tehneet energian huoltovarmuuden parantamisesta, yhteisestä tutkimuksesta rajatylittävillä hiilivetykentillä ja öljyvarojen varastoinnista. Toivon vilpittömästi Kroatian kansalaisten puolesta, että kaikki luonnolliset – ja ehkä keinoitekoisesti luodut – esteet poistetaan liittymisen tieltä, koska Kroatia on kypsä liittymään EU:hun ja on ansainnut sen. Pyydän teitä hyvät kollegani edistämään Kroatian mahdollisimman pikaista liittymistä EU:hun antamalla äänestyksessä sille tukenne, sillä tällä tavoin Kroatia voisi liittyä symbolisena itsenäisyytensä 20-vuotisjuhlavuonna.

Iuliu Winkler (PPE), kirjallinen. – (HU) Kroatian liittymisneuvottelujen kiihdyttäminen tuo EU:hun liittymisen mahdollisuuden Kaakkois-Euroopan alueen ulottuville. Kroatian lisäksi myös muut Länsi-Balkanin valtiot odottavat optimistisesti tulevaisuuttaan Euroopan unionissa. Tämä toisi puolestaan vakautta ja taloudellista kasvua alueelle, jolla on raskas historiallinen perintö, ja tekisi sen demokratiakehityksestä peruuttamattoman. Arvostan Kroatian hallituksen ponnisteluja korruption torjumiseksi, EU:n varojen asianmukaisen käytön takaamiseksi ja yhä avoinna olevien neuvottelulukujen päätökseen saattamiseksi. Myös naapurisuhteiden parantamisessa on saavutettu merkittävää edistystä. Tuen vakaasti Kroatian mahdollisimman nopeaa liittymistä EU:hun, koska olen kansallisuudeltani unkarilaisena Romanian edustajana seurannut läheltä unkarilaisen yhteisön kohtaloa Kroatiassa. Olisin erittäin tyytyväinen, jos voisimme pian toivottaa toisen kotimaansa ulkopuolella elävän unkarilaisen yhteisön Euroopan unionin jäseneksi. Euroopan unionin on selvästi tuettava Kroatian liittymispyrkimyksiä. Vaatimuksia ei pidä keventää, mutta vaatimuksien täyttämistä tulee helpottaa. Yhdyn kollegoihini, jotka pyytävät Euroopan komissiota asettamaan määrääjat prosessin mahdollisimman pikaiselle päättämislle ja sulkemaan neuvotteluluvut vielä Unkarin puheenjohtajuuskauden aikana.

Giovanni Collino (PPE), kirjallinen. – (IT) Puheenjohtajavaltio Unkarin aikomus saattaa neuvottelut päätökseen vuoden 2011 ensimmäisen puoliskon aikana saa meidät hyvin optimistisiksi Balkanin alueen tulevaisuuden ja alueen maiden EU:hun liittymisen suhteen. Kroatian hallitus on nähnyt paljon vaivaa onnistuakseen uudistusprosessissa ja ihmisoikeuksien suojaamisessa. Jotta Kroatiaa voidaan pitää valmiina Euroopan unioniin ja Eurooppa 2020 -strategiassa asetettuihin tavoitteisiin, parannuksia tarvitaan vielä muutamilla aloilla: korruption torjunnassa, vähemmistöjen, myös italialaisvähemmistöjen, suojelemisessa, oikeuskäsittelyjen keston lyhentämisessä, tuomioistuinten infrastruktuurin ja välineiden tukemisessa sekä verouudistusten ja julkisten menojen leikkausten vahvistamisessa.

Jos Kroatia jatkaa unionin säännösten noudattamisen vaatimien uudistusten täytäntöönpanoa, Euroopan unionilla on ensi syksystä lähtien arvokas lisäosa, joka auttaa kasvattamaan sen varakkuutta ja takaamaan geopoliittisen tasapainon idän ja lännen välillä, Välimeren alueesta ja Italian koillisosasta alkaen. Euroopan makroalueiden luominen, joka alkaa Adrian- ja Joonianmeren alueelta, johon Italiakin kuuluu, tuo Kroatian pian EU:n ohjelmien ja politiikkojen ytimeen.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Kroatian liittymisestä Euroopan unioniin käydään vilkasta julkista keskustelua. Maa on erittäin houkutteleva kohde eurooppalaisille turisteille, mutta sillä on myös ongelmia, joita vastaan se joutuu kamppailemaan. Haluan huomauttaa, että Kroatiassa on vastassaan yhä useita haasteita ja valtion tason muutoksia, joihin täytyy vastata tehokkaasti, jotta maa pystyy täyttämään EU:n vaatimukset mahdollisimman pian.

Laajentumispolitiikan, joka helpottaa demokratian lujittamista erityisesti Balkanin maissa, tulisi kuitenkin olla myös Euroopan unionin etujen mukainen. Euroopan parlamentin tulisi arvioida Kroatiassa tähän mennessä tehtyjä muutoksia myönteisesti, sillä maa on osoittanut suurta halukkuutta ratkaista sisäiset ongelmansa. Meidän on oltava avoimia uusille jäsenvaltioille. Toivon, että neuvottelujen tahti mahdollistaa sen, että Kroatia voi allekirjoittaa liittymissopimuksen Puolan puheenjohtajuuskaudella, sillä maa ansaitsee päästä Euroopan unionin jäseneksi. Kiitos.

5. Eurooppa 2020 – Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat – Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpano (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

- neuvoston ja komission julkilausumat Eurooppa 2020 -strategiasta;
- Pervenche Berèsin laatima työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietintö ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (KOM(2011)0006 – C7-0033/2011 – 2011/0007(CNS)) (A7-0040/2011),
- komission julkilausuma jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpanosta.

János Martonyi, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen siihen, että minulla on nyt tilaisuus puhua teille tästä puheenjohtajavaltio Unkarille erityisen tärkeästä aiheesta eli Eurooppa 2020 -strategiasta. Se on todellakin erittäin tärkeä meille kaikille.

On selvää, että Euroopan unionin on voitettava monia vakavia haasteita, mikäli se haluaa säilyttää kilpailukykynsä muun maailman kanssa. Osa näistä haasteista on finanssi- ja talouskriisin tulosta, mutta osa niistä liittyy rajallisiin valmiuksiimme ja heikkoon päättäväisyyteemme täyttää vuotta 2010 koskevat Lissabonin strategian tavoitteet.

Kuten usein sanotaan, kriisi voi olla tilaisuus – niin muinaisen kreikkalaisen kuin kiinalaisenkin tulkinnan mukaan. Se voi olla tilaisuus läpimurrolle, ratkaisulle ja edistykselle. Tästä syystä olemme sitä mieltä, että tällä hetkellä kriisi motivoi tärkeällä tavalla jäsenvaltioita hyväksymään nopeasti uuden työllisyyttä ja älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan eurooppalaisen strategian. Tämä on Eurooppa 2020 -strategia.

Olen vakuuttunut siitä, että tämä strategia auttaa tärkeällä tavalla Eurooppaa toipumaan kriisistä ja selviytymään siitä vahvempana niin sisäisesti kuin kansainvälisestikin lisäämällä tuottavuutta, kasvumahdollisuuksia, sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä talouden ohjausta ja hallintaa.

Tämä on välttämätöntä, jos haluamme pysyä maailmanlaajuisesti kilpailukykyisenä etenkin Aasian nopeasti kasvavia markkinoita ajatellen. Tämä on välttämätöntä myös, jos haluamme säilyttää sosiaalisen mallimme, elämäntapamme, joka on Euroopan unionin keskeinen ominaispiirre, joka on meille kaikille rakas ja jota meidän on varjeltava.

Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistettiin viisi EU:n yleistavoitetta, jotka ovat jäsenvaltioiden ja unionin toimintaa ohjaavia yhteisiä päämääriä työllisyyden edistämisen, innovointia, tutkimusta ja kehittämistä edistävien olosuhteiden parantamisen, ilmastonmuutosta ja energiaa koskevien tavoitteiden saavuttamisen, koulutustason parantamisen ja erityisesti köyhyyttä vähentämällä tapahtuvan sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämisen aloilla.

Osana näiden tavoitteiden saavuttamista komissio kehitti ja esitteli seuraavat seitsemän lippulaivahanketta, jotka koostuvat niistä toimenpiteistä, joilla se aikoo vahvistaa sisämarkkinoita ja edistää kasvua ja työllisyyttä: Euroopan digitaalistrategia, innovaatiounioni, nuoret liikkeellä, resurssitehokas Eurooppa, globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka, uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi.

Jokaisessa aloitteessa sekä EU:n että kansallisten viranomaisten on koordinoitava toimintaansa niin, että sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa toteutettavat toimet vahvistavat toinen toisiaan.

Joulukuussa 2010 tiiviissä yhteistyössä komission ja tulevan puheenjohtajavaltion Unkarin kanssa laaditussa puheenjohtajavaltion ensimmäisessä täytäntöönpanokertomuksessa annetaan katsaus työn edistymiseen sen jälkeen, kun strategia käynnistettiin kesäkuussa. Kertomuksessa korostetaan kaikissa muodoissaan sitä kaikkein tärkeintä työtä, jota neuvosto on tehnyt näiden seitsemän lippulaivahankkeen alalla. Lisäksi siinä korostetaan teknologista edistystä monilla politiikan aloilla, jolla on tärkeä merkitys tässä uudessa strategiassa: sisämarkkinoilla, koheesiopolitiikassa ja maatalouspolitiikassa. Siinä myös luetellaan viiteen EU:n yleistavoitteeseen liittyvät toimet ja aloitteet, joita on toteutettu EU:ssa kuluneen kuuden kuukauden aikana.

Haluan korostaa muutamia tärkeitä seikkoja, jotka liittyvät talouden ohjaukseen ja hallintaan. Talouden ohjausta ja hallintaa koskevan uudistuksen täytäntöönpano on perusedellytys kriisin torjumiselle ja Euroopan unionin talouden edistämiseksi. Tämän vuoksi Eurooppa 2020 -strategia liittyy läheisesti niin sanottuun talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon, joka on uusi tärkeä makrotalouden valvonnan väline, jota

aiotaan soveltaa ensimmäisen kerran kuluvalle puheenjohtajakaudella. Tämä uusi prosessi käynnistyi tammikuussa 2011, kun komissio esitteli vuotuisen kasvuselvityksensä.

Puheenjohtajavaltio Unkari pyrkii erityisesti varmistamaan, että talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso sujuu kitkattomasti ja onnistuneesti. Tässä tarkoituksessa järjestämme useita keskusteluja kaikissa asiaa koskevissa neuvoston kokouksissa ennen maaliskuun Eurooppa-neuvostoa.

Yleisten asioiden neuvostolle on annettu erityistehtäväksi valmistella 21. maaliskuuta pidettävään kokoukseensa tiivistelmäkertomus, jossa esitellään alakohtaisissa neuvostoissa tehtyyn työhön liittyvät tärkeimmät viestit. Kertomus esitellään Eurooppa-neuvostolle maaliskuussa, ja se on pohjana keskusteluille, joissa pyritään sopimaan tietyistä rakenneuudistuksista ja julkisen talouden vakauttamista koskevista painopisteistä.

Maaliskuun Eurooppa-neuvoston jälkeen jäsenvaltiot luonnostelevat kansalliset uudistusohjelmat sekä vakautus- tai lähentymiskertomukset, jotka toimitetaan komissiolle huhtikuussa. Tämän jälkeen työtä on jatkettava laatimalla maakohtaiset suositukset, jotka jäsenvaltiot ottavat huomioon vuoden 2012 talousarvionsa viimeistelyssä ja kasvustrategioidensa täytäntöönpanossa. Myönnän, että aikataulu on todella tiukka, mutta toivomme, että saamme kaiken tehtyä kesä- tai heinäkuuhun mennessä.

Eurooppa 2020 -strategia on avain Euroopan unionin taloudellisen menestymisen varmistamiseen tulevaisuudessa. Se liittyy läheisesti talouden ohjausta ja hallintaa koskevaan uudistukseen, joka myös on jatkossa keskeisessä asemassa. Ellemme säilytä kilpailukykyämme ja ellemme pysty varmistamaan vahvaa kasvua tulevaisuudessa, on meidän yhä vaikeampi säilyttää EU:ssa riittävän korkea sosiaalisen suojelun taso ja saada Euroopan äänelle painoarvoa EU:n ulkopuolella.

Tämä on tulevina vuosina Euroopan unionin suurin haaste. Olen täysin varma, että voimme luottaa Euroopan parlamentin tukeen näiden odotusten täyttämässä.

Puhetta johti

puhemies **Jerzy BUZEK**

Puhemies. – (EN) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitän teitä avauspuheenvuorostanne. Puhumme erittäin tärkeästä asiasta: Eurooppa 2020 -strategiasta. Olemme kriisissä, ja työttömyysaste on erittäin korkea, ja tämä on suurin uhka kansalaisillemme. Sen vuoksi työllisyyspolitiikka on ehdottoman ratkaisevassa asemassa myös Eurooppa 2020 -strategiassa. Toivotamme asiasta vastaan komission jäsenen László Andorin tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin.

László Andor, *komission jäsen* . – (EN) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, komissio hyväksyi ensimmäisen vuotuisen kasvuselvityksen viime kuussa Eurooppa 2010 -strategian yhteydessä. Vuotuisessa kasvuselvityksessä irrottaudutaan menneisyydestä ja käynnistetään ensimmäinen talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso.

Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson takana on hyvin yksinkertainen perusajatus: varmistaaksemme talous- ja rahaliiton vakauden ainoa vaihtoehtomme on koordinoita EU:n talouspolitiikkaa. Viimeaikainen velkakriisi tietyissä euroalueen maissa valaisee tilannetta liiankin hyvin. Tämä päättäväisempi ja vaativampi lähestymistapa osoittaa Euroopan unionin ymmärtävän, miten läheisesti jäsenvaltioiden taloudet ovat sidoksissa toisiinsa ja miten yhden jäsenvaltion poliittiset valinnat voivat vaikuttaa muihin.

Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson hallinta on EU:lle todellinen testi. Vahvempi poliittinen sitoutuminen strategiaan ja paikallisten kumppanuuksien vahvistaminen on ollut meille ensiarvoisen tärkeää. Nyt haasteenamme on osoittaa, että unioni voi kollektiivisesti määrittää kaikkein kiireellisimmät poliittiset uudistukset ja tarjota oikeanlaisia poliittisia ratkaisuja.

Vuotuisessa kasvuselvityksessä tärkeimmät painopisteet tehdään hyvin selväksi. Elpymiseen esitetään yhdenmukaista lähestymistapaa, joka muodostuu 10 prioriteettitoimenpiteestä, jotka kattavat seuraavat kolme osa-aluetta: ensinnäkin julkisen talouden tiukka tervehdyttäminen ja rakenneuudistus makrotalouden vakauden tehostamiseksi, toiseksi työmarkkinoiden uudistaminen työllisyyden parantamiseksi ja lopuksi kasvua tukevat toimet.

Olemme panneet tarkasti merkille vuotuisen kasvuselvityksen keskeisiä viestejä koskevat huolenaiheet siitä, että viestit saattavat poiketa yhdenmukaista suuntaviivoista. Haluan kuitenkin tehdä tämän selväksi. Komissio on tarkoituksella päättänyt keskittyä tämänvuotuisessa vuotuisessa kasvuselvityksessä kiireellisimpiin tämänhetkisestä talouskriisistä johtuviin haasteisiin ja tarpeeseen aikaistaa niitä uudistuksia, jotka ovat talouden elpymisen ja työpaikkojen luomisen kannalta välttämättömiä. Vuotuinen kasvuselvitys on täysin yhdenmukainen yhdenmukaisten suuntaviivojen kanssa, myös työllisyyttä koskevien suuntaviivojen osalta.

Olen tyytyväinen siihen, että parlamentti kannattaa komission ehdotusta olla muuttamatta vuotta 2011 koskevia työllisyyden suuntaviivoja. On todella tärkeää varmistaa vakaa poliittinen kehitys ennen vuonna 2014 tehtävää Eurooppa 2020 -strategian väliarviointia, jotta jäsenvaltioilla on tarpeeksi aikaa panna välttämättömät uudistukset täytäntöön.

Työllisyyden suuntaviivat luovat myös perustan luonnokselle yhteiseksi työllisyysraportiksi (joka on osa vuotuista kasvuselvitystä), jossa määritetään kiireellisimmät toimenpiteet työllisyyden alalla, muun muassa seuraavat: ensimmäiseksi otetaan käyttöön työllisyyttä edistäviä verotusjärjestelmiä, nimittäin vähentämällä työhön kohdistuvaa verotaakkaa, toiseksi vähennetään työmarkkinoiden segmentoitumista, kolmanneksi poistetaan esteitä yksityis- ja työelämän yhteensovittamiselta, neljänneksi autetaan työttömiä korkealaatuisten koulutus- ja työnhakupalvelujen avulla palaamaan työelämään ja ryhtymään itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi, ja lopuksi lisätään iäkkäiden työntekijöiden osuutta työmarkkinoilla.

Sitäkin tärkeämpää on, että työllisyyden suuntaviivat muodostavat perustan mahdollisille maakohtaisille suosituksille, joita neuvosto voi antaa jäsenvaltioille perussopimuksen 148 artiklan nojalla.

Vuotuinen kasvuselvitys on perustana maaliskuussa pidettävässä kevään Eurooppa-neuvostossa käytävillä keskusteluilla ja jäsenvaltioille annettaville talouspoliittisille ohjeille. Komissio odottaa jäsenvaltioiden ottavan nämä ohjeet huomioon laatiessaan vakautus- tai lähentymisohjelmiaan sekä Eurooppa 2020 -strategian mukaisia kansallisia uudistusohjelmia.

Komissio tarkastaa kansalliset uudistusohjelmat, jotka on määrä toimittaa huhtikuun jälkipuoliskolla. Tämän tarkastuksen perusteella ja perussopimuksen mukaisesti ehdotamme maakohtaisia toimintaohjeita ja -suosituksia, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon vuoden 2012 talousarvioiden valmistelussa. Neuvoston on hyväksyttävä toimintaohjeet ja -suositukset ennen kesää.

Lopuksi korostan teidän tärkeää roolianne Eurooppa 2020 -strategian ja erityisesti seitsemän lippulaivahankkeen täytäntöönpanon onnistumisessa. Teidän lainsäätäjän roolillanne on perustavanlaatuinen vaikutus näiden täytäntöönpanon onnistumiseen. Jotta Eurooppa 2010 -strategian tavoitteet voidaan saavuttaa, on erittäin tärkeää luoda sille oikeanlaiset edellytykset. Pian aloitetaan keskustelut uudesta monivuotisesta rahoituskehyksestä. Komissio esittää ehdotuksensa viimeistään kesäkuussa. Teidän roolinne budjettivallan käyttäjänä yhdessä neuvoston kanssa on ensiarvoisen tärkeä, jotta voidaan varmistaa, että Eurooppa 2020 -strategian painopisteet otetaan huomioon EU:n talousarviossa. Ollaksemme uskottavia meidän on varmistettava, että rahoituksemme painopisteet vastaavat strategioitamme ja poliittisia painopisteitämme.

Finanssipoliittisten rajoitteiden aikana on tärkeämpää kuin koskaan osoittaa, että EU:lla on lisäarvoa ja että EU:ssa käytetyllä eurolla voi olla enemmän vaikutusta kuin jäsenvaltiossa käytetyllä eurolla.

Varmistaaksemme Eurooppa 2020 -strategian onnistumisen tarvitsemme poliittista sitoutumista kaikilla tasoilla. Vain jos kaikki hoitavat oman osuutensa, voimme saavuttaa tavoitteemme ja löytää oikean suunnan tulevaisuuden kasvulle.

Pervenche Berès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta haluan todeta, miten tyytyväinen olen tähän tilaisuuteen keskustella talouspoliittisesta eurooppalaisesta ohjauksuksesta ja siitä, miten ensiarvoisen tärkeä asema tässä ohjauksuksessa olisi annettava vuotuiselle kasvuselvitykselle.

Arvoisa komission jäsen, tässä yhteydessä te olette muiden komission jäsenten kanssa päättänyt uudistaa työllisyyden suuntaviivoja, ja parlamentti pyrkii hyväksymään tämän päätöksen. Haluamme vain kiinnittää huomionne kolmeen seikkaan.

Ensimmäinen liittyy vuotuisen kasvuselvityksen sisältöön. Huomasimme, että työllisyyteen ja työttömyyteen liittyvät kysymykset näyttävät olevan toisarvoisia julkisen talouden vakauttamista koskeviin tavoitteisiin nähden. Kun otatte esiin nämä kysymykset, jotka liittyvät suoraan työmarkkinoiden toimivuuteen, koemme teidän rikkovan jäsenvaltioiden kansalaisten ja heidän hallitustensa välistä yhteiskuntasopimusta. Ehdotatte, että eläkeikää olisi nostettava, että työttömyyskorvausta olisi pienennettävä, että palkkatasoja ja niiden laskennassa käytettäviä järjestelmiä olisi muutettava ja että kauppojen pitäisi saada olla auki sunnuntaisin.

Mielestämme tämä loukkaa äärimmäisen vakavalla tavalla yhteiskuntasopimusta. Mielestämme on myös kiinnitettävä enemmän huomiota kaikkein haavoittuvimpiin väestönsosiin, olipa kysymys sitten nuorista, naisista, vanhuksista tai vammaisista. Tässä on mielestämme myös suuri vaara, että julkisen talouden vakauttamisen katsotaan olevan vuotuisessa kasvuselvityksessä kaikkein tärkein asia.

Toinen huolenaiheemme on se, että kuten itse olette todennut, aiotte laatia kansallisia uudistusohjelmia tämän vuotuisen kasvuselvityksen perusteella. Tärkeistä asioista päätetään kuitenkin täällä. Miten aiotte hyödyntää parlamentissa näistä asioista käytävää keskustelua nyt kun suuntaviivoja uudistetaan? Millaisena näette asiaa koskevan demokraattisen keskustelun? Miten yhdistätte työllisyyspolitiikkaa koskevan 148 artiklan talouspolitiikkaa koskevaan 12 artiklaan?

Euroopan parlamentti on tällä hetkellä hyvin hämmäntynyt, kun tarkastellaan samanaikaisesti Eurooppa 2020 -strategiaa, puheenjohtaja Van Rompuy'n työryhmiä,

talouden ohjausta ja hallintaa koskevaa lainsäädäntöpakettia, jonka eteen parlamentti ponnistelee kovasti, sekä perussopimuksen muuttamista Euroopan rahoitusalan vakautusjärjestelmän säilyttämiseksi. Samalla kun näissä asioissa edetään, keskustelemme myös kyseisen järjestelmän tarkistamisesta. Käynnistätte talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson samaan aikaan kun liittokansleri Merkel ja presidentti Sarkozy käynnistävät kilpailukykyä koskevan sopimuksen. Samalla kun kaikki tämä tapahtuu, uudistatte työllisyyden suuntaviivoja, jotka kaikella todennäköisyydellä jäävät vain hyvin epämääräiseksi alueeksi, joka määritellään näissä kansallisissa ohjelmissa.

Arvoisa komission jäsen, haluan siis kiinnittää huomionne kolmanteen huolenaiheeseemme. Kun viime vuonna onnistuimme puheenjohtajavaltio Belgian tuella muuttamaan työllisyyden suuntaviivojen suuntaa, painotimme vahvasti yhtä asiaa, joka on valvonta. Mitä tällä valvonnalla tarkoitamme? Se tarkoittaa, ettei talous- ja sosiaalipolitiikkaa voida toteuttaa onnistuneesti, ellei niihin liitetä aitoa demokraattista keskustelua. Demokraattinen keskustelu tarkoittaa sitä, että annetaan valtaa Euroopan parlamentille, annetaan valtaa kansallisille parlamenteille ja kunnioitetaan aidosti työmarkkinaosapuolia ja otetaan ne mukaan päätöksentekoon. Meillä on usein sellainen käsitys, että ehdotuksissanne unohdetaan nämä tekijät, jotka ovat olennainen osa demokratian toteuttamista maissamme.

Ellemme käy käsiksi tähän ongelmaan, vaarana on, että toimimme epäjohtonmukaisesti, että saamme ihmiset kääntämään selkensä sille, mitä pyrimme yhdessä saavuttamaan, ja lyömme laimin menestyksemme avaimen, joka on yhteisön henki.

Sharon Bowles, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme siirtymässä uuteen talouden ohjauksen ja hallinnan aikakauteen. Talouden eurooppalainen ohjausjakso tarjoaa rakenteen, johon perussopimuksen 121 ja 148 artiklan mukaiset yhdenneytymiset suuntaviivat olisi liitettävä, ja parlamentin on osallistuttava vahvasti näihin toimiin.

Laajemmin tarkasteltuna vakaus- ja kasvusopimuksen seuranta sekä makrotalouden valvonta voidaan yhdistää Eurooppa 2020 -strategiaan ja yhdenneytymisiin suuntaviivoihin juuri talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson avulla. Tämä tarkoittaa sitä, että ohjausjakso voi tarjota yhtenäisen kehyksen erilaisille talouden ohjaus- ja hallintaprosesseille unionissa niin, että ne voivat vahvistaa toinen toistaan. Yleisemmin talous- ja raha-asioiden valiokunta korostaa, että talouden ohjauksen ja hallinnan on perustuttava yhteisömenetelmään. Jotta prosessien ja kansalaisten välille saadaan yhteys ja jotta ne voisivat saada kansalaisten hyväksynnän, niiden on oltava avoimia ja vastuullisia. Tämä edellyttää parlamentin osallistumista.

Vaikka parlamentille on jo annettu tehtävä, se tarvitsee myös aikaa demokraattisen toimeksiantonsa täyttämiseen. Talous- ja raha-asioiden valiokunta sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyrkivät rinta rinnan vastaamaan tähän vaatimukseen.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, rahoitus- ja talousalan kriisi on tehnyt tuskallisen selväksi sen, että kilpailukykyämme ja siitä johtuen myös sosiaalisen markkinataloutemme kestävyys ovat vaarassa. Sen vuoksi meidän on otettava kriisistä opiksemme, jos haluamme hyödyntää paremmin sisämarkkinoitamme, ylläpitää eläkejärjestelmämme kestävyyttä ja parantaa myös työmarkkinoiden toimivuutta.

Sen vuoksi ryhmämme on tyytyväinen vuotuisen kasvuselvitykseen ja 15. tammikuuta 2011 annettuihin Ecofin-neuvoston päätelmiin, joissa vahvistetaan talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon kohdistuvia kunnianhimoisia odotuksia.

Me kaikki täällä parlamentissa haluamme kestävän talouskasvun Euroopan, jossa harjoitetaan tervettä liiketoimintaa ja jossa on riittävästi työpaikkoja kaikille kansalaisillemme. Voimme saavuttaa tämän vain vakaan valuutan ja vakaan talouden avulla. Saavuttaaksemme näistä molemmat, jäsenvaltioiden on pidettävä kansantaloutensa kurissa, koska sillä tavoin voimme paitsi välttää ongelmat, joiden parissa julkisen talouden alijäämän vaivaamat ja ylivelkaantuneet jäsenvaltiot tällä hetkellä kamppailevat, myös luoda perustan kasvulle ja työpaikoille kansalaisiamme, lapsiamme ja tulevia sukupolvia varten.

Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä jatkaa työtään sellaisen vahvan eurooppalaisen talouden ohjausta ja hallintaa koskevan lainsäädäntöpaketin aikaansaamiseksi, joka perustuu seuraavaan kolmeen pilariin: määrätietoinen vakaus- ja kasvusopimus, kunnianhimoinen makrotalouden valvonta ja kunnianhimoinen Eurooppa 2020 -strategia. Tämä kuitenkin edellyttää, että käytämme yhteisömenetelmää ja otamme Euroopan parlamentin ja kansalliset parlamentit mukaan työhön. Jos teemme näin, emme tarvitse uutta kilpailukykyä koskevaa sopimusta, koska olemme jo saavuttaneet tavoitteemme.

Udo Bullmann, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kuuntelin tarkasti, mitä sanoitte, olen lukenut vuotuisen kasvuselvityksen, olen lukenut Ecofin-neuvoston päätelmät ja nyt yksi asia on minulle täysin selvä: talouskriisin lisäksi Euroopan unioni käy nyt läpi myös poliittista kriisiä. Meille antamissanne suosituksissa ei ole mitään uutta. Pyytäkää henkilökuntaanne näyttämään teille asiakirjat viimeisten kymmenen vuoden ajalta. Niistä kaikista voidaan nähdä sama asia, nimittäin se, että julkiset menot ovat liian suuria ja ainoa mekanismi, jolla pyritään mukautumaan uuteen aikaan, liittyy palkkoihin, jotka ovat aina liian korkeita. Mitään muuta suositusta en ole nähnyt. Satoipa vettä tai lunta, elämmepä sitten kriisi- tai nousukautta, ideologia on aina sama, mutta se ei liity millään tavalla kokemuseräiseen talouden todellisuuteen.

Haluan ehdottaa teille jotakin: lähettäkää joskus ne henkilöt, jotka kirjoittavat teille näitä asiakirjoja ja jotka tekevät neuvostossa ja komissiossa talousanalyysseja, talous- ja raha-asioiden valiokuntaan. Haluamme oppia tuntemaan teidän talousmallinne. Haluamme kysyä heiltä, eivätkö he näe Euroopan unionin olevan laman partaalla. Poistakaa esimerkiksi Saksan vientiluvut ja Saksan kasvuluvut, niin näette mistä puhun. Sitten kysyn teiltä, miksei investointeja mainita sanallakaan – vaikka investointien taso on matalampi kuin koskaan eikä meillä ole siihen enää varaa – miksei tulonparannuksia mainita sanallakaan ja miksei puhuta mitään suhdanteiden seuraamisesta tai siitä, että meidän on viimeinkin opittava kasvamaan yhdessä, tai siitä, miten selviämme kriisistä. Mistään näistä asioista ei teidän asiakirjoissanne sanota sanaakaan.

Vuoden alku meni teiltä ohitse, ja teidän on ponnisteltava todella kovasti vastataksenne Euroopan unionin kansalaisten odotuksiin. Sanon teille kuitenkin yhden asian: jos aiotte maaliskuussa tehdä päätöksen talouden hallintaa ja ohjausta koskevasta lainsäädäntöpaketista ja vakaus- ja kasvusopimuksen uudistamisesta tässä hengessä, ryhmäni ei voi olla siinä mukana.

Lena Ek, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, vuosi sitten keskustelimme täällä istuntosalissa siitä, millaisia toimia tarvitaan maailmanlaajuisen rahoituskriisin ratkaisemiseksi. Tuohon aikaan osa talouden ohjausta ja hallintaa koskevasta ryhmäni

ehdotuksista hylättiin liian kunnianhimoisina ja liian kauaskantoisina, mutta nyt voin panna iloisena merkille, että monet ehdotuksistamme ovat toteutuneet.

Nyt kuitenkin Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä ilmoitettujen tavoitteiden ja näiden tavoitteiden saavuttamiseen tarvittavan rahoituksen välillä on leveä kuilu. Talousarvioesityksessä 2012 komission on selvennettävä, selkeästi määritettävä ja näytettävä strategiaan liittyvät menot. Tämä koskee myös tulevaa monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

Haluaisin myös puhua suoraan jäsenvaltioille. Neuvostossa valtiovarainministereiden keskuudessa – heidän joukossaan myös omalla Ruotsin ministerillämme Anders Borgilla – on selvää haluttomuutta investoida tulevaisuuteen. Valtioiden talousarvioissa on otettava huomioon neuvoston ilmoittamat tavoitteet, ja EU:n hankkeisiin tarvitaan rahaa, jos ne halutaan joskus toteuttaa. Sanokaa minun sanoneen, ellei rahaa sijoiteta oikeisiin kohteisiin, ei ole kasvua eikä työllisyyttä koskevaa strategiaa, ja voimme epäonnistua.

Tämän vuoksi kehotan komissiota esittämään konkreettisempia lainsäädäntöehdotuksia ja jäsenvaltioita osoittamaan vahvempaa sitoutumista. Tarvitsemme vahvaa sitoutumista, jotta voimme saavuttaa yleistavoitteet, esimerkiksi koko Euroopan unionia koskevat energiatehokkuuteen liittyvät tavoitteet, ja säättää lakeja tärkeimmillä työllisyyttä edistävillä aloilla. Nykyiset aloitteet, esimerkiksi Euroopan strateginen energiateknologiasuunnitelma, elinikäisen oppimisen ohjelma ja energiatehokkuutta koskeva toimintasuunnitelma, on jo hyväksytty, mutta te ette neuvostossa onnistuneet tuomaan rahaa pöytään. Näihin hankkeisiin tarvitaan rahoitusta. Niillä kaikilla on mahdollista luoda työpaikkoja ja kasvua.

Eurooppa 2020 -strategiaa koskevalla päätöslauselmallamme ALDE-ryhmä lähettää neuvostolle vahvan viestin, että nykyinen hallintorakenne on liian heikko, avoin koordinoitimenetelmä on epäonnistunut ja yhteisömenetelmä olisi otettava uudelleen käyttöön. Olen kiitollinen siitä, että laaja enemmistö kannattaa yhteistä päätöslauselmaa. Parlamentti antaa näin vahvan viestin, että meidän on toimittava.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, tiedätte, että vihreät kannattavat vahvasti yhtenäisempää Eurooppaa, jotta kansalaisillemme voidaan varmistaa kestävä kehitys ja jotta voidaan myös varmistaa se, että Euroopan unioni merkitsee jotakin tällä planeetalla 2000-luvulla.

– (FR) Laatimanne asiakirja, nimittäin vuotuinen kasvuselvytys, on tänään horjuttanut luottamustamme vakavalla tavalla, sillä olette paljastaneet ideologisen ennakkoluulon, jolla ei ole mitään tekemistä tosiasioiden kanssa ja jossa on ennen kaikkea kysymys ideologisista valinnoista.

Mikä suosituksenne tarkkaan ottaen on? Julkisten menojen leikkaaminen! Julkista taloutta ei vakauteta menoja leikkaamalla. Tuloista ei puhuta mitään. Tarkoitus on myös lisätä joustavuutta, uudistaa, kuten uskottelette, työmarkkinoita – toisin sanoen luoda joustoturvaa ilman turvaa. Vakuuttelette, että meidän on ryhdyttävä näihin toimenpiteisiin, jotta talous voisi elpyä.

Tässä ei kuitenkaan ole kaikki. On myös rahoitusala koskevia toimenpiteitä. Puhutaanpa niistä, koska tämä on hyvä esimerkki kaksinaismoraalista. Mitä teillä on sanottavana maksuista ja julkisista menoista? Meidän on iskettävä nopeasti ja lujaa. Rahoitusalan osalta te kuitenkin toteatte, että meidän harkittava asioita, tutkittava vaikutuksia ja ennen kaikkea sovellettava siirtymäaikoja.

Talouden ohjauksen ja hallinnan sekä julkisen talouden vakauttamisen tapauksessa toteatte nopeasti: 1. tammikuuta 2011 ja 1. tammikuuta 2012 välisenä aikana. Pankkien osalta määräaika on 1. tammikuuta 2019, aivan kuin ei tarvittaisi mitään tutkimuksia tai siirtymäaikoja, joilla autettaisiin työmarkkinoita sopeutumaan tai saattamaan julkinen talous vakaalle pohjalle.

Kertoisitteko, miten Eurooppa 2020 -strategia liittyy kaikkeen tähän? Tästä tässä kuitenkin on kysymys, mutta siitä te ette kerro minulle. Arvoisa komission jäsen, arvoisat neuvoston jäsenet, vuotuisessa kasvuselvityksessä antamanne suositukset tekevät Eurooppa 2020 -strategian toteuttamisen täysin mahdottomaksi.

Huijaatte meitä väittäessänne, että teidän suosittamianne toimenpiteitä toteuttamalla on mahdollista toteuttaa tarvittavaa investointipolitiikkaa tutkimuksen, koulutuksen, köyhyyden vähentämisen, ilmastonmuutoksen torjumisen ja työllisyyden aloilla. Se on valetta, ja minun mielestäni tämä keskustelu on naurettava.

Malcolm Harbour, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni on allekirjoittanut tämän päätöslauselman ja aikoo kannattaa sitä. En väitä, että olemme samaa mieltä kaikesta, mutta kannatamme sen keskeistä sisältöä. Haluan sanoa tämän sekä komissiolle että neuvostolle, ja luen ääneen otsikon, jonka olemme yhdessä hyväksyneet: ”Työpaikkojen luomiseen tähtäävä rohkea sisämarkkinoiden toimenpidepaketti ja pk-yrityksiä tukeva aloite”.

Mistä näitä työpaikkoja sitten tulee? Niitä tulee yksityisten investointihankkeiden ja uusien yritysten perustamisen tuloksena. Tiedämme jo, että pienet yritykset ovat olleet kuluneen vuosikymmenen aikana tärkeimpiä uusien työpaikkojen luoja. Viestini sekä komissiolle että neuvostolle on tänään se, että kaikkien 27 jäsenvaltion on alettava suhtautua vakavasti työpaikkojen luomiseen sisämarkkinoilla. Me kaikki uskomme sisämarkkinoihin, ja jäsenvaltiot ovat investoineet valtavia rahasummia ja valtavasti resursseja palvelumarkkinoiden vapauttamiseen, mutta ovatko ne kertoneet tästä yrityksilleen? Ovatko ne edistäneet sisämarkkinoita? Ovatko ne edistäneet yrittäjyyttä? Ovatko ne edistäneet sähköistä kaupankäyntiä?

Mikseivät ne ryhdy tekemään näitä käytännön asioita vapauttaakseen ne voimavarat, joita meillä jo on, kaikkien muiden hankkeiden ohella, joista kollegamme ovat puhuneet? Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tähän heti huomenna, jopa tänään, eikä puhuttava joistakin muista pitkän aikavälin suunnitelmista. Niiden on ryhdyttävä työhön!

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, jäsen Harms totesi eilen erään tärkeän asian. Tuskin kukaan ulkopuolinen tietää enää, mitä strategiaa, mitä vakausmekanismia, mitä sopimusta ehdotetaan, täydennetään, saatetaan voimaan tai muutetaan ja kenen toimesta ja minkä säädösten nojalla. Yksi selvä asia on, että Eurooppa 2020 -strategia ei ole tähän mennessä tarjonnut ratkaisua ihmisten kriisin aikana kohtaamiin ongelmiin. Päinvastoin – strategiassa jatketaan sen väärin arvioidun EU-politiikan toteuttamista, joka oli alun perin syynä koko kriisin puhkeamiseen. Siinä luotetaan edelleen vakaus- ja kasvusopimukseen. Sitä yritetään nyt tiukentaa ja vahvistaa paremmilla seuraamusjärjestelmillä.

Käytännössä tämä tarkoittaa ankaria toimenpiteitä kansalaisten kustannuksella. Se tarkoittaa työelämän pidentämistä, toisin sanoen eläkeleikkauksia. Joko palkkojen indeksointi poistetaan nyt tai työmarkkinaosapuolten välisiä neuvotteluja joudutaan rajoittamaan tai työaikoja koskevia sääntöjä muuttamaan joustavammiksi – kaikki tämä merkitsee

malillisempaa palkkakehitystä ja palkkaleikkauksia. Tämä merkitsee myös sitä, että valtio puuttuu vähemmän yhteiskunnan talouselämään. Tältä osin monet puhuvat velan vähentämisestä. Minulle on aivan sama, kutsutaanko sitä talouden ohjaukseksi ja hallinnaksi, vakaus- ja kasvupolitiikaksi, kilpailukykyä koskevaksi sopimukseksi vai vuotuisen kasvuselvityksen perusteella annettavaksi komission suositukseksi. Ryhmäni ja minä emme voi kannattaa tätä yhteiskunnan vastaista politiikkaa.

Sillä on kuitenkin tietysti merkitystä, onko jäsenvaltioiden parlamenteilla vielä sananvaltaa tässä politiikassa. Eilinen perussopimukseen tehtäviä muutoksia koskeva keskustelu antaa syytä toivoa, että tämän parlamentin jäsenet ovat yhdestä asiasta yksimielisiä. Emme saa ajautua 1800-luvun salailevan hallinnon aikakauteen. Sitä ei kukaan halua. Emme saa myöskään palata kahteen kehitysryhmään jakautuneeseen Eurooppaan.

Mario Borghezio, *EFD-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Energia 2020 on laajamittainen ohjelma, mutta meidän on kysyttävä itseltämme, voimmeko saavuttaa tavoitteena olevan uusiutuvien energialähteiden 20 prosentin osuuden määräaikaan mennessä, varsinkin, kun rahoitusalan kriisi hidastaa investointia.

On vielä yksi ongelma, ja se on aurinkoenergian tukeminen. Me todellakin tuemme Kiinaa, maailman johtavaa aurinkopaneelien viejämäata, ja Intiaa, tuulivoimalaitteiden johtavaa viejämäata. Tämän vuoksi on tärkeää tukea Euroopassa suunniteltavien ja valmistettavien aurinkopaneelien tuotantoon liittyvää tutkimusta ja edistää aurinkovoima-alalla mittakaavaedun hyödyntämistä esimerkiksi ottamalla näitä laitteita laajasti käyttöön Euroopan kaupungeissa.

Olisi pitänyt tehdä jotain hyvin erilaista: Euroopan julkisen palvelun suojaamiseksi olisi pitänyt perustaa Euroopan laajuinen energiayhtiö, koska jakeluverkot ja niiden infrastruktuurit muodostavat jo olemassa olevia luonnollisia monopoleja, jotka olisi selvästikin saatettava yhteisen hallinnon alaisuuteen.

Sen sijaan yli-innokkaan talousliberalismin vuoksi etusijalle asetettiin muut ratkaisut, jotka eivät todellakaan hyödytä kuluttajia tai käyttäjiä vaan näiden suurten monopolien osakkaita. On muistettava, että autojen tuottaman hiilidioksidin määrä ei ole vähentynyt 150 vuoteen. Meidän on syytä miettiä, olisiko aika käynnistää uudelleen vesimoottoreita koskevat tutkimushankkeet.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, jos haluamme panna täytäntöön Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä koskevan osan, on äärimmäisen tärkeää, että mukautamme maahanmuuttopolitiikkaa useimmissa jäsenvaltioissa ja EU:ssa.

Kuten komission ehdotuksessa todetaan, painopistealueita ovat työvoimaosuuden nostaminen ja rakennetyöttömyyden laskeminen, työvoimamarkkinoiden tarpeita vastaavan ammattitaitoisen työvoiman kehittäminen, elinikäisen oppimisen edistäminen ja niin edelleen.

Työntekijöiden laajamittainen tuominen Euroopan unionin ulkopuolelta on osoitus lyhytnäköisyydestä ja ristiriidassa juuri mainitsemieni painopistealueiden kanssa. Euroopan unionissa on noin 25 miljoonaa työtöntä. Aloittakaamme siitä, että autamme ensin heitä pääsemään työelämäänsä, sen sijaan että turvaudumme jälleen kerran laajamittaiseen muuttoliikkeeseen.

Ammattitaitoisten työntekijöiden tuominen Eurooppaan tai niin sanottu aivovuoto luovat jopa suurempia ongelmia alkuperämaissa, mikä vain kiihdyttää ammattitaidottomien

henkilöiden muuttoa Euroopan unioniin. Tämä on noidankehä, ja meidän on myönnettävä, ettei kukaan voi hyötyä tästä pitemmän päälle.

On korkea aika laatia EU:n ulkopuolelta tulevaa maahanmuuttoa koskeva kustannus-hyötyanalyysi. Myös tämä näkökohta olisi sisällytettävä jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkaa koskeviin ohjeisiin.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, Eurooppa 2020 -strategiassa on tavoitteita, joita ei voida saavuttaa, ellei kiinnitetä asianmukaista huomiota aloihin, joita ei mainita strategiassa yksiselitteisesti. Euroopassa tarvitaan dynaamista ja kilpailukykyistä maatalousalaa, joka voi tukea merkittäväällä tavalla kestävän, älykkään ja osallistavan kasvun edistämistä. Luotettava elintarviketuotanto, luonnonvarojen kestävä hallinta ja maaseudun alueellisen tasapainon ja monimuotoisuuden säilyttäminen ovat tehokkaan yhteisen maatalouspolitiikan ja tuottavan maatalousalan keskeisiä elementtejä.

Teollisuuspolitiikan toteuttaminen edellyttää infrastruktuuria. Yhtenäisen rautatiealueen täytäntöönpano on elintärkeä askel kohti rautatieliikenteen sääntelyn purkamista. Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttaminen ja SESAR-hankkeen ripeä täytäntöönpano on aivan yhtä tärkeää. Yksi tärkeimmistä tekijöistä on Euroopan laajuisten verkkojen kehittäminen paitsi liikenteen alalla myös energia-alalla myöntämällä riittävästi rahoitusta lisäarvoa tuottaviin Euroopan unionin hankkeisiin. Esimerkiksi Nabucco-hanke tuo etuja kaikille jäsenvaltioille poistamalla Euroopan unionin riippuvuuden yhdestä ainoasta lähteestä.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, jotta voimme aloittaa alusta talouskriisin jälkeen, on ehdottoman tärkeää, että ihmiset ovat luottavaisia. Brittiläinen tutkija Richard Wilkinson, joka on kirjoittanut kirjan ”The Spirit Level” ja joka vieraili Euroopan parlamentissa Brysselissä viime viikolla, on kuvannut asiaa erittäin osuvasti: jotta yhteiskunnissamme voisi vallita turvallisuus ja luottavaisuus, tarvitsemme tasa-arvoa ja pieniä tuloeroja. Tämä voidaan tulkita suoraan Eurooppa 2020 -strategiaksi.

Ensinnäkin, mikäli haluamme menestyä, työntekijät ja heidän ammattijärjestönsä on otettava mukaan päätöksentekoon ja heitä on kunnioitettava. Tällä hetkellä kriisiä kuitenkin käytetään perusteena ammattijärjestöjen, työntekijöiden ja vapaan palkanmuodostuksen vastaiselle toiminnalle sekä työttömyyskorvauksiin ja eläkkeisiin kohdistuville leikkauksille. Tällainen toiminta on lopetettava.

Toiseksi meillä Euroopan unionin naisilla on tietenkin oltava samat mahdollisuudet kuin miehillä. Tämä ei ole aina selvää parlamentin päätöslauselmissa, mutta sen täytyy olla selvää käytännössä.

Kolmanneksi vahvan uudenaikaisen teollisuuden ja teollisuuspolitiikan sekä kauaskantoisten investointien, joita tehdään myös infrastruktuuriin, on jatkossa oltava työssämme keskeisessä asemassa. Ilmaston kannalta älykkäitä, resurssitehokkaita prosesseja ja tuotteita, vihreää energiaa ja vihreitä työpaikkoja koskevaa työtä on vauhditettava. Miten muuten aiomme pärjätä kilpailussa?

Neljänneksi meidän on saatava selkeä tuki energiatehokkuutta koskevalle politiikalle. Tiedämme, ettemme saavuta nykyisiä tavoitteitamme, koska ne eivät ole sitovia. Meillä on

oltava sitovia tavoitteita, koska se on ratkaiseva edellytys Eurooppa 2020 -strategian kasvua ja kilpailukykyä koskevien keskeisten tavoitteiden saavuttamiselle. Kunnianhimon vähäisyys ja poliittisen tahdon puuttuminen on ällistyttävää, etenkin kun energiatehokkuuteen tähtäävät toimet ovat yksi parhaista ja älykkäimmistä keinoista vähentää kuluttajille aiheutuvia kustannuksia, vahvistaa yrityksiä ja saada todellista muutosta aikaan.

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, jos haluamme Eurooppa 2020 -strategian onnistuvan, työllisyyden suuntaviivat on pantava tehokkaasti täytäntöön ja on laadittava kansallisia uudistusohjelmia ja asetettava ne ansaitsemalleen etusijalle.

Meidän on varmistettava, ettei kukaan jää jälkeen. Ikääntyneiden ja vammaisten työttömyysluvut ovat häpeällisen korkeat. Olen tyytyväinen siihen, että molemmissa asiakirjoissa viitataan tarpeeseen soveltaa työpaikoilla syrjinnän vastaista lainsäädäntöä, niin että työpaikat ovat avoimia kaikille.

On tärkeää, että myös saavutamme EU:ssa asettamamme tavoitteet. Kyllä, on jäsenvaltioiden tehtävä asettaa erityistavoitteita ja noudattaa niitä, mutta Euroopan unionin tärkeänä tehtävänä on parantaa parhaiden käytäntöjen vaihtoa. Sen vuoksi olen tyytyväinen siihen, että tämä tehdään hyvin selväksi valiokunnan päätöslauselman 27 kohdassa.

Olemme harjoittaneet kuukausien ajan itsetutkiskelua ja käyneet keskusteluja siitä, millainen Eurooppa 2020 -strategian pitäisi olla, mutta meillä on työllisyyden suuntaviivat. Nyt on aika alkaa noudattaa niitä.

Emilie Turunen (Verts/ALE). - (DA) Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa puhutaan nykyisin paljon taloudellisesta vastuusta, ja taloudellista vastuuta pidetään hyvin usein julkisten menojen leikkaamisena ja hyvin harvoin työllisyystilanteen parantamisena. Mielestäni meidän olisi pohdittava, mitä taloudellinen vastuu itse asiassa tarkoittaa. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä näemme hyvin selvän ristiriidan niiden toimenpiteiden välillä joita juuri nyt toteutetaan EU:ssa ja jäsenvaltioissa. Toisaalta meillä on vuotuinen kasvuselvytys ja voimme nähdä, miten talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso johtaa työpaikkojen ja kasvun vähenemiseen EU:ssa. Toisaalta Eurooppa 2020 -strategiassa ja työllisyyden suuntaviivoissa toteamme, että haluamme luoda enemmän ja parempia työpaikkoja. Tämä on epäjohdonmukaista.

On totta, että Euroopassa on 23 miljoonaa työtöntä. Meillä on 5,5 miljoonaa alle 25-vuotiasta työtöntä. Köyhien työntekijöiden määrä kasvaa. Luvut kasvavat, eikä toteuttamamme talouspolitiikka paranna tilannetta. Jos haluamme luoda Euroopan unioniin uusia työpaikkoja, on ensiarvoisen tärkeää, että Eurooppa 2020 -strategiaa ja työllisyyden suuntaviivoja todella pannaan täytäntöön talouspolitiikassamme. Tämä olisi osoitus taloudellisesta vastuusta, mutta en usko, että näin todellisuudessa tapahtuu.

Nikolaos Salavrakos (EFD). - (EL) Arvoisa puhemies, köyhyys, ilmastonmuutos, alhainen syntyvyys, muuttoliike, energia ja ennen kaikkea työttömyys ovat suurimmat ongelmat Euroopan unionissa tällä hetkellä. Niiden ratkaisemiseen tarvitaan rahaa ja määrärahoja. Valitettavasti rahoitusta kuitenkin vähennetään kaikkialla Euroopan unionissa. Mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa sitä, että Eurooppa 2020 -strategia on vaarassa ja vaikea toteuttaa. Meidän on kuitenkin yritettävä.

Mielestäni meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota työttömyyteen, joka on noussut korkeimmalle tasolle kymmeneen vuoteen. Mielestäni meidän on myös tarjottava työvoimamarkkinoiden tarpeiden mukaista korkeatasoista koulutusta Euroopan nuorille,

ja kursseja olisi mielestäni uudistettava ja jäsenvaltioiden olisi sitouduttava vähentämään koulunsa keskeyttävien määrää.

Avoimiin työpaikkoihin tarvitaan ammattitaitoista työvoimaa. Kehotan komissiota ottamaan viipymättä käyttöön ehdotetun Euroopan vapaiden työpaikkojen seurantajärjestelmän, johon sisältyy myös eurooppalainen osaamispassi. Meidän on onnistuttava. Sanat eivät riitä. Meidän on ryhdyttävä tekoihin.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). - (ES) Arvoisa puhemies, tässä asiassa herää kysymys, vain yksi kysymys: mitä voimme tehdä Euroopan unionissa antaaksemme työtä niille, joilla sitä ei ole?

Vastatakseni tähän kysymykseen, haluan tehdä selväksi ensimmäisen asian, josta olemme yksimielisiä. Kestävää kasvua ei voi olla ilman vakaata makrotaloutta. Osa niistä nopeista ratkaisuista, joita täällä ovat ehdottaneet erityisesti vasemmistoon kuuluvat jäsenet, merkitsisivät leipää täksi päiväksi mutta nälkää huomiseksi.

Toinen asia, josta olemme yksimielisiä, on se, että Eurooppa 2020 -strategia on kokoelma hyviä aikomuksia. Se kuulostaa hyvältä, mutta meidän on siirryttävä suunnitelmista tekoihin. Mitä aiomme tehdä? Miten aiomme rahoittaa ehdotetut aloitteet ja toimet? Onko Eurooppa 2020 -strategian sanamuotoon sisältyvä kunnianhimoinen tavoite sopuosinnassa ilmoitettujen talousarviolleikkausten kanssa?

Kolmas asia, josta olemme yksimielisiä, on se, että meillä on oltava kokonaiskuva, jotta voimme valita oikean tien kohti vakaata kasvua. Toistaiseksi meiltä vielä puuttuu tämä kokonaiskuva. Se mitä tällä hetkellä tapahtuu talous- ja raha-asioiden neuvostossa, osoittaa, että neuvoston jäsenillä on valtavasti hajanaisia, epäyhtenäisiä ja ristiriitaisia ajatuksia.

On kolme tärkeää toimenpidettä, joihin on ryhdyttävä. Ensinnäkin vaikeuksissa olevien maiden tukahduttaminen ei voi jatkua, ja tilanne voidaan ratkaista laskemalla liikkeelle euro-obligaatioita. Toiseksi Montin raportissa tarkoitettut obligaatiot on otettava käyttöön, mutta niitä ei mainita Eurooppa 2020 -strategiassa. Kolmanneksi on käytettävä Euroopan investointipankin varoja, joista kaksi kolmannesta kuuluu komissiolle ja joita tarvitsisi lisätä kymmenen vuoden aikana vain nelinkertaiseksi, jotta ne vastaisivat sitä rahamäärää, joka oli varattu Marshall-suunnitelmassa Euroopan talouden elvyttämiseen.

Anni Podimata (S&D). - (EL) Arvoisa puhemies, EU:ssa on nyt keskusteltu useiden kuukausien ajan tehokkaasta, yhtenäisestä ja toteuttamiskelpoisesta ratkaisusta kriisiin, ratkaisusta, jolla varmistetaan toteutuskelpoista kasvua, työllisyyden suojelua, sosiaalista kehitystä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevien tavoitteidemme saavuttaminen.

On kuitenkin kaksi ongelmaa: ensinnäkin Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva keskustelu on edelleen jätetty rakenteellisesti talouden ohjausta ja hallintaa koskevan lainsäädäntöpaketin, talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson ja vuotuisen kasvuselvityksen ulkopuolelle, ja tämän seurauksena meillä on joko yksi sirpaleinen strategia tai useita rinnakkaisia strategioita, strategioita, joita toteutetaan samanaikaisesti ilman riittävää koordinaatiota ja jotka voivat näin ollen vesittää toisensa.

Toinen ongelma on se, että tällä hetkellä neuvosto ja komissio painottavat vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen tiukentamista sekä budjettikuria ja -uudistusta, mutta niillä ei ole yhtään vakuuttavaa vastausta tai ratkaisua siihen, miten Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet voidaan toteuttaa ja rahoittaa tehokkaasti.

Mielestäni on olemassa vaara, että kuten Lissabonin strategian kanssa kävi, monet tavoitteistamme eivät pääse suunnitteluvaihetta pidemmälle, ja olen huolissani siitä, että näin käy nytkin, elleimme pysty esittämään vakuuttavia perusteita Euroopan unionin kansalaisille, jotka joutuvat kärsimään kriisistä eniten ja jotka eivät voi ja joiden ei myöskään pitäisi joutua seuraamaan teknisiä keskusteluja vakaus- ja kasvusopimuksen uudistamisesta ja indikaattoreista ja seuraamuksista. Meidän on ymmärrettävä, ettemme voi keskittyä vain indikaattoreihin ja lukuihin. Meidän on keskityttävä ihmisiin.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olisitko niin ystävällinen ja kuuntelisitte, mitä minulla on sanottavana, arvoisa komission jäsen. Minulla on vain yksi minuutti puheaikaa, vaikka haluaisinkin kovasti vaieta ja olla sanomatta mitään, sillä mielestäni tämä Eurooppa 2020 -strategia on hyvin kaukana siitä, mitä me tarvitsemme. Olemme kuulleet teidän sanovan paljon kauniita sanoja. Oletteko todella sitä mieltä, että suuntaviivat, ”lippulaivat” ja kaikki ne asiat, joita te keksitte ja jotka pitävät teidät työn touhussa tunteja ja päiviä kerrallaan, auttavat teitä tarjoamaan työpaikkoja ja valamaan luottamusta Euroopan unionin kansalaisiin? Olette väärässä. Kun katsotaan tämänhetkistä maailman tilannetta, en usko, että kiinalaiset, intialaiset tai nopeasti kehittyvän talouden maat ovat mitenkään vaikuttuneita siitä, mitä parhaillaan teemme kasvun edistämiseksi.

Tämän vuoksi talouden ohjausta ja hallintaa koskevan paketin esittelijänä haluaisin teidän läsnä ollessanne milteipä pysyä hiljaa ja sanoa vain yhden asian: aiomme olla työssämme erittäin päättäväisiä. Älkää luulko, että jos te neuvoston jäsenet vain käskette meidän kiristää tahtia, pääsemme sopimukseen kesäkuussa. Me pääsemme sopimukseen sitten, kun täällä parlamentissa on käyty keskusteluja ja kun neuvosto on kuunnellut meitä. Minun mielestäni euro-obligaatioiden luominen, joka voisi luoda maailmanlaajuiset euroon perustuvat markkinat, on osa tätä pakettia.

Derk Jan Eppink (ECR). - (NL) Arvoisa puhemies, aina kun kuulen sanan ”euro-obligaatio”, voin hieman pahoin, vaikka tätä sanaa viljelläänkin täällä paljon. Useimmat työpaikat syntyvät talouskasvun ja terveen yksityissektorin tuloksena. Tälle ei ole vaihtoehtoja. Hallitukset eivät luo työpaikkoja eivätkä ne ole työpaikkojen luoja.

EU:n suurin ongelma on puutteellinen kilpailukyky. Saksan ja Etelä-Euroopan välinen ero on lähes 35 prosenttia. Kuilu on hyvin syvä, ja sen vuoksi liittokansleri Merkel on puhunut kilpailukykyä koskevasta sopimuksesta. Olen tästä sinänsä samaa mieltä. Itse asiassa Lissabonin prosessin oli tarkoitus olla tämänsuuntainen ajatus, mutta se on tuottanut hyvin vähän tulosta.

Haluan kuitenkin varoittaa teitä yhdestä asiasta, ja se on yhtiöveron yhdenmukaistaminen. Se on erittäin huono ajatus. Se on myös hyvin ranskalainen ajatus, josta on luovuttava samoin kuin luovuiimme taloushallitusta koskevasta ajatuksesta. Se merkitsee loppua työpaikoille. Viime viikolla OECD:n 21 maassa toteuttama tutkimus osoitti jälleen kerran, että jos työllisyyttä halutaan lisätä Euroopan unionissa, yhtiöveroa on alennettava. Meidän on otettava selkoa juuri tällaisista asioista, sillä tämä parlamentti ei luo uusia työpaikkoja.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, olemme suuressa talouskriisissä – tästä olemme puhuneet kuukausien ajan ja kaikki, mitä olemme sanoneet, on totta. Yleensä kuitenkin puhumme hyvin yleisellä tasolla ja sen jälkeen jatkamme päätösten tekemistä ikään kuin mitään ei olisi tapahtunut. Mielestäni tämä johtuu siitä, että emme täällä parlamentissa syvenny työssämme riittävästi

yksityiskohtiin emmekä ole riittävän rehellisiä vaan toteutamme jotain yleistason politiikan tapaista.

Mitä itse asiassa teemme kasvun ja vakauden edistämiseksi? Edistämmekö me itse todella asianmukaisempaa ja viisaampaa tapaa hoitaa rahataloutta? Tarkastelemmeko todella kriittisesti sitä, ovatko menomme oikeanlaisia vai onko meillä jokaisella joka päivä uusi ajatus siitä, mihin voisimme käyttää enemmän rahaa? Ellemme pysty kohdistamaan varojamme tulevaisuutta koskeviin hankkeisiin – ja tähän liittyy riitoja, keskustelua ja päätöksentekoa – on turha puhua innovoinnista ja tutkimuksesta ja olla sitten kuitenkin antamatta tähän riittävää rahoitusta. Tämä on melko vilpillistä toimintaa.

Jos haluamme puhaltaa talouteen eloa, meidän on myös toteutettava sellaista politiikkaa, joka stimuloi taloutta, eikä istuttava loputtomasti miettimässä, miten voimme häiritä teollisuutta tai taloutta. Teemme iloisesti uusia päätöksiä – tänäänkin vaadimme koko ajan uusia päätöksiä, joilla häiritään talouden kehittymistä. Uskooko kukaan siihen, että pakollinen energiatehokkuus – vain yhden esimerkin mainitakseni – auttaa edistämään taloutta? Uskotteko todella siihen, että olemme edistäneet taloutta niillä energiaan liittyvillä päätöksillä, joita olemme usein tehneet? Vai olemmeko estäneet talouden elpymistä? Haluaisin meidän kerrankin puhuvan tästä hieman rehellisemmin ja tekemään sen jälkeen hieman vähemmän päätöksiä mutta kenties sellaisia, joilla todella saadaan edistystä aikaan. Se on haastavampaa ja vaatii enemmän työtä, mutta se on demokratian edun mukaista.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, rahoitus- ja talouskriisi on muuttumassa sosiaaliseksi ja työllisyyttä koskevaksi kriisiksi. Tämän vuoksi on erityisen tärkeää, että Euroopan unionin oivallus, nimittäin se, että talous- ja työllisyyspolitiikkaa on koordinoitava tarkemmin, todella toteutuu myös käytännössä. Tämä tarkoittaa myös sitä, että kaikkien rakenneuudistuksia tekevien tai veropolitiikkaa uudistavien maiden tai esimerkiksi niiden maiden, jotka tarkistavat kauppojen aukioloa sunnuntaisin, on tarkasteltava myös sitä, autetaanko näillä toimenpiteillä kehittämään työllistämisyjärjestelmää ja nostamaan työllisyysastetta.

Kaikkien päätösten yhteydessä on myös ensiarvoisen tärkeää kuulla työmarkkinaosapuolia. Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso on ensimmäinen todellinen testi tälle oivallukselle, kun Euroopan unioni voi yhdessä puheenjohtajavaltio Unkarin johdolla arvioida ensimmäistä kertaa, missä määrin nämä direktiivit voidaan saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja voimmeko ryhtyä panemaan niitä täytäntöön. Mielestäni puheenjohtajavaltio Unkarilla ja Unkarin valtiolla on tässä erityinen rooli paitsi puheenjohtajavaltiona myös esimerkin näyttäjänä ottamalla tämän huomioon kaikissa talouspoliittisissa muutoksissa ja kaikissa työllisyyspolitiikkaa koskevissa päätöksissä sekä näyttämällä esimerkkiä muille maille.

(Jäsen suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, käsittääkseni jäsen Gönczillä on erittäin hyvä käsitys koko tästä kysymyksestä, eli siitä, miten Euroopan unioni aikoo tehdä lopun työttömyydestä. Olen istunut täällä koko keskustelun ajan, enkä vieläkään ymmärrä asiaa yhtään paremmin. Auttaisitteko minua vastaamaan seuraavaan kysymykseen: mitä meidän pitäisi kertoa Borsodin tai Szabolcsin kuntien asukkaille? Mistä ja milloin he saavat työtä? Odotan muuten saavani vastauksen tähän kysymykseen sekä neuvostoa edustavalta János Martonyilta että komission jäseneltä, joka on onneksi myös Unkarin kansalainen. Mistä unkarilaiset ja totta puhuen ne ihmiset, jotka asuvat muilla katastrofisessa tilanteessa

olevilla Euroopan unionin alueilla, saavat työtä? Mistä ja milloin? Haluan saada konkreettisen vastauksen.

Puhemies. – (EL) Meidän on noudatettava johdonmukaisesti oikeutta esittää sinisen kortin kysymys. Sinisen kortin kysymystä ei esitetä yleisesti täysistunnolle tai komission jäsenelle tai neuvoston edustajalle. Se esitetään kollegalle, joka käsittelee asiaa, johon haluatte pyytää tarkennusta.

Jäsen Morvai, teidän kysymyksenne ei ollut tällainen.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, vastaan mielelläni, mutta aikamme ei selvästikään riitä käsittelemään tätä aihetta kovin yksityiskohtaisesti. Ajattelin kuitenkin sitä, että jos esimerkiksi verotusjärjestelmää muutetaan, vähentääkö verotuksen muuttaminen yhteiskuntaeroja, auttaako se yrityksiä jatkamaan kehitystään ja työpaikkojen luomista vai kannustaako se niitä ennemminkin hillitsemään työpaikkojen luomiseen liittyviä aikomuksiaan? Tarkoitan sitä, että jos puhumme koulujärjestelmän uudistamisesta, edistääkö se todella sosiaalista integraatiota? Jos puhumme jatkokoulutuksesta, valmistaako se todella ihmisiä markkinoita, työmarkkinoita varten? Tätä minä tarkkaan ottaen tarkoitin.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, kollega siellä oikealla väitti kiven kovaan, että politiikka vain häiritsee taloutta ja että tässä talossa tehdään vain politiikkaa häiritseviä asioita. Onko hän todella sitä mieltä, että esimerkiksi talouden ohjausjärjestelmä vain häiritsee taloutta?

(Puhuja esittää kysymyksen Reulille sinistä korttia nostamalla työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Herbert Reul (PPE). – (DE) Jos tarkastellaan niitä toimenpiteitä, joita täällä on hyväksytty kuluneiden kuukausien aikana, ja lasketaan niistä aiheutuneet kustannukset, ne ovat – eivät aina, mutta hyvin usein – häirinneet talouskehitystä. Meidän on näin ollen harkittava asioita tarkemmin. Tämän vuoksi teollisuus- ja yrittäjyysasioista vastaavan komission jäsenen teollisuutta koskevissa tiedonannoissaan esittämä ajatus, että meidän olisi aina mitattava tulevaisuutta koskevia päätöksiämme sen mukaan, edistävätkö ne vai vahingoittavatko ne Euroopan unionin teollisuuden kilpailukykyä, on hyvin viisas ajatus.

Richard Seiber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, kaikille täällä parlamentissa on selvää, että mitä yhtenäisemmäksi Euroopan unioni tulee, sitä yhtenäisempiä meidän on oltava talouspoliittisissa päätöksissämme. Sen vuoksi talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson kaltaiset välineet ovat järkeviä. Sillä ei kuitenkaan saa enää puuttua tehtäviin, jotka ovat perinteisesti kuuluneet työmarkkinaosapuolille, kuten palkkaneuvotteluihin ja työehtosopimuksia koskeviin neuvotteluihin. Meidän on todella hillittävä itseämme tässä kohtaa. Siinä ei ole mitään järkeä, että EU päättää, miten korkeita palkkoja yksittäisissä jäsenvaltioissa olisi maksettava. Meidän olisi keskityttävä enemmän markkinaesteiden poistamiseen auttaaksemme Euroopan taloutta kukoistamaan. Tämä liittyy oligopoleihin ja monopoleihin mutta myös markkinoillepääsyn esteisiin. Myöskään eri aloille ei pitäisi taata tiettyjä voittomarginaaleja. Tarvitaan lisää kilpailua, jotta Euroopan unionin talouden mahdollisuuksia voidaan kehittää.

Euroopan unionin on myös huolehdittava infrastruktuurimme saattamisesta ajan tasalle. Tarkoitan energia-alaa sekä liikenteen ja viestinnän aloja. Euroopan unioni tarvitsee tähän riittävästi resursseja etenkin sitä varten, että voimme poistaa jäsenvaltioiden väliset pullonkaulat. Meidän on myös pohdittava, millaisia resursseja voimme Euroopan unionille tarjota. Siihen sisältyy myös selkeät perusteet omille varoilleemme. Tämän vuoksi pyydän

selkeästi neuvostoa ja jäsenvaltioita vihdoin viimein antamaan Euroopan unionille sen tarvitsemat resurssit.

Tämä koskee tietenkin myös koulutusta, samoin kuin tutkimuksen ja kehittämisen alaa, jolla meillä Euroopan unionina on oma tehtävämme. Rahakysymys on kuitenkin tässäkin hyvin tärkeä.

Jutta Steinruck (S&D). –(DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Eurooppa 2020 -strategia on hyvin tärkeä sosiaali- ja talouspolitiikan kehittymiselle sekä Euroopan unionissa että jäsenvaltioissa. Meidän on varmistettava, ettei strategiaa käytetä Euroopan unionissa väärin sosiaalisen saneerauspolitiikan toteuttamiseen jäsenvaltioissa. Olen todella järkyttynyt siitä, että komissio ehdottaa vuotuisessa kasvuselvityksessä maltillista palkkapolitiikkaa ja sosiaaliturvan pienentämistä. Osa edellisistä puhujista jo käsittelikin tätä asiaa. Paikallistasolla tämän vaikutukset ihmisiin ovat katastrofaaliset. Emme voi hyväksyä sitä, että ihmiset, työntekijät, kantavat yksin julkisen talouden vakauttamisesta aiheutuvat kustannukset.

Minäkin haluan pyytää, että jäsenvaltiot noudattaisivat vain yhdenmukaisia suuntaviivoja laatiessaan kansallisia uudistusohjelmiaan, sillä nämä auttavat luomaan paljon paremman tasapainon sosiaaliturvan ja talouskasvun välille. Vuotuisessa kasvuselvityksessä mainitaan jälleen kerran toistaiseksi voimassa olevat työ sopimukset, jotka mainittiin aiemmin uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelmassa. Komission jäsen Andor, keskustelimme tästä kerran aikaisemmin marraskuussa 2010: nuoria ei saada työmarkkinoille heikentämällä työntekijöiden oikeuksia. Euroopan unionissa kokemus on osoittanut, että näiden oikeuksien heikentäminen johtaa vain huonoihin työoloihin eikä uusien työpaikkojen luomiseen. Tarvitaan erityistoimenpiteitä suurimmassa vaarassa olevien henkilöiden auttamiseksi eikä lippulaiva-aloitteita, joita toteutetaan pikemminkin rinnakkain kuin integroidusti.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun tulkintani todellisuudesta nyt ja tulevaisuudessa on se, että Euroopan unionin työpaikat ovat kestäviä vain jos niiden tukena on kilpailukykyinen talous, eikä ole mikään salaisuus, ettei tämä kuulu vahvuuksiimme.

Menestyäksemme Euroopan kilpailukykyyn alalla tarvitsemme institutionalisoitua kilpailuprosessia. Meidän on tunnistettava menestystekijät ja meidän on myös selvitettävä, miten ne voidaan mukauttaa tilanteeseen. Meillä on jo paljon välineitä – kilpailukykyyn liittyviä välineitä. Pienellä määrällä poliittista tahtoa voimme todellakin hyödyntää huomattavaa osaa toimielinjärjestelmästä ja käynnistää komission johdolla yhteisöjärjestelmään perustuvan kilpailukykyä edistävän prosessin.

Tarkoitan nyt talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa, kasvuselvitystä, joka on jo mainittu. Voisin mainita myös epätasapainon ja tarkkuuden – etenkin tulostaulussa, johon pitäisi sisällyttää rakenteelliset kilpailukykyyn liittyvät tekijät. Myös Eurooppa 2020 -strategia täytyisi panna tarmokkaasti täytäntöön nyt eikä vuoden 2013 jälkeen. Kaikilla toimilla olisi parannettava Euroopan unionin talouden kilpailukykyä: tarvitsemme kaikkia kynnelle kykeneviä, ja Euroopan unionin ytimen erottaminen sen muista osista johtaisi vain unionin jakautumiseen. Kestäviä työpaikkoja voidaan luoda vain, jos Euroopan unioni puhalttaa samaan hiileen.

Jakautunut Euroopan unioni ei ole kilpailukykyinen unioni.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä tilaisuudesta puhua sekä vuoden 2010 työllisyyden suuntaviivojen esittelijänä että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän koordinaattorina. Olen tyytyväinen komission ehdotukseen, jossa pyritään säilyttämään vuoden 2010 työllisyyden suuntaviivat vuonna 2011. Olemme tästä samaa mieltä ja kannatamme tätä. Lissabonin sopimuksessa kuitenkin edellytetään vuotuisia suuntaviivoja, ja sen vuoksi meidän on seurattava muutoksia, pidettävä yhteyttä keskenämme, komission, neuvoston ja parlamentin kesken, ja meidän on tietenkin edelleen tarvittaessa tehtävä muutoksia.

Sen vuoksi suositan, että Eurooppa 2020 -strategian väliarvioinnin aikana ja talouspolitiikan eurooppalaista ohjauksjaksoa koskevassa työssä yhdenmukaisia talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja ja työllisyyden suuntaviivoja käytetään eräänlaisena ohjeena, ja jos eroja tulee esiin, meidän olisi nähtävä vaivaa ja tehtävä muutoksia. Voimme hyvin kohdata ongelmia. Sain äskettäin tietää, että alustavissa kansallisissa uudistusohjelmissa työllisyyttä koskevista sitoumuksista on jo jossain määrin lipsuttu, ja 75 prosentin tavoitteen sijasta sitoumuksista on täytetty noin 72 prosenttia. Tätä on tietenkin mietittävä uudelleen, jotta välttäisimme saman tilanteen kuin Lissabonin strategian tapauksessa, kun lupasimme paljon mutta onnistuimme toteuttamaan vain vähän. Kehottaisin silti sopimaan tietyistä peruseriaatteista.

Olen samaa mieltä eläkkeistä ja palkkoja koskevasta kysymyksestä. EU ei saa puuttua niihin, toissijaisuusperiaatetta on kunnioitettava ja erityisryhmiä, nuoria, vammaisia ja moniongelmaisia henkilöitä varten tarvitaan erityisiä kansallisia sitoumuksia.

(Jäsen suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, minun on jälleen esitettävä unkarilaiselle kollegalleni kysymys. Tarkoittaako toissijaisuusperiaatteen noudattaminen eläkkeissä ja palkoissa sitä, että eläkkeen- ja palkansaajien tulot Unkarissa ja muissa entisissä kommunistimaissa ovat yhdenmukaisesti, jatkuvasti ja pysyvästi murto-osan siitä, mitä ne ovat Länsi-Euroopan maissa? Olisi nimittäin hyvin surullista, jos asia tulkittaisiin näin. Tämä on tilanne tällä hetkellä. Sairaanhoidajat ansaitsevat 70 000 forinttia kuukaudessa ja opettajat 90 000 forinttia kuukaudessa, ja eläkeläisillä on perustavanlaatuisia toimeentulo-ongelmia. Miten tämä tulisi ymmärtää?

Csaba Óry (PPE). – (HU) Ei, jäsen Morvai, sitä ei pidä ymmärtää näin, vaan eläkekysymys on suoraan riippuvainen taloudellisesta toimintakyvystä. Se on riippuvainen siitä, mitä pystymme tuottamaan, ja tämän perusteella voimme tarjota asianmukaisia eläkkeitä. Sellaisenaan juuri tämä strategia, josta keskustelemme ja jolla Euroopan unionista pyritään saamaan kilpailukykyinen, toimiva ja menestyvä, tarjoaa meille mahdollisuuden nostaa eläkkeitä jopa niissä maissa, jotka ovat tällä hetkellä edelleen epäedullisemmassa asemassa. Yhtenäisiä sääntöjä ei kuitenkaan voida ottaa käyttöön, koska erot ovat tällä hetkellä vielä valtavia. On selvää, että myös tulevaisuudessa tarvitaan asteittaista lähestymistapaa.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Eurooppa 2020 -strategian osana näillä työllisyyden suuntaviivoilla on voitava vastata kolmeen suureen haasteeseen.

Ensimmäinen haaste on kriisistä selviytyminen tutkimuksen, innovoinnin ja kilpailukykyyn avulla, niin että varmistetaan todellinen talouden elpyminen, jonka avulla myös sosiaalinen elpyminen voi tapahtua. Toinen haaste on kokonaisen nyt eläkkeelle jäävän palkansaajien

sukupolven korvaaminen. Kolmas on kilpailukyvyyn säilyttäminen globaalissa taloudessa vapauttamalla yritykset useista verotaakoista, jotka haittaavat ja rasittavat niitä.

Tämän perusteella meidän on kohdistettava toimet kolmeen erityisen haavoittuvaan yhteiskuntaryhmään.

Ensinnäkin on keskityttävä nuoriin, ja on ehdottoman tärkeää, että pyrimme estämään nuoria keskeyttämästä kouluaan ja jäämästä ilman päästötodistusta, koska tämä jättää heidät pysyvästi työelämän ulkopuolelle. On keskityttävä nuoriin, koska meidän on helpotettava heidän pääsyään työelämään eikä vain toistaiseksi voimassa olevien sopimusten turvin tai työharjoittelun muodossa. Meidän on torjuttava nuorisotyöttömyyttä. Tämä on pitkän aikavälin ongelma, jolla on voimakkaita vaikutuksia tämänhetkessä ilmapiirissä, jossa kriisi on koetellut heitä ankarasti. Toisen kohderyhmän muodostavat naiset. Naiset ovat toistaiseksi voimassa olevien työsopimusten uhreja ja alipalkkattuja. Kolmantena kohderyhmänä ovat iäkkäät henkilöt, jotka meidän on voitava pitää työelämässä. Meillä on eurooppalaisia välineitä, jotka auttavat meitä saavuttamaan nämä tavoitteet, etenkin Euroopan sosiaalirahasto, ja mielestäni meidän on turvauduttava siihen.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, on kulunut lähes vuosi siitä, kun komissio esitteli Eurooppa 2020 -strategian. Se ei ole ollut Euroopan unionille helppoa aikaa. Jäsenvaltiot kamppailevat yhä kriisin jälkimainingeissa. Uuden strategian täytäntöönpanotoimenpiteet on siirretty taka-alalle. Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvät kunnianhimoiset suunnitelmat, joita ovat työllisyysasteen nostaminen 85 prosenttiin, köyhyysvaarassa olevien henkilöiden vähentäminen 20 prosentilla ja tutkimusmenojen nostaminen 3 prosenttiin, näyttävät olevan uhattuina jo nyt, vaikkei strategian täytäntöönpanon käynnistämisestä ole kulunut vielä vuottakaan. EU:n työttömyysprosentti on tällä hetkellä 10 prosenttia, eikä sen merkittävästä laskusta ole vielä merkkiäkään. Todellisuus on itse asiassa päinvastainen: jos oletamme, että Euroopan unionin kriisistä toipuminen etenee jatkossakin samaan hitaaseen tahtiin, työttömyys kasvaa jopa entisestään ainakin muutaman vuoden ajan. Alhainen työllisyys luo suotuisat olot köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen leviämiseksi, kuten kesäkuussa 2010 julkaistussa Eurobarometri-raportissa vahvistetaan.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, kun suuntaamme katsemme vuoteen 2020 ja sen jälkeiseen aikaan, EU on todellisessa vaarassa menettää kilpailukykynsä kokonaisvaltaisesti laajojen ja yhä enemmän teknologiaan perustuvien ja vahvempien taloussektoreiden vuoksi.

Meidän on pystyttävä kilpailemaan: on pystyttävä kilpailemaan voidaksemme kasvaa, pystyttävä kasvamaan voidaksemme luoda työllisyyttä ja pystyttävä luomaan työllisyyttä voidaksemme suojata ja turvata sosiaalisen malliamme.

Ainoa välttämätön kauppataavaramme on osaaminen, ja meidän on käytettävä tätä osaamista innovoidaksemme, mukautuaksemme muutoksiin ja ennen kaikkea ollaksemme näiden muutosten veturina.

Tämän vuoksi meidän on investoitava paljon enemmän korkeakouluihin, koulutusjärjestelmäämme sekä tutkimus- ja kehittämistyöhömmme, jotta voimme olla voimatekijä sillä alalla, jolla voimme sitä olla, eli osaamisessa.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Eurooppa 2020 -ohjelman tavoitteet ovat hyviä ja kunnianhimoisia. Haluaisin omassa puheenvuorossani lähinnä keskittyä siihen, mitkä ovat ne käytännön tekijät, välineet, joilla me voimme viedä

nämä tavoitteet ruohonjuuritasolle, jossa muun muassa Lissabonin strategian osalta epäonnistuimme.

Ensinnäkin me tarvitsemme todellakin koko Eurooppaa. Me tarvitsemme Euroopan alueita. Meidän pitää pystyä tunnistamaan kunkin alueen menestystekijät ja osaamisen potentiaali. Tähän me pystymme vastaamaan pitkälti koheesiopolitiikalla. Jotta me pystymme luomaan lisää työpaikkoja, innovaatiotoimintaa ja nimenomaan käytännöstä lähtevää innovaatiotoimintaa, me tarvitsemme koko Euroopan kattavaa koheesiopolitiikkaa toteuttamaan näitä tavoitteita alueilla. Sen lisäksi tarvitsemme toki tutkimus- ja kehityspolitiikkaa ja rahoitusta sille sektorille, mutta pidän ydinkysymyksenä toimivaa koheesiopolitiikkaa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, emme voi hyväksyä sitä, että yhteiskunnalliset ongelmat ovat EU:n politiikassa jatkuvasti poikapuolen asemassa, emmekä sitä, että budjetti-, finanssi- ja kilpailupolitiikan sosiaalisia seurauksia järjestelmällisesti aliarvioidaan. Näillä politiikan aloilla nimittäin korostetaan uusliberaaleja oppeja piittaamatta lähes 25 miljoonasta työttömästä, lähes 30 miljoonasta epävarmassa ja huonosti palkatussa työssä olevasta ja niistä yli 85 miljoonasta ihmisestä, jotka elävät köyhyydessä samalla kun talous- ja rahoitusalan eturyhmien voitot kasvavat lakkaamatta.

Arvoisa puhemies, siksi haluan nyt välittää ne suuttumuksen ilmaisut, joita monet yhteiskunnalliset järjestöt esittivät äskettäin Brysselissä pidetyssä parlamentin järjestämässä kansalaisten Agorassa. Tämä on syy niiden miljoonien työntekijöiden, työttömien, naisten ja nuorten suuttumukseen, jotka jatkavat taistelua tällaisia käytäntöjä vastaan kaikkialla Euroopan unionissa.

On aika luopua vakaus- ja kasvusopimuksesta, kilpailukykyä koskevasta sopimuksesta ja muista vastaavista sopimuksista. Ihmisiä ja työntekijöitä on kunnioitettava.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen samaa mieltä siitä, että parlamentille on annettava riittävästi aikaa esittää parhaat mahdolliset työllisyyden suuntaviivat vuoteen 2020. Tällaisen kriisin aikana, jollaista käymme parhaillaan läpi Euroopan unionissa, emme voi olla piittaamatta kansalaistemme tarpeista. On todella tärkeää tarjota apua perheille, työtä etsiville nuorille ja niille, jotka jäävät uransa aikana työttömäksi.

Euroopan unionilla on oltava rohkeutta tehdä valintoja ja taattava työtä ensin omille kansalaisilleen ja sen jälkeen kolmansista maista tuleville sekä luotava yhteyksiä eri jäsenvaltioiden työnvälitystoimistojen välille, niin että jokaisella missä tahansa maassa on mahdollisuus tietää, mitä työpaikkoja on tarjolla.

Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä rajaturvallisuuteen, jotta voidaan ehkäistä sitä mailhimme suuntautuvaa satojen tuhansien maahanmuuttajien hallitsematonta tulvaa, joka on käynnistymässä Pohjois-Afrikan poliittisen tilanteen vuoksi. Kolmansien maiden kansalaisten integroituminen olisi sallittava vain hallitun maahanmuuton seurauksena, ja sitä olisi rajoitettava työpaikkojen todellisen saatavuuden perusteella ja estettävä näin jännitteiden ja syrjinnän syntyminen talouskasvun ja sosiaalihuollon kustannuksella.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, strategiaa koskevat odotukset ovat hyvin eriäviä. Vaikka jotkut ovat varmoja siitä, että tämä on vain tyhjää puhetta ja ettei strategia ole sen paperin arvoinen, jolle se on kirjoitettu, me näemme hyvin dramaattisia ja todellisia tulevaisuudennäkymiä, jotka meidän on kohdattava – tarkoitan toimenpiteitä,

joilla pyritään lisäämään työmarkkinoiden joustavuutta. Niillä tuodaan Keski-Eurooppaan valtavasti epäpätevää ja halpaa työvoimaa, minkä tuloksena palkat laskevat.

Strategiassa esitetty päämäärä, jossa korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden nuorten osuus pyritään nostamaan 40 prosenttiin, on erityisen naiivi. Haluaisin tietää, mistä tässä on kysymys. Jo nyt olemme tilanteessa – tarkoitan Italiaa – jossa nuorille tutkijoille on tuskin lainkaan sopivia työpaikkoja tarjolla, ja heidän on yritettävä selvitä ottamalla vastaan huonosti palkattua työtä. Miksi itse asiassa tarvitsemme niin paljon tutkijoita, kun heille ei ole sopivia työpaikkoja? On totta, että tarvitsemme korkea-asteen tutkintoja, mutta niitä ei saada vain ripustamalla korkeakoulututkinto kaulaan 40 prosentille väestöstä. Tämä ei ole oikea tapa edetä.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan sanoa, että kun julkinen talous ja rahoitusala ovat vakavassa velkakriisissä, on ensiarvoisen tärkeää sitoutua taloudelliseen kehitykseen kasvun ja kasvustrategioiden avulla ja ennen kaikkea toteuttaa työllisyyspolitiikkaa. Uskon, että työllisyyspolitiikan avulla voimme ratkaista paitsi talouteen liittyvän ongelman myös sosiaalisen ongelman. Tämän vuoksi haluan lähettää viestin tietyille työntekijäryhmälle, joka on otettava huomioon Eurooppa 2020 -strategiassa.

Täällä on puhuttu nuorista, ja juuri tänä aamuna heistä puhuttiin paljon. On kuitenkin eräs työntekijäryhmä – ratkaiseva sukupolven perustuva työntekijäryhmä – joka muodostuu yli 50-vuotiaista ja näin ollen pian eläkkeelle jäävistä työntekijöistä. Jos haluamme nostaa eläkeikää ja luoda aktiivisemmän yhteiskunnan, meidän on otettava käyttöön epävarmoissa työsuhteissa oleville työntekijöille ja vaikeuksissa oleville yli 50-vuotiaille työntekijöille tarkoitettu strategia.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, Eurooppa 2020 -strategialla on tasoitettava tietä uudelle eurooppalaiselle talouskasvun mallille edistämällä jäsenvaltioissa koordinoitavia rakenneuudistuksia. Mielestäni nämä uudistukset ovat välttämättömiä kaikille jäsenvaltioille, koska nuorisotyöttömyys on korkea. Samaan aikaan meidän on tuettava pieniä ja keskisuuria yrityksiä hyödyntämällä niiden koko potentiaalia työpaikkojen luomiseksi. Talouskasvun, sosiaalisen tavoitteen ja köyhyyden torjumisen lisääminen Euroopan unionin tavoitteiden luetteloon on myös tärkeää Euroopalle, koska niiden saavuttaminen auttaa turvaamaan Euroopan unionin taloudellisen riippumattomuuden.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana totean, että mielestäni kansalaisilla on oltava mahdollisuus tutustua Eurooppa 2020 -strategiaan, sillä heidän on ymmärrettävä ne velvollisuudet, joita on kaikilla strategian toteuttamiseen osallistuvilla, kuten kansallisilla, paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla, joiden ponnistuksia täydennetään myös Euroopan unionin kansalaisten tuella.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, työllisyyden suuntaviivat ovat perustanlaatuinen väline talouden ohjaus- ja hallintaprosessissa sellaisena kuin se sisältyy talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon, ja sellaisena niitä täytyy myös kohdella. Nämä suuntaviivat luovat perustan, jolle jäsenvaltioiden kansallisia uudistusohjelmia parhaillaan rakennetaan, ja loppujen lopuksi kaikki nämä ohjelmat määrittävät Eurooppa 2020 -strategian onnistumisen. Aikataulun mukaisesti kansallisia uudistusohjelmia koskeva työ saadaan päätökseen huhtikuuhun mennessä. Haluan korostaa, miten tärkeää on ottaa sekä kansalliset parlamentit että alue- ja paikallisviranomaiset mukaan kansallisia uudistusohjelmia koskevaan työhön, ja tältä osin haluan myös viitata alueiden komitean lausuntoon. Suuntaviivojen muuttaminen tässä vaiheessa voisi pysäyttää prosessin. Korostan, että Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa on tarpeen soveltaa

yhdennettyä laaja-alaista lähestymistapaa. Siksi haluan myös toistaa, miten suuri merkitys koheesiopolitiikan välineillä on Eurooppa 2020 -strategialle.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, neuvoston neljä työllisyyden suuntaviivaa olisi pidettävä voimassa myös vuonna 2011. Tutkintojen parantamiseen liittyviä suuntaviivoja sovelletaan luultavasti lopulta kysynnän ja tarjonnan periaatteen mukaisesti, jopa ilman valtion väliintuloa.

Naisten työllisyyden lisääminen edellyttää tällaisia toimenpiteitä, mutta ennen sitä jäsenvaltioiden olisi tunnustettava se työ, jota äidit tekevät hoitaessaan lapsiaan, ja se etu, jota tämä tuottaa bruttokansantuotteelle. Älkäämme antako työtä niille, joilla sitä on jo tarpeeksi.

Tämän vuoksi valtioiden olisi keskityttävä torjumaan köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä, sillä harvat pystyvät pääsemään köyhyydestä omin voimin.

Pervenche Berès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, voisitte ehkä sanoa puheenjohtaja Barrosolle, että olisimme toivoneet hänen osallistuvan tähän keskusteluun, koska tämä on ensimmäinen keskustelu niistä seikoista, joista on kysymys vuotuisessa kasvuselvityksessä, tässä talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson kulmakivessä, jota hän niin kovasti halusi ja jolla hän uskoo olevan keskeinen rooli Euroopan unionin kriisistä selviytymisessä.

Voitte ehkä sanoa hänelle myös, että näissä olosuhteissa Euroopan parlamentti ei ole helppo kumppani ja että talouden ohjausta ja hallintaa koskevassa paketissa komission on kiinnitettävä enemmän huomiota siihen, mitä parlamentilla on annettavana.

Lopuksi voitte sanoa hänelle myös, ettei tämä parlamentti jätä huomioimatta Lissabonin sopimuksen, koko Lissabonin sopimuksen ja erityisesti 9 artiklan, täytäntöönpanoa, koska siinä edellytetään, että teette sosiaalisista kysymyksistä laaja-alaisia kysymyksiä. Odotamme sitä, että Lissabonin sopimus pannaan täysimääräisesti täytäntöön. Meille toistetaan koko ajan, että perussopimukseen on tehtävä minimaalisia muutoksia ja että sen tarjoamia mahdollisuuksia on hyödynnettävä täysimääräisesti. Mitä 9 artiklan mahdollisuuksiin tulee, toisinaan olemme siinä käsityksessä, että ne jätetään vuotuisessa kasvuselvityksessä täysin huomioimatta.

Lopuksi haluan kertoa teille, mikä pisti silmäni keskustelun lopussa. Toisinaan olemme siinä käsityksessä, että vielä tämän kriisin jälkeenkin Euroopan komissiossa ajatukset kulkevat yhä ”vanhoja uria” pitkin ja siellä uskotaan, että tärkeintä on uudistaa työmarkkinoita. Tiedämme tämän hyvin Euroopan komissiossa vallitsevan ajattelutavan perusteella – ette varmaankaan allekirjoita sitä. Työmarkkinoiden uudistuksesta puhuminen on joustavuudesta puhumista – ei joustoturvasta vaan joustavuudesta puhumista.

Viimeiset kymmenen vuotta jo ennen kriisiä ovat kuitenkin opettaneet meille, että tämä ajattelutapa – uskomus, että työllisyyden luomiseen tarvitaan ainoastaan kasvua – ei enää riitä. Todellinen haasteemme liittyy työllisyyteen, joko omaan työllisyyteemme tai meitä ympäröivien maiden työllisyyteen.

Kun kilpailukykyä koskeva keskustelu alkaa, näyttää kuitenkin siltä, että työllisyyden ensiarvoinen asema jätetään siinä huomiotta, ja se huolestuttaa minua.

László Andor, komission jäsen . – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäseniä tästä hyvin merkittävästä, inspiroivasta ja piristävästä keskustelusta. Haluan vastata kaikkiin tärkeimpiin näkökohtiin, joita esitettiin vuotuista kasvuselvitystä, talouspolitiikan

eurooppalaista ohjausjaksoa ja yleensä Eurooppa 2020 -strategiaa koskevien kysymysten tai kommenttien ja huomautusten muodossa.

Tärkeintä on, että saamme oikean kuvan sekä asiakirjoista että Euroopan unionin taloustilanteesta. Epämukava totuus on se, että Euroopan unioni on elpymässä. Viime vuonna Euroopan unionissa jo tapahtui kasvua – muttei kaikissa jäsenvaltioissa – ja tästä pääsemme epämukavan totuuden toiseen puoleen. Elpyminen on hyvin haurasta ja jakautunutta. Komissio on tarkastellut tilannetta hyvin perinpohjaisesti ja kehittänyt sen mukaisia toimenpiteitä.

Meidän on pidettävä elpymistä yllä ja vahvistettava sitä, ja meidän on puututtava tämänhetkiseen jakautumiseen. Tämä ei kuitenkaan ole mahdollista puuttumatta kriisiin paljastamiin talous- ja rahaliiton heikkouksiin, ja tämän aiomme tehdä kehittämällä edelleen talous- ja rahapolitiikan ohjaus- ja hallintajärjestelmää Euroopan unionissa. Tästä alkavat hankaluudet, ja voi olla, etteivät kaikki aina heti tunnista ensisijaisia tavoitteita.

Meille ensisijaisena tavoitteena on talouskasvu, ja tässä vaiheessa kaikki muut toimet edistävät sitä. Meidän on vahvistettava kasvua ja tehtävä siitä määrätietoisempaa, mutta siihen tarvitsemme vakaampia rahoitusmarkkinoita ja sitä varten myös julkista taloutta on vakautettava. Julkisen talouden tervehdyttäminen on välttämättä säilytettävä asialistalla tulevina vuosina, jotta taloutta voidaan vakauttaa ja jotta voidaan olla johdonmukaisia niissä suhdanteita tasaavissa toimissa, joita jäsenvaltiot toteuttivat aiempina vuosina lamaa torjuakseen.

Julkisen talouden vakauttaminen on toteutettava älykkäästi, niin ettei sillä heikennetä kysyntää ja että sillä säilytetään kauttaaltaan EU:n talouden yhtenäisyys. Tämä läksy meidän on opittava. Se on aloitettava euron vakauttamisella. Voisin tietenkin käyttää tässä vahvempiakin ilmaisumuotoja, mutta tyydyn tähän. Meidän on vakautettava euro sekä talous- ja rahaliitto. Yhteinen opetuksemme on se, että tässä onnistuaksemme meidän on vahvistettava talouspuolta sekä unionissa että EU:n politiikan koordinoinnissa.

Esitän yhden kysymyksen ja rajaan sen koskemaan vain tätä asiaa. Kysymys on siitä, voiko hallinnon talouspuolen vahvistaminen onnistua ilman yhteisiä toimenpiteitä, jotka koskevat palkkoja, palkkakehityksen koordinointia Euroopan unionissa. Kun sanon tämän ja kun sisällytämme tätä koskevia ehdotuksia vuotuiseseen kasvuselvitykseen, se ei tarkoita, että kyseenalaistamme sosiaalisen vuoropuhelun merkityksen – pikemminkin päinvastoin. Olemme kehuneet maita, joilla on vahva sosiaalisen kumppanuuden perinne ja kulttuuri. Myönnämme, että kriisi on koetellut niitä vähemmän, ja erityisesti henkilöresurssien alalla ne ovat kokeneet vähemmän menetyksiä. Työttömyys pysyi näissä maissa muita alhaisempana. Kannatamme sosiaalisen vuoropuhelun vahvistamista muissa jäsenvaltioissa, joita kriisi on koetellut enemmän ja jotka eivät pystyneet vastaamaan kriisiin yhtä joustavasti kuin esimerkiksi Saksa, Alankomaat tai Itävalta.

Olemme lisänneet sosiaalista vuoropuhelua myös Euroopan unionissa. Kävimme äskettäin makrotaloutta koskevaa vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten kanssa, ja maaliskuussa järjestämme uuden sosiaalialan kolmikantafoorumin parantaaksemme koordinointia ja vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten kanssa.

Kiellämme hyvin jyrkästi ajatuksen, että komissio toimisi rutiininomaisesti. Viime vuonna komissio käynnisti useita laadullisesti uusia aloitteita. Noudatamme varainhoitoasetuksen osalta määrätietoista asialistaa. Komission jäsen Barnierin työtä ei pidä aliarvioida.

Osana Eurooppa 2020 -strategiaa laadimme Euroopan unionin teollisuuspolitiikalle uuden konseptin, joka edistää paljon paremmin kilpailukykyä ja kestäviä työpaikkoja Euroopan unionissa. Pyrimme tukemaan investointia ja löytämään siihen rahoitusta monien innovatiivisten menettelytapojen avulla. Komission jäsenten ryhmä on kehittänyt innovatiivisia rahoitusvälineitä. Ensimmäinen esimerkki tästä on suunnitelma energiaverkkojen kehittämistyön tukemiseksi. Tämä on välttämätöntä, jotta voidaan kehittää energiemarkkinoita ja niille elintärkeää infrastruktuuria.

Olemme ottaneet käyttöön mikrorahoitusjärjestelyn. Kiitän parlamenttia ja neuvostoa lopullisesta yhteisymmärryksestä, joka mahdollisti tämän viime vuonna. Olin viime viikolla paikalla, kun Alankomaissa käynnistettiin ensimmäinen EU:n tukema mikrorahoitusjärjestely, ja valmisteilla on uusia järjestelyjä mahdollisesti työttömyyden jälkeen yrittäjiksi aikoville: synnytyksen jälkeen työmarkkinoilla palaaville naisille tai henkilöille, jotka ovat jo olleet työelämässä ja jotka haluavat perustaa uudenlaisen yrityksen yli 50- tai jopa yli 60-vuotiaina.

Keskustellessamme työllisyyspolitiikasta – ja hyvä esimerkki tästä nähtiin pari viikkoa sitten puheenjohtajavaltio Unkarin isännöimässä EPSCO-neuvostossa Gödöllössä – keskityimme siihen, miten voidaan luoda paljon työpaikkoja luovia tavoitteita, mutta myös vaikeimmassa asemassa oleviin ryhmiin. Tässä tapauksessa on mainittava erityisesti nuoret.

Nuorisotyöttömyys on joissakin jäsenvaltioissa hälyttävän korkea. Tässäkin meidän on otettava huomioon maiden väliset erot. Onneksi joissakin jäsenvaltioissa nuorisotyöttömyys on alhainen, mutta Euroopan unionin keskiarvo on liian korkea. Joissakin jäsenvaltioissa, kuten Espanjassa ja Baltian maissa, nuorten työttömyysaste on hälyttävä. Hallitukset ovat olleet valppaina, ja nyt tarvitaan monitahoisia toimenpiteitä koulutuksen ja työvoimapalvelujen sekä muilla aloilla. Nuoret eivät kuitenkaan ole ainoa ongelmaryhmä. On totta, että meidän on tehtävä enemmän ikääntyvien työntekijöiden työllistämiseksi. Tämän vuoksi nimesimme vuoden 2012 aktiivisen ikääntymisen eurooppalaiseksi teemavuodeksi.

Työllisyyden suuntaviivoja koskevien institutionaalisten kysymysten osalta – joiden uskon jatkossakin olevan huomiomme keskipisteenä, ohjaavan työtämme ja antavan sille konkreettista sisältöä – parlamentilla on selkeä tehtävä, joka perustuu perussopimuksen 148 artiklaan. Työllisyyden suuntaviivoja on uudistettava. Vahvistan näin, että haluamme jatkaa niitä vuoteen 2014. Niihin ei saa tehdä suuria muutoksia eikä niitä saa kumota vuotuisilla kasvuselvityksillä. Suuntaviivat ohjaavat työtämme pitkällä aikavälillä, kun taas kasvuselvitys on niihin liittyvä vuotuinen toimenpide. On tietenkin totta, että kansalliset uudistusohjelmat ovat ensiarvoisen tärkeitä ja että komissio toteuttaa niitä koskevaa suunnitelmaa hyvin vakavissaan Eurooppa 2020 -strategiassa. Parlamentti osallistuu keskusteluun monella tavalla. Viitataan tässä kohti monivuotista rahoituskehystä koskeviin neuvotteluihin. Myös EU:n talousarviossa Eurooppa 2020 -strategian painopistealueet on otettava huomioon, ja pidämme parlamentin ajan tasalla kansallisten uudistusohjelmien valmisteluista sitä mukaa kuin maakohtaisia suosituksia kehitellään.

On selvää, että näin alkuvaiheessa olemme huolestuneita Eurooppa 2020 -strategian tulevaisuudesta. Tavallaan Eurooppa 2020 -strategiaa vainoaa kummitus, joka on Lissabonin strategia. Minulla on ollut täällä parlamentissa monta tilaisuutta keskustella siitä, miksi Eurooppa 2020 -strategialla on mielestämme paljon paremmat mahdollisuudet onnistua keskitetymmän tavoitejärjestelmän sekä keskitetymmän raportointi- ja täytäntöönpanojärjestelmän avulla.

Vain komissio voi varmistaa, että nämä aloitteet ovat yhdenmukaisia. Meillä on monta palloa ilmassa ja meidän on varmistettava, ettei yksikään niistä putoa talouspolitiikkaa toteuttaessamme. Nämä pallot ovat Eurooppa 2020 -strategia, talouden ohjaus ja hallinta, sisämarkkinat ja koheesio politiikka. Mikään niistä ei saa vahingoittua tässä prosessissa. Kaikkia niitä on toteutettava hyvin päättäväisesti varmistaen, että kaikki 27 jäsenvaltiota ovat mukana. Komissio vastustaa ilman muuta kahteen kehitysryhmään jakautunutta Eurooppaa. Meidän on varmistettava, ettei tämänhetkinen jakautunut elpyminen muutu poliittiseksi jakautumiseksi tulevalla kaudella.

János Martonyi, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensimmäiseksi haluan kiittää teitä kaikkia hyvin rakentavasta ja hyödyllisestä keskustelusta. Haluan kiittää myös jäsen Berèsiä hänen erinomaisesta mietinnöstään ja hänen esittämistään erittäin tärkeitä huomioita ja arvosteluistaan.

Me saatamme nähdä todellisuuden eri tavalla, kuten Danuta Hübner totesi, niin kriisin kuin elpymisenkin osalta, mutta mielestäni me kaikki olemme samaa mieltä yhdestä asiasta eli siitä, ettei kukaan ole kiinnostunut työttömästä elpymisestä. Me kaikki pyrimme löytämään tasapainon julkisen talouden vakauttamisen, kasvun ja työpaikkojen luomisen välille. Julkisen talouden kurinalaisuuden ja työllisyysasteen nostamisen täytyisi todellakin kulkea käsi kädessä.

Yleisemmin talouden alalla me kaikki tiedämme, että meillä on nyt kattava lähestymistapa, kattava ”paketti” tai *Gesamtpaket*, kuten jotkut sanovat, ja komission jäsen Andor kertoi juuri useimmista sen osa-alueista. Puheenjohtajavaltion osalta haluan vain jälleen kerran korostaa, että meidän on keskityttävä kahteen kaikista tämän paketin osa-alueista. Toinen on ehdottomasti talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson täytäntöönpano ja soveltaminen. Tämä on ensimmäinen kerta kun sovellamme sitä. Sillä on suuri merkitys koko Euroopan unionin yhdentymisprosessin tulevalle kehitykselle.

Mainitsen kaksi asiaa lyhyesti. Ensinnäkin meillä on hyvin tiukka aikataulu, joten kaikkien on noudatettava määräaikoja ja yleistavoitteet on saavutettava. Meidän on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että yleisiä määräaikoja noudatetaan yksittäisten jäsenvaltioiden tuella niin työllisyyden, innovoinnin kuin energiankin alalla.

Energian osalta totean vain, että 4. helmikuuta pidettiin erittäin onnistunut Eurooppa-neuvoston kokous. Monille meistä se edusti eräänlaista läpimurtoa sekä yhdenmukaisen energiamarkkinoiden perustamisen että energiatehokkuuden alalla. Tärkeitä päätöksiä tehtiin myös yhteisen energiapolitiikan ulkoisista tekijöistä.

Lopuksi mainitsen vielä köyhyyden torjumisen, sosiaalisen osallisuuden puolustamisen. Tältä osin haluan onnitella teitä juuri hyväksymästänne romanien integroitumista käsittelevästä päätöslauselmasta. Erityisesti haluan onnitella ja kiittää aivan erityisesti Lívia Járókaa, jolla oli ratkaiseva rooli tämän mietinnön laatimisessa sekä tämän äärimmäisen tärkeän päätöslauselman hyväksymisessä, joka auttaa meitä paljon työstäessämme ja viimeistellessämme romanien integroitumista koskevaa eurooppalaista puitestrategiaa.

Toiseksi haluamme keskittyä kuuteen lainsäädäntöasiakirjaan. Tältä osin haluan vakuuttaa Sylvie Goulardille, ettemme halua ainoastaan kuunnella parlamenttia. Me todellakin haluamme ja meidän myös täytyy päästä parlamentin kanssa sopimukseen tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn mukaisesti. Meidän on tehtävä kaikki mahdollinen, jotta prosessi nopeutuu ja jotta se voidaan saattaa onnistuneesti päätökseen ennen Unkarin puheenjohtajakauden päättymistä.

En halua syventyä kattavan paketin muihin osa-alueisiin. Haluan vain korostaa yhtä seikkaa. Neuvosto haluaa noudattaa yhteisömenettelyä täysimääräisesti. Tämän osalta meillä ei ole mitään epäilyksiä. Kuten totesimme monta kertaa aiemmin, Lissabonin sopimus muutti monta asiaa. Valtuuksia muutettiin merkittäväällä tavalla. Me kaikki tiedämme sen. Lissabonin sopimus ei kuitenkaan muuttanut Euroopan unionin ydintä, joka on yhteisömenetelmä. Noudatamme sitä tarkasti. Meidän on tietenkin aina toimittava perussopimuksen mukaisesti. Totean vain, että jos luette tarkasti 4. helmikuuta pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmät, huomaatte, että kaikessa on noudatettava perussopimusta.

Viimeinen huomioni on hyvin lyhyt. Se koskee rahaa. Kuten Lena Ek totesi, politiikan toteuttamiseen tarvitaan rahaa ja siihen tarvitaan rahoitusta. Olen täysin samaa mieltä. Tiedämme kuitenkin varsin hyvin, että jäsenvaltioiden lähentymistavoissa on eroja. Tässä vaiheessa haluaisin korostaa puheenjohtajavaltion näkökulmasta seuraavaa asiaa: ehdotamme lämpimästi, että keskustelemme ensin asiasisällöstä ja sen jälkeen keskustelemme luvuista, rahasta ja resursseista. Keskustelua käydään vielä pitkään. Käymme erittäin hyödyllisiä linjavalintoja koskevia keskusteluja koheesiopolitiikasta, energiapolitiikasta, maatalouspolitiikasta ja niin edelleen, mutta kuten toisinaan on tapana sanoa,

(FR) ei kannata toimia nurinkurisesti.

(EN) Loppujen lopuksi haluamme todella auttaa kaikissa näissä keskusteluissa ja siirtyä sen jälkeen todelliseen keskusteluun, lopulliseen keskusteluun resursseista. Onnittelen vielä kerran teitä kaikkia, ja paljon kiitoksia saamistamme neuvoista.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä Eurooppa 2020 -strategiaa käsittelevää päätöslauselmaesitystä ja yhden työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkaa käsittelevän päätöslauselmaesityksen ⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 17. helmikuuta klo 12.00.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, ministeri viittasi aivan oikeutetusti perussopimuksen kunnioittamiseen, ja hän totesi, että Eurooppa-neuvosto oli kokoontunut 4. helmikuuta. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 15 artiklan nojalla haluaisin tietää, milloin Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja tulee tekemään parlamentille selkoa 4. helmikuuta pidetystä Eurooppa-neuvostosta, koska en usko, että hän tulee tämän istuntojakson aikana.

Puhemies. – (FR) Panimme huomionne merkille. Paljon kiitoksia.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Vahvistan, että on erittäin tärkeää kehittää mahdollisimman pian Nuoret liikkeellä -aloitteen kaikkia teknisiä näkökohtia. On ensiarvoisen tärkeää, että Euroopan unionin yli 100 miljoonalla nuorella on käytettävissään riittävästi varoja ja tarvittavat työkalut, joiden avulla he voivat omalta osaltaan osallistua vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseen. Olen tyytyväinen siihen,

(2) Ks. pöytäkirja.

että elinikäisen oppimisen järjestelmää ja nuorten saattamista osaksi tätä järjestelmää koordinoidaan pääasiassa sitä varten, että voidaan edistää älykästä ja kestävästä kehitystä ja varmistaa terve elämä tulevaisuuden aikuisille.

Tarjoamalla laadukasta korkea-asteen koulutusta ja tukemalla nuorten osallistumista tutkimus- ja kehittämistoimintaan voidaan varmistaa, että taloudellisen kilpailukykyyn parantamiseen tähtäävissä toimenpiteissä onnistutaan. Uusia toimintoja voidaan kehittää pitämällä mielessä nuorten tarjoama luova potentiaali. Lisäksi olen sitä mieltä, että tarjoamalla työllistymismahdollisuuksia ja laadukasta koulutusta voidaan parantaa huomattavasti nuorten mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille. Sen vuoksi tarvitsemme mahdollisimman pian tekniset tiedot tästä aloitteesta, jotta voimme käynnistää sellaisia toimia, joiden avulla tätä vuotta eli vapaaehtoistoiminnan Euroopan teemavuotta voidaan hyödyntää täysimääräisesti.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Inhimillisen pääoman laadulla on ratkaiseva merkitys Eurooppa 2020 -strategian onnistumiselle. Sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen periaate on ammatillisessa koulutusjärjestelmässä keskeisessä asemassa. Se on välttämätön vaatimus, jotta naiset voivat hyötyä pitkällä aikavälillä työmarkkinoiden kysyntää vastaavasta ammatillisesta kehittämisestä, jotta heidän mahdollisuuksiaan voidaan hyödyntää paremmin ja jotta naisten työllisyysaste voi nousta etenkin perinteisesti miesvaltaisilla aloilla, vähän hiilidioksidia tuottavilla talouden aloilla ja ylemmissä johtotehtävissä. Pyydän, että ammatillista koulutusta mukautetaan vastaamaan naisten tarpeita ja että useammat naiset osallistuvat tällaiseen koulutukseen. Tällä hetkellä koulutuksessa ei oteta huomioon naisten erilaisia tarpeita eikä heidän taloudellisia ja sosiaalisia olosuhteitaan. Tämä tarkoittaa sitä, että naisten on paljon vaikeampi palata työhön tai päästä työmarkkinoille kuin miesten.

Jotta naisille tarkoitettu ammatillinen koulutusjärjestelmä voi toimia tehokkaasti, sen on oltava kattava, toisin sanoen siinä on otettava huomioon kokemus, elämänvaihe ja naisten monitahoiset koulutustarpeet, mukaan lukien vammaisten naisten, ikääntyneiden naisten, köyhyydessä elävien naisten ja naismaahanmuuttajien erityistarpeet. Ensisijaisena tavoitteena on oltava laadukkaan koulutuksen saaminen joustavasti ja kohtuuhintaisesti. Myös työnantajille annettaville kannustimille on annettava merkittävä rooli, sillä tämä helpottaisi koulutuskurssien järjestämistä naisille, jotka työskentelevät pienissä ja keskisuurissa yrityksissä ja kotona. Voidaksemme saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, ammatillinen koulutus on sovitettava paremmin työmarkkinoiden vaatimuksiin, jotta naisille voidaan luoda uusia koulutusmahdollisuuksia tieteen, matematiikan ja teknologian aloilla.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (EN) Eurooppa 2020 -strategian pitäisi auttaa Eurooppaa elpymään kriisistä ja tulemaan vahvemmaksi viiteen työllisyyden edistämistä koskevaan EU:n yleistavoitteeseen perustuvan työpaikkojen luomisen, kestävän ja osallistavan kasvun avulla. Vahva sosiaaliturvajärjestelmä, investoiminen aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan ja kaikille saatavana olevaan koulutukseen ovat välttämättömiä tekijöitä työttömyyden vähentämisessä ja syrjäytymisen ehkäisemisessä pitkällä aikavälillä. Joustoturvaa ei voida soveltaa jäsenvaltioissa, joissa on heikot mahdollisuudet vahvistaa sosiaaliturvajärjestelmää rajallisen talousarvion ja makrotaloudellisen epätasapainon vuoksi, kuten Romaniassa, ja mielestäni työmarkkinoiden segmentoitumista on vähennettävä tarjoamalla riittävästi turvaa kaikille työntekijöille riippumatta heidän työsuhteensa laadusta. Kaikki työmarkkinauudistukset on otettava käyttöön vahvan sosiaalisen yksimielisyyden tuella tekemällä jäsenvaltioissa ja EU:ssa sopimuksia

työmarkkinaosapuolten kanssa. Jotta miesten ja naisten välinen palkkakuilu voidaan hävittää lopullisesti kaventamalla sitä 1 prosentin verran vuodessa, niin että vuoteen 2020 mennessä kuilu on kaventunut 10 prosenttia, tarvitaan ehdottomasti lainsäädäntöohjelmaa. Eurooppa 2020 -strategiaan täytyisi sisältyä naisten köyhyyden vähentäminen EU:ssa, sillä 17 prosenttia naisista elää köyhyydessä, ja heistä suurin osa on yksinhuoltajaitejä, maahanmuuttajia ja iäkkäitä naisia.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Eurooppa 2020 -strategiaa on tuettava vuosia 2014–2020 koskevasta rahoituskehuksesta. Liikenne, energia ja viestintä muodostavat Euroopan talouden selkärangan. Näihin aloihin tehtävät investoinnit luovat työpaikkoja ja varmistavat taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen. Unionin teollisuuspolitiikka on keskeinen osa Eurooppa 2020 -strategiaa. Teollisuuden kasvu ja työpaikkojen luominen kaikkialla EU:ssa varmistavat sen, että EU on maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen.

Viime vuosikymmenten aikana teollisuustuotanto on siirtynyt kolmansiin maihin, joissa on alhaiset tuotantokustannukset, koska Euroopan unionin yhtiöt ovat pyrkineet kuumeisesti tuottamaan voittoa, ja tämä on johtanut työpaikkojen menetyksiin EU:ssa. Myös vahvan koheesio politiikan, joka on asianmukaisesti rahoitettu ja jota toteutetaan kaikilla Euroopan unionin alueilla, on oltava keskeinen osa Eurooppa 2020 -strategiaa. Tämä laaja-alainen lähestymistapa on ennakoedellytys Eurooppa 2020 -strategiassa ehdotettujen tavoitteiden onnistuneelle saavuttamiselle sekä sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen koheesion saavuttamiselle. Yksi esimerkki tästä on Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia, jolla tuetaan alueen hyvinvointia, taloudellista ja sosiaalista kehitystä sekä varmistetaan alueen turvallisuus. Kun otetaan huomioon, että Euroopan kansalaisten tärkein huolenaihe on edelleen työsuhdeturva, Eurooppa 2020 -strategia voi mielestäni menestyä vain siinä tapauksessa, että sosiaalinen Eurooppa toteutuu.

Frédéric Daerden (S&D), kirjallinen. – (FR) Eurooppa 2020 -strategia on kunnianhimoinen etenkin työllisyyden alalla, ja työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpano on tärkeä tekijä sen toteutumisessa. Strategian tavoitteet ovat todella tärkeitä etenkin siksi, että se auttaa meitä rahoittamaan eläkkeitä ja rakentamaan hyvinvointiin perustuvan Euroopan sosiaalisen mallin. Liittokansleri Merkelin ja presidentti Sarkozyn ehdotuksissa on kyseenalaistettu ne rakenneosat, jotka voivat muodostaa sosiaalisen mallin perustan. Kilpailukykyä koskevaan sopimukseen sisältyvien ehdotusten joukossa on todellakin palkkojen automaattisen indeksoinnin poistaminen. Tätä perustellaan sillä, että toimenpide lisääisi kilpailukykyä ja näin ollen työllisyyttä. Mikään ei osoita, että näin kävisi automaattisesti. Automaattisen indeksoinnin poistaminen voisi tietyissä oloissa johtaa jopa inflaation kasvuun, ja tätä ei kukaan halua. On vielä monia muita keinoja, joiden avulla voidaan yrittää luoda työllisyyttä, kuten strateginen investointi tai tulevaisuuden aloja koskeva koulutus. Palkkojen ja sosiaalietuuksien indeksointi on väline, jonka jotkut maat ovat ottaneet käyttöön vähentääkseen työntekijöiden köyhtymisen riskiä, joka on kasvava ilmiö Euroopan unionissa. Näin ollen tämä tarjoaa mahdollisuuden täyttää unionin toinen vuoteen 2020 mennessä saavutettava tavoite: köyhien vähentäminen 20 miljoonalla.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Eurooppa 2020 -strategia on paljastamassa todellisen nahkansa. Se vahvistettiin edellisessä Eurooppa-neuvostossa. Sitä ohjaa laajempi vapauttaminen, markkinoiden siirtäminen muille alueille, työmarkkinoiden joustavuus ja vertaansa vailla oleva palkkojen ja sosiaalioikeuksien polkeminen. Tämän asialistan täytäntöönpanon välineiksi on esitetty seuraavia: niin sanottu talouden ohjaus ja hallinta sekä äskettäinen Ranskan ja Saksan ”kilpailukykyä koskeva sopimus”. Käytännössä halutaan,

että sitä, mitä Euroopan unioni ja kansainvälinen valuuttarahasto soveltavat useissa jäsenvaltioissa ”avustussuunnitelmien” – jollaiseksi niitä kieroutuneesti sanotaan ja joilla on katastrofaalisia taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia – alaisuudessa, pääsääntöisesti laajennetaan ja vakiinnutetaan. Ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpano kätkee taakseen todelliset syyt muun muassa Portugalin taloudelliseen ja sosiaaliseen ahdinkoon. Tilannetta pahentaa vielä se, että näiden toimenpiteiden vaikutukset näihin maihin ja niiden kansalaisten elinoloihin olisivat erityisen vakavia. Euroopan työntekijöiden ja kansalaisten oikeudet ovat erittäin vakavasti uhattuina, mikä lähentelee jo työllisyyteen ja sosiaalisiin oikeuksiin kohdistuvaa kostoretkeä. Siinä pyritään heikentämään näitä oikeuksia polkemalla palkkoja, nostamalla eläkeikää ja poistamalla rajoituksia työntekijöiden vapaalta liikkuvuudelta EU:ssa. Tämä voi johtaa EU:n työvoiman arvon alenemiseen ja työllisyyttä koskevan lainsäädännön yhä suurempaan joustavuuteen.

Danuta Jazłowiecka (PPE), kirjallinen. – (PL) On kulunut vuosi siitä, kun uusi Eurooppa 2020 -strategia hyväksyttiin, ja on tullut aika tehdä ensimmäiset johtopäätökset. Strategia sai jokseenkin skeptisen vastaanoton, mikä oli ymmärrettävää, koska Lissabonin strategia epäonnistui täydellisesti. Monet asiaa kommentoineet ennustavat, että tämäkin jää vain tyhjäksi asiakirjaksi, joka on täynnä tavoitteita, jotka ovat yhtä jaloja kuin epärealistisiäkin. Kukaan meistä ei ole voinut unohtaa Lissabonin strategian päätavoitetta, nimittäin sitä, että vuoteen 2010 mennessä unionista tulisi maailman kilpailukykyisin talous. Mikä on tilanne tällä hetkellä? Euroalueen valtava talous- ja rahoituskriisi on pakottanut unionin taistelemaan pikemminkin eloonjäämisestään kuin johtoasemasta maailman taloudessa.

Onko myös Eurooppa 2020 -strategia tuomittu epäonnistumaan? On hyviä syitä uskoa niin. Sen sijaan, että pohtisimme, miten luoda osaamiseen ja innovaatioon perustuva talous tai miten vähentää sosiaalista syrjäytymistä, keskustelemmekin siitä, kuinka paljon unionin talousarvion rahoitusta pienennetään. On käymässä erittäin selväksi, että komission ehdottaman strategian varsinaiseen toteuttamiseen on vähän poliittista tahtoa. Näyttää siltä, että tämänhetkiset ongelmat hämärtävät jälleen kerran pitkän aikavälin näkemystä unionin kehityksestä. Jotta unioni voi säilyttää paikkansa maailman taloudessa ja kilpailla paitsi Yhdysvaltojen ja Kiinan, myös Brasilian ja Intian kanssa, sen on asetettava itselleen pitkän aikavälin tavoitteita ja tehtävä jatkuvasti työtä niiden saavuttamiseksi. Suunnitelma meillä jo on, nyt täytyy vain varmistaa, että sitä toteutetaan johdonmukaisesti.

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (HU) Eurooppa 2020 -strategia tähtäsi laatimisvaiheessaan Lissabonin strategiaa pidemmälle, ja se oli nimenomaan mukautettava uuteen kriisiin. Lisäksi siinä on nyt myös annettava jonkinlainen kuva talouden ohjaus- ja hallintajaksosta ja euron pelastamisesta. Uusien jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että ne säilyttävät riittävän liikkumisvapauden ja kilpailukykyyn ratkaistakseen ne pahenevat rakenteelliset ja työllisyyteen liittyvät ongelmat, joita niillä on ollut Itä-Euroopassa tapahtuneiden hallintojärjestelmän muutosten jälkeen. Aiemmin tehtyjen väärin päätösten ja vakavien hallinnollisten laiminlyöntien vuoksi meidän on kiinnitettävä huomiota myös perheiden tilanteeseen: työmarkkinat eivät muodostu vain työnantajista ja työntekijöistä vaan myös perheistä, joissa monet sukupolvet elävät enemmän tai vähemmän läheisessä suhteessa. Nämä perheet muodostavat yhteiskunnan perustan ja ovat avainasemassa myös sen tulevaisuudessa. Tiiviimpi yhteistyö sukupolvien välillä voisi itsessään lisätä huomattavasti työllisyyttä (esimerkiksi nuorten äitien työllisyyttä, vammaisten tukemista työnhaussa, iäkkäiden aktiivisuuden säilyttämisestä myös siviilielämässä), ja (esimerkiksi asumistilanteeseen liittyvä) yhteinen suunnittelu voisi myös auttaa yksittäisiä henkilöitä ja perheitä välttämään ajautumista velkakriiseihin ja konkursseihin, sillä nämä riittävät

pakottamaan jotkut perheet turvautumaan harmaaseen talouteen suurten lainanmaksuerien vuoksi. Aiempi toimintatapa ei ole enää käyttökelpoinen. Tarvitaan myös uusia lähestymistapoja, koska entiset toimintamallit eivät ole enää riittäviä, ja myös Euroopan unionin on vihdon ymmärrettävä tämä. EU:n on tuettava myös ratkaisuja, jotka voivat tuntua tällä hetkellä omaperäisiltä.

Zita Gurmai (S&D), kirjallinen. – (EN) Eurooppa 2020 -strategia on yksi tärkeimmistä luomistamme hankkeista, eikä sen onnistuminen ole silti lainkaan taattu. Meidän olisi sisällytettävä sukupuolten tasa-arvo kaikkiin tavoitteisiin, lippulaiva-aloitteisiin ja kansallisiin uudistuksiin – ja naiset täytyisi ottaa huomioon kaikilla politiikan aloilla. Avoin koordinoitimenetelmä on heikko tapa toteuttaa yhteisiä päämääriä, ja sen vuoksi tuloksia saadaan aikaan vain, jos sitoutuminen on todellista!

Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä koskeissa tavoitteissa kehoitetaan parantamaan naisten työllisyyttä. Tämä, työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen ja työmarkkinoilla vallitsevien sukupuoliin liittyvien stereotyyppien poistaminen ovat välttämättömiä asioita. Meidän on saatava enemmän naisia osallistumaan ammatilliseen koulutukseen sekä niille tieteen ja koulutuksen aloille, joita on tähän asti pidetty ”miehisinä”. Meidän on lopetettava työmarkkinoiden sukupuoleen perustuva eriyttäminen varsinkin uusien vihreiden työpaikkojen kohdalla.

Väestökriisistä voidaan selviytyä antamalla naisille täysimääräinen mahdollisuus päästä työmarkkinoille. Jos tarjoamme turvallista ja ihmisarvoista työtä sekä keinoja työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen ja jos onnistumme lisäämään miesten osallistumista kotitöihin, naiset olisivat kaikkien tilastojen mukaan halukkaampia synnyttämään lapsia.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), kirjallinen. – (EN) Eurooppa 2020 -strategiassa on kysymys talouskasvusta ja työllisyydestä. Meidän on muistettava, että älykkäässä energijärjestelmässä on sekä ympäristön että työpaikkojen tulevaisuus. Tällainen järjestelmä auttaisi meitä irrottamaan talouskasvun energiankulutuksesta. Jos näin tapahtuu, voimme jatkossa tuottaa enemmän samalla tai pienemmällä energiankulutuksella ja luoda tuhansia työpaikkoja, joita ei voida ulkoistaa. Meidän on varmistettava, ettei älykäs energia jää pelkäksi haaveeksi. Rakennamme Euroopan unionissa parhaillaan täysin uutta energiainfrastruktuuria. On varmistettava, että tämä kaventaa Länsi- ja Keski-Euroopan välistä kuilua kestävien työpaikkojen alalla. Energia-alalla kahteen kehitysryhmään jakautunut Eurooppa ei ratkaise energiaköyhyyteen tai tehottomaan energiankäyttöön liittyvää ongelmaa. Meidän olisi ojennettava auttava kätemme jälkeen jääneille alueille, vaikkei se helppoa olekaan tämänhetkisessä tilanteessa. Tarvitsemme älykkään energijärjestelmän yhtä aikaa kaikille Euroopan unionin kansalaisille. Meidän on ehkäistävä palasista koostuvaa järjestelmää, jossa osa kansalaisista näkee tulevaisuuden 50 vuotta myöhemmin. Yksinkertaisesti sanottuna tarvitsemme työpaikkoja älykkään energian alalla kaikille Euroopan kansalaisille eikä vain niille, jotka olisivat saaneet nämä työpaikat myös ilman Euroopan unionia.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (EN) Heti kun Latvia oli liittynyt EU:hun, Latvian hallitus päätti, että EU:n määrärahojen myöntämistä varten oli riittävää ilmoittaa Latvian olevan yksi alue. (Puola on jaettu 16 alueeseen).

Tämän seurauksena yksi Latvian neljästä alueesta – Latgale – on yksi suojeleimmista alueista. Varojen käyttö on Latgalella moninkertaisesti tehottomampaa kuin koko Latviassa. Tilanne näkyy Latgalen työmarkkinoilla. Kun Latvian pääkaupungin (Riikan) työttömyysaste on 8–9 prosenttia, Latgalella se on 20–25 prosenttia. Livanin, Preilin, Kraslavan, Ludzan,

Aglonan ja Dagdan kaltaisten kaupunkien väestöllä ei ole mahdollisuutta osallistua Euroopan unionin työllisysohjelmiin.

Sen sijaan, että Latvian hallitus pyrki ratkaisemaan tuotannon organisointiin ja vauhdittamiseen liittyvät ongelmat Latgalessa, se lisää jatkuvasti verotusta, mikä johtaa yhä uusiin pienten ja keskisuurten yritysten konkurssiin. Sosiaalisten jännitteiden välttämiseksi Latgalen asukkaille annetaan hyvityksenä 100 Latvian latia kuukaudessa.

Latvian hallituksen yleinen menettelytapa on johtanut siihen, että yli 150 000 työntekijää on muuttanut maasta. Pyydän Euroopan komissiolta tässä tilanteessa kiireellisiä toimenpiteitä. On välttämätöntä laatia työllisyyskehys Latgalen kaltaisia EU:n syrjäisiä alueita varten.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestyksen tulokset: ks. pöytäkirja.)

6. Äänestykset

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Marisa Matiasin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tunnistetiedoiltaan, tuotehistorialtaan tai alkuperältään väärennettyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun (KOM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261(COD)).

6.1. Väärennetyt lääkkeet (A7-0148/2010, Marisa Matias) (äänestys)

6.2. Pk-yritysten rahoitusta seuraavalla ohjelmakaudella tukevien EU:n välineiden tarkistamista koskevat käytännön seikat (B7-0096/2011) (äänestys)

6.3. Riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen (A7-0025/2011, Ria Oomen-Ruijten) (äänestys)

6.4. Kroatiaa koskeva edistymiskertomus 2010 (B7-0094/2011) (äänestys)

– Ennen tarkistusta 8 ja 7 koskevaa äänestystä

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, seuraavan kahden tarkistuksen osalta ilmoitan, että peruutan tarkistuksemme 8.

Sen sijasta, kuten Hannes Swobodan, esittelijän ja hänen varjoesittelijöidensä kanssa käydyissä keskusteluissa totesimme, esitämme tarkistuksen 7 alkuun seuraavaa suullista tarkistusta: ”Jotta puututtaisiin sotarikosten kotimaassa tapahtuvaan syytteenasettamiseen edelleen liittyviin puutteisiin (...)”. Tämän jälkeen teksti jatkuisi jäsen Swobodan laatiman tarkistuksen 7 mukaisesti.

(Suullinen tarkistus tarkistukseen 7 hyväksyttiin.)

7. Äänestysseilykset

Suulliset äänestysseilykset

Mietintö: Marisa Matias (A7-0148/2010)

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, kannatan direktiiviehdotuksen osalta saavutettua kompromissia, koska muutamista kiistakohdista huolimatta se on mielestäni hyvä asiakirja, jolla suojellaan potilaita väärennettyjen lääkkeiden aiheuttamilta suurilta vaaroilta. Vuosien kuluessa olemme nähneet näiden tuotteiden määrän kasvavan huomasti, ja viimeisimpien arvioiden mukaan Euroopan unionissa on laittomasti myytävänä yli 1,5 miljoonaa lääkettä erityisesti Internetin välityksellä.

Nämä tiedot muodostavat vakavan uhan paitsi potilaille myös Euroopan unionin tuottajille. Kysymys on kansanterveyden ja kuluttajien suojelusta. Kuluttajille on vakuutettava, että jäsenvaltiot toteuttavat tiukkoja turvatoimia ja tehokkaita seuraamuksia. Tämänpäiväisen äänestyksen tuloksena otetaan käyttöön tehokkaita ja joustavia sääntöjä, ja aiomme myös taistella järjestäytynttä rikollisuutta vastaan.

Ymmärtääkseen alan turvallisuusvaatimuksia tarvitsee vain ajatella, että vuonna 2008 takavarikoitiin noin 34 miljoonaa laitonta lääkettä. Kolmansista maista tulevien lääkkeiden ja vaikuttavien aineiden jäljitettävyyden osalta olisimme voineet olla ehkä vähän rohkeampia. Tänä ottamamme edistysaskel on joka tapauksessa tärkeä.

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, komission ehdotuksessa väärennettyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden toimitusketjuun korostetaan huolenaihetta, josta on tulossa kaikille eurooppalaisille ensiarvoisen tärkeä: päivittäin käyttämiemme lääkkeiden laatu ja turvallisuus.

Tämän vuoksi on tärkeää ottaa käyttöön uusi eurooppalainen strategia, jolla torjutaan käsistä riistäytynttä väärennettyjen lääkkeiden leviämistä ja jonka kahtalaisena tarkoituksena on vastata tähän kansanterveyteen kohdistuvaan kasvavaan uhkaan ja tarpeeseen voida varmistaa kaikkien potilaiden terveys.

Viimeisimpien tietojen mukaan tullien takavarikoimien väärennettyjen lääkkeiden määrä on kasvanut todella merkittävästi, ja niin "elämäntapalääkkeiden" kuin elintärkeiden lääkkeiden, kuten syövän, sydänsairauksien, psykiatristen häiriöiden ja tartuntatautien hoidossa käytettävien lääkkeiden, väärentäminen lisääntyy ja on sen vuoksi äärimmäisen vaarallista.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin rajalla takavarikoitujen väärennettyjen lääkkeiden määrä oli vuonna 2007 384 prosenttia suurempi kuin vuonna 2005. Myös elintärkeiden lääkkeiden, muun muassa syövän ja sydänsairauksien, psykiatristen häiriöiden ja tartuntatautien hoidossa käytettävien lääkkeiden väärentäminen on lisääntynyt.

Nämä luvut ovat osoitus hälyttävästä tulevaisuudennäkymästä, jossa potilaiden hoito todennäköisesti epäonnistuu ja he vaarantavat näin ollen terveytensä ja joissakin tapauksissa myös henkensä. Olen tyytyväinen komission ehdotukseen. Marisa Matiasin mietinnössä aivan oikeutetusti esitetään kuitenkin myös negatiiviset näkökohdat ja ne seikat, joiden osalta meidän on rauhoitettava kansalaisiamme.

Korostan erityisesti sitä, ettei komission ehdotuksessa anneta tyhjentäviä vastauksia väärennetyjen lääkkeiden luonnetta ja erityispiirteitä, vaikuttavia aineita tai apuaineita koskeviin kysymyksiin eikä siinä määritellä millään tavoin toimitusketjun eri osapuolia, joiden tehtäviä ja vastuualueita olisi selvennettävä.

Komission ehdotukseen sisältyvät seuraamukset ovat riittämättömiä, mutta ennen kaikkea ehdotuksessa ei oteta millään tavoin huomioon Internetissä tapahtuvaa lääkemyyntiä, joka on yksi tärkeimmistä kanavista, joiden kautta väärennetyt lääkkeet tulevat Euroopan unionin markkinoille.

Iva Zanicchi (PPE) . – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin Marisa Matiasin mietinnön puolesta, koska väärennetyjen lääkkeiden pääsy lailliseen toimitusketjuun on uhka koko Euroopan lääkejärjestelmälle, sillä se heikentää kansalaisten luottamusta apteekeissa ja muissa laillisissa jälleenmyyntipaikoissa myytävien lääkkeiden laatuun.

On tärkeää hillitä tasaisesti kasvavaa väärennetyjen lääkkeiden myyntiä kaikissa Euroopan unionin maissa, jotta voimme turvata ja taata kansalaistemme terveyden. Väärennetyjen lääkkeiden sisältämät vaikuttavat aineet voivat itse asiassa olla kelvottomia, puuttua kokonaan, tai niiden annostelusuhde voi olla väärä.

Licia Ronzulli (PPE) . – (IT) Arvoisa puhemies, viralliset luvut kertovat kaiken: Euroopan unionissa laillisesti myytävistä lääkkeistä 1 prosentti on laittomia. Lisäksi viimeisimmät tutkimukset osoittavat, että ilmiö laajenee tasaisesti, ja sen mittasuhteet ovat jo ylittäneet hälytyskyrnyksen.

Kuten jäsen Antoniozzi jo korosti, elintärkeiden lääkkeiden väärentäminen on erityisen tuottavaa silloin, kun näitä lääkkeitä valmistetaan Intiassa tai Kiinassa ja kaupitellaan sen jälkeen eurooppalaisina lääkkeinä. Nämä aineet muodostavat ennennäkemättömän riskin ja voivat olla hengenvaarallisia niille henkilöille, jotka käyttävät lääkkeitä hoitotarkoituksessa.

Äänestin mietinnön puolesta vastustaakseni Internetissä tapahtuvaa myyntiä. Internet on suosituin kanava näiden myrkkujen saattamiselle Euroopan unionin lääkemarkkinoille. Hyväksyessään tämän asiakirjan parlamentti voi vihdoinkin saada äänensä kuuluviin saamalla käyttöönsä välineitä, jotka ovat välttämättömiä niiden henkilöiden löytämiseksi ja rankaisemiseksi, jotka ovat pelkkiä huumekauppiaita, häpeämättömiä rikollisia, jotka ovat liian kauan rikastuneet sairaiden ihmisten kustannuksella.

Paolo Bartolozzi (PPE) . – (IT) Arvoisa puhemies, väärennetyjä lääkkeitä koskevalla ongelmalla on yhä suurempi vaikutus sekä kansainvälisesti että EU:ssa, sillä tapausten määrä kasvaa samalla kun näiden tuotteiden kehittäessä edistytään. Nämä ovat niitä haasteita, joihin Matiasin mietinnössä – joka on pitkien ja tuskallisten neuvottelujen tulos – pyritään vastaamaan.

Mietinnössä, jota kannatimme, vahvistetaan sääntelykehys, jonka perustana ovat tarkemmat ja yksityiskohtaisemmat määritelmät ja jossa otetaan huomioon kaikki lääkkeiden toimitusketjuun kuuluvat toimijat, vaiheet ja näkökohdat – toimitusketjun turvallisuus, jäljitettävyys ja velvoitteet – hyvän kompromissin aikaansaamiseksi.

Nämä ovat muutamia niistä kysymyksistä, joiden parissa meidän on pyrittävä työskentelemään saavuttaaksemme päätavoitteena olevan tiukempien vaatimusten käyttöön ottamisen ja väärennetyjen lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun pääsyn estämisen ja näin

ollen myönteisen ja kattavamman sääntelykehityksen, jolla turvataan kansalaisten terveys suojelemalla heitä vakavien seurausten riskiltä.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Arvoisa puhemies, arvioiden mukaan noin 1 prosentti kaikista tällä hetkellä EU:n apteekkiverkon kautta laillisesti potilaille toimitettavista lääkkeistä on väärennettyjä. Niiden osuus kasvaa koko ajan. Kysymys on ihmisten terveydestä. Väärennetyillä lääkkeillä voi olla sellaisia vaikutuksista, joita ei ole lääkärin määräämillä lääkkeillä. Ne voivat myös vaarantaa terveyden.

Väärentäminen on rikos, ja siitä on annettava erityisiä rangaistuksia. Uudessa lainsäädännössä, jota kannatan, on enemmän turvallisuutta lisääviä tekijöitä sekä väärentäjille annettavia rangaistuksia. Siinä määritetään seurantajärjestelmä, jolla parannetaan lääkkeiden tunnistamista, jotta tulevaisuudessa lääkevirta voidaan jäljittää koko sen matkalta valmistajalta kuluttajalle.

Myös Internetin kautta tapahtuva lääkemyynti sisältyy uuteen sääntelykehitykseen. Tämä on yksi yleisimmistä reiteistä, joita pitkin väärennetyt lääkkeet tulevat EU:n markkinoille.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, minäkin kannatin mielelläni tätä mietintöä, koska kuten kollegani ovat monesti todenneet, WHO:n arvioiden mukaan EU:n jäsenvaltioissa liikkuu paljon väärennettyjä lääkkeitä. Niiden määrä kasvaa koko ajan, ja siksi meidän on tehtävä kaikkemme estääksemme väärennetyjen lääkkeiden pääsy toimitusketjuun. Vaikkei tämä uhkaakaan koko lääkealaa, se heikentää silti ihmisten luottamusta apteekkeihin, puhumattakaan siitä, että väärennetyjen lääkkeiden vaikuttavat aineet voivat olla kelvottomia. Arvioiden mukaan väärennetyjä lääkkeitä sisältävien laatikoiden määrä voi ylittää vuoteen 2020 mennessä 42 miljoonaan, mikä vaarantaa Euroopan talouden merkittävällä tavalla.

Euroopan lääkealan vuotuinen liikevaihto on kaiken kaikkiaan yli 170 miljardia euroa. Meidän on ehkäistävä niiden ulkomaisten valmistajien aiheuttamaa epäreilua kilpailua, jotka tuovat markkinoillemme lääkkeitä, joiden valmistusprosessia ei voida tarkistaa. Lisäksi mielestäni on tärkeää keskustella muun muassa Internetissä tapahtuvasta lääkemyynistä. Virtuaaliapteekeissa on maailmanlaajuisesti saatavana tuotteita, jotka kuuluvat selkeästi reseptilääkkeisiin. Puhumattakaan siitä, että tämä on väärentäjille helpoin tapa saada tuotteensa toimitusketjuun.

Päätöslauselmaesitys B7-0094/2011

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä, joka koskee Kroatian edistymistä Euroopan unioniin liittymisen valmisteluissa laajentumisprosessin yhteydessä, sillä pidän prosessin käynnistämistä ja Kroatian edistymistä hyvin tärkeinä.

Pohjimmiltaan me toivomme, että laajentuminen jatkuu vielä Kroatiaa kauemmaksi ja kattaa lopulta koko Länsi-Balkanin alueen. Tämä kuuluu Euroopan naapuruus- ja laajentumispolitiikan keskeisiin tavoitteisiin.

Tämän vuoksi äänestän epäröimättä Swobodan mietinnön puolesta.

Mietintö: Marisa Matias (A7-0148/2010)

Anna Záborská (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, olemme tänään joutuneet hyväksymään mietinnön potilaiden suojelemisesta väärennetyiltä lääkkeiltä, osittain koska Euroopan komission kannattama markkinaliberalismi on avannut oven väärennetyjen tuotteiden

markkinoille. Sääntelemättömän kilpailun seurauksena lääkkeitä väärennetään yritysten hyödyttämiseksi. Uhrin ovat kuluttajat.

Äänestin mietinnön puolesta, vaikka en olekaan täysin vakuuttunut siitä, että väärennetyn tuotteen määritelmä on täsmällinen.

Ei myöskään ole täysin selvää, ketä olisi rangaistava, kun väärennettyjä lääkkeitä löydetään. Kyseessä on kuitenkin ensimmäinen askel oikeaan suuntaan, ja voimme vuoden kuluessa arvioida, onko toimintamme tehonnut.

Giommara Uggias (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, tänään hyväksytyssä päätöslauselmassa on esitetty tärkeitä kuluttajansuojaa koskevia periaatteita, joilla lisätään suojakeinoja väärennettyjen lääkkeiden leviämisen torjumiseksi. Kyseessä on erittäin vaarallinen ilmiö, ja alkuperältään epäilyttävien lääkkeiden verkkomyynnin estäminen on yksi tärkeimpiä keinoja sen torjumiseksi. Lisäksi useiden hyväksytyjen takeiden avulla käyttöön otetaan tiukkoja sääntöjä, joissa vaaditaan lupia ja tarkastuksia.

Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että jotkin terveydensuojelun muodot ja lääkemääräykset menettäisivät merkityksensä. On muistettava, että jäsenvaltioiden lainsäädäntövaltaan ei tässä suhteessa puututa ja että jäsenvaltiot voivat säilyttää lääkkeiden verkkomyyntiä koskevan kiellon alueellaan tai rajoittaa sitä.

Jäsenvaltioille tämä tarjoaa tilaisuuden alan entistä tehokkaampaan sääntelyyn, mutta meidän on muistettava, arvoisa puhemies, että kansalaiset voivat tilata lääkkeitä muista jäsenvaltioista, eikä tätä säännöstä saisi pitää uutena tilaisuutena lääketeollisuuden hyödyttämiseksi. Sen sijaan meidän on jatkettava markkinoiden vapautumiseen johtavalla tiellä, jota EU viitoittaa hyväksyessään tämäntyyppisiä toimenpiteitä.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, keskustelumme koskee väärennettyjä lääkkeitä koskevaa säädöstä. Me tiedämme, että ase- ja huumausainekaupan jälkeen suurimpia voittoja saadaan lääketeollisuudessa, eikä siten ole sattumaa, että rikolliset pyrkivät väärennettyjen lääkkeiden avulla pettämään kansalaisia, jotka ovat potilaita.

Lääkkeet, joiden odotetaan hoitavan syöpää tai sydänsairauksia, eivät useinkaan sisällä lainkaan vaikuttavia aineita tai hyvin pienen osan niistä. Tällainen rikollisuus vaarantaa potilaiden terveyden ja usein jopa heidän henkensä.

On hyvä, että olemme hyväksyneet tässä tekstissä myös uusia periaatteita, joilla tiukennetaan tämän alan rikollisille määrättäviä rangaistuksia, ja olen tyytyväinen siihen, että Eurooppa on ottanut askeleen oikeaan suuntaan. Internet-myyntiä ryhdytään luonnollisesti valvomaan tiukemmin, samoin kuin tavanomaista toimitusjärjestelmää, jonka kautta usein myydään väärennettyjä lääkkeitä.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, väärennettyjen lääkkeiden määrä on viime vuosina kasvanut räjähdysmäisesti, ja on valitettavaa, että komissio on viivytellyt ryhtyessään toimiin, vaikka kyseisten tuotteiden myynti on lisääntynyt 384 prosentilla vuosina 2005–2007. Olemme täysin vakuuttuneita esittelijän näkemyksestä ja hänen pyrkimyksistään parantaa komission tekstiä ottamalla huomioon myös lääkkeiden Internet-myynti.

Olen viime vuosina esittänyt komissiolle toistuvasti kysymyksiä tästä aiheesta sekä korostanut siihen liittyviä vaaroja, mutta en ole koskaan saanut minkäänlaista vastausta eikä mihinkään konkreettisiin toimiin ole ryhdytty. Sen vuoksi olemme nyt ilahtuneita

esittelijän tekemästä työstä tekstin parantamiseksi ja toivomme, että tästä lähtien eurooppalaisten terveys on todellakin ensisijainen huolenaihe toimielimillemme.

Alfredo Pallone (PPE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, äänestin Marisa Matiasin mietinnön puolesta, koska on ensisijaisen tärkeää parantaa turvallisuusstandardeja ja hyväksyä tehokkaita, toimivia ja tiukkoja säännöksiä, joilla estetään väärennettyjen lääkkeiden pääsy Euroopan unioniin. Kyseessä on vaatimus ja velvollisuus, joka meidän on täytettävä kaikkien niiden Euroopan kansalaisten puolesta, jotka usein tietämättään ostavat väärennettyjä lääkkeitä.

Olen yhtä mieltä mietinnön sisällöstä, jossa esitetään velvoitteita paitsi jakelijoille myös kaikille muille toimitusketjuun kuuluville toimijoille. Jakeluketjun koukeroihin pääsee todellakin usein vaarallisia tuotteita. Valvonta ei kuitenkaan saa rajoittua ainoastaan ajankohtaan, jolloin tuotteet saatetaan markkinoille. Tarkastuksia olisi pikemminkin suoritettava lääkkeiden ja vaikuttavien aineiden valmistuspaikoissa, myös kolmansissa maissa.

Minun on kuitenkin mainittava yksi huolestuttava seikka: minusta olisi ollut parempi, jos säännöksessä olisi säännelty asioita tehokkaammin yhdenmukaistamalla erilaiset kansalliset lait, muun muassa verkkomyynnin alalla, Euroopan kuluttajien täysimääräisen suojelun varmistamiseksi.

Antonello Antinoro (PPE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta, koska siinä esitetty sääntelykehys on paljon parempi kuin vuoden 2001 direktiivissä säädetty. Viimeksi mainitussa vaatimustenmukaisuudesta olivat vastuussa ainoastaan tukkujakelijat, ja siten sillä ei taattu millään tavoin lääkkeiden toimitusketjun luotettavuutta.

Tänään äänestämässämme mietinnössä esitettiin toimia, joilla taataan paremmin farmaseuttisten tuotteiden turvallisuus ja joilla tehostetaan esimerkiksi Euroopan unionin ulkopuolella toimivien valmistajien tarkastuksia riskianalyysin perusteella. Ehdotettu tarkistus sisältää myös vaatimuksen julkaista EU:n tietokannassa luettelo sertifioiduista tukkujakelijoista, toisin sanoen jakelijoista, joiden on vahvistettu noudattavan EU:n lainsäädäntöä jonkin muun tahon kuin ainoastaan jäsenvaltion suorittaman tarkastuksen perusteella.

Olisimme kuitenkin toivoneet kunnianhimoisempaa lopputulosta. Viitataan tällä erityisesti vaikuttavien aineiden valmistajien pakollisiin tarkastuksiin kolmansissa maissa. Ne jätettiin pois ehdotuksesta sillä perusteella, että täytäntöönpanokustannukset olisivat olleet liian korkeat. Jos pakolliset tarkastukset olisi otettu käyttöön, me olisimme voineet välttyä usein toistuvalla tilanteella, jossa eurooppalaisten yritysten on täytettävä hyvin tiukkoja laatuvaatimuksia, kun taas muualla maailmassa toimivat yritykset hyötyvät sääntelykehyksistä, jotka epäilemättä ovat paljon höllempiä. Sen vuoksi toivon, että parannuksia voidaan tehdä tulevaisuudessa.

Päätöslauselmaesitys B7-0096/2011

Francesco De Angelis (S&D). – *(IT)* Arvoisa puhemies, Euroopassa on tällä hetkellä yli 100 miljoonaa pienistä ja keskisuurista yrityksistä riippuvaista työntekijää. Silti pienet ja keskisuuret yritykset kärsivät ennen kuulumattomasta kriisistä: puutteellisesta maksuvalmiudesta, byrokraattisista rasitteista ja rajoitteista sekä hallinnollisista esteistä.

Tämä on käsittelemämme päätöslauselmaesityksen ydin: parlamentti vaatii luotto- ja lainatakuuohjelmia pienille ja keskisuurille yrityksille sekä Euroopalta tarmokasta panosta,

joka ei jää pelkäksi toiveuneksi uusien – ja monille kohtuuttomien – liikepankkeja koskevien vaatimusten torjumiseksi, erityisesti korkeiden takuiden ja riskipremioiden osalta.

Lopuksi olen yhtä mieltä siitä, että rahoitusta on lisättävä huomattavasti kilpailukyvyyn ja innovoinnin ohjelman yhteydessä ja selkeyttämiskysymys on otettava uudelleen esiin voimakkaasti ja määrätietoisesti: on selkeytettävä ja yksinkertaistettava, jotta varojen saannista kiinnostuneet yritykset voivat saada niitä joutumatta turvautumaan hyvin kalliisiin ulkopuolisiin konsultteihin. Näiden syiden vuoksi äänestin tämän päätöslauselman puolesta: pk-yritykset sekä alan 100 miljoonaa eurooppalaista työntekijää odottavat sitä meiltä.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Arvoisa puhemies, kaikista niistä käytännöllisistä näkökohdista, jotka liittyvät pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) rahoitusta tukevien EU:n välineiden tarkistamiseen, haluaisin painottaa erityisesti ulkoisen rahoituksen ongelmia. On selvää, että lukuisat pk-yritykset ovat jatkossakin riippuvaisia lähinnä luotoista ja lainoista. On huolestuttavaa, että pankkisektori vaatii yhä suurempia vakuuksia ja korkeampia riskipremioita, mikä vähentää sekä rahoitusmahdollisuuksia että yritysten yrittäjäyteen ja työpaikkoihin liittyviä mahdollisuuksia.

Sen vuoksi mielestäni on tarpeen vahvistaa yksittäisiä jäsenvaltioiden tasolla toteutettavia ohjelmia ja lisätä myös EU:n ja Euroopan investointipankin rahoitusta innovatiivisille rahoitusvälineille. Takausvälineiden myöhempää täytäntöönpanoa on tuettava lainojen kierrättämisen yhteydessä – ja korostaisin tätä – samoin kuin riskien hajauttamiseen perustuvien rahoitusvälineiden käyttöä sekä mikrorahoituslaitosten laajentamista.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä päätöslauselma pienten ja keskisuurten yritysten rahoituksen tukimekanismeista on tärkeä. Meitä joskus arvostellaan siitä, että me toisaalta puhumme tämän yrityssektorin suuresta merkityksestä tuotannossa, sen osuudesta Euroopan unionin bruttokansantuotteessa, josta se tuottaa kolmanneksen, sekä turvallisten työpaikkojen luoja, mutta emme kuitenkaan tarjoa kunnollisia välineitä, joilla varmistettaisiin rahoitustuki näille yrityksille. Suurin osa kehitykseen ja innovaatioon varatusta EU:n rahoituksesta menee lähinnä suurille yrityksille niiden vaatimuksesta. Tähän olisi saatava muutos, sillä pienet ja keskisuuret yritykset eivät pysty vastaamaan niille suunnattuun kysyntään.

Kriisi on rajoittanut pahoin pienten ja keskisuurten yritysten luoton- ja lainansaantia, ja pankkisektoriin kohdistuvat uudet säännökset vain pahentavat tilannetta. Haluan tässä yhteydessä mainita jo hyväksytyyn Basel III -paketin siihen sisältyvien ennalta varautumista koskevien vaatimusten vuoksi. Uskoakseni yritysten kehittämiseen tarkoitetun rahoituksen saatavuus on erityisen tärkeää, varsinkin innovaation alalla. Me painotamme pienten ja keskisuurten yritysten roolia, erityisesti ”nukkuvina innovoijina”. Näiden pienten ja keskisuurten yritysten on tultava Euroopan markkinoille entistä laajemmin. Näin edistetään talouden elvyttämistä, työpaikkojen luomista sekä Eurooppa 2020 -strategiassa nimettyjen tavoitteiden saavuttamista.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, meidän on seuraavaa monivuotista rahoituskehystä ajatellen arvioitava ja tarkistettava pienten ja keskisuurten yritysten rahoituksen tukemisessa käytettäviä nykyisiä välineitä, jos me haluamme keskittyä edistämään todellisen talouden elpymistä tällä ja muilla sektoreilla kriisin nujertamiseksi lopullisesti.

Tämä on tarpeen myös pienten ja keskisuurten yritysten etujen suojaamiseksi, jos pankkien omaa pääomaa koskevia vaatimuksia tiukennetaan Basel III -sopimuksen ehdotuksen

mukaisesti. Sitä edellyttää myös monien sellaisten rahoitusvälittäjien tilanne, joihin kohdistuu monimutkaisesta eurooppalaisesta rahoitusalan sääntelystä johtuvia hallinnollisia raskaita ja joiden tilanteeseen vaikuttavat erilaisista verotus- ja tukijärjestelmistä johtuvat vaikeudet. Kannustimena on myös vaatimus Euroopan unionin tukiohjelmien yhdenmukaistamisesta, jotta saavutetaan entistä parempia takuita sekä hyvä tasapaino jäsenvaltioiden ja EU:n järjestelmien välille.

Tästä syystä tuen ehdotusta yhden luokun järjestelmän perustamisesta EU:n erilaisia pk-yrityksille suunnattuja rahoitusvälineitä varten. Tarjouskilpailujen ja markkinoille pääsyä koskevien menettelyjen yksinkertaistaminen on tärkeä tukikeino, vaikka rahoituksen lisääminen osoittautuisikin tarpeelliseksi. Leväperäisten pankkien pelastamiseksi on käytetty valtavia summia: mielestäni 23 miljoonan euron suuntaamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille voi olla vain hyötyä.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta, koska uskoakseni me tarvitsemme eurooppalaisen pk-yrityksiä koskevan strategian, sillä pk-yritykset ovat taloutemme selkäranka, ja ne tarvitsevat tukea ja apua.

Sen vuoksi Euroopan unionin seuraavissa rahoitusohjelmissä ei voida olla piittaamatta näistä huomioista, ja käytettävissä olevia varoja on lisättävä ja monipuolistettava. Kyseessä on kuitenkin vain yksi toimenpide, joka on sellaisenaan riittämätön: tarvitaan enemmän. Toiminnassa on tärkeää noudattaa pitkän aikavälin strategiaa, jotta vältetään hätäratkaisuilta tai kertaluonteisilta toimenpiteiltä – viitataan tällä uusiin rahoitusalan säännöksiin, joiden täytäntöönpanoa EU valmistelee. Meidän on varmistettava, että nämä uudet säännökset eivät vaikeuta lainanantoa yrityksille – tarkoitan tällä myös Basel III -sopimusta.

Todellinen uusi haasteemme on seuraava: pankkijärjestelmän yhteensovittaminen ja sääntely siirtämättä kustannuksia yritysten, kansalaisten ja pk-yritysten maksettaviksi. Tarvitsemme kasvua alan elvyttämisen ja tukemisen edistämiseksi niin, että toteutamme ideat käytännössä.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, tuen tätä päätöslauselmaa mielelläni, mutta luonnollisesti yksi pk-yritysten keskeisistä ongelmista koskee luotonsaantia. Se on keskeinen työpaikkojen luomista ja kasvua ehkäisevä ongelma. Tiukkoja säästötoimia toteuttavissa maissa – kuten omassa maassani Irlannissa – tämä ongelma on erityisen vakava, ja uskoakseni siihen on puututtava välittömästi.

Meidän on toimittava EU:n tasolla varmistaaksemme, että pankit haluavat ja voivat rahoittaa pk-yrityksiä. Pankkien pääomapohjan vahvistaminen on tärkeää, mutta tilanne, jossa pankit ovat vahvoilla pk-sektorin ollessa polvillaan, johtaa varmasti tuhoon.

Todellinen pelkoni on se, että päädyimme tilanteeseen, jossa meillä on pääomarakenteeltaan vahva pankkijärjestelmä, vaikka reaality on lyöty maahan. Me kaikki puhumme kasvusta, ja vain kasvun avulla monet syrjäiset taloudet voivat päästä ylös siitä kuilusta, johon ne ovat vajonneet. Kyllä, tämä vaatii tasapainoilua, mutta me olemme tilanteessa, jossa rahoituslaitostemme tila kohenee päivä päivältä, kun taas pk-yritykset tarvitsevat yhä tehohoitoa.

Mietintö: Ria Oomen-Ruijten (A7-0025/2011)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, viime vuosien väestörakenteen muutokset pakottavat meidät kehittämään strategian, jolla tuodaan eläkkeiden maailmaan uutta yhteenkuuluvuutta ja yhdenmukaisuutta, edistetään sukupolvien ja ihmisten välistä

solidaarisuutta ja varmistetaan samalla turvallinen ja riittävä tulotaso eläkkeelle siirtymisen jälkeen.

Olen yhtä mieltä esittelijän kanssa siitä, että eurooppalaisten eläkejärjestelmien välillä on suuria eroja. Eläkejärjestelmät ovat kärsineet huomattavasti vakavasta rahoitus- ja taluskriisistä, joka on johtanut työttömyyden lisääntymiseen, kasvun heikkenemiseen, investointituottojen pienenemiseen ja julkisen velan kasvuun. Eläkerahastoilla on yhä enemmän vaikeuksia taata riittäviä eläkkeitä ja joissakin tapauksissa noudattaa sitoumuksiaan.

Eläkejärjestelmiä uudistettaessa monissa jäsenvaltioissa on tehty rajuja leikkauksia. Taloudellinen kestävyys on tärkeää, mutta meidän on otettava huomioon myös tarve taata riittävä tulotaso. Talousarvion kestävyys ja eläkejärjestelmien riittävyys eivät ole tavoitteina ristiriitaisia, vaan ne ovat saman kolikon kaksi puolta: todellinen kestävyys ei ole mahdollista ilman riittäviä eläketuloja.

Italian työministerinä saamani kokemuksen perusteella voin todeta, arvoisa puhemies, että jos jäsenvaltiot eivät noudata vaatimuksia, yksittäisten valtioiden on hyvin vaikea mukautua tämäntyyppiseen lainsäädäntöön.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, vasta vähän aikaa sitten Euroopan unionin tuomioistuimien päätti, että Saksan on parannettava maan työeläkkeisiin liittyvää avoimuutta ja järjestettävä niistä avoin tarjouskilpailu. Minulla oli suuria odotuksia siitä, että tällä ratkaisulla olisi ollut lumipallovaikutus Euroopan muihin maihin. Ikävä kyllä, näin ei käynyt, eikä komissio ole halunnut painostaa muita maita, jotka sitovat kansalaisensa tiettyihin eläkkeisiin.

Sen vuoksi on myös tärkeää, että Euroopan parlamentti on nyt päättänyt, että eläkejärjestelmien on pystyttävä takaamaan kansalaisten ansiot. Kustannuksia ja tuottoja on käsiteltävä avoimesti, ja meidän on poistettava rajat ylittävän liikkuvuuden esteet. Nämä kaikki ovat hyviä ja vakaita liberaaleja periaatteita, mutta jos me jatkamme tämän pohjalta loogista päättelyä, ihmisten olisi kyettävä siirtämään eläkkeensä myös rahastosta toiseen, mikäli heidän ammattiliittonsa tai työnantajansa nimeämä työttömyys- tai eläkerahasto ei hoida työtään kunnolla. Niin pitkälle me emme päässeet tällä kertaa, mutta olemme kuitenkin ottaneet tänään askeleen oikeaan suuntaan, ja mielestäni se on hyväksi sisämarkkinoille ja parantaa kansalaisten mahdollisuuksia kunnollisiin eläketuloihin.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, sosiaalimenojen talousarvioihin aiheuttaman paineen vuoksi niiden tehokkaalla hallinnalla on nykyisin keskeinen merkitys jäsenvaltioiden talousjärjestelmissä. Tämä on tullut esiin viime vuosina työttömyyden, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen lisääntymisenä, mikä on monissa jäsenvaltioissa johtanut budjettivajeiden kasvuun ja sen jälkeen eläkerahoituksen ongelmiin.

Olen tyytyväinen Ria Oomen-Ruijtenin mietintöön, jolla pyritään antamaan kansallisella ja EU:n tasolla uutta pontta vankkojen, pitkällä aikavälillä riittävien, kestävien ja turvattujen eläkejärjestelmien luomiseksi.

Haluan kuitenkin tässä yhteydessä muistuttaa, että meillä ei vielä ole yhteisiä perusteita tai määritelmiä eikä perusteellista analyysia, jossa kuvattaisiin tyhjentävästi erilaiset eläkejärjestelmät ja niiden kyky vastata kansalaisten tarpeisiin. Ihmettelen, miten me voimme ratkaista näin arkaluonteisen kysymyksen ilman tämäntyyppistä tutkimusta. Kehotan sen vuoksi komissiota korjaamaan tämän puutteen ryhtymällä tarvittaviin

toimenpiteisiin, jotta saamme selvityksen jäsenvaltioiden eläkejärjestelmistä sekä yhteiset määritelmät, joiden perusteella järjestelmiä voidaan vertailla.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin vain esittää ehdotuksen. Huomaan, että todella monet puhujat ovat ylittäneet heille varatun puheajan, joskus jopa 30 sekunnilla. Pyytäisin teitä vaatimaan tiukemmin määrätyn puheajan noudattamista. Voitte tietysti vaatia tiukasti samaa myös minulta.

Puhemies. – Koska saimme äänestyksen päätökseen niin nopeasti, ajattelin suhtautua joustavammin jäseniin, jotka ovat ylittäneet heille varatun ajan. Jos pyydätte minua olemaan tiukempi, teen sen, mutta luonnollisesti kohtuudella.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, minä päinvastoin arvostan suurpiirteisyyttänne, sillä meillä ei ole koskaan keskustelujen aikana mahdollisuutta ylittää minuutin puheaikaa, ja tässä tapauksessa meillä on siten mahdollisuus puhua ja keskustella uudelleen äänestyselityksistä, joissa loppujen lopuksi käsitellään äänestämämme mietintöjen ydintä.

Eurooppalaisten eläkejärjestelmien tila on yhä hälyttävämpi. Meidän on ryhdyttävä nyt toimiin varmistaaksemme miesten ja naisten yhtäläiset mahdollisuudet, ja meidän on suojeltava samaan aikaan sekä niitä, jotka päättävät jäädä nyt eläkkeelle, että niitä, jotka ovat vasta astumassa työmarkkinoille. Euroopassa naiset ansaitsevat yhä keskimäärin 18 prosenttia vähemmän kuin miehet.

Tämän palkkaeron suurin vaikutus tulee esiin eläkeiässä: koska naiset ovat koko työelämänsä ajan ansainneet vähemmän, myös heidän eläkkeensä ovat alhaisemmat. Tämän seurauksena naiset kärsivät miehiä useammin jatkuvasta köyhyydestä. Erityisesti kriisiaikoina meidän on otettava sukupuolinäkökulma huomioon kaikilla politiikan aloilla ja hyväksyttävä kansallisia toimenpiteitä, joista sovitaan ja joita koordinoidaan Euroopan tasolla.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, vihreän kirjan tarkoituksena on koota yhteen jäsenvaltioiden näkemyksiä siitä, miten voidaan saavuttaa asetettu tavoite riittävästä, vakaasta ja turvatuista eläkkeistä, kun otetaan huomioon, että komission hyväksymässä mietinnössä todetaan perustellusti ensimmäiseksi, että eläkejärjestelmien yhdenmukaistamiseen ei ole syytä, ja toiseksi, että jäsenvaltioiden olisi esitettävä erilaisia tapoja tulevien eläkkeiden kehittämiseksi ja että niiden olisi ennen muuta määritettävä vähimmäiseläke ihmisten suojelemiseksi köyhyydeltä. Kolmanneksi sellaisia jäsenvaltioita kuin Puola, jossa toteutettiin vaikea, budjettivajeen ja julkisen velan kasvuun johtanut eläkeuudistus, ei saisi kohtuuttomasti rangaista alijäämää koskevalla menettelyllä. Neljänneksi eläkejärjestelmän olisi kannustettava pidentämään työelämää, mikä on samassa linjassa työmarkkinoiden kehityssuuntauksen kanssa. Päätelmät ovat mielestäni täysin yhdenmukaisia EU:n taloutta koskevan Eurooppa 2020 -strategian kanssa ja erityisesti työllisyysstrategian sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan kanssa.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska uskoakseni kompromissi, johon valiokunnassamme suurin vaivoin päästiin, on pääasiassa myönteinen, sikäli kuin kyseessä on väline, jolla jäsenvaltioita kehoitetaan takaamaan, että eläkkeet ovat riittäviä, kestäviä ja siirrettäviä kaikkialla Euroopassa, kun otetaan huomioon väestön merkittävä ikääntyminen.

Haluaisin kuitenkin arvostella kolmea seikkaa, jotka Euroopan komissio toivoakseni ottaa huomioon tulevassa valkoisessa kirjassa. Ensimmäinen koskee sitä, että kolmannen pilarin

merkitystä eläkejärjestelmissä ei tunnusteta. Toiseksi, vaikka päätöslauselmassa tunnustetaan miesten ja naisten eläketulojen välinen ero, joka johtuu palkkaeroista, hoitotehtävistä johtuvista työuran keskeytyksistä sekä naisten korkeammasta työttömyysasteesta, työmarkkinoilta poistuvien naisten eläkeikään ei sovelleta joustavuuskriteereitä eikä hoitotyöhön käytettyjä jaksoja tunnusteta riittävästi eläkeikää määriteltäessä. Tämä olisi kuitenkin toivottavaa. Kolmanneksi olisi vahvistettava Euroopan kansalaisten oikeus hyvinvointia koskevaan yhteiseen valistus- ja tiedotusohjelmaan, jossa käsiteltäisiin kansalaisten eläke- ja vakuutusilannetta, erityisesti nuorten ihmisten ja työntekijöiden koko työelämän ajalta.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, on erittäin tärkeää pyrkiä Euroopan tasolla pääsemään kohti riittäviä, kestäviä ja turvattuja eläkejärjestelmiä. Meidän on tietenkin muistettava se, että Euroopan unionissa on 27 erilaista jäsenvaltiota, joissa taloudelliset olosuhteet ovat vielä monelta osin erilaisia ja eläkkeiden koot ovat hyvin erisuuruisia. Lähtökohtaisesti meidän pitää kuitenkin huolehtia siitä, että eläketulo on riittävä eri jäsenvaltioissa.

Ennen muuta kannan huolta eri maissa, eri Euroopan unionin jäsenvaltioissa, työskentelevien nuorten eläkkeistä. Millä tavalla voidaan huolehtia siitä, että eläkkeet siirtyisivät paremmin myös maasta toiseen, ei vain eläkekassoista toiseen, koska niissäkin on suuria ongelmia? Tässä asiassa toivoisin joustavuutta. Tässä asiassa tarvitaan ehkä Euroopan laajuista koordinaatiota.

Tiedän, että eläkekeskustelu tulee jatkumaan, koska hiljattain luin, että esimerkiksi vuonna 2010 Suomessa syntyneiden lasten elinikäennuste on 100 vuotta. Jos ajatellaan, että 30 vuotta opiskellaan ja 30 vuotta ollaan työssä, niin sitten 40 vuotta ollaan eläkkeellä. Näin ollen meidän on varmasti mietittävä järjestelmiä uudella tavalla, että tämä tilanne voidaan hoitaa kaikkien kannalta kestävällä tavalla.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta, vaikka Euroopan komission laatimassa vihreässä kirjassa onkin puutteensa. EU 2020 -strategia esittää meille unelmiemme tulevaisuuden. Vihreä kirja käynnistää keskustelun todellisesta tulevaisuudesta unohtaen kuitenkin tosiseikat. Koko vihreän kirjan läpi kulkee seuraava punainen lanka: annetaan iäkkäiden tehdä työtä.

Vihreän kirjan laatijat eivät edes yritä löytää ratkaisua elämän alkupäästä. He käyttävät sanaa "nainen" vain kuusi kertaa. "Perhe"-sanaa he käyttävät kolme kertaa ja "lapsi"-sanaa vain kerran. Sen vuoksi mielestäni komission olisi käsiteltävä aihetta valkoisessa kirjassaan huomattavasti kattavammin. Komission olisi painotettava äitiyden ja naisten tekemän epävirallisen työn merkitystä, kuunneltava perheliittoja eri puolilla Eurooppaa sekä sisällytettävä kaikkeen politiikkaansa ja kaikkiin strategioihinsa uusi pakollinen osatekijä: *perheen valtavirtaistaminen*.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Arvoisa puhemies, eri jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien välillä on valtavia eroja, joka ovat seurausta siitä, että tämä ala kuuluu ja sen pitäisi jatkossakin kuulua jäsenvaltioiden välittömän toimivallan piiriin. Jonkinlainen konsultointi on mielestäni tietysti välttämätöntä, koska Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on pyrittävä löytämään välittömästi ratkaisu talouden ja väestökehityksen haasteisiin, jotka koskevat muun muassa ennusteita siitä, että yli 65-vuotiaiden kansalaisten määrä suhteessa tuottavassa iässä olevaan väestöön nousee 53 prosenttiin vuonna 2060. Tällöin kutakin eläkeläistä kohden on vain kaksi työntekijää. Tässä yhteydessä on luonnollista, että julkiset eläkkeisiin ja ikääntymiseen liittyvät menot kasvavat keskimäärin ja riittävien eläkkeiden

maksamisesta tulee yhä vaikeampaa. Tästä syystä on tarpeen kannustaa ihmisiä siirtymään työmarkkinoille parantamalla työllisyysastetta ja taloudellista kasvua. Perheen merkitystä ei myöskään painoteta riittävästi, kuten kollegani Anna Záborská totesi. Kukaan ei puhu siitä, että tarvitsemme lapsia eläkejärjestelmämme parantamiseksi.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska uskoakseni riittävien ja kestävien eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen on hyvin tärkeää, erityisesti, kun otetaan huomioon Euroopan väestökehitys sekä se, että maanosamme väestö ikääntyy jatkuvasti ja yhä useampia ihmisiä on tuettava yhä vähäisemmällä resursseilla.

Haluaisin myös todeta, että muutokset, joita myös kannatan ja joiden mukaan komissio perustaa asiantuntijaryhmiä suunnittelemaan hankkeita kansallisten järjestelmien tukemiseksi, eivät saisi laajentaa liikaa näiden järjestelmien valtaa. Eläkepolitiikka kuuluu jäsenvaltioille, eikä komissio saa ylittää toimivaltaansa, vaikka sen neuvot ovatkin hyödyllisiä kaikissa tapauksissa.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Arvoisa puhemies, olemme hyväksyneet erittäin tärkeän mietinnön Euroopan eläkejärjestelmistä. Meidän on itse asiassa vastattava vaikeisiin väestökehityksen haasteisiin. Syntyvyysaste on hyvin alhainen, elinajanodote kasvaa ja julkiset menot lisääntyvät yhteiskunnan ikääntymisen vuoksi. Monissa maissa on käyty keskusteluja eläkeiän nostamisesta. Talouden ja väestökehityksen tämänhetkinen tilanne pakottaa meidät miettimään vakavasti tätä kysymystä.

Kuten totesin, elinajanodote on kasvamassa. Työolomme ovat parantuneet, minkä ansiosta voimme työskennellä pidempään. Eläkejärjestelmät kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. On kuitenkin aika koordinoita niitä EU:n tasolla, esimerkiksi suhteessa sisämarkkinoiden toimintaan ja vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksiin. Eläke- ja terveydenhoitomenot vaikuttavat merkittävästi yksittäisten jäsenvaltioiden julkiseen talouteen. Meidän on kannustettava ihmisiä pidentämään työuraansa parantamalla työoloja ja nostamalla palkkoja.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän mietintöön. Toivottavasti eläkekysymys nousee sen ansiosta keskeiseen asemaan EU:n asioiden joukossa.

Mielestäni keskeinen kysymys on seuraava: miten jäsenvaltiot aikovat rahoittaa riittäviä eläkkeitä kansalaisilleen? Minkälaisia järjestelmiä ne perustavat kolmesta pilarista koostuvan yhdistelmän pohjalta taatakseen eläkejärjestelmiensä kestävyuden?

On olemassa ammottava kuilu nykyisen eläketurvan sekä niiden resurssien välillä, joita tarvitaan, jotta seuraavien 40 vuoden aikana voidaan maksaa nykytasoa vastaavia eläkkeitä. Suuren vakuutusyhtiön esittämän ennusteen mukaan nykyisin tarjottavien julkisten ja yksityisten eläkkeiden sekä EU-27:ssä 40 vuoden aikana samantasoisena säilytettävän eläketurvan maksamiseen tarvittavien varojen välinen ero on todellakin 1,9 triljoonaa euroa vuodessa. Kyseessä on tyrmistyttävä luku, ja vaikka toimenpiteet, jotka koskevat esimerkiksi työelämän pidentämistä tai muita aloitteita, auttavat ehkä kuromaan umpeen tätä eroa, jäljelle jää valtava verotuksellinen musta aukko.

Toivottavasti me ryhdymme tämän keskustelun ja komission myöhemmin julkaiseman valkoisen kirjan ansiosta ratkaisemaan tätä ongelmaa realistisella tavalla.

Seán Kelly (PPE). - (GA) Arvoisa puhemies, äänestin mielelläni tämän mietinnön puolesta, sillä mielestäni meidän on korkea aika käsitellä tätä aihetta parlamentissa.

Eläkeongelma on epäilemättä tällä hetkellä räjähdysaltis pommi, ja tulevaisuudessa tilanne pahenee entisestään. Joistakin käytännöistä on kuitenkin luovuttava; esimerkiksi omassa maassani on nyt irtisanoutuvia poliitikkoja, jotka saavat eläkkeenä enemmän kuin jatkaessaan työntekoa. Tällaisessa ei ole mitään järkeä.

Lisäksi on eläkeläisiä, joiden eläke on suurempi kuin se, mitä he saivat kaksikymmentä vuotta sitten, kun heillä oli pieniä lapsia ja suuri asuntolaina.

Näistä kysymyksistä on keskusteltava, ja erityisesti on perustettava mittava varanto tulevien eläkkeiden turvaamiseksi.

Daniel Hannan (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, me näemme tällä hetkellä, mitä tarkoittaa Euroopan unionin taloushallinto, fiskaalinen federalismi. Riippumatta siitä, mitä mieltä olemme EU:n johtajista, kukaan ei voi syyttää heitä kunnianhimon puutteesta. Tämä tuo esiin heidän puhtaan vallanhimonsa – pelottavan, väijäämättömän, raa'an ja hillittömän vallanhimonsa.

Me emme puhu vain verotuksen yhdenmukaistamisesta, Euroopan velkaunionista, automaattisista veronsiirroista, vaan me puhumme myös eläkkeiden yhdenmukaistamisesta. Me puhumme julkisen sektorin palkkojen yhdenmukaistamisesta. Me puhumme EU:n yhteisen taloushallinnon koko koneistosta.

Havaitsette varmasti, mikä looginen virhe tähän sisältyy. Tähän on päädytty rahaliiton epäonnistumisen seurauksena. Euroopan rahaliitto ei toiminut, joten luokaamme Euroopan talous- ja veroliitto. Tiiviimpi yhdentymisen ei ole tuottanut tulosta, joten pyrkikäämme lisäämään yhdentymistä. Jotta me voisimme ylläpitää harhakuvitelmiämme, me tuomitsemme monien jäsenvaltioiden kansalaiset tässä prosessissa köyhyyteen ja siirtolaisuuteen, jotka olisivat estettävissä.

Syed Kamall (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, on melko selvää, että puoluerajoista riippumatta me kaikki haluamme Eurooppaan riittäviä, kestäviä ja turvattuja eläkejärjestelmiä. Jos me tyydymme varmistamaan, että tietyn valtion työntekijät voivat johonkin toiseen jäsenvaltioon muuttaessaan siirtää eläkkeensä mukanaan, kyseessä saattaisi olla toteutettavissa oleva idea.

Meidän olisi kuitenkin suhtauduttava varovaisesti eri jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien erilaisiin rakenteisiin. Jotkin ovat luonteeltaan ennemminkin yksityisiä ja toiset taas hyvin pitkälle julkisin varoin rahoitettuja. Sitä mukaa kun edistymme eurooppalaisten eläkejärjestelmien yhdenmukaistamisessa, äänestäjäni ovat yhä useammin huolestuneita siitä, joutuvatko he pelastamaan muiden maiden riittämättömästi rahoitettuja tai huonosti hoidettuja julkisia eläkerahastoja, aivan samoin kuin olemme joutuneet auttamaan huonosti hoidettuja maita selviytymään julkisesta velastaan.

Me puhumme kestävästä eläkkeistä, mutta samaan aikaan me hyväksymme täällä parlamentissa sellaisia toimia kuin vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annettu direktiivi, ja niiden seurauksena eläkeläiset saavat tulevaisuudessa säästöistään ja sijoituksistaan vähemmän tuottoa. Meidän on varmistettava, että viestimme on johdonmukainen.

Martin Kastler (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, äänestin jäsen Oomen-Ruijtenin mietinnön puolesta, ja haluaisin tuoda esiin kaksi seikkaa. Ensiksi voimme havaita, että joissakin Euroopan maissa liian monia eläkkeitä maksetaan liian aikaisin, ja kun nämä maat joutuvat vaikeuksiin, toisten maiden on autettava niitä selviytymään, mikä on

epäoikeudenmukaista. Tällaista epäoikeudenmukaisuutta ei luonnollisestikaan voida rahoittaa uudelleen EU:n kautta. Tässä asiassa tarvitaan EU:n koordinoitua.

Toinen seikka, johon olen tässä mietinnössä hyvin tyytyväinen, on se, että siinä tehdään toissijaisuusperiaatteen mukaisesti hyvin selväksi, että jäsenvaltiot ovat itse vastuussa eläketurvasta. Asia on todellakin näin.

Sen vuoksi tämä mietintö merkitsee mielestäni askelta oikeaan suuntaan, sillä toisaalta me Euroopassa tunnustamme kansalaistemme toiveen sosiaalialan koordinoinnin tehostamisesta, sillä heidän mielestään heitä kohdellaan epäoikeudenmukaisesti, ja toisaalta osoitamme selvästi, että asiasta ovat vastuussa pääasiassa nimenomaan jäsenvaltiot.

Mietintö on askel tähän suuntaan. Teemme kaiken voitavamme varmistaaksemme, että valkoinen kirja vie tätä asiaa eteenpäin.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, äänestin tämän esityksen puolesta, mutta haluan muistuttaa, että eläkepolitiikka, samoin kuin sosiaalipolitiikka, on kansallinen asia ja päätösvallan tulee myös säilyä siellä. Sen sijaan eurooppalaista yhteistyötä tarvitaan siinä, että ihmiset, jotka ovat olleet muissa EU-maissa töissä ja palaavat sitten mahdollisesti entiseen kotimaahansa, saisivat eläkkeensä niistä eri maista, missä he ovat olleet työssä. Tänä päivänä se on vaikeaa ja siinä on puutteita. Tämä asia Euroopan unionin jäsenmaiden pitäisi korjata. Jos on vapaa työvoiman liikkuvuus, myös eläkkeen pitää aina liikkua maasta toiseen.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Olen hyvin tyytyväinen siihen, että olemme käsitelleet tätä mietintöä ja että hyväksymme sen tänään. Myös minä äänestin sen puolesta. On ilahduttavaa, ettei mietinnössä rajoiteta jäsenvaltioiden oikeuksia, vaan siinä otetaan huomioon toissijaisuusperiaate: siinä esitetään pikemminkin suuntaviivoja kuin pakollisia sääntöjä. On selvää, että mietinnöllä pyritään antamaan uutta pontta eläkejärjestelmien vahvistamiselle kestävyttä unohtamatta.

Mietintö tarjoaa jäsenvaltioille uusia ideoita, joiden avulla ne voivat kehittää omia eläkejärjestelmiään paremmiksi. Mietinnössä käsitellään myönteisesti useita aiheita, kuten liikkuvuutta ja siirrettävyyttä, eläkeikää, eläkejärjestelmiä koskevaa kehystä sekä eläkejärjestelmien merkitystä EU 2020 -strategian kannalta. Myönteistä on myös se, että mietinnössä säädetään Euroopan unionin lainsäädännön uudistamisesta. Kannatin myös Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista, koska talouskriisi on osoittanut meille, että tämäntyyppistä viranomaista tarvitaan.

Päätöslauselmaesitys B7-0094/2011

Roberta Angelilli (PPE). - (IT) Arvoisa puhemies, kävin 1990-luvun alkupuolella Kroatiassa useita kertoja sodan aikana nimenomaan humanitaarisen avun viemiseksi, ja tämä on yksi niistä syistä, minkä vuoksi huolehdin Kroatian liittymisestä Euroopan unioniin.

Kroatia on saanut aikaan paljon: se on uudistanut oikeus- ja julkishallintoaan, torjunut korruptiota ja järjestäytyntä rikollisuutta sekä huolehtinut vähemmistöjen oikeuksien suojelusta. Olen vakuuttunut siitä, että Kroatian liittyminen kannustaa muita Länsi-Balkanin maita käynnistämään ja toteuttamaan uusia demokraattisia ja avoimia uudistuksia sekä edistää erinomaista naapuruuspolitiikkaa.

Paljon on kuitenkin vielä tehtävää, jotta muistamme laajan etnisen puhdistuksen, jonka entisen Jugoslavian kommunistihallinnon kroatialaisiin viranomaisiin kuuluneet miliisit

toteuttivat vuosina 1945–1948 italialaista väestöä vastaan. Etnisessä puhdistuksessa murhattiin yli 20 000 viatonta uhria. Muistopäivänä 10. helmikuuta Italiassa muistetaan *Foiben* verilöylyä sekä istrialaisia ja dalmatialaisia pakolaisia. Näin emme muista ainoastaan niitä, jotka surmattiin julmasti, vaan samalla myös vahvistetaan pakolaisiksi joutuneiden oikeudet, kuten oikeus noina vuosina takavarikoituun omaisuuteen sekä oikeus palata kotipaikkaansa.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluaisin palata tässä vaiheessa kysymyksiin, jotka otin esiin muutamissa Bernd Posseltin kanssa jättämässäni tarkistuksissa, jotka onnistuneesti hyväksyttiin ulkoasiainvaliokunnassa. Aivan ensimmäiseksi haluaisin toistaa toiveen siitä, että Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut saadaan päätökseen vuoden 2011 ensimmäisen puoliskon aikana, kuten ilmoitettiin Unkarin puheenjohtajuuskauden ohjelmassa. Tästä näkökulmasta katsottuna kyseessä olisi symbolinen teko, koska se tapahtuisi 20 vuoden kuluttua siitä, kun maa julistautui itsenäiseksi entisestä Jugoslavian tasavallasta. Toisaalta neuvottelujen saattaminen päätökseen tällä tavoin olisi hyvin vahva viesti muille Balkanin alueen ehdokasmaille aikana, jolloin, kuten me tiedämme, Euroopan unionin vetovoima tuntuu hiipuvan. Lopuksi haluaisin korostaa Kroatian viranomaisten pyrkivän päättäväisesti torjumaan korruptiota ja järjestäytyntä rikollisuutta. Tämä on osoitus siitä, että korruptio ei ole väistämätöntä, jos poliittista tahtoa on olemassa, kuten olemme havainneet myös muissa yhteyksissä.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin mietintöä vastaan huolimatta siitä, että kannatan Kroatian liittymistä Euroopan unioniin. Minua häiritsee mietinnössä se, että vaikka se muistuttaa pitkää luetteloa Kroatian tämänhetkisistä korruptio-ongelmista, me tunnemme yhä vaativan, että neuvottelut on saatava päätökseen seuraavina lähikuukausina. Meidän pitäisi todellakin ottaa oppia aiemmista virheistämme.

Vuonna 2007 me hyväksyimme jäseniksi Romanian ja Bulgarian, vaikka tiesimmekin, että ne eivät täyttäneet ehtoja ja että korruptio oli merkittävä ongelma. Koska me tiedämme, että jäljellä on yhä niin monia suuria ongelmia, mielestäni johonkin tiettyyn päivämäärään sitoutuminen olisi tässä vaiheessa täysin epäasianmukaista ja mahdotonta hyväksyä.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, toisin kuin kollegani Philip Claeys, kannatin äänestyksessä mielelläni tätä mietintöä, joka koskee laajentumista ja Kroatian kanssa käytävien neuvottelujen saattamista päätökseen. Se on yksi Unkarin puheenjohtajakauden keskeisiä tavoitteita, ja se merkitsee myös valtavaa menestystä Kroatialle sekä tärkeää viestiä alueen muille maille, joiden toiveena on liittyä Euroopan unioniin. Ne muutamat luvut, jotka on vielä ratkaistava, ennen kuin neuvottelut voidaan saada päätökseen, olisi saatava valmiiksi vuoden puoliväliin mennessä. Tässä yhteydessä tärkein tekijä on Kroatian osoittama poliittinen tahto. Maa on ilmoittanut pyrkivänsä määrätietoisesti täyttämään kaikki jäsenyyden vaatimukset ja kriteerit. Poliittinen tahto koskee myös Kroatian ja sen naapureiden välisten vaikeiden suhteiden ratkaisemista. Kaikki Euroopan unionin jäseniksi hiljattain tulleet maat tietävät, että lopulliset neuvottelut ovat tiukimmat, koska niissä käsitellään monia määräyksiä, jotka koskevat suuria yhteiskuntaryhmiä. Kroatian telakoita koskeva tapaus on myös hyvä esimerkki tästä. Toivotan Kroatialle paljon määrätietoisuutta, ja olisin hyvin ilahtunut, jos liittymissopimus voitaisiin allekirjoittaa Puolan puheenjohtajakauden aikana.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Kroatia kuuluu valtioihin, joiden olisi pitänyt liittyä Euroopan unioniin jo kauan sitten. Äänestin tämän mietinnön puolesta, ja onnittelen esittelijää. Haluaisin kiittää komission jäsen Füleä siitä, että hän on tuonut esiin

Euroopan yhdentymispolitiikan keskeisen huolenaiheen: vastavuoroisen lojaaliuden. Olen kuitenkin pahoillani siitä, että uskonnonvapautta käsittelevää osaa ei käsitelty riittävän perusteellisesti.

Kroatian liittyminen Euroopan unioniin ei merkitse sitä, että Kroatian kansan olisi luovuttava pitkistä perinteistään. Uskonto kuuluu näihin perinteisiin, ja painottaisin sitä, että tulevaisuudessa Kroatian kansan uskonnonvapautteen liittyviä näkökohtia on myös kunnioitettava. Tässäkin on kysymys vastavuoroisesta lojaaliudesta ja moninaisuuden tuomasta rikkaudesta, joiden olisi teoriassa oltava Euroopan unionille ominaisia.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, olemme siirtymässä Kroatian kanssa käytävien liittymisneuvottelujen viimeiseen vaiheeseen. Kroatia on viimeksi kuluneen vuoden aikana osoittanut tahtonsa jatkaa tarpeellisia uudistuksia, erityisesti hyväksymällä perustuslakiin huomattavia tarkistuksia ja täydennyksiä, mutta myös muuttamalla lainsäädäntöä yhteisön säännösten mukaiseksi, ja toivon, että puheenjohtajavaltio Unkari saa nyt päätöksen liittymisneuvottelut Kroatian kanssa. Arvostan julkishallinnon, talouden ja oikeuden aloilla saavutettua huomattavaa edistystä, ja olen tyytyväinen siihen, että Kroatia tekee aktiivista yhteistyötä sotarikollisten asettamiseksi syytteeseen.

Toisaalta laajalle levinnyt korruptio on yhä merkittävä yhteiskunnallinen ja taloudellinen ongelma, joka on ehkä myös tarpeen ratkaista EU:n tuella, jotta tämä negatiivinen ilmiö ei pääsisi Euroopan unionin rakenteisiin. Uskoakseni Kroatiassa järjestettävässä kansanvaalissa kansalaiset vahvistavat Kroatian valtion päätöksen tulla Euroopan unionin uudeksi jäsenvaltioksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Länsi-Balkanin yhdyntyminen Euroopan unioniin takaa alueen vakauttamisen ja nopeuttaa sen kehitystä. Kroatia on päässyt näistä maista pisimmälle ponnisteluissaan. Sen saavuttama edistys on rohkaisevaa useilla aloilla, muun muassa korruption torjunnassa, vaikka tarvitaankin vielä lisätoimia, joilla on edistettävä muun muassa oikeuslaitoksen riippumattomuutta ja tehokkuutta, julkishallinnon uudistuksia ja kilpailupolitiikkaa. Kannustamme Kroatiata jatkamaan työtään vähemmistöjen oikeuksien puolustamiseksi ja maahan palaavien pakolaisten tukemiseksi. Ongelmiin, jotka Kroatian on vielä ratkaistava, kuuluu yhteistyön parantaminen entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa. Maan olisi myös hyväksyttävä vaikeuksissa olevien telakoiden rakenneuudistuksia ja yksityistämistä koskeva suunnitelma sekä nopeutettava sen täytäntöönpanoa. Suurimmaksi haasteeksi saattaa kuitenkin osoittautua kroatialaisen yhteiskunnan epäilevä suhtautuminen Euroopan unionin jäsenyyteen. Olen tyytyväinen Kroatian aktiiviseen rooliin alueellisessa yhteistyössä ja yhteistyön kehittämisessä naapurimaiden kanssa sekä niihin toimiin, joita se on tehnyt sovittelun edistämiseksi alueella.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, odotan innokkaasti Kroatian liittymistä Euroopan unioniin, erityisesti parlamentin irlantilaisena jäsenenä. Kroatia ja Irlanti ovat väestömäärältään hyvin lähellä toisiaan – 4,5 miljoonaa –, ja maat saavat Euroopan parlamenttiin täsmälleen saman määrän jäseniä – kaksitoista. Lisäksi aikana, jolloin monet euroskeptikot puhuvat Euroopan unionin romahduksesta ja epäyhtenäisyydestä, on melko paradoksaalista, että maat jonottavat liittyäkseen Euroopan unioniin, ja Kroatia on tästä hyvä esimerkki. Maat eivät liity vastentahtoisesti: ne liittyvät hyvin tiukan liittymisprosessin tuloksena, ja Kroatia on edistynyt huomattavasti tässä suhteessa.

Ongelmia tietysti on, erityisesti oikeuslaitoksen kohdalla, mutta olen varma siitä, että nämä asiat ratkaistaan aikanaan. Kaikilla mailla on luonnollisesti virheensä. Kuten Herramme

itse totesi: ”Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven.” Odotan innokkaasti Kroatian liittymistä Euroopan unioniin, ja uskoakseni siitä tulee erittäin hyvä jäsen.

Daniel Hannan (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, Kroatian historia on tietyllä tavalla tarina monista poliittisista liitoista, joita johtava eliitti on tehnyt ilman kansan suostumusta: ensin liitto Unkarin kanssa ja sitten Habsburgin monarkian kanssa, sen jälkeen lyhytaikainen serbien, kroaattien ja sloveenien kuningaskunta ja sitten tietysti Jugoslavian liittovaltio. Siten voidaan pitää jonkinlaisena edistysaskeleena sitä, että Kroatian tavallisella kansalla on lopullinen sananvalta ainakin päätettäessä Euroopan unioniin liittymisestä. Tämänhetkisten perustuslaillisten järjestelyjen mukaan kansanäänestys on järjestettävä 30 päivän kuluessa liittymissopimuksen tekemisestä.

Luulen, että Kroatialle saattaa koitua todellisia menetyksiä. Kyseessä on maa, jossa on koulutettua ja ahkeraa työvoimaa, joka voisi menestyä erittäin hyvin hinnoittelemalla itsensä markkinoille ja hyödyntämällä suhteellisen edullisen viennin tarjoamia etuja; mutta olen demokraatti, ja jos Kroatian kansa äänestää EU:hun liittymisen puolesta, jos se on heidän vakaa tahtonsa, kannatan luonnollisesti siinä tapauksessa heidän tarjoustaan, kun se esitetään parlamentille.

Kysyn vain sitä, miksi muutamat nykyisistä jäsenvaltioista eivät myös kuulisi kansalaisiaan jäsenyyden jatkamista koskevassa asiassa. Tämän tyyppisessä tärkeässä perustuslaillisessa asiassa tuntuu aivan asianmukaiselta, että nykyiset poliitikot eivät saisi tehdä itsemääräämisoikeuteen pysyviä muutoksia pyytämättä ensin suostumusta kansalaisilta, joita he edustavat. Parlamentin jäsenet eivät omista vapauksiamme. He ovat vapauksiemme väliaikaisia ja satunnaisia vartijoita, ja jos he haluavat viedä vallan Westminsteristä, heidän olisi pyydettävä siihen meiltä kohteliaasti lupaa.

Syed Kamall (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, kun keskustelen laajentumiskysymyksestä äänestäjieni kanssa, monet heistä ovat huolissaan joistakin aikaisemmista laajentumisista. He ovat huolestuneita tietyistä jäsenvaltioista, jotka hyväksyttiin jäseniksi ja joissa ei heidän mielestään oltu ratkaistu korruption ja omistusoikeuden tyyppisiä ongelmia. Saan paljon kirjeitä äänestäjiltä jo vuosia sitten jäseniksi liittyneistä valtioista ja erityisesti Espanjassa olevilta omistusoikeuden haltijoilta, sillä monien äänestäjieni omistusoikeuksia heikennetään ja usein he menettävät elinikäiset säästönsä. Saan vastaavanlaisia kirjeitä myös Kyproksessa asuvilta kansalaisilta sekä kiinteistönomistajilta Bulgariassa.

Edellä mainitusta riippumatta haluaisin meidän tarkastelevan Kroatian tämänhetkistä tilannetta. Ihmiset kirjoittavat minulle usein lehdistönvapautta, korruptiota ja omistusoikeuksia koskevista aiheista. Emme saa lakaista näitä aiheita maton alle ja kehottaa ihmisiä olemaan huolehtimatta niistä vakuuttaen, että kaikki järjestyy aikanaan. Kyseisten maiden ja EU:n jäsenyyttä hakevien uusien jäsenvaltioiden on vakuutettava meidät näistä asioista, jotta me emme peri näitä ongelmia EU:n laajentuessa ja jotta ne eivät aiheuta vaikeuksia EU:n nykyisten jäsenvaltioiden kansalaisille.

Roger Helmer (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, olen viettänyt Kroatiassa paljon aikaa ja olen myös nähnyt vaivaa seuratakseni kehitystä maassa. Kroatia on maa, jota leimaavat laajalle levinnyt lahjonta, korruptio, kaverikapitalismi sekä poliittisten luokkien selittämätön hyvinvointi. Maasta puuttuvat vapaan yhteiskunnan perusinfrastruktuurit. Oikeusvaltioperiaate, omistusoikeus ja täytäntöönpanokelpoiset sopimukset ovat kaikki vakavasti kiistanalaisia Kroatiassa. Oikeusjärjestelmä on täysin jumissa, joten kansalaiset

ja Kroatiassa toimivat yritykset eivät voi tehokkaasti vedota oikeuteen. Kroatian tiedotusvälineitä sensuroidaan ja pelotellaan.

Jos tätä maata, Kroatiaa, pidetään sopivana maana Euroopan unionin jäseneksi, siinä tapauksessa taivas varjeltakoon meitä kaikkia.

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Marisa Matias (A7-0148/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Väärennettyjen lääkkeiden hälyttävän lisääntymisen vuoksi äänestän tämän mietinnön puolesta. Belgian puheenjohtajakauden aikana käydyissä kolmikantaneuvotteluissa saavutettiin kompromissi, joka osoitti turvallisuuskysymysten yhdenmukaistamisen tärkeyden. Tämä koskee erityisesti reseptittömiä lääkkeitä sekä olosuhteita, joissa pakkaajat poistavat lääkkeitä ja korvaavat ne toisilla. Kompromissi lisää alan avoimuutta. Rangaistusten täytäntöönpano on myös tehostanut toimenpiteitä, joita pidetään erittäin tärkeinä väärennettyjen lääkkeiden torjumiseksi laillisissa toimitusverkoissa.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (LT) Kannatin äänestyksessä tätä päätöslauselmaa, jossa Euroopan parlamentti esittää kantansa direktiivistä väärennettyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lailliseen toimitusketjuun. Meidän on otettava huomioon EU:n kansalaisten huoli heidän käyttämiensä lääkkeiden laadusta ja turvallisuudesta. Tämä on vieläkin tärkeämpää, kun otetaan huomioon asiantuntijoiden merkille panemat hälyttävät suuntauksat: väärennettyjen lääkkeiden takavarikointien jyrkkä lisääntyminen tulleissa (jopa 384 prosentin lisäys vuodesta 2005), suuntaus elintärkeiden lääkkeiden väärentämiseen, millä voi olla kohtalokkaita seurauksia, sekä väärennettyjen lääkkeiden määrän jatkuva kasvu laillisissa toimitusketjuissa. EU:n kansalaisten on oltava hyvin varovaisia hankkiessaan lääkkeitä verkossa, koska silloin mahdollisuus saada väärennettyjä lääkkeitä nousee jopa 50 prosenttiin. Potilaiden on oltava täysin varmoja siitä, että heidän käyttämänsä lääkkeet ovat todellakin niitä lääkkeitä, joita he olettavat niiden olevan. EU:n on sen vuoksi reagoitava nopeasti ja rakentavasti edellä mainittuihin vaarallisiin suuntauksiin. Tämä direktiivi on ensimmäinen askel, kun pyritään varmistamaan, että EU:ssa jaetaan ainoastaan korkealaatuisia lääkkeitä. Tavoitteen saavuttamiseksi on mielestäni erittäin tärkeää ottaa käyttöön tiukkoja tarkastuksia ja määrittää vastuu kaikilla valmistuksen, jakelun ja myynnin tasoilla. Silloin EU:n kansalaiset voivat turvallisella mielellä käyttää aidosti korkealaatuisia lääkkeitä.

Roberta Angelilli (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen yhtä mieltä jäsen Grossetèten kanssa siitä, ettemme ikävä kyllä ole yhtä vaativia lääkkeiden kuin elintarvikkeiden suhteen. WHO:n julkaisemat ja myös eurooppalaisissa tutkimuksissa esiin tulevat luvut ovat hälyttäviä. Lääkkeiden väärentäminen lisääntyy jatkuvasti: yksistään vuonna 2008 EU:ssa takavarikoitiin 34 miljoonaa väärennettyä lääkettä, ja tämä määrä ei kata lääkkeiden verkkomarkkinoita, joissa tarjottavista lääkkeistä arviolta 50–90 prosenttia on väärennettyjä. Emme puhu pelkästään anabolisten steroidien, stimulanttien, diureettien ja hormonien kaupasta, vaan myös monien vaarallisten sairauksien hoidossa käytettävien lääkkeiden kaupasta. Tässä tapauksessa näitä lääkkeitä myydään vapaasti ja edullisempaan hintaan, vaikka niiden hankkiminen edellyttäisi lääkemääräystä.

Uskoakseni kansanterveyden suojeluun tähtäävä tiukka sääntely on välttämätöntä paitsi lääkkeiden laillisessa toimitusketjussa, jossa on eri keinoin pyrittävä havaitsemaan pakkausten muuntelu, jäljittämään vaikuttavia aineita niiden alkuperän määrittämiseksi

tai suorittamaan tarkastuksia kolmansien maiden tuotantolaitoksissa, mutta sääntelyn on koskettava myös Internetiä. Olisi toteutettava myös verkkomyyntiä koskevia järjestelyjä, muun muassa otettava käyttöön EU:n sertifikaatti, kansallisella tasolla toimiva keskitetty tietokanta, joka sisältäisi kaikki valtuutetut jälleenmyyjät, sekä tiukkoja rangaistuksia laittomien tuotteiden myyjille.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Väärennetyt lääkkeet ovat maailmanlaajuinen uhka. Maailman terveysjärjestön (WHO) edustajat varoittavat, että väärennetyt lääkkeet eivät todellakaan sisällä pakkausselosteissa mainittuja vaikuttavia aineita. Päinvastoin niissä käytetään aineita, jotka ovat erittäin myrkyllisiä keholle. Mielestäni Euroopan unionin kansalaisille olisi sekä Euroopan että jäsenvaltioiden tasolla tiedotettava riskeistä, joita erilaisista valvomattomista verkkosivustoista tai laittomista toimitusketjuista tilatut tuotteet aiheuttavat heidän terveydelleen, ottaen huomioon, että Internet on yksi tärkeimmistä reiteistä, joiden kautta väärennetyt lääkkeet pääsevät EU:n markkinoille.

Kannatan uutta lainsäädäntöehdotusta, koska sillä saatetaan ajan tasalle voimassa olevat asetukset ja otetaan käyttöön turvamerkitöjä, joilla varmistetaan lääkkeiden tunnistaminen, niiden alkuperäisyyden todentaminen sekä lääkkeiden jäljittäminen tehtaasta kuluttajalle. Tästä syystä äänestin tämän mietinnön puolesta.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän tärkeän asiakirjan puolesta. Komission esittämässä arvioinnissa todetaan, että väärennetyjen lääkkeiden takavarikoinnit ovat lisääntyneet ja että sydän- ja syöpäsairauksien hoitoon tarkoitettuja elintärkeitä lääkkeitä väärennetään. Väärennetyjä lääkkeitä pääsee lisääntyvässä määrin myös valtuutettuun jakeluketjuun. Tämä on suuri uhka EU:n kansalaisten terveydelle. Lääkkeiden väärentämistä on pidettävä rikollisena tekona, joka riistää potilailta heidän tarvitsemansa lääkehoidon ja vahingoittaa heidän terveyttään, johtaen joskus jopa heidän kuolemaansa. Näin ollen direktiivin tavoitteena olisi oltava kansanterveyden suojeleminen, ja sen olisi varmistettava tuontilääkkeiden korkeatasoinen laaduntarkastus, koska maahantuonti on yksi väärennetyjen lääkkeiden keskeisistä tuloväylistä Euroopan markkinoille. Lisäksi on erittäin tärkeää perustaa tarkastusjärjestelmä sekä tehokas väärennösten paljastusjärjestelmä. Uskoakseni on oleellista säännellä ja valvoa asianmukaisesti lääkkeiden myyntiä Internetissä, koska Internet on yksi lääkeväärennösten tärkeimmistä reiteistä Euroopan markkinoille.

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska Euroopan kansalaiset ovat yhä huolestuneempia lääkkeiden laadusta ja turvallisuudesta. Potilaiden on oltava täysin varmoja siitä, että heidän käyttämänsä lääkkeet ovat todella niitä lääkkeitä, joita he otaksuvat niiden olevan. Väärennetyjen lääkkeiden käyttö voi johtaa hoidon epäonnistumiseen ja vaarantaa ihmishenkiä. Mielestäni, kuten esittelijänkin mielestä, lääkkeiden väärentäminen on rikollinen teko, joka riistää potilailta heidän tarvitsemansa lääkehoidon, vahingoittaa heidän terveyttään ja johtaa joissakin tapauksissa jopa kuolemaan. Tästä syystä direktiivin ensimmäisenä ja tärkeimpänä tavoitteena olisi oltava kansanterveyden suojeleminen väärennetyjä lääkkeitä vastaan. On myös lisättävä yleisön tietoisuutta niistä vaaroista, joita liittyy lääkkeiden ostamiseen Internetistä. Meidän on varmistettava, että potilaat voivat tunnistaa sivustot, joilla noudatetaan asiaan vaikuttavaa lainsäädäntöä. Yleisölle olisi mahdotonta perustella, miksi direktiivissä, jonka tarkoituksena on torjua väärennetyjä lääkkeitä, jätettäisiin käsittelemättä niiden tärkein jakelukanava, Internet.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Nyt kun väestön ikääntymisestä on tullut pitkän aikavälin demografinen suuntaus kaikkialla Euroopan mantereella, lääkekulut

kasvavat varmasti jatkossakin maissamme. Meidän on toisaalta arvioitava tästä aiheutuvia vaikutuksia ja hillittävä kulutusta, samalla kun on torjuttava lääkkeiden lisääntyvää väärentämistä. Eurooppalaiseen tutkimukseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten lisäksi kyseessä on kiireellinen kansanterveyteen liittyvä ongelma tämän päivän Euroopassa. Euroopan parlamentti teki oikein puuttuessaan asiaan.

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Käsittelemässämme mietinnössä väärennettyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä toimitusketjuun korostetaan Euroopan kansalaisten tärkeää huolenaihetta, toisin sanoen heidän käyttämiensä lääkkeiden laatua ja turvallisuutta. Näin ollen olen tyytyväinen määräykseen, joiden ansiosta on mahdollista torjua lääkkeiden väärentämistä ja jotka ovat välttämätön askel, jotta voimme vastata tähän kasvavaan kansanterveyden uhkaan ja varmistaa potilaiden turvallisuuden.

Sopimus, jonka parlamentti ja neuvosto tekivät noin kuusi kuukautta kestäneiden neuvottelujen jälkeen, merkitsee varmasti parannusta nykyiseen sääntelyjärjestelmään. Tarkemmin sanoen sillä säännellään lääkkeiden myyntiä Internetissä, joka on yksi tärkeimmistä kanavista, joiden kautta väärennetyt lääkkeet pääsevät EU:n markkinoille. Itse asiassa toimiakseen jäsenvaltioissa verkkoapteekkien on saatava erityislupa tuotteiden toimittamiseksi yleisölle Internetin kautta.

Lopuksi kannatan täysin rangaistusten tiukentamista, koska lääkkeiden väärentämistä ei mielestäni voida pitää vähäisenä rikoksena – kun ajattelemme vaikka elintärkeiden lääkkeiden väärentämisen seurauksia – vaan pikemminkin rikollisena tekona, jolla vaarannetaan ihmishenkiä.

Adam Bielan (ECR), kirjallinen. – (PL) Jokaisen ihmisen elämässä terveys on kaikkein tärkein voimavara. Erilaisten väärennettyjen lääkkeiden, erityisesti elintärkeiden lääkkeiden, kauppa on sen vuoksi herättänyt pelkoa kansalaisissa. EU:ssa vuosittain takavarikoitavien väärennettyjen tuotteiden suuri ja jatkuvasti kasvava määrä voi olla huolestuttavaa. Sen vuoksi meidän on vastattava päättäväisesti tähän ilmiöön, jota voidaan pitää vain järjestäytyneenä rikollisena toimintana. Potilaiden on oltava täysin varmoja siitä, että heidän käyttämänsä lääkkeet ovat aitoja.

Tästä syystä kannatan esittelijän näkemystä siitä, että väärennetyiltä lääkkeiltä suojautumisen olisi oltava direktiivin ensisijainen tavoite, jota me emme saa unohtaa. Kannatan myös täysin ehdotusta lääkkeiden verkkojakelun sisällyttämisestä direktiiviin. Tällaisissa tapauksissa potilaat ovat pääasiassa vain oman itsensä varassa, eikä heidän lääketieteen tuntemuksensa välttämättä riitä väärennetyn tuotteen tunnistamiseen. Sääntöjen on oltava selkeitä silloin, kun on kysymys niin tärkeistä asioista kuin terveys. Meidän olisi poistettava kaikki mahdolliset riskit.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin mietinnön puolesta, koska meidän on otettava huomioon huolenaihe, joka on nousemassa jatkuvasti tärkeämmälle sijalle Euroopan kansalaisten asialistalla: heidän kuluttamiensa lääkkeiden laatu ja turvallisuus. Tiedot osoittavat, että tullin suorittamat väärennettyjen lääkkeiden takavarikoinnit ovat lisääntyneet jyrkästi. Esimerkiksi EU:n tullirajoilla takavarikoitiin vuonna 2006 2,7 miljoonaa ja vuonna 2007 2,5 miljoonaa lääkettä, ja näin ollen lääkkeiden takavarikoinnit ovat lisääntyneet 384 prosenttia vuoteen 2005 verrattuna. Mietinnössä pannaan merkille suuntaus niin sanottujen elintalälääkkeiden väärentämisestä elintärkeiden lääkkeiden väärentämiseen, mukaan lukien syöpä- ja sydänlääkkeet, psyykenlääkkeet ja tartuntatautiin lääkkeet. Tällaisilla väärennetyillä lääkkeillä annettuna hoidolla voi olla kohtalokkaat seuraukset. Lisäksi on havaittavissa suuntaus tavanomaisen toimitusketjun

käyttämiseen. Internetin lisäksi käytetään lisääntyvässä määrin valtuutettua jakeluketjua. Niistä 13 jäsenvaltiosta, jotka olivat keränneet tietoja, seitsemän ilmoitti tapauksista, joissa väärennetyjä lääkkeitä oli tavattu laillisessa toimitusketjussa. Potilaiden on oltava täysin varmoja siitä, että heidän käyttämänsä lääkkeet ovat todellakin niitä lääkkeitä, joita he olettavat niiden olevan. Väärennetyjen lääkkeiden käyttö voi johtaa hoidon epäonnistumiseen ja vaarantaa ihmishenkiä. Uskon siksi, että direktiivissä olisi pääasiallisesti keskityttävä kansanterveyden suojelemiseen väärennetyiltä lääkkeiltä. Muut lisätavoitteet eivät saisi häiritä tähän tavoitteeseen keskittymistä.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Lääkkeiden väärentämisestä on tullut kannattavaa liiketoimintaa, jossa on hyvin pieni riski joutua vastaamaan teoistaan lain edessä. Tämä tulee esiin siinä, että yksistään vuonna 2008 tulliviranomaiset ilmoittivat takavarikoineensa Euroopassa yli 34 miljoonaa väärennettyä lääkettä. EU:ssa ei toki olla vielä niin pitkällä kuin joillakin muilla maantieteellisillä alueilla, joissa jopa 30 prosenttia markkinoilla saatavilla olevista lääkkeistä on väärennetyjä. EU:n on kuitenkin huolehdittava siitä, että tähän ei päädytä. Tällä hetkellä arvioidaan, että yksi prosentti myydyistä lääkkeistä on väärennetyjä, mutta tietyt merkit osoittavat niiden osuuden olevan kasvussa. Parlamentin hyväksymien uusien turvallisuusmääräysten, väärennetyjen lääkkeiden valmistajille määrättyjen rangaistusten sekä valmistajien ja kuluttajien välisen valvontajärjestelmän tarkoituksena on pysäyttää lääkkeitä myyvien pimeiden markkinoiden kasvu EU:ssa.

Sen vuoksi lääkkeiden, myös Internetissä myytävien lääkkeiden, kauppaa säätelevien uusien pakollisten turvallisuusmääräysten käyttöönotto on tervetullut edistysaskel. Väärennetyjen lääkkeiden myynti on rikollinen teko, jolla on vakavia vaikutuksia. Se voi vaikuttaa suureen määrään kuluttajia, jotka hyvin usein päättävät käyttää Internetin tarjoamaa helppoa väylää tilataksaan lääkkeitä, joita he eivät muutoin voisi saada ilman lääkärin määräystä.

Vito Bonsignore (PPE), kirjallinen. – (IT) Väärennetyjen lääkkeiden määrä kasvaa nopeasti kaikissa Euroopan maissa. Tämä vahvistetaan hiljattain saaduissa tuloksissa, jotka osoittavat, että Euroopassa lääkkeiden laillisessa toimitusketjussa myydään vuosittain 1,5 miljoonaa väärennettyä pakkausta Euroopassa. Uudet arviot osoittavat tämän ilmiön kasvavan huolestuttavasti, ja se kattaa myös lääkkeiden verkkomyynnin ja koskee lisääntyvässä määrin uusia elintärkeitä lääkkeitä, mikä on vieläkin huolestuttavampaa.

Euroopan unionin uusi strategia on sen vuoksi pantava täytäntöön mahdollisimman nopeasti tämän ilmiön torjumiseksi sekä kansanterveyden ja eurooppalaisten kuluttajien suojelemiseksi entistä paremmin. Äänestin näin ollen mietinnön puolesta, koska mielestäni siinä on onnistuttu saavuttamaan hyvä kompromissi, jonka pääasiallisena tarkoituksena on suojella potilaita väärennetyjen lääkkeiden käytöltä.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Meidän on toimittava kiireesti vastataksemme tunnistetiedoiltaan, tuotehistorialtaan tai alkuperältään väärennetyjen lääkkeiden määrän hälyttävään kasvuun. Tällaiset tuotteet sisältävät yleensä heikkolaatuisia tai väärennetyjä aineita. Ne ovat vakava uhka kansanterveydelle, ja potilaat saattavat niiden vuoksi menettää luottamuksensa lailliseen toimitusketjuun. Lääkkeiden valmistajia koskevia todentamisvaatimuksia olisi tehostettava tällaisten riskien välttämiseksi. Myös lääkkeiden turvamerkinnät olisi yhdenmukaistettava EU:n alueella, ja niiden perusteella olisi pystyttävä tunnistamaan yksittäiset lääkepakkaukset ja todentamaan niiden alkuperäisyys. Niiden avulla olisi tunnistettava myös mahdolliset väärennetyt tuotteet, ja samalla taattaisiin lääkkeiden sisämarkkinoiden toiminta. Riskien arvioinnissa olisi otettava huomioon sellaisia

perusteita, kuten lääkkeiden kustannukset ja väärennettyjen lääkkeiden tuotehistoria EU:ssa ja kolmansissa maissa sekä väärennettyjen tuotteiden vaikutukset kansanterveyteen ottaen huomioon kyseisten tuotteiden erityisluonne sekä hoidettavan sairauden vaikeusaste. Turvamerkintöjen avulla olisi pystyttävä tarkastamaan kaikki toimitetut lääkepakkaukset käytetystä toimitustavasta riippumatta, mukaan lukien etämyyntikanavien kautta saatavat lääkepakkaukset.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Väärennettyjen lääkkeiden markkinointi on lisännyt kansanterveyteen kohdistuvia riskejä viime vuosina. Huolestuttavat tiedot osoittavat, että Internetin lisäksi lailliseen toimitusketjuun pääsee yhä enemmän väärennettyjä lääkkeitä.

Äänestin jäsen Matiasin mietinnön puolesta seuraavista syistä:

1. Siinä nostetaan potilaan suojeleminen lainsäädäntöehdotuksen keskiöön hyväksymällä toimenpiteitä, joilla taataan korkealaatuisen, turvallisen ja asianmukaisen hoidon ja tiedon saatavuus.
2. Siinä otetaan huomioon lääkkeiden verkkomyynti ja säännellään sitä. Verkkomyynti ei sisältynyt komission ehdotukseen huolimatta siitä, että yli 50 prosenttia verkon kautta hankituista lääkkeistä on väärennettyjä.
3. Siinä määrätään turvamerkinnoista sekä reseptilääkkeille että muille (mustalla listalla mainituille) lääkkeille, jotta estetään väärennettyjen lääkkeiden pääsy lailliseen toimitusketjuun.
4. Siinä vaaditaan lääkkeiden täysimääräistä jäljitettävyyttä ja samaan aikaan otetaan käyttöön varhaisvaroitusjärjestelmä kaikissa jäsenvaltioissa, jotta vaaralliseksi epäillyt lääkkeet voidaan vetää pois markkinoilta.
5. Siinä katsotaan lääkkeiden väärentämisen olevan järjestäytyneitä rikollista toimintaa ja määrätään ankaria rangaistuksia rikollisille.
6. EU:sta kolmansiin maihin suuntautuvan lääkkeiden viennin on täytettävä samat turvallisuusperusteet kuin ne, joita sovelletaan lääkkeiden tuontiin.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Lääkkeiden väärentäminen on järjestäytyneitä rikollisuutta, joka vaarantaa ihmisten hengen samalla tavoin kuin huumekauppa. Tämäntyyppisestä rikollisuudesta ei kuitenkaan ole säädetty samalla tavoin eikä siihen sovelleta samantasoisia rangaistuksia kuin rikoksiin, jotka liittyvät huumeaineisiin. Lääkkeiden laitton valmistaminen jäljentämällä tai yksinkertaisesti jättämällä pois niihin kuuluvia vaikuttavia aineita ei vaadi laajamittaisia resursseja tai investointeja. Suuria voittoja voidaan tuottaa helposti. Arvioiden mukaan väärennettyjen lääkkeiden myynnistä saadut voitot olivat vuonna 2010 yli 50,6 miljoonaa euroa, mikä näin ollen on yli 95 prosenttia enemmän kuin vastaavat luvut viisi vuotta sitten. Tämä kasvu johtuu suurimmaksi osaksi siitä, että joissakin maissa ei ole riittävän täsmällistä lainsäädäntöä joko resurssien riittämättömyyden vuoksi tai siksi, että lainsäädäntöä ei haluta panna täytäntöön, sekä siitä, että määrättyillä rangaistuksilla ei ole todellista ehkäisevää vaikutusta.

Kannatan esittelijän saavuttamaa kompromissia: se on tasapainoinen, ja sen pääasiallisena tavoitteena on suojella potilaita. Se on askel oikeaan suuntaan, vaikka siinä ei käsitelläkään joitakin tärkeitä aiheita, kuten sitä, että turvamerkintöjen käyttöönotto ei koske geneerisiä lääkkeitä ja reseptittömiä lääkkeitä.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Kun otetaan huomioon väärennettyjen lääkkeiden potilaille aiheuttamat yhä lisääntyvät riskit, mielestäni on otettava kiireesti käyttöön tilapäistoimia potilaiden turvallisuuden vahvistamiseksi. Näillä toimilla on taattava, että valmistusluvan haltijat, jotka poistavat tai peittävät valmistajan vapaaehtoisesti lisäämät turvamerkinnot, ovat vastuussa, jos niiden toimien seurauksena toimitusketjuun tulee väärennettyjä lääkkeitä.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska sen tavoitteena on torjua EU:n tasolla väärennettyjen lääkkeiden pääsyä lailliseen toimitusketjuun lääkkeiden sisämarkkinoiden toimintaa haittaamatta. Tämä pyritään toteuttamaan esimerkiksi määräämällä jakeluketjun toimijoille velvoitteita, kieltämällä alkuperäisen valmistajan ja jakeluketjun viimeisen toimijan (yleensä apteekkari) tai loppukäyttäjän (lääkäri/potilas) väliin sijoittuvia toimijoita muuttelemasta (poistamasta, muuttamasta tai peittämistä) paketeissa olevia turvamerkintöjä sekä määrittämällä tiukemmat perusteet lääkkeiden vaikuttavien aineiden tuonnille kolmansista maista sekä tuotteiden tarkastuksille.

Diane Dodds (NI), kirjallinen. – (EN) Lääkkeiden laatu on erittäin tärkeää turvallisuuden takaamiseksi ja kuluttajien mielenrauhan varmistamiseksi. Tällaisten tuotteiden tulviessa markkinoille on selvää, että äänestäjämme terveyteen kohdistuu yhä suurempi uhka, erityisesti koska väärennökset ovat vuosi vuodelta yhä kehittyneempiä. Kyseessä on maailmanlaajuinen kansanterveydellinen kriisi. Tämänhetkisten arvioiden mukaan 15 prosenttia maailmassa toimitetuista lääkkeistä on ehkä väärennettyjä, ja joissakin kehitysmaissa yli 30 prosenttia myynnissä olevista lääkkeistä saattaa olla väärennettyjä. Kansalaisten on voitava olla täysin varmoja siitä, että heidän käyttämänsä lääkkeet ovat turvallisia ja käyttötarkoitustaan vastaavia. Väärennettyjen lääkkeiden käytöllä voi olla vakavia kielteisiä vaikutuksia potilaiden terveyteen ja joissakin tapauksissa se voi johtaa heidän kuolemaansa. Tämän ongelman ratkaisemiseksi tarvitaan selvästikin kattava strategia sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla, jotta voimme taata kansanterveyden ja turvallisuuden korkean tason.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä väärennettyjä lääkkeitä koskevaa mietintöä, jossa esitetään toimia väärennettyjen lääkkeiden määrän hälyttävän kasvun torjumiseksi EU:ssa, muun muassa turvamerkintöjä, joiden perusteella tuotteiden alkuperäisyys voidaan todentaa kaikkialla toimitusketjussa potilaiden turvallisuuden ja kansanterveyden suojelemiseksi. Olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti on päättänyt ottaa käyttöön turvamerkinnot paitsi tavanomaisessa toimitusketjussa, myös Internet-myyntissä, joka on väärennettyjen tuotteiden tärkein tuloväylä. Olen myös tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti kannattaa EU:hun saapuvien ja EU:sta lähtevien lääkkeiden tarkastuksia ja aikoo ottaa käyttöön kovia rangaistuksia, sillä tällaiset rikokset vaarantavat ihmishenkiä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän kuluttajien turvallisuutta keskeisenä tärkeänä, erityisesti silloin, kun kuluttajat ovat myös potilaita, jotka käyttävät lääkkeitä sairauksiensa hoitoon tai ainakin parantaakseen merkittävästi terveyttään. Kuluttajien turvallisuus on vieläkin tärkeämpää silloin, kun pyritään takaamaan avoimilla markkinoilla myytävien lääkkeiden alkuperäisyys riippumatta siitä, myydäänkö niitä perinteisten myyntikanavien vai Internetin kautta.

Nimenomaan tästä syytä pidän erityisen tärkeänä sitä, että hyväksymme hyvin selkeitä säännöksiä lääkkeiden väärentämisestä, koska kyseessä on kasvava ilmiö kaikkialla

Euroopassa ja muualla maailmassa, ja sillä on tuhoisia vaikutuksia kuluttajien luottamukseen, yrityksiin ja, mikä tärkeintä, väärennetyjä lääkkeitä käyttävien terveyteen.

Kannatan sen vuoksi tätä mietintöä ja onnittelen jäsen Matiasta hänen tekemästään työstä sekä kaikista kompromisseista, joita hän on neuvotteluissa saavuttanut.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Lääkkeiden luvaton kauppaa on jo verrattu sota-aseiden laittomaan kauppaan ja huumekauppaan. Se on vitsaus, joka vaikuttaa miljooniin ihmisiin eri puolilla maailmaa, ja painajainen niille, joiden tehtävänä on vastata kansanterveydestä: sairaat, joilla usein on krooninen tai kuolemaan johtava sairaus, saattavat käyttää lääkkeitä, jotka ovat haitattomia mutta jotka eivät vaikuta millään tavalla, tai jopa joitakin suorastaan vahingollisia lääkkeitä. Me tiedämme, että markkinoilla liikkuu yhä enemmän väärennetyjä lääkkeitä, joiden määrä nousee miljooniin. Meidän on ehdottomasti torjuttava järjestäytyntä rikollisuutta ja yli rajojen toimivia laittomia kauppiaita ja päästävä eroon rinnakkaisista markkinointiväylistä, esimerkiksi Internetissä. Olen sen vuoksi tyytyväinen sinetöityjen pakkausten hyväksymiseen ja varhaisvarotusjärjestelmän perustamiseen.

Olen tyytyväinen siihen, että hyväksymme parlamentin ja neuvoston direktiivin, jonka avulla koko tuotesykliä seuraamalla ehkäistään väärennetyjen lääkkeiden tuontia Euroopan unioniin ja jolla vahvistetaan kansanterveyden suojelua parantamalla kulutettujen lääkkeiden laatua ja turvallisuutta. Lopuksi haluaisin kiittää esittelijää ja maanmiestäni Marisa Matiasta hänen tekemästään työstä.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tällä ongelmalla on vakavia vaikutuksia kansanterveyteen ja jäsenvaltioiden talouteen. Lääkkeiden väärentäminen ja lailliseen toimitusketjuun pääsevien väärennetyjen lääkkeiden hälyttävät määrät ovat huolestuttavia ongelmia, joita on käsiteltävä ja torjuttava asianmukaisesti. Emme saisi unohtaa sitä, että lääkkeitä väärennetään ja myydään laittomasti ainoastaan siksi, että taloudelliset syyt kannustavat siihen, sillä väärentämisen kannattavuus vähenee, kun saatavilla on geneerisiä lääkkeitä sellaiseen hintaan, johon ihmisillä on varaa. Mietinnössä tarkastellaan asiaankuuluvaa kysymystä Internet-myyntistä, joka on osa laillista toimitusketjua. Siinä todetaan, että on lisättävä yleisön tietoisuutta riskeistä, jotka liittyvät lääkkeiden hankintaan tällä tavoin. Painotamme, että on tarpeen vahvistaa yhteistyötä ja koordinoitua toimivaltaisten kansallisten viranomaisten, Euroopan lääkeviraston (EMA) ja muiden kansainvälisten elinten välillä, jotta voidaan vaihtaa tietoja, parantaa tätä ilmiötä koskevaa tietämystä ja sen ymmärtämistä sekä tehostaa siten sen torjuntaa.

On muistettava, että tällaista yhteistyötä on tehtävä myös muilla aloilla, kuten lääketurvatoiminnan alalla. Eurooppalaisten elinten, kuten EMAn, on lisättävä tutkimuksiinsa ja toimintaansa liittyvää avoimuutta. Mielestämme saavutettu kompromissi on myönteinen askel siinä välttämättömässä työssä, jota tehdään tämän ongelman ratkaisemiseksi.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen. – (GA) Irlannin kansalaisille myytävien lääkkeiden laatu ja turvallisuus ovat hyvin huolestuttavia. Olen tyytyväinen tähän ehdotukseen, jolla pyritään hillitsemään väärennetyjen lääkkeiden myyntiä. Kyseessä on tärkeä ja välttämätön toimenpide.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Me äänestimme väärennetyjä lääkkeitä koskevan Matiasin mietinnön puolesta. Kyseessä on todellakin kansanterveyteen ja turvallisuuteen liittyvä ongelma rajattomassa Euroopassa, jossa pahimmatkin väärennökset tai suorastaan

heikkolaatuiset roskatuotteet voivat liikkua vapaasti. Ei kuitenkaan ole mitään takuita siitä, että Euroopan unionilla olisi terveyden, lääketieteen tai lääketurvatoiminnan aloilla parhaat mahdollisuudet ratkaista mahdollisesti syntyviä ongelmia. Se saattaa jopa olla niiden syynä, kun otetaan huomioon esimerkiksi vuonna 2004 annettu direktiivi perinteisistä kasvirohdosvalmisteista sekä vuonna 2006 annettu asetus terveysväitteistä. Ensin mainittuun sisältyy vaatimus siitä, että tuotteet on rekisteröitävä Euroopan lääkevirastoon. Tämä menettely on niin monimutkainen ja kallis, että ainoastaan 200 kasvirohdosvalmistetta oli rekisteröity vuoden 2010 loppuun mennessä. Asetuksessa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen valtuutetaan joko myöntämään tai epäämään lupia esittää ravintolisiä, myös kasveja, koskevia terveysväitteitä. Lupia myönnetään niin harvoin ja niitä evätään niin mielivaltaisin perustein, että tämä on huolestuttanut jopa komissiota. Lopputuloksena on se, että Euroopan unionin lainsäädännöllä päädytään suosimaan kemiallisia lääkkeitä ja lääkelaboratorioita. Halutaanko luonnonlääketiede hävittää kokonaan? Kuka tai mikä tästä hyötyy? Tuskin ainakaan Euroopan kansalaisten terveys.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Koko maailmassa väärennettyjen lääkkeiden osuus kaikista myydyistä lääkkeistä on tällä hetkellä kymmenen prosenttia, eikä Eurooppa ole millään tavoin turvassa tältä vitsaukselta, joka lisäksi kehittyy huolestuttavasti. Sen vuoksi olen tyytyväinen siihen, että parlamentti on hyväksynyt tämän tekstin, sillä me Euroopan parlamentin jäsenet olemme ponnistelleet parantaaksemme Euroopan komission alkuperäistä ehdotusta, jossa lääketieteellisuuden kilpailukyky oli etusijalla Euroopan kansalaisten terveyteen ja turvallisuuteen nähden. Siten tässä tekstissä otetaan huomioon myös lääkkeiden verkkomyynti, jota on säänneltävä ja valvottava paremmin kaikkien etua ajatellen.

Salvatore Iacolino (PPE), kirjallinen. – (IT) Kannatan Matiasin mietinnön toteamusta siitä, että potilaiden on oltavan täysin varmoja heidän käyttämiensä lääkkeiden laadusta. Tutkimuksissa tulee selvästi esiin, että väärennettyjen lääkkeiden käyttö on potilaille niin vaarallista, että se vaarantaa heidän henkensä: sen vuoksi väärentämistä on pidettävä rikollisena tekona, joka oikeuttaa Euroopan unionin tiukan asenteen.

Näin ollen tuen seuraavia mietinnössä mainittuja seikkoja: on laadittava selkeät määritelmät paitsi direktiivin soveltamisalalla myös toimitusketjun eri toimijoille niiden tehtävien ja vastuun selkeyttämiseksi; seuraamusten olisi vastattava niitä seuraamuksia, joita sovelletaan huumeisiin liittyviin laittomiin tekoihin; ja lääkkeiden Internet-myyntin avoimuutta ja sääntelyä on parannettava, jotta kuluttajien on mahdollista erottaa laittomat toimijat verkkoaptekeista.

Erilaisten kansallisten ja kansainvälisten virastojen välinen aktiivinen yhteistyö on enemmän kuin koskaan aikaisemmin nousemassa keskeiseksi tekijäksi lääkkeiden väärentämistä torjuvassa yhä tehokkaammassa järjestelmässä. Tämän tyyppisen järjestelmän avulla voidaan seurata riittävällä tavalla paitsi lääkkeiden väärentämistä Euroopan unionissa mutta myös kolmansiin maihin vietäviä väärennettyjä lääkkeitä, joiden määrä lisääntyy jatkuvasti. Joka tapauksessa johtavana periaatteena olisi oltava potilaiden hyvinvoinnin.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Äänestin mietinnön puolesta, koska meidän on otettava huomioon huolenaihe, joka on nousemassa jatkuvasti tärkeämmälle sijalle Euroopan kansalaisten asialistalla: heidän kuluttamiensa lääkkeiden laatu ja turvallisuus. Arvioiden mukaan tällä hetkellä prosentti laillisen toimitusketjun kautta Euroopan kansalaisille myytävistä lääkkeistä on väärennettyjä. Muualla maailmassa yli 30 prosenttia

myynnissä olevista lääkkeistä saattaa olla väärennettyjä. Innovatiivisia ja elintärkeitä lääkkeitä väärennetään yhä enemmän. On hyvin tiedossa, että Internet on yksi lääkeväärennösten tärkeimmistä tuloväylistä Euroopan markkinoille. Lääkkeistä, jotka ostetaan Internetistä fyysisen sijaintinsa salaavilta sivustoilta, arviolta yli 50 prosenttia on väärennettyjä. Internetistä edullisia lääkkeitä ostavat ihmiset joutuvat usein ansaan, jonka virittäneet huijarit myyvät väärennettyjä lääkkeitä, joiden sisältämät aineet ovat riski terveydelle. Monet väärennetyt lääkkeet pääsevät lailliseen toimitusketjuun tuotteiden uudelleenpakkauksen aikana. Me olemme liian pitkään vastanneet tehottomasti epärehellisten uudelleenpakkaajien ja verkkoavaruudessa riehuvien huijareiden toimintaan, ja yhä useammat epäluotettavista verkkosivustoista lääkkeitä hankkivat ihmiset ovat vaarantaneet terveytensä ja jopa henkensä. Olen tyytyväinen siihen, että väärentäjille on säädetty seuraamuksia ja että on määrätty toimia entistä tiukempien tarkastusten varmistamiseksi. Maissa, joissa lääkkeiden Internet-myynti on sallittua, rekisteröityjen apteekkien on hankittava erityislupa, niiden verkkosivustoille on liitettävä Euroopan unionin sertifikaatti, ja apteekki on merkittävä yhteisön tietokantaan. Potilaiden on oltava ehdottoman varmoja siitä, että heidän käyttämänsä lääkkeet ovat todellakin niitä lääkkeitä, joita he tarvitsevat. Pää tavoitteena pitäisi olla kansalaisten terveyden suojaaminen väärennetyiltä lääkkeiltä.

Peter Jahr (PPE), kirjallinen. – (DE) Olen hyvin tyytyväinen siihen, että parlamentti ja neuvosto pääsivät kompromissiin väärennettyjä lääkkeitä koskevassa asiassa. Tämä on erityisen tärkeää, koska lääkkeiden väärentämisestä on tullut hyvin vakava ongelma, ja se koskee nykyisin myös elintärkeitä lääkkeitä. Hyväksytyt toimenpiteet merkitsevät tärkeää askelta oikeaan suuntaan ilman liiallista byrokratiaa. Ennen kaikkea pakkauksissa on käytettävä uusia turvamerkintöjä ja jakelukanavien seuranta on parannettava. Tällä tavoin parannamme potilaiden turvallisuutta – mikä oli kipeästi tarpeen, kun otetaan huomioon lääkkeiden väärentämisen laajuus – ilman, että osapuolille aiheutuisi kohtuuttomia rasitteita.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Käytämme lääkkeitä kipujen lievitykseen, sairauksien oireiden helpottamiseen tai henkemme pelastamiseksi. Me käytämme lääkkeisiin usein huomattavia summia, jotka monissa tapauksissa vastaavat suurta osaa tuloistamme. Tästä syystä epärehelliset, moraalista periaatteista piittaamattomat ihmiset väärentävät lääkkeitä. Valitettavasti potilaita joskus kuolee tämältyyppisten lääkkeiden käytön seurauksena. Sen vuoksi on tehostettava varotoimia, jotka koskevat lääkkeiden tuontia kolmansista maista, lääkkeiden Internet-myyntin rajoittamista mahdollisimman vähäiseksi, kampanjaa potilaiden tietoisuuden lisäämiseksi sertifioimattomien väärennettyjen lääkkeiden käyttöön liittyvistä riskeistä sekä kampanjaa, jolla varmistetaan lääkkeiden myyjien olevan tietoisia siitä, että markkinoilla liikkuu väärennettyjä lääkkeitä. Olen yhtä mieltä esittelijän kanssa siitä, että tekijänoikeuksien suojele ei ole tässä yhteydessä ensisijaista. Tärkein näkökohta koskee ihmisten terveyttä ja heidän henkeään, ja meidän velvollisuutemme on tehdä kaikkemme heidän suojelemisekseen.

Constance Le Grip (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin väärennettyjen lääkkeiden torjuntaa koskevan direktiivin puolesta. Kun otetaan huomioon Euroopan unionissa takavarikoitujen väärennettyjen lääkkeiden määrä (vuonna 2008 takavarikoitiin yli 34 miljoonaa väärennettyä lääkettä), Euroopan unionin on korkea aika perustaa tehokas jäljitettävyyssjärjestelmä, jolla taataan Euroopan unionissa saatavilla olevien lääkkeiden alkuperä ja laatu. Tämä on sitäkin tarpeellisempaa, kun otetaan huomioon, että väärennetyt lääkkeet ovat Euroopassa todellinen uhka terveydelle niiden mahdollisesti sisältämien – joskus vaarallisten – aineiden vuoksi. Esitetyt uudet toimenpiteet, kuten reseptilääkkeiden

pakkauksiin merkittävät sähköiset sarjanumerot, joiden avulla lääkkeet voidaan jäljittää tehtaasta potilaaseen asti; käsittelyn rajoittaminen uudelleenpakkausvaiheissa; sekä valmistajien ja tukkumyyjien tarkastusten vahvistaminen, merkitsevät konkreettista askelta eteenpäin, ja niillä parannetaan Euroopan kansalaisten ja potilaiden turvallisuutta.

Lopuksi haluaisin korostaa tässä tekstissä saavutettua edistystä lääkkeiden verkkomyyntiä koskevassa asiassa. Kun otetaan huomioon, että arviolta 50 prosenttia Internetissä hankituista lääkkeistä on väärennettyjä, tekstissä säädetään yhteisestä sertifikaatista laillisten verkkoapteekkien tunnistamiseksi. Euroopan kansalaisten on kuitenkin oltava varovaisia hankkiessaan tämäntyyppisiä tuotteita verkossa.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Väärennetyt lääkkeet ovat todellinen uhka koko Euroopan lääkejärjestelmälle, koska ottamatta lukuun tällaisten lääkkeiden käytön potilaille aiheuttamaa vaaraa, lääkeväärennökset heikentävät suuren yleisön luottamusta apteekeissa saatavilla olevien lääkkeiden laatuun. Väärennetyjen lääkkeiden määrä kasvaa EU:ssa erittäin nopeasti. Ne saattavat sisältää laadultaan heikompiä tai väärennetyjä aineita tai ne eivät ehkä sisällä yhtään mitään tai niiden annostukset voivat olla virheellisiä. Vaikka ongelma onkin Euroopassa laajuudeltaan yhä suhteellisen vähäinen muista alueista poiketen, äänestin mietinnön puolesta, sillä mielestäni monet tekijät osoittavat, että EU:n tasolla on viipymättä hyväksyttävä toimenpiteitä. Uuteen direktiiviin sisältyy väärennetyjen lääkkeiden valmistajille säädettyjä seuraamuksia, tehostettuja turvallisuussäännöksiä sekä tarkastusjärjestelmä, jonka tarkoituksena on estää vaarallisten lääkkeiden pääsy Euroopan markkinoille.

Yksi kannustava näkökohta on se, että Euroopan parlamentti on onnistuneesti lisännyt Euroopan komission ehdotukseen säännöksen näiden tuotteiden myynnistä Internetissä, joka on väärennetyjen lääkkeiden tärkein tuloväylä EU:n markkinoille.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Kannatin tämänpäiväisessä äänestyksessä Marisa Matiasin mietintöä väärennetyistä lääkkeistä. Uskoakseni tänään hyväksymämme asiakirja hillitsee yhä kasvavaa väärennetyjä lääkkeitä koskevaa ongelmaa, ja sen avulla otetaan käyttöön toimiva järjestelmä, jolla Euroopan unionin markkinoita voidaan seurata valmistajista potilaisiin asti. Olen vakuuttunut siitä, että eri kansallisten ja kansainvälisten elinten välinen koordinointi on tarpeen, ja hyväksymällä mietinnön me pääsemme askeleen eteenpäin yhteistyön vahvistamiseksi. Uskon, että väärennetyt lääkkeet ovat vakava ongelma Euroopassa, ja hyväksyessään mietinnön Euroopan parlamentti lähettää tärkeän viestin komissiolle siitä, että tätä käytäntöä voidaan vähentää vain tehokkaalla yhteistyöllä ja tehokkailla seuraamuksilla. Kiitos.

David Martin (S&D), kirjallinen. – Lääkeväärennökset ovat levinneet jo laajalle kehityksessa, joissa 20–30 prosenttia markkinoilla olevista lääkkeistä on väärennetyjä. EU:ssa niitä löydetään nykyisin yhä enemmän. Arviolta noin prosentti Euroopassa myydyistä lääkkeistä on väärennetyjä. Olen tyytyväinen tähän uuteen sopimukseen, jossa säädetään uusista turvamerkinnöistä, kuten sineteistä ja reseptilääkkeiden sarjanumeroista. Niiden avulla lääkkeitä on mahdollista jäljittää. Vaatimukset eivät koske geneerisiä lääkkeitä, ellei jollakin tietyllä tuotteella ole erityisen suuri riski tulla väärennetyksi.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Mietintöluonnoksessa on tehty hyvää työtä, sillä se jatkaa parlamentin edellisen toimikauden aikana tehtyä työtä. Komission ehdotuksessa vältetään antamasta tarkkoja määritelmiä monista suosituksista huolimatta. Tämäntyyppinen lähestymistapa saattaa johtaa siihen, että potilaita, jotka ovat lääkkeiden kuluttajia, suojellaan puutteellisesti tai niin, ettei sitä voida valvoa. Sen vuoksi olen

tyytyväinen tarkistukseen 120, jolla selkeytetään huomattavasti komission moniselitteistä ehdotusta. "Väärennetyn lääkkeen" määritelmä on erityisen hyödyllinen. Toimitusketjuja koskeva ehdotus on myös erinomainen, ja, jos se hyväksytään, sillä vahvistetaan potilaiden oikeutta suojeluun. Tarkistuksen 120 johdanto-osan 5 c kappale on mielestäni ehdottomasti pantava täytäntöön, ja sen avulla voidaan tukea ja seurata EU:n säännösten noudattamista. Tarkistuksen avulla EU:n säännökset saadaan yhdenmukaisiksi tuomioistuimen päätösten kanssa. Tässä yhteydessä ehdotus tarjoaa myös jäsenvaltioille mahdollisuuden käynnistää omia toimiaan paremman kuluttajansuojan tukemiseksi.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Parlamentin tarkistuksissa ei vaadita laajentamaan turvallisuusjärjestelmiä koskemaan käsikauppalääkkeitä. Maanmiehemme hankkivat kuitenkin suuria määriä tällaisia lääkkeitä. Heidän terveytensä on siten uhattuna. Tarkistuksissa ei vaadita myöskään Euroopan lääkevirastoa noudattamaan täyttä avoimuutta tutkimuksissaan sekä viraston virkamiesten ja lääkeyritysten välisessä salamyhkäisessä yhteistyössä. Tämä on kuitenkin välttämätöntä. Benfluoreksia, joka Ranskassa tunnetaan nimellä "Mediator", koskeva pöyristyttävä tapaus on ehdoton osoitus tästä. Esitetyt tarkistukset, erityisesti ne, jotka koskevat Internet-sivustojen julkista todentamista ja seuraamuksia, ovat kuitenkin oikeilla linjoilla. Äänestän siksi tämän mietinnön puolesta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska kyseessä on hyvin vakava EU:n kansanterveyttä uhkaava ongelma, uusien säännösten täytäntöönpano on uskoakseni keskeistä potilaiden suojelemiseksi väärennetyiltä lääkkeiltä. Esitin sen vuoksi 23. huhtikuuta 2010 komissiolle kysymyksen 27 jäsenvaltion yhteisestä "Medi-Fake" -operaatiosta, jonka yhteydessä oli silloin takavarikoitu 34 miljoonaa väärennettyä lääkettä vain kahden kuukauden aikana.

Tästä syystä olen aina kannattanut ankaria toimia tilanteen korjaamiseksi, jotta saadaan tukahdettua kauppa, joka tuo joillekin rikollisverkostoille voittoa 45 miljardia euroa. Näin ollen äänestin siten kuin äänestin.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tunnistetiedoiltaan, tuotehistorialtaan tai alkuperältään väärennetyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun, koska mielestäni päätöslauselmalla vahvistetaan myönteisesti lääkeväärennöksiä ja niiden jakelua torjuvia toimia ja siten parannetaan kansalaisten suojelua. Lisäksi mielestäni on hyvin myönteistä, että parlamentin kannassa tuetaan avoimuutta ja oikeutta tiedonsaantiin laitonta toimintaa ehkäisevinä keinoina. Mielestäni on tärkeää, että päätöslauselmassa keskitytään lääkeväärennösten Internet-toimitusta koskevien ennaltaehkäisevien toimien parantamiseen. Kannatan kyseisten lääkkeiden Internet-jakelua koskevan oikeudellisen torjunnan tehostamista, koska suurin osa lääkeväärennöksistä pääsee Euroopan unionin markkinoille Internetin kautta. Äänestin tekstin puolesta, sillä tarkistukset parantavat komission esittämää tekstiä huomattavasti, koska niillä vahvistetaan valvontatoimia, lisätään avoimuutta, parannetaan tiedonsaantia ja näin ollen tehostetaan kansalaisten suojelua.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Presidentti Jacques Chirac on todennut terveyteen liittyvän epätasa-arvon olevan kaikkein sietämättömin epätasa-arvon muoto. Tästä syystä kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, jossa tarkastellaan erityisesti terveyttä ja siten kuluttajansuojaa. Väärennetyt lääkkeet ovat vitsaus, joka on pitkään jäänyt huomiotta. Vaikka kehitysmaat ovatkin itsestään selvä maalitaulu, sillä lailliset lääkkeet ovat usein hintansa vuoksi useimpien saavuttamattomissa ja tarkastukset ovat usein tehottomia tai

jopa olemattomia, väärennettyjä lääkkeitä päätyy yhä enemmän myös Euroopan unioniin, erityisesti Internetin kautta. Kyseessä on kasvava uhka kansanterveydelle ja turvallisuudelle yleensäkin, ja lääkkeiden väärentämistä esiintyy kaikkialla maailmassa.

EU:n on pysyttävä valppaana, ja sen on aktiivisesti jatkettava tarkoituksenmukaista politiikkaansa vastustaakseen tätä laitonta toimintaa, jota on mahdotonta hyväksyä. Tällä hetkellä on vaikea määrittää tarkoin toiminnan taloudellisia vaikutuksia, sillä tuotanto on kehittynyt yhä teollisemmaksi. Kyseessä on moraalinen ja eettinen ongelma, joka vahingoittaa terveydenhuoltojärjestelmien uskottavuutta ja tehokkuutta. Tästä syystä väärennettyjen lääkkeiden torjunnan olisi oltava poliittisille johtajille omantunnon asia kaikkialla maailmassa.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Kannatan täysin Marisa Matiasin mietintöä. Pidän kuitenkin mietinnössä esitettyjä toimia riittämättöminä. Kaikkia EU:n jäsenvaltioita varten on kehitettävä pakollinen toimenpidepaketti, joka kattaa vastuun väärennettyjen lääkkeiden jakelusta, tukemisesta, valmistuksesta ja toteutuksesta. Toimenpiteisiin olisi sisällyttävä lupien poistaminen väärennettyjen lääkkeiden toimittajilta ja jakelijoilta, ankarien sakkojen määrääminen sekä kaikkien lääkekaupan alalla laitonta toimintaa harjoittaneiden ihmisten saattaminen rikosvastuuseen. Syyllisten vastuuta ei saa pitää vähäisempänä kuin huumekauppiaiden. Vain sillä tavoin me voimme tehdä lopun väärennettyjen tuotteiden jakelusta ja lääkkeiden pimeistä markkinoista.

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Ihmisten terveys on yhteiskuntamme tärkein voimavara, ja meidän olisi käytettävä asiaankuuluvia keinoja sen edistämiseksi ja ylläpitämiseksi. Väärennettyjen lääkkeiden määrän kasvu altistaa yhä useammat potilaat myös Euroopassa lukemattomille riskeille, jotka voisivat maksaa jopa heidän henkensä. Äänestin kuitenkin mietintöä vastaan, koska ehdotetut toimenpiteet, erityisesti tuonin valvonta, eivät mielestäni ole riittäviä.

Rolandas Paksas (EFD), *kirjallinen*. – (LT) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska lääkkeiden väärentäminen on merkittävä ongelma kaikkialla EU:n alueella, ja meidän on sen vuoksi käytettävä radikaaleja toimenpiteitä varmistaaksemme, että markkinoille ei pääse lääkeväärennöksiä, joilla voisi olla haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen tai jotka voisivat jopa vaarantaa heidän henkensä. Meidän on varmistettava, että kuluttajat saavat ainoastaan turvallisia ja tehokkaita lääkkeitä, ja meidän on estettävä rikollisjoukkoja ansaitsemasta voittoa lääkeväärennöksillä. Meidän on pyrittävä kaikin tavoin varmistamaan, että EU:ssa otetaan käyttöön reseptilääkkeitä koskeva tiukka merkintäjärjestelmä, mukaan lukien turvamerkinnot, joiden perusteella määritetään valmistajat ja toimittajat. Lääkkeiden väärentäjille olisi mielestäni määrättävä kovia rangaistuksia. Valvontamekanismin on toimittava tehokkaasti koko EU:n alueella, ja sen on katettava kaikki yhteydet lääkkeiden toimitusketjuun. Erityisesti lääkkeiden Internet-myyntiin on kiinnitettävä huomiota, ja sitä varten on määritettävä turvallisuustoimenpiteitä, jotka koskevat tiukkoja lupa-, seuranta- ja valvontajärjestelmiä. Kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että järjestelmä, jolla yleisöä varoitetaan vaarallisista väärennetyistä tai heikkolaatuisista lääkkeistä ja jonka avulla kyseisiä lääkkeitä voidaan jopa poistaa markkinoilta, toimii tehokkaasti.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Tämä mietintö perustuu komission ehdotukseen, jolla pyritään estämään väärennettyjen lääkkeiden pääsy toimitusketjuun, ja siinä kiinnitetään huomiota eurooppalaisia yhä enemmän huolestuttavaan aiheeseen: heidän käyttämiensä lääkkeiden laatuun ja turvallisuuteen. Meidän olisi korostettava

mietinnön myönteisiä vaikutuksia, sillä se edistää keskustelua erittäin tärkeästä aiheesta ja sen perimmäisenä tavoitteena on väärennettyjen lääkkeiden torjunta. Lääkkeiden väärentäminen on itse asiassa rikos, joka riistää potilailta heidän tarvitsemansa lääkehoidon ja vahingoittaa heidän terveyttään ja saattaa jopa aiheuttaa heidän kuolemansa. Kansanterveyden suojelun pitäisi olla direktiivin tärkein tavoite, kuten esittelijä aivan oikein korostaakin. Tämän tavoitteen on heijastuttava direktiivin oikeusperustassa. Mielestäni on myös välttämätöntä turvata lääkkeiden jakeluverkko sekä laatia selviä ja tarkkoja määritelmiä paitsi direktiivin soveltamisalalla myös toimitusketjun eri toimijoille niiden tehtävien ja vastuun selkeyttämiseksi: kauppiaille, jakelijoille ja välittäjille. Äänestin mietinnön puolesta, sillä mielestäni on välttämätöntä edistää tätä aihetta koskevaa lainsäädäntötoimenpidettä vastataksemme tähän kasvavaan terveysuhkaan ja parantaaksemme potilaiden turvallisuutta.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (EN) Tunnistetiedoiltaan, tuotehistorialtaan tai alkuperältään väärennettyjen lääkkeiden määrä kasvaa hälyttävästi EU:ssa. Direktiivissä määrätään kaikkien reseptilääkkeiden pakollisista turvamerkinnoistä sekä varhaisvaroitusjärjestelmästä. Yksittäisten lääkepakkausten tunnistamiseksi ja niiden alkuperäisyyden todentamiseksi otetaan käyttöön yhdenmukaistetut turvamerkinnot. Reseptilääkkeiden pakkauksia ei voida avata jälkiä jättämättä (jotkin tuotteet voidaan jättää tämän ulkopuolelle riskinarvioinnin perusteella). Turvamerkinnot ei käytetä muissa kuin reseptilääkkeissä, ellei riskinarviointi osoita, että on olemassa riski lääkkeen väärentämisestä ja siitä syystä uhka kansanterveydelle. Jäljitettävyyttä: turvamerkinnot varten otetaan käyttöön ainutkertainen luku (esim. sarjanumero), jonka avulla voidaan todentaa tuotteen ja yksittäisten lääkepakkausten alkuperäisyys kaikkialla toimitusketjussa apteekkitasolle saakka. Lisäksi jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmiä, joilla estetään epäilyttäviä lääkkeitä joutumasta potilaille. Internet-myynti: jäsenvaltiot määrittävät ehdot, jotka koskevat lääkkeiden toimittamista yleisölle. Tukkujakelijoilta vaaditaan enemmän avoimuutta. Kansallisten määräyksien rikkomuksiin on määrättävä seuraamuksia.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Merkkituotteiden ja savukkeiden jälkeen väärentäminen on levinnyt lääkevalmistajille, ja vuosittain takavarikoitavat seitsemän miljoonaa lääkettä vastaavat noin viittä prosenttia kaikista väärennöksistä. Euroopan unionin oikeus- ja tulliviranomaisten on vastattava valtavaan haasteeseen: niiden on jäljitettävä väärennosten alkuperä ja saatava kuriin tämä laiton kaupankäynti, joka vaarantaa miljoonien ihmisten hengen kaikkialla maailmassa. Olen sen vuoksi tyytyväinen parlamentin ja neuvoston saavuttamaan sopimukseen yhteisen oikeuskehyksen perustamisesta 27 jäsenvaltioon väärennettyjen lääkkeiden riskin rajoittamiseksi. Sopimuksen tärkeimmistä saavutuksista haluaisin mainita seuraavat: periaate vastuuvollisuudesta, joka kattaa toimitusketjun kaikki toimijat – valmistusluvan haltijat, tukkujakelijat, välittäjät ja niin edelleen; turvamerkinnot (sarjanumero tai sinetti) pakollinen käyttö reseptilääkkeiden pakkauksissa; Euroopan lääkeviraston kanssa yhteistyössä suoritettavia tarkastuksia koskevien sääntöjen tiukentaminen; sekä luettelon laatiminen toimijoista, joilla on lupa tuotteiden etämyyntiin.

Lopuksi toteaisin, että kyseessä on tärkeä säädös. Kansainvälistä yhteistyötä ja verkkovalvontaa on kuitenkin lisättävä, jotta pääsemme eroon väärennetyistä Viagrasta, laihdutuslääkkeistä, ihovoiteista ja muista vastaavista tuotteista, joita on saatavilla hiirtä näpäyttämällä.

Crescenzo Rivellini (PPE), kirjallinen. – (IT) Onnittelun Marisa Matiasta hänen erinomaisesta työstään. Väärennetyt lääkkeet ovat ”hiljaisia tappajia”, vaikka niillä ei olisi

mitään vaikutusta, koska ne sisältävät myrkyllisiä aineita, jotka saattavat vahingoittaa tai jopa tappaa niitä käyttävän henkilön. Puitelain puuttuminen kannustaa väärentämistä, joka on järjestäytyntä rikollisuutta.

Olemme seuranneet tämän rikollisen toiminnan suhteetonta kasvua, sillä väärennettyjen lääkkeiden takavarikoinnit ovat lisääntyneet 400 prosentilla vuodesta 2005. Lääkkeistä, joita tällä hetkellä myydään Euroopan kansalaisille laillisessa toimitusketjussa, arviolta prosentti on väärennettyjä, ja niiden määrä on kasvamassa. Muualla maailmassa yli 30 prosenttia myynnissä olevista lääkkeistä saattaa olla väärennettyjä. Lisäksi yhä useammat innovatiiviset ja elintärkeät lääkkeet ovat väärennettyjä.

Olemme sen vuoksi hyväksyneet tänään uuden lain, jonka tarkoituksena on estää väärennettyjen lääkkeiden pääsy lailliseen toimitusketjuun ja suojella potilaiden turvallisuutta. Laki kattaa myös Internet-myyntin, ja siinä säädetään uusista turvamerkinnoistä ja jäljitettävyysoimista sekä väärentäjiä koskevista seuraamuksista, jotta estetään väärennettyjen lääkkeiden myynti Euroopan unionin kansalaisille.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Jotta voidaan turvata paremmin lääkkeiden jakeluverkko, on erittäin tärkeää laatia selviä määritelmiä paitsi direktiivin soveltamisalalla myös toimitusketjun eri toimijoille. Mikä on väärennetty lääke? Mikä on vaikuttava aine tai täyteaine? Komission ehdotus ei ole riittävän selvä. Sama koskee toimitusketjun eri toimijoiden määritelmiä, joilla selkeytetään toimijoiden tehtävät ja vastuut. On olennaista erottaa toisistaan toimijat, jotka jo on virallisesti tunnustettu ja joiden tehtäviä pidetään luotettavina, sekä toimijat, jotka eivät kuulu edellä mainittuun luokkaan, vaikka ne ovatkin merkityksellisiä jakeluketjun luotettavuuden kannalta.

Sen vuoksi on tärkeää erottaa toisistaan kauppiaat ja välittäjät sekä selkeyttää niiden tehtävät ja vastuut. Sama koskee muitakin toimijoita, kuten kuljettajia tai rinnakkaiskaupan harjoittajia. Direktiivin olisi estettävä sekaannukset, eikä se saisi jättää tilaa ”harmaille” alueille. Direktiivissä olisi selvästi nimettävä, mitkä toimijat voivat toimia tällä alalla ja millä ehdoilla. Selvät määritelmät yksinkertaistavat täytäntöönpanoa.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Väärennettyjen lääkkeiden myyntimahdollisuudet ovat lisääntyneet nopeasti viime vuosina. Riski tällaisten lääkkeiden pääsemisestä toimitusketjuun kasvaa jatkuvasti, mikä merkitsee sitä, että lainsäädäntö on kiireesti saatettava ajan tasalle. Erityisesti Internet-myyntin sääntely on tunnetusti vaikeaa, ja sitä voidaan torjua tehokkaasti ainoastaan kansainvälisellä tasolla. Tätä aihetta ei käsitelty komission ehdotuksessa, ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan tekemällä työllä on sen vuoksi huomattavasti parannettu ehdotusta lisäämällä tärkeitä turvakeinoja kuluttajille, jotka ostavat lääkkeitä verkossa. Internetin luonteen vuoksi emme kuitenkaan voi poistaa riskiä. Kuluttajien tietoisuutta riskistä on parannettava, ja olen tyytyväinen siihen, että osana kompromissia ehdotukseen hyväksyttiin kampanjat yleisön tietoisuuden parantamiseksi. Komissio on ainutlaatuisessa asemassa yleisölle suunnattujen valistuskampanjoiden koordinoimiseksi, ja sen on varmistettava, että jäsenvaltiot täyttävät tähän liittyvät velvoitteensa.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Lääkeväärennösten määrä on kasvanut hälyttävästi EU:ssa. Ne saattavat sisältää laadultaan heikompia, väärennettyjä tai epätarkasti mitattuja vaikuttavia tai muita aineita, tai vaikuttavat aineet saattavat puuttua niistä kokonaan, ja siten ne ovat vakava uhka potilaalle. Jos toimiin ei ryhdytä, teollisuudelle aiheutuvat välittömät ja välilliset sosiaaliset kustannukset nousevat varmasti yli 10 miljardiin euroon. Kannatan tätä sopimusta yhdessä Euroopan parlamentin Vihreät / Euroopan vapaa

allianssi-ryhmän kanssa. Sillä saatetaan olemassa olevat säännökset ajan tasalle ja otetaan käyttöön turvamerkintöjä, joilla varmistetaan lääkkeiden tunnistaminen, niiden alkuperäisyyden todentaminen sekä lääkkeiden jäljittäminen, sekä säännellään samalla lääkkeiden Internet-myyntiä. Internet on yksi lääkeväärennösten tärkeimmistä tuloväylistä Euroopan markkinoille. Arvioiden mukaan todellisen fyysisen sijaintinsa salaavilta Internet-sivustoilta ostetuista lääkkeistä yli 50 prosenttia on väärennettyjä.

Sen vuoksi meidän on tehtävä ero laillisten postimyynti- tai Internet-apteekkien ja valvomattomiin Internet-ostoihin perustuvan laittoman toimitusketjun välillä. Laillisten postimyyntiapteekkien on oltava yhteydessä johonkin laillisesti rekisteröityyn apteekkiin, ja meidän on varmistettava, että kaikki lailliset postimyyntiapteekit täyttävät kaikki oikeudelliset vaatimukset, jotka koskevat apteekkeja jäsenvaltiossa, johon ne ovat oikeudellisesti sijoittautuneet.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, jolla pyritään estämään väärennettyjen lääkkeiden pääsy lailliseen toimitusketjuun lisäämällä yhdenmukaistamista, parantamalla jäljitettävyyttä ja varmistamalla, että seuraamukset ovat varoittavia ja tehokkaita. Potilaiden turvallisuuden on oltava ensisijaisena tavoitteena lääkkeitä käsiteltäessä.

Thomas Ulmer (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin mietinnön puolesta, koska se tarjoaa uuden perustan väärennettyjen lääkkeiden torjumiseksi. Asiassa on edistytty asteittain niin, että ensiksi otettiin huomioon lääkkeet, jotka ovat alttiita väärentämiselle, ja myöhemmin turvallisia pakkauksia aletaan käyttää myös muiden lääkkeiden pakkaamisessa. Lääkkeiden markkinointia torjutaan tutkimusmenettelyllä ja luottavuudella Kuluttajansuojaa parannetaan. Teollisuudelle aiheutuvat kulut ovat kohtuullisia.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Hyvät parlamentin jäsenet, EU:hun pääsevien väärennettyjen lääkkeiden määrä kasvaa kauhistuttavalla nopeudella. Se huolestuttaa erityisesti sellaisia maita kuin Liettua, joka muodostaa osan EU:n itärajasta. Itä-Eurooppa on tärkein väylä väärennettyjen lääkkeiden kaupalle, jonka arvo on miljardeja. Kyseessä on merkittävä ongelma – komissio arvioi, että Euroopassa väärennettyjä lääkkeitä myydään vuosittain laillisessa toimitusketjussa 1,5 miljoonaa lääkepakkausta. Vieläkin hälyttävämpää on se, että määrä kasvaa jopa 20 prosentilla. Väärennetyt lääkkeet ovat hiljaisia tappajia. Niiden jakelijat ovat vaarallisia rikollisia, ja heitä on kohdeltava sellaisina. Lääkkeiden väärentämisestä olisi annettava samanlaisia rangaistuksia kuin huumekaupasta. Tätä varten on parannettava erilaisten kansallisten ja kansainvälisten laitosten välistä koordinoitua. Meidän on saatava väärennettyjen lääkkeiden verkkomyynti kuriin, koska Internet on yksi väärennettyjen lääkkeiden tärkeimmistä tuloväylistä Eurooppaan. Maailman terveysjärjestön mukaan verkossa myytävistä lääkkeistä 50 prosenttia on väärennettyjä. Uskon, että yhden ensisijaisista tavoitteistamme on oltava yleisön huomion kiinnittäminen riskeihin, jotka liittyvät lääkkeiden ostamiseen verkosta.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmaa ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tunnistetiedoiltaan, tuotehistorialtaan tai alkuperältään väärennettyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun. On täysin selvää, että väärennettyjen lääkkeiden pääsy virallisiin jakelukanaviin uhkaa koko eurooppalaista lääkealan järjestelmää, koska se heikentää kansalaisten luottamusta apteekkeista tai muista laillisista jakelupisteistä myytäviin lääkkeisiin.

Mielestäni huolestuttavinta on riskiprofilin muuttuminen. Tähän saakka lääkeväärennökset ovat olleet pääasiassa elämäntapalääkkeitä, kun taas tällä hetkellä väärennettyjen elintärkeiden lääkkeiden määrä nousee jyrkästi. Sen vuoksi on laadittava selkeä ja yksiselitteinen määritelmä ”väärennetyille lääkkeille”, mutta myös kaikille jakeluketjun toimijoille, kuten kauppiaille ja välittäjille, joiden on toimittava luvanvaraisesti ja noudatettava hyviä toimintatapoja, samalla tavoin kuin tuottajien ja jakelijoidenkin. Edellä esitetty huomioon ottaen on mielestäni tarpeen tukea ensisijaisesti kaikkia ongelman minimoimiseen tähtäviä toimia.

Päätöslauselmaesitys B7-0096/2011

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta ainoastaan sen vuoksi, että komissio sitoutui tiukasti parantamaan rahoitusjärjestelyjä, joita käytetään tällä hetkellä varmistamaan, että pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on parempi mahdollisuus saada pääomaa kasvu- ja innovaatiopolitiikkansa rahoittamiseksi. Yksi merkittävä asia tämänhetkessä talouskriisissä on byrokratian vaikutuksen poistaminen EU:n nykyisistä tukijärjestelmistä. Olen samaa mieltä tässä päätöslauselmissa tehdyistä ehdotuksista, mutta haluaisin kiinnittää komission huomion tarpeeseen saada aikaan edistystä kunnianhimoisemmalla toimella, pk-yrityksiä tukevalla aloitteella (Small Business Act), vuoden 2013 jälkeistä ohjelmakautta varten. Olisi muistettava, että tämänhetkessä tilanteessa pk-yritysten vahvempi institutionaalinen ja rahoitustuki on entistä tärkeämpää, koska ne ovat Euroopan talouden perusta ja ne voivat kasvaa vain riittävien ja kestävien rahoitusvälineiden ansiosta.

Laima Liucija Andrikenė (PPE), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän tärkeän päätöslauselman puolesta. Se koskee käytännön näkökohtia pk-yritysten rahoituksen tukemiseen tarkoitettujen EU:n välineiden tarkistamisesta seuraavalla ohjelmakaudella. EU:ssa 23 miljoonalla pienellä ja keskisuurella yrityksellä (pk-yritykset), joiden osuus on noin 99 prosenttia kaikista yrityksistä ja jotka tarjoavat yli 100 miljoonaa työpaikkaa, on tärkeä tehtävä taloudellisessa kasvussa, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa ja työpaikkojen luomisessa, ja ne ovat merkittävä innovaatioiden lähde ja olennaisen tärkeitä työllisyyden säilyttämisessä ja lisäämisessä. Pk-yritysten rajoitetut mahdollisuudet saada rahoitusta aiheuttavat merkittävän esteen niiden perustamiselle ja kasvulle erityisesti tämänhetkessä rahoitus- ja talouskriisissä. Olen sen vuoksi samaa mieltä päätöslauselmaan sisältyvästä kehotuksesta lisätä merkittävästi EU:n talousarviossa innovatiivisille rahoitusvälineille osoitettuja määrärahoja pk-yritysten rahoitustarpeen huomioon ottamiseksi pitäen mielessä Eurooppa 2020 -strategian. Olisi kuitenkin pantava merkille, että EU:n rahastojen ja ohjelmien käyttöä koskevat nykyiset säännökset ovat tarpeettoman monimutkaisia ja että niiden noudattamisesta aiheutuvat rahalliset ja ajalliset menetykset ovat täysin suhteettomat rahoituksen vastaanottajan saamaan hyötyyn nähden. Olen sen vuoksi samaa mieltä komissiolle esitetystä pyynnöstä ehdottaa yksinkertaistettuja ja vähemmän kuluja aiheuttavia määräyksiä ja suuntaviivoja erityisesti niiden ohjelmien osalta, joilla on tarkoitus tukea pk-yritysten pienimuotoista rahoitusta.

Roberta Angelilli (PPE), kirjallinen. – (IT) Komissio esitteli viime lokakuussa toimintapoliittisen asiakirjan ”Globalisaation aikakauden yhdenmety teollisuuspolitiikka”, johon sisältyi monia erityisiä aloitteita, joilla pyrittiin antama vahva sysäys Euroopan teollisuuspolitiikalle.

Pk-yritykset ovat, kuten komission jäsen Tajani kuvasi niitä eilen parlamentissa, taloudellisen kehityksen elinehto. Yksi työpaikka neljästä on riippuvainen teollisuuden alasta, ja siitä

on riippuvainen myös kansainvälinen kilpailukykyimme, innovaatio ja tutkimus. EU:n ja kansallisten toimielinten välinen sitoumus ja koordinointi ovat tarpeen, jos aiomme saada poistettua byrokraattiset esteet ja yksinkertaistettua säännöt. Viime kuukausina monissa asioissa on edistytty maksuviivästysten torjuntaa koskevan direktiivin, tavaramerkkien ja tuotteiden suojaa, vihreän talouden kehittämistä koskevien mahdollisuuksien ja matkailuun keskittyvien uusien toimintalinjojen myötä, mutta vielä on paljon tehtävää.

Monet yritykset EU:ssa ovat riippuvaisia EU:n rahoituksesta ja kannustimista, ja sen vuoksi on varmistettava ja parannettava luotonsaantia. Tämä on itse asiassa ensisijainen tavoite, johon toivottavasti vastataan perusteellisesti eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen uudelleentarkastelussa. Komission jäsen Tajani esittelee tämän itse 23. helmikuuta Roomassa.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta. Pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) osuus on 99 prosenttia kaikista yrityksistä EU:ssa ja ne tarjoavat yli 100 miljoona työpaikkaa. Ne vaikuttavat merkittävästi talouskasvuun, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja työpaikkojen luomiseen. Pk-yritysten rajalliset mahdollisuudet saada rahoitusta on merkittävä este niiden kasvuun, ja nykyinen rahoitus- ja talouskriisi on pahentanut tätä ongelmaa. Pankkiala vaatii enemmän vakuuksia ja suurempia riskipreemioita. Mielestäni luottojen ja lainatakuujärjestelmien saatavuus on tärkeää, jotta varmistetaan tämän alan kannattavuus, kasvu ja mahdollisuus luoda työpaikkoja. On kiinnitettävä merkittävästi huomiota Euroopan investointipankin pk-yrityksiä koskeviin lainoihin. Niitä varten osoitettiin 15 miljardia euroa vuonna 2008, mutta ainoastaan pieni osa näistä varoista päätyi pk-yrityksille, koska jäsenvaltioissa lainoja hallinnoivat pankit kirisivät pankkilainoitusta. Mielestäni komission on toteutettava tarpeellisia toimia, joilla varmistetaan, että pk-yritykset saavat niille kohdennetut varat, millä varmistetaan tämän erittäin tärkeän alan kannattavuus ja kasvu.

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Olen vaikuttunut pk-yritysten määrästä Euroopan unionissa, koska niitä on 23 miljoonaa, ja siitä, että ne tarjoavat 100 miljoonaa työpaikkaa. Nämä luvut osoittavat selvästi, että meidän on vahvistettava tämän alan rahoitusjärjestelyjä. Eurooppalainen rahoitusjärjestelmä on kuitenkin monitahoinen ja monimutkainen. Olen samaa mieltä tämän päätöslauselmaesityksen laatijoiden kanssa siitä, että järjestelmän on oltava mahdollisimman johdonmukainen rahoituskautella 2014–2020. Tuen laatijoiden ajatusta pyytää komissiota kannustamaan jäsenvaltioita toteuttamaan tarpeelliset uudistukset. Nämä pk-yritykset kohtaavat toisensa yhtenäismarkkinoilla, mutta saavat eritasoisia tukea kansallisella tasolla. Pidän myös hyödyllisenä keskitettyä asiointipistettä pk-yrityksille suunnattuja eri rahoitusvälineitä varten. Tämä tarjoaa ratkaisun kansallisten tukijärjestelmien tasapainottamiselle eurooppalaisten järjestelmien kanssa.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Työllisyyskriisi on enemmän kuin riittävä peruste hyväksyä asiakirja, jonka kehotuksessa soveltaa toissijaisuusperiaatetta eläkealaan viimeinkin tunnustetaan se tosiasia, että hallitusten on oltava pääasiallisia toimijoita sosiaalisen Euroopan rakentamisessa. Ainoastaan rohkea päätös sellaisen ruohonjuuritason demokratian puolesta, joka perustuu työllisyyden alan uudistuksiin, joiden perusteella työstä tehdään houkuttelevampaa, ja palkkojen alan federalismiin, jossa otetaan huomioon EU:n alueiden erilaiset elinkustannukset – joiden perustella olisi mukautettava palkat ja eläkkeet – muodostaisi todellisen suunnanmuutoksen uudistusten puolesta. Haluaisin muistuttaa pk-yritysten keskeisestä tehtävästä näissä asioissa. Pk-yrityksiä on Euroopassa paljon, mikä merkitsee, että ne voivat lyödä työpaikkoja ja kestävyyttä. Työkustannusten alentaminen veroja vähentämällä ja se, että pienyrityksillemme annetaan mahdollisuus

jatkaa työtä ja panostaa alueeseen, ovat keskeisiä keinoja varmistaa vanhempien sukupolvien maksujen tasapainottaminen sekä uusien sukupolvien varma tulevaisuus ja elämänlaatu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen . – (LT) Olisi pantava merkille, että monet pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ovat jatkossakin riippuvaisia pääasiassa luotoista ja lainoista, kun on kyse ulkoisesta rahoituksesta. Meidän on kiinnitettävä huomiota siihen, että pääoman ja riskien suhteen yhä arkaluonteisempi pankkiala pyytää enemmän vakuuksia ja suurempia riskipreemioita. Rahoitus on riittämätöntä näiden vaatimuksien vuoksi ja liiketoiminta- ja työllisyysmahdollisuuksia hukataan tällä erittäin laajalla talouden alalla. Tämän vuoksi mielestäni luotto- ja lainatakuujärjestelmien saatavuus on tärkeää pk-yritysten kasvu- ja työllisyysmahdollisuuksien hyödyntämiseksi. On tarpeellista lainoittaa nykyisiä ohjelmia kansallisella ja EU:n tasolla. On erittäin tärkeää jatkaa takuuvälineiden täytäntöönpanoa kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP), tutkimuksen ja kehittämisen 7. puiteohjelmaan kuuluvan riskinjakamis- ja rahoitusjärjestelyn ja rakennerahastojen (JEREMIE) yhteydessä. Niiden asianmukaista täytäntöönpanoa haitataan tällä hetkellä liian monimutkaisilla hallinnollisilla menettelyillä. Komission pitäisi sen vuoksi helpottaa rakennerahastojen hyödyntämistä pk-yrityksille suunnattujen rahoitusvälineiden yhteydessä, erityisesti kun on kyse takuujärjestelmien varojen kierrättämisen rahoittamisesta. Samalla on vältettävä luomasta rinnakkaisia rakenteita olemassa oleville järjestelmille.

Jan Březina (PPE), kirjallinen . – (CS) Kun otetaan huomioon, että monet pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ovat riippuvaisia luotoista ja lainoista ulkoista rahoitusta varten, on tarpeen luoda luotto- ja lainantakuujärjestelmiä ja vahvistaa Euroopan investointipankin tehtävää tällä alalla. Komission olisi myös pyrittävä poistamaan Euroopan riskipääoma- ja joukkovelkakirjamarkkinoiden esteitä ja laajennettava pääomasijoituksia koskevia riskinjakojärjestelyjä. Tähän liittyy tarve lisätä tietoisuutta moniin sellaisiin kansallisiin verotus- ja tukiohjelmiin liittyvistä riskeistä, joihin sisältyy voimakkaita kannustimia turvautua velkarahoitukseen ja olla turvautumatta pääomarahoitukseen. Olen huolestunut EU:n rahoitussäätelyn ja unionin rahoitusvälineitä koskevien suuntaviivojen monimutkaisuudesta erityisesti sellaisissa tapauksissa, joissa unionin varoilla ja ohjelmilla tuetaan yksittäisiä yrityksiä suhteellisen pienten rahoitustukien avulla. Näiden määräysten noudattamisesta aiheutuvat rahalliset ja ajalliset menetykset ovat täysin suhteettomat rahoituksen vastaanottajan saamaan hyötyyn nähden. Pk-yrityksiä tukevien ohjelmien hajanaisuus on myös ongelmallista. Komission olisi saatava aikaan johdonmukaisuutta kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP), tutkimuksen ja kehittämisen seitsemännen puiteohjelman ja JEREMIE-ohjelman välillä ja luotava keskitetty asiointipiste, josta pk-yritykset voisivat saada selkeätä ja monipuolista tietoa näiden välineiden hyödyntämisestä.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen . – (PT) EU:ssa 23 miljoonalla pienellä ja keskisuurella yrityksellä (pk-yrityksellä), on merkittävä rooli taloudellisessa kasvussa, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa ja työpaikkojen luomisessa. Minusta on huolestuttavaa, että pr-yrityksillä on rajoitetut mahdollisuudet saada rahoitusta ja että tätä pahentaa nykyinen rahoitus- ja talouskriisi. On tärkeää, että käytössä on luottoja ja takausjärjestelmiä, jotta pk-yritysten tarjoamia kasvu- ja työllisyysmahdollisuuksia voidaan tutkia. Pidän myönteisenä Progress-ohjelmaa, uutta EU:n työpaikkoja koskevaa mikroluottovälinettä. Tuen takuuvälineiden täytäntöönpanon jatkamista kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP), tutkimuksen ja kehittämisen 7. puiteohjelmaan kuuluvan riskinjakamis- ja rahoitusjärjestelyn sekä rakennerahastojen yhteydessä ja EU:n

mikroluottolaitosten tukemista koskevan yhteisen toimen puitteissa. Kehotan kuitenkin, että komissio helpottaa ja joustavoittaa rakennerahastojen hyödyntämistä pk-yrityksille suunnattujen rahoitusvälineiden yhteydessä. Pyydän myös lisäämään rahoitusta innovatiivisille rahoitusvälineille EU:n talousarviossa, jotta kehitetään yksinkertaistettuja ja vähemmän kuluja aiheuttavia määräyksiä ja suuntaviivoja.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjallinen*. – (RO) Mielestäni komission pk-yrityksiä koskevia erityisiä strategioita, toimenpiteitä ja toimintasuunnitelmia on parannettava. Kannatan, että luodaan uusi eurooppalainen väline, jolla myönnetään mikrorahoitusta työllisyyden edistämiseksi ja jolla parannetaan määräyksiä sekä pk-yritysten mahdollisuuksia päästä yhtenäismarkkinoille ja saada rahoitusta.

Christine De Veyrac (PPE), *kirjallinen*. – (FR) Pk-yritykset ovat Euroopan talouden selkäranka, sillä ne tarjoavat noin 100 miljoonaa työpaikkaa Euroopassa. Kuitenkin ainoastaan kahdella prosentilla niistä on mahdollisuus saada EU:n rahoitusta. Sen vuoksi kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitystä, jossa vaaditaan kiinnittämään erityistä huomiota pk-yritysten rahoitukseen EU:n seuraavalla ohjelmakaudella (2014–2020) innovatiivisia rahoitusvälineitä hyödyntämällä. Pidän myönteisenä parlamentin komissiolle ja neuvostolle lähettämää selkeää viestiä: siinä kehoitetaan niitä poistamaan hallinnolliset esteet, jotka hankaloittavat erityisesti pienten yritysten selviytymistä ja estää niitä hyödyntämästä EU:n rahoitusta ja tukiohjelmia.

Diane Dodds (NI), *kirjallinen*. – (EN) Pienet ja keskisuuret yritykset ovat tärkeässä asemassa, kun eri puolella Eurooppaa elvytetään talouksia, jotka ovat tällä hetkellä taantumassa tai parhaassakin tapauksessa kasvavat vain vähän. Omassa vaalipiirissäni Pohjois-Irlannissa 98 prosenttia kaikista yrityksistä voidaan luokitella pk-yrityksiksi. On välttämätöntä, että pk-yritykset saavat mahdollisimman paljon tukea voidakseen osallistua talouden elvytykseen, mutta missä tilanteessa ne ovat tällä hetkellä? Pankit pitävät niitä ahtaalla, kun on kyse niiden tämänhetkisistä luotoista ja niiden olemassaololle tarvittavista tulevista luotoista. EU:n on sen vuoksi tarkasteltava tapoja kannustaa pankkeja ja varmistettava, että EU:n käyttöön ottamat mekanismit pk-yritysten tukemiseksi ovat saatavilla.

Nykyisten ohjelmien on oltava virtaviivaisia ja yksinkertaistettuja, jolloin niiden toteuttaminen ja niiden hyödyntäminen on helpompaa. Koska pk-yrityksiä rasietaan valtavalla määrällä EU:n byrokratiaa, monella pk-yrityksellä, jolla on rajoitettu määrä työntekijöitä, ei ole yksinkertaisesti valmiuksia tai aikaa käydä läpi nykyisiä hakumenettelyitä. Joitain menettelyitä ei ole edes luotu ajatellen niitä, jotka ovat todellisessa tarpeessa. Käytössä olevilla ohjelmilla on mahdollisuus auttaa, mutta tätä apua on saatava helpommin.

Edite Estrela (S&D), *kirjallinen*. – (PT) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska kannatan sitä, että muutetaan tapaa, jolla pienet ja keskisuuret yritykset saavat eurooppalaista rahoitusta. Tämä on tärkeä väline niiden luomiselle ja niiden kasvulle, kun otetaan huomioon tämänhetkisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset, jotka ovat pahentaneet näiden yritysten mahdollisuuksia saada julkista ja yksityistä rahoitusta.

Diogo Feio (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Euroopan unionissa on noin 23 miljoonaa pientä ja keskisuurta yritystä (pk-yritystä). Niiden merkitys kansantalouksille ja niiden kasvupotentiaali työmarkkinoilla on kiistaton. Portugali on tästä esimerkki: sen noin 300 000 pk-yritystä muodostaa 99 prosentin osuuden kaikista yrityksistä. Ne tarjoavat suoraan yli 2 miljoonaa työpaikkaa ja niiden yhteenlaskettu liikevaihto on noin

170 miljardia euroa. Äskettäisen talouskriisin seurauksena pk-yritysten rahoitusmahdollisuudet, jotka olivat jo rajallisia, ovat huonontuneet erityisesti pankkialan käyttöönottamien tiukempien luottoedellytysten vuoksi. Pk-yritysten rahoitusjärjestelmien toimiminen on sen vuoksi entistä tärkeämpää, ja unionin talousarviosta olisi annettava lisää määrärahoja rakennerahastojen kilpailukykyä ja innovaatiota koskevalle ohjelmalle ja seitsemännelle puiteohjelmalle. On myös tärkeää korjata vähitellen markkinahäiriöitä ja poistaa hallinnollisia esteitä. Oikeat toimet olisi toteutettava oikeaan aikaan, jotta jäsenvaltioiden kansantaloudet voivat saada aikaan kasvupotentiaalia ja edistää työmarkkinoiden kasvua; tämän avulla jäsenvaltiot voivat kehittyä, mikä johtaa sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tässä Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksessä käsitellään käytännön näkökohtia pk-yritysten rahoituksen tukemiseen tarkoitettujen EU:n välineiden tarkistamisesta seuraavalla ohjelmakaudella. Pienten yritysten määrä on lisääntynyt huomattavasti Euroopassa viime vuosina. Niiden osuus on jo 99 prosenttia kaikista yrityksistä, ne tarjoavat noin 100 miljoonaa työpaikkaa, ja niillä on tärkeä rooli taloudellisessa kasvussa ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa. Tästä huolimatta niiden on ollut vaikeaa saada rahoitusta, ja tämä on pahentunut tämänhetkisen rahoituskriisin aikana, koska pankkiala on ottanut käyttöön tiukkoja edellytyksiä niiden rahoitusvälineiden käytölle.

Olen sen vuoksi tyytyväinen tämän päätöslauselman hyväksymisestä, ja toivon, että pk-yritysten rahoitusjärjestelyitä vahvistetaan huomattavasti ja hallinnollisia menettelyjä yksinkertaistaan erityisesti vähentämällä ohjelmien lukumäärää ja parantamalla kansallisten ja EU:n ohjelmien keskinäistä täydentävyyttä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä päätöslauselmaesitys on hyvin ristiriitainen, vaikka siihen sisältyy joitain myönteisiä viittauksia toimenpiteisiin, joita tarvitaan pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) tukemiseksi. Siinä pidetään oikeutettuna ja vaaditaan samanlaista politiikkaa, joka muodostaa pk-yrityksiin vaikuttavan ongelman perimmäisen syyn. Kyse on erityisesti vakausta ja kasvusopimuksesta, rahoitusmarkkinoiden vapauttamisesta ja niin sanotusta vapaasta kilpailusta. Tällä edistetään ainoastaan sellaisten talouselämän ja rahoitusalan eturyhmien suojelemista, jotka perivät korkeita hintoja yhä suurempaa voittoa varten, joko antamalla luottoa tai energian ja muiden hyödykkeiden hinnan välityksellä.

Juuri nyt tarvitaan todellista muutosta unionin politiikassa. On oikea aika luopua vakausta ja kasvusopimuksesta ja sen järjestämistä arviointiperusteista ja korvata se todellisella työllisyydellä ja sosiaalista edistystä koskevalla sopimuksella, jolla kannustetaan pienen mittakaavan sijoituksia; tämän perusteella mikroyrityksille annetaan mahdollisuus kasvaa ja erityisesti tuetaan ryhmiä – esimerkiksi nuoria yrittäjiä – joilla on ongelmia saada lainoja liikeideoitaan varten; ja tällä edistetään työntekoa, johon liittyvät oikeudet ja parannetut elinolosuhteet, jotta väestön ostovoima paranee.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Mielestäni tämä päätöslauselmaesitys on jossain määrin myöhässä oleva toimenpide erästä taloudenalaa – pieniä ja keskisuuria yrityksiä – varten. Niillä on merkittävä asema EU:n taloudessa. Tukivälineiden tarkastelu on myös aiheellista talouskriisin yhteydessä. Sillä on ollut erityisen haitallinen vaikutus pk-yrityksiin, koska pelkästään vuoden 2009 ja 2010 välillä menetettiin 3 250 000 työpaikkaa (yli kolmasosa uusista työpaikoista, jotka tällä alalla luotiin). Tässä yhteydessä on mielestäni tärkeää korostaa komission ja Euroopan keskuspankin välistä yhteistyötä

ja antaa tukea investoinneille, joilla voidaan enimmäistää pk-yritysten rahoitusohjelmien tehokkuutta. On erityisesti tarpeellista varmistaa luottojen jatkuvuus luottokelpoisuutta ja pääomavaatimuksia koskevilla toimilla ja uusilla aloitteilla kolmella strategisella alalla, ja näin parannetaan yritysten kilpailukykyä ajanjaksolla, joka on edelleen vaikea, mutta suuntautunut enemmän kehitykseen: kansainvälistymisen, innovaation ja yritysten koon kasvun aloilla. EU antoi jo viranomaisten maksuviivästyksen torjuntaa koskevalla direktiivillä tärkeän toimen pk-yritysten tueksi. On oikein jatkaa tähän suuntaan, jos se haluaa edistää talouskasvua Euroopassa.

Louis Grech (S&D), kirjallinen. – (EN) Pk-yritykset muodostavat olennaisen osan Euroopan talouden selkärangasta, ja ne ovat keskeisessä asemassa työpaikkojen luomiselle, talouskasvulle, sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle ja innovoinnille Euroopassa. Pk-yritysten osallistuminen ja aktiivinen rooli ovat välttämättömiä yhtenäismarkkinoiden kilpailukykyyn edistymiseksi. Talouskriisin jälkeen on käynyt selväksi, että Euroopan rahoitusmarkkinat eivät voi tällä hetkellä tarjota pk-yrityksille riittäviä rahoitusvälineitä. Innovatiivisten ja kasvuhakuisten pienten yritysten on hankittava pääomaa ulkoisista lähteistä, koska niillä joko ei ole omia rahoituslähteitä tai ne eivät voi hyötyä pankkien luottojärjestelyistä. Mikro- ja käsiteollisuusyrityksien liiketoiminnalle suotuisampaa ympäristöä olisi tuettava edistämällä laadukkaita tukipalveluja, parempia lainsäädännöllisiä ja verotuksellisia toimenpiteitä ja uusien yrittäjien sosiaalista suojelua.

Sopivimmilla ja kestävämmillä rahoitusvälineillä olisi varmistettava, että pk-yrityksillä on parempi mahdollisuus saada pääomaa. Komission olisi kaksinkertaistettava ponnistelunsa byrokratian poistamiseksi EU:n tukijärjestelmästä ja helpotettava rajatylittävää pankkitoimintaa poistamalla kaikki nykyiset esteet kilpailevien selvitys- ja toimitusjärjestelmien käyttämiseksi ja yhteisten sääntöjen soveltamiseksi kaupankäyntiin. Komission olisi tehtävä vertailuanalyysi siitä, mitä pk-yrityksille on tarjolla pääomasijoitusmarkkinoilla ja mitkä niiden todelliset tarpeet ovat.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän asiakirjan puolesta, koska EU:ssa 23 miljoonalla pienellä ja keskisuurella yrityksellä (pk-yritykset), joiden osuus on noin 99 prosenttia kaikista yrityksistä ja jotka tarjoavat yli 100 miljoonaa työpaikkaa, on merkittävä rooli taloudellisessa kasvussa, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa ja työpaikkojen luomisessa ja koska ne ovat merkittävä innovaation lähde ja olennaisen tärkeitä työllisyyden säilyttämisessä ja lisäämisessä. Kuitenkin pk-yritysten rajoitetut rahoitusmahdollisuudet muodostavat merkittävän esteen niiden perustamiselle ja kasvulle, ja nykyinen rahoitus- ja talouskriisi on pahentanut tätä ongelmaa. Pankit vaativat enemmän vakuuksia ja suurempia riskipreemioita, mikä johtaa siihen, että tämä hyvin suuri talouden ala kärsii rahoituksen puutteesta ja menettää uusia liiketoiminta- ja työllistämismahdollisuuksia. Mahdollisuus turvautua luotto- ja lainatakuujärjestelmiin on keskeinen tekijä näiden yritysten kasvu- ja työllistämispotentiaalin hyödyntämisessä. Olen samaa mieltä siitä, että meidän on varmistettava kaikin keinoin, että nykyisiä rahoitusjärjestelyitä pannaan tehokkaasti täytäntöön kansallisella ja EU:n tasoilla yksinkertaistaen hallinnollisia menettelyjä ja helpottaen rakennerahastojen käyttöä.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska siinä tuodaan esiin yksi suurimmista edessämme olevista ongelmista. Rahoitusalan kriisi on johtanut vakuuksien lisääntymiseen ja suurempiin riskipreemioihin, mikä merkitsee, että on huomattavasti hankalampaa saada luottoa toiminnan aloittamiselle ja muita rahoitusvaroja. Emme voi sallia, että pk-yritykset kärsivät suuremmasta taakasta ja korkeammista hallinnollisista kuluista. Emme voi sallia, että pk-yritykset joutuvat

konkurssiin byrokratian ja rahoitusalan tiukempien sääntöjen vuoksi. Pk-yritykset ovat talouksiemme liikkeellepaneva voima, niitä ei pitäisi rangaista rahoitusalan huonon hallinnoinnin vuoksi. On tärkeää, että annamme tällaisia päätöslauselmia tarpeeksi usein, jotta voimme muistuttaa itseämme, komissiota ja jäsenvaltioita velvollisuudestamme varmistaa kestävä talous. Tämä on mahdollista ainoastaan kestävien pk-yritysten avulla.

Jürgen Klute (GUE/NGL), kirjallinen. – (DE) Pienille ja keskisuurille yrityksille annettu tuki turvaa monet työpaikat ja vahvistaa Euroopan talouden innovaatiopotentiaalia. Sen vuoksi on täysin oikein varmistaa lainapääoman kohtuullinen tarjonta näille yrityksille, koska ainoastaan ne voivat tehdä tarvittavat sijoitukset. Euroopan parlamentin peräänkuuluttama riskipääoman lisääminen on kuitenkin periaatteessa hylättävä. Sen sijaan, että pankit velvoitetaan tukemaan reaalitaloutta sopivia lainoja antamalla, parlamentti vaatii, että pienten ja keskisuurten yritysten pitäisi saada helpommin varoja sijoitusrahastoista ja pääomasijoitusyhtiöistä pääomamarkkinoilla.

Iskulauseella ”heinäsirkkoja kaikille” päätöslauselmaesityksessä vaaditaan, että pääomasijoitusyhtiöiden on helpotettava liiketoimintaa niiden kanssa. Tämän perusteella erityisesti pienet yritykset jäisivät sijoittajien kynsiin paljon laajemmin kuin tähän saakka. Sijoittajat pyrkivät usein ansaitsemaan järjettömiä kaksinumeroisia voittoja, jotka ne yleensä saavat paloittelemalla hankkimansa yritykset ja myymällä ne pois palan kerrallaan.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Pienet ja keskisuuret eurooppalaiset yritykset edistävät merkittävästi talouskasvua Euroopan unionissa. EU:ssa on 23 miljoonaa pk-yritystä, mikä vastaa 99 prosenttia eurooppalaisista yrityksistä. Jo nämä luvut osoittavat, miksi haluamme suojella ja minkä vuoksi meidän on suojeltava näitä yrityksiä, jotka ovat taloutemme todellinen liikkeellepaneva voima. Olemme yrittäneet lähettää selkeitä viestejä komissiolle tänään äänestetyssä päätöslauselmaesityksessä: näitä yrityksiä ei saa hylätä. Näistä syistä puoltava ääneni on osa kehotustamme pk-yritysten rahoituksen lisäämisestä ja vähemmästä byrokratiasta sekä rahoituksen saamista koskevien vaatimusten mukauttamisesta, jotta pk-yritykset voivat todella hyötyä siitä, sekä myös kehotustamme tutkimuksen rahoituksen lisäämisestä. Viime vuosina Eurooppaa vaivannut taluskriisi on voitettava, ja kun tuemme näitä yrityksiä, voimme toivottavasti elvyttää talouttamme.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta. Siinä tuetaan voimakkaasti takuuvälineiden täytäntöönpanon jatkamista kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP), tutkimuksen ja kehittämisen 7. puiteohjelmaan kuuluvan riskinjakamis- ja rahoitusjärjestelyn ja rakennerahastojen (JEREMIE) yhteydessä pk-yritysten lainoittamisen tehostamiseksi sekä JASMINE-aloitteen puitteissa mikroluottolaitosten tukemiseksi; siinä huomautetaan, että nykyiset tarpeettoman monimutkaiset hallinnolliset menettelyt haittaavat niiden asianmukaista täytäntöönpanoa; ja siinä pyydetään komissiota helpottamaan rakennerahastojen hyödyntämistä pk-yrityksille suunnattujen rahoitusvälineiden yhteydessä, erityisesti kun on kyse takuujärjestelmien varojen kierrättämisen rahoittamisesta, välttämällä samalla luomasta rinnakkaisia rakenteita esimerkiksi kansallisella tasolla olemassa oleville järjestelmille.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:ssa on 23 miljoonaa pientä ja keskisuurta yritystä (pk-yritystä), joiden osuus on noin 99 prosenttia kaikista yrityksistä ja jotka tarjoavat yli 100 miljoonaa työpaikkaa. Niillä on merkittävä rooli taloudellisessa kasvussa, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa ja työpaikkojen luomisessa ja ne ovat suuri innovaation lähde ja olennaisen tärkeitä työllisyyden säilyttämisessä ja lisäämisessä.

Niillä on kuitenkin rajoitetut mahdollisuudet saada rahoitusta, ja tämä on merkittävä este niiden perustamiselle ja kasvulle. Tämänhetkinen rahoitus- ja taluskriisi on pahentanut tilannetta. Eurooppa 2020 -strategian valossa innovatiivisten rahoitusvälineiden rahoituksen merkittävä kasvu EU:n talousarviossa on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan täyttää pk-yritysten rahoitustarpeet.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on merkittävä vaikutus kasvuun ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen, ja niillä on tärkeä asema työllisyyden ylläpitämisessä ja lisäämisessä. Kuitenkin pk-yritysten rajoitetut mahdollisuudet saada rahoitusta on merkittävä este niiden perustamiselle ja kasvulle, ja nykyinen rahoitus- ja taluskriisi on pahentanut tätä ongelmaa. Pankit ovat yhä haluttomampia rahoittamaan riskialttiimpia yrityshankkeita, innovatiivisia tuotteita tai liiketoimintahankkeita. Meidän on sen vuoksi vahvistettava pk-yritysten rahoitusjärjestelyjen toimintaa, tuettava takuuvälineiden täytäntöönpanon jatkamista ja lisättävä innovatiivisten rahoitusvälineiden rahoitusta. Yritysten olisi saatava paremmin pääomasijoituksiin perustuvia rahoitusvälineitä. Rahoitussäännösten monimutkaisuus ja hallinnollinen taakka rajoittavat pk-yritysten kehittämistä, joten sen vuoksi on tärkeää poistaa hallinnolliset esteet ja ehdottaa yksinkertaisempia ja vähemmän kuluja aiheuttavia määräyksiä ja suuntaviivoja.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (EN) Tämä on kaikkein hyödyllisin päätöslauselma koko ajanjaksolla 2009–2011. Toivon hartaasti, että tämän päätöslauselman laatijat pyrkivät eteenpäin ja harkitsevat kysymyksiä, jotka koskevat pienten ja keskisuurten yritysten verorasituksen helpottamista, antavat saataville luottorahoitusta alemmalla korolla ja parantavat tiedotusta EU:n rahoitusrakenteiden ja pk-yritysten välillä sekä lopuksi tarkastelevat tilannetta syrjäisillä alueilla EU:ssa, kuten Latgalessa (Latviassa). Hallitus pyrkii hyvin suunnitellusti ja laskelmoidusti asettamaan pk-yritykset selvitystilaan Latgalessa, koska se estää pääsyn vakauttamisrahastoa koskeviin tietoihin ja lisää veroja sekä valvontaelinten ja tiukasti toimivien verotuselinten määrää. Kaikki tämä johtaa veropohjan tuhoamiseen, minkä vuoksi Latvia on tällä hetkellä konkurssin partaalla.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Pienet ja keskisuuret yritykset tarjoavat 100 miljoonaa työpaikkaa Euroopan unionissa. Nämä yritykset joutuvat kuitenkin kriisin vuoksi yhä useammin rahoitusongelmiin, koska suurin osa niistä saa ulkopuolista rahoitusta. Pankit tarjoavat niille lainoja nyt ainoastaan korkotukilainan tiukkojen ehtojen mukaisesti. Olisi hyvä pystyä antamaan tähän ratkaisu, joka aiheuttaa mahdollisimman vähän byrokratiaa ja joka on molempien osapuolten tarpeiden mukainen. Äänestin mietinnön puolesta, koska pk-yrityksiä pitäisi mielestäni tukea taloudellisesti, jotta talous pidetään vakaana.

Rolandas Paksas (EFD), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska pienet ja keskisuuret yritykset vaikuttavat merkittävästi talouskasvuun, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen, työpaikkojen luomiseen ja innovaatioon. On erittäin tärkeä luoda tehokkaat välineet, jolla tuetaan pk-yritysten rahoitusta. Seuraavalla ohjelmakaudella on kiinnitettävä erityistä huomiota välirahoitusinstrumentteihin, jotka poistaisivat rahoitusesteitä ja edistäisivät uusien innovoivien yritysten perustamista ja kasvua sekä tarjoaisivat parempia mahdollisuuksia päästä eurooppalaisille riskipääoma- ja joukkovelkakirjamarkkinoille sekä samalla poistaisivat näiden markkinoiden kehitystä koskevia esteitä. Olen samaa mieltä ehdotuksesta luoda starttiyrityksille ja innovoiville yritykselle paremmat edellytykset hankkia pääomasijoituksia. Meidän on varmistettava kaikin keinoin, että nykyisiä rahoitusjärjestelyitä pannaan tehokkaasti täytäntöön kansallisella ja EU:n tasoilla yksinkertaistaen hallinnollisia menettelyjä ja helpottaen

rakennerahastojen käyttöä. On erittäin tärkeää, että jäsenvaltiot uudistavat perusteellisesti pk-yritysten verotukseen ja tukiohjelmiin liittyviä järjestelmiä. EU:n talousarviosta tarvitaan myös lisää rahoitusta innovatiivisille rahoitusvälineille, ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin ohjelmalle on myönnettävä lisää rahoitusta. Lisäksi on vähennettävä pk-yritysten hallinnollisia esteitä, kevennettävä innovatiivisten rahoitusvälineiden hallintoa, pk-yritysten rahoitusohjelman koordinoitua ja luotava keskitetty asiointipiste.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Kannatin äänestyksessä tätä päätöslauselmaesitystä, jolla tuetaan pk-yritysten rahoittamista seuraavalla ohjelmakaudella. Pienet ja keskisuuret yritykset sekä perheyrietykset ovat lähes kaikkien EU:n talouksien selkäranka. Ne ovat työpajoja, jotka tuottavat uusia ajatuksia ja omaperäisiä tuotteita. Ne ovat myös yrityksiä, jotka ovat aina edistäneet talouskasvua. Erityisesti Kreikassa tällaiset yritykset, jotka muodostavat valtaosan Kreikan liiketoiminnasta, tarvitsevat apua tämänhetkessä taantumassa. Euroopan parlamentti haluaa tehdä selväksi tässä päätöslauselmaesityksessä, että pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevissa uuden sukupolven ohjelmissa on ennakoitava EU:n uusi tilanne, helpotettava pienten ja keskisuurten yritysten lainansaantia sekä luotava joustavia rahoitusmekanismeja, kuten mikrorahoitusta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämä päätöslauselmaesitys käytännön näkökohdista, jotka koskevat pk-yritysten rahoituksen tukemiseen tarkoitettujen EU:n välineiden tarkistamista seuraavalla ohjelmakaudella, on tarpeellinen tämänhetkessä tilanteessa. Pk-yritysten rajoitettu mahdollisuus saada rahoitusta on merkittävä este niiden perustamiselle ja kasvuille. Tämänhetkinen rahoitus- ja taluskriisi on vaikeuttanut pk-yritysten rahoituksen saantia koskevaa ongelmaa. Kun otetaan huomioon, että pk-yritykset edistävät talouskasvua, sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja työpaikkojen luontia, ne ovat merkittävä innovaatioiden lähde ja niillä on merkittävä tehtävä työllisyyden lisäämisessä, niin voimme ymmärtää, mikä merkitys ehdotetuilla tarkistuksilla on tälle lainsäädäntökehitykselle, jolla pyritään parantamaan pk-yritysten rahoitusjärjestelyjen toimintaa. Äänestin näistä syistä päätöslauselman puolesta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentti panee merkille, että suuri osa pk-yrityksistä on jatkossakin ulkopuolisen rahoituksen osalta riippuvainen pääasiassa luotoista ja lainoista; se on huolestunut siitä, että yhä pääoma- ja riskiherkemmäksi muuttuneella pankkialalla vaaditaan enemmän vakuuksia ja suurempia riskipreemioita, mikä johtaa siihen, että tämä hyvin suuri talouden ala kärsii rahoituksen puutteesta ja menettää uusia liiketoiminta- ja työllistämismahdollisuuksia; se pitää näin ollen mahdollisuutta turvautua luotto- ja lainatakuujärjestelmiin keskeisenä tekijänä näiden yritysten kasvu- ja työllistämispotentiaalin hyödyntämisessä; se pitää tarpeellisena lainoittaa nykyisiä kansallisen ja EU:n tason ohjelmia ja tukee EIP:n lainojen tärkeää tehtävää.

Licia Ronzulli (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin tämän asiakirjan puolesta, koska se voi mielestäni jossain määrin auttaa yli 23 miljoonaa eurooppalaista pientä ja keskisuurta yritystä, jotka vaikuttavat ratkaisevalla tavalla Euroopan unionin talouskasvuun ja sosiaaliseen koheesioon tarjoamalla 100 miljoonaa työpaikkaa. Pankit ovat viime vuosina vaatineet aivan liian usein yhä suurempia vakuuksia pk-yrityksiltä, jotka tarvitsevat pääomaa liiketoimintansa laajentamiseksi tai elvyttämiseksi.

Sen vuoksi on tarpeen lisätä merkittävästi rahoitusvälineitä, jotka voivat auttaa näitä yrityksiä ja kannustaa sellaisten välineiden toteutusta, joiden avulla voidaan esimerkiksi jakaa riskejä eri sidosryhmien välillä. Euroopan unionin rahoitussääntelyn monimutkaisuuteen liittyy myös usein merkittävää rahallista ja ajallista menetystä

pelkästään byrokratian vuoksi. Olemme nyt sopineet suuntaviivoista, joten jäsenvaltioiden on toteutettava ad hoc -toimenpiteitä, joilla elvytetään ja tuetaan niiden omien pk-yritysten erityistilannetta ja edistetään kasvua alalla, jonka osuus on yli 90 prosenttia kaikista unionin yrityksistä ja joka muodostaa taloutemme elinehdon.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), kirjallinen. – (ET) Kannatin äänestyksessä tätä päätöslauselmaesitystä, jolla tuetaan pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) rahoittamista. Katson, että pk-yritysten tilannetta ja Euroopan unionin varojen käyttöä on kohennettava, jotta varmistetaan, että rahoituskriisin aikainen maksuvalmiuskriisi, joka vaikutti erityisesti pk-yrityksiin, ei toistu. Pk-yritysten osuus on Virossa ja koko Euroopan unionissa 99 prosenttia kaikista yrityksistä, minkä vuoksi on tärkeää, että tämän enemmistön saatavilla on taloudellista tukea varsinkin vaikeina kriisivuosina. Toivon vilpittömästi, että Euroopan unioni ja pk-yritykset saavat Euroopan talouden uuteen nousuun ja että olemme tulevaisuudessa paremmin valmistautuneita kohtaamaan uudet kriisit.

Csanád Szegedi (NI), kirjallinen. – (HU) Äänestin ehdotukseen sisältyvän tarkistuksen 6 puolesta. Mielestäni starttiyrityksiä ja innovoivia yrityksiä on tuettava, jotta niillä on paremmat mahdollisuudet hankkia pääomasijoituksiin perustuvaa rahoitusta. Komission olisi keskityttävä ponnekkaammin tulevan kauden ohjelmiin ja rahoitusvälineisiin ja sen olisi tuettava näitä välineitä riskin jakamiseen tarkoitetuilla järjestelyillä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä (pk-yrityksillä) on merkittävä tehtävä taloudellisessa kasvussa ja työpaikkojen luomisessa Euroopan unionissa: ne tarjoavat yli 100 miljoonaa työpaikkaa ja ne vaikuttavat tärkeällä tavalla sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseen. Näiden yritysten mahdollisuus saada luottoja ja lainoja on kuitenkin rajallinen, ja talouskriisi on pahentanut tätä tilannetta, joka on jo hyvin monimutkainen hallinnollisen taakan vuoksi. Tällaiset pyrkimykset parantaa tapaa, jolla pk-yrityksiä koskevat rahoitusjärjestelyt toimivat, ovat mielestäni yleisesti ottaen myönteisiä. Niihin pitäisi mielestäni liittyä Euroopan investointipankin roolin laajentaminen lainajärjestelyissä sekä olemassa olevien välineiden täytäntöönpanon jatkaminen kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman, Euroopan yhteiset resurssit mikro- ja pk-yritysten tukemiseksi -ohjelman (JEREMIE) ja yhteinen toimi EU:n mikroluottolaitosten tukemiseksi -ohjelman (JASMINE) yhteydessä.

Tuen myös sitä, että pk-yritysten pääsyä rakennerahastoihin yksinkertaistetaan erityisesti vakuusjärjestelmien osalta, jotta niiden päällekkäisyys estetään. On myös syytä harkita uusia ja tehokkaita rahoitusvälineitä seuraavaa monivuotista rahoituskehystä varten, kuten esimerkiksi yhteisiä välineitä EIP:n kanssa.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Pienet ja keskisuuret yritykset ovat yhteiskuntamme selkäranka ja taloutemme liikkeellepaneva voima. Pk-yritysten osuus on Liettuassa ja EU:ssa 99 prosenttia kaikista yrityksistä. Pk-yritykset luovat yli 70 prosenttia liettualaisten työpaikoista. Ne edistävät merkittävästi Lissabonin sopimuksen tavoitteiden, joilla edistetään innovointia, kilpailukykyä, sosiaalista koheesiota ja työpaikkojen luomista, toteuttamista. Sen vuoksi on tärkeää luoda puitteet, joissa ne voivat kehittyä. Pk-yrityksille, starttiyrityksille ja innovoiville yrityksille on tarjottava parempi pääsy EU:n rahoitusvälineisiin. Mahdollisuus turvautua luotto- ja lainatakuujärjestelmiin on keskeinen tekijä näiden yritysten kasvu- ja työllistämispotentiaalin hyödyntämisessä. Tällä hetkellä on vaara, että monia investointisuunnitelmia ei toteuteta epävarmuustekijöiden ja rahoituksen puutteen vuoksi. Sen vuoksi on tärkeää, että pankit tehostavat likviditeettitukea

ja tukevat investointeja reaali talouteen. On myös tärkeää tukea pääomamarkkinoita starttiyrityksille ja innovoiville yrityksille. Meidän on pyrittävä ponnekkaammin poistamaan hallinnolliset esteet. Tämä edellyttää uudistusmielistä hallinnointia ja innovatiivisiin rahoitusvälineisiin liittyvää taloutta.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) osuus on noin 99 prosenttia Euroopan kaikista yrityksistä, ne edistävät merkittävästi Euroopan taloutta innovaation, taloudellisen kasvun ja yli 100 miljoonan työpaikan luomisen ansiosta. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska pidän tärkeänä, että pk-yrityksien toimintaan ei vaikuteta liikaa määräyksillä, vaan kannustetaan tehokkuutta, joustavuutta ja investointeja.

Panen merkille, että pk-yritysten rahoituksellisen ja hallinnollisen taakan osalta on edistytty, ja näihin kuuluu vuonna 2010 perustettu pk-yritysten rahoitusfoorumi. Kehotan komissiota kuitenkin toteuttamaan enemmän toimia, jotta pk-yrityksille, jotka ovat tärkeitä Euroopan talouden menestymiselle, luodaan kilpailukykyisemmät ja saatavilla olevat talousjärjestelyt.

Kannustimilla on edistettävä jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmiin tehtäviä tarpeellisia muutoksia, on tehtävä sijoituksia pk-yritysten innovoinnin edistämiseksi, ja hallinnollisten järjestelmien on toimittava näiden yritysten eduksi eikä niitä vastaan, jotta voidaan luoda vakaampi ja monipuolisempi eurooppalainen talous.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Pidän myönteisenä tämänpäiväisen äänestyksen tuloksia. Suunnitelmien perusteella noin 70 prosenttia EU:n yrittäjille tarkoitetuista rahastoista maksetaan käyttämällä lainarahastoja. Korkean riskin hankkeisiin myönnetään avustuksia, joita ei tarvitse maksaa takaisin, koska tällaisiin hankkeisiin on vaikea saada lainoja. Asiantuntijoiden mukaan etuoikeutetut lainat tai takuut ovat pitkällä aikavälillä parempia kuin avustukset, joita ei tarvitse maksaa takaisin. Yrittäjät hyötyvät vähemmän etuoikeutetuista lainoista. Monet yritykset voivat kuitenkin hyötyä näistä lainoista, ja luotonantojärjestelmän, kun sitä varten on varoja, pitäisi teoriassa toimia loputtomiin.

Kannatan sen vuoksi ajatusta, että vuoden 2014 jälkeen 70–80 prosenttia yrittäjille myönnetystä tuesta pitäisi suorittaa lainoina ja takuina ja loput avustuksina, joita ei makseta takaisin. Tällaiset avustukset varattaisiin innovatiivisiin korkean riskin hankkeisiin, joita varten on vaikea saada lainaa.

Mietintö: Ria Oomen-Ruijten (A7-0025/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Euroopan julkisten eläkejärjestelyiden tulevaisuus on yksi keskeisistä haasteista Euroopan tulevaisuudelle, ja panen merkille jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien ongelmat.

Olen kuitenkin eri mieltä siitä, että ainoa tapa ratkaista ongelma on maksaa enemmän, tehdä työtä enemmän ja saada vähemmän varoja eläkkeellä. Haluaisin myös korostaa, että eläkkeistä vastaavat pääosin jäsenvaltiot. Euroopan unioni voi kuitenkin tarjota lisäarvoa koordinoimalla eri järjestelmiä ja jakamalla parhaita käytäntöjä, koska sillä on toimivalta eläkkeiden siirrettävyyden ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten alalla (ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskeva direktiivi).

Äänestän tämän mietinnön puolesta, koska kompromissi perustuu yli 450 tarkistukseen, joihin sisältyvät tärkeimmät valkoista kirjaa koskevat huolenaiheet. Haluaisin varoittaa myös siitä, että kunnollinen ja kestävä eläkejärjestelmä voidaan saada aikaan ainoastaan torjumalla taloutta, jossa työpaikat ovat epävarmoja, matalapalkkaisia ja huonolaatuisia.

Rahoitettavien eläkkeiden on perustuttava solidaarisuuteen, ja tämä on otettava huomioon EU:n säännöksissä.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen . – (LT) Äänestin tämän hyvin tärkeän Euroopan eläkejärjestelmiä koskevan päätöslauseelman puolesta. Eurooppa ikääntyy, ja eläkeikäisten määrä nousee jatkuvasti väestötieteellisen tilanteen heikkenemisen ja syntyvyyden laskun vuoksi. Sosiaaliturva- ja eläkerahastojen merkitys sen vuoksi epäilemättä kasvaa erityisesti, kun otetaan huomioon nykyinen talouskriisi. Kansalaisten on voitava tuntea olonsa turvalliseksi ikääntyessään, ja tämä voidaan saada aikaan ainoastaan vakailla ja hyvin toimivilla eläkejärjestelmillä. Euroopan unionissa on tällä hetkellä 100 erilaista eläkejärjestelmää. Jäsenvaltioiden välisten huomattavien erojen vuoksi EU:n kansalaiset kokevat tilanteen epätasa-arvoiseksi. Kansalaiset, jotka ovat tehneet kovasti töitä koko elämänsä ajan erityisesti uusissa EU:n jäsenvaltioissa, saavat eritasoista eläkettä vanhojen EU:n jäsenvaltioiden kansalaisiin verrattuna. He tuntevat tämän vuoksi itsensä toisen luokan kansalaisiksi. Eläkejärjestelmien säänteleminen on jäsenvaltioiden vastuulla, mutta on selvää, että tällä alalla tarvitaan enemmän Euroopan unionin koordinoitua. EU:n on huolehdittava niistä, jotka tarvitsevat eniten apua: vammaisista, työttömistä ja eläkeiässä olevista henkilöistä. EU:n on pyrittävä yhtenäistämään eläkejärjestelmiään kansalaistensa hyvinvoinnin vuoksi jäsenvaltioiden välityksellä. Tällä epäilemättä parannettaisiin kansalaisten elintasoja ja edistettäisiin EU:n talouskasvua.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen . – (RO) Eläkeläisten määrä kasvaa Euroopan unionissa eliniän pitenemisen myötä. Eläkejärjestelmät kuuluvat jäsenvaltioiden vastuualueeseen, ja eläkeikä ja sosiaaliturvaan käytettäviä varoja koskevat säännöt ovat erilaisia. Rahoituskriisi on johtanut työttömyyden kasvuun, köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen samoin kuin budjettivajeen kasvuun sekä eläkkeiden rahoittamista koskeviin ongelmiin. Tämä on tuonut esille tiettyjen rahoitusjärjestelmien haurautta. Väliaikaisten työsuhteiden hallitsevuus on vähentänyt eläkejärjestelmien maksujen tasoa, joten se on vaikuttanut haitallisesti niiden vakauteen. Euroopan parlamentin mietinnössä ja komission vihreässä kirjassa pyritään säilyttämään eläkejärjestelmät, jotka on mukautettu kansalaisten tarpeiden mukaan kyseenalaistamatta valtioiden toimivaltaa ja ehdottamalla yhtä mallia, joka sopii kaikille.

Mielestäni valtioiden ja sukupolvien välinen solidaarisuus on tärkeä tekijä EU:n toimintalinjojen menestymiseksi. EU:n tasolla koordinoidaan sisämarkkinoiden toimintaan liittyviä eläkejärjestelmien näkökohtia kuten vakaus- ja kasvusopimuksien edellytysten noudattamista ja EU:n 2020 -strategiaa. Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, jolla kannustetaan jäsenvaltioiden ponnisteluja vastata kansalaistensa odotuksiin riittävällä, kestäväällä ja turvatulla eläkejärjestelmällä.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen . – (GA) Euroopan väestö ikääntyy, ja ei kestä kauan ennen kun yli 55-vuotiaiden ikäryhmä on suurin ikäryhmä EU:ssa. Vaikka jokaista yli 65-vuotiasta henkilöä kohden on neljä työiässä olevaa henkilöä, tämä suhde on puolet siitä vuoteen 2050 mennessä.

Äänestin tämän ajankohtaisen mietinnön puolesta. Vaikka eläkeasioista päättäminen on jäsenvaltioiden vastuulla, EU:n ja jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä ja kehitettävä selvä, kestävä ja taloudellisesti toteuttamiskelpoinen järjestelmä. Työvoima liikkuu nykyään erityisen paljon; sen vuoksi on välttämätöntä, että eläkkeitä voidaan siirtää yhdestä jäsenvaltiosta toiseen. Eläkejärjestelmät on saatettava ajan tasalle, jotta ne ovat joustavia,

avoimia ja saatavilla. On annettava tietoja käytettävissä olevista vaihtoehtoista ja erilaisten eläketyyppien eri näkökohdista.

Tuen sitä, mitä mietinnössä todetaan hyvää taloudenhoitoa koskevasta koulutuksesta ja eläkesäästämiseen liittyvän tietoisuuden lisäämisestä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen . – (LT) Euroopan unionilla on edessään valtavia haasteita, joista yksi tärkeimmistä on ikääntyvä väestö. Väestönkehityksen muutosten vuoksi elinikä pitenee ja ikääntyneet pysyvät terveinä ja aktiivisina sekä osallistuvat yhteiskuntaan kauemmin. Samaan aikaan alhaisen syntyvyyden vuoksi työikäisten määrä vähenee ja sen vuoksi jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmillä on suurempia vaikeuksia. Rahoituskriisi on johtanut työttömyyden, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen kasvuun ja se on osoittanut tiettyjen eläkerahastojärjestelmien haurauden. Budjettialijäämä kasvaa monessa jäsenvaltiossa, ja eläkkeiden rahoituksessa on ongelmia. Jotkut yksityiset eläkerahastot eivät voi enää täyttää velvollisuuksiaan, joten on erittäin tärkeää, että tulevaisuudessa säännellään ja valvotaan tällaisten rahastojen toimintaa kunnolla. Olen samaa mieltä tästä mietinnöstä ja katson, että on tarpeen tarjota uusia kannustimia kansallisella ja EU:n tasolla, jotta luodaan vahva, kestävä ja turvattu eurooppalainen eläkejärjestelmä.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Sosiaaliturvajärjestelmien kestävydestä on tullut väistämätön aihe Euroopan poliittisella asialistalla. Nousut elinikä, ikääntyvä väestö, heikko talouskasvu ja työllisyyden lisääntyminen ovat tekijöitä, jotka ovat vaikuttaneet sosiaaliturvajärjestelmien epätasapainoon. Tämänhetkisen tilanteen vuoksi on tehtävä päätöksiä, joilla varmistetaan sosiaaliturvajärjestelmien kestävyys.

Äänestän tämän mietinnön puolesta, koska siinä suositellaan sellaisen järjestelmän yhteistä rakentamista, joka on kestävä, turvattu ja jolla tarjotaan riittäviä eläkkeitä jäsenvaltioiden tasolla. Siinä tunnustetaan, että vapaa liikkuvuus ei rajoitu ensimmäisen pilarin säännöksiin, vaan että liikkuvuus on välttämätöntä tehokkaille ja toimiville työmarkkinoille. Siinä kannatetaan eurooppalaista eläkefoorumia, jossa EU:n toimielinten edustajat, työmarkkinaosapuolet ja asianomaisten sidosryhmien edustajat voivat esittää näkemyksensä parhaista käytännöistä ja auttaa valmistelemaan toimintapoliittisia aloitteita toissijaisuusperiaate huomioon ottaen. Siinä kehoitetaan komissiota harkitsemaan eläkkeitä käsittelevän erityisen työryhmän perustamista.

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä ja olen samaa mieltä esittelijän kanssa. Hän ilmaisee selkeästi ja hyvin perusteellisesti sukupolvien välisen solidaarisuuden tarpeen lisäksi kansallisten eläkejärjestelmien huomattavat erot Euroopassa. Olen samaa mieltä siitä, että EU:n tason koordinoitua tarvitaan, ja paras peruste tälle on kriisistä – josta olemme toivottavasti irtautuneet – aiheutuneet vaikutukset. Julkisten menojen vaikutus yhdessä jäsenvaltiossa on helppo siirtää vaikkapa toiseen jäsenvaltioon, kun taas eläkerahastot ovat osa rahoitusmarkkinoita. Pidän myönteisenä eläkeläisten joustavia työmarkkinoita, kun otetaan huomioon tämänhetkiset väestörakenteen muutokset ja selvä suuntaus pidentää työelämää. Olen samaa mieltä siitä ajatuksesta, että jokaisen jäsenvaltion lisäksi myös koko unionin on mukautettava toimintalinjojaan aktiivisen ikääntymisen käsitteen perusteella.

Bastiaan Belder (EFD), kirjallinen. – (NL) Eläkejärjestelmämme kestävyys on ongelma, jota on siirretty kuin kuumaa perunaa Euroopassa aivan liian kauan. Eläkeläisten osuus kasvaa. Jotta eläkkeet pidetään kestävällä tasolla, jäsenvaltioilla ei ole muita vaihtoehtoja kuin uudistaa eläkejärjestelmiä. Tämä liittyy suoraan julkisen talouden kestävyys ja

terveen euroalueen sääntöihin, vakaus- ja kasvusopimukseen. Kannatan vilpittömästi esittelijä Ria Oomen-Ruhtenia, kun hän korostaa työnantajien maksuihin perustuvien eläkkeiden (niin sanottu toinen pilari) ja yksityishenkilöiden maksuihin perustuvien eläkkeiden (kolmas pilari) merkitystä. Emme voi valitettavasti enää olettaa, että valtioneläke (ensimmäinen pilari) riittää sellaisten elinolojen ylläpitämiseen, minkä työntekijät ovat työllään pyrkineet saavuttamaan. Toissijaisuusperiaate edellyttää täsmentämistä. Tarvitsemme euroalueen tasolla sopimuksia, joilla jäsenvaltiot takaavat, että niiden eläkejärjestelmien uudistaminen johtaa julkisen talouden kestävyteen. Se, mitä valintoja tässä prosessissa tehdään, pitäisi mielestäni olla täysin jäsenvaltioiden päätettävissä. Naisten osallistumista työmarkkinoille koskevassa kysymyksessä olisi oltava kyse *heitä* koskevasta sosiaali- ja työmarkkinapolitiikasta. EU:n ei pitäisi estää sitä, että ihmiset voivat päättää vapaaehtoisesti osa-aikatyön tekemisestä työntöön, perhe-elämän ja hoitovastuun yhteensovittamiseksi.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Vaikka jäsenvaltiot ovat täysin vastuussa eläkejärjestelmiensä järjestämisestä, tosiasia on, että Euroopan taloudet ovat tulleet riippuvaisiksi toisistaan ja että talouspolitiikan ohjausta koskevissa keskusteluissa keskitytään myös eläkejärjestelmien kannattavuuteen ja kestävyteen. Sen vuoksi EU:lla on koordinoiva rooli.

Esittelijä on nähnyt paljon vaivaa saadakseen aikaan kompromissin; tähän asiakirjaan sisältyy joitain hyviä kohtia, joista yksi on se ajatus, että eläkejärjestelmillä olisi varmistettava kaikille kansalaisille kohtuullinen elintaso, että monimuotoisuutta olisi kunnioitettava, että miesten ja naisten välistä eriarvoisuutta ei voida hyväksyä ja perustella, että olisi sovellettava elämänkaari-lähestymistapaa ja että vanhempia työntekijöitä otetaan mukaan työmarkkinoille.

Samaan aikaan, koska olemme pyrkineet liian pontevasti kompromissiin, asiakirja on paikoittain epäselvä ja liian tulkinnanvarainen. Lisäksi on vielä joitain ajatuksia, joita en voi kannattaa, kuten se, että jäsenvaltioita kehoitetaan parantamaan kansalaistensa mahdollisuuksia turvautua yksityisiin säästöohjelmiin ja että vanhempien työntekijöiden työtä edistetään verotusta ja sosiaaliturvaa koskevilla poikkeuksilla. Äänestin näistä syistä lopullisessa äänestyksessä tyhjää.

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Väestörakenteen muutokset, toisin sanoen jonkin aikaa havaittavissa ollut väestöpyramidin kääntyminen pääläelleen, sekä elinaikaodottemme pidentyminen, mikä mahdollistaa sen, että ikäihmiset pysyvät pidempään työssä ja osallistuvat pidempään yhteiskuntaan, tekevät tarpeelliseksi sen, että sosiaaliturvajärjestelmiä on harkittava uudelleen. Rahoitus- ja taluskriisillä sekä väestörakenteen muutoksella on ollut vaikutusta eläkejärjestelmiin. Korkeamman työttömyyden, hitaamman kasvun, investointien pienemmän tuoton ja julkisen talouden suuremman alijäämän vuoksi eläkejärjestelmien on vaikeampi tarjota riittäviä eläkkeitä. Erityisesti nuoret korkeasti koulutetut henkilöt aloittavat työmarkkinoilla myöhemmin, joten he eivät työskentele tarpeeksi pitkään saadakseen eläkettä, kun he saavuttavat lakisääteisen eläkeiän.

Olisi pidettävä myös mielessä, että riittämättömät eläkkeet voivat johtaa valtioissa kulutuksen laskuun ja kysynnän vähentymisen vuoksi epävakauteen. Tämän vuoksi katson, että olisi toteutettava toimia nuorten ja ikääntyneiden tulevaisuuden määrittelemiseksi uudestaan, millä osaltaan edistetään turvattuja ja riittäviä tuloja eläkkeelle jäämisen jälkeen.

Jäsenvaltioiden vastuuta on uudistettava ja on otettava huomioon myös työmarkkinaosapuolten ja unionin velvollisuudet.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska Euroopan väestön nopean ikääntymisen vuoksi on syytä kiinnittää erityistä huomiota eläkeikään, varmistaa eläkerahastojen turvallisuus ja vahvistaa yhteistä vähimmäiseläkettä koskevia vaatimuksia, jotta Euroopan kaikille ikääntyneille varmistetaan normaalit elinolot. Vaikka eläkeiän asettaminen ja eläkkeiden määrä kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle, Euroopan parlamentti ja komissio ehdottavat toimia, joilla autetaan poistamaan eläkejärjestelmille aiheutuvia uhkia. Lisäksi on väistämätöntä, että kansallisten eläkejärjestelmien uudistuksia on koordinoitava jonkin verran, kun luomme sisämarkkinat ja panemme täytäntöön Eurooppa 2020 -strategian. On valitettavaa, että komission vihreässä kirjassa ei kiinnitetä tuskin ollenkaan huomiota sukupuolten tasa-arvoon. Naisilla on tavanomaisesta poikkeavia työsopimuksia useammin kuin miehillä, he ovat epävarmoissa työsuhteissa ja sen vuoksi ansaitsevat keskimäärin vähemmän. Lisäksi naiset keskeyttävät työuransa useammin äitiyden ja lasten tai vanhusten taikka vammaisten perheenjäsenten hoitamiseksi ja menettävät siten vakuutustakuun ja saavat lopulta vähemmän eläkettä. Olisi tunnustettava, että ei ole olemassa täydellistä eläkejärjestelmää. Taloudelliset ja rahoitukselliset valmiudet vaihtelevat eri jäsenvaltioissa, joten olisi kiinnitettävä enemmän huomiota keinoihin parantaa eläkejärjestelmiä, kuten työelämän aloittamista koskevaan ajankohtaan, eläkeiän joustavaan arviointiin ja yleisiin perusteisiin vähimmäiseläkkeen käyttöönottamisesta.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Joissain valtioissa olevien jakojärjestelmien kustannukset kasvavat voimakkaasti, mikä lisää solidaarisuusvaatimukseen kohdistuvia paineita ja nostaa nuorten sukupolvien maksettaviksi koituvia kustannuksia.

Vuosi 2060 vaikuttaa olevan kaukana, mutta tämä ei muuta ennusteita lainkaan: yhä enemmän ikääntyvä väestö, alhainen syntyvyys ja sen vuoksi talousarvioon kohdistuva valtava paine. Jokainen jäsenvaltio on luonnollisesti itse vastuussa omien eläkejärjestelmiensä käyttöönottamisesta. Tämä on kiistatonta eikä ole mitään viitteitä siitä, että yksi malli sopii kaikille. On kuitenkin tärkeää vaatia riittäviä, kestäviä ja turvattuja eläkkeitä nyt, kun Euroopalla on edessään muutaman vuosikymmenen kuluttua väestökatastrofi, jonka merkit ovat alkaneet jo näkyä.

Eläkeiän nostaminen on yksi olennainen ratkaisu, kun tarkastelemme sitä, että valtioilla ei ole enää tarpeeksi suurta työväestöä, joka maksaa työmarkkinoilta poistuneiden eläkkeet. Eläkeiän asteittainen nostaminen on luonnollinen ratkaisu tässä tilanteessa, mitä tukee se seikka, että elinajanodote on huomattavasti korkeampi kuin 40 vuotta sitten.

Vito Bonsignore (PPE), kirjallinen. – (IT) Kiitän esittelijää, että hän tuo näin merkityksellisen ja herkän aiheen parlamentin tietoon. On totta, että kaikki jäsenvaltiot ovat pyrkineet vahvistamaan eläkepolitiikkaansa rahoitus- ja talouskriisin ja väestörakenteen muutoksen sekä elinajanodotteen pidentymisen vuoksi. Näillä toimenpiteillä pyritään siten uudistamaan ja koordinoimaan kansallisia toimintalinjoja eläkejärjestelmien mukauttamisesta, kestävydestä, työelämän ja eläkkeiden keston välisestä tasapainosta, eläkejärjestelmien laajemmasta avoimuudesta ja vakavaraisuuden turvaamisesta. Olen erityisesti tyytyväinen siihen, että esittelijä kiinnitti huomiota naispuolisiin työntekijöihin, joita usein syrjitään eläkkeiden osalta miespuolisiin nähden.

Kannatan myös tarvetta pidentää työntekijöiden työuraa ajanmukaisen työllisyyspolitiikan ja työolojen parantamisen välityksellä ja olen samaa mieltä tarpeesta saada eläkejärjestelmistä ja kansalaisille annettavasta tiedotuksesta avoimempaa.

Olen kuitenkin erittäin huolestunut vakavista vaikutuksista, joita tässä asiakirjassa olevilla toimilla voi olla jäsenvaltioiden varallisuuteen. Monilla niistä on jo suuria paineita vaikean talouskriisin vuoksi.

Alain Cadec (PPE), kirjallinen. – (FR) Pidän myönteisenä, että Euroopan parlamentti hyväksyi tämän mietinnön, jossa EU:n jäsenvaltioita pyydetään ottamaan käyttöön asianmukaiset, kestävät ja turvatut eläkejärjestelmät. Siinä vahvistetaan eläkkeiden pää tavoite: varmistaa sosiaalinen yhteenkuuluvuus sukupolvien välisen oikeudenmukaisuuden hengessä. Väestörakenteen muutoksen ja talouskriisin vuoksi eläkkeiden on oltava edelleen keskeinen osa sosiaalista sopimustamme. Haluan kuitenkin tehdä selväksi, että jokainen jäsenvaltio on vapaa järjestämään oman eläkejärjestelmänsä ja että Euroopan unionin tehtävänä on pelkästään yksinkertaistaa jäsenvaltioiden välistä koordinoitua.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Talous- ja rahoituskriisi on vaikeuttanut huomattavasti EU:n edessä olevaa väestörakennetta koskevaa haastetta, ja tämä on johtanut työttömyyden kasvuun, köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen. Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistetulla 75 prosentin työllisyysasteella pitäisi auttaa varmistamaan eläkejärjestelmien kestävyys, koska se on yhteydessä korkeampaan työllisyysasteeseen, suurempaan tuottavuuteen ja talouskasvuun. Vihreässä kirjassa omaksutun kokonaisvaltaisen lähestymistavan tarkoituksena on antaa kansallisella ja EU:n tasolla uutta pontta tavoitteelle ottaa käyttöön vahvat, pitkällä aikavälillä sopivat, kestävät ja turvatut eläkejärjestelmät. Pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ovat yksi tärkeimmistä työllistäjistä EU:ssa ja ne edistävät merkittävästi eläkejärjestelmien kestävyttä ja riittävyttä jäsenvaltioissa. Pyydän, että luodaan alakohtaisia, eri alojen välisiä ja/tai alueellisia rahastoja, joilla lisätään pk-yritysten työntekijöiden liittymistä eläkejärjestelmiin.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin eurooppalaisia eläkejärjestelmiä koskevasta vihreästä kirjasta laadittua mietintöä vastaan. Tässä mietinnössä edistetään selvästi Euroopan unionin yhdenmukaistettua ja yhteiskuntavastaista politiikkaa ja sosiaalisten oikeuksien supistamista pienimpään yhteiseen liberaaliin nimittäjään. Asiakirjassa esitetään toimia Euroopan työntekijöiden eläkeiän nostamisesta ja siitä, että eläkeikä yhdistetään elinajanodotteeseen. Eurooppalaiset työntekijät, jotka ovat maksaneet pankkien pelastamisesta ja joihin kohdistuvat uuvuttavat säästötoimenpiteet, pakotetaan jälleen korvaamaan kriisin seuraukset – kriisin, mitä he eivät aiheuttaneet – työskentelemällä pidempään ja tyytymällä alhaisempaan eläkkeeseen. Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto teki vaihtoehdoisen päätöslauselman, jota ei valitettavasti hyväksytty, eläkkeitä koskevaa vihreää kirjaa vastaan ja korosti mahdollisuutta parantaa eläkkeitä ja eläkeikää työntekijöiden eduksi. Tämä voidaan saada aikaan ilman, että pidennetään ikärajaa, vaan otetaan käyttöön paremmat työoikeudet erityisesti nuoria ajatellen, parempi palkka ja samalla taloudellisen pääoman ja liiketoimien korkeampi verotus.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Vaikka vastuu eläkkeiden maksamisesta on jäsenvaltioilla, on kuitenkin tärkeää, että EU:n tasolla koordinoidaan tiettyjä seikkoja. Olen tietoinen Euroopan eläkejärjestelmien eroista. Tarvitaan kuitenkin selvästä sellaisen strategian luomista, jolla lisätään yhteenkuuluvuutta ja eläkkeiden yhtenäisyyttä kunnioittaen täysin toissijaisuutta ja yhteisvastuuta koskevia periaatteita. Tässä strategiassa on otettava huomioon tämänhetkinen taloudellinen ja väestörakenteellinen tilanne, mutta myös sisämarkkinoiden loppuunsaattaminen. Emme saa sen vuoksi unohtaa, että vapaa liikkuvuus Euroopassa on EU:n kansalaisten perusoikeus ja että tähän liittyy

yksityishenkilöiden ja erityisesti työntekijöiden liikkuvuus. Heidän on voitava hyötyä tehokkaista työmarkkinoista ja takuusta, että he saavat kestäviä, turvattuja ja riittäviä tuloja eläkkeelle jäännin jälkeen. On myös tärkeää tarjota kansalaisille asianmukaista ja jatkuvaa tietoaan heidän eläkejärjestelmää koskevista oikeuksistaan erityisesti, kun on kyse rajatylittävistä toiminnoista ja liikkuvuutta koskevista järjestelmistä.

George Sabin Cutaş (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin sen päätöslauselman puolesta, jonka valmistelijaksi talous- ja raha-asioiden valiokunta minut nimitti. Pidän päätöslauselman lopullista tekstiä tasapainoisena. Siinä korostetaan julkisen eläkejärjestelmän pilarin merkitystä sekä kunnollisen toisen pilarin tarvetta kaikissa jäsenvaltioissa. Ehdottamani ajatus koski EU:n tason vähimmäiseläkkeen määrittämistä. Sillä varmistettaisiin turvatut ja kohtuulliset tulot EU:n kansalaisille. Se ei kuitenkaan saanut valitettavasti riittävää myönteistä palautetta kollegoilteni. Toivon kuitenkin, että komissio esittää tulevaisuudessa tällaisen ehdotuksen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Mielestäni on hyödyllistä, että Eurooppa 2020 -strategialla tuetaan aktiivista ja tarkennettua työmarkkinapolitiikkaa, jolla edistetään ikääntyvien työntekijöiden, naisten, vähemmistöryhmiin kuuluvien ja pitkäaikaistyöttömien työllisyyttä. Kun tämä tavoite saavutetaan, uskon, että työssä olevien henkilöiden määrä lisääntyy EU:ssa ja talous kasvaa, millä on myönteinen vaikutus eläkejärjestelmien kestävyYTEEN EU:n tasolla.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Äänestin tänään Ria Oomen-Ruijtenin eläkkeitä koskevan mietinnön puolesta. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelijana minulla oli tilaisuus tehdä rakentavaa työtä esittelijän kanssa. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunto on suurelta osin sisällytetty Ria Oomen-Ruijtenin mietintöön. Pidän mietintöä harkittuna ja tasapainoisena ja katson, että sen keskipisteenä on ajatus, että jäsenvaltioissa olisi sovellettava toissijaisuusperiaatetta eläkkeiden suhteen. Tällä varmistetaan Alankomaiden pilarijärjestelmän riittävä turvaaminen.

En voi kuitenkaan missään nimessä tukea niitä mietinnön osia, joissa kehoitetaan ottamaan käyttöön jäsenvaltioiden eläkejärjestelmiä koskevia sitovia eurooppalaisia sopimuksia. Tämä on ristiriidassa kaiken sen kanssa, mitä Alankomaiden sosialistipuolue edustaa.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin ehdotetun asiakirjan mukaisesti, koska eläkkeet ovat yksi työntekijöiden oikeuksia ja velvollisuuksia koskevan järjestelmän perustavanlaatuisista tekijöistä. Ne ovat välttämättömiä näiden henkilöiden ja heidän perheidensä kohtuullisen elintason jatkumiselle erityisesti, kun on kyse riittävän tuen saamisesta henkilökohtaiselle ja perheen kunnolliselle elintasolle. Kun tästä kynnyksestä tehdään pitkän aikavälin tavoite, on selvää, että tarvitaan kestäviä eläkejärjestelmiä, joilla tarjotaan jonkinlaiset vähimmäistulot työntekijöille. Kunnioitan alhaalta ylöspäin suuntautuvaa toissijaisuusperiaatetta, jossa jäsenvaltioilla on ensisijaiset valtuudet ja vastuu uudistusten riittävydestä ja mahdollisuuksista, mutta Euroopan eläkejärjestelmiä on lähennettävä, jotta varmistetaan täysimääräinen ja todellinen työntekijöiden ja yritysten vapaa liikkuvuus sekä jäsenvaltioiden eri eläkejärjestelmien täydellinen ja vastavuoroinen tunnustaminen sekä yhdenvertaisuus. Vaikka tunnustan, että jäsenvaltioiden välillä on elinkustannuksia ja palkkatasoa koskevia eroja, jokaisessa jäsenvaltiossa ja koko EU:ssa on kuitenkin tarpeen ottaa käyttöön pitkän aikavälin lähentämistoimia, jotta edistetään kunnollista ja riittävää elinajanodotetta.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska mielestäni eläkejärjestelmillä koko Euroopan unionin alueella on jo nyt merkittäviä kestävyyttä koskevia ongelmia, jotka todennäköisesti vielä vaikeutuvat tulevaisuudessa. Tämän vuoksi asiaa on harkittava uudelleen. Jokaisen jäsenvaltion tekemä tarkastelu on kuitenkin suoritettava niin, että noudatetaan peruseriaatetta kunnollisten tulojen tarjoamisesta kohtuullisin kustannuksin ikääntyneille sen jälkeen, kun he ovat suorittaneet maksut koko elinikänsä ajan. Eläketason alentaminen alle toimeentulorajan, johon on ryhdytty joissain jäsenvaltioissa, on epäinhimillistä ja sitä on vältettävä.

Räikein hyväksikäyttöä koskeva esimerkki on Romania, jossa tämänhetkinen hallitus on päättänyt, että kaikkia eläkkeitä on leikattava rajusti ja verotettava, ja terveystakuusta peritään veroa. Romanian hallitus pyrkii toissijaisuusperiaatteen varjolla mahdollisesti luomaan nerokkaan eläkejärjestelmän poistamalla eläkeläiset fyysisesti, koska he eivät saa vähimmäistuloja ja lääkinnällistä apua. Mielestäni yksi EU:n tavoitteista tällä alalla pitää olla tiettyjen hallitusten eläkeläisiä vastaan kohdistuvien ylilyöntien hillitseminen.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän asiakirjan puolesta, koska kannatan sitä, että EU ja jäsenvaltiot koordinoivat useita eläkkeisiin liittyviä toimintalinjojaan tehokkaammin ja varmistavat naisia ja miehiä varten, että eläkejärjestelmät ovat riittävät, turvatut ja kestävä. On tärkeää erottaa eläkeoikeudet sukupuolen mukaan ja ottaa käyttöön erityiset arviointiperusteet, joita käytetään laskettaessa naisten eläkkeitä tavalla, jolla voidaan varmistaa miesten ja naisten taloudellinen riippumattomuus.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen. – (SV) Kun on kyse 6 kohdasta, me Ruotsin sosiaalidemokraatit päätimme kannattaa äänestyksessä sitä, että siitä poistetaan viittaus julkisten eläkevastuiden huomioon ottamisesta julkisen velan ja vajeen laskennassa. Syy tälle oli se, että pidämme riskinä, että tällainen yhteys eläkevastuiden ja velan vajeen laskennan kanssa voi lyhyellä aikavälillä aiheuttaa useita ei-toivottuja ja suhteettomia vaikutuksia tietyille jäsenvaltioille. Katsomme kuitenkin pitkällä aikavälillä, että jokaisen jäsenvaltion olisi otettava käyttöön menettelyitä, joiden perusteella julkiset eläkevastuut otetaan asianmukaisesti huomioon velan ja vajeen laskennassa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Keskimääräisen elinajan pidentyminen ja Euroopan päällelle kääntynyt väestöpyramidi aiheuttavat huomattavia haasteita ikääntyvälle yhteiskunnalle, jonka on varmistettava riittävät elinolot ikääntyneille sekä rooli, joka voi monessa tapauksessa olla ja jonka pitäisi olla aktiivinen. Kuitenkin, koska edessä on todellinen uhka perinteisten eläkejärjestelmien romahtamisesta, jäsenvaltioiden on urheasti ja välittömästi hyväksyttävä tarpeellisia toimia, joilla niiden sosiaaliturvajärjestelmä turvataan ja joissa ei ole kyse ainoastaan eläkeiän nostamisesta. On kuitenkin välittömästi painotettava uudistamista ja erilaisten mallien yhdistämisen mahdollisuutta. Niillä varmistetaan, että järjestelmiin ensi kertaa osallistuvat voivat vapaasti valita, minkä mallin perusteella he haluavat turvata vanhat päivänsä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämänhetkinen kriisi on korostanut ongelmaa, josta tuli vakava: sosiaaliturvajärjestelmien konkurssi. Todellisuudessa ikäpyramidin kääntyminen – väestön pidemmän iän aiheuttaman väestörakenteen muutoksen seurauksena – lähiaikoina uhkaa eläkejärjestelmien taloudellista kestävyyttä. Työttömien määrä lisääntyy ja toisaalta yhä enemmän varoja käytetään eläkemaksuihin. Lisäksi nuoret saapuvat työmarkkinoille yhä useammin myöhemmin, joten he eivät osallistu järjestelmän maksuihin. Koska emme halua, että ”vanhuudesta” tulee synonyymi

köyhyydelle, meidän on luotava taattuja vähimmäiseläkkeitä, joilla varmistetaan ikääntyneiden elämänlaatu. Tällaisella toimella autetaan poistamaan köyhyyttä ja annetaan ikääntyville mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään.

Kaikki nämä ongelmat sisältyvät komission eläkkeitä koskevaan vihreään kirjaan. Nyt tarvitaan EU:n tasolla koordinoituja useita toimintalinjoja. Olen sen vuoksi täysin samaa mieltä tämän mietinnön päätelmistä ja pidän myönteisinä aloitteita, joilla pyritään sukupolvien väliseen solidaarisuuteen, jonka perusteella kaikki eläkeläiset voivat saada tuloja kestävällä ja ihmisarvoisella tavalla.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mielestämme on valitettavaa, että esittämäämme vaihtoehtoista päätöslauselmaesitystä ei ole hyväksytty. Euroopan parlamentin jäsenten ja Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenten enemmistö valitsi siten komission ja neuvoston toteuttamat yhteiskuntavastaiset toimintalinjat ja oikeutti siten uusliberalistiset toimet, joita ne seuraavat ja joita ne haluavat kehittää.

He ovat tämän vuoksi unohtaneet monissa Euroopan unionin valtioissa olevat työntekijät, jotka ovat kamppailleet lakisääteisen eläkeiän nostamista vastaan ja pyrkineet turvaamaan hoitoon keskittyvän ja yleisen sosiaaliturvajärjestelmän; järjestelmän, jossa arvostetaan pienempiä eläkkeitä ja kunnioitetaan vanhuksia, jotta he voivat elää arvokkaasti ja jolla edistetään köyhyyden poistamista.

Esittämässämme vaihtoehtoisessa päätöslauselmassa todetaan, että eläkkeitä on mahdollista parantaa korottamatta lakisääteistä eläkeikää, kun on enemmän työpaikkoja – joissa kunnioitetaan oikeuksia – erityisesti nuorille, parempia palkkoja ja enemmän liiketoimien verotusta. Viimeaikaiset tutkimukset osoittavat esimerkiksi, että rahoitustapahtumista perittävä yleinen 0,1 prosentin vero lisäisi vuosittaisia tuloja noin 2,1 prosenttia bruttokansantuotteesta tai lähes 262 miljardia euroa.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen. – (GA) Euroopan unionissa on tällä hetkellä 23 miljoonaa pientä ja keskisuurta yritystä. Pienten ja keskisuurten yritysten osuus on 99 prosenttia kaikista EU:n yrityksistä, ja ne tarjoavat 100 miljoonaa työpaikkaa unionissa. On hyvin selvää, että kustannuksia ja luottojen saatavuuden puutetta koskeva kysymys on suurin ongelma pienille ja keskisuurille yrityksille tällä hetkellä.

Monella kannattavalla yrityksellä on edelleen ongelmia saada luottoa kohtuullisella korolla pankeilta. Kun otetaan huomioon, kuinka paljon pankkiala saa tukea Irlannin veronmaksajilta, tämä on uskomatonta ja mahdotonta hyväksyä. Muut kulut, kuten vuokrat, käyttömenot ja paikalliset maksut haittaavat myös pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukykyä näinä vaikeina aikoina.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin Ria Oomen-Ruijtenin riittäviä, kestäviä ja turvattuja eurooppalaisia eläkejärjestelmiä koskevan mietinnön puolesta. Mietintö on täynnä hyviä aikoja, mutta siitä jää komission vihreän kirjan tavoin epäilyksiä tämän keskustelun todellisista poliittisista tavoitteista. En voi olla ajattelematta, että komission keskeinen tavoite on valmistella yleistä mielipidettä eläkejärjestelmien asteittaista yksityistämistä varten. Sen jälkeen, kun panin merkille Euroopan ja Yhdysvaltojen yksityisten eläkerahastojen tappiot rahoituskriisin aikana, pidän mieluummin kiinni jakojärjestelmien sukupolvien välisestä solidaarisuudesta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Huolimatta siitä, että jatkuvasti viitataan toissijaisuusperiaatteeseen, tässä asiassa on kyse perustan luomisesta eläkejärjestelmien

yhdenmukaistamiselle Euroopan unionissa: jos ei eläkkeiden tason, niin ainakin rakenteen osalta. Kuinka voimme ääri-liberalistisessa ja yleismaailmallisessa Euroopassa uskoa, että tällaisessa yhdenmukaistamisessa on kyse jostain muusta kuin yksityisyrittäjien yksityisvakuutus sopimusten tekemisen kannustamisesta? Kyseessä on satojen miljardien eurojen mahdolliset markkinat. Samaan aikaan ensimmäisen pilarin mukaan maksettuja eläkkeitä – julkisia, pakollisia ja jakojärjestelmään perustuvia eläkkeitä – supistetaan vakaus- ja kasvusopimuksen seurauksena ja huomenna Angela Merkelin sopimuksen vaikutuksesta. Ammatilliset lisäeläkerahastot, joita haluttiin kehitettävän, ovat silti eläkerahastoja, ja me tiedämme, mikä osa niillä oli maailmanlaajuisessa rahoituskriisissä. Me tiedämme myös, missä asiassa ne toimivat hyvin rahoituskriisin aikana: ne veivät säästäjät perikatoon. Voidaan vain esittää huolenaiheita säällittävistä vakavaraisuussäännöksistä, joita niihin sovelletaan jopa Euroopassa. Sosiaaliturvajärjestelmä kokonaisuudessaan ja erityisesti eläkejärjestelmä on yksinomaan jäsenvaltioiden toimivallassa. Taloudellisen ongelman lisäksi on ratkaistava myös väestötieteellinen ongelma. Euroopan unionilla on suuri vastuu näissä asioissa, mutta EU:n taso ei ole asianmukainen näihin asioihin puuttumiseksi.

Catherine Grèze (Verts/ALE), kirjallinen. – (FR) Tässä Euroopan eläkejärjestelmiä koskevassa mietinnössä on kyse erittäin arkaluonteisesta aiheesta. Vaikka asiakirjaan sisältyy todella myönteisiä seikkoja, ei ole hyväksyttävää, että vanhuusvakuutusjärjestelmää harkitaan talousarviota koskevien edellytysten näkökulmasta, jolloin kannustetaan rahastoivia eläkejärjestelmiä. Puollan sukupolvien välistä solidaarisuutta, mutta en voi äänestää sellaisen mietinnön puolesta, jolla edistetään rahastoivien eläkejärjestelmien kehittämistä.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää tätä asiakirjaa koskevassa äänestyksessä. Siihen sisältyy monta erittäin myönteistä kohtaa, mutta valitettavasti myös tiettyjä ajatuksia, joita vastustan. Työntekijöiden liikkuvuuden esteiden poistaminen tekemällä eläkkeistä siirrettäviä, kansallisten eläkejärjestelmien monimuotoisuuden kunnioittaminen, sukupuolten tasa-arvon puutteen ja miesten ja naisten työhön ja eläkkeisiin liittyvien puutteiden vähentäminen mukaan lukien työmarkkinoiden ikääntyneet työntekijät, ja laajemman irtisanomissuojan tarjoaminen vanhemmille työntekijöille, ovat kaikki tässä mietinnössä tehtyjä suosituksia, joita pidän erittäin myönteisinä. Äänestin kuitenkin tyhjää muiden kohtien vuoksi. Niihin kuuluu esimerkiksi se, että mietinnössä kannustetaan yksityisiä säästöjärjestelmiä.

Mathieu Grosch (PPE), kirjallinen. – (DE) Eläkkeisiin liittyviä käytäntöjämme on mukautettava yhä vanhempaan yhteiskuntaan johtavan väestörakenteen muutoksen ja talouskasvun, valtionalouden sekä talous- ja rahoituskriisin takaiskujen vuoksi. Tämä mukauttaminen on sopusoinnussa Euroopan sisämarkkinoiden loppuun saattamisen, Eurooppa 2020 -strategian työllisyystavoitteiden ja julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyuden kanssa.

Pidän myönteisenä tätä ehdotusta ennen kaikkea sen vuoksi, että se mahdollistaa tehokkaamman eläketurvan, joka on kestävä ja turvallinen. Olen vakuuttunut siitä, että eläketurvan ansiosta ikääntyneemmät EU:n kansalaiset voivat elää ihmisarvoista elämää. Sen pitäisi olla lisäksi palkkio koko heidän työelämästään. Jos haluamme, että huomispäivän EU:n kansalaiset ovat motivoituneita työssään ja avoimia rajatylittävälle toiminnalle, on tärkeää tarjota heille jo tällä hetkellä mahdollisuus riittävään ja kestäväan eläketurvaan, jota yhdenmukaistetaan EU:n tasolla. Vastuu eläketurvasta kuuluu kuitenkin edelleen jäsenvaltioille, mikä merkitsee, että eläkejärjestelmät kuuluvat ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan ja EU:n ainoana tehtävänä pitäisi olla jäsenvaltioiden koordinoitu ohjaaminen.

Tältä osin periaatteet sukupolvien välisestä solidaarisuudesta ja kansallisesta solidaarisuudesta olisi erityisesti otettava huomioon. Toissijaisuusperiaatteeseen olisi liityttävä se, että kaikkien eläkejärjestelmien pitäisi olla kansalaisten siirrettävissä.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Vaikka tähän asiakirjaan sisältyy myönteisiä näkökohtia, kuten se, että siinä pidetään työllisyyden edistämistä tärkeänä eläkejärjestelmien kestävyuden tai työmarkkinaosapuolten aseman varmistamiseksi, siinä on kuitenkin muita näkökohtia, joita on vaikea tukea. Äänestin sen vuoksi tyhjää tästä asiakirjasta.

Elinajanodotteen ja eläkeiän välistä yhteyttä koskevan 24 kohdan poistaminen on kuitenkin tärkeä voitto Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmälle, joka halusi puolustaa näin eurooppalaista sosiaalista mallia toisin kuin mihin tässä toimessa pyrittiin. Itse asiassa tiettyjen sosiaaliryhmien elinajanodote laskee heidän työolojensa ja vaikeuksien, joita he kohtaavat, kun he pyrkivät saamaan ennaltaehkäisevää ja lääkinnällistä hoitoa, vuoksi. Meidän on varmistettava, että kaikki EU:n kansalaiset voivat elää eläkkeellä arvokkaasti.

Richard Howitt (S&D), kirjallinen. – (EN) Työväenpuolueen Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät tämän eläkkeitä, ikääntyvien yhteiskuntien haasteita ja kaikkialla EU:ssa esiintyviä menopaineita koskevan ei-sitovan mietinnön puolesta. Pidämme myönteisenä sitä, että tässä mietinnössä todetaan selvästi, että eri jäsenvaltioissa ei ole olemassa ”yksi koko sopii kaikille” -lähestymistapaa eläketurvaan vaan että EU voi selkeästi tarjota lisäarvoa ajatusten vaihdon ja koordinoinnin avulla.

Äänestimme sen puolesta, että poistetaan 8 kohta, joka koskee sitä, että yksityinen velka otetaan huomioon julkisen talouden kestävyyttä koskevassa arvioinnissa, koska me katsomme, että tämänhetkinen markkinatilanne ei tue tällaista arviointia. Meillä on myös huolenaiheita Solvenssi II -tyyppisten pääomavaatimusten soveltamisesta eläkkeisiin, koska tämä voi mahdollisesti nostaa kustannuksia, mutta ei lisää Yhdistyneen kuningaskunnan työnantajien tukemien ammatillisten lisäeläkkeiden turvallisuutta. Yhdistyneen kuningaskunnan järjestelmällä, johon sisältyvät työväenpuolueen hallituksen aikana käyttöön otetut eläketurvarahastot, tarjotaan korkeatasoinen turva eläkejärjestelmän jäsenille ja edunsaajille.

Työväenpuolueen Euroopan parlamentin jäsenet pyrkivät edelleenkin varmistamaan, että valtion kassaan työnantajansa välityksellä tai yksityisesti säästäville henkilöille varmistetaan todellinen eläketurva, jota he tarvitsevat tunteakseen olonsa turvalliseksi, kun he jäävät eläkkeelle.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Väestörakenteen muutokset, toisin sanoen jo jonkin aikaa havaittavissa ollut väestöpyramidin kääntyminen pääläelleen, sekä elinaikaodottemme pidentyminen, mistä voimme onneksi nauttia ja mikä mahdollistaa sen, että ikäihmiset pysyvät pidempään terveinä ja aktiivisina ja osallistuvat pidempään yhteiskuntaan, pakottavat meitä kehittämään strategian, jolla tuodaan eläkkeiden maailmaan uutta yhteenkuuluvuutta ja yhdenmukaisuutta. Eurooppalaisten eläkejärjestelmien välillä on suuria eroja, mikä aiheuttaa uusille jäsenvaltioille ja heidän kansalaisilleen lisäongelmia, koska eriytetyn (usean pilarin) eläkejärjestelmän luominen on niin toivottavaa riskien hajautumisen vuoksi. Rahoitus- ja talouskriisi on osoittanut, että mikään eläkejärjestelmä ei ole turvassa, mutta että suuret budjettivajeet, suurtyöttömyys ja hyvin rajalliset mahdollisuudet lisätä verotaakkaa ja muita maksuja vaikuttavat kielteisesti etenkin maksuperusteisiin järjestelmiin, ja tiettyjen jäsenvaltioiden, kuten Liettuan oli jopa toteutettava erittäin voimakkaita toimia, eli leikattava eläkkeitä, mitä ei mielestäni pitäisi

sallia ja hyväksyä. Jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkensa ja estettävä tällaiset leikkaustoimet, jotka ovat tuskallisia kaikkein köyhimmille. Äänestin tyhjää tästä mietinnöstä, koska monet ehdotetut päätökset ovat yhteiskunnallisesti arkaluonteisia, ja lisäksi mietinnön etuja ja riskejä ei arvioida tarpeeksi erityisesti, kun on kyse eläkeiän pidentämisestä tai siitä, että jäsenvaltiot menettävät eläkepolitiikkaa koskevaa toimivaltuuttaan.

Peter Jahr (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin tyhjää Euroopan eläkejärjestelmiä koskevasta Euroopan parlamentin mietinnöstä. Vaikka on periaatteessa myönteistä, että Euroopan unioni tarkastelee, miten se voi tukea jäsenvaltioiden pyrkimyksiä tarjota riittäviä eläkkeitä, eläkepolitiikka on yhä edelleen kunkin jäsenvaltion vastuulla. EU:n pitäisi tämän vuoksi toteuttaa toimia äärimmäisen harkitsevasti ja kansalliset olosuhteet huomioon ottaen. Kyseiset päätökset eivät ole kuitenkaan erityisen suotuisia Saksan ammatillisen lisäeläkejärjestelmän mallille. Minun mielestäni EU:n tasolla ei pitäisi säätää lainsäädäntöä, jolla vaarannetaan ammatilliset lisäeläkejärjestelmät, joita on otettu käyttöön menestyksellisesti monissa Euroopan valtioissa. Tältä osin tarvitaan kuitenkin vielä huomattavia parannuksia.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE), kirjallinen. – (LV) Kannatin äänestyksessä mietintöä riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittämisestä, koska uskon, että muutokset nykyisiin eläkemalleihin ovat tarpeen niiden kestävyys turvaamiseksi. Tällä hetkellä Euroopan valtioilla on riski siitä, että tulevat sukupolvet eivät voi saada eläkkeitä, joilla varmistetaan kunnollinen vanhuusturva. Meidän on tunnustettava, että elämme tällä hetkellä tulevien sukupolvien kustannuksella. Me lainaamme, jotta voimme maksaa tämänhetkiset eläkkeet. Tähän on saatava muutos. Eläkejärjestelmien on oltava tasapainoisia siten, että voimme kattaa menot nykyisillä tuloilla. Muut ratkaisut merkitsevät, että elämme yli varojemme. Tämä voidaan toteuttaa eri tavoin, mutta meidän on myös myönnettävä, että emme voi enää luottaa siihen, että saamme eläkettä heti, kun olemme täyttäneet 60 vuotta. Eläkeikää on nostettava asteittain kaikkialla Euroopassa ja sen on lähestyttävä 70 vuoden kynnystä. Tämä on yksi tavoista varmistaa, että sosiaaliturvakuluista ei synny taakkaa Euroopan valtioiden talouksille.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Ria Oomen-Ruijtenin mietintö perustuu heinäkuussa 2010 annettuun komission vihreään kirjaan ja kysymyksiin, joita Euroopan parlamentti on esittänyt Euroopan eläkejärjestelmien riittävydestä ja kestävydestä. Tämä asiakirja edeltää tulevaa valkoista kirjaa, johon sisältyy yleinen tarkastelu 27 jäsenvaltiosta ja suunnitelma ohjeista, joita EU antaa jäsenvaltioilleen. Tähän odotetaan tehokasta vastausta. Oma reaktioni lukiessani mietintöä oli myönteinen, minkä vuoksi äänestin sen puolesta. Tämä esitys on varmasti liian konservatiivinen, kun otetaan huomioon, mitä pitäisi tehdä. Voimme kuitenkin pitää sitä hyvänä lähtökohtana, koska se antaa yleiskuvan 27 eri valtion eläkejärjestelmästä. Euroopan eläkefoorumin perustaminen voi olla erinomainen tilaisuus avata keskustelu EU:n toimielinten ja asianmukaisten työmarkkinaosapuolten välillä. Lopullisena tavoitteena on mukauttaa eläkejärjestelmiä ja suhteuttaa niitä maailmaamme vaikuttavien väestörakenteen ja taloudellisten muuttujien perusteella.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestin tätä mietintöä vastaan, koska siinä kannatetaan pääomaan perustuvia eläkejärjestelmiä jakoperäisten julkisten eläkejärjestelmien kustannuksella ja nostetaan eläkeikää. Siinä kannatetaan myös lähestymistapaa, joka aiheuttaisi lisää turvattomuutta ikääntyneille työntekijöille, koska siinä kannatetaan joustavia eläkkeitä, joissa yhdistetään työssäkäynti ja eläkkeellä olo.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Panin hyvin tyytyväisenä merkille tämänpäiväisen äänestyksen Ria Oomen-Ruijtenin riittäviä, kestäviä ja turvattuja Euroopan eläkejärjestelmiä koskevasta mietinnöstä. Eläkkeiden pitäisi olla minun mielestäni turvattuja ja vakaita erityisesti tällä Euroopan väestön ikääntymisen ja rahoituskriisin ajankohdalla. Tämänhetkisten tilastojen perusteella käy selvästi ilmi, että ongelma pahenee ja että Euroopan väestörakenteen muutokset ovat kiistattomia. Asiantuntijat ovat osoittaneet, että tällä hetkellä EU:ssa neljä työssäkäyvää ihmistä tukee yhtä eläkeläistä, mutta 50 vuoden kuluttua heitä on vain kaksi.

Tästä syystä on selvää, että eläkejärjestelmää koskevat täydentävät toimet ja uudistukset ovat välttämättömiä. Sen vuoksi meidän on pyrittävä lisäämään jäsenvaltioiden kansainvälistä toimintaa, jotta varmistetaan, että eläkejärjestelmien koordinointi on toimivaa ja tehokasta. Kun Euroopan parlamentti hyväksyy mietinnön, se ilmoittaa selkeästi, että ikään tai sukupuoleen perustuvaa syrjintää ei voida hyväksyä, ja tämä on erityisen tärkeää, kun otetaan huomioon yhteiskunnallinen keskustelu miesten ja naisten tasa-arvosta työpaikalla.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (FR) Kuukausien työ Euroopan eläkejärjestelmän kestävydestä, kunnianhimoisen mietinnön laatiminen, kompromissien neuvottelemineen tuntikaupalla ilman, että mainitaan se kiistaton seikka, että monet Euroopan unionin hallitukset ovat ryhtyneet uudistamaan eläkejärjestelmiä, ja etusijan antaminen maksukauden pidentämiselle on minusta äärimmäisen pintapuolista toimintaa. Todellisen tilanteen kieltäminen on törkeää piittaamattomuutta. Euroopan parlamentti ei puutu keskeiseen kysymykseen, koska se aiheuttaa eripuraisuutta!

Paheksun tällaista tapaa harjoittaa politiikkaa: sen sijaan, että pyritään hinnalla millä hyvänsä yksimielisyyteen, Euroopan parlamentti on valinnut periaatteessa väärän menetelmän.

Sen velvollisuus on tarkastella johdonmukaisia ja rohkeita toimintalinjoja. Tätä kansalaiset odottavat, kun eläkejärjestelmät, jotka ovat Euroopan sosiaalisen mallin todellisia palkintoja, ovat vaarassa.

En voi sen vuoksi tukea mietintöä, josta on tullut turhanpäiväinen, koska siinä ei oteta huomioon todellista tilannetta.

Toine Manders (ALDE), kirjallinen. – (NL) Alankomaiden Vapauden ja demokratian kansapuolueen (VVD:n) valtuuskunta Euroopan parlamentissa äänesti tänään Euroopan eläkkeitä koskevasta vihreästä kirjasta laadittua valiokunta-aloitteista mietintöä vastaan, koska siihen sisältyi useita epäselvyyksiä ja virheitä. Kannatamme useita parannuksia, kuten valtion- ja ammatillisten lisäeläkejärjestelmien asianmukaisen yhdistämisen kannustamista jäsenvaltioissa ja eurooppalaista seurantajärjestelmää ammatillisen liikkuvuuden lisääntymisestä, jotta kaikki kansalaiset tietävät, mitä he voivat odottaa eläkkeeltään ja tehdä omia valintojaan. Kasvava työttömyys, rahoitusmarkkinoiden ongelmat, korkea valtionvelka ja hidas talouskasvu saattavat kuitenkin aiheuttaa vaikeuksia jäsenvaltioiden eläkemaksuja koskeville velvoitteille, ja tämä vaikuttaa vakaus- ja kasvusopimukseen ja siten euron vakauteen.

Lisäksi yhä ikääntyvämpi väestö vaikuttaa merkittävästi moniin jäsenvaltioihin, koska ne eivät säästä niin paljon kuin Alankomaat. Sen vuoksi tarvitaan eläkejärjestelmien yhdenmukaistettua valvontaa, ja joidenkin jäsenvaltioiden pitäisi järjestää eläkejärjestelmänsä eri tavalla. Emme kuitenkaan halua, että Alankomaiden

eläkejärjestelmään kajotaan millään tavalla. Tämän varmistamiseksi, vaikka äänestimme monien mietintöön sisältyvien hyvien kohtien puolesta, emme tukeneet mietintöä kokonaisuudessaan. VVD:n valtuuskunta Euroopan parlamentissa: Hans van Baalen, Jan Mulder ja Toine Manders.

David Martin (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Sen alusta (1 kohdasta) loppuun (61 kohtaan) saakka käy selväksi, että pääasiallinen vastuu eläkkeistä kuuluu toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioille, ja EU:n tehtävä on varmistaa mahdollisuuksien mukaan koordinointi ja jakaa parhaita käytäntöjä.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (FR) Tässä mietinnössä kannatetaan vastuuttomasti lakisääteisen eläkeiän nostamista ja esitetään tekopyhästi, että asiasta järjestetään sosiaalinen ja kansalaisvuoropuhelu ja sen tulos otetaan asianmukaisesti huomioon. Valitettavasti vaikuttaa siltä, että tarvittavaa kansanäänestystä ei toteuteta. Kuten oli odotettavissa, tällä pyritään myös yksityistämään maksuperusteiset eläkejärjestelmät, joiden tehokkuuden tunnettiin kaikki. Mietinnössä ehdotetaan eläkkeiden muuttamista rahoitustuotteiksi eläkerahastojen sisämarkkinoilla, joilla vallitsee vapaa ja oikeudenmukainen kilpailu. Minä äänestän tätä asiakirjaa vastaan ja tuomitsen sen jyrkästi.

Nuno Melo (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Väestörakenteen muutoksen muodostama vakava ongelma, toisin sanoen väestöpyramidin vähittäinen kääntyminen pääläelleen, sekä elinaikaodottemme pidentyminen, mikä mahdollistaa sen, että ikäihmiset pysyvät pidempään terveinä ja aktiivisina ja osallistuvat pidempään yhteiskuntaan, pakottavat meitä kehittämään strategian, jolla tuodaan eläkkeiden maailmaan uutta yhteenkuuluvuutta ja yhdenmukaisuutta. Tämän uuden tilanteen vuoksi on toteutettava aloitteita, joilla määritellään uudelleen nuorten ja ikääntyneiden tulevaisuus sekä sukupolvien ja kansalaisten välinen solidaarisuus, millä edistetään siten kestäviä, turvattuja ja riittäviä tuloja eläkkeelle siirtymisen jälkeen.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (ES) Äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan, koska en pidä hyväksyttävänä hyökkäystä työntekijöiden oikeuksia vastaan. Siinä kannatetaan eläkemaksuvuosien lisäämistä, eläkeiän nostamista ja julkisten eläkejärjestelmien vähittäistä yksityistämistä. Mielestäni tällaisilla toimenpiteillä pyritään luomaan eläkejärjestelmiä, joilla tarjotaan etua rahoitussektorille, ja niillä ei pyritä edistämään julkisia eläkejärjestelmiä, jotka ovat oikeudenmukaisempia, kestävämpiä, turvattumpia ja hyödyllisempiä Euroopan kansalaisten kannalta. Lisäksi vastustan sitä, että vähitellen luodaan yhteiskuntavastainen Eurooppa, jota hallitsevat markkinat ja rahoitusalan valta, mikä on suistanut meidän tähän kriisiin kunnianhimmolla ja liiallisella ahneudellaan. Sitä palkitaan käsittämättömällä tavalla, jos julkiset eläkejärjestelmät yksityistetään. En voi myöskään hyväksyä, että päätöslauselmassa, jossa korostetaan sosiaalisen vuoropuhelun merkittävää tehtävää, puolustetaan yhteiskuntavastaisia toimia, kuten eläkeiän nostamista, jonka eurooppalaisten enemmistö on hylännyt valtaviin yleislakkojen perusteella.

Louis Michel (ALDE), *kirjallinen*. – (FR) Työllisyydestä, sosiaaliasioista ja osallisuudesta vastaavan komission jäsenen László Andorin mukaan eläkeläisten määrä kaksinkertaistuu vuoteen 2060 mennessä verrattuna aktiiviväestöön, joka pystyy rahoittamaan eläkkeitä. Sen vuoksi on tärkeää pohtia eläkejärjestelmien tulevaisuutta. Vaikka tämä kysymys kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, tämä ei saa estää Euroopan unionia tarjoamasta apua jäsenvaltioiden asioiden käsittelylle, jotta Euroopan kansalaisille varmistetaan riittävä, vakaa ja kestävä eläkejärjestelmä. Riittävä ja asianmukainen eläke EU:n jäsenvaltiossa on välttämätön täydennys kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskevalle periaatteelle. Talous-

ja rahoituskriisi osoittaa sellaisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan tarpeen, johon sisältyvät väestörakenteelliset ja sosiaaliset samoin kuin taloudelliset ja rahoitukselliset näkökohdat.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Toivon, että parlamentti ei pyri ainoastaan esittämään mietintöjä ja äänestämään. On välttämätöntä tarkastella EU:n jokaista 27 eläkejärjestelmää. Luotan siihen, että tämän alan sääntöjen laajamittainen rikkominen Latviassa paljastuu. Hallitus yrittää jatkuvasti ratkaista budjettivajeongelman eläkkeiden kustannuksella. Tämän vuoksi Latvian eläkeläisistä on tullut hallituksen riskinotto toiminnan panttivankeja. Useimmissa tapauksissa Latvian eläkkeet ovat alle virallisen toimeentulotason. Tilannetta mutkistaa hallituksen päätös pidättää lisäeläkkeitä koskevat maksut. Tällä voi olla erittäin surullisia seurauksia. Äänestin puolesta siinä toivossa, että Latvian tilanteesta tehdään riippumaton arvio.

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Euroopan unionin vauraus vähenee edelleen merkittävästi, mikä näkyy etenkin työmarkkinoiden suojakausien menetyksenä. Jokaisen valtion on puututtava väestörakenteen muutoksiin ja eläkejärjestelmiensä taloudellisen kannattavuuden puutteeseen. Yksityisillä eläkkeillä, joilla piti antaa täydentävää tukea, ei ole tarjottu paljon puhuttua helpotusta eläkejärjestelmille, vaan niillä on aiheutettu valtioneläkkeille vieläkin enemmän painetta. Tätä taustaa vasten esimerkiksi Unkarin kansalaisten on ollut lähestulkoon pakko palata valtion järjestelmään. Tältä osin perusteettomat lupaukset eläkerahastojen palauttamisesta ovat myös ongelmallisia, mikä kävi ilmi talous- ja rahoituskriisin aikana. Tällaisiin häiriöihin EU:n tasolla liittyy usein monenlaisia ongelmia esimerkiksi eläkemaksujen hyvitysten suhteen, jotka avasivat oven väärinkäytöksille. Eläkkeitä koskevia yksityiskohtia säännellään eri tavoin eri jäsenvaltiossa, ja näin on toimittava myös vastaisuudessa, minkä vuoksi torjun voimakkaasti tämän mietinnön.

Claudio Morganti (EFD), *kirjallinen*. – (IT) Haluaisin ilmaista tukeni Ria Oomen-Ruijtenin mietinnölle eläkejärjestelmien tulevaisuudesta Euroopassa, koska siinä osoitetaan selvästi periaate, mihin eurooppalaisten toimien ja aloitteiden pitäisi perustua: toissijaisuusperiaatteeseen. Kun pyritään vastaamaan todelliseen tarpeeseen, eli Euroopan eläkejärjestelmien uuteen arvioimiseen muuttuneiden väestörakenteellisten, taloudellisten ja yhteiskunnallisten olosuhteiden vuoksi, on päätetty, että jäsenvaltiot voivat toimia joustavasti yleisen eurooppalaisen ohjauksen puitteissa. Tilanteet ja olosuhteet eri valtioissa ovat liian erilaisia, jotta voisimme ajatella yhteisten sitovien sääntöjen laatimista. Sen vuoksi päätös kunnioittaa toissijaisuuden tärkeää periaatetta oli hyvä.

Franz Obermayr (NI), *kirjallinen*. – (DE) Väestöpyramidi kääntyy ennen pitkää pääläelle EU:ssa: yli 55-vuotiaat ovat väestön suurin osa, elinajanodote jatkaa nousuaan, syntyvyys pysyy alhaisena ja nuoret aloittavat työelämänsä vieläkin myöhemmin. Olemme kaikki tietoisia tämän vaikutuksista: merkittävästi ikääntyvä väestö ja eläkkeiden rahoittamiseen liittyvät suuremmat ongelmat. Jäsenvaltioissa tarvitaan perheystävällisempää politiikkaa: mieleissäni on esimerkiksi perheveron käyttöönotto tuloverolain yhteydessä. Perheiden panostus sukupolvien välisen sopimuksen turvaamisen olisi otettava huomioon sosiaalialan lainsäädännössä siten, että sosiaalivakuutusmaksuja vähennetään asteittain. Näitä näkökohtia ei oteta mietinnössä riittävästi tai ollenkaan huomioon. Paljon ylistetty massamaahanmuutto on väärä tapa turvata eläkkeemme. Eläkepolitiikan olisi pysyttävä jäsenvaltioiden toimivallassa. Äänestin sen vuoksi tätä mietintöä vastaan.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Kannatin tämpäpäiväisessä äänestyksessä sitä, että vakaita ja turvattuja eurooppalaisia eläkejärjestelmiä koskeva mietintö hyväksytään. Tulevaisuuden eläkekysymys on Puolan lisäksi ongelma kaikkialla Euroopan unionissa. Euroopan parlamentti vahvisti mietinnössä, että jäsenvaltiot ovat eläkejärjestelmiä koskevissa kysymyksissä vastuussa kansallisten eläkejärjestelmien hallinnoimisesta. EU:n toimielimet tukevat kuitenkin jäsenvaltioiden toimia toissijaisuusperiaatteen perusteella.

Minun mielestä tärkeä asia on se, että on kiinnitetty huomiota naisiin eläkejärjestelmissä kohdistuvaan syrjintään, ja meidän olisi ratkaistava tämä seikka. Samalla nykyiset väestörakenteelliset muutokset, jotka johtavat ikääntyvään väestöön, aiheuttavat ongelmia vakaan eläkkeen käyttöönotolle. Eläkeläisten määrä lisääntyy, mutta työmarkkinoilla toimivien henkilöiden määrä vähenee.

Toinen tärkeä kysymys on niiden nuorten ongelma, jotka eivät löydä työtä työmarkkinoiden tilanteen vuoksi. Tässä asiassa on tärkeää, että enemmän ihmisiä työllistetään ja että heidän pitäisi pysyä työsuhteessa mahdollisimman pitkään.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Ria Oomen-Ruijtenin mietintöä, koska uskon, että perustan luominen yhteistä eurooppalaista eläkejärjestelmää koskevalle merkittävälle tavoitteelle, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon toissijaisuusperiaate, on tärkeä askel kohti todellista yhteiskuntapoliittista yhdentymistä. Lainsäädäntökehys on varmasti monimutkainen, mutta komission eläkejärjestelmiä koskevassa valkoisessa kirjassa jo osoitetaan, mihin suuntaan unioni pyrkii. Mietinnössä pyritään nimenomaan ottamaan käyttöön riittäviä, kestäviä ja turvattuja arviointiperusteita ja siinä kehoitetaan jäsenvaltioita tarkastelemaan asiaa, julkistamaan ehdotuksia ja työskentelemään yhdessä, jotta avoimen koordinoitimenetelmän välityksellä laaditaan todellinen yhteinen suunnitelma. Keskustelemme talouden ohjausjärjestelmää koskevasta paketista EU:n tasolla, jotta uudistamme vakaus- ja kasvusopimusta ja otamme käyttöön yhteiset säännöt. Mikään valtio ei voi välttää eläkeuudistusta, jos se aikoo saada taloutensa kuntoon. Tästä syystä minusta on järkevää, että myös tällä alalla on yhteiset säännöt, koska vakaus- ja kasvusopimuksen valvonta ja täytäntöönpano olisi paljon helpompaa.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämä mietintö riittävästä, kestävästä ja turvatuista Euroopan eläkejärjestelmistä on tärkeä askel koordinoitipolitiikan täytäntöönpanolle Euroopan unionissa. Vaikka tämä ala kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, eläkejärjestelmät ovat suoraan sidoksissa rahoitusmarkkinoihin, ja ne ovat yksi vakaus- ja kasvusopimukseen kuuluvista aloista. Väestörakennetta koskevista syistä, joista olemme kaikki tietoisia, on välttämätöntä harkita strategiaa, jolla lisätään eläkkeiden yhteenkuuluvuutta ja yhtenäisyyttä. Meidän on luotava aloitteita, joilla määritellään uudelleen nuorten ja ikääntyneiden tulevaisuus sekä sukupolvien ja ihmisten välinen solidaarisuus, millä edistetään siten kestäviä, turvattuja ja riittäviä tuloja eläkkeelle siirtymisen jälkeen. Eri eläkejärjestelmien välillä Euroopassa on selviä eroja, mutta on tärkeää luoda yhteinen foorumi määrittelemällä selkeästi vastuun jako. Tällä tavoin on mahdollista luoda yhdessä kestävä ja turvallinen järjestelmä; nykyaikainen järjestelmä, jossa tunnustetaan vapaus liikkua Euroopassa, joka perustuu oletukseen, että liikkuvuus on välttämätöntä erityisesti nuorille sukupolville ja luonnollisesti tehokkaille ja toimiville työmarkkinoille. Näistä syistä äänestin mietinnön puolesta.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Romaniassa oli marraskuussa 2009 5,54 miljoonaa eläkeläistä, ja julkiseen eläkejärjestelmään osallistui 5,65 miljoonaa henkeä.

Euroopan unionin painopisteenä on nyt ja tulevaisuudessa riittävien ja kestävien eläkkeiden tarjoaminen EU:n kansalaisille. Näiden tavoitteiden saavuttaminen ikääntyvässä Euroopassa on merkittävä haaste, ja jäsenvaltioiden on valmistauduttava tähän uudistamalla eläkejärjestelmiään. Jäsenvaltioiden on parannettava eläkkeiden riittävyyttä torjumalla sukupuolista syrjintää työmarkkinoilla siten, että palkkaeroja vähennetään kymmenen prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Julkista eläkejärjestelmää on vahvistettava yksityisen järjestelmän kustannuksella. Emme saa yksityistää julkista eläkejärjestelmää pelkästään sen vuoksi, että varmistamme eläkerahastojen vakauden nykyisille ja tuleville eläkeläisille.

Vaikka suuntaus Euroopan tasolla on eläkeiän nostaminen, sitä olisi sovellettava joustavasti työalojen ja työolojen raskauden perustella, ja työvuosien määrä olisi myös otettava huomioon. Työpaikkojen luomiselle tarvitaan aktiivista tukea. Työn laatua on myös parannettava, jotta lisätään niiden henkilöiden määrää, jotka rahoittavat aktiivisesti tulevia eläkkeitään.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Eläkejärjestelmien saattaminen kestäviksi on yksi tärkeimpiä haasteita poliitikoille, jos he haluavat säilyttää yhteisen hyvän ja yhteiskuntarauhan. Vaikka EU:n toimivaltuudet ovat rajalliset tällä alalla, oli tärkeää, että Euroopan parlamentti antaa kantansa komission vihreän kirjan jälkeen. Tämä tehtiin, kun Ria Oomen-Ruijtenin hyvin kattava mietintö hyväksyttiin. Siinä vahvistetaan tarve uudistaa eläkejärjestelmiä, koska yli 65-vuotiaiden suhde työssäkäyviin nähden on kehittynyt epäsuotuisasti. Lisäksi päätöslauselma on äskettäin annetun Eurobarometrin mukainen. Siitä käy ilmi Euroopan kansalaisten viisaus ja kypsyyt, sillä 73 prosenttia heistä katsoo, että heidän on työskenneltävä pidempään voidakseen säästää vanhuuden varalle. Vallitseva ajatus työelämän pidentämisestä yli 65 vuoden ikärajan jälkeen on saanut kuitenkin yleisön keskuudessa ristiriitaisen vastaanoton. Tämä voi olla kuitenkin onni onnettomuudessa, koska on otettava välttämättä käyttöön muita keinoja. Pelkästään kotimaassani Belgiassa, jossa ikääntyneiden työntekijöiden työllisyysaste on yksi matalimmista Euroopan unionissa, on kiireellinen tarve rohkaista belgialaisia työntekijöitä pysymään pidempään työmarkkinoilla.

Crescenzo Rivellini (PPE), kirjallinen. – (IT) Parlamentti äänesti tänään riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittämistä koskevan mietinnön puolesta. Komissio, joka ottaa huomioon väestörakenteen kehityksen ja talous- ja rahoituskriisin vaikutuksen, päätti, että eläkepolitiikan nykyaikaistamiseksi on tarpeen ryhtyä koordinoituihin toimiin seuraavilla aloilla: eläkejärjestelmien mukauttaminen, kestävyys, työelämän ja eläkkeiden keston välinen tasapaino, liikkuvuudelle aiheutettujen esteiden poistaminen, eläkejärjestelmien suurempi avoimuus ja vakavaraisuuden turvaaminen.

Haluamme tässä mietinnössä tunnustaa eri vastualueet ja pitää niitä yllä, jotta luodaan kestävä ja turvattu järjestelmä, jolla voidaan varmistaa riittävät eläkkeet jäsenvaltion tasolla. Kyseessä on nykyaikainen järjestelmä, jossa tunnustetaan erityisesti uuden sukupolven liikkumisen tarve ja tarjotaan ratkaisuja nykyaikaa ja myös lähitulevaisuutta varten.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Huolimatta siitä, että mietintöön on sisällytetty äänestyksen tuloksena sosiaalista omaatuntoa koskevia ratkaisevia näkökohtia, siihen sisältyy vielä joitain valitettavia seikkoja, joiden vuoksi äänestin lopullisessa äänestyksessä tyhjää. Tämä on kyseessä 21 kohdan siinä osassa, jossa pyydetään, että jäsenvaltiot parantavat kansalaisten mahdollisuuksia turvautua yksityisiin säästöohjelmiin.

Licia Ronzulli (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan eläkejärjestelmät ovat yhä huolestuttavammassa tilassa. Meidän on toimittava nyt, jotta varmistetaan, että miehillä ja naisilla on yhtäläiset mahdollisuudet, jolloin turvataan tällä hetkellä eläkkeelle jäävät ja ne henkilöt, jotka ovat juuri ottamassa ensi askeliaan työmarkkinoilla. Naiset ansaitsevat Euroopassa edelleen keskimäärin 18 prosenttia vähemmän kuin miehet. Tämän palkkaeron pääasiallinen vaikutus on ilmeinen eläkeiässä: naisilla on vähemmän eläkettä, koska he ovat ansainneet vähemmän koko työuransa aikana. Tämän vuoksi naiset kärsivät miehiä enemmän pitkäaikaisesta köyhyydestä. Meidän on erityisesti kriisiaikana sisällytettävä sukupuolinäkökulma kaikkiin toimintalinjoihin ja otettava käyttöön kansallisia toimia, joista sovitaan ja joita koordinoidaan EU:n tasolla. Äänestin Ria Oomen-Ruijtenin mietinnön puolesta, koska se on mielestäni hyvä kompromissi, jolla voidaan tukea jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten välistä vuoropuhelua eläkejärjestelmien uudistamisesta.

Oreste Rossi (EFD), kirjallinen. – (IT) Me tuemme vihreään kirjaan liittyvää mietintöä riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittämisestä, koska komissio pyrkii auttamaan jäsenvaltiota, mutta ei ota vastuuta pois eri jäsenvaltioilta, joiden on arvioitava elinajanodotteen ja lakisääteisen eläkeiän välistä yhteyttä. Sillä pyritään poistamaan rajatylittävää liikkuvuutta koskevat ongelmat ja perustamaan Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jonka vastuulla on koordinoitijärjestelmän käyttöönotto hätätilanteissa ja jäsenvaltioiden tukeminen.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin 27 jäsenvaltiolla on erilaiset eläkejärjestelmät. Ylösalaisin kääntyneen väestöpyramidin ja elinajanodotteen kasvu edellyttää, että laaditaan eurooppalainen strategia eläkkeiden yhteenkuuluvuuden ja yhdenmukaisuuden vahvistamiseksi Euroopan unionissa. Haluaisin kuitenkin mainita puutteet, jotka ovat ilmeisiä, kun on kyse työvoiman liikkuvuudesta eri jäsenvaltioiden välillä. On tapauksia, joissa eläkeoikeuksia ei siirretä riittävästi Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä. Meidän on tältä osin edistettävä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.

Meillä on toisaalta moraalinen velvollisuus turvata kansalaisten oikeus nauttia eläkkeistä, jotka takaavat kohtuullisen toimeentulon.

Peter Skinner (S&D), kirjallinen. – (EN) Voin tukea tämän mietinnön yleisiä tavoitteita, koska siinä pyritään luomaan eläketurvalle kestävä lähestymistapa. Vihreän kirjan pohjalta laadittava sääntely saa mielestäni valvojat ajan tasalle turvattua ja kestävä eläkejärjestelmää varten tarvittavan johdonmukaisuuden ylläpitämiseksi.

Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien tämänhetkinen monimuotoisuus sekä eläketurvan laajuus ja perusteellisuus, on tärkeää, että komissio noudattaa parlamentin toivetta siitä, että pääomaa koskevia vaatimuksia ei määrätä vakuutusalan tai pankkialan vaatimusten mukaisesti. Minun mielestäni eläkkeitä voidaan ja niitä pitäisi tarkastella erillään niiden omista varojen riittävyttä koskevista vaatimuksista.

Todellista eurooppalaista lähestymistapaa koskeva tarve on ensisijaisen tärkeä, kun otetaan huomioon, että tulevien sukupolvien on väestönkehityksen suuntauksen vuoksi pidettävä yllä kalliita järjestelyitä, ylikuormitettuna ja että aikaisemmillä sukupolvilla on mahdollisesti vastassaan köyhyys.

Alyn Smith (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä mietinnössä on monta myönteistä seikkaa. En voi kuitenkaan kannattaa sitä kokonaisuudessaan. On aivan oikein, että parlamentin pitäisi olla huolissaan kotimaidemme hallitusten tarjoamasta eläketurvasta ja on oikein, että meidän pitäisi jakaa parhaita käytäntöjä. En voinut

kuitenkaan tukea mietintöä kokonaisuudessaan, koska olen eri mieltä siitä, että EU:lla pitäisi olla joku muu tehtävä eläkkeiden alalla kuin tietojen jakaminen. Parhaat viranomaiset, jotka huolehtivat eläkkeistä ja kaikista sosiaalisista asioista, ovat kansalliset tai paikalliset viranomaiset, emme me. Tässä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä pyydetään liikaa keskitettyä valvontaa, joka ei mielestäni toimi eikä tarjoa lisäarvoa.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Ikääntyvän väestön aiheuttama ongelma kohdistuu meihin voimakkaasti, ja jäsenvaltioiden on tehtävä kriisin vuoksi leikkauksia. Emme saa kuitenkaan antaa väestön ikääntymistä koskevan ongelman houkutella meitä uuteen eurooppalaiseen velkakriisiin. Niiden jäsenvaltioiden, jotka saavat aikaan säästöjä, ei pitäisi tehdä tätä harkitsemattomasti. Päätöslauselmassa korostetaan, että eläkejärjestelmän ensimmäinen pilari on tärkein. Tämä edellyttää tervettä ja tasapainoista kansallista talousarviota. On sanomattakin selvää, että säännölliset tulot ovat turva köyhyyttä vastaan. Olen tyytyväinen, että naisten eläkeoikeudet tunnustetaan ja sukupuolten tasa-arvoa painotetaan enemmän ja että tunnustetaan se, että ikääntyneiden syrjintää työmarkkinoilla ei saa sallia. Päätöslauselmassa kiinnitetään asianmukaisesti huomiota kertyneiden eläkeoikeuksien siirrettävyyteen. Kukaan ei nykyään työskentele samassa yrityksessä tai jopa kotimaassaan koko elämänsä. Yhdentyneessä Euroopassa on erittäin tärkeää, että kansalaiset voivat siirtää nämä oikeudet. Euroopan parlamentti pyytää sen vuoksi komissiota koordinoimaan eläkkeiden siirrettävyyttä paremmin EU:n tasolla.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Ria Oomen-Ruijtenin laatima mietintö vihreästä kirjasta ”Riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen” on tärkeä panos keskusteluun Euroopan eläkejärjestelmien tulevaisuudesta. Jäsenvaltioiden olisi mielestäni laadittava säännöksiä, joilla niiden kansalaisille varmistetaan riittävä eläketurva. Kannustamme jäsenvaltioita ottamaan käyttöön järjestelmän, jolla voidaan parhaiten turvata myös kohtuullinen elintaso kaikille ja erityisesti heikoimmassa asemassa oleville yhteiskuntaryhmille. Kannatin äänestyksessä 24 kohtaa, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan kannustamaan ikääntyneitä töihin myöntämällä verotusta ja sosiaaliturvaa koskevia poikkeuksia.

Äänestin myös sen puolesta, että helpotetaan työn ja eläkkeellä olon yhdistämistä ja otetaan käyttöön ennaltaehkäiseviä toimia, jotta yritysten olisi vaikeampi irtisanoa ikääntyneitä työntekijöitä.

Äänestin eläkeiän nostamista vastaan, koska katson, että tietynikäisiä työhaluisia ja -kykyisiä henkilöitä olisi kannustettava eikä pakotettava tekemään työtä erityisesti ajankohdalla, jolla työttömyysaste 27 jäsenvaltion EU:ssa on 10 prosenttia ja 20 prosenttia nuorten keskuudessa.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Komission eurooppalaisia eläkejärjestelmiä koskeva vihreä kirja, jonka pääoman poliittisten edustajien liittouma Euroopan parlamentissa (sosiaalidemokraatit, konservatiivit ja liberaalit) hyväksyi tänään käsitellyssä mietinnössä, on ruohonjuuritason vastainen hirviö. Sen tarkoituksena on muodostaa perusedellytys uudelle ruohonjuuritason vastaiselle EU:n kilpailukykyä koskevalle suunnitelmalle, jonka tavoitteena on tuhota Euroopan sosiaaliturvajärjestelmät ja korvata ne yksityisillä ja yksilöllisillä vakuutuksilla, uudella lypsylehmällä, jota lypsetään työntekijöiden kustannuksella pääoman edun vuoksi. Käytännössä julkisten varojen käyttö sosiaaliturvaan, eläkkeisiin ja hyvinvointiin päätetään. Kolmen pilarin järjestelmällä valtioneläke supistetaan vaivaistalon tasolle, ja näin avataan ovet niin sanotun kolmannen pilarin yksityisvakuutuksille. Esitetään kehoituksia eläkeiän nostamiseksi, ja tämä riippuu

elinajanodotteesta; työtä tehdään toisin sanoen hautaan saakka. Kreikan kommunistinen puolue äänesti EU:n epäonnistunutta ja työläisten vastaista Euroopan eläkejärjestelmiä koskevaa asiakirjaa vastaan. Tämän kehityksen vuoksi haluaisimme huomauttaa, että työntekijöiden on noustava pian ja joukoittain kapinaan sekä päätettävä nämä uudet turvajärjestelyiden vastaiset toimet ja uudet julmat hyökkäykset, joita pääoma ja porvarihallitukset järjestävät EU:n kilpailukykyä koskevan suunnitelman perusteella.

Thomas Ulmer (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin eläkkeitä koskevasta vihreästä kirjasta laaditun Oomen-Ruijtenin mietinnön puolesta. Neuvottelujen tulokset ovat Saksan kristillisdemokraattisen mielestä asianmukaiset ja tarjoavat kunnollisen perustan myöhemmin seuraavalle valkoiselle kirjalle. Jatkossa on tärkeintä Saksan työeläkkeiden ja virkaiän säilyttäminen ja konkurssiriskiltä turvaaminen nykyisten sitoumuksien suhteen. Työeläkkeitä ei saa missään tapauksessa siirtää pakolliseen eurooppalaiseen järjestelmään.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Olen tyytyväinen, että esittelijä tunnustaa Euroopan eläkejärjestelmien huomattavat puutteet ja sen, että joidenkin jäsenvaltioiden kansalaisilla, esimerkiksi liettualaisilla, on muitakin vaikeuksia. Kotimaani eläkeläisten elämä ei ole helppoa. Siitä on tullut viime aikoina entistäkin vaikeampaa. Liettualaisten eläkeläisten kuukausieläkettä vähennettiin viime vuonna viidellä prosentilla. On tullut aika lopettaa kahden eri mittapuun soveltaminen. Joissain Euroopan maissa, kuten Liettuassa, hallitus väittää, että kriisi on ohi ja talous alkaa vähitellen toipua. Kun meidän pitäisi toteuttaa konkreettisia toimia, johtajamme toteavat, että he eivät löydä tarvittavia varoja eläkkeiden saattamiseksi aiemmalle tasolle. He julistavat yhtäkkiä, että kriisi ei olekaan vielä ohi. Talouden kestävyys on tärkeää eläkejärjestelmiemme uudistamisessa, mutta niin on myös riittävien tulojen tarjoaminen. Todellista kestävyyttä ei saada aikaan ilman, että eläkkeiden riittävyys varmistetaan. Ikääntyvä yhteiskunta ja taloudelliset paineet osoittavat, että työmarkkinamme muuttuvat. Tämä on otettava huomioon, kun eläkejärjestelmiämme uudistetaan. Työmarkkinoiden joustavuuden ja turvallisuuden välinen tasapaino tukee taloutemme sopeutumiskykyä ja edistää siten osaltaan kestäviä, turvattuja ja oikeudenmukaisia eläkkeitä.

Peter van Dalen (ECR), kirjallinen. – (NL) Eurooppa ja eläkkeet: tämä on arkaluonteinen kysymys. Monet jäsenvaltiot harkitsevat järjestelyjä, joilla vähennetään kansallisia velkoja sitomalla eläkerahastot velkoihin. Merkel ja Sarkozy ovat jo suoraan maininneet eläkkeiden keskittämistä suunnitelmassaan yhtenäisestä ja keskitetysti hallinnoitavasta Euroopasta. Vastustan kaikenlaista eläkkeiden sääntelemistä EU:n tasolla. Eläkejärjestelmät järjestetään eri tavoilla eri jäsenvaltioissa. Niitä on melkein mahdotonta vertailla. Lisäksi eläkejärjestelmät eri jäsenvaltioissa vaihtelevat huomattavasti eläkkeiden määrän, luotettavuuden ja valvonnan suhteen. En halua, että Alankomaiden vahva eläkejärjestelmä kärsii joidenkin muiden jäsenvaltioiden kaaoksen vuoksi.

Pidän kuitenkin järkevänä, että jäsenvaltioiden olisi jaettava tietoja eläkejärjestelmistään toistensa kanssa ja että niiden olisi pyrittävä ratkaisemaan tällä tavoin erityiset ongelmat. Viittaan tässä esimerkiksi yliopistotutkijoihin, jotka muuttavat toiseen jäsenvaltioon, jonka veroviranomaiset perivät täydentäviä maksuja eläkkeistä, joihin he ovat säästäneet muualla. Tällaiset ylilyönnit olisi saatava loppumaan, mutta tämä ei tarkoita, että meidän pitäisi uudistaa koko järjestelmää luomalla eurooppalainen malli.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, jossa jäsenvaltioita kannustetaan varmistamaan, että eläkkeet ovat kestäviä ikääntyvien yhteiskunnan haasteiden ja EU:hun kohdistuvien menopaineiden vuoksi. Pidän myönteisenä

sitä, että tässä mietinnössä todetaan selvästi, että eri jäsenvaltioissa ei ole olemassa ”yksi koko sopii kaikille” -lähestymistapaa eläketurvaan vaan että EU voi selkeästi tarjota lisäarvoa ajatusten vaihdon ja koordinoinnin avulla.

Yksityisen velan sisällyttämistä arvioon julkisen talouden kestävydestä ei pitäisi ottaa mukaan tähän mietintöön, koska nykyinen markkinatilanne ei tue tällaista arviointia. Lisäksi pääomavaatimusten soveltaminen eläkkeisiin voisi mahdollisesti lisätä kustannuksia ilman, että työnantajien rahoittamien ammatillisten lisäeläkkeiden turvaa lisätään. Tästä ei pitäisi tehdä pakollista, kun on olemassa turvajärjestelmä; esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa aikaisemman työväenpuolueen hallituksen aikana käyttöönotettu eläketurvarahasto, jolla tarjotaan korkeatasoinen turva eläkejärjestelmän jäsenille ja edunsaajille.

Minä ja Työväenpuolueen kollegani pyrimme edelleenkin varmistamaan, että valtion kassaan työnantajansa välityksellä tai yksityisesti säästävillä henkilöille varmistetaan todellinen eläketurva, jota he tarvitsevat tunteakseen olonsa turvalliseksi, kun he jäävät eläkkeelle.

Iva Zanicchi (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Ria Oomen-Ruijtenin mietinnön puolesta, vaikka hyväksytty asiakirja on mielestäni liian varovainen ja siinä viitataan toistuvasti toissijaisuusperiaatteen merkitykseen. Uskon kuitenkin, että tämän mietinnön, jonka jälkeen julkaistaan komission valkoinen kirja, ansiosta voidaan jatkaa jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten tehokasta työsuhdetta Euroopan eläkejärjestelmien uudistamista koskevasta vaikeasta kysymyksestä.

Päätöslauselmaesitys B7-0094/2011

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestän tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska uskon, että liittymisneuvottelut Kroatian kanssa saadaan päätökseen vuoden 2011 ensimmäisen puoliskon aikana, mikäli tarvittavia uudistuksia jatketaan. Tämän aikaansaamiseksi Kroatian on tässä viimeisessä vaiheessa pyrittävä kaikin keinon vahvistamaan julkista hallintoa ja oikeuslaitosta, edistytävä korruption torjuntaa koskevissa toimissa, varmistettava kattava yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa, jatkettava yksityistämistä ja toteutettava uudistussuunnitelmia. Äänestän tämän päätöslauselman puolesta, koska siinä suositellaan Kroatian ja Slovenian välisen rajakysymyksen välityssopimusta ja koska muiden kahdenvälisen kiistojen – kuten rajakiistoissa Serbian, Montenegron ja Bosnia ja Hertsegovinan kanssa – ratkaisussa on edistytty. Vaikka Kroatian on vielä saatava neuvottelut päätökseen kuudesta yhteisön säännöstöä koskevasta poliittisesta luvusta, uskon, että vuonna 2010 saavutetut hyvät tulokset toimivat pohjana Kroatian viranomaisille, jotta ne toteuttavat viimeiset ponnistelut neuvottelujen päätökseen saattamiseksi.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (LT) Äänestän tämän Kroatian vuoden 2010 edistymiskertomusta koskevan päätöslauselman puolesta. Parlamentti vahvistaa tässä asiakirjassa, että Kroatia on edistynyt merkittävästi neuvotteluissa maan liittymisestä Euroopan unioniin. Olen samaa mieltä päätöslauselman kohdasta, että liittymisneuvottelut Kroatian kanssa voidaan saattaa päätökseen vuoden 2011 alkupuoliskolla edellyttäen, että tarvittavia uudistuksia jatketaan määrätietoisesti muun muassa vahvistamalla julkista hallintoa ja oikeuslaitosta, torjumalla korruptiota, varmistamalla pakolaisten paluun pysyvyys, tekemällä kattavaa yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja jatkamalla vaikeuksissa olevien telakoiden yksityistämistä

ja niitä koskevien uudistussuunnitelmien toteuttamista. Nämä ovat erittäin tärkeitä edellytyksiä, ja niiden asianmukainen täytäntöönpano tai ainakin huomattava edistyminen edellä mainituilla aloilla osoittaa Kroatian sitoumusta ja halukkuutta tulla EU:n jäsenvaltioksi.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Olin samaa mieltä tästä päätöslauselmaesityksestä, jonka perusteella Euroopan parlamentti tukee Kroatian liittymistä Euroopan unioniin. Kroatian liittymisellä on sekä eurooppalainen että alueellinen ulottuvuus ja se kannustaisi muita Länsi-Balkanin maita käynnistämään ja panemaan määrätietoisesti täytäntöön liittymiseen vaadittavia uudistuksia. Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut ovat edenneet merkittävästi, mutta muun muassa julkisen hallinnon ja oikeuslaitoksen, korruption ja pakolaisten paluun alan perusteelliset uudistukset on vielä saatava toteutettua. Kroatian on edistytävä huomattavasti kahdenvälisten kiistojen ratkaisemisessa naapurimaiden kanssa, joista voidaan mainita esimerkkinä rajakysymykset Serbian, Montenegron sekä Bosnia ja Hertsegovinan kanssa, jotta nämä kiistat eivät muodostuisi esteeksi EU:n laajentumisen jatkumiselle Kroatian liittymisen jälkeen.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Kroatian edistymiskertomuksen hyväksymisen puolesta, koska mielestäni EU:n liittymisprosessi osoittaa, että tilanne on parantunut merkittävästi tällä alalla. Perusoikeuksien kunnioittaminen, pakolaisten tilanne ja telakoiden yksityistäminen ovat pisimmälle edistyneitä neuvottelulukuja. Pidän tässä yhteydessä myönteisenä rauhansopimuksen täytäntöönpanoa ja kaikkea, mitä siihen liittyy. Yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa on välttämätöntä neuvotteluiden onnistuneelle loppuunsaattamiselle. Toivon, että Kroatian viranomaiset sallivat tulevaisuudessa, että tutkijat saavat tarvittavat asiakirjat. Yksi asiakirjassa mainituista kysymyksistä on sotarikosoikeudenkäynnit. Oikeuden eteen joutuvia ei tuomita tai he saavat symbolisen rangaistuksen. Haluan korostaa, että oikeudenmukaisen oikeusjärjestelmän soveltaminen on tärkeää kaikille ehdokasvaltioille.

Tulevalta jäsenvaltiolta ei voida hyväksyä 1990-luvun konfliktien perintöön liittyviä ongelmia ja vähemmistöjen oikeuksien puuttumista. Tällä alalla tarvitaan lainsäädännöllisiä toimia. On toivottavaa, että puheenjohtajavaltio Unkari pyrkii saattamaan neuvottelut loppuun vuoden 2011 ensimmäisen kuuden kuukauden aikana ja että Kroatia pääsee maaliviivan yli ajoissa. Sen liittyminen lähettää myönteisen viestin alueelle ja vahvistaa EU:n uskottavuutta tämän prosessin ehdollisuuden suhteen. Haluaisin lopuksi vahvistaa Romanian varauksettoman tuen Kroatian liittymiselle EU:hun.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kroatian vuoden 2010 edistymiskertomuksessa osoitetaan Kroatian hallituksen määrätietoisuutta täyttää Euroopan unionin jäsenyyttä koskevat arviointiperusteet. Euroopan unionilla on kuitenkin vastassaan ensimmäistä kertaa sellainen tilanne, että suurin osa Kroatian kansalaisesta ei usko, että liittyminen EU:hun hyödyttää maata. Tämä on vastakohta edellisellä kahdella kerralla liittyneiden Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden huomattavalle optimismille. Kroatian vuoden 2010 edistymiskertomuksessa korostetaan EU:n toimielinten huolta tästä tilanteesta. Sen vuoksi viranomaisille ja kansalaisyhteiskunnalle on esitetty pyyntö pyrkiä vakuuttamaan kroatialaiset, että EU:n jäsenyydellä on myönteinen vaikutus heidän maahansa. Pidän myönteisinä Kroatian viranomaisten toimia ja heidän kunnianhimoaan saada liittymisneuvottelut päätökseen tähän kevääseen mennessä.

Kroatiaa on myös onniteltava siitä, että näin pitkän konfliktin runtelema valtio on voinut edistyä merkittävästi yhteisön säännösten täytäntöönpanossa. Lisäksi kaikkia mainintoja

siitä, että Kroatian liittymistä mahdollisesti lykätään, voidaan pitää puolihuolimattomasti esitettyinä kommentteina.

Antonio Cancian (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin päättäväisesti tämän mietinnön puolesta, koska Kroatia jatkaa aivan oikein niiden uudistusten toteuttamista, mitkä ovat tarpeellisia jäsenyydelle EU:ssa. Mielestäni Kroatia on taloudellisella tasolla valmis kohtaamaan muut EU:n jäsenvaltiot. Se on maailmanlaajuisesta kriisistä huolimatta onnistunut pitämään yllä tietynlaista makrotaloudellista vakautta erityisesti kehittämällä palvelu- ja matkailualan infrastruktuuria. Kroatiaa olisi kannustettava hyödyntämään täysin voimavarojaan ja erityisesti maantieteellistä asemaansa strategisena yhteytenä Länsi-Euroopan ja Balkanin alueen välillä sekä Keski-Euroopan, Adrianmeren ja Välimeren välillä. Infrastruktuurin kehittämisen jatkaminen voi tarjota valtavat mahdollisuudet maalle. Kun tämä pidetään mielessä, sen yhteistyö Euroopan unionin kanssa Euroopan laajuisen liikenneverkon, Euroopan laajuisen energiaverkoston ja Euroopan laajuisen televerkon – jotka vaikuttavat myös Kroatian alueeseen ja joita voitaisiin kehittää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuusjärjestelmäksi yhteistyössä EU:n kanssa – osien täytäntöönpanemiseksi on hyvin tuloksetta. Neuvottelut päättyivät vuoden 2011 ensimmäisellä puoliskolla, kun liittymisprosessi saadaan päätökseen. Olen varma, että tämä saadaan toteutettua määräaikaan mennessä.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Haluaisin kiittää Kroatiaa merkittävästä edistymisestä, jota on saavutettu liittymisneuvotteluiden päättämiseksi tarvittavissa tavoitteissa. Uskon vakaasti, että Kroatian nopea liittyminen kannustaa muita Länsi-Balkanin valtioita panemaan täytäntöön liittymiseen vaadittavia uudistuksia. Pidän myönteisinä Kroatian hallituksen pyrkimyksiä ottaa vahva kanta kaikkia korruptionmuotoja vastaan, mutta kehotan Kroatian viranomaisia vahvistamaan edelleen korruptionvastaisten elinten hallinnollisia valmiuksia ja edistämään edelleen poliittisen vastuun kulttuuria. Panen tyytyväisenä merkille naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon alalla saavutetun edistyksen, koska naisilla on noin 25 prosenttia parlamentin paikoista ja lähes puolet julkisen sektorin hallinnollisista viroista, mikä on osoitus sukupuolten tasa-arvon edistymisestä. Johtavassa asemassa olevien naisten osuus yrityksissä on kuitenkin edelleen alhainen ja sukupuoleen perustuvat palkkaerot edelleen olemassa. Pyydän siksi edelleen edistämään aktiivisesti naisten osallistumista taloudellisiin ja poliittisiin päätöksentekokelelimiin ja panemaan nopeasti täytäntöön sukupuolten tasa-arvoa koskevan lain, samapalkkaisuuden periaate mukaan luettuna.

Daniel Caspary, Ingeborg Gräßle, Elisabeth Jeggle, Andreas Schwab, Thomas Ulmer ja Rainer Wieland (PPE), kirjallinen. – (DE) Me tuemme vahvasti Kroatian nopeaa liittymistä Euroopan unioniin. Kroatian kansalaisilla on suuria odotuksia tästä jäsenyydestä. Ne voidaan täyttää kuitenkin ainoastaan, jos Kroatia on todella valmis liittymään ja kaikki jäsenyyttä koskevat arviointiperusteet täyttyvät. Kroatia on jo pidemmällä tässä prosessissa kuin monet nykyiset EU:n jäsenet liittymishetkellä.

Komission edistyskertomus osoittaa kuitenkin selvästi, että joillain aloilla on vielä paljon tehtävää. Tämä antaa toivoa liittymisneuvotteluiden nopeasta loppuunsaattamisesta. Tämänpäiväisen päätöksen ei pitäisi kuitenkaan herättää odotuksia. Perusteellisuus on meille tärkeämpää kuin nopeus, ja luotettava täytäntöönpano on tärkeämpää kuin lupaukset. Emme saa toistaa aikaisempia virheitä. Mikään muu ei ole Euroopan unionin tai Kroatian ja sen kansalaisten etujen mukaista. Äänestimme tänään sen vuoksi tyhjää.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestän tämän Kroatian vuoden 2010 edistyskertomusta koskevan päätöslauselman puolesta, koska uskon, että liittymisneuvottelut Kroatian kanssa saadaan päätökseen vuoden 2011 ensimmäisen puoliskon aikana, mikäli tarvittavia uudistuksia jatketaan. Kannatan laajentumista, mikäli ehdokasvaltiot täyttävät ennalta määrätyt arviointiperusteet. Mitä enemmän valtioita on eurooppalaisissa hankkeissa, sitä parempi se on EU:lle ja sen kansalaisille, jotka nauttivat rauhan, vapauden, demokratian, edistyksen ja hyvinvoinnin yhtenäisestä alueesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kroatia täyttää jäsenyyttä koskevat arviointiperusteet kiistattomasti, ja se on tehnyt työtä jatkaakseen tällä tiellä huolimatta muista ongelmista, joita sen edessä on nykyisessä kansainvälisessä tilanteessa. Se on hyvä esimerkki valtiosta, joka pyrkii liittymään Euroopan unioniin. En voi olla huomaamatta, että kroatialaiset ovat viimeisten selvitysten mukaan epäluuloisia maansa liittymisestä tulevaisuudessa unioniin, ja he ovat kriittisiä EU:n toimista. Sen sijaan, että kyseenalaistetaan Kroatian kansalaisten mielipide, uskon, että heidän epäilyjensä vuoksi on pohdittava vakavasti, miten Euroopan unionia on johdettu. Minusta on valitettavaa, että esittelijä on päätöslauselmaesityksessään päättänyt antaa mielipiteitä seksuaalista suuntautumista ja perustuslaillista suojelua koskevista asioista, millä ei ole mitään tekemistä todellisten kysymysten kanssa, vaan joiden olisi kuuluttava jäsenvaltioiden toimivallan piiriin.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämä päätöslauselma koskee vuoden 2010 edistymiskertomusta Kroatian liittymisestä EU:hun; kyseessä on Euroopan parlamentin sitoumus, jossa ei ole säästelyä diplomaattisia ponnisteluja. Pidän myönteisinä liittymisneuvotteluissa, jotka pitäisi saada loppuun vuoden 2011 ensimmäisen puoliskon aikana, saavutettua edistystä sekä kaikkia muita EU:hun liittyviä Länsi-Balkanin valtiota koskevia komission ponnisteluja.

Minusta on valitettavaa, että Kroatian parlamentti ja hallitus eivät ole edistyneet toivotusti perustuslain tarkistamisessa erityisesti, kun on kyse hajauttamisesta ja julkishallinnon uudistamisesta – erityisesti vähentämällä poliittisia kytköksiä – korruption torjumisesta sekä lehdistönvapaudesta. Toivon, että kaikki mietinnössä ilmaistut ongelmat ratkaistaan tai että niitä ainakin vähennetään, jotta liittyminen järjestetään nopeasti ja jotta se voi toimia liikkeelle-panevana voimana naapurivaltioiden liittymiselle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä on tärkeää panna merkille, että valtaosa Euroopan parlamentin jäsenistä ei ole tyytyväinen Eurobarometrin tulokseen, jonka mukaan suurin osa Kroatian väestöstä katsoo, että liittyminen EU:hun ei hyödytä heitä. Mitä voidaan tehdä tämän mielikuvan torjumiseksi? Vastaus on, kuten aina, lisätä propagandaa ja pyrkiä manipuloimaan todellisuutta siitä, missä EU:ssa on kyse.

Samoja vanhoja uusliberalistisia opinkappaleita otetaan esiin: valtion puuttumista talouteen vähennetään, luodaan avoimet ja kilpailukykyiset markkinat tuhoamalla julkiset palvelut, muutetaan työsuhteita pääoman hyväksi niiden ”jäykkyyden” varjolla ja poistetaan itsemääräämisoikeus riippumattomalla hankkeella Kroatian kehittämiseksi.

Lopuksi mietinnössä tehdään hyvin selväksi, kuka hyötyi Naton hyökkäyksestä ja Jugoslavian hajoamisesta. Kroatialla on etuoikeutettu sijainti: se on tärkeä liikennekäytävä idän ja Lähi-idän tuonti- ja vientimarkkinoille. On selvää, että liittymisellä EU:hun ei edistetä Kroatian ja sen kansalaisten oikeutta kehitykseen, vaan ennen kaikkea suurvaltojen ja niiden taloudellisten ryhmittymien hyötyä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Kroatia on edistynyt viime aikoina huomattavasti EU:n jäsenyyden tiellä ja se on luultavasti pian EU:n 28. jäsenvaltio. EU:n ja Kroatian neuvottelijat sulkiivat vuonna 2010 11 neuvottelulukua ja saivat loppuun yhteensä 28 lukua (vaaditusta 35:stä). Viime vuoden saavutus osoittaa Kroatian määrätietoisuutta jatkaa uudistuksia ja antaa kansalaisilleen pian oikeus hyötyä EU:n jäsenyydestä. Brysselissä 22. joulukuuta 2010 järjestetyssä viimeisimmässä EU:n ja Kroatian ministereiden välisessä kokouksessa neuvottelijat saivat päätökseen kolme tärkeää lukua, jotka koskivat oikeusasioita, vapautta ja turvallisuutta, ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa sekä ympäristöä. Näiden neuvottelulukujen loppuun saaminen osoittaa, että Kroatian oikeusjärjestelmää on vahvistettu ja että samanaikaisesti usealla alalla on tapahtunut edistystä, kuten Kroatian ja kansainvälisen yhteisön laajemmassa sotilasoperaatioiden ja siviiliasioiden alan yhteistyössä (ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikka) ja paremman ilman ja veden laadun takaamisessa Kroatian väestölle (ympäristö).

Neuvottelut Kroatian liittymisestä EU:hun alkoivat lokakuussa 2005. EU:n jäsenvaltiot tukevat vahvasti Kroatian liittymistä joistain logistisista ongelmista huolimatta, ja monet niistä odottavat nopeaa edistymistä, jotta jäljellä olevat seitsemän neuvottelulukua saadaan suljettua vuoden 2011 loppuun mennessä.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin päätöslauselman puolesta. Kroatialla on selvästi paikka Euroopan unionissa. En kuitenkaan äänestä uuden jäsenyyden puolesta, ellei unionin talousarviota lisätä huomattavasti. Uutta laajentumista ei voida toteuttaa ilman, että unioni saa lisää varoja.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Äänestyksessä ilmaisemani kanta parlamentin ulkoasiainvaliokunnan päätöslauselmaan Kroatian edistymisestä jäsenyyttä silmällä pitäen on epäluottamuksen osoitus Euroopan unionin tarjoamaa hyötyä kohtaan. Tämän jakaa mielipidetiedustelujen mukaan valtaosa kroatialaisista. On valitettavaa, että hirvittävän konfliktin jälkeen riippumattomuuden ja itsenäisyyden saaneen valtion viranomaiset eivät ole halunneet levätä ennen kuin he saattavat maan yleisen mielipiteen vastaisesti vieraan vallan ikeen alle. Äänestin Maastrichtin sopimusta vastaan. Äänestin Euroopan perustuslakia vastaan. Olisin äänestänyt Lissabonin sopimusta vastaan, jos hallituksellani olisi ollut rohkeutta esittää sitä Ranskan kansalaisille. Toivon, että kroatialaisilta kysytään suoraan maansa liittymisestä Euroopan unioniin ja että heidän tahtoaan, toisin kuin ranskalaisten, irlantilaisten ja alankomaalaisten tahtoa, kunnioitetaan. Ei ole todellakaan mahdollista äänestää sellaisen päätöslauselman puolesta, jossa pahoitellaan, että sitä tai tätä seksuaalista poikkeavuutta harjoittavien vähemmistöjen kohtalo ei ole keskeinen huolenaihe, jossa kannatetaan tehokasta propagandaa, jolla käännetään kielteiset mielipidemittaukset ja jossa kannustetaan samoja taloudellisia virheitä, joihin meidän maamme syyllistyivät.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin Kroatian edistymistä koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Siinä vahvistetaan sen aikaansaamat toimet, jotka koskevat sen tulevaa liittymistä Euroopan unioniin. Kroatian liittymisellä on monia etuja, kuten rauhan ja vakauden vakiinnuttaminen Balkanin alueelle ja EU:n aseman vahvistaminen tällä alueella. Hyväksymässämme asiakirjassa otetaan esille asioita, jotka ovat edelleen ongelmallisia ja joiden vuoksi Kroatian on jatkettava työtä, kuten korruption – joka on yksi suurimmista vitsauksista maassa – torjuminen ja tuen tarjoaminen paluumuuttajille, mikä on vielä riittämätöntä. Toivon, että Kroatia jatkaa tällä myönteisellä tiellä.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen . – (LT) Äänestin tämän Kroatian vuoden 2010 edistyskertomusta koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta, koska Euroopan parlamentti vahvistaa tässä asiakirjassa sen seikan, että Kroatia on edistynyt neuvotteluissa maan liittymiseksi Euroopan unioniin. Liittymisneuvottelut Kroatian kanssa voidaan saattaa päätökseen melko nopeasti, jos tarvittavia uudistuksia jatketaan ja toteutetaan määrätietoisesti. On tarpeen jatkaa julkisen hallinnon ja oikeuslaitoksen vahvistamista, torjua korruptiota, varmistaa pakolaisten paluun pysyvyys ja tehdä kattavaa yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja niin edelleen. Lisäksi Kroatian hallituksen on puututtava kiireellisesti talouden rakenteellisiin heikkouksiin ja kiinnitettävä enemmän huomiota alueelliseen yhteistyöhön, jotta kahdenväliset ongelmat naapurien kanssa ratkaistaan. Nämä ovat erittäin tärkeitä edellytyksiä, ja niiden asianmukainen täytäntöönpano tai ainakin huomattava edistyminen edellä mainituilla aloilla osoittaa Kroatian sitoumusta ja halukkuutta tulla EU:n jäsenvaltioksi. Uskon, että Kroatian liittyminen rohkaisisi Länsi-Balkanin muita valtioita pyrkimään nopeammin jäsenyyteen EU:ssa.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Parlamentin tavoitteena Kroatian vuoden 2010 edistymiskertomusta koskevassa päätöslauselmassa oli kiittää Kroatian tekemiä monia parannuksia, jotka tuovat maata yhä lähemmäksi Euroopan unionia. Kroatian saavutukset viime vuosien ajan on mainittava, koska perustuslakiin on tehty merkittäviä muutoksia, jotta sitä mukautetaan 27 muun jäsenvaltion perusasiakirjojen perusteella. Oikeuslaitoksesta on pyritty tekemään puolueeton ja riippumaton. Sotarikoksista on käyty oikeudenkäyntejä ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon alalla on edistytty merkittävästi. Olen täysin samaa mieltä tästä päätöslauselmaesityksestä, koska uskon vahvasti, että Kroatia ansaitsee olla jäsenvaltio. Ei ole epäilystäkään siitä, että on tehtävä vieläkin enemmän erityisesti korruption torjunnan alalla, mutta tosiasia on, että tämä maa on edistynyt merkittävästi tiellään Euroopan unionin jäsenyyteen.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska me kaikki haluamme vakaan ja vauraan naapurisuusalueen. Nämä pyrkimykset voidaan täyttää ainoastaan, jos Länsi-Balkanin valtiot integroidaan EU:hun ja euroatlanttisiin rakenteisiin. Kroatia on alueella sijaitsevista valtiosta kaikkein edistyneimmässä vaiheessa EU:hun yhdentymistä koskevassa prosessissa. Siinä korostetaan että sillä on vankkoja mekanismeja korruption torjumiseksi julkisella sektorilla ja että se haluaa käyttää niitä. Kroatian hallinto on jo edistynyt tässä asiassa, koska sen parlamentti on hyväksynyt lain, jonka perusteella voidaan takavarikoida laittomasti hankittu omaisuus, ja koska ylempiä toimihenkilöitä vastaan on toteutettu toimenpiteitä. Pidän myönteisinä näitä toimia, mutta Kroatian hallituksen on osoitettava vakavasti, että se on päättänyt laajalle levinneen korruption ja rankaisemattomuuden kulttuurin. Kroatia voi luottaa edelleen Romanian tukeen Euroopan unionin liittymisprosessissa jakamalla yhteisiä kokemuksia liittymistä valmistelevalta prosessista ja näköaloista maan liityttyä EU:hun.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa, jossa tunnustetaan Kroatian edistyminen EU:hun liittymisen tiellä ja korostetaan jäljellä olevia tavoitteita, jotka on saavutettava sen kansalaisten eduksi. Äänestin tarkistusta 1 ja 4 vastaan, koska niillä pyrittiin poistamaan viittaukset hallituksen toimiin Kroatiassa seksuaaliseen suuntautumiseen ja rotuun perustuvan syrjinnän torjumiseksi, mitä tarvitaan EU:hun liittymistä varten.

Kun päätöslauselmaa käsiteltiin ulkoasiainvaliokunnassa, osallistuin tarkistuksiin, jotka koskivat oikeusjärjestelmän tehokkuutta ja ennakoitavuutta. Niissä pyydettiin lisää

rahoitusta tuomioistuimille, jotta ne voivat työskennellä nopeasti ja tehokkaasti, oikeuskäytännön yhtenäistämistä ja kaikkien tuomioiden varhaista julkaisemista. Korruptiotapaukset on käsiteltävä tuomioistuimessa ja ne eivät saa jäädä syyttäjille tai tutkintavaiheeseen, ja tuomioilla on oltava varoittava vaikutus. Oikeuslaitoksen uudistamista ja korruption torjuntaa koskevilla aloilla käytetyn liittymistä edeltävän rahoituksen tehokkuutta on arvioitava.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin asiakirjan puolesta, mutta minulla vakavia epäilyksiä Kroatian soveltuvuudesta jäseneksi. Merkittävää edistystä on saatava aikaan monilla aloilla ja varsinkin korruption torjunnassa.

Barbara Matera (PPE), kirjallinen. – (IT) Kroatian liittyminen Euroopan unioniin on merkittävä kannustin Balkanin alueen valtioille jatkaa omia ponnisteluitaan ja uudistuksiaan niiden tulevaa liittymistä unioniin silmällä pitäen. Kroatian liittyminen unionin laajentaa rauhaan ja vakauteen perustuvaa aluetta Euroopassa. Tämä sisältää sen vuoksi eurooppalaisen ja alueellisen ulottuvuuden, minkä pitäisi kannustaa muita Länsi-Balkanin maita saamaan aikaan suurempaa yhteenkuuluvuutta alueellisella tasolla.

Pidän myönteisenä Kroatian saavuttamaa edistystä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelemisen alalla, vaikka sen pitäisi toteuttaa myös asianmukaisia toimia, jotta varmistetaan sen romanivähemmistön suurempi suojeleminen ja sen osallistuminen kansalaisyhteiskuntaan. Romaneita syrjitään edelleen ja heillä ei ole riittävää edustusta Kroatian keskus- ja paikallishallinnossa. Synergiaetuja on kehitettävä ja pantava täytäntöön alueellisella tasolla erityisesti Tonavan strategian osana, koska laajempi sosiaalinen kanssakäyminen ja kaupankäynti hyödyttäisivät koko Tonavan makroaluetta.

Viittaa erityisesti liikenteen, ympäristön ja talouden kehityksen alan yhteistyöhön. Suurempi koheesio alueellisella tasolla helpottaa koko Länsi-Balkanin alueen pääsyä tulevaisuudessa Euroopan unioniin.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Ei ole yllättävää, että Eurobarometri on osoittanut, että kroatialaisten mielestä Euroopan unioni ei hyödytä heitä. Tämä on totta. Äänestän tätä päätöslauselmaesitystä ja sen yhteiskuntavastaisia velvoitteita vastaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Neuvottelut Kroatian kanssa sen liittymisestä Euroopan unioniin saadaan päätökseen piakkoin. Välttämättömiä uudistuksia on kuitenkin jatkettava määrätietoisesti. Kaikkein tärkeimmät uudistukset ovat julkisen hallinnon ja oikeuslaitoksen vahvistaminen, korruption torjuminen, pakolaisten paluun pysyvyyden varmistaminen, kattava yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja telakoiden rakenneuudistus.

Meidän on kiitettävä aikaansaattua valtavaa edistystä. Kuitenkin tässä viimeisessä vaiheessa on tarpeen jatkaa päättäväisesti tarvittavia uudistuksia, jotta EU:hun liittymistä koskevat neuvottelut saadaan loppuun ajoissa. Se seikka, että suurin osa Kroatian kansalaisista uskoo, että EU:hun liittyminen ei hyödyttäisi maata, on huolestuttava, joten meidän on pyrittävä varmistamaan, että myös kroatialaiset pitävät eurooppalaista hanketta omanaan. Sen vuoksi on tärkeää antaa kansalaisille selkeää ja tosiasioihin perustuvaa tietoa Kroatian EU:hun liittymisen vaikutuksista.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Vaikka pidän Kroatian liittymistä EU:hun myönteisenä, jos Kroatian kansalaiset näkevät asian näin, niin en tue tätä päätöslauselmaesitystä. Siihen sisältyy monia kohtia, jotka hylkään ja jotka koskevat erityisesti EU:n taloudellisia vaatimuksia. Mielestäni se vaatimus, että Kroatian viranomaiset

ottavat käyttöön toimia, joilla määritellään ja parannetaan kansalaisyhteiskunnan toimijoiden osallistumista politiikan laadintaan ja julkisten viranomaisten toiminnan valvontaan, on sekä asianmukainen että arvokas. En voi kuitenkaan tukea päätöslauselmaa, koska vastustan jyrkästi siihen sisältyvää uusliberalistisen talouspolitiikan suuntaa ja toimia, joita siinä kehoitetaan toteuttamaan tällä alalla. Näin ollen mielestäni ei ole hyväksyttävää, että EU vaatii Kroatian hallitusta vähentämään valtion uudelleenjakotehtävää ja julkisia menoja, ja hylkään pyynnön soveltaa kannattavuutta pääsiallisena perusteena kansanterveyden ja sosiaalisten järjestelmien arvioimiseksi.

Louis Michel (ALDE), *kirjallinen*. – (FR) Olen tyytyväinen, että Kroatia on edistynyt liittymisessään Euroopan unioniin. Tähän sisältyy myös perustuslain tarkistaminen, oikeuslaitoksen uudistaminen, lehdistönvapaus, vähemmistöjen suojeleminen ja läheisempi yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa. Sen vuoksi tuen täysin Kroatian vuoden 2010 edistymiskertomusta. Mahdollisuus liittyä EU:hun kannustaa voimakkaasti muita Euroopan yhdentymisprosessissa mukana olevia Länsi-Balkanin alueen maita toteuttamaan tarpeellisia poliittisia, taloudellisia ja lainsäädännöllisiä uudistuksia ja vahvistamaan rauhaa, vakautta sekä edistämään rinnakkaiseloja ja sovintoa alueella. Kroatian viranomaisten on kuitenkin voitettava esteitä ja vastattava haasteisiin. Niitä ovat korruption torjuminen, talouden saaminen raiteilleen, kahdenvälisen kiistojen ratkaiseminen naapurivaltioiden kanssa sekä erittäin alhainen työllisyysaste. Sen vuoksi Kroatiaa on kannustettava jatkamaan tarvittavia uudistuksia, jotta voidaan vastata jäljellä oleviin arviointiperusteisiin ja saattaa neuvottelut päätökseen.

Andreas Mølzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Kannatan päätöslauselmaesitystä Kroatian vuoden 2010 edistyskertomuksesta, ja haluan tällä ilmaista tukeni sille, että tämä maa hyväksytään nopeasti EU:hun. Se ei ole ainoastaan kulttuurisesti ja historiallisesti yhteydessä Keski-Eurooppaan, vaan täyttää jo liittymistä koskevat arviointiperusteet. Vaikka työtä on tehtävä vielä monilla aloilla, kuten korruption vastaisessa taistelussa, kun otetaan huomioon syyte entistä pääministeri Ivo Sanaderia vastaan, tahdosta ei ole puutetta. Kroatia näyttää olevan myös valmis käsittelemään menneisyyttään, mistä on osoituksena esimerkiksi tuki palaaville sotapakolaisille. Tätä on jo kuvattu yksityiskohtaisesti päätöslauselmassa.

Olen useita tarkistuksia tukemalla myös ilmaissut hylkääväni päätöslauselman poliittisesti korrektin kielenkäytön. Se oli useissa kohdissa täysin sietämätöntä. Kuitenkin, jotta Kroatian kansan tietä EU:hun ei estetä ja jotta osoitetaan hyvää tahtoa, äänestin lopulta tämän mietinnön puolesta.

Franz Obermayr (NI), *kirjallinen*. – (DE) Kroatia on ehdokasvaltioiden joukossa se, joka on edistynyt eniten. Kroatia on siten osoittanut monta kertaa olevansa valmis liittymään EU:hun, esimerkiksi kalastuskiistan ratkaisun yhteydessä. Edistystä on myös todettu korruption torjunnan alalla, kuten voidaan panna merkille entisen pääministerin Ivo Sanaderin pidätyksestä. Kun on kyse sotarikoksiin puuttumisesta, Kroatia vaikuttaa siirtyvän pois menneisyydestä esimerkiksi tarjoamalla tukea palaaville sotapakolaisille. Tähän päätöslauselmaan sisältyy muutamia tarpeettomia ja liian poliittisesti korrekteja lauseita, kuten esimerkiksi 5 kohdassa mainittu transseksuaalien suojeleminen. Mietintö on kuitenkin yleisesti hyväksyttävä. Siinä viitataan saavutettuun edistykseen ja vaaditaan nopeaa liittymistä. Tämä on myönteistä, koska Kroatia on kulttuurisesta ja historiallisesta näkökulmasta vankasti Keski-Euroopassa. Äänestin siksi tämän päätöslauselmaesityksen puolesta.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Kroatia on yksi niistä valtioista, jotka liittyvät piakkoin Euroopan unioniin. Kroatia on osoittanut edellisten vuosien aikana suurta aloitukykyä ja sen on edistynyt monella alalla oikeuslaitoksesta ihmisoikeuksiin. Olen tyytyväinen edistymiseen näillä aloilla, koska kehotin vuosi sitten Kroatian hallitusta lisäämään ponnisteluja lainsäädäntönsä tarkistamiseksi täsmälleen näissä asioissa.

Kroatia kamppailee tällä hetkellä samojen ongelmien kanssa kuin suurin osa aikaisemmista ja tämänhetkisistä ehdokkaista Euroopan unioniin. Niihin kuuluvat korruptio, historiallisten erojen ratkaiseminen naapurivaltioiden kanssa ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä. Tällaisten ongelmien ratkaisu edellyttää merkittäviä ponnisteluja viranomaisilta ja myös yhteiskunnalta. Seksuaalisten tai etnisten vähemmistöjen tilannetta ei voi muuttaa ilman, että vaikutetaan jollain tavalla kansalaisten asenteisiin. Kuitenkin, kuten esimerkki uusista jäsenvaltioista on osoittanut, Euroopan unioniin kuulumisen auttaa vähitellen edistämään henkilöiden hyväksymistä ulkomaisen syntyperän tai erilaisen seksuaalisen suuntautumisen perusteella.

Viesti siitä, että Euroopan unioni on valmis hyväksymään uuden jäsenen osaksi yhteisöä, olisi välitettävä Kroatialle. Toivottavasti tämä tapahtuu pian.

Rolandas Paksas (EFD), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska Kroatia on edistynyt valtavasti saavuttaakseen liittymisneuvotteluiden päättämiseen tarvittavat arviointiperusteet. Olisi lisäksi otettava huomioon, että Kroatian liittyminen rohkaisisi Länsi-Balkanin muita valtioita pyrkimään nopeammin jäsenyyteen EU:ssa. Pidän myönteisinä Kroatian hallituksen ponnisteluja torjua korruption eri muotoja ja sitä, että julkista hallintoa ja oikeuslaitosta koskevia uudistuksia pannaan täytäntöön. Kuitenkin, jotta toteutetaan kunnolla oikeusvaltiota koskevat periaatteet ja saadaan kansalaisten luottamus oikeuslaitokseen, ratkaisemattomien oikeustapausten määrää on vähennettävä huomattavasti ja oikeudenkäyntimenettelyjen kesto on lyhennettävä. Meidän on lisäksi varmistettava, että sotarikosoikeudenkäynnit ovat puolueettomia ja tasapuolisia. Olen samaa mieltä siitä ehdotuksesta, että on kiinnitettävä enemmän huomiota rakennettavien Tonavan voimalaitosten turvallisuuteen. Lisäksi Kroatian hallituksen on puututtava kiireellisesti talouden rakenteellisiin heikkouksiin ja kiinnitettävä enemmän huomiota alueelliseen yhteistyöhön, jotta ratkaistaan kahdenväliset ongelmat naapurien kanssa. Katson, että neuvottelut Kroatian kanssa pitäisi saada päätökseen vasta, kun kaikki tarvittavat uudistukset ja muut velvoitteet on pantu täytäntöön ja ilman, että asetetaan aikaraja.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Balkanin alue on tärkeä Euroopan unionin tulevan geopoliittisen aseman kannalta, ja tässä yhteydessä Kroatia on valtio, joka on edistynyt eniten liittymisprosessissa. EU voi saada aikaan todellisen muutoksen alueella ja toimia todellisenä liikkeellepanevana voimana taloudellisten ja poliittisten uudistusten välityksellä. Äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta sen vuoksi, että on otettava huomioon politiikka Lounais-Euroopan integraatiosta ja siirtymisestä demokratiaan ja markkinatalouteen. Olen sitä mieltä, että jos laajentumista Balkanille alueelle häiritään ja/tai estetään, niin Euroopan taloutta ei missään nimessä pelasteta. Sen vuoksi on tärkeää, että Kroatia on maa, joka auttaa koko unionia avaamaan ovensa alueen muille maille. Sillä on siten strateginen merkitys edelläkävijänä tässä uudessa yhdentymis- ja kehitysprosessissa.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Kroatia on edistynyt merkittävästi Euroopan unionin liittymisen tiellä; erityisesti neuvottelulukujen vertailukohtien täyttämässä on havaittu edistystä. Olisi korostettava, että Eurobarometrin mukaan aivan

hiljattain suurin osa Kroatian väestöstä uskoi, että liittyminen EU:hun ei hyödyttäisi heitä. On tärkeää tarkastella sitä, haluavatko Kroatian kansalaiset liittyä EU:hun ja antaa heille valinnanvapaus. Eurooppalaisen hankkeen laajentuminen on toivottavaa ja hyödyllistä rauhan, vapauden, demokratian, edistyksen ja hyvinvoinnin yhtenäisen alueen luomiselle. On kuitenkin tärkeää, että tämä hanke perustuu nyt ja tulevaisuudessa ainoastaan kansalaisten tahtoon. Kroatian liittyminen on tärkeää geopolittisesti, jotta Länsi-Balkanin muita valtioita kannustetaan toteuttamaan ja panemaan päättäväisesti täytäntöön eurooppalaiseen hankkeeseen liittymiseen liittyviä uudistuksia. Äänestin näiden vertailuarvojen vuoksi tämän päätöslauselman puolesta.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Pidän myönteisenä, että Kroatia on edistynyt liittymisneuvotteluiden päätöksen saattamiseen tarvittavien arviointiperusteiden täyttämässä. Kroatian hallituksen on kuitenkin parannettava ympäristönhallinnasta vastaavien valtionhallinnon, erityisesti aluesuunnittelusta, jätteen ja vesivarojen hallinnasta sekä ilmasta vastaavien instituutioiden koordinoitua, jotta voitaisiin säilyttää ainutlaatuisia ympäristöä sekä laaja biologinen monimuotoisuus. Uskon, että alueen talouskehitystä voitaisiin nopeuttaa Kroatian ja muiden maiden tiiviillä yhteistyöllä Tonavan aluetta koskevan strategian yhteydessä hyödyntämällä erilaisia yhteistyömuotoja liikenteen, ympäristön ja talouskehityksen aloilla Tonavan makroalueen puitteissa.

Miguel Portas (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestin tyhjää tässä äänestyksessä. En vastusta periaatteessa minkään maan liittymistä unionin, sillä en halua pitää unionia minkäänlaisena klubina, joka on suljettu demokratian ja ihmisoikeuksien vähimmäisvaatimuksia kunnioittaville maille, joiden kansalaiset valitsevat liittymisen vapaasti. En voi kuitenkaan hyväksyä Kroatiaan kohdistuvaa painetta nopeuttaa julkisten laitosten yksityistämistä. En voi myöskään hyväksyä komission poliittista puuttumista sisäiseen päätöksentekoon, kun se tukee liittymistä kannustavia järjestöjä valtiossa, jossa viimeisimmän Eurobarometrin mukaan suurin osa kansalaisista katsoo, että liittyminen ei ole hyödyllistä; tämä ei ole yllättävää, jos otetaan huomioon se, että EU:n nykyinen politiikka on yhteiskunnalle vahingollinen.

Crescenzo Rivellini (PPE), kirjallinen. – (IT) Liittymisneuvottelut Kroatian kanssa voidaan saada päätöksen vuoden 2011 ensimmäisellä puoliskolla, jos tarpeellisia uudistuksia jatketaan päättäväisesti ja jos edelleen torjutaan korruptiota, varmistetaan pakolaisten paluu, järjestetään telakoiden rakenneuudistus sekä uudistetaan perustuslakia ja oikeuslaitosta.

Vaikka tunnustan Kroatian hallituksen sitoumuksen korruptiota koskevassa kysymyksessä, mikä käy ilmi esimerkiksi kahta aikaisempaa ministeriä ja entistä pääministeriä vastaan käytävissä oikeudenkäynneissä, tämä on kuitenkin vakava ja laajalle levinnyt ongelma. Oikeuslaitosten uudistuksia on myös jatkettava erityisesti jatkamalla syytteenpanoa sotarikoksista ja parantamalla todistajien suojeluohjelmia.

Suurin haaste saattaa kuitenkin olla EU:n jäsenyyden hyötyjen selvittäminen jonkin verran epäilevälle väestölle. Hiljattain tehdyn Eurobarometrin mukaan suurin osa Kroatian kansalaisista katsoo, että jäsenyys EU:ssa ei hyödytä maata, ja tämä on huolenaihe. Kehotan sen vuoksi hallitusta ja kansalaisyhteiskuntaa työskentelemään sen varmistamiseksi, että myös kroatialaiset pitävät eurooppalaista hanketta omanaan. Jäsenyydestä EU:ssa on joka tapauksessa järjestettävä kansanäänestys.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentti kiittää tämän päätöslauselman perusteella Kroatiaa siitä, että se on edistynyt huomattavasti

liittymisneuvottelujen päättämiseksi vaadittavien tavoitteiden saavuttamisessa; se pyytää Kroatiaa toteuttamaan määrätietoisesti tarvittavat uudistukset, jotta se voi saavuttaa viimeiset tavoitteet ja saattaa neuvottelut päätökseen; ja se kehottaa komissiota tekemään kaikkensa tukeakseen Kroatian pyrkimyksiä saavuttaa tavoitteet.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä esitetään, miten Kroatia edistyy saadakseen EU:hun liittymiseen tarvittavat menettelyt päätökseen. Jos Kroatian hallitus jatkaa uudistusten tiellä, kuten se on toiminut viime vuosina, on erittäin hyvä mahdollisuus, että neuvottelut saadaan loppuun kesäkuuhun mennessä.

Suurin haaste näyttää olevan paikallisen väestön vakuuttaminen siitä, että EU tuo maalle todellista hyötyä, koska hiljattain tehty virallinen Eurobarometri näyttäisi viittaavan siihen, että he uskovat toisin. Kun otetaan huomioon se, että jäsenyydestä on järjestettävä edelleen kansanäänestys, meidän on pyrittävä varmistamaan, että kroatialaiset katsovat eurooppalaisen hankkeen kuuluvan heidän historiaansa ja tulevaisuuteensa.

Peter van Dalen (ECR), *kirjallinen*. – (NL) Ehdokasvaltio Kroatia saa kesäkuuhun 2011 mennessä EU:hun liittymistä koskevat neuvottelut päätökseen. Olen tyytyväinen neuvotteluiden edistymisestä, mutta haluan nähdä toimintaa sitä ennen. En halua katua Kroatian liittymistä myöhemmin: Bulgarian ja Romanian liittymisen pitäisi olla meille kunnollinen oppitunti. Korruption torjuminen on paperilla yksi Kroatian hallituksen painopisteistä, mutta olemme voineet havaita, että tuomioistuimessa käsitellään vain hyvin harvoja korruptiotapauksia. Suurin osa tapauksista jää tutkintavaiheeseen. Näin tapahtuu usein silloin, kun tutkinnan kohteena ovat johtavat virkamiehet. Haluan, että Kroatian hallitus toteuttaa toimia. Kroatia saa noin neljä miljardia euroa sen jälkeen, kun se liittyy EU:hun. Meidän on voitava luottaa Kroatian poliitikkoihin, jotka ovat vastuussa näiden varojen käyttämisestä.

Meidän on otettava opiksi Bulgariaa ja Romaniaa koskevista kokemuksistamme. Nämä valtiot liittyivät EU:hun liian nopeasti, ja tämän vuoksi EU:n varat päätyivät väärin taskuihin. Niin kauan kun korruption torjunta on pysähtynyt tämänhetkisellet tasolle, emme voi saada neuvotteluprosessia päätökseen Kroatian kanssa: asia on näin yksinkertainen.

Geoffrey Van Orden (ECR), *kirjallinen*. – (EN) ECR-ryhmä suhtautuu hyvin myönteisesti EU:n laajenemiseen. Me katsomme, että se on yksi onnistuneimmista näkökohdista EU:n toimintalinjoissa, jos se toteutetaan tiukkojen arviointiperusteiden ja äskettäisistä liittymisistä saatujen kokemusten perusteella. Tästä syystä äänestimme tämän päätöslauselman puolesta. Katsomme kuitenkin, että vielä on vakavia ongelmia, jotka on ratkaistava ennen kuin Kroatia liittyy EU:hun. Korruptioon ja oikeuslaitoksen uudistamiseen ei ole vielä kunnolla puututtu. Me olemme myös huolissamme tiedotusvälineiden vapaudesta, järjestäytyneen rikollisuuden esiintymisestä ja oikeustapausten valtavasta kasaumasta. Lisäksi Kroatian naapurivaltioiden kanssa on edelleen ratkaisemattomia rajakysymyksiä, ja emme halua, että nämä tuodaan EU:hun. Emme halua nähdä, että Kroatia estää sen jälkeen muiden ehdokkaiden pyrkimykset. Joudumme jo kärsimään muista tämänkaltaisista tapauksista.

Angelika Werthmann (NI), *kirjallinen*. – (DE) Ulkoasiainvaliokunnan esittämä päätöslauselmaesitys on erittäin tasapainoinen. Siinä mainitaan kaikki puutteelliset alat, jotka estävät tällä hetkellä viimeisten neuvottelulukujen sulkemisen. Kun on kyse Kroatian viranomaisille tehdyistä suosituksista, mietinnössä korostetaan kestävyttä, joka liittyy korruption vastaiseen taisteluun sekä oikeuslaitoksen uudistuksiin, mikä on avain Kroatian

tulevalle demokraattiselle kehitykselle. Mietinnössä ei unohdeta sitä tärkeää seikkaa, että Kroatian hallituksen hyvän työn on jatkuttava samalla tavoitetasolla EU:hun liittymisen jälkeen.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Viime kuukaudet ovat osoittaneet, että Kroatian pyrkimyksillä liittyä Euroopan unioniin mahdollisimman nopeasti on ollut konkreettisia tuloksia. Aiempina vuosina aloitetut uudistukset ovat vaikuttaneet merkittävästi kehitykseen monilla elämänalueilla. On erityisen rohkaisevaa panna merkille lisääntynyt yhteistyö Haagissa toimivan entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja myös edistys, jota on saavutettu naisten oikeuksien ja etnisten vähemmistöjen suojelun alalla. Alueelliset aloitteet, kuten Kroatian, Serbian ja Slovenian yhteisymmärrys yhteisestä rautatieyrityksestä ovat merkkejä rauhanomaista yhteistyötä koskevasta halusta ja taloudellisen kehityksen edistämisestä Balkanin alueella.

Euroopan unionin jäsenvaltioiden pitäisi jatkaa tukeaan Kroatian uudistusohjelmalle. Niiden pitäisi kiinnittää erityistä huomiota sen kiireellisimpiin ongelmiin, kuten korruptioon, korkeaan työttömyystasoon ja vaikeaan tilanteeseen, johon hajanainen maatalousala on joutunut. Toivon, että saamme puheenjohtajavaltio Unkarin vakuutuksen mukaisesti kesäkuuhun mennessä päätökseen neuvottelut Kroatian kanssa ja että Kroatiasta tulee vuoden 2011 toisella puoliskolla Puolan puheenjohtajakaudella Euroopan unionin jäsenvaltio.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.25 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

puhemies **Jerzy BUZEK**

9. Tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettujen säädösten allekirjoittaminen

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, me aloitamme kansalaisaloitteen hyväksymisellä. Hyvä neuvoston puheenjohtaja ministeri Martonyi, hyvät puheenjohtajat ja esittelijät, me käsittelemme tänään oikeusasioita: Euroopan unionin lainsäädännön hyvin tärkeän osan hyvin tärkeää allekirjoittamista. Se on tärkeää, koska me tarjoamme uuden mahdollisuuden tasapainottaa toimielintemme toimivaltuuksia.

Tämän tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen hyväksytyyn Euroopan unionin kansalaisaloitetta koskevan asetuksen tarkoituksena on antaa kansalaisillemme sama mahdollisuus tehdä samoja poliittisia aloitteita kuin ministerineuvostolla ja Euroopan parlamentilla jo on. Tarvitaan miljoona allekirjoitusta – vain 0,2 prosenttia kansalaisistamme – jotta voidaan pyytää Euroopan komissiota toiminaan heitä suoraan koskevissa asioissa. Sen ansiosta heitä kuullaan. Aion muodostaa kansalaisten ja unionin toimielinten välille suoran yhteyden, joka kuroo umpeen niiden ja meidän kaikkien EU:n kansalaisten välisen kuilun.

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat tehneet paljon töitä saadakseen tämän kansalaislähtöisen asetuksen hyväksytyksi ensimmäisessä käsittelyssä. Haluan kiittää kaikkia, jotka ovat auttaneet tämän onnistumisessa: eri puheenjohtajavaltioita – erityisesti Belgiaa ja Unkaria – komissiota ja tämän parlamentin jäseniä. Haluan kiittää erityisesti

toimielinasioden valiokunnan (AFCO) ja vetoomusvaliokunnan (PETI) puheenjohtajia Carlo Casinia ja Erminia Mazzonia. Pyydän teitä tulemaan allekirjoittamaan menettelyn. Toivon, että esittelijät Alain Lamassoure, Zita Gurmai, Diana Wallis ja Gerald Häfner ovat läsnä ja voimme käydä menettelyn yhdessä läpi samoin kuin monet muut jäsenet, jotka ovat toimineet varjoesittelijöinä.

Voitte olla ylpeitä kansalaisten hyväksi tekemästänne työstä. Me allekirjoitamme nyt tämän asiakirjan neuvoston kanssa, mutta ennen sitä pyydän vierastamme ministeri Martonyita, joka tulee olemaan tämän puolen vuoden aikana usein täällä paikalla, sanomaan muutaman sanan.

János Martonyi, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, tänä ainutkertaisena ja juhlallisena hetkenä muistutan mieliin Eurooppa-valmistelukunnan alkuajat, jolloin keskustelimme siitä, miten niin sanottu Euroopan yhdyntymisprosessin demokratiavaje voitaisiin poistaa tai miten sitä voitaisiin ainakin pienentää. Meillä kaikilla oli yhteinen tavoite: Euroopan unionin demokraattisen toiminnan vahvistaminen.

Yksi keino sen toteuttamiseen on juuri löytnyt, ja se tarkoittaa kansalaisten unionin demokraattiseen elämään osallistumisen edistämistä. Sillä tavalla ja siksi oikeus kansalaisaloitteeseen sisällytettiin Lissabonin sopimukseen, ja nyt kansalaiset voivat ottaa suoraan yhteyttä Euroopan komissioon ja pyytää sitä tekemään ehdotuksen Euroopan unionin säädökseksi.

Uskon vakaasti, että tämä on merkkipaalu matkalla kohti demokratian lisääntymistä unionissa. Se on myös ensimmäinen suoran demokratian elementti. Se luo suoran yhteyden ja vuoropuhelun toimielinten ja kansalaisten välille ja kannustaa rajat ylittävään suoraan vuoropuheluun ja yhteistyöhön. Se myös kannustaa kansalaisia tuntemaan unionin omakseen: Euroopan unioni eivät ole he vaan me, ja Euroopan unioni kehittyy sellaiseksi, miksi me itse sen muokkaamme, me kaikki yhdessä. Tunnuslauseemme ”vahva Eurooppa ihmisläheisellä otteella” edellyttää meidän kaikkien osallistumista.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja Lissabonin sopimuksen täytäntöön panemiseksi oli luotava selvät, yksinkertaiset ja käyttäjälähtöiset menettelytavat. Niin on nyt tehty, mikä on tulosta toimielinten – komission, neuvoston ja ennen kaikkea Euroopan parlamentin – välisestä hyvästä yhteistyöstä. Haluan ilmaista erityiset kiitokseni komission Maroš Šefčovičille, haluan ilmaista kiitokseni puheenjohtajavaltioille Espanjalle ja Belgialle, jotka kumpikin kuuluvat troikkaamme, ja erityiset kiitokset ja onnittelut ansaitsee myös Euroopan parlamentti ja kaikki ne, jotka osallistuivat tähän äärimmäisen tärkeään työhön: valiokuntien puheenjohtajat ja esittelijät Alain Lamassoure, Zita Gurmai, Diana Wallis ja Gerald Häfner sekä kaikki muut jäsenet, jotka osallistuivat tähän äärimmäisen tärkeään työhön.

Tämä on osoitus erinomaisesta yhteistyöstä ja ymmärryksestä sekä EU:n toimielinten että eri poliittisten puolueiden ja ryhmien välillä. Voin vain ilmaista toivomukseni siitä, että tämä yhteistyö ja tämä yhteisymmärrys toimivat tulevaisuudessa malleina sekä toimielimille että poliittisille ryhmille.

Puhetta johti

varapuhemies **Roberta ANGELILLI**

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

11. Elintarvikkeiden hintojen nousu (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat elintarvikkeiden hintojen noususta.

János Martonyi, *neuvoston puheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä puheenjohtajavaltio Unkarin kutsumisesta osallistumaan tähän elintarvikkeiden hintojen nousua koskevaan keskusteluun.

Aihe on esityslistalla nyt toista kertaa kolmen vuoden aikana. Elintarvikkeiden hintojen nousu aiheuttaa jälleen kerran monissa maissa yhteiskunnallista levottomuutta ja poliittista epävakautta. Maailman köyhimpien alueiden perheet ovat vaikeuksissa. Lisäksi YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö kertoo meille, että näkymät eivät ole hyvät, sillä hinnat ovat edelleen nousseet tänä vuonna epäsuotuisien ilmasto-olosuhteiden vuoksi. Asia on kiireellinen. Maatalousministerit ja WTO:n pääjohtaja Lamy keskustelivat siitä 22. tammikuuta 2011 Berliinissä ja uudelleen maatalousasioista vastaavassa neuvostossa 24. tammikuuta tänä vuonna.

Viimeisimpään hintojen nousuun on monia syitä, jotka ovat rakenteellisten ja tilapäisten tekijöiden sekoitus. Kysyntä on kasvanut, koska ruokittavia ihmisiä on enemmän kuin koskaan aiemmin. Tarjonta on pienentynyt, koska kuivuudet ja tulvat ovat romahduttaneet satoja, tuotantokustannukset ovat nousseet ja tätä kaikkea on pahentanut taloudellinen keinottelu perushyödykemarkkinoilla.

Mitä Euroopan unioni sitten voi tehdä tämän ongelman ratkaisemiseksi? Meidän on saatava sisäpolitiikkamme toimimaan, meidän on parannettava maailmanlaajuisia hallintoa tällä alueella ja meidän on todella autettava kaikkein heikoimmassa asemassa olevia. Nyt ei ole omahyväisyyden aika, mutta me olemme edistyneet kaikissa kolmessa näkökohdassa edellisen elintarvikkeiden hintakriisin jälkeen. Neuvosto on yhdessä parlamentin kanssa käynyt tiivistä keskustelua yhteisen maatalouspolitiikan tulevasta kehityksestä. Tämä on maailmanlaajuisen elintarviketurvan kannalta erittäin tärkeää. Neuvoston viimeaikaisissa keskusteluissa painopiste oli elintarviketurvassa ja pohdittiin, miten voitaisiin parhaiten turvata EU:n maataloustuotannon taloudellinen elinkelpoisuus ja ympäristön kestävyys tulevaisuudessa.

Haluan myös sanoa, että olemme lukeneet suurella mielenkiinnolla parlamentin arvoisan jäsenen Daciana Sârbun mietintöön perustuvan päätöslauseelman maatalouden tunnustamisesta strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä. Neuvostossa käydään parhaillaan keskustelua komission 18. marraskuuta 2010 antamasta YMP:n tulevaisuutta koskevasta tiedonannosta, ja puheenjohtajavaltio Unkari aikoo hyväksyä neuvoston päätelmät neuvoston kokouksessa 17. maaliskuuta.

Me toivomme, että keskustelut vuoden 2011 toisella neljänneksellä esitettävistä lainsäädäntöehdotuksista johtavat todelliseen edistykseen. Olemme saavuttaneet merkittävää edistystä kohti paremmin koordinoitua ja pitkäaikaisempaa kansainvälistä vastausta elintarviketurvakysymykseen. Olemme kaukana vuosituhaten kehitystavoitteesta, joka on maailman nälästä kärsivien ihmisten määrän puolittuminen vuoteen 2015 mennessä. Nälkä ja puutteellinen elintarviketurva ovat miljardien ihmisten todellisuutta, mutta yksi YK:n viimeisimmistä saavutuksista, johon EU:n työ on vaikuttanut paljon, on ollut maailmanlaajuisen maatalous-, elintarviketurva- ja ravitsemuskumppanuuden luominen. Sitä toteuttaa FAO:n uudelleen elvytetty elintarviketurvakomitea.

EU on myös johtanut elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen uudistamista ja nykyaikaistamista, jotta voitaisiin parantaa maailman ruokaturvaa ja lisätä kansainvälisen yhteisön kykyä antaa ruoka-apua heikoimmassa asemassa oleville väestönosille. Näin voidaan edistää tämän alueen maailmanlaajuisia hallintaa.

Elintarviketurvan näkökulmasta haluaisin muistuttaa teitä komission humanitaarista elintarvikeapua koskevasta tiedonannosta, joka hyväksyttiin vuoden 2010 maaliskuun lopussa, ja sen jälkeen vuoden 2010 toukokuussa tehdyistä neuvoston päätelmistä, joissa hahmoteltiin uutta poliittista kehystä EU:n humanitaariselle toiminnalle puutteellisen elintarviketurvan torjumisen tehostamiseksi humanitaarisissa kriiseissä. Komission myös viime vuonna hyväksytyssä tiedonannossa kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista vaadittiin samanaikaisesti uutta yhteistä elintarviketurvaa koskevaa poliittista toimintakehystä, jolla vahvistettaisiin EU:n johtajuutta maailmanlaajuisessa elintarviketurvaohjelmassa ja lisättäisiin EU:n avun tuloksellisuutta. Siksi komissio ja jäsenvaltiot kehittävät yhdessä toteutussuunnitelma tämän poliittisen toimintakehyksen muuttamiseksi paikan päällä toteuttaviksi konkreettisiksi toimiksi.

Haluan myös mainita EU:n miljardin euron rahoitusvälineen, jonka parlamentti ja neuvosto hyväksyivät. Se on väline, jolla autetaan kehitysmaiden maanviljelijöitä lisäämään maatalouden tuotantokapasiteettia, ja se on toiminnassa kolmatta vuotta. Tämä on konkreettinen osoitus siitä, että pyrimme määrätietoisesti antamaan todellista apua heikoimmassa asemassa oleville.

Päätöksillä on tarkoitus aloittaa EU:n kehityspolitiikan suuntaaminen tulevaisuudessa osallistavaa kasvua ja kestävää kehitystä tukevassa EU:n kehitysyhteistyöpolitiikassa koskevan vihreän kirjan mukaisesti. Vihreän kirjan prosessilla komissio tekee aloitteen talouskasvun luomisen, maanviljelyn ja elintarviketurvan asettamiselle etusijalle kehitysyhteistyössä, jotta saavutetaan osallistava ja kestävä kehitys kehitysmaissa köyhiä hyödyntävien ratkaisujen avulla. Koska elintarvikkeiden hinnat nousevat ja väestö kasvaa nopeasti, kehitysmaiden oman elintarviketuotantokapasiteetin parantaminen on ratkaisevan tärkeää.

Olemme myös tyytyväisiä Soulin G20-huippukokouksen WTO:n Dohan kehitysohjelmalle antamaan uuteen vauhtiin. EU tukisi täysin sopimusta, joka vaikuttaisi merkittävästi vakauden luomiseen poistamalla vientituet ja kieltämällä vientirajoitukset. Viimeksi mainitut pahentavat hintojen vaihtelua, ja niiden vaikutus on täsmälleen päinvastainen kuin halutaan.

Palaan nyt taloudelliseen keinotteluun. On epäselvää, miten paljon se vaikuttaa hintojen vaihteluun, mutta se on hyvä syy lisätä perushyödykemarkkinoiden avoimuutta. G20-huippukokouksen puheenjohtaja Ranska on määrittänyt tämän yhdeksi tulevan vuoden painopisteeksi. EU:n puheenjohtajavaltio Unkari on valmis toimimaan G20-ryhmän puheenjohtajan Ranskan kanssa rinta rinnan konkreettisten tulosten saamiseksi. Puheenjohtajavaltio Unkari on täysin sitoutunut tekemään kansanne yhteistyötä, jotta OTC-johdannaisia koskeva komission ehdotus saadaan hyväksytyä ensimmäisessä käsittelyssä.

Maailman köyhät ja nälkäänäkevät ansaitsevat riittävän ja kestävä vastauksen elintarvikkeiden hintojen nousun aiheuttamaan huoleensa. Euroopan unioni on ollut ensimmäisten joukossa yrittäessään selvittää asiaa kolmen vuoden takaisesta ensimmäisestä kriisistä lähtien, mutta edelleen on jäljellä paljon tekemistä. Neuvosto on täysin sitoutunut yhteiseen ja yhtenäiseen vastaukseen sekä EU:n että kansainvälisellä tasolla. Olen varma, että voimme laskea teidän tukenne varaan kaikissa toimissamme.

Oikein paljon kiitoksia mielenkiinnostanne.

Dacian Cioloș, *komission jäsen.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kiitän siitä, että sain tilaisuuden antaa komission puolesta julkilausuman elintarvikkeiden hintojen noususta. Tästä asiasta keskusteltiin minun pyynnöstäni maatalousneuvostossa 24. tammikuuta. Siksi olen myös tyytyväinen siihen, että sain tilaisuuden käydä Euroopan parlamentin kanssa vuoropuhelua näin ratkaisevan tärkeästä asiasta.

Haluaisin tässä vaiheessa käsitellä kahta aihetta, jotka mielestäni liittyvät toisiinsa: maailman maatalousmarkkinoiden tilannetta, kun hinnat ovat nyt nousseet useiden viikkojen ajan, ja elintarviketurvaan sekä maataloustuotteiden hintojen vaihteluun liittyvää G20-prosessia.

Aloitan maailman maatalousmarkkinoiden tilanteesta. Useiden kansainvälisten järjestöjen, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO), laatimat eri raportit maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden hintojen noususta ovat jälleen kerran saattaneet maailman valmiustilaan. Onko tapahtumassa samanlainen hintojen nousu kuin vuosina 2007–2008? Vaikka hinnat, erityisesti viljan hinnat, ovat nousseet jyrkästi kesän jälkeen ja aivan hiljattain, vuoden 2008 hintatasoja ei kuitenkaan ole vielä saavutettu.

Tavallisen vehnän suhteen tilanne on eri puolilla maailmaa tiukka, mutta markkinoiden tarjonnassa ei ole ongelmaa. Eteläisen pallonpuoliskon uusimmat sadot ovat odotettua suurempia. Silti me harkitsemme Euroopan unionin markkinoiden markkinointivuosien päättymisen helpottamiseksi tariffikiintiössä tapahtuvan tuonnin tullien lakkauttamista huonolaatuiselta tai keskimääräisen laatuisealta tavalliselta vehnältä ja rehuohralta ajatellen, että tämä toimenpide voisi helpottaa markkinoita hieman EU:n tasolla. On syytä todeta, että maailman tavallisen vehnän varastojen ennustetaan olevan markkinointivuoden 2010–2011 lopussa suuremmat kuin vuonna 2007.

Sokerien hinnat ovat jälleen ennätyskorkealla, ja valkosokerin hinta oli tammikuun puolivälissä lähes 625 euroa tonnilta. Hintojen nousu on seurausta maailmanlaajuisesta vajeesta, joka johtuu vähäisestä tuotannosta. Nykyisen markkinointivuoden tuotanto arvioitiin hiljattain aiempaa pienemmäksi eräissä maissa Australia mukaan lukien. Uusimpien ennusteiden mukaan maailman sokeritaseen pitäisi olla tasapainossa kaudella 2010–2011.

Tästä kaikesta voidaan kuitenkin ottaa opiksi. Markkinat saattavat olla niukat, mutta hintojen tasossa on varmasti ollut ylireagoointia ajatellen fyysisiä tosiseikkoja. Elintarviketurva ja maataloustuotteiden hintojen vaihtelu ovat selvästikin maailmanlaajuisia kysymyksiä, joita on käsiteltävä maailmanlaajuisella tasolla, ja olen iloinen siitä, että elintarviketurva ja hintojen vaihtelu on yksi Soulin G20-huippukokouksen asettamista painopisteistä. Tämä on kokonaisuudessaan suuri haaste komissiolle.

Maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaavana komission jäsenenä olen jo toistuvasti ilmaissut olevani sitoutunut tähän asiaan esimerkiksi Berliinissä tammikuun lopussa eri G20-maiden kollegojeni kanssa samoin kuin Yhdistyneen Kuningaskunnan pääsihteerin Ban Ki-moonin kanssa vieraillessani hiljattain New Yorkissa.

On myös syytä muistaa, että komission tiedonannossa ”Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020” on todettu elintarviketurvan selvästi olevan yksi yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) haasteista. Se on ratkaiseva kysymys sekä Euroopan unionille että maailman köyhimmille maille, minkä vuoksi teen näissä asioissa komission jäsen Piebalgsin kanssa tiivistä yhteistyötä, jotta EU:n kehitysapupolitiikka voitaisiin myös sopeuttaa paremmin tähän elintarviketurvakysymykseen.

Haluaisin nyt kertoa teille näitä aiheita ja erityisesti neljää aluetta koskevista ajatuksistani: avoimuutta, varastoja, hintavaihtelujen hallinnan vaihtoehtoja ja kaupan asemaa. Hintavaihteluja pahentaa kuulema avoimuuden puute sekä fyysisillä markkinoilla että johdannaismarkkinoilla. Maatalousmarkkinoilta on saatavilla tietoa tuotannosta, kulutuksesta, kaupasta ja varastoista. Kansainväliset järjestöt, kansalliset palvelut ja erikoisjärjestöt, kuten kansainvälinen viljanneuvosto, tuottavat yksityiskohtaisia tietoja tästä aiheesta.

Silti joistakin aiheista voisi saada paremmin tietoja, erityisesti varastoja koskevia tietoja, joita koskevat tiedot, varsinkin maailmanlaajuisista varastojen jakautumista koskevat, ovat puutteellisia. Soulissa kokoontuneet G20-ryhmän johtajat pyysivät myös toimivaltaisia kansainvälisiä järjestöjä parantamaan tiedottamista varastoista ja tuotantoennusteista. Näiden tietojen merkityksen parantaminen on edellytyksenä markkinoiden avoimuuden lisäämiselle. Meidän on myös tutkittava tärkeimmille markkinatoimijoille, sekä viejille että tuojille, tarkoitettuun maailmanlaajuisesta keskustelufoorumista, jotta syntyneitä kriisejä ei vain panna merkillä. Siksi nämä kolme asiaa liittyvät toisiinsa: meillä on oltava tietoja, joita meidän on kyettävä käsittelemään, ja lopuksi meillä on oltava kansainvälisen tason foorumi, jolla havaitusta tilanteesta voidaan keskustella.

Komissio on julkaissut useita tiedonantoja maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden hinnoista. Uusimmalla tiedonannollaan komissio käynnisti toimia avoimuuden lisäämiseksi koko elintarvikeketjussa, ja minä teen yhteistyötä Euroopan komission varapuheenjohtajan Antonio Tajanin kanssa tämän asian viemiseksi eteenpäin.

On myös tehty ehdotuksia avoimuuden lisäämiseksi ja maataloushyödykkeistä valmistettujen tuotteiden valvonnan parantamiseksi. Hintavaihtelujen lisääntyessä on tärkeää, että tulevat markkinat suorittavat edelleen riskeiltä suojautumiseen ja hinnanmuodostukseen liittyvät tehtävänsä. Siksi tarvitsemme tasapainoisen ja tiukan lähestymistavan, ja olenkin tyytyväinen komission jäsen Barnierin tällä alueella tekemään työhön ja tuen täysin hänen työtään, joka kattaa myös maatalouden raaka-aineet.

Komissio julkaisi 2. helmikuuta uuden yleisemmän tiedonannon perushyödykemarkkinoista ja niihin liittyvistä rahoitusmarkkinoista. Se muodostaa panoksen G20-maiden käymään keskusteluun perushyödykkeiden hintavaihtelusta ja johdannaismarkkinoiden valvonnasta. Me haluamme edistää yhdessä G20-kumppaneidemme kanssa ja vielä laajemmin johdannaismarkkinoiden tehokkaampaa sääntelyä niin tuottajien kuin käyttäjien eduksi.

Siksi meidän on mielestäni työstettävä tulevana kuukausina – uskoakseni kesään asti – ensisijaisesti seuraavia asioita: yksityisiin ja julkisiin varastoihin sekä tuotantoon ja kulutukseen liittyvien tietojen saatavuus ja avoimuus, näiden tietojen kerääminen, käsitteleminen ja levittäminen, elintarvikkeita koskevista jännitteistä kärsivien maiden suojausmekanismi, ruoka-avun asema ja järjestäminen kansainvälisellä ja Euroopan unionin tasolla, kansainvälisen hallinnon parantaminen esimerkiksi avainmaiden väliseen institutionaaliseen vuoropuheluun tarkoitetuilla mekanismeilla, kestävään maataloustuotantoon sijoittamisen tasot ja tutkimus Euroopan unionin lisäksi myös köyhimmissä maissa. Maatalouden asettaminen etusijalle kehitysyhteistyöpolitiikassa on myös aihe, jota on käsiteltävä erityisesti siksi, että komissio valmistelee kehitysyhteistyöpolitiikan sopeuttamista ja uudistamista. Tässä yhteydessä Euroopan unionin pitäisi olla enemmän mukana ei pelkästään ruoka-avun muodossa vaan ennen kaikkea antamalla tukea etelän maille, jotta ne voivat kehittää omaa paikallista tuotantokapasiteettiaan kestäväällä tavalla.

Meidän on Euroopan unionissa paneuduttava tosissamme – ja niin todella aion tehdä – sellaisten markkinamekanismien tunnistamiseen, joiden avulla voisimme estää tiettyjen sektoreiden katastrofit, jotka johtuvat tuottajien tulojen väliaikaisesta niukkuudesta ja tuotantokustannuksista. Tarkoitan erityisesti karjankasvatusta.

Lopuksi käsittelen kaupan tehtävää. Meidän mielestämme kauppa voi edistää maailmanlaajuisia elintarviketurvaa, koska sen avulla käytettävissä olevat elintarvikkeet levitetään ympäri maailman. Vientirajoitukset ovat vain vahvistaneet hintojen nousukierrettä jo ennestään heikossa asemassa olevien maiden haitaksi. Elintarvikkeita koskeva kauppapolitiikka pitäisi kuitenkin yhdistää muihin elintarvikkeisiin liittyviin politiikanaloihin kansainvälisellä tasolla, jos halutaan aiheeseen yhtenäinen lähestymistapa.

Lopuksi voin vakuuttaa teille, että seuraan tiiviisti elintarvikehintojen suuntauksia ja haluan toimia tässä asiassa tulevaisuudessa yhteistyössä tämän parlamentin ja neuvoston kanssa esittämällä konkreettisia ehdotuksia, jotka liittyvät ennen kaikkea yhteisen maatalouspolitiikan uudistamiseen mutta myös muihin erikoistuneempiin välineisiin.

Mairead McGuinness, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiittäisin sekä neuvostoa että komissiota hyvin selvästi julkilausumasta, joka koskee tätä erittäin ratkaisevaa elintarvikkeiden hintojen nousun kysymystä. Ne meistä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäsenistä, jotka ovat tänään täällä salissa, ovat tottuneempia keskustelemaan maatalousasioista keskellä yötä. Olen iloinen siitä, että kun maatalous muuttuu yhtäkkiä ruoaksi, me keskustelemme tästä hyvin tärkeästä aiheesta keskellä päivää, jolloin ihmiset kuulevat meitä. Tämä meidän pitäisi mielestäni muistaa.

(*Suosionosoituksia*)

Haluan sanoa hyvin selvästi, että maatalouden ja ruoan välisen yhteyden katkeaminen on osa ongelmaa, josta me keskustelemme täällä tänään. Maatalouden todellisuus ja maanviljelijöiden pienet tulot sekä Euroopassa että kehitysmaissa ovat tämän keskustelun keskeisiä aiheita, ja – jotta emme unohtaisi – yksi komission kannanotossaan käsittelemistä keskeisistä ongelmista on se, että perushyödykkeiden ja elintarvikkeiden hintojen nousu ei näy maanviljelijöiden tulojen kasvuna. Todellinen ongelma on se, että elintarvikkeiden tuotantokustannukset nousevat nopeammin, ja tässä oravanpyörässä maanviljelijät eivät voi enää jatkaa.

Meidän päättäjien haasteena on elintarviketuotannon lisääminen kestäväällä tavalla, varastojen hallinta ja varasto-ongelma, josta komission jäsen puhui. Maailmanlaajuiset varastot eivät enää ole keskeisessä asemassa. Meidän on tiedettävä, missä varastot sijaitsevat, ja ymmärrettävä, että ne eivät tule Kiinasta tai Intiasta.

Meidän täytyy asettaa maatalous ja elintarvikkeet keskeiseen asemaan – ja mielestäni siihen on jo ryhdytty edellisellä vaalikaudella laatimani mietinnön jälkeen.

Lopuksi haluaisin vielä todeta, että meidän on oltava varovaisia siinä, miten uudistamme maatalouspolitiikkaamme. Meidän on ylläpidettävä ja lisättävä elintarviketuotantoa Euroopan unionissa osana maailmanlaajuisen elintarviketurvan varmistamista. Kannatan myös mainitsemaanne kehitysmaiden maataloutta: sitä on laiminlyöty aivan liian pitkään. Nyt on korkea aika auttaa tätä maataloutta politiikallamme.

Stéphane Le Foll, *S&D-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, olen täysin samaa mieltä Mairead McGuinness juuri

tekemästä huomautuksesta siitä, että elintarvikkeiden ja maatalouden välillä on perustavaa laatua oleva yhteys.

Me käsittelemme elintarvikkeiden hintojen nousua ja sen mahdollisia seurauksia tietyille kansoille ympäri maailman, myös Euroopassa.

Haluaisin ensin esittää seuraavat havainnot. Suuntaus kohti entistä korkeampia maatalouden ja perushyödykkeiden hintoja on mielestäni pitkäaikainen suuntaus, joka jatkuu kolmesta syystä: maailman väestörakenteen suuntauksista ja väestömäärän kasvusta, maapallon lämpenemisestä johtuvista ongelmallisista sääoloista, kuten kuivuuksista ja tulvista, ja maailman kehitymisestä. Uusien kehittyvien talouksien kulutus kasvaa. Siksi maatalousmarkkinoiden ja maataloushyödykkeiden tiukka tilanne on kasvava suuntaus. Sitä pahentaa hintojen vaihtelu, joka johtuu rahoitustoiminnan merkityksen kasvusta maailmantaloudessa.

Sitä meidän pitäisi käsitellä, jos haluamme ratkaista maatalous- ja elintarvikeongelman. Sen toteuttamisessa – mikä on komission jäsenen mukaan tärkeää – on kaksi osatekijää: tarvitaan varastojen avoimuutta mutta myös Euroopan varastoja koskevaa julkista politiikkaa ja maailmanlaajuisista varastojen hallintaa erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien tasolla.

Toiseksi on tärkeää säännellä rahoitusmarkkinoita ja markkinoilla keinottelua erityisesti varmistamalla, että ei kadoteta markkinoilla vaihdettujen spekulatiivisten määrien ja fyysisten määrien välistä yhteyttä. Mitä tulee elintarvikkeisiin, ei voida hyväksyä sitä, että keinottelijat keinottelevat ottamatta huomioon seurauksia, joita sillä voi olla maailman elintarviketilanteelle ja koko ihmiskunnalle.

Teen tästä kaksi johtopäätöstä. Ensinnäkin tarvitsemme vahvaa eurooppalaista politiikkaa ja meidän on strategisesti vahvistettava Euroopan sitoutuminen toimimaan maailmanlaajuisesti elintarvike- ja maataloussektoreilla. Toiseksi meidän on muutettava kehitysyhteistyöpolitiikkaamme sen varmistamiseksi, että investoimme jälleen kerran maailmanlaajuisesti – ja Euroopan unioni on maailmanlaajuinen toimija – maatalouteen, koska maataloutta tarvitaan maailman ruokkimiseen.

(Suosionosoituksia)

George Lyon, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että me todella keskustelemme maatalous- ja elintarvikeasioista istuntokauden keskellä keskiviikkoiltapäivällä keskiyön sijaan. Olen siitä erittäin iloinen. Yksi syy siihen on se, että elintarvikehintojen nykyiset valtavat vaihtelut ovat vihdoinkin herättäneet poliitikot ympäri Euroopan.

Me kaikki olemme olleet tyytyväisiä, kun elintarvikehinnat ovat 30 viime vuoden aikana vuodesta toiseen reaalisesti laskeneet. Elintarvikkeet eivät ole koskaan olleet niin halpoja kuin muutaman viime vuoden aikana. Olemme tottuneet siihen, että supermarketien hyllyt ovat tupaten täynnä elintarvikkeita 24 tuntia vuorokaudessa. On ajateltu, että ongelmana on elintarvikkeiden ylituotanto. Tämä käsitys hallitsi keskustelua vuoteen 2007 asti sen sijaan, että ongelmana olisi ollut elintarvikepula.

Viimeaikaiset hintapiikit ovat käännekohta, merkki siitä, että yltäkylläisyyden päivät saattavat olla päättymässä. Nykyinen maataloustuotantomallimme on perustunut halpaan energiaan, runsaaseen viljelysmaahan ja riittävään vedensaantiin. Tämä malli ei pysty vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin: väestömäärän kasvamiseen yhdeksään miljardiin,

kehitysmaiden kysynnän lisääntymiseen ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin. Kuten Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen tieteellinen pääneuvonantaja professori John Beddington hiljattain ennusti, jos me emme ryhdy toimiin, kohtaamme niukkojen energialähteiden, vedenpuutteen ja elintarvikepulan aiheuttaman täydellisen myrskyn.

Meidän on toimittava nyt ja luotava uusi maatalousmalli. Euroopan on näytettävä esimerkkiä, ja yhteisen maatalouspolitiikan uudistus tarjoaa meille tilaisuuden suunnitella kestävä elintarvikejärjestelmä, joka voi täyttää maailman elintarvikkeiden valtavan kysynnän tulevaisuudessa.

José Bové, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, samalla tavalla kuin vuonna 2008 maatalouden raaka-aineiden hinnat ovat nyt maailmanmarkkinoilla huiman korkeat. Olemme vain kolmen prosentin päässä vuoden 2008 tasosta. Tuotannon väheneminen tietyillä perinteisillä ventialueilla ilmastonmuutoksen vuoksi, viljan käyttäminen biopoltoainetuotantoon ja hintojen nousua kiihdyttävä taloudellinen keinottelu ovat syynä tähän tilanteeseen, kuten kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n ja Ranskan viranomaisten raportit osoittavat ja myös komissio on todennut.

Tämän uuden elintarvikekriisin seuraukset vaativat raskaan veron niiltä 1,2 miljardilta ihmiseltä maailmassa, joiden on tultava toimeen alle 1,5 Yhdysvaltojen dollarilla päivässä. Lokakuun jälkeen köyhyysrajan alapuolella elävien joukkoon on liittynyt 44 miljoonaa ihmistä lisää.

Kun G20-maiden kokoukseen on vain kaksi päivää, mitä Eurooppa odottaa, ennen kuin se ryhtyy vastaaviin toimenpiteisiin, joita Yhdysvallat on puoltanut? Yhdysvaltojen hallinto on vaatinut 13. tammikuuta 2011 lähtien rahastojen aseman rajoittamista ja avoimuutta maataloushyödykemarkkinoilla. Tämä on ensimmäinen askel kohti keinotteluhaluisten vastustamista.

Vaikutus eurooppalaisiin maanviljelijöihin on myös dramaattinen. He eivät enää pysty ruokkimaan eläimiään. Sadat tilat ovat tehneet konkurssin. Viisi vuotta sitten vehnän hinta oli 100 euroa tonnilta, ja nyt siitä käydään kauppaa lähes 300 eurolla. Tämä on aivan uusi tilanne.

Komissio vaatii maanviljelijöitä sopeutumaan markkinoiden signaaleihin. Sen kannattaisi nyt noudattaa omaa neuvoaan. Tämän kriisin kohdalla Euroopan unioni ei voi odottaa vuoteen 2014 asti ratkaisujen löytämiseksi. Kriisi on kohdattava, ja siksi ehdotan kolmea käytännön toimenpidettä.

Ensinnäkin asiaankuuluvissa maissa pitäisi luoda heti viljavarastoja, jotka ovat viljelijöiden käytettävissä tuetulla hinnalla. Toiseksi maanviljelijöille maksettava lihanhinta pitäisi indeksoida. Kolmanneksi vuonna 2011 on luotava mekanismi, jolla osa viljatukeen osoitetusta avusta siirretään karjankasvatukselle.

James Nicholson, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden hintojen nousu voi saattaa hallitukset vaikeuksiin. Olemme nähneet niin käyvän viime päivinä.

Haluaisin palata hieman ajassa taaksepäin. Olen ollut tämän parlamentin jäsen vuodesta 1989 lähtien. Kun tulin Eurooppaan vuonna 1989, meillä ei ollut elintarvikeongelmaa. Meillä oli lihavuoria, voivuoria, maitojärviä ja viljavuoria. Nyt ne kaikki ovat hävinneet emmekä tuota riittävästi elintarvikkeita itsemme ruokkimiseen.

Minne ruoka sitten on hävinnyt ja miksi tuotantomme on niin pientä? Emme voi antaa sellaisen tilanteen jatkua, jossa kuivuus jossakin päin maailmaa voi sekoittaa täysin kaikki muut markkinat.

Tilanne Euroopan unionissa on sellainen, että maanviljelijöitä poistuu alalta nopeasti kaikissa jäsenvaltioissa. Tosiasiassa me kannustamme heitä lopettamaan vielä nopeammin, eikä nuoria viljelijöitä ole tulossa alalle.

Meidän on toimittava, ennen kuin on myöhäistä kääntää elintarvikkeiden maailmanlaajuisten hintojen noususuuntaus. Tämä on tehtävä mieluummin enemmän kuin myöhemmin, jotta voidaan lieventää tavallisiin ihmisiin kohdistuvia paineita.

Tavallisia ihmisiä voidaan suojella vahvalla yhteisellä maatalouspolitiikalla, joka takaa korkealaatuiset elintarvikkeet kohtuulliseen hintaan ilman kielteisiä vaikutuksia ympäristöön. Suoria tukia koskeva vahva pilari on koko maailman ja elintarvikesyntään vastaamisen kannalta ratkaiseva. Tämän vakiinnuttamiseksi tulevaisuudessa voidaan ryhtyä lisätoimiin, joita on kohdistettava paljon investointeihin, tutkimukseen ja kehitykseen. Toivottavasti löydämme keinon tämän toteuttamiseen.

Mielestäni ongelmana on se, että kaikki tulevat tänne seuraamaan näitä keskusteluja ja antamaan oikeita lausuntoja, sanomaan oikeat latteudet, mutta eivät ole valmiita tekemään vaikeita päätöksiä, joita tarvitaan suurimman avun tarpeessa olevien auttamiseksi.

Minun on todettava, että puhuminen ei enää riitä: tarvitaan maailmanlaajuisiin varastoihin ja hintavaihteluihin kohdistuvia toimia, ja ongelmaan on ensin tartuttava, ennen kuin sen voi ratkaista.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, kehitysyhteistyöpolitiikkaan osallistuvana poliitikkona kysyn aina itseltäni, miksi on itse asiassa niin vaikea ottaa opiksi aiemmista kriiseistä ja katastrofeista. Minusta vaikuttaa siltä, että vuoden 2008 nälkämellakat ovat yhä vaikuttaneet liian vähän niiden mieliin ja sydämiin, joilla on poliittista ja taloudellista valtaa, samoin kuin niiden, jotka häikäilemättä keinottelevat maataloushyödykemarkkinoilla. Maailman nälkäänäkevien määrä on jälleen kerran nousut yli miljardin, ja juuri maailman köyhimvät ihmiset kärsivät eniten elintarvikemarkkinoiden hintojen noususta. Heidän on käytettävä joka päivä yli 80 prosenttia rahoistaan ruokaan.

Vuonna 2009 annettuja maailmanlaajuisia lupauksia antaa kehitysmaille nälän torjumiseen yli 20 miljardin Yhdysvaltojen dollarin arvosta maataloustukea, johon sisältyvät Maailmanpankin kautta maksettavat kuusi miljardia dollaria, ei ole täytetty. Tähän mennessä on maksettu vain 925 miljoonaa dollaria. Keinottelu maataloushyödykkeillä ei enää koske elintarvikkeita vaan lähes pelkästään rahoitusmarkkinatoimia ja -tapahtumia, jotka vaikuttavat suoraan elintarvikehintoihin. Siksi olen tyytyväinen siihen, että komissio alkaa nyt luopua vastustuksestaan tässä tilanteessa.

Silti hintakehitykseen liittyvä keinottelu ei ole muuttunut avoimemmaksi eikä sitä ole valvottu tai rajoitettu. Se on kuitenkin ratkaisevaa, jotta pystymme toimimaan täällä tehokkaasti ja saamaan aikaan muutoksia. Siksi kehotan neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan nälän torjunnan etusijalle kaikilla politiikanaloilla sekä kaikissa toimintaohjelmissa ja strategioissa ja ottamaan myös huomioon uudet menetelmät ja lähestymistavat, kuten elintarvikeomavaraisuuden, jotta ne, jotka loppujen lopuksi maata viljelevät, saavat enemmän luomisvoimaa ja vaikutusvaltaa elintarvikkeiden tuottamisessa oman alueensa väestölle.

John Stuart Agnew, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden hinnat epäilemättä nousevat, mutta tilojen tilanne on hyvin erilainen. Yhdistyneen kuningaskunnan maanviljelijät, jotka tuottavat naudanlihaa, lampaanlihaa, sianlihaa ja munia, saivat todella huomata tuotteidensa arvon laskevan viime vuonna. Siipikarjanlihan hinta ei ole muuttunut, ja maidon hinta on noussut vain hieman. Sokerijuurikkaan hinta laskee ensi vuonna.

Näiden yritysten kustannukset ovat nousseet valtavasti, eikä vallitsevaa tilannetta pystytä säilyttämään enää kuin muutama kuukausi. Sen jälkeen ne joko vaativat korkeampia hintoja vähittäiskauppailta tai lopettavat tuotannon. Joka tapauksessa elintarvikkeiden vähittäishinnat voivat vain nousta.

Mitä EU tekee tälle asialle? No, se tekee muiden kuin geenimuunneltujen soijapapujen maahantuonnin tarpeettoman kalliiksi. Se kantaa maanviljelijöiltä sähkölaskussa veroa maapallon lämpenemisestä, kun nämä samat viljelijät ovat menettäneet tuhansia tonneja sokerijuurikasta ja perunaa hyvin kylmän talven vuoksi. EU haluaa lisätä julkista tukea luonnonmukaiselle viljelylle sen sijaan, että antaisi tämä alan olevan kuluttajalähtöistä. Perinteisten tuotantojärjestelmien vaihtaminen luonnonmukaiseen viljelyyn johtaa elintarviketuotannon vähenemiseen.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden inflaation suurimpia syitä ovat olleet perushyödykkeiden hintojen maailmanlaajuiset nousut, huimasti nousseet energiahinnat ja hintavaihtelut markkina-alueen sisällä, eikä ole epäilystäkään siitä, että niistä kärsivät kuluttajat. Juuri maatalousteollisuus on yrittänyt selvitä tästä jo jonkin aikaa, samoin kuin elintarvikkeiden ja lannoitteiden hintojen noususta. Voittomarginaalit ovat pienentyneet, ja monet viljelijät erityisesti tehotuotantoaloilla joutuvat tekemään konkurssin.

Pyytäisin parlamenttia pohtimaan tänään, mitä seurauksia syntyy, jos maanviljelijöitä ei tueta yhteisellä maatalouspolitiikalla. Mitä me maksaisimme elintarvikkeista tällaisessa taloudellisessa tilanteessa? Kehotan parlamenttia myös harkitsemaan hyvin voimakasta tukea yhteiselle maatalouspolitiikalle tulevissa hyvin tärkeissä keskusteluissa.

On tärkeää, että politiikkamme tukee maanviljelijöitä ja varmistaa riittävän elintarviketuotannon oikeudenmukaiseen hintaan. Olen myös sitä mieltä, että oikeudenmukaisuus on ehdottoman välttämätöntä, ja sitä varten tarvitaan avoimuutta elintarviketuotantoketjussa. Tämä toteutuu varsinkin Yhdistyneessä kuningaskunnassa vain, jos meillä valintamyymäläasiamies.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä puheenjohtaja, hyvä komission jäsen, puhun asiasta, joka on tuotu esiin useissa tilanteissa ja esitetty usein ainoaksi syyksi: keinottelusta.

Mielestäni keinottelun suhteen tarvitaan malttia. On selvää, että tietyn taloudellisen toiminnan sekä hintavaihtelujen ja raaka-aineiden hintojen välillä on varmasti yhteys. Olisi varmasti virhe tarkastella asiaa pelkästään taloudellisen keinottelun näkökulmasta, koska osa siitä, mitä me kutsumme keinotteluksi, on itse asiassa tuottajien laillista hintojen suojausta ja, kuten me hyvin tiedämme, nämä tuottajat eivät selviäisi ilman suojausmahdollisuutta.

On kuitenkin estettävä sellaisen tilanteen syntyminen, jossa suorat sijoitukset perushyödykkeisiin vaikuttaisivat haitallisesti hintavaihteluihin, koska ne ovat niin mittavia tai luonteeltaan pelkästään spekulatiivisia.

Tässä mielessä komission jäsen Barnierin rahoitusasioita koskevilla ehdotuksilla, erityisesti lyhyeksi myynnin ja johdannaisten sääntelyllä, samoin kuin rahoitusvälineiden markkinoinnista annetun direktiivin tarkistamisella täytyy tarjota parlamentille mahdollisuus ottaa huomioon perushyödykkeillä keinottelun näkökohdat rahoituksen sääntelyssä ja valvonnassa. Viimeksi mainitut toteutetaan sen varmistamiseksi, että näitä markkinoita myös säännellään tehokkaasti mutta käytännönläheisesti.

Hyvä komission jäsen, te sanoitte, että näitä toimia jatketaan, ja uskon, että parlamentti, joka on rahoituskriisissä noudattanut ja joskus ennakoinutkin komission ehdotuksia, kantaa vastuunsa.

Lopuksi haluan ilmaista tyytyväisyyteni puheenjohtajavaltio Unkarin julkilausumaan, jonka mukaan Euroopan unionin tukee Ranskan G20-huippukokouksen puheenjohtajuutta. Kokous on asettanut perushyödykemarkkinoiden sääntelyn yhdeksi tavoitteekseen.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, katastrofien ennaltaehkäisy on aina paras vaihtoehto. Maailmanlaajuisen elintarvikekriisin riski on todellinen. Nämä eivät ole minun sanojani: ne ovat Euroopan unionin yhden perustajajäsenvaltion hallituksen lausumia. Merkit ovat huolestuttavia. Joidenkin peruselintarvikkeiden, kuten viljan hinnat nousevat edelleen ja saavuttivat Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön mukaan tammikuussa jopa huipputasoa. Ongelma ei selvästikään ole Euroopan, ja kuten täällä on jo tänään tuotu esiin, kunkin ilmiötä selittävän oletetun syyn vaikutus tunnetaan huonosti.

Me tiedämme, että komissio ei sivuuta tätä kysymystä, ja sen 2. helmikuuta antama tiedonanto kannattaa lukea tarkkaan.

Silti maataloustuotannon erityisluonne ansaitsee erityisen huomion yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) yhteydessä niin, että pyhitetään kehitysyhteistyöpolitiikalle asianmukaiset riskinarviointivälineet ja turvataan elintarviketuotanto, mistä on haittaa kansainvälisen avun muille muodoille.

Olen myös tyytyväinen Ranskan kantaan G20-ryhmässä, kun se yrittää vaikuttaa rahoitusmarkkinoiden sääntelyyn ja hintojen peukaloinnin estämiseen sekä luoda sääntöjä, jotka voisivat estää kauppavirtojen äkillisen keskeytymisen, kuten tapahtui hiljattain esimerkiksi Venäjän kanssa.

Alyn Smith (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, kansalaisten ruokkiminen on hallituksen tärkein velvollisuus, ja kansalaisten ruokkiminen onkin yhteisen maatalouspolitiikan ensisijainen tavoite.

Elintarviketurva on Pohjantähtemme, ja tämä on EU:n menestystarina. Kannattaa muistaa, että kaikissa muissa maanosissa on ollut ruokamellakoita paitsi meillä, ja hallituksia tuntuu kaatuvan käytännössä päivittäin muualla maailmassa, kun taas me olemme ainakin toistaiseksi kyenneet takaamaan jonkinasteisen turvasataman kansalaisillemme.

Elintarviketurva on siis ensisijainen tehtävämme. Sitä ei uskoisi, kun kuuntelee joitakin kansalaisjärjestöjä ja lobbaajia ja jopa joitakin poliitikkoja, jotka ovat osallistuneet käynnissä olevaan keskusteluun yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisesta.

Elintarviketurvan on oltava tavoitteemme ja painopisteemme, ja yhdestä asiasta olen kollegojeni kanssa eri mieltä. En usko, että vastaus on vapaakauppa. En usko, että maailmanlaajuinen elintarviketurva on jotain, minkä voimme saavuttaa tai mihin pitäisi pyrkiä. Vientikiellot, joita kansalaisensa ruokkimaan pyrkivät maat asettavat, eivät ole

sinällään perusteettomia, ja jos sallitte, lainaan kansallisen maanviljelijäliiton englantilaista puheenjohtajaa: ”Jos me puhumme moraalista, maa, joka pyrkii ruokkimaan kansalaisensa, ei ole mitään verrattuna rikkaisiin maihin, jotka sallivat maataloutensa heikkenevän ja odottavat sitten muun maailman ruokkivan heidät. Meidän vastuullamme on näyttää maailmalle mallia siinä, miten tuotetaan enemmän, ei vähemmän.”

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, jos me haluamme käydä vakavan keskustelun elintarvikehintojen noususta, emme voi välttää kysymystä siitä, miten Euroopan unioni itse edistää tätä epämieluisaa suuntausta, vaikka se olisi joidenkin mielestä epämielilyttävää. Kaikki perushyödykemerkkinoiden analyytikot ovat samaa mieltä siitä, että elintarvikkeiden hintojen nousu perustuu kahteen päätekijään.

Ensimmäinen on uuden rahan laajamittainen painaminen Yhdysvalloissa ja Euroopan unionissa viime kuukausina. Uuden rahan tulo markkinoille nostaa elintarvikkeiden ja muiden perushyödykkeiden hintoja. Tästä ei pidä syyttää keinottelijoita, kuten tänään keskustelun kohteena olevassa mietinnössä tehdään, vaan pikemminkin Yhdysvaltojen, Euroopan ja muiden keskuspankkien väärää politiikkaa.

Toinen elintarvikkeiden hintoja nostava tekijä on EU:n ja Yhdysvaltojen politiikka, joka pakottaa kuluttajat lisäämään biopolttoaineiden käyttöä. EU:n ja Yhdysvaltojen sitoumukset tällä alueella ovat johtaneet viljelysmailla kasvatettujen muiden perushyödykkeiden kuin elintarvikkeiden määrän jyrkkään nousuun. Sen seurauksena elintarviketuotannon käytössä on aina vain vähemmän viljelysmaata, ja siksi on vain loogista, että elintarvikkeiden hinnat nousevat. Jos haluamme onnistua maailmanlaajuisten elintarvikehintojen alentamisessa, meidän on hylättävä tämä järjetön biopolttoainepolitiikka.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä ministeri, hyvä komission jäsen, kaikki maailman nälkäiset ihmiset, joiden on maksettava ruoastaan tai vaatteistaan aiempaa enemmän, odottavat meidän reagoivan tarmokkaammin planeettaamme tällä hetkellä koettelemaan suurimpaan katastrofiin eli rahanahneiden elintarvikekeinottelijoiden aiheuttamaan katastrofiin. Juuri he nostavat elintarvikkeiden hintoja maanviljelijöiden ja kuluttajien vahingoksi.

Kuuntelin tarkasti Jean-Paul Gauzès'n intohimoista vetoamusta, mutta hän tietää, että tällä alueella on ostettu tänä vuonna seuraavan sadon viljaa jo ennen kuin se on kylvetty. Siksi kyse on tosiaankin keinottelusta. Ainoa keino edetä asiassa on, että Euroopan unioni toteuttaa monensuuntaisia toimia.

Ensinnäkin sen täytyy pysäyttää tämä taloudellinen keinottelu perustamalla maailmanlaajuinen maatalous- ja elintarvikerahasto, muodostamalla varmuusvarastoja ja luomalla mekanismeja todellisen tuotannon reaalihintojen vakauttamiseksi virtuaalisen sijaan Yhdistyneiden Kansakuntien suojassa. Yhteisessä maatalouspolitiikassamme täytyy myös palata järjestelmään ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, me keskustelemme tänään Euroopan parlamentissa elintarvikkeiden hintojen noususta. Unkarin ja muiden Euroopan unionin maiden kuluttajat kokevat tämän elintarvikkeiden hintojen nousun samalla tavalla. Niitä,

jotka eivät koe sitä, ovat maanviljelijät ja erityisesti pientilalliset. Miten tämä on mahdollista? Mihin rahat menevät? Tämän palapelin, tämän arvoituksen ratkaisee muun muassa Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän erinomainen päätöslauselmaesityksen kohta D, mutta koko päätöslauselmaesitys on itsessään erinomainen ja haluan onnitella heitä siitä. Siinä annetaan myös yksityiskohtaisia vastauksia ja ratkaisuja. Kohdassa D kiinnitetään huomiota keinotteluilmioon. Siinä todetaan, että puhtaasti rahoituslalla toimivien laitosten harjoittama keinottelu eli keinottelu rahapääomalla perushyödykemarkkinoilla on lisääntynyt, mikä aiheuttaa perushyödykkeiden hintojen keinotekoista nousua. Siksi meillä on osittainen ratkaisu. Rahat menevät keinottelijoille sekä ostajille ja kauppiaille, joiden voitonhimo on usein loputon.

Unkarin kansalaiset olisivat hyvin ylpeitä, jos puheenjohtajavaltiona Unkari toimiva asettaisi tämän asian, elintarvikkeilla keinottelun, ratkaisemisen yhdeksi painopisteekseen. Minun täytyy kysyä puheenjohtajavaltio Unkarin läsnä olevalta edustajalta, voimmeko mitenkään laskea tämän varaan, ja kysyn EU:n maatalousasioista vastaavalta komission jäseneltä Ciolosilta, mikä on hänen ratkaisunsa elintarvikkeisiin liittyvään keinotteluun?

Gay Mitchell (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, kehittyneissä maissa kotitaloudet käyttävät keskimäärin 10–20 prosenttia tuloistaan elintarvikkeisiin, kun kehitysmaissa tämä osuus on yleensä jopa 80 prosenttia. Tämä korostaa sitä, miten hirvittäviä seurauksia hintojennousulla on näille heikossa asemassa oleville maille. Meidän on ryhdyttävä vastatoimiin ja jatkettava niitä, kunnes ne seisovat omilla jaloillaan.

Joulukuussa 2008 tämä parlamentti äänesti suurella enemmistöllä miljardin euron elintarvikerahoitusvälinettä koskevan mietintöni puolesta, jolla haluttiin antaa taloudellista tukea kehitysmailla elintarvikkeiden hintojen noustua tuolloin jyrkästi. Välineen tarkoituksena oli ryhtyä toimiin näiden jyrkästi nousevien hintojen vuoksi. Nousu johtui pääasiassa vaikkakaan ei pelkästään kuivuudesta viljantuottajamaissa sekä öljyn hinnannoususta. Hinnat vaihtelevat yhä erittäin paljon, mikä vaikuttaa tuottajiin ja kuluttajiin sekä EU:ssa että kehitysmaissa.

Meidän täytyy oppia tekemään yhteistyötä muiden maiden, kuten Thaimaan kanssa. Thaimaa on alueellaan suuri elintarviketuottaja, mutta kun sen naapurit Burma ja Vietnam olivat köyhiä ja niillä oli pulaa elintarvikkeista, emme silti hyväksyneet Thaimaan tarjousta tehdä yhteistyötä kanssamme ja toimia välittäjänämme alueella. Meidän täytyy opetella tekemään niin. Meidän on varmistettava nopea siirtyminen vakauteen Pohjois-Afrikassa. Meidän on varmistettava, että apua toimitetaan alueille, joita on kohdannut odottamaton luonnonkatastrofi, kuten Haitiin ja Pakistanisiin, ja tässä mielessä meidän täytyy edelleen ottaa käyttöön hätäavun vararahastot, jotta EU voi nopeasti vastata tällaisten tapahtumien aiheuttamaan erityiseen avun tarpeeseen.

Kader Arif (S&D). - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluan ensin ilmaista pahoitteluni siitä, että tarvittiin kriisi Euroopassa, ennen kuin tämänpäiväinen keskustelu käynnistyi ja laadittiin päätöslauselma, josta äänestämme huomenna.

Vasta viime vuonna, kun kehitysmaissa syttyi niin sanottuja ”ruokamellakoita”, Eurooppa ehdotti yksinkertaisesti hätätoimenpiteenä taimien ja lannoitteiden lähettämistä, vaikka ongelmat olivat suhdanteisiin liittyviä. Mehän olemmekin pitkään varoittaneet rakenneongelmista. Meillä on yhteinen maatalouspolitiikka (YMP), josta puuttuvat tehokkaat sääntelymekanismit, koska liberaalinen enemmistö on yhä sitä mieltä, että markkinoita ei saa rajoittaa millään tavalla. Kehitysmaiden maataloustuotteilla keinotellaan laajasti, mikä lisää talouden epävakautta ja moraalisesti arveluttavaa. Kehitysmaat ovat vientiin tarkoitettun

yhden lajin viljelyn vankeja, eikä Eurooppa tue niitä vaan kohdistaa vain neljä prosenttia kehitysavustaan maatalousalalle.

Tällä päätöslauselmalla koko parlamentti tunnustaa lopultakin, että oikeus ruokaan on perusihmisoikeus, että ei voida hyväksyä sitä, että jotkut hyödyntävät joidenkin nälkää oman etunsa ajamiseen, että sääntely on välttämätöntä hintojen vakauden varmistamiseksi ja että pieniä perheitä ja oikeutta ruokaan pitää suojella kauppasopimuksilla.

Parlamentti lähettää tänään tästä selvän viestin. Komission ja neuvoston tehtävänä on kääntää se.

Nirj Deva (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, siihen mennessä, kun olen istunut alas, 16 ihmistä on kuollut nälkään. Se on suunnilleen yhtä paljon kuin salin siinä osassa. Eri puolilla maailmaa kuolee joka päivä 36 000 ihmistä nälkään, koska heillä ei ole riittävästi ruokaa.

Euroopan unioni on ollut viime aikoihin asti elintarvikkeiden suhteen omavarainen. Nyt se tuo elintarvikkeita muualta. Itse asiassa se vie ruoan köyhimpien ihmisten suusta. Olen kuullut, että EU tuo muualta maailmasta elintarvikemäärän, jonka kasvattamiseen tarvittaisiin noin 35 miljoonaa hehtaaria. Meidän pitäisi olla elintarvikkeiden suhteen omavaraisia, ja meidän pitäisi auttaa myös kehitysmaita olemaan elintarvikkeiden suhteen omavaraisia.

Tähän kaikkeen on olemassa vastaus. Intiassa tehtiin 1960-luvulla vihreän maatalouden vallankumous professori Borlaugin johdolla. Ihmiset uskoivat, että intialaiset nääntyisivät nälkään. Niin ei käynyt. Brasilia on nyt elintarvikkeiden suhteen omavarainen. Me pystymme siihen, jos tahtoa riittää.

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Arvoisa puhemies, kolme vuotta vuoden 2008 kriisin jälkeen maailma on uuden elintarviketikriisin partaalla. Sen estämiseksi meidän on tutkittava sen syitä ja ryhdyttävä korjaamaan niitä.

Meidän on tarkasteltava maatalous- ja kauppapolitiikkaa, jotka ovat tuhonneet pienen ja keskisuuren maatalouden, jotka edistävät vientiin tarkoitettua tehotuotantoa ja jotka siksi uhkaavat elintarviketurvaa ja itsemääräämisoikeutta, kuten yhteinen maatalouspolitiikka (YMP). Meidän on tarkasteltava suuntausta kohti öljynhinnan nousua ja maanviljelijöiden suurta riippuvuutta tästä raaka-aineesta. Tätä riippuvuutta on vähennettävä. Meidän on tarkasteltava maatalousalan monikansallisten yhtiöiden huomattavaa valtaa, koska niillä on yksinoikeus tuotannon avaintekijöihin, sitä, että hedelmällistä maaperää käytetään yhä enemmän muuhun kuin elintarviketuotantoon, ja maan anastamista paikallisyhteisöiltä, jotka asuvat ja tekevät töitä sillä.

Meidän on ennen kaikkea tarkasteltava järjetöntä epäinhimillistä järjestelmää, joka sallii elintarvikkeilla keinottelun, ja puututtava siihen. Meidän on lopetettava välittömästi keinottelun mahdollistavat rahoitusvälineet: EU:n on hyväksyttävä tämä tai otettava kantaakseen sen seuraukset – kuten se jo nyt tekee.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, tuskin mikään muu on meille yhtä arkipäiväistä ja itsestään selvää kuin syöminen ja juominen. Se, mitä me pidämme niin itsestään selvänä, on kuitenkin monille vakava haaste, josta he häidin tuskin selviävät. Elintarvikkeiden hinnat ovat nyt nousseet jyrkästi, mikä on pahentanut monien ihmisten tilannetta entisestään.

Tarvitaan toimenpidepaketti hintojennousun monien syiden torjumiseksi. Sen vuoksi on tärkeää estää hintakeinottelu ja muodostaa varastoja. Siinä yhteydessä on myös tutkittava joidenkin elintarvikeyhtiöiden ja vähittäiskauppaketjujen hallitsevaa asemaa. Kehitysmaat tarvitsevat myös meiltä enemmän tukea maataloutensa kehittämiseen. Se on ainoa mahdollisuus onnistua ruoka-avun antamisessa köyhimmille ihmisille sekä heidän taloudellisen tilanteensa parantamisessa.

Jotta varmasti ymmärtäisimme asian: ongelmana eivät ole maataloushyödykkeiden asianmukaiset hinnat. Asia on päinvastoin: ne ovat ongelman ratkaisu. Maataloushyödykkeiden asianmukaiset hinnat – asianmukaisella tarkoitan ilman keinottelua muodostuvia hintoja – ovat mielestäni ratkaiseva edellytys kehitysmaiden maatalouden luomiselle.

Riittävä määrä ruokaa on ihmisoikeus, ja nälkä on rikos ihmisyyttä vastaan. Korkealaatuisten ja edullisten elintarvikkeiden tuottamisen väestölle Euroopan unionissa ja muualla maailmassa on siksi oltava EU:n maatalouspolitiikan keskeinen tavoite.

Richard Ashworth (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden hinnat ovat olleet 30 viime vuoden ajan alhaiset ja vakaat. Nyt Yhdistyneiden Kansakuntien FAO on varoittanut siitä, että energiakustannusten nousu, maapallon väestönkasvu, vaurauden lisääntyminen ja ilmastonmuutos ovat muodostamassa valtavia haasteita maailman elintarvikejärjestelmälle ja elintarvikkeiden kustannuksille.

Sillä on kaksi tärkeää seurausta EU:n hallituksille. Ensinnäkin elintarvikkeiden ja energian hinnannousu koettelee pahiten köyhimpiä perheitä. Toiseksi elintarvikkeiden hintojen nousu kiihdyttää inflaatiota aikana, jona eurooppalaiset tarvitsevat eniten hintavakautta talouden elpessä. Lyhyellä aikavälillä houkutuksena on tuoda halvempaa ruokaa muualta ja odottaa, että elintarvike- ja maatalousteollisuus maksaa suurentuneet kustannukset.

Kumpikaan keino ei ole järkevä. Suuri riippuvuus tuontielintarvikkeista altistaisi kuluttajat vaarallisesti hintavaihteluille, ja liian suuren paineen kohdistaminen maatalousalaan, joka jo nyt kärsii jyrkästä kustannusten noususta ja kutistuneista marginaaleista, vaarantaisi tuotantokapasiteetin.

Meidän on panostettava yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Tekniikka on avain siihen, ja nyt on aika tehdä niin.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, elintarvikehintojen nousu vaatii kahdentyyppisiä vastatoimia. Ensimmäinen koskee tarvetta suunnitella keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia. Tässä suhteessa vastausten on tultava uudesta yhteisestä maatalouspolitiikasta, jolla täytyy varmistaa EU:n kansalaisten elintarvike turva, tarjota kuluttajille elintarvikkeita edulliseen hintaan ja suojata maanviljelijöiden tulot. Uuden YMP:n avulla meidän täytyy tarjota – ja niin me itse asiassa teemmekin – vahvaa maatalojen tulotukea ensimmäisen pilarin mukaisesti sekä tukitoimenpiteitä maaseudun kehittämiseen lisäämällä investointeja maatalouteen ja elintarvike turvaan.

Toinen koskee tarvetta puuttua tilanteeseen hätätoimenpiteillä ketjun heikoimman linkin suojelemiseksi, koska elintarvikehintojen heilahdellessa vaikutukset ovat tosiasiaassa varsin outoja: kun hinnat nousevat, tuottajat ja maanviljelijät eivät hyödy siitä mitenkään, mutta kun hinnat laskevat, tuottajien voitot ja jo ennestään niukat ansiot pienenevät. Siksi on selvää, että tuotantoketjussa on ongelmia ja avoimuuden puutetta.

Hyvä komission jäsen, näihin tuotantoketjun vakaviin ongelmiin kuuluu esimerkiksi hallitsevan ostovoiman väärinkäyttö, hyvän kauppatavan vastaiset sopimuskäytännöt – myös maksujen viivästymiset – yksipuoliset sopimusten muuttamiset, ennakkomaksut neuvotteluihin pääsemiseksi ja voittomarginaalien epätasainen jakautuminen elintarvikkeiden tuotantoketjussa.

Komission on ehdotettava toimenpiteitä ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Paolo De Castro (S&D). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, yhteiskunnalliset jännitteet, joita on koettu hiljattain esimerkiksi Pohjois-Afrikassa, ovat lähes aina elintarvikkeiden hintojen nousun aikaansaamia. Viljojen, sokerin ja kasviöljyjen ennätysmäinen hinnannousu on selvä merkki maailmanlaajuisen tarjonnan ja kysynnän epätasapainosta.

Hintojen nouseminen vielä lisää – mikä on valitettavasti mahdollista – vaikuttaisi dramaattisesti erityisesti niihin osiin maapalloa, joissa elintarvikemenojen osuus tuloista asukasta kohti on yli 40 prosenttia. Se muodostaa myös todellisen riskin jännitteiden syntymiselle koko planeetalla maailmantalouden keskinäisen riippuvuuden lisääntyessä. Siksi Euroopan unionin on oltava hyvin tietoinen siitä, että maatalouspolitiikalla – Euroopan unionin yhteisellä maatalouspolitiikalla ja Yhdysvaltojen maatalouslailla – on erityinen ja strategisesti tärkeä rooli maailmanjärjestyksessä, rooli, joka ulottuu paljon pidemmälle kuin maanviljelijöiden tulojen perusteltu suojeleminen.

Arvoisa puhemies, me tarvitsemme uuden maailmanlaajuisen elintarvikepolitiikan, jolla maatalouspolitiikkaa voidaan koordinoita kansainvälisellä tasolla. Toivon, että tuleva G20-huippukokous tarjoaa mahdollisuuden todella astua tälle uudelle tielle.

Struan Stevenson (ECR). – *(EN)* Arvoisa puhemies, öljynhinnan jatkuva nousu ja sen aiheuttama lannoitteiden hintapaine yhdessä vehnän, maissin ja muiden viljojen hintojen rajujen nousujen kanssa on synnyttämässä kriisin meidän maataloussektorillamme samoin kuin kasvavan maailmanlaajuisen kriisin.

On hyvä muistaa, että Tunisian kansannousu, joka sai aikaan ketjureaktion koko Lähi-idässä, alkoi köyhästä elintarvikkeita myyvästä katukauppiasta, joka sytytti itsensä tuleen.

Eurooppalaiset maanviljelijät voivat puuttua asiaan myönteisellä tavalla auttamalla ratkaisemaan tämän kriisin, jos heille annetaan asianmukaiset välineet. Meidän on aika tarttua biotekniikan tarjoamiin mahdollisuuksiin, joiden avulla voimme täyttää laadukkaiden elintarvikkeiden kasvavan kysynnän.

Maailmanlaajuisesti yli 13 miljoonaa maanviljelijää kasvattaa kaupallisesti yli 125 miljoonalla hehtaarilla muuntogeenisiä viljelykasveja, ja silti tässä päätöslauselmassa ei mainita biotekniikkaa.

Nyt Euroopan unionin on jo havahduttava unestaan ja tehtävä jotain, ennen kuin kaduillamme järjestetään ruokamellakoita!

Georgios Papastamkos (PPE). – *(EL)* Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden hintojen laajaan vaihteluun on useita syitä: äärimmäiset sääolosuhteet, rajalliset luonnon- ja energiavarat sekä maailman väestönkasvu. Kahta muutakin syytä pitäisi korostaa: keskittymiä, joilla tarkoitan monikansallisten yritysten oligopoliaa elintarvikkeiden tuotantoketjussa, sekä avoimuuden puutetta ja keinottelua perushyödykemarkkinoilla.

Rahoitusmarkkinoiden sääntelyn purkamisen jälkeen futuurikauppa raaka-ainepörssiin muuttui suojautumisvälineestä keinotteluvälineeksi. Tärkeimmät pörssit sijaitsevat Euroopan ulkopuolella.

Rahoituskriisin jälkeen erilaiset hedge-rahastot turvautuivat raaka-ainepörssiin, joissa vararahastot ovat nyt viisitoista kertaa suuremmat kuin maatalouden tosiasialliset varastot tappioiden korvaamiseksi. Siksi tarvitaan institutionaalinen kehys, joka rajoittaa niiden investointeja suoraan elintarvikealaan liittyviin maatalouden johdannaismarkkinoihin.

Olen tyytyväinen G20-ryhmän puheenjohtajavaltio Ranskan aloitteisiin ja uskon vakaasti, että EU:n vahvan maatalousalan säilyttäminen elintarviketurvan varmistamiseksi riippuu siitä, pystymmekö turvaamaan maanviljelijöille asianmukaiset tulot ja ryhdymmekö tehokkaisiin toimenpiteisiin markkinoiden säätelyä uuden YMP:n puitteissa.

Michael Cashman (S&D). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan tehdä ehdottoman selväksi, että puhun kehitysmaiden puolesta enkä puolustaakseni yhteistä maatalouspolitiikkaa.

Maailmanpankin mukaan yli 44 miljoonaa ihmistä on joutunut äärimmäiseen köyhyyteen elintarvikehintojen nousun vuoksi. Syitä on lukuisia – pientilojen väheneminen, metsien hävittäminen, aavikoituminen, vedensaannin ongelma ja ilmastonmuutos.

Siksi me tarvitsemme kokonaisvaltaisen lähestymistavan sen varmistamiseksi, että kannustamme ihmisiä huolehtimaan omista kehitystarpeistaan ja varmistamaan elintarviketurvan paikallisella tasolla. Meidän on uudistettava yhteistä maatalouspolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa niin, että niillä ei ole suoraa tai välillisiä vaikutuksia kehitysmaihin ja kehittyneisiin maihin.

Meidän on tuettava paikallista maanomistusta ja lopuksi on poistettava hävytön maa-alueiden kahminta, kun ulkomaiset sijoitusyhtiöt ja ulkomaiset yritykset ostavat ja käyttävät maata omiin tarpeisiinsa. Tätä hävyttömyyttä ei voi mitenkään puolustella.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Arvoisa puhemies, kuluttajilla ja maanviljelijöillä on oikeus kysyä meiltä poliitikoilta, mitä on meneillään. Miksi elintarvikemarkkinoiden tilanne on tämä? Maanviljelijät tietävät, millaisia voittoja he tekevät, miten paljon he saavat myymistään tuotteista ja miten paljon he ja muut kuluttajat maksavat elintarvikkeista. Mitä me voimme sanoa heille tänään? Meidän on syytä muistaa vuosi 2008 ja elintarvikemarkkinoiden silloinen tilanne. Opimmeko me siitä jotain? Minä vastaan, että emme.

Rajoitamme edelleen tuotantoa. Asiaa pahentaa entisestään se, että me maksamme tuotannon vähentämisestä, kun me aiemmin maksoimme sen lisäämisestä. Tässä parlamentissa on kuultu muita kommentteja maataloudesta. Ehkä meidän kollegojemme pitäisi tulla tänne tänään kuuntelemaan. Ehkä he oppisivat jotain elintarviketurvasta.

Yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen keskustellaan jatkuvasti, ja jälleen kerran kaikki haluavat pienentää YMP:n menoja. Nykyinen tilanne, tämä kriisi, varoittaa meitä tuhoisasta poliittisesta päätöksestä. Meillä on mahdollisuus korjata virheemme. Me puhumme vakaudesta. Me kysymme, miksi ei ole varastoja mutta rajoitamme maatalouden suuntauksia. Mistä näiden varastojen pitäisi syntyä? Kuka maksaisi niistä?

Hyvä komission jäsen, tämä tilanne, tämä kriisi tarjoaa teille poikkeuksellisen vahvoja perusteluja. Hyvät parlamentin läsnä olevat kuulijat, meidän on vakuutettava jäljellä olevat tilanteen vakavuudesta ja tämän parlamentin vastuusta YMP:n tulevaisuudesta ja

yhteiskuntamme ruokkimisesta. Tämä elintarviketurvaongelma on muodostumassa maailmanlaajuisesti ongelmaksi. On hyvä, että ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden hintojen nousu koskee pahiten heikoimmassa asemassa olevia väestöryhmiä. Ajatellen sitä, että maailmassa oli vuonna 2010 925 miljoonaa aliravittua ihmistä, elintarviketurvan varmistamisen täytyy olla yksi Euroopan unionin painopisteistä. Äärimmäiset luonnonilmiöt eivät ole ainoa elintarvikkeiden hintojen nousun syy, vaan siihen vaikuttavat myös markkinoiden hintavaihtelut ja biokaasutuotannon tukeminen.

Kehotan komissiota luomaan välineitä hintavaihtelujen ja liiallisen keinottelun torjumiseksi, koska ne pahentavat maailmanlaajuista elintarviketriisiä. Haluan myös painottaa sitä, että useimmissa tapauksissa elintarvikkeiden hintojen nousu ei myöskään lisää maanviljelijöiden tuloja. Päinvastoin, tuotantoketjun huonon toiminnan vuoksi maanviljelijöiden sama korvaus on kaikkea muuta kuin oikeudenmukainen. Uskon, että hintojen nousuongelma auttaa kumoamaan vahvan yhteisen maatalouspolitiikan ylläpitämisen vastaiset perustelut.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, muutama päivä sitten yhden Saksan suurimmista sanomalehdistä etusivulla oli kuva sämpylästä, jonka ympärillä oli piikkilankaa. Artikkeliki koski taistelua leivästä. En usko, että mikään asia teettää meillä yhtä paljon päänsäivää tänä ja tulevina vuosikymmeninä kuin kysymys elintarvikkeiden saatavuudesta. Siksi on hyvä, että me puhumme siitä, koska syy siihen – nimittäin kasvava kysyntä – ei häviä ja hintojen nousu jatkuu myös. Meidän pitää nyt kiinnittää tähän koko tilanteeseen poliittista huomiota. Meidän on pohdittava, miten voimme tuottaa elintarvikkeita ja tarjota ne saataville. Hyvä komission jäsen, ajatus kesantoalueiden lisäämisestä yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa tarkastusten avulla on väärä lähestymistapa. Meidän on saatava maamme tuottamaan.

Kaikkeen tähän ei kuitenkaan pidä suhtautua liian kielteisesti. Olemme jo vuosia valittaneet, että elintarvikkeiden hinnat ovat liian alhaisia. Jos mietitään, onko esimerkiksi 100 euroa vehnätonnilta asianmukainen hinta, on todettava, että ehkä ei. Jos ajattelemme, mikä on raaka-aineiden osuus lopputuotteen, esimerkiksi leivän hinnasta, olen sitä mieltä, että raaka-aineiden hintojen nousu ei ole ainoa syy elintarvikkeiden hintojen nousuun vaan siihen on muitakin syitä. Näin ollen tämä koko aihe tarjoaa myös maataloudelle tilaisuuden päästä tulevaisuudessa parempaan asemaan.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden hinnat ovat kohonneet ennätystasolle. Elintarvikkeiden hintavaihtelut ovat lisääntyneet viime vuosina useista syistä. Siksi se on suuri huolenaihe. Ilmastonmuutos aiheuttaa äärimmäisiä sääilmiöitä, ja joissakin maissa kokonaisia viljasatoja on tuhoutunut. Lisäksi keinottelu elintarvikkeilla lisääntyy, minkä vaaroja ei voida yliarvioida – tarvitsee vain ajatella rahoituskriisiä. Lisäksi elintarvikkeiden tarjoaminen köyhille ja rikkaiden autolla ajaminen ovat yhä useammin keskenään kilpailevia asioita.

Meidän on löydettävä ratkaisuja siihen, että maanviljelijöillä on riittävästi kannusteita elintarvikkeiden tuottamiseen ja että biopolttoaineiden tuottamiseen käytetään vain alueita, joita ei käytetä elintarviketuotantoon.

Minulle sosiaalidemokraattina on tärkeää, että terveellistä ruokaa on kaikkien saatavilla kohtuulliseen hintaan ja että samanaikaisesti maanviljelijät saavat asianmukaisen korvauksen työstään.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, meidän on vain todettava avoimesti, että Euroopan unionissa toimii vaikutusvaltaisia kaupan eturyhmiä, joiden edun mukaista on heikentää unionin maataloutta niin, että voidaan saada suurempia voittoja tuomalla elintarvikkeita ympäri maailman. Olemme kuulleet monta kertaa sanottavan tässä parlamentissa, että markkinat pitäisi avata hintojen nousun estämiseksi. Me uudistimme sokerintuotannon, avasimme markkinat, rajoitimme sokerintuotantoa Euroopassa ja poistimme vientitukia. Mikä oli tulos? Tulos oli se, että elintarvikkeiden hinnat eivät laskeneet vaan yksinkertaisesti nousivat. Siitä meidän kaikkien pitäisi ottaa opiksi. Niin ei pidä edetä. Olen samaa mieltä kollega Smithin kanssa, joka sanoi, että markkinat eivät ole vastaus. Meidän ei todellakaan pitäisi taipua kaupan edunvalvojien tahtoon vaan pyrkiä varmistamaan kohtuulliset elintarvikehinnat suojelemalla paremmin maatalouttamme, sen tuotantomahdollisuuksia ja elintarviketurvaa. Vain sillä tavalla saamme hinnat kohtuullisiksi.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, olen täysin samaa mieltä elintarvikehintojen nousun aiheuttamasta huolesta, enkä voisi olla muutenkaan, koska tämä aihe liittyy hyvin tiiviisti EU:n kansalaisten ja erityisesti heikommassa asemassa olevien luokkien elämään. Nämä nousut johtavat siihen, että väestön peruselintarvikkeiden tarvetta ei pystytä täyttämään kaikissa kehitysmaissa. Kehittyneet maat EU:n jäsenvaltiot mukaan lukien eivät voi suhtautua välinpitämättömästi tähän tulevaisuudennäkymään.

Siksi meidän on uudessa yhteisessä maatalouspolitiikassa tarjottava välineitä, joilla pystytään vähentämään hintavaihteluita, rajoittamaan keinottelua maataloushyödykkeillä ja varmistamaan tuotannon riittävä taso EU:ssa. Minun on siksi korostettava sitä tosiasiaa, että me emme voi jättää peltoja kesannolle samalla, kun maailman väestömäärä kasvaa, minkä vuoksi on välttämätöntä lisätä elintarviketuotantoa.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvä ministeri, haluaisin esittää tilastotiedon, havainnon ja kolme toimenpidettä. Tilastotieto on se, että aina kun elintarvikehinnat nousevat yhden prosentin, 16 miljoonaa ihmistä ympäri maailman syöstään äärimmäiseen köyhyyteen. Havainto on se, että on mahdotonta estää hintojen vaihtelua erityisesti maatalousmarkkinoilla, mutta äärimmäinen vaihtelu ei ole vääjäämätöntä ja sitä voidaan torjua, vaikka se olisikin vaikeaa.

Kolme jo mainittua toimenpidettä ovat seuraavat: ensinnäkin omavaraismaatalouden ja alueellisten elintarvikemarkkinoiden asettaminen etusijalle kehitysyhteistyöpolitiikassa, toiseksi julkisen sääntelypolitiikan toteuttaminen varastoja keräämällä ja hallinnoimalla ja kolmanneksi peruselintarvikkeilla keinottelun selvä kieltäminen.

Euroopan on oltava tässä eturintamassa erityisesti G20-ryhmässä. Olen tyytyväinen siihen, mitä olen kuullut János Martonyilta, komission jäsen Ciolosilta ja muualla komission jäsen Barnierilta. Presidentti Sarkozy teki hyvin selväksi ja meillä on suuria toiveita sen suhteen, että puheenjohtajana toimiva Ranska on tällä alueella eteenpäin vievä voima G20-maiden tasolla.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, markkinavaihtelut ovat tärkeitä, jotta markkinat toimisivat asianmukaisesti ja luotaisiin kannusteita tavaroiden ostamiseen ja myymiseen. Meille maanviljelijöille perushyödykkeiden futuurikauppa on korjatun sadon myynnin ja ostamisen peruskomponentti. Se tarjoaa tärkeän mahdollisuuden saada suunnitteluvarmuutta, kun hinnat ja määrät määritetään varhaisessa vaiheessa.

Toisin kuin vauraisissa teollistuneissa maissa elintarvikkeiden hintojen nousu on ongelma erityisesti maailman köyhillä alueilla, missä ihmiset joutuvat käyttämään suuren osan tuloistaan elintarvikkeisiin.

Meidän ei pidä puuttua markkinoihin aina, kun hinnat muuttuvat, ja yrittää näin torjua luonnollisia vaihteluita. Ilman kansainvälisesti sovellettavaa rahoitusmarkkinoiden puitelainsäädäntöä meidän ei tarvitse edes harkita perushyödykemarkkinoiden sääntelemistä, sillä jos rahoitusmarkkinoilla on liikaa rahaa, ne etsivät sopivia vasta-arvoja ja perushyödykkeet ovat tällä hetkellä erittäin arvostettuja. Siksi meidän ei pitäisi yllättyä, jos maataloushyödykkeet ovat nyt myös haluttuja kaupan kohteita.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Arvoisa puhemies, viime vuoden poikkeuksellisen huonon sadon aiheuttama elintarvikekriisi toi esiin maataloutemme ja elintarvikepolitiikkamme puutteet. Nykyiset elintarvikkeiden hintojen nousut johtuvat vain osittain heikosta sadosta. Jos jostakin on pulaa, sen hinta luonnollisesti nousee markkinoilla.

Hyvä komission jäsen, kysymys on kuitenkin siitä, että tiettyjen maataloustuotteiden puute voi johtua laajemmin Euroopan komission väärästä maatalouspolitiikasta, koska sen tukipolitiikassa on pitkään syrjitty uusia jäsenvaltioita ja niiden maanviljelijöitä. Älkää yllättykö, hyvä komission jäsen, jos maanviljelijät, jotka eivät saa tuotteistaan edes tuotantokustannuksia kattavaa hintaa, eivät kylvä viljaa tai teurasta karjaansa. He odottavat kärsivällisesti, kunnes nälkäiset ja oikeutetusti vihaiset kansalaiset suuntaavat vihansa Brysselin virkailijoita kohtaan, jotka ovat jo pitkään laiminlyöneet yleisten ja laajasti tunnustettujen maatalouden ongelmien ratkaisemisen.

Hyvä komission jäsen, te tiedätte, että pula maataloustuotteista uusissa jäsenvaltioissa ei johdu huonoista sadoista vaan siitä, että maanviljelijöiden ei enää kannata tuottaa mitään teidän tuki- ja hinnoittelupolitiikkanne vuoksi. He kuitenkin odottavat. Kun he saavat samat tuet kuin vastapuolensa Ranskassa, he alkavat varmasti kylvää viljaa.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, päivittäishyödykkeiden ja erityisesti maataloushyödykkeiden tarjoamista ei saa jättää lyhytaikaisten voittojen maksimointiin pyrkivien keinottelijoiden armoille. Siksi komission uudessa perushyödykkeitä ja raaka-aineita koskevassa uudessa strategiassa julkistetut projektit, joiden tarkoituksena on turvata perushyödykemarkkinoiden avoimuus ja vakaus, ovat tervetulleita. Ennusteiden mukaan kysynnän täyttämiseksi elintarviketuotannon on kasvettava 70 prosenttia vuoteen 2050 mennessä, ja siksi on kiinnitettävä erityistä huomiota ennen kaikkea pilariin 3 – kierrätykseen ja raaka-aineiden käytön tehostamiseen – ja ehdotuksia pitäisi tehdä pian.

Raaka-ainediplomatian alueella odotan, että EU tarjoaa kehitysmaiden käyttöön asiantuntemusta raaka-aineiden kestävässä ja ympäristöä suojelevassa louhimisessa.

Dacian Cioloș, *komission jäsen.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, on keskusteltu tiiviisti asiasta, joka selvästi aiheuttaa huolta ja jota korostetaan, kun tilanne niin vaatii. Se on kuitenkin komission ja EU:n toimielinten jatkuva huolenaihe, sillä meillä on onneksi yhteinen maatalouspolitiikka, jota on mukautettava mutta joka on näiden asioiden tärkeä hallintaväline.

Tämä keskustelu on mielestäni kuitenkin myös osoittanut meille, että vakautemme riippuu nyt entistä enemmän kansainvälisestä tasapainosta ja maailman vakaudesta. Se on otettava huomioon, vaikka puhummekin omasta yhteisestä maatalouspolitiikastamme.

Mielestäni on myös selvää, että elintarvikehintojen nousu on huolestuttava suuntaus, joka hintavaihtelujen lisäksi pahentaa meidän ratkaistavanamme olevaa ongelmaa entisestään.

On selvää, että jos markkinoilla tarvitaan enemmän tuotantoa, on investoitava maanviljelyyn. Jotta maanviljelijät voivat investoida, he tarvitsevat kuitenkin ennen kaikkea vakaat tulot uskaltaakseen ottaa tämän askeleen.

Siksi tämä on pidettävä mielessä yhteisessä maatalouspolitiikassa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Sen on tarjottava vähimmäistason vakaus ja kannustettava investoimaan niin, että maanviljelijämme voivat tuottaa hyödykkeitä markkinoillemme.

Keskustelun aikana on myös tullut esiin, että on välttämätöntä varmistaa, että yhteinen maatalouspolitiikkamme ja kehitysmaiden maatalouspolitiikka ovat myös samassa linjassa eteläisten maiden maatalouden kehityksen kanssa ja että meidän politiikkamme, joka tukee yhteistyötä eteläisten maiden kanssa sekä niiden kehitystä, on samassa linjassa yhteisen maatalouspolitiikan kanssa.

Samanaikaisesti yhteisen maatalouspolitiikkamme täytyy taata maatalouden kestävä kehitys. Voi olla tarpeen tarkistaa näiden äärimmäisten markkinatilanteiden hallintaa varten käytettävissämme olevat välineet samalla, kun markkinoiden annetaan tehdä oma osansa niin, että meille kuitenkin jää välttämättömiä keinoja, joiden avulla me toimia ja välttää sen, että emme olisi valmistautuneita kriisitilanteisiin. Yhteisellä maatalouspolitiikalla on vielä tekemistä tässä asiassa tulevana kuukausina ja vuosina.

Keinotteluun ja siten hintavaihteluihin on puututtava, enkä nyt puhu kaunistellen. Komissio on jo tehnyt tämän tilanteen selvittämiseksi ehdotuksia, joita se aikoo seurata. Tässä vaiheessa me emme siksi puhu vain toiveista vaan käytännön ehdotuksista.

Meidän on myös tarkasteltava sitä, mikä on Euroopan unionin asema kansainvälisellä näyttämöllä elintarvikeongelman suhteen. Tätä asiaa ei voida vakauttaa Euroopan unionissa, jos se ei ole vakaa kansainvälisellä tasolla.

Voi myös olla tarpeen tarkistaa meidän osuutemme maatalouspolitiikassa ja kehitysyhteistyöpolitiikassa sekä se, miten me käsittelemme elintarvikekysymystä eri politiikanaloilla: kauppapolitiikassa, kehitysyhteistyöpolitiikassa ja talouspolitiikassa. Saatamme tarvita tässäkin keskitettyjä toimia.

Olen myös ottanut huomioon tarpeen lyhyen aikavälin toimiin tietyillä aloilla, ja ajattelen erityisesti eläintuotantoa, joka on selvästi vaikeassa vaiheessa, koska siihen kohdistuu kaikilta puolilta suuria paineita, tuottajat eivät hyödy hintojen noususta, hinnat ovat matalia ja raaka-aineiden hinnat korkeita. Olen pannut tämän asian merkille.

Olen pannut merkille myös teidän esittämänne eri ehdotukset. Mitä tulee maanviljelyn ja eläintuotannon saaman tuen väliseen tasapainoon, esimerkiksi jäsenvaltioilla on jo nyt mahdollisuus toimia yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksessa vuonna 2008 tehtyjen päätösten mukaisesti.

Varastot ovat aihe, jota on jälleen kerran analysoitava ja tarkistettava, koska hintojen ollessa korkeat on nyt mahdotonta puhua interventiovarastoista. Voi kuitenkin olla tarpeen päättää, mikä tehtävä näillä varastoilla voisi olla ja miten ne voisivat vaikuttaa markkinoiden asianmukaiseen toimintaan. Nämä kysymykset meidän on mielestäni estettävä itsellemme, ennen kuin teemme tähän liittyviä ehdotuksia.

Lopuksi haluaisin sanoa Jaroslav Paškalle, että jäsenvaltioiden väliset erot korvauksissa eivät välttämättä johdu komissiosta. Sen päätöksen tekevät neuvosto ja maatalousministerit. Lopullinen päätös perustuu aina komission ehdottamaan asetukseen, mutta ne ovat neuvoston ja nykyään myös neuvoston ja parlamentin asetuksia.

Haluan myös tehdä selväksi, että Euroopan unionissa ei anneta mitään tukea biopolttoaineiden maataloustuotannolle. Siten yhteinen maatalouspolitiikka ei kannusta biopolttoainetuotantoon. Komission tarkoituksena ei myöskään ole, että maata pannaan kesannolle. Tähän liittyy aivan muita asioita, mutta joka tapauksessa maata ei jätetä viljelemättä tilanteessa, jossa tuotantoa todella tarvitaan.

Näitä asioita halusin käsitellä vastauksena esitettyihin kysymyksiin. Kiitän teitä myös tästä hedelmällisestä keskustelusta ja toivon, että tämänpäiväinen keskustelu on ihmisten tuoreessa muistissa vielä muutaman kuukauden kuluttua, jolloin me keskustelemme yhteiseen maatalouspolitiikkaan kohdennettavista varoista, politiikkaan, joka on elintarviketurvan kannalta keskeinen väline.

János Martonyi, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin jäseniä tästä rakentavasta keskustelusta. Mielestäni parlamentin tälle asialle osoittama huomattava poliittinen kiinnostus auttaa puheenjohtajavaltiota toteuttamaan toimintaohjelmansa elintarvikkeiden hintojen nousun suhteen.

Kuten tässä keskustelussa on myös korostettu, tämä aihe vaatii laajuutensa ja syvyytensä vuoksi monitasoista yhteistyötä ja monitahoisia ratkaisuja eri alueilla, kuten maataloudessa, rahoitustuotteiden ja -palvelujen sääntelyssä sekä kehitysyhteistyöpolitiikassa.

Biopolttoainetuotannosta haluaisin vain toistaa, että EU on täysin tietoinen siitä, että biopolttoaineiden kestävämmällä tuotannolla voi olla kielteisiä vaikutuksia, erityisesti laajat metsäkadot ja elintarvikepula. Siksi EU on sitoutunut vauhdittamaan muista kuin ruokakasveista valmistettävien toisen sukupolven biopolttoaineiden kehittämistä. EU on myös poistanut biopolttoainetuotannon järjettömät rahoituskannusteet, joita tarjottiin elintarviketuotannon kustannuksella.

Koska ongelman juuret ovat maailmanlaajuiset ja rakenteellisesti syvät, EU:n täytyy olla johtavassa asemassa elintarvikehintojen selvittämisessä ja elintarviketurvan tarjoamisessa maailmanlaajuisella tasolla. Näin tehdään jo useiden kansainvälisten järjestöjen ja ohjelmien, kuten FAO:n ja Maailman elintarvikeohjelman, sekä yleisempien foorumien, kuten G20-ryhmän kautta.

Haluaisin vielä lisätä, että henkilökohtaisesti tämä keskustelu on vahvistanut pitkäaikaista vakaumustani siitä, että maailmanlaajuisien ongelmien, kuten nälän, elintarvikkeiden ja raaka-aineiden hintojen vaihtelujen sekä rahoitustuotteiden ja -palvelujen sääntelyn, selvittämiseen tarvitaan paljon enemmän maailmanlaajuista hallintoa ja maailmanlaajuisia sääntöjä.

Euroopan unionilla on sen hallinnosta ja sääntöjen laatimisesta saaman ainutlaatuisen kokemuksen perusteella tässä hyvin erityinen tehtävä ja vastuu. Siksi Euroopan ja Euroopan unionin on meidän mielestämme otettava johtoasema näiden ongelmien torjumisessa.

Puheenjohtaja Unkari on tyytyväinen huomattessaan, että se voi luottaa parlamenttiin EU:n työn jatkamisessa sekä poliittisesti että kansainvälisen tason toimissa.

Puhemies. – (DE) Keskustelun päätteeksi ⁽³⁾ on esitetty kuusi päätöslauselmaa työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 17. helmikuuta 2011.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Michèle Striffler (PPE), kirjallinen. – (FR) Maailmanlaajuinen elintarviketurva on Euroopan unionille ratkaiseva asia. EU:n kansalaisten ja koko planeetan elintarviketurvan varmistamiseksi on ryhdyttävä pikaisesti kestäviin toimiin. On ratkaisevan tärkeää kehittää kestävää maataloutta kehitysmaissa ja kohdistaa asianmukainen osuus EU:n kehitysavusta maatalousalalle. Maataloudelle kohdistetun kehitysavun huomattava pieneneminen 1980-luvulta alkaen on valitettavaa, ja on toivottava, että tämän tarpeen tunnistaminen kääntää tämän suuntauksen. Euroopan komission on todella asetettava kehitysavussaan etusijalle maatalous ja tarjottava erityisesti maanviljelijöille apua markkinoille pääsemiseen sekä tukea pienille ja keskisuurille perheille. Humanitaarisen elintarvikeavun on vastattava kehitysmaiden tarpeisiin, haasteisiin ja rakenteellisiin rajoituksiin ottaen huomioon näiden maiden tuotanto, jakelu ja paikalliset kuljetukset sekä kaupankäyntikyky, jotta niitä voidaan auttaa luomaan perusta omalle elintarviketurvalle pitkällä aikavälillä.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Elintarvikehuollon turvaaminen on tämän päivän suuri huolenaihe. EU:ssa 79 miljoonaa ihmistä elää alle köyhyysrajan, ja viime talvena elintarvikeapua annettiin EU:ssa 16 miljoonalle ihmiselle.

Koska elintarvikkeiden hinnat ovat uudella korkealla tasolla seitsemättä kuukautta peräkkäin ja koska hintojen vaihtelu luo vakavia ongelmia elintarvikeketjussa, yhä useampien ihmisten on vaikea saada terveellistä ruokaa kohtuullisin kustannuksin. Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ohjelmat, kuten vähävaraisten ohjelmat, ovat elintarvikkeiden tarjoamisen kannalta ratkaisevan tärkeitä. Tämän tyyppisiä ohjelmia täytyy tukea, ja on hyväksyttävä pikaisesti pitkän aikavälin toimenpiteitä, joilla varmistetaan elintarvikehuollon turvaaminen EU:ssa ja kaikkialla maailmassa.

Tällä hetkellä 30 prosenttia maailmassa tuotetuista elintarvikkeista heitetään hukkaan. Sitä ei voida hyväksyä, se on moraalitonta tuhlausta ja se on saatava aisoihin. Vahva maatalousteollisuus, vahva YMP ja elintarviketuotantoketju, jossa pyritään saamaan elintarvikkeiden haaskaus aisoihin, ovat ratkaisevia tekijöitä elintarviketuotannon haasteeseen vastaamisessa.

Janusz Władysław Zemke (S&D), kirjallinen – (PL) Pidän hyvänä sitä, että Euroopan parlamentti on keskittynyt elintarvikkeiden hintojen nousuun. Valitettavasti nämä hinnannousut eivät ole mikään lyhytaikainen ilmiö vaan ne ovat muodostumassa pitkäaikaiseksi suuntaukseksi. Tätä pahentaa elintarvikkeiden ja erityisesti viljan kasvava kysyntä, viime vuosien huonot sadot ja pienet varastot samoin kuin epäonninen rahoitustoiminta ja heikentyvä dollari. Kaikki nämä tekijät aiheuttavat kaaosta markkinoilla. Meidän näkökulmastamme yhteiskunnalliset seuraukset ovat merkittävämpiä. Monissa maissa väestö kasvaa eksponentiaalisesti ja on pysyvästi aliravittua ja nälkäistä. Tämä toivottomuus kasvattaa poliittisia jännitteitä.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Me emme voi seurata näitä tapahtumia tekemättä mitään. Tarvitsemme kansainvälistä yhteistyötä YK:n ja Euroopan unionin alaisuudessa. G20-ryhmän jäsenmaiden pitäisi tehokkaasti vastustaa maataloustuotteilla keinottelua. Meidän pitäisi pohtia jälleen Euroopan maatalousmarkkinoiden sääntelyä, jotta mahdollista kasvua ei rajoitettaisi keinotekoisesti. Maailmanlaajuisella nälällä ei pitäisi voida keinotella, koska sen vaikutuksesta monet syyttömät ihmiset kuolevat nälkään varsinkin köyhimmissä maissa.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (ET) Vuoden 2010 jälkipuoliskolla maataloustuotteiden tukkuhinnat nousivat 32 prosenttia. Maailman viljankulutus on kasvanut 41 miljoonaan tonniin vuosina 2005–2010, kun se vuosina 1990–2004 oli 21 miljoonaa tonnia. Analytikkojen mukaan vuonna 2011 syntyy todennäköisesti huomattava elintarvikekriisi – siihen tarvitaan vain yksi epäonnistunut sato. Suurimmat vientimaat Venäjä, Ukraina, Kiina ja Meksiko ovat jo joutuneet turvautumaan tuontiin varmistukseensa viljansaantinsa. Syyt hintojen nousuun ovat epämääräisiä, eikä enää voida puhua maataloustuotantomarkkinoiden suuntauksista. Hiljattaiset hinnannousut ovat olleet jyrkkiä ja ennakoimattomia monenlaisen keinottelun vuoksi. Haluan kiinnittää huomionne siihen, että biopolttoaineiden lisääntyvä käyttö vähentää ihmisten ja eläinten kulutukseen tarkoitettua viljan määrää. Tämä on aiheuttanut hyvin jännittyneen tilanteen, jossa meidän on ymmärrettävä, että elintarvikkeiden hintojen nousu johtaa inflaation lisääntymiseen ja elintarvikeprotektionismiin ja aiheuttaa levottomuuksia, mistä voi seurata yhteiskunnallista, taloudellista ja poliittista epävakautta Euroopassa ja muualla maailmassa. Eurooppa on yksi suurimmista elintarviketuojista, ja sillä on suuri vaikutus maailmanlaajuisiin elintarvikehintoihin, mutta se tekee siitä myös alttiin hintasokeille. Tuen Euroopan unionin pyrkimyksiä hyväksyä keväeseen 2011 mennessä uusi lainsäädäntöpaketti, joka antaisi komissiolle suuremmat valtuudet säännellä markkinoita ja ehkäistä keinottelua. Euroopan unionin täytyy löytää keinoja varmistaa kestävä ja hinnat ja kestävä talous. Turvallisuuden ja avoimuuden sekä kehityksen välille on luotava tasapaino. Meidän on oltava valmiita kohtaamaan mahdollinen kriisi.

Spyros Danellis (S&D), kirjallinen. – (EL) Nykyiset korkeat hinnat ovat joillekin hyvä ja joillekin huono asia. Ne hyödyttävät esimerkiksi EU:n vehnänviljelijöitä mutta eivät eläintuottajia. Ne hyödyttävät maita, joilla riittää viljaa vientiin, mutta ne aiheuttavat umpikujan ja nälänhätää kehitysmaiden ihmisille, jotka ovat riippuvaisia viljantuonnista. Lopullinen vaikutus voi tietysti vaihdella eri alueilla ja eri tuottajilla. Se johtuu siitä, että EU:ssa kunkin voittaja- ja häviöjäryhmän takana piilee elintarvikeketjun ongelmia, ilmastonmuutoksen elintarviketurvalle aiheuttama uhka sekä tuotantoon, kauppaan ja kehitykseen liittyvien pintapuolisten ja epäjohdonmukaisten valintojen aiheuttamat umpikujat. EU:n täytyy löytää realistisia ja tasapuolisia ratkaisuja arvioimalla olosuhteet maltillisesti ja vakavahenkisesti tiedostaen asemansa kansainvälisillä markkinoilla. YMP:n uudistuksen täytyy auttaa tässä asiassa.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), kirjallinen. – (HU) Elintarvikkeiden hintojen jyrkkä nousu johtuu kolmen tekijän samanaikaisesta vaikutuksesta: luonnonkatastrofien aiheuttamista satojen menetyksistä, elintarvikkeiden kysynnän kasvusta erityisesti Kiinassa ja Intiassa ja hyödykeporssin toimista eli hintakeinottelusta. Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy esitti muutama viikko sitten hyvin olennaisen kysymyksen: Jos rahamarkkinoita säännellään, miksei hyödykemarkkinoita? Meidän on ryhdyttävä paljon tehokkaampiin toimiin keinottelua vastaan sekä EU:ssa että maailmanlaajuisella tasolla. Elintarvikkeiden hintasokin suurimpana syynä ovat olleet valtavat vaihtelut tuotannossa. Vain 10–20 prosenttia viljasta vaihtaa omistajaa maailmanlaajuisilla markkinoilla, ja silti tuotannon väheneminen voi

johtaa paniikkiin. Maahantuojat nostavat hintoja alentuneiden tuotantoennusteiden perusteella.

Ei ole reilua tuottajille eikä kuluttajille, että sisäiset hinnat määräytyvät myös vientihintojen perusteella, koska vähintään 80 prosenttia tuotannosta käytetään tuotantomaassaan. Venäjä, joka oli aiemmin viejä mutta nykyään tuoja, on vaikuttanut ratkaisevasti Euroopan vilja- ja öljysiemenmarkkinoihin. Tarjontasokkia pahentaa keinottelu futuurimarkkinoilla, mikä johtaa elintarvikehintasokkiin. Suurin ongelma ei siten ole fyysinen elintarvikepula vaan elintarvikkeiden hinnat, joihin köyhillä ei enää ole varaa. Tästä seuraa se, että elintarvikkeita jää varastoon sen sijaan, että ne myytäisiin kohtuullisilla hinnoilla. Korkeilla hinnoilla on heikentävä vaikutus kuluttajiin, erityisesti yhteiskunnan köyhimpiin.

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Me keskustelemme ongelmasta, joka on ennen kaikkea poliittinen ja edellyttää näkemystä tulevaisuudesta. Kuitenkin enemmän kuin lyhytaikaisia parannuskeinoja tarvitaan rohkeutta luoda uusi arkkitehtuuri, jolla ratkaistaan, miten voidaan lisätä elintarviketuotantoa 70 prosenttia seuraavien 40 vuoden aikana entistä pienemmällä luonnonvaroilla. Siksi se, mitä tehdään tai ei tehdä Afrikassa, Aasiassa, Amerikoissa tai Euroopassa vaikuttaa kaikkiiin, kaikkialle, ja sillä on seurauksia elintarvikkeiden käytettävyydelle, saatavuudelle ja hinnoille. Tämä vaikuttaa huomattavasti köyhiin sekä lihan- ja maidontuottajiin. Siksi vastauksen on oltava globaali ja ulotuttava kauas maatalouspolitiikan ulkopuolelle: on tärkeää turvautua muihin politiikkoihin, joita ilman emme voi todella saavuttaa tarvittavia ratkaisuja. Maailmanlaajuisella tasolla näihin ratkaisuihin kuuluu puolustaa oikeutta ruokaan, tukea maiden kykyä ruokkia itse itsensä, tukea maanviljelijöitä ja varmistaa, että he saavat elintarvikeketjusta oikeudenmukaisen lisäarvon, rajoittaa keinottelua rahoituksella, suojella maankäyttömahdollisuuksia ja luoda elintarvikevarastoja.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ihmisen oikeus riittävään ravintoon on ihmisoikeus, joka on huomioitu jo YK:n ihmisoikeusjulistuksessa vuodelta 1948. Meidän tulee siis muistaa, että kun käsittelemme ruuan hintaa, niin itse asiassa puhumme perustavaa laatua olevista ihmisoikeuksista.

Euroopan unionin maatalouspolitiikan uudistaminen tapahtuu samaan aikaan ruuan maailmanmarkkinahintojen nousun kanssa. Jotta pystymme vastaamaan näihin haasteisiin kestäväällä ja ihmisoikeusperustaisella tavalla, tarvitsemme kokonaisvaltaista näkemystä ja politiikkaa. Ruuan hintaan ja sen kehitykseen vaikuttavat useat globaalin maatalouden kriittiset kysymykset, kuten ilmastonmuutos, energiapolitiikka ja luonnonresurssien saatavuus sekä niiden käytön tehokkuus. Euroopan unionin tulisi toimia tiennäyttäjänä uudenslaiselle maatalousajattelulle. Tarvitsemme ruokapolitiikkaa, jossa koko ravinnontuotantoketjun kokonaisuuksia arvioidaan kriittisesti, sekä huomioidaan sen vaikutukset terveydelle ja ympäristölle. Luonnonmukaisempaa ja resurssitehokkaampaa ruokapolitiikkaa tulee tukea ja ohjata niin talouden kuin politiikan eri keinoin.

Myös ruuan hinnalla tapahtuvaa keinottelua tulee rajoittaa. Sisämarkkinoista vastaava komissaari Michel Barnier on esittänyt uusia toimenpiteitä johdannaismarkkinoilla tapahtuvan perushyödykespekulaation hillitsemiseksi. Barnier on oikealla asialla. Ruuan voimakkaat hintavaihtelut vahingoittavat niin viljelijöitä, kuluttajia kuin myös kokonaisia kansantalouksia. Johdannaismarkkinoilla tehtäville sitoumuksille tulee saada lisää läpinäkyvyyttä ja seurantaa, sekä tarvittaessa ottaa käyttöön ruuan hinnalla tapahtuvaan kaupankäyntiin kohdistuvia rajoituksia. Kestävän ruokapolitiikan luominen on tällä hetkellä yksi Euroopan unionin tärkeimpiä kysymyksiä.

Pavel Poc (S&D), kirjallinen. – (CS) Maailmanpankin lausunnon mukaan elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet yli 15 prosenttia lokakuusta 2010, ja FAO:n mukaan esimerkiksi viljan hinta on noussut vuodessa 39 prosenttia. Elintarvikehintojen nousu uhkaa matalapalkkaisimpia ryhmiä ja paljastaa lisäksi paljon syvempiä ja vakavampia ongelmia, jotka aiheuttavat suuren uhkan tulevaisuudessa. Maailmanlaajuista elintarviketuotantoa uhkaavat monet tekijät, kuten tuhoeläimet, taudit ja luonnonkatastrofit. Näitä tekijöitä pahentavat äärimmäiset sääolosuhteet, jotka johtuvat luultavasti ilmastonmuutoksesta. Hyviä esimerkkejä tästä ovat kuivuus ja metsäpalot Venäjällä vuonna 2010 sekä tulvat Pakistanissa ja hiljattain Australiassa. Voimme odottaa elintarvikkeiden hintojen nousun ongelman pahenevan tulevaisuudessa. On hyödytöntä keskustella ilmastonmuutoksen syistä täällä, koska riskit ovat todellisia ja niiden epäileminen on uhkapeliä, jota ei pidä hyväksyä. Elintarvikkeiden hintoihin vaikuttavat myös taloudelliset tekijät, erityisesti markkinajärjestelmän väärinkäyttö hallituksen manipuloidessa Yhdysvaltojen dollarin valuuttakurssia sekä vastuuton keinottelu hyödykekaupassa. Euroopan on ymmärrettävä, että nyt tehtävät päätökset vaikuttavat koko elintarvikejärjestelmän tulevaisuuteen. Lyhyellä aikavälillä voimme keskittyä elintarvikejätteen vähentämiseen, tuontiriippuvuuden pienentämiseen, kysynnän vähentämiseen tai vakauttamiseen ja sääntelymekanismien luomiseen markkinoille keinottelun ehkäisemiseksi.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Nykyisten poliittisten konfliktien valossa se, että elintarvikkeiden hinnat ovat korkeimmillaan hintaseurannan aloittamisen jälkeen, on suurempi ongelma kuin koskaan aiemmin. Loppujen lopuksi on kyse elintarvikehuollosta, ja kehitysmaissa on kyse keskeisestä peruselintarvikkeiden saannista. Euroopan unionia kehoitetaan nopeuttamaan maailmanlaajuisen köyhyyden ja nälän vastaista taistelua, koska noin 1,4 miljardia ihmistä kärsii äärimmäisestä köyhyydestä. Köyhyys on ongelma myös EU:n rajojen sisäpuolella. Ainoa keino taata elintarvikehuolto Euroopassa on unionin yhteinen maatalouspolitiikka. Maataloudella on valtavia haasteita, ja ne kannustavat tuottamaan ”enemmän vähemmällä”. Elintarvikkeiden korkeat hinnat eivät automaattisesti näy maanviljelijöiden korkeina tuloina. Tuottaja- ja kuluttajahinnan välinen ero on suurenemassa. Hintojen ohjailun todellisuus on monitahoinen: niukat raaka-aineet, korkeat tuotantokustannukset, korkeat polttoainoiden hinnat, riippuvuus sadoista, vienti ja maailmanmarkkinat – tiheä syiden verkosto, josta on päästävä irti kohdennetuilla toimenpiteillä. Näiden syiden selvittämiseksi tarvitaan pikaisesti toimenpiteitä ja sopimuksia kaikilla politiikanaloilla. Vaadin, että komissio pyrkii vahvistamaan maataloustuotantoa Euroopassa ja kehitysmaissa perustavaa laatua olevalla tavalla. Keinottelu elintärkeillä tavaroilla on epäeettistä ja meidän täytyy toteuttaa voimakkaampia toimia sen torjumiseksi.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet viime vuosina huomattavasti ei niinkään kysynnän ja tarjonnan lakien, vaan ennen kaikkea keinottelun vuoksi. Tosiasia on, että nämä nousut vaikuttavat ensisijaisesti köyhiin ihmisiin, jotka joutuvat käyttämään yli puolet tuloistaan ruokaan. On mahdoton hyväksyä sitä, että joku hyötyy toisten nälästä Euroopassa sen paremmin kuin kehitysmaissakaan.

Kansalaisilla on oikeus elintarviketurvaan, jonka edellytyksenä on terveellisten elintarvikkeiden saanti kaikille. Elintarvikepulaan on useita syitä: esimerkkejä ovat muun muassa virheellinen aluesuunnittelu ja maataloustukipolitiikat sekä ilmastonmuutos. Siksi on ratkaisevaa, että EU tukee maanviljelijöitä maanviljelyssä ja tarvittavien elintarvikkeiden tuottamisessa. On mahdoton hyväksyä sitä, että kuluttajat maksaisivat paljon ja tuottajat ansaitsisivat vähän keinottelijoiden korjatessa hyödyn. Ilmastonmuutoksen on oltava EU:n painopiste myös elintarviketurvan vuoksi.

Sandra Kalniete (PPE), *kirjallinen*. – (LV) Muutamana viime kuukautena elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet jyrkästi, minkä vuoksi köyhyysrajalla elävien ihmisten määrä on nopeasti kasvanut. Euroopassa tilanne ei ole niin kriittinen, koska kansalaistemme tulot ovat huomattavasti suuremmat kuin kehitysmaiden kansalaisten. Silti äänestäjämme ovat myös tiedostamassa elintarvikehintojen nousun. Maailmanpankin tilastojen mukaan noin 44 miljoonaa kehitysmaiden ihmistä on siirtynyt köyhyysrajan alapuolelle viime kesäkuun jälkeen, koska elintarvikkeiden hinnat ovat vuoden 2011 alussa saavuttaneet vuoden 2008 tason, jolloin elintarvikkeiden ja öljyn hinnat lisäsivät köyhyyttä kaikkialla maailmassa erittäin paljon. Öljynhinta maailmassa vaikuttaa tietysti elintarvikkeiden hintaan, mutta meidän pitäisi silti yhä muistaa, että kesällä 2008 öljynhinta oli 140 Yhdysvaltojen dollaria barrelilta, kun se nyt on noin 100 dollaria, mikä tarkoittaa, että hintojen nousun syynä on ollut osittain keinottelu. Tällaisen tilanteen välttämiseksi tulevaisuudessa G20-maiden on kehitettävä mekanismi, jolla estetään hintojen nousu ja elintarvikkeilla keinottelu. Sen saavuttamiseksi meidän on tehtävä yhteistyötä kansainvälisellä tasolla. Elintarvikkeiden hintojen vaihtelun aiheuttama ongelma on lisätodiste siitä, että tarvitsemme vahvaa yhteistä maatalouspolitiikkaa, joka on oikeudenmukaista ja tarjoaa tasavertaiset toimintaedellytykset kaikille EU:n maanviljelijöille, jotta väestömme saa hyvälaatuisia elintarvikkeita kohtuulliseen hintaan.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *kirjallinen*. – (LT) Elintarvikehintoihin liittyen haluaisin kiinnittää huomion kahteen alueeseen. Ensinnäkin viimeaikaiset kokemukset minun maassani osoittavat, että julkista mielipidettä vähän manipuloimalla on hyvin helppo vaikuttaa elintarvikehintojen nousuun. Jälleenmyyjien vuoksi sokerin hinta nousi koko Liettuassa yhtenä päivänä yli 10 prosenttia. Siksi emme voi jättää päivittäisiä elintarvikkeita itsesääntelyn varaan. Niitä voidaan pitää investointina, jonka hallinta edellyttää erityistietämystä, jota maataloustuotteiden kasvattajilla (maanviljelijöillä) ei ole. Vaikka tavaroiden vapaa liikkuminen on yksi EU:n vapaiden markkinoiden toiminnan peruseräkkeistä, on välttämätöntä ryhtyä tiukempiin toimenpiteisiin sekä jäsenvaltioiden että EU:n tasolla elintarvikkeilla keinottelun rajoittamiseksi ja heikommassa asemassa olevien – kuluttajien, pienviljelijöiden ja kauppioiden – puolustamiseksi suhteissa suuriin jalostajiin ja kauppakeskuksiin. Toinen ulottuvuus on elintarviketuotteiden ja energialähteiden välinen tiivis yhteys sekä niiden hintojen välinen suhde. Toisaalta me edistämme biopolttoaineen käyttöä ilmastonmuutosta kiihdyttävien kaasupäästöjen torjumiseksi (ja olemme jopa määränneet pakolliset kiintiöt sen käytölle). Toisaalta taas juuri kasvien kasvattaminen maanviljelysmaalla biopolttoainetta varten nostaa elintarvikkeiden hintoja. Näin ollen vaikka ilmastonmuutos on yksi pääpainopisteistämme, meidän on löydettävä keinoja, jotka eivät vaikuta elintarvikkeiden hintoihin, esimerkiksi niin, että biopolttoaineita varten käytettäisiin vain maanviljelystuotteiden kasvattamiseen kelpaamatonta maata.

Véronique Mathieu (PPE), *kirjallinen*. – (FR) Elintarvikkeiden hintojen nousua koskevassa päätöslauselmassa käsitellään havaintoa, että elintarvikkeiden hinnat kasvavat jatkuvasti. Tämän kasvun vuoksi vaadimme pikaisia toimia hintojen manipuloinnin estämiseksi. Sääilmät ovat yksi erityisen huomionarvoinen syy tähän kasvuun, ja siksi tarvitaan parempaa veden ja maaperän hoitoa. Elintarvikkeiden hintojen nousun suora vaikutus maailman väestöön voisi synnyttää mellakoita ja levottomuuksia, ja sen täytyy myös kannustaa G20-johtajia sopimaan markkinatoimenpiteistä keinottelun torjumiseksi.

12. Egyptin tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan julkilausuma Egyptin tilanteesta.

Komission jäsen Füle puhuu komission varapuheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan puolesta.

Štefan Füle, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minulle on ilo saada puhua teille tänään. Kuten varmasti tiedätte, komission korkea edustaja on parhaillaan vierailulla Etelä-Välimeren alueella ja hän pyysi minua puhumaan puolestaan Egyptin tapahtumista.

Egyptin poliittinen tilanne mullistui viime perjantaina, kun presidentti Mubarak luopui vallasta 30 vuoden jälkeen. Hänen lähtönsä on suonut mahdollisuuden muutoksille Egyptissä. Haluan korostaa, että Euroopan unioni arvostaa sitä rohkeutta, jolla Egyptin kansa vei taisteluaan demokratian puolesta eteenpäin rauhanomaisesti ja ylväästi.

Egyptin korkealla sotilasneuvostolla on nyt suuri vastuu, sillä sen on johdettava Egypti kohti kansan vaatimaa demokraattista tulevaisuutta. Me olemme panneet merkille lupaukset maan perustuslain muuttamisesta, parlamentti- ja presidentinvaalien pitämisestä, kansainvälisten sopimusten ja sitoumusten noudattamisesta sekä sotilashallinnon keston rajoittamisesta korkeintaan kuuteen kuukauteen.

Saamiemme tietojen mukaan ensimmäisiin toimiin on jo ryhdytty. Ehdotus perustuslain uudistuksesta tulisi laatia kymmenen päivän kuluessa ja siitä olisi järjestettävä kansanäänestys kahden kuukauden kuluessa. Seuraamme uudistusten etenemistä tiiviisti ja toivomme niiden avaavan tietä myöhemmin tänä vuonna järjestettävillä demokraattisille, vapaille ja oikeudenmukaisille vaaleille.

Euroopan unioni reagoi Egyptin tapahtumiin heti yleisön protestien kärjistyessä. Me vetosimme toistuvasti Egyptin viranomaisiin välittömän demokratiaan siirtymisen takaamiseksi ja kansan demokratiavaatimusten toteuttamiseksi. Kun epäilyt väkivaltaisuuksien puhkeamisesta ja ihmisoikeusloukkauksista tulivat tietoomme, korkea edustaja otti yhteyttä suoraan Egyptin varapresidentti Omar Suleimaniin.

Euroopan unioni ilmaisi välittömästi halukkuutensa tukea Egyptin siirtymistä kohti demokratiaa kaikin tavoin. Eurooppa-neuvosto pyysi korkeaa edustajaa laatimaan toimenpidepaketin muutosprosessin tukemiseksi Egyptissä ja Tunisiassa. Häntä ja komissiota pyydettiin myös mukauttamaan Euroopan unionin välineitä demokratiaan siirtymisen sekä maan taloudellisen ja sosiaalisen kehittymisen edistämiseksi.

Me olemme ryhtyneet tarkastelemaan, miten voimme parhaiten tukea Egyptiä, ja tavoitteenamme on rakentaa Lissabonin sopimuksen mahdollistama yhteinen ulkopoliittinen vastaus. Otamme tässä tarkastelussa huomioon kaikki näkökulmat, myös Euroopan parlamentin jäsenten näkemykset. Demokraattisesti valittuina edustajina ja myös toisena budjettivallan käyttäjänä te voitte vaikuttaa ratkaisevalla tavalla.

Raportoin Egyptin kehityksestä korkean edustajan kanssa muutaman päivän päästä myös ulkoasiainneuvostolle. Haluan tässä kohtaa huomauttaa, että korkea edustaja Ashton on kutsunut ensi sunnuntaiksi koolle ulkoasiainneuvoston ylimääräisen kokouksen.

Euroopan unioni tukee niin Egyptissä kuin Tunisiassakin alkanutta siirtymisprosessia varauksetta. Näiden maiden tilanteet eroavat kuitenkin toisistaan merkittävästi yhdessä

suhteessa. Tunisiassa poliittinen tilanne on selkiytynyt hiukan. Me olemme onnistuneet avaamaan väliaikaisen hallituksen kanssa vuoropuhelun maan tarpeista ja Euroopan unionin mahdollisesta vastauksesta niihin.

Korkea edustaja on ollut kansainvälisten päättäjien kanssa tiiviissä yhteydessä keskustellakseen aluetta koettelevista haasteista ja varmistaakseen, että kansainvälinen yhteisö reagoi tilanteeseen koordinoitusti ja siis vaikuttavalla tavalla.

Me pyrimme ensin mukauttamaan olemassa olevia ohjelmiamme tukeaksemme Egyptin kansan uudistusvaatimuksia sitä mukaa, kun tilanne selkiytyy. Euroopan unionilla on Egyptissä käynnissä jo lukuisia ohjelmia, joiden kokonaiskustannukset ovat vuosittain 150 miljoonaa euroa.

Me olemme jo vuosien ajan rahoittaneet hankkeita, joilla edistetään demokraattisia uudistuksia, hyvää hallintotapaa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista. Vuosina 2007–2010 tähän tarkoitukseen käytettiin 40 miljoonaa euroa ja vuosille 2011–2013 on varattu 50 miljoonaa euroa. Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen välineen ansiosta meillä on myös enemmän käyttöön otettuja varoja erityisesti kansalaisyhteiskuntaa varten. Egyptin muuttuneen tilanteen pitäisi luoda otolliset olosuhteet näiden varojen mahdollisimman tehokkaalle käytölle ja viedä eteenpäin aiempaa huomattavasti kunnianhimoisempien ohjelmien täytäntöönpanoa.

Olemassa olevien ohjelmien ja varojen täytäntöön panemisen ohella me aiomme kuunnella egyptiläisiä ja heidän näkemyksiään siitä, mihin heidän maansa tarvitsee tukeamme eniten. Heidän vaatimuksensa, jotka koskevat demokratiaa, sosiaalisia ja taloudellisia näkymiä sekä vapaita, oikeudenmukaisia ja osallistavia vaaleja, on täytettävä. Euroopan unioni on valmis tukemaan tätä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen perustuvaa uudistusprosessia.

Egyptin viranomaiset ovat jo olleet meihin yhteydessä ja esittäneet alustavia pyyntöjä muun muassa julkisten varojen väärinkäyttöä koskevien epäilysten selvittämisestä. Me koordinoimme tätä jäsenvaltioiden kanssa, ja ulkoasiainneuvoston odotetaan puuttuvan tähän ongelmaan. Sitä mukaa kun saamme uusia pyyntöjä, teemme kaikkemme vastataksemme niihin aktiivisesti ja antaaksemme egyptiläisten käyttöön asiantuntemuksemme kaikilla niillä aloilla, joilla he katsovat tarvitsevansa apuamme, kuten demokratiaan siirtymisen, vaalien, ihmisoikeuksien tai talous- ja sosiaaliuudistusten alalla.

On kuitenkin syytä muistaa, että ei ole meidän asiamme sanella tavoitteita tai ratkaisuja. Egyptin tulevaisuus on ja pysyy vakaasti sen kansalaisten käsissä.

Mainitsin alussa, että korkea edustaja ja varapuheenjohtaja on parhaillaan vierailulla tällä alueella. Hän oli halukas vierailemaan matkansa yhteydessä myös Egyptissä ja hän ilmaisi tämän toivomuksen egyptiläisille kollegoilleen. Egyptin viranomaiset ovat nyt kutsuneet hänet Kairoon, ja hän matkustaa sinne maanantai-iltana ulkoasiainneuvoston kokouksen jälkeen. Tämä on hänelle tilaisuus kuulla egyptiläisten näkemyksiä ja arvioida, mitkä ovat maan ensisijaiset tarpeet sen matkalla kohti demokratiaa.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *PPE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, presidentti Mubarak on poistunut näyttämöltä kaikkien suureksi helpotukseksi. Mubarakin lähtö on helpotus ensinnäkin Egyptin kansalle, jonka oikeutettuihin vaatimuksiin ihmisarvon ja demokratian lisäämisestä on nyt vastattu. Se on helpotus myös kansainväliselle yhteisölle, joka on jonkin verran

kyynisesti muuttunut eilispäivän liittolaisesta nykypäivän kiusanhengeksi ja siitä kukaties huomispäivän syytetyksi.

Arvoisa puhemies, meidän ei pidä kuitenkaan pettää itseämme. Presidentti Mubarakin ja presidentti Ben Alín lähtö on ehdoton edellytys demokratiaan siirtymiselle, mutta se ei yksistään riitä takaamaan sitä; demokratian tiellä on yhä monta mutkaa. Tärkeintä on lujittaa demokratiaa.

Arvoisa puhemies, demokraattiset vapaudet ja ihmisoikeudet voidaan ansaita 16 päivää kestäville protesteille ja kansan määrätietoisuudella ja ne voidaan vahvistaa lainsäädännössä käden käänteessä. On kuitenkin selvää, että taloudellista ja sosiaalista kehitystä ei saada aikaan samalla tavalla. Egyptin ja Tunisian viime päivinä kärsimät raskaat taloudelliset tappiot ovat tästä osoitus.

Palatakseni komission jäsenen puheenvuoroon haluan sanoa, että alussa esiin tulleiden haparointien ja EU:n imago-ongelmien jälkeen asiat näyttävät olevan taas raiteillaan. Korkea edustaja Ashton on vierailulla alueella, ja komission jäsen Fülen ehdotukset ovat varsin järkeenkäyviä.

Ensimmäinen niistä on vakaan ja täyden tuen antaminen maiden demokratiaan siirtymiselle ja poliittisille uudistuksille. Toinen niistä on Euroopan naapuruuspolitiikan kriittinen arviointi demokratialausekkeen vahvistamiseksi.

Kuulimme tänään laajennetun puhemiehistön kokouksessa neuvoston seuraavan puheenjohtajavaltion Puolan ulkoasianministeriä, joka kertoi aloitteestaan perustaa puolalainen rahasto demokratian ja ihmisoikeuksien tukemiseksi. Tällaisesta rahastosta voitaisiin tehdä myös koko EU:n laajuinen.

Arvoisa puhemies, EU on ottanut Euro-Välimeri-politiikkansa puitteissa käyttöön huomattavia resursseja heikoin tuloksin. EU:n imago on kärsinyt tässä konfliktissa jopa enemmän kuin muiden kansainvälisten tahojen. EU:n vetoamus on silti pysynyt muuttumattomana.

Arvoisa puhemies, mielestäni tämä on EU:lle hyvä tilaisuus osoittaa selvästi ymmärtävänsä, että historiaa tehdään tässä hetkessä ja että näinä historiallisina aikoina meidän on toimittava kansainvälisellä kentällä ja tehtävä velvollisuutemme. Jos me emme tee sitä, me emme voi säilyttää kansainvälisellä kentällä haluamaamme asemaa ja meidän on tyydyttävä – kuten tähän asti – suurten maailmanlaajuisten ongelmien laskujen maksamiseen.

Adrian Severin, S&D-ryhmän puolesta . – (EN) Arvoisa puhemies, vuosien ajan euroatlanttiset päättäjät luulivat, että islam ei pysty tuottamaan demokraattista toimintaa ja instituutioita. Tästä syystä ne tyytyivät joko tukemaan autoritaarisia järjestelmiä tai siirtämään länsimaista demokratiamallia mekaanisesti arabimaihin. Molemmat strategiat epäonnistuivat ja lisäksi ne ovat syynä islamilaisten fundamentalistien uuteen kukoistukseen ja kansalaisyhteiskunnan maallistuneiden osien vieraantumiseen.

Egyptin viimepäiväiset tapahtumat osoittavat, että islam voi olla muutakin kuin fundamentalistista, että se voi olla demokraattista, jos me hyväksymme sen, että demokratia voi ilmetä erilaisissa muodoissa ja jos me annamme sen kehittyä luonnostaan kunkin maan omista lähtökohdista. Samalla meidän on myönnettävä, että kansannousu oli seurausta toisaalta egyptiläisen eliitin kehitymisestä Internet-yhteiskunnassa ja toisaalta maailmanlaajuisen talouskriisin aiheuttamista eksistentiaalisista koettelemuksista. Jos

Euroopan unioni ei puutu näihin vaikeuksiin välittömästi ja johdonmukaisella tavalla, vallankumous voi kehittyä kohti anarkiaa ja sitä kautta kohti uutta diktatuuria.

Me voimme olla tyytyväisiä siihen, että Egyptin viimeaikaisten tapahtumien aikana ei ole poltettu ainuttakaan Israelin lippua; meidän on myös huomattava, että Israelin ja Palestiinan välisen pitkäaikaisen konfliktin ratkaisemattomuus on syynä arabiyhteiskuntaa järkyttäneeseen epäonnistumisen tunteeseen, joka ruokkii sen ongelmia. Euroopan unionin on siis käytettävä välittömästi tilaisuus hyväkseen; sen on hyödynnettävä Egyptin muutokset – jotka ovat vielä kaukana todellisuudesta – ja tehtävä niistä todellinen mahdollisuus sisäisen demokratian ja alueen rauhantilan saavuttamiseksi.

Tätä taustaa vasten katseltuna korkean edustajan ja varapuheenjohtajan matka alueelle sekä hänen halukkuutensa muokata ja kehittää unionin välineitä alueen haasteiden edellyttämällä tavalla ovat myönteisiä uutisia. Meidän kaikkien on tuettava hänen toimiaan.

Guy Verhofstadt, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostelimme jäsen Cohn-Benditin kanssa korkea edustaja Ashtonin kovin sanoin pari viikkoa sitten ja huomaan, että jäsen Severin on tarkistanut sanankäänteitään hiukan ja puhuu aiempaa rohkeammin. Kahden viikon takainen kannanotto oli välttämätön, sillä Euroopan unioni oli omaksunut täysin selkärangattoman asenteen.

On selvää, että Egyptin tilanne edellyttää kolme asiaa. Ensinnäkin komission on laadittava uskottava ja kattava suunnitelma Tunisiaa ja Egyptiä varten; sen on määriteltävä, miten kansalaisyhteiskuntaa vahvistetaan, miten korruptiota torjutaan, miten demokraattisten instituutioiden perustamista tuetaan, miten riippumaton oikeusjärjestelmä luodaan sekä miten talouden ja kehityksen etenemistä voidaan tukea. Tässä ei ole kyse miljoonista, arvoisa komission jäsen, vaan miljardeista. Teidän on laadittava kattava suunnitelma niin pian kuin mahdollista.

Toiseksi ryhmämme piti eilen videokonferenssin tohtori Ayman Nourin kanssa – Egyptin yhden tärkeimmän oppositiojohtajan kanssa –, ja hän toi esiin useita ongelmia. Maallistuneet demokraattiset poliittiset puolueet eivät toistaiseksi ole mukana keskusteluissa Egyptin perustuslain muuttamisesta, ja tätä tietoa on syytä välittää eteen päin. Toiseksi näiden ongelmien ratkaiseminen ja vaalien järjestäminen kahden kuukauden kuluessa on tuhoon tuomittu yritys, sillä se tarkoittaa, että tavalliset poliittiset puolueet eivät voisi olla niissä mukana. Sitten on vielä kysymys siitä, valitaanko suhteellinen vaalitapa vai enemmistövaali.

Lähetin korkealle edustajalle viestin pyytääkseni häntä ottamaan ensi maanantain tapaamisissa esiin nämä kolme kysymystä, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä Egyptin siirtymiselle kohti aitoa demokraattista yhteiskuntaa lähitulevaisuudessa. Mielestäni parlamentin pitäisi tukea häntä näiden kolmen seikan suhteen ja toivoa, että hän ottaa nämä kolme asiaa, nämä kolme ongelmaa, esiin tapaamisissaan Egyptissä.

Kolmanneksi, arvoisa komission jäsen, tässä ei ole vielä kaikki. Levottomuuksia on myös Bahrainissa, Jemenissä, Algeriassa, Iranissa, Libyassa, Marokossa ja Kuwaitissa. Korkealta edustajalta tarvitaan nyt rohkeaa kannanottoa näiden maiden tapahtumiin; meidän ei pidä odottaa, että asiat menevät liian pitkälle. Komission ja erityisesti korkean edustajan on nyt laadittava näiden maiden tapahtumista tiedonanto, jossa voimme ilmaista tukemme näiden maiden kansoille.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meillä on todellakin vielä useita ongelmia ratkaistavanamme. Ensimmäinen ongelma, jota ei tulla ratkaisemaan kahdessa viikossa, on se, että komissio ihmettelee, mitä

reaalipolitiikka mahtaa tarkoittaa sellaisessa ilmapiirissä, joka on vallinnut Välimeren alueella ja kenties muuallakin jo vuosien ajan. Toisin sanoen se ei tiedä, minkälaisia suhteita Euroopan unioni voi pitää yllä tai minkälaisia suhteita sen täytyisi pitää yllä näihin diktatuureihin ja miten näiden suhteiden on rakennuttava. Tämä tilanne on varsin eriskummallinen. Nyt kaikki hokevat, että presidentti Mubarak oli diktaattori. Kuukausi sitten Euroopan parlamentista ei kuulunut tällaisia ääniä. Häntä ei pidetty diktaattorina silloin. Jos te siis haluatte jäädyttää varoja, älkää jäädyttäkö vain presidentti Mubarakin ystävien varoja, vaan myös hänen omat ja perheensä varat; tehkää kuten teitte presidentti Ben Alin tapauksessa, te ette jäädyttäneet vain presidentti Ben Alin lähipiirin varoja.

Toiseksi uskon, että Egyptissä ja Tunisiassa on meneillään demokratian tsunami. Mitä me teimme, kun todellinen tsunami vaati lukuisia ihmisuhreja? Me otimme käyttöön poikkeuksellisia resursseja auttaaksemme nimenomaan tsunamista kärsivää väestöä. Nyt meidän on otettava käyttöön poikkeuksellisia resursseja auttaaksemme Tunisian ja Egyptin väestöä, sillä kapinoinnin perimmäiset syyt olivat ennen kaikkea nälkä ja köyhyys. Jos tätä köyhyyttä ei lievitetä demokratiaan siirtymisen yhteydessä, on vaarana, että osa mieltään osoittaneista liittyy esimerkiksi fundamentalistien ja kovan linjan edustajien joukkoihin. Me emme voi jäädä odottamaan.

Katson siis, että komission pitäisi tarjota Tunisialle ja Egyptille aidosti merkittävä paketti ja osoittaa, että demokratia on hyvä asia, sillä se tuo myös rahoitusta. En kuitenkaan usko, että nykytilanteessa yksi korkea edustaja Ashtonin matka riittää. Nyt tarvitaan erityisedustajaa, sillä keskustelua valiokuntien kanssa on jatkettava. Esimerkiksi perustuslakia Tunisiassa ja Egyptissä uudelleen laatiin valiokuntiin ei kuulu opposition jäseniä eikä naisia. Kaikki niiden jäsenet ovat miehiä, vaikka naiset osallistuivatkin mielenosoituksiin. Tätä kehitystä on siis tuettava, ja mielestäni komission pitäisi tukea sitä kuten se teki aiemmin idässä ja sen pitäisi tarjota apuaan kaikilla perustuslain osa-alueilla; toisin sanoen sen on oltava läsnä poliittisella, oikeudellisella ja taloudellisella tasolla.

Haluan sanoa vielä yhden asian, joka koskee tätä samaa aluetta. Kuten tiedätte, Israelin kanssa käydään parhaillaan keskusteluja assosiaatiosopimusten teknisestä tarkistamisesta. Minusta tämä ei ole oikea ratkaisu. Minusta tämä ei ole se viesti, joka meidän pitäisi antaa. Israelia on suojeltava, mutta kaikkien tämän alueen tahojen politiikkaa on tarkasteltava uudelleen, myös Israelin hallituksen. En tarkoita, että meidän pitäisi kyseenalaistaa Israel, vaan pikemminkin sen hallituksen politiikka. Israelin suosiminen tarkistamalla assosiaatiosopimuksen tekniset seikat antaisi tässä tilanteessa väärän viestin koko alueelle.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, Egypti oli Israelin leppymätön vihollinen sen olemassaolon ensimmäisten 30 vuoden ajan. Viimeiset 30 vuotta nämä maat ovat onneksi olleet sovussa.

On varmaankin mahdotonta korostaa liikaa sitä, miten tärkeitä Camp Davidin sopimukset ovat Israelin turvallisuudelle. Israelilaiset pelkäävät aidosti sitä, että radikaali muslimiveljeskunta täyttää Egyptin vallankumouksen jättämän tyhjiön. Israel joutuu jo nyt kärsimään Hizbollahin terroristiuhasta Libanonin rajalla, gazalaisten Hamas-fanaatikkojen ampumista ohjuksista sekä Iranin aiheuttamasta koko sen olemassaolon vaarantavasta ydinuhasta. Islamistien valtaan nousu Egyptissä vaikeuttaisi tilannetta entisestään, sillä se

johtaisi lähes varmasti Egyptin ja Israelin rauhansopimuksen kumoamiseen ja Rafahin rajan avaamiseen Hamasille.

EU:n tuen myöntämiselle pitäisi asettaa edellytykseksi rauhansopimuksen säilyttäminen voimassa ja pidättäytyminen tukemasta sellaisia poliittisia suuntauksia, jotka voivat vaarantaa EU:n strategisen liittolaisen turvallisuuden. Demokratian tukeminen Egyptissä on meille äärimmäisen tärkeää, ja taloudelliset haasteet ovat valtavia. Tuen täysin korkean edustajan eilissä *Financial Times* -lehdessä esittämää ajatusta lainarahoituksen käyttöönotosta EIP:n ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin kautta. Lisäksi eurooppalaisten poliittisten puolueiden ja ryhmien on tuettava maallisten, moniarvoisten ja demokraattisten sisarpuolueiden perustamista Egyptiin, jotta nämä voisivat osallistua vapaasti vaaleihin, jotka pidetään kuuden kuukauden kuluttua, kun sotilashallinto toivottavasti päättyy.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, en malta olla kysymättä jäsen Tannockilta, kuinka tasapainoisena hän pitää kuvaa, jonka hän itse juuri antoi Israelista ja Lähi-idän tilanteesta. Hän ei sanonut sanaakaan Israelin valtion toteuttamista räikeistä ihmisoikeusloukkauksista, kuten sen häpeällisestä hyökkäyksestä Gazaan, niin kutsutusta turvamuurista, jolla ei ole mitään tekemistä turvallisuuden kanssa, tai YK:n ja monien muiden järjestöjen ja ihmisoikeusryhmien tuomitsemista lukuisista ihmisoikeusloukkauksista.

Charles Tannock (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun aiheena on se, miten me olemme auttaneet Egyptiä. On vain luonnollista, että korostan tarvetta auttaa myös strategista liittolaistamme, Israelia.

Minun ei ole tässä yhteydessä tarpeen perustella sitä, että Israel on liittolaisemme, että se noudattaa eurooppalaisia demokraattisia arvoja, että turvamuuri on todellisuudessa vähentänyt terroristihyökkäyksiä ja itsemurhapommi-iskuja 90 prosentilla ja että Israelissa on vapaa lehdistö ja vapaat vaalit, toisin kun sen naapurimaissa.

Se keskustelu saa jäädä toiseen kertaan. Tässä vaiheessa haluan ainoastaan sanoa, että Israelin rauhansopimus on ratkaisevan tärkeä koko alueen vakauden ja turvallisuuden kannalta, ja on tietenkin syytä muistaa, että EU on hyvin merkittävä kvartetin jäsen.

Willy Meyer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Füle, Euroopan unionin naapuruuspolitiikassa on hyvin vakava ongelma, joka on korjattava. Me olemme siirtyneet Mubarakin ja Ben Alin hallintojen välttämättömästä ja yhteistyössä toteutetusta valvonnasta tilanteeseen, jossa me pyrimme kritisoimaan näitä diktatuureja ja valvomaan kansalaisyhteiskunnan joidenkin osien ajamia demokraattisia uudistuksia.

Tunisian ja Egyptin vallankumouksilla on jotain yhteistä. Molemmissa maissa mielenosoittajat ovat hyvin nuoria, poliittisten järjestöjen rooli on ollut hyvin vähäinen – toisin kuin ammattiliittojen – ja vaatimuksena on ollut demokraattinen ja täysin maallistunut hyvinvointivaltio, mistä meidän on syytä olla iloisia.

Naapuruuspolitiikastamme on kuitenkin puuttunut uskottavuus. Me emme voi tehdä välttämätöntä yhteistyötä kahden diktatuurin kanssa yhtenä päivänä ja seuraavana päivänä

ryhtyä yhtäkkiä parjaamaan niitä ja pyrkiä valvomaan Egyptin perustuslaillisia uudistuksia, joilla muokataan valtion tulevaisuutta.

Arvoisa komission jäsen Füle, me emme ymmärrä, mistä syystä assosiaatiosopimusten 2 artiklaa ei ole koskaan pantu täytäntöön. 2 lauseketta ei ole koskaan pantu täytäntöön – ei Egyptissä, ei Tunisiassa, ei Marokossa, ei Israelissa – ei koskaan. Tämä lauseke on assosiaatiosopimusten keskeinen osa, mutta sitä ei ole koskaan pantu täytäntöön. Lausekkeen viesti on hyvin selkeä: jokaisen maan, joka allekirjoittaa assosiaatiosopimuksen Euroopan unionin kanssa, on kunnioitettava kansainvälistä lakia ja ihmisoikeuksia. Tätä keskeistä lauseketta ei ole koskaan sovellettu käytännössä, sitä ei ole koskaan aktivoitu. Me emme siis tue tällaista ajattelua, jonka mukaan vapaa kauppa menee Välimeren alueella ihmisoikeuksien edelle.

Arvoisa komission jäsen Füle, tähän meidän on saatava muutos.

Fiorello Provera, EFD-ryhmän puolesta . – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, presidentti Mubarakin valtakauden päätyminen on avannut tien demokratialle, mutta se tarjoaa myös erinomaisen tilaisuuden vapauttaa Egyptin kansa. Egyptin instituutioiden demokraattinen uudistaminen mahdollistaa muun muassa maan talouden kehittymisen ja hyvinvoinnin levittämisen kaikkiin yhteiskunnan osiin, myös kaikkein heikoimmassa asemassa oleville.

Jos demokratiaa ei ole, talouskehitys palvelee vain kaikkein rikkaimpia perheitä, kuten on aina ollut maissa, joissa ei ole yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta. EU:n politiikan on tästä syystä tuettava Egyptiä sen käynnistäessä uudistuksia ja autettava Egyptin kansaa valitsemaan oma tulevaisuutensa itsenäisesti.

Toisaalta meidän on tehtävä asiat selviksi Kairon tulevan hallituksen kanssa ja korostettava, että uuden ja avokätisemmän kumppanuuspolitiikan luominen edellyttää alueen turvallisuuden ja Israelin kanssa tehdyn rauhansopimuksen kunnioittamista.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on luonnollista, että kumouksellisiin tapahtumiin liittyy paljon tunteita. Eurooppalaisina me olemme kuitenkin näiden tapahtumien ulkopuolella, joten meidän olisi pidättäytyttävä liiasta tunteellisuudesta ja pidettävä mielessä tosiasiat. Ne, jotka nyt iloitsevat demokratian voitosta Egyptissä tai edes Tunisiassa, unohtavat tosiasiat. Tosiasia on, että Egyptissä on sotilashallinto, joka toivoaksemme on vain tilapäinen, ja Tunisiassa on hallinto, joka ei pysty estämään tuhansia tai kymmeniä tuhansia ihmisiä muuttamasta maasta laittomasti.

Eurooppalaisten on tietenkin oltava kansojen ystäviä ja vapauden liittolaisia. Pitäen tulevaisuus mielessämme meidän on kuitenkin suhtauduttava samalla tavoin myös muissa arabivaltioissa yhä tiukasti vallassa oleviin hallintoihin ja diktatuureihin. Me voimme toimia näin vain, jos me emme elätä turhia harhakuvitelmia ja jos me autamme näitä kansoja rakentamaan demokratian perusedellytykset: oikeusjärjestyksen ja vapaan markkinatalouden sekä demokratian kannalta oleelliset perusrakenteet.

(Jäsen suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (DE) Hyvä jäsen Mölzer, onko mielestänne hyvän maun mukaista, että EU neuvottelee parhaillaan eversti Gaddafin kanssa pakolaisten palauttamisesta, kun tiedämme, että Libyan tämänpäiväisissä mielenosoituksissa on

loukkaantunut 40 ihmistä? Onko teidän mielestänne parempi pakottaa – yhdessä diktaattorin kanssa – pakolaiset palaamaan? Osoittaako se teidän mielestänne hyvää makua?

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Hyvä jäsen Cohn-Bendit, kuten kuulitte, sanoin, että EU:n on otettava kantaa diktaattoreihin, jotka ovat yhä vallassa ja joita yhä pidetään Euroopan unionin kumppaneina; tämä olisi tehtävä ennen kun näissä maissa tapahtuu vallankumouksellisia muutoksia kohti ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusjärjestyksen kunnioittamista. Demokratiaan siirtyminen näissä maissa ei kuitenkaan tarjoa perusteita turvapaikan saannille ja jos näissä maissa nyt todella siirrytään demokratiaan, niin kansalaisten tulee voida pysyä omassa maassaan.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, meidän on myönnettävä eräs asia, jota me emme ole vielä ymmärtäneet: me joudumme usein tekemään yhteistyötä epädemokraattisten hallintojärjestelmien kanssa, sillä monet maailman maista ovat diktaattorien hallinnassa. Samalla meidän on kuitenkin muistettava tehdä yhteistyötä myös kansalaisyhteiskunnan kanssa; tämä on tärkeää sekä ihmisoikeuksien että demokratian kehittämisen kannalta.

Toinen asia, jonka haluan sanoa, on tämä: meidän on myönnettävä, että vakaus ei ole ainoa ratkaiseva tekijä. Todellista vakautta voidaan rakentaa vain, jos samalla tuetaan vapautta. Jos me emme tartu tähän tilaisuuteen ja tarjoa apua näiden maiden rohkeille kansalaisille, me saatamme itse ajautua tyhjiöön, jossa olemme kyvyttömiä saamaan aikaan muutoksen tuulia, jollaiset puhalsivat vuonna 1989 Keski- ja Itä-Euroopassa; sen sijaan saatamme joutua todistamaan Iranin vuoden 1979 tapahtumien toistumista.

Avun tarjoaminen nyt tarkoittaa myös eurooppalaisten vakauden ja turvallisuuden suojaamista – vapaus ja vakaus kulkevat käsi kädessä. Olen siis hyvin kiitollinen siitä, että alkuvaikeuksistaan selvinnyt uusi Euroopan ulkosuhdehallinto ja komissio saavat nyt aikaan selvää edistystä ja laativat järkeviä ehdotuksia. Tässä suhteessa meidän on tärkeää paitsi kehittää ja tehostaa apuamme rakenteellisesti, myös tarjota näille maille apuamme sellaisten demokraattisten rakenteiden luomiseksi, joiden ansiosta demokraattinen kilpailu voi käynnistyä ja demokraatit voivat voittaa vaalit sotilashallinnon tai muslimiveljeskunnan kokoamien ryhmien sijaan; avun vastaanottamisesta tai torjumisesta päättävät tietenkin paikalliset ihmiset. Tämän suhteen meidän on oltava aiempaa rohkeampia ja kenties laadittava ohjelmamme hiukan aiempaa älykkäämmin.

Toivon, että olemme oikealla tiellä. Jos me pystymme saavuttamaan tämän, me voimme välttää monia menneisyyden virheitä; meidän on käytettävä tämä meille tarjoutuva tilaisuus.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, Mubarak on kenties poissa pelistä, mutta se voi olla vain välivaihe. Monia muita toimenpiteitä tarvitaan, ja valtaa tällä hetkellä pitävän armeijan on löydettävä uskottava tapa johtaa jo alkanutta siirtymäprosessia. Tämä tarkoittaa poikkeustilan kumoamista ja kaikkien demokraattisten tahojen ottamista mukaan nyt toteutettaviin uudistuksiin. Uuden perustuslain laatiminen on tässä suhteessa ensimmäinen tärkeä askel.

Euroopan unionin pitäisi omalta osaltaan ottaa käyttöön kaikki mahdolliset suorat ja välilliset keinot siirtymisprosessin ohjaamiseksi. Tämä tarkoittaa muun muassa demokraattisten puolueiden ja kansalaisyhteiskunnan kehittämisen tukemista. Se tarkoittaa myös varojen jäädyttämistä niiltä tahoilta, jotka ovat väärinkäyttäneet valtion varoja. Meidän on tietenkin laadittava taloudellinen tukipaketti, sillä demokratiaan siirtymisen

voidaan katsoa onnistuneen vasta sitten, kun talous lähtee nousuun; tämä tulee olemaan huomattavasti vaikeampaa ja edellyttää vielä paljon työtä.

Lisäksi olemme todellakin havainneet, että sopimuksiin sisältyvät demokratialausekkeet, joita ei ole pantu täytäntöön, ovat osoittautuneet toimimattomiksi ja ne on arvioitava uudelleen.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vallankumouksen etenemistä on usein mahdotonta ennustaa. Se oli mahdotonta Amerikan ja Ranskan vallankumousten kohdalla ja se oli sitä myös Eurooppaa vuosina 1989–1991 ravistelleen vallankumouksen aikana. Meidän on tehtävä selväksi yksi asia: tämä on vain ja ainoastaan egyptiläinen vallankumous. Se ei ole eurooppalainen vallankumous, jota me voisimme jollain tavoin ohjailla. Korkea edustaja Ashton on Egyptissä sen sijaan oikealla asialla; hän on siellä nimenomaan kuuntelemassa, ei sanelemassa Euroopan vaatimuksia.

Yksi asia on kuitenkin ratkaisevan tärkeä: Egyptissä ei pidä järjestää vaaleja elokuussa, sillä egyptiläiset tarvitsevat aidot vaalit. On hyvä, että muslimiveljeskunta on tullut mukaan perustuslain tarkistamiseen, on perustanut puolueen ja aikoo osallistua vaaleihin. Jotta egyptiläiset saisivat tämän vapauden vallankumouksen päätteeksi aidot vaalit, muslimiveljeskunnan lisäksi myös maallistuneiden tahojen on osallistuttava niihin.

Haluan sanoa vielä muutaman sanan rahoitusvälineiden mukauttamisesta. Tämä on EU-slangia, jonka merkitystä vain harva ymmärtää. Mitä se tarkoittaa? Ensinnäkin se tarkoittaa lisävarojen myöntämistä, jotta Euroopan investointipankki voisi ryhtyä toimiin. Mitä muuta se tarkoittaa? Me tarvitsemme demokratialle eurooppalaista perustaa, jotta voisimme jatkossa toimia tehokkaammin, nopeammin ja demokraattisemmin näiden kansalaisyhteiskuntien suhteen.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti keskustelee jälleen kerran Egyptin tilanteesta, joka muuttuu nopeasti ja edellyttää seurantaa. Egyptin presidentti on luopunut vallasta, mutta se ei ole lievittänyt pelkoja maan ja koko alueen vakauden särkymisestä. On yhä vaarana, että ääri liikkeitä nousevat valtaan. Ehdotin aiemmin, että Euroopan parlamentti ja komissio lähettäisivät Egyptiin erityisen tarkkailuvaltuuskunnan, ja nyt tälle valtuuskunnalle olisi annettava valtuudet tehdä päätöksiä. Kyse ei ole vain vapaiden vaalien tukemisesta, vaan myös hätäapupaketin myöntämisestä erityisesti, koska egyptiläiset itse ovat pyytäneet maalleen taloudellista tukea. Tämänhetkisen kriisin kärjistyminen saattaa johtaa levottomuuksiin ja demokratian vastaiseen ilmapiiriin. Toimien vaikuttavuuden takaamiseksi meidän olisi kuultava Yhdysvaltojen diplomaatteja, jotka ovat aktiivisesti mukana tämän alueen politiikassa.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, poliittisten vapauksien räikeä polkeminen sekä raastava yhteiskunnallinen ja taloudellinen tilanne ovat johtaneet viikkoja kestäneisiin joukkomielenosoituksiin ja lopulta presidentti Mubarakin eroon.

Kairon kaduilla puhuttiin, että ainoa egyptiläinen, joka enää noudatti ulkonaliikkumiskieltoa, oli Hosni Mubarak. Pelkät nokkelat puheet eivät kuitenkaan auta kohentamaan egyptiläisten keskimääräistä elintasoja. Se tulee olemaan yksi Mubarakin seuraajien ensimmäisistä tehtävistä, jos he eivät halua joutua uuden mielenosoitusaallon kohteeksi. Samalla me odotamme yhä sisäisen demokratiaan siirtymisprosessin käynnistymistä. Tämän prosessin rauhanomaisen etenemisen takaaminen on äärimmäisen tärkeää ei vain Egyptin kansalaisyhteiskunnalle itselleen, vaan myös koko alueelle.

Kannatan kaikkea apua, jonka Euroopan unioni voi myöntää tämän kaksinkertaisen siirtymisprosessin edistämiseksi; tämä koskee myös koptien vaikeaa asemaa sekä Egyptin ja Israelin suhteiden jatkuvuutta.

Barry Madlener (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, nyt kun pöly on Egyptissä laskeutunut, meidän on aika avata silmät nähdäksemme, mitä Pohjois-Afrikassa todella tapahtuu.

Monet mielenosoittajista eivät vaadi demokratiaa, vaan sharia-lain noudattamista. "Allah akbar" -huutoja kuultiin mielenosoitusten aikana useasti. Toimittajia ahdisteltiin, alankomaalainen kirjeenvaihtaja uhattiin tappaa ja kaikkein surullisinta on, että loistava amerikkalainen toimittaja Lara Logan joutui väkijoukon raiskaamaksi.

Diktaattori Ahmadinejadin ja Al Qaidan takana olevat ajatollahit ovat varmasti riemuissaan. Muslimiveljeskunta voi nyt jakaa pyhää sotaansa Israelia ja länsimaita vastaan.

Älkää olko liian sinisilmäisiä. Egyptiläisillä on edessään tärkeä valinta. Nouseeko islamistien muslimiveljeskunta valtaan vai saako Egypti maallistuneen hallituksen? Jos Egyptissä ryhdytään noudattamaan sharia-lakia, koptilaisilla kristityillä, uskostaan luopuneilla muslimeilla, naisilla ja homoilla ei ole siellä ihmisarvoista tulevaisuutta. Jos muslimiveljeskunnan islamistit saavat tahtonsa läpi, Israelista tulee jälleen kerran väkivallan kohde.

Ainoa oikeudenmukainen kannanotto, jonka voimme egyptiläisille nyt esittää, on: älkää valitko sharia-lakia, valitkaa vapaus! Islam ja demokratia eivät sovi yhteen. Egyptin uutta perustuslakia ei saa alistaa sharialle. Imaamien ei pidä antaa ohjailta politiikkaa. Alankomaiden vapauspuolueella on rohkeutta sanoa tämä ääneen. Onko Euroopan parlamentilla ja komissiolla rohkeutta tehdä samoin? Tähän kysymykseen meidän on vastattava tänään.

Ioannis Kasoulides (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, Hosni Mubarakin lähtö on merkki siirtymisestä kohti Egyptin kansan vaatimaa moniarvoista demokratiaa.

Vastuu Egyptin johtamisesta on nyt asevoimilla; niiden on lyhyen ajan kuluessa toteutettava aito demokratia, oikeusjärjestys ja riippumaton oikeuslaitos, hyvä hallintotapa sekä vastuuvollisuus korruptioepäilyjen tapauksessa. Sotilasjohdon ei pidä tuottaa pettymystä nuorisolle, joka oli mielenosoitusten eturintamassa ja jonka edustajat tulisi kutsua osallistumaan demokratian rakentamiseen siirtymäkauden aikana.

Egyptin viesti on osoitettu koko arabimaailmalle. Arabimaat ovat meidän kumppaneitamme; meillä ei ole minkäänlaista aikomusta holhota niitä tai pakottaa niitä mihinkään ulkoa käsin. Viesti, jonka egyptiläiset ja tunisialaiset niille lähettävät, on kuitenkin: "Ryhtykää uudistuksiin nyt. Rakentakaa demokratiaa, harjoittakaa hyvää hallintoa ja torjukaa korruptiota; muutoin joudutte kohtaamaan kansan vihan."

Tätä viestiä ei ole osoitettu vain arabimaille. Eilen siihen yhdyttiin Turkin Diyarbakirissa sekä Teheranissa ja muissa Iranin kaupungeissa. Kansa voi todella käyttää valtaa!

Richard Howitt (S&D). - (EN) Arvoisa puhemies, on hienoa, että korkea edustaja on ensimmäinen ja korkein ulkomainen diplomaatti, joka vierailee Egyptissä. Tämän keskustelun jälkeen hänellä on siellä mukanaan Euroopan parlamentin tuki poliittisten vankien välittömälle vapauttamiselle, rauhanomaisten mielenosoitusten väkivaltaisesta tukahduttamisesta vastuussa olevien viemiselle oikeuteen sekä ihmisoikeusloukkauksiin aiemmin syyllistyneiden henkilöiden varojen jäädyttämiselle ja muille tarpeellisille toimille.

Arvoisa komission jäsen, tämä oli sosiaalisen median vallankumous, joka suunniteltiin Internet-kahvilassa ja jonka sankareihin kuuluu Googlen Wael Ghonim. Vodafonen kaltaisten yhtiöiden pitäisi sen sijaan ottaa opikseen palveluidensa keskeyttämisestä. Meidän pitäisi kehottaa niitä liittymään ihmisoikeusjärjestöjen rinnalle Global Network Initiative -aloitteeseen osoittaakseen, että ne puolustavat ilmaisunvapautta sen ollessa vaarassa.

Euroopan parlamentti arkaili Tunisian tilanteen käsittelemistä. Me keskustelimme Tunisiasta silloin, kun egyptiläiset osoittivat mieltään, ja nyt me keskustelemme Egyptistä, kun meidän pitäisi kenties pikemminkin pohtia, miten me voisimme tukea demokratiaan siirtymistä Jemenissä, Syyriassa, Libyassa ja muissa arabimaissa jo ennen kun kuolonuhrien määrä pakottaa Euroopan ja koko maailman pohtimaan sitä.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, jos me emme ole nyt viimeaikaisten ja yhä jatkuvien tapahtumien tasalla, historia ei tule antamaan meille sitä anteeksi. Mielestäni on siis hyvin tärkeää, että Euroopan unioni ottaa nopeasti opiksi sen viimeaikaisten tapahtumisen aikaisesta – kauniisti sanottuna – suhteellisen vähäisestä aktiivisuudesta.

Tästä syystä meidän ei pidä säästellä vaivojamme. Meidän on annettava täysi ja ehdoton tukemme demokratiaan siirtymiselle sekä Tunisiassa että Egyptissä. Meidän on oltava näiden kansojen puolella ja meidän on osoitettava se. Meidän on tehtävä kaikkemme varmistaaksemme, että näiden vallankumousten ja muutosten tuloksena erityisesti Egyptissä syntyy nykyistä vahvempi oikeusjärjestys. Yksin oikeusjärjestys voi edistää vakautta ja mahdollistaa koko alueen vakautumisen. Tämä on siis äärimmäisen tärkeää. Meidän on järjestettävä lahjoittajakonferenssi ja ennen kaikkea meidän ei pidä pelätä. Nämä vallankumoukset ovat tunisialaisten ja egyptiläisten maallisia vallankumouksia; he haluavat vain demokratiaa ja kehitystä, jotka ovat toisistaan erottamattomia. Meidän on kuitenkin tarkistettava naapuruuspolitiikkaamme ja tarkasteltava valtioiden välisiä suhteita, mutta myös erilaisten yleisten mielipiteiden välisiä suhteita. Se on nimenomaan Euroopan parlamentin tehtävä.

Sajjad Karim (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu poikkeaa suuresti keskustelusta, joka käytiin tässä istuntopöydässä vain muutamia päiviä sitten. Egyptin kansan on tärkeää tietää, että me olemme heidän puolellaan. On hyvä, että EU:n korkea edustaja on parhaillaan vierailulla tällä alueella.

Egyptin kansan on nyt luotettava siihen, että maan armeija järjestää vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit, että se luo sellaisen yhteiskunnan, josta kansa on maksanut hengellään ja verellään. Kansainvälisen yhteisön on nyt astuttava kuvaan auttamaan Egyptin instituutioiden rakentamisessa ja mahdollistamaan poliittisten puolueiden esiintulo ja vaaleihin osallistuminen. Toivon, että Euroopan unioni tekee tässä suhteessa velvollisuutensa.

Arvoisa komission jäsen, kehitysmaiden johtajien valitettava tapa ohjailta varoja on varsin hyvin kaikkien tiedossa. Euroopan unionin on korkea aika sanoa, että sitä ei enää käytetä hyväksi tällaisessa varojen kierrätyksessä.

Pino Arlacchi (S&D). - (EN) (Esittää jäsen Madlenerille sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.) Arvoisa puhemies, Egyptin demokratiaan siirtymisen murheelliset tulokset kuvattiin hetki sitten. Todettiin, että fundamentalisti-islamistit ottavat maassa väistämättä vallan demokraattisin keinoin ja niin edelleen.

Eikö tämä käsitys ole teidän mielestänne katastrofaalinen ja täysin väärä? Eikö meidän olisi syytä ottaa huomioon, että Lähi-idän fundamentalismin ja terrorismin syyt ovat tiiviisti sidoksissa alueella vallitsevaan hirmuhallintoon ja että tästä lähtien demokraattiset hallintojärjestelmät saattavat vähentää sekä fundamentalismia että terrorismia?

Barry Madlener (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, halusin tuoda esiin yhden Egyptiä uhkaavan todellisen vaaran, nimittäin sen, että koko maa saattaa joutua islamistisen muslimiveljeskunnan valtaan. Haluan samalla kehottaa kaikkia parlamentin jäseniä ja komissiota tunnustamaan tämän riskin ja välittämään egyptiläisille selvän viestin: jos he valitsevat muslimiveljeskunnan ja sharian, he eivät saa meiltä minkäänlaista tukea. Mielestäni meidän on hyvin tärkeää välittää tämä viesti nyt ja toivon, että tuette minua tässä.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Arvoisa puhemies, 18 päivää kestäneet mellakat, Hosni Mubarakin ero ja korkean sotilasneuvoston valtaannousu avaavat tietä demokratiaan siirtymiselle. Me toivomme, että Egyptissä siirrytään demokratiaan. Tilanne epäilemättä kehittyy ja se kehittyy nopeudella, joka on vallankumouksille tyypillinen. Kuten tiedätte, perustuslaki jäädytettiin ja parlamentti hajotettiin hiljattain; perustuslain uudistamiseksi perustettu valiokunta on ehdottanut muutosten tekemistä 10 päivän kuluessa sekä parlamentti- ja presidentinvaalien järjestämistä kuuden kuukauden kuluessa.

Euroopan unionin on käytettävä kaikki mahdolliset keinot tukeakseen kaikkia sellaisia muutoksia, jotka voivat viedä kohti demokratiaan siirtymistä. Haluan samalla kuitenkin varoittaa liiasta kiirehtimisestä, sillä tällaiset muutosprosessit vaativat jonkin verran aikaa. On syytä muistaa, että demokraattiset voimat tarvitsevat kipeästi uudistamista ja vahvistamista, jotta poliittista ympäristöä ei saateta epätasapainoon.

Rosario Crocetta (S&D). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensin Facebookin virtuaalisessa yhteisössä ja nyt myös todellisessa yhteiskunnassa miljoonat egyptiläiset vaativat vaurauden tasapuolisempaa jakautumista ja oikeudenmukaisuutta sekä vastustavat korruptiota. Väliaikaisesta sotilashallinnosta on siirryttävä todelliseen demokratiaan: on laadittava uusi perustuslaki, pidettävä uudet vaalit, poistettava kuolemanrangaistus, tehtävä vankilaoloista inhimillisiä sekä lisättävä sosiaalisia oikeuksia ja vapauksia.

Tämä tulee olemaan vaikeaa. He, jotka ovat valmiita käyttämään kaikki mahdolliset keinot ajaakseen ihanteitaan, odottavat sopivaa tilaisuutta. Me haluamme uskoa Egyptin suureen kansaan, joka ei ole koskaan kokenut demokratiaa. Me haluamme maallistuneen demokratian, jossa uskonnolliset vaikuttajat ja poliittinen valta on erotettu toisistaan; me haluamme demokratian, jossa vähemmistöt hyväksytään osaksi yhteiskuntaa ja jossa ihmisille tarjotaan todellisia oikeuksia: oikeus julkiseen terveydenhuoltoon, sosiaaliturvaan ja työhön.

Eurooppa tukee tätä pyrkimystä investoimalla varoja, joilla voidaan edistää Egyptin aitoa kehittymistä irti diktatuurista, irti kurjuudesta ja irti köyhyydestä.

Edward McMillan-Scott (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, kollegat saivat maanantaina minulta sähköpostiviestin, jossa kuvasin kokemuksiani viime viikonloppuna tekemältäni epäviralliselta Kairon-matkalta. Oli kunnia olla siellä paikan päällä ihmisoikeuksien ja demokratian komitean varapuheenjohtajana.

Jäsen Kasoulides viittasi nuorisoon merkittävään rooliin Egyptin viimeaikaisissa tapahtumissa. Hän on täysin oikeassa. Nuorisolla oli ratkaiseva asema. Keskustelin aivan hetki sitten

yhden järjestäjistä kanssa ja kysyin häneltä, onko hän yhä toiveikas. Hän vastasi: ”Tietenkin olen. Asiat ovat menossa oikeaan suuntaan.”

Ongelmia on kuitenkin yhä. Vaalien aikataulu on huono ja perustuslain uudistamisen aikataulu on aivan liian kireä. Aikaa tarvitaan paljon enemmän. Me puhumme nyt Egyptistä, mutta nämä muutokset ovat leviämässä myös laajemmalle. Tämä on aivan kuin vuonna 1989. Euroopan unioni tarvitsee erityisiä menettelyitä – tämä parlamentti, komissio, neuvosto ja Euroopan ulkosuhdehallinto. Me tuemme Cathy Ashtonin demokratian hyväksi tarjoamaa käsirahaa, mutta meidän on tehtävä enemmän. Meidän on kannustettava uudistuksia palkinnoin.

Kuten sanoin Kairossa sunnuntaina – ja toivon voivani sanoa samoin myös muiden kansojen edessä: ”En ole täällä brittinä enkä eurooppalaisena; olen täällä Egyptin kunniakansalaisena.” Tämä pätee yhä.

Francisco José Millán Mon (PPE). - (ES) Arvoisa puhemies, Egyptin korkean sotilasneuvoston suunnitelmista on otettava tarkemmin selvää.

Yksi keskeinen hanke on demokraattisten vaalien järjestäminen kuuden kuukauden kuluessa asiantuntijoiden johtaman perustuslakiuudistuksen jälkeen. Olen kuitenkin kuullut myös, että Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoasiainministerin mukaan ensi viikolla saamme nähdä uuden hallituksen, johon pitäisi kuulua myös opposition edustajia.

Joka tapauksessa olemme kaikki varmasti yhtä mieltä siitä, että paras vaihtoehto tällä hetkellä on vaaleihin asti jatkuva mahdollisimman laajan poliittisen rintaman tukema siirtymävaihe. Yhteiskunnallisten tahojen olisi lisäksi suositeltavaa pyrkiä yhdessä varmistamaan, että siirtymävaihetta ei rasiteta liiallisilla jännitteillä.

Hyvät kuulijat, Euroopan unionin on tuettava demokratiaan siirtymistä ja pyrittävä edistämään sen onnistumista. Egypti on keskeisessä asemassa oleva valtio, ja siellä tapahtuvat muutokset tuntuvat kaikkialla Välimeren alueella ja arabimaissa. Tästä syystä mielestäni on hyvä, että korkea edustaja Ashton vierailee Kairossa ensi viikolla.

Vielä yksi huomautus: Tunisialaiset ja egyptiläiset ovat antaneet meille oppitunnin kansan halusta demokratiaan. Toivon, että ulkoasiainministerit eivät ylenkatso tätä opetusta tullessaan arvioimaan Kuubaa koskevaa yhteistä kantaa, jonka tavoitteena on nimenomaan edistää Kuuban siirtymistä demokratiaan ja joka puolustaa vapauden puolustajia.

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, emme voi toistaa liiaksi sitä, että eteläisen Välimeren alueen ja laajemmin ottaen arabimaailman tämänhetkiset tapahtumat ovat historiallisia etenkin niille kansoille, jotka saavat nyt nauttia henkilökohtaisista ja yhteisistä vapauksista puoli vuosisataa sen jälkeen, kun heidän maansa vapautui siirtomaavallasta. Te sanotte, että nämä tapahtumat ovat historiallisia, mutta myös odottamattomia, kuten kansan vallankumousten tapahtumat yleensä. Tämä muuttunut tilanne vaatii meitä kuitenkin uusimaan täysin näkemyksemme, politiikkaamme ja suhteemme näihin maihin. Ehdotuksia on tehty.

Tähänastinen varsin varovainen toimintatapamme selittyy helposti huolestuttavalla pakkomielteellämme vakaudesta; tarkoitan tällä sitä pelkojemme ruokkimaa turvallisuushakuista lähestymistapaa, jonka päätavoitteita olivat maahanmuuton, terrorismin ja radikaalin islamismin torjunta joidenkin taloudellisten etujen ja energiansaannin turvaamisen ohella.

Me hyväksyimme autoritaariset hallintojärjestelmät silloin, kun niiden ainoana tavoitteena oli vahvistaa pelkomme. Kansalaisten mielenosoitukset ovat tuoneet politiikkojemme epäonnistuneisuuden ilmiselvänä esiin; me emme voi enää laatia analyysejamme samojen pelkojen pohjalta tai sanoisinko jopa samojen muukalaisvihan sävyttämien uskomusten pohjalta. Siksi meidän on seisottava niiden rinnalla, jotka tavoittelevat vapautta ja demokratiaa, siellä, missä on mahdollista olla muslimi, demokraatti ja maallistunut. Tämä on se viesti, joka meille on annettu.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, Tunisian ja Egyptin kansannousut ovat jo käynnistäneet poliittisen dominovaikutuksen useissa muslimimaissa. Kansanryhmät lähtevät kaduille esittääkseen vaatimuksia ja pyyntöjä, jotka on tukahdutettu vuosikymmenien ajan.

Huomatkaa: tämä ei ole vielä päättynyt; tämä on vasta alkua. Uusia haasteita ja uusia näköaloja. Kysymys kuuluu: Mitä Eurooppa tekee? Mitä se voi tehdä ja mitä sen täytyy tehdä? Ei ainakaan sitä, mitä se on tehnyt tähän asti. Eurooppa ei ole käytännössä katsoen reagoinut mitenkään, siltä on puuttunut yhtenäisyys ja nopea toimintakyky. Miten Eurooppa aikoo reagoida esimerkiksi uuteen maahanmuuttajien virtaan? Ei varmastikaan tähänastisella tavalla, sillä pohjoiset jäsenvaltiot eivät ole osoittaneet minkäänlaista solidaarisuutta eteläisiä jäsenvaltioita kohtaan.

Me olemmekin laatineet tästä asiasta komissiolle kysymyksen kyproslaisten, maltalaisten, ranskalaisten, espanjalaisten ja italialaisten kollegojemme kanssa. Laajemman naapurustomme tilanteen kehittymisestä on tulossa EU:n naapuruuspolitiikan mittapuu. Pystymmekö me vastaamaan tähän haasteeseen vai emme? Aika on loppumassa kesken. Lampedusa kutsuu meitä.

Carmen Romero López (S&D). - (ES) Arvoisa puhemies, haluan aiempien puhujien tapaan onnitella korkea edustaja Ashtonia hänen tuoreesta vierailustaan Tunisiaan ja hänen ensiviikkoisesta vierailustaan Egyptiin.

Yhdyn edellisen puhujan kysymykseen: mitä Eurooppa voi tehdä? Meidän on erittäin tärkeää osoittaa selvästi tukevamme näitä maita tällä hetkellä. Maantieteellisistä ja historiallisista syistä Eurooppa on Välimeren alueen maiden luonnollinen liittolainen. Nyt on oikea aika osoittaa näille maille, miten suurella arvossa pidämme niitä, miten mullistavalla tavalla ne ovat vaikuttaneet naapuruuspolitiikkaamme ja miten suuret odotukset meillä on tämän Välimeren alueen uuden tilanteen suhteen, jonka Egyptin ja Tunisian nuoret ovat saaneet aikaan meidän yllätykseksemme.

Meidän on nyt tuettava näitä muutoksia, kuten aiemmat puhujat ovat todenneet. Meidän on ennen kaikkea tehtävä loppu sortokoneistosta – on syytä muistaa, että diktatuuri jatkuu yhä, vaikka diktaattori onkin luopunut vallasta –, meidän on lakkautettava poikkeustila ja tuettava demokratiaa ajavia tahoja, jotta Eurooppa voi aidosti viedä tätä prosessia eteen päin, jotta demokratia voi aidosti vakiintua ja jotta uusi kumppanuus saadaan rakennettua.

Rahoitusvälineiden mukauttamisesta esitetyt näkemykset eivät ole aiheettomia. Tosiasia on se, että eräs ajanjakso on jäänyt taakse ja me siirrymme nyt kohti uutta aikaa.

Boris Zala (S&D). – (SK) Arvoisa puhemies, jäsen Verhofstadtin puheenvuoron kontekstista käy selväksi, että Egyptin demokraattinen oppositio ei ole onnistunut järjestämään yhtenäistä ryhmää, joka voisi edustaa kaduilla mieltään osoittaneita vallankumouksellisia. Demokraattisen järjestelmän perustaminen on huomattavasti mutkikkaampaa kuin diktaattorin suistaminen vallasta.

Yksi Keski-Euroopassa vuonna 1989 tapahtuneiden vallankumousten leimallinen piirre oli kyky luoda välittömästi aitoja organisaatioita, jotka saattoivat edustaa vallankumouksen järjestäneitä demokraattisia, maallistuneita tahoja.

Euroopan unionin tuelle on tilaa. Tämä saattaa olla tärkeämpää kuin rahoitus ja muut asiat. Nämä tulevat olemaan tärkeitä myöhemmässä vaiheessa.

Kuka voi istua sotilasjohtajien kanssa saman pöydän ääreen ja aidosti neuvotella heidän kanssaan? Kuka tulee vaaleissa olemaan demokratiaa vaativien tahojen todellinen edustaja? Tähän kysymykseen ei ole vielä löydetty vastausta, ja Euroopan unioni voi auttaa tässä asiassa. Jos me onnistumme tässä, meidän ei tarvitse enää pelätä, että Egypti ajautuu Iranin tielle, vaan me voimme päin vastoin olla varmoja siitä, että Iran tulee seuraamaan Egyptiä sen valitsemalla tiellä.

(Jäsen suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Richard Howitt (S&D). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa ystävälleni jäsen Zalalle, että olen todennut hänen kertomuksensa henkilökohtaisista kokemuksistaan vallankumouksen ajoilta erittäin hyödyllisiksi. Hyvä jäsen Zala, haluaisin kuulla näkemyksenne kahdesta tätä asiaa koskevasta kysymyksestä. Tavallisten kansalaisten kannalta, jos ulkomaat eivät pysty puhumaan demokratian puolesta, eikö se edistä ääriliikkeitä niiden hillitsemisen sijaan? Jos ulkomaat puhuvat demokratian puolesta, koetaanko se sekaantumisenä ja epäasiallisena? Kuulisin mielelläni näkemyksiänne tästä.

Boris Zala (S&D). - (SK) Kiitän tästä kysymyksestä. Meillä on mielestäni nyt riittävästi kokemusta autoritaaristen hallintojärjestelmien vastaisista vallankumouksista epäilläksemme, että neuvomme saatetaan kokea sekaantumisenä toisen maan sisäisiin asioihin. Vuonna 1989 me epäilemättä tunsimme ja kuulimme monien ulkomaisten tahojen näkemyksiä. Meidän on luotettava omaan historialliseen kokemukseemme. Me voimme neuvoa näitä maita monin, monin tavoin, ja jos neuvomme ovat järkeviä, ne ovat mielestäni hyväksyttäviä.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, Egyptin tapahtumat voivat vaikuttaa huomattavalla tavalla koko alueen tilanteeseen ja EU:n suhteisiin tämän alueen maihin. Tästä syystä meidän on tärkeää huomioida nämä muutokset ajoissa, osoittaa olevamme kiinnostuneita niistä sekä toimia ennakoivasti.

Kun kansakunta – Egyptissä tai muualla maailmassa – kokoontuu yhteen vaatiakseen oikeutta demokratiaan, EU:n on tarjottava apuaan, jotta kansa voisi tehdä unelmastaan totta.

Egyptin perustuslaki on jäädytetty, parlamentti on hajotettu ja presidentinvaalit on päätetty järjestää myöhemmin tänä vuonna; tässä tilanteessa on hyvin tärkeää varmistaa, että maassa voidaan järjestää vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit. Kansa voi nauttia oikeudestaan vapaisiin tiedotusvälineisiin ja sananvapauteen.

Samaan aikaan on olemassa riski, että jos demokratian perusrakenteita ei luoda ennen vaalien pitämistä, niin silloin ääriliikkeillä on mahdollisuus päästä valtaan.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tuen varauksetta kaikkia korkean edustajan tähänastisia toimia Egyptin auttamiseksi demokratian ja hyvin voinnin rakentamisessa ilman enempää verenvuodatusta. Tämä ei kuitenkaan

tarkoita, että meidän pitäisi sulkea silmämme lisääntyvältä väkivallalta, jota radikaalit muslimit harjoittavat koptilaisia kristittyjä vastaan. Olen yhteydessä eurooppalaisiin ja tšekkiläisiin, jotka auttavat kopteja ja jotka samalla asettavat oman henkensä alttiiksi. Euroopan unionin on pyydettävä Egyptin armeijaa avoimesti näyttämään esimerkkiä ja rankaisemaan kristittyjen vainoajia. Samaan aikaan Euroopan unionin pitäisi aktiivisesti auttaa vaarassa olevia kopteja siirtymään väliaikaisesti turvalliseen maahan.

Pyydän teitä ehdottamaan, että neuvosto käynnistäisi direktiivin 2001/55/EY nojalla tilapäiset suojelutoimet koptien hengen suojelemiseksi siihen asti, kunnes he voivat elää turvassa kotimaassaan. Arvoisa komission jäsen, voitteko ehdottaa tätä?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Arvoisa puhemies, tämänhetkisessä tilanteessa meidän on tehtävä kolme asiaa. Ensinnäkin siirtymävaiheessa olevalle Egyptille ja myös Tunisialle on välittömästi tarjottava tukea, jotta ne voivat edetä kohti täyttä ja vakaata demokratiaa. Toiseksi meidän on laadittava jokaiselle maalle, joka on aikeissa siirtyä demokratiaan, siis esimerkiksi Tunisialle ja Egyptille, pitkän aikavälin suunnitelma; kutsun sitä Marshall-suunnitelmaksi. Suunnitelman avulla me voimme osoittaa, että me tuemme niitä, jotka pyrkivät siirtymään demokratiaan, ja että demokratian on vaurauden edellytys.

Kolmanneksi meidän on uudistettava Välimeren aluetta koskeva politiikkamme täysin. Meidän on ymmärrettävä ja myönnettävä se, että politiikassa ei huomioitu arabimaissa mahdollisesti tapahtuvia muutoksia, jotka ovat nyt toteutuneet.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, viime kerralla osa jäsenistä toi esiin turhautuneisuutensa niiden julkisten – nimenomaan julkisten – kannanottojemme, ei toimiemme, laimeaan sävyyn, jotka koskivat Egyptin tilannetta ennen Mubarakin vallasta luopumista. Korkea edustaja Ashton on tässä tilanteessa tietenkin puun ja kuoren välissä, mutta jos me haluamme, että EU:ta kuunnellaan, niin meidän on puhuttava riittävän äänekkäästi.

Omien, Romaniassa saamieni kokemusten perusteella oletan, että Egyptissä todelliset vaikeudet ovat vasta alkamassa. Presidentti Mubarakin lähtö ei suinkaan ratkaissut egyptiläisen yhteiskunnan ongelmia, vaan ne tulevat vaikeutumaan ja lisääntymään entisestään. Jotkin näistä ongelmista vaikuttavat meihin suoraan esimerkiksi, jos armeija ei täytä lupaustaan vapaiden vaalien järjestämisestä tai irtisanoo Israelin rauhansopimuksen.

Pidän kuitenkin rohkaisevana sitä, että olemme halukkaita ennakoimaan tällaisia ongelmia ja puuttumaan niihin sopivimmalla tavalla tiiviissä yhteistyössä paikallisviranomaisten kanssa.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen kotoisin Berliinistä; koko maailma iloitsi berliiniläisten kanssa, kun muuri murtui ja rajat kaikkialla Itä-Euroopassa aukenivat. Egyptin tapahtuminen yhteydessä me reagoimme liian myöhään, liian varovaisesti ja ennen kaikkea liian tunteettomasti. Missä oli meidän ilomme? Me puhuimme vain ”vakauden säilyttämisestä”. Vapaus on kuitenkin kaikkein tärkein asia jokaiselle maailman ihmiselle.

Me saksalaiset tiedämme erityisen hyvin, mistä siinä on kyse. Egyptissä ei ollut todellista vakautta; siellä oli sortovalta. Vapaus ja vakaus voivat kulkea käsi kädessä missä tahansa. Tästä syystä meidän ei pidä sanella egyptiläisille, ketä heidän pitäisi äänestää. Jos vaalit järjestetään oikeudenmukaisella ja demokraattisella tavalla, meidän on tunnustettava niiden tulokset. Meidän ei pidä sortua samaan ylimielisyyteen, jonka vallassa olimme Palestiinan tai jopa Algerian vaalien yhteydessä, ja uskotella, että voimme itse päättää tunnustammeko

vai emmekö tunnusta vaaleilla valittuja henkilöitä. Meidän on hyväksyttävä egyptiläisten tekemät valinnat.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa komission jäsen Fülelle, että meidän on todella painotettava siviilihallintoon siirtymistä ja varmistettava, että tämänhetkinen sotilashallinto pitää lupauksensa.

Perustuslain uudistamista valmisteleva valiokunta on ymmärtääkseni perustettu, mutta siinä ei ole yhtäkään naista. Se on sääli, sillä niin monet naiset – nuoret naiset – osoittivat miesten rinnalla mieltään ja varmistivat siten, että tämä demokratiaan siirtyminen, tämä vallankumous, koskee koko yhteiskuntaa. Meidän on siis tuettava heitä. Kun te menette sinne ja kun korkea edustaja Ashton menee sinne, meidän on pyydettävä, että te voitte keskustella naisten kanssa; teidän ei pidä tyytyä tapaamaan vain ”tavanomaisia tahoja”, vaan myös niitä, jotka osallistuivat vallankumoukseen, mutta joiden ääni pääsee vain harvoin kuuluviin.

Meidän on vaadittava, että kaikki vangit vapautetaan ja että tapahtuneet väkivallanteot tutkitaan. Lopuksi haluan sanoa, että korkea edustaja Ashton on mielestäni oikeassa: panokset ovat nyt korkeat ja meidän on ajateltava sen mukaisesti. Tässä on kyse EU:n kaupasta, viisumeista, rahasta – ja rohkeudesta.

Struan Stevenson (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsen ylisti tämän keskustelun alussa niiden nuorten rohkeutta, jotka lähtivät Egyptissä ja Tunisiassa kaduille ja saivat aikaan kansannousun.

Viime maanantaina sadat tuhannet ihmiset lähtivät Teheranissa ja muissa Iranin kaupungeissa kaduille, mutta heidät pysäytettiin raa’asti. Heidät murskattiin. Yksi nuori opiskelija sai surmansa. Toisia on kidutettu ja suljettu vankilaan, jossa heidät todennäköisesti teloitetaan yrityksestään vastustaa fasistihallintoa.

Miksi me emme ole rohkaisseet heitä sanallakaan? Miksi Teheranin mullahit saavat meidät aina luikkimaan karkuun? Miksi me ole tuominneet millään tavoin Asrafin leirillä olevien 3 400 opposition edustajan psykologista kidutusta ja piiritystä? Meidän on aika ryhtyä toimeen ja osoittaa, että me tuemme Iranin oppositiota.

Nikolaos Salavrakos (EFD). - (EL) Arvoisa puhemies, Välimeren etelärannan viimeaikaiset kansannousut ja mahdollisesti vasta kytymässä olevat kumoukset antavat meille aihetta syvään huoleen. Meidän on tunnistettava näiden kansannousujen aiheuttaja. Onko se köyhyys, uskonto, epäoikeudenmukaisuus, korruptio vai demokratian ja vapauden puute? Mitä nämä ihmiset haluavat? Miksi he kapinoivat nyt sitä hallintojärjestelmää vastaan, jonka puolesta he ovat äänestäneet viimeisten 30 tai 40 vuoden ajan?

Vaikuttaa siltä, että me Euroopan parlamentissa kuvittelemme olevamme todellisen demokratian täydellinen ruumiillistuma. Ensimmäinen ratkaisu, jota ehdotamme, on raha. Heillä oli rahaa, ja muutama älykäs ihminen laittoi sen säästöön. Meidän on kuitenkin ymmärrettävä, että keskeinen kysymys on nyt geopolitiittinen vakaus, muutokset, joita se voi aiheuttaa tällä alueella, kansan reaktion vaikutukset sekä kehittyvä uusi tasapaino.

Štefan Füle, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin jäseniä heidän arvokkaista huomautuksistaan ja kysymyksistään. Arvostan suuresti tänään käymäämme keskustelua Egyptin tapahtumista ja parhaasta tavasta reagoida niihin. Kuulin monia rakentavia huomioita ja ehdotuksia ja aion välittää teidän viestinne komission varapuheenjohtajalle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle.

Me pohdimme yhdessä, miten näihin ongelmiin voidaan vastata parhaalla mahdollisella tavalla, ja huomioimme ne ensisijaisen tärkeinä asioina myös myöhemmin, kun toimmemme Egyptin suhteen etenevät. Vakuutan teille, että me aiomme käynnissä olevan tarkistusprosessin aikana tarkastella kattavasti molempia keskeisiä tekijöitä: ensinnäkin näiden maiden siirtymis- ja uudistamistarpeita, mutta toiseksi myös näiden mullistavien historiallisten tapahtumien strategisia vaikutuksia naapurialueeseemme ja naapuruuspolitiikkaamme. Euroopan parlamentilla on tässä suhteessa tärkeä tehtävä.

Egyptiläiset ovat osoittaneet kykynsä ottaa tulevaisuus omiin käsiinsä. He vaativat demokratiaa, he vaativat sosioekonomisia uudistuksia; Euroopan unionin on voitava antaa demokraattiselle uudistusprosessille täysi tukensa. Kuten olen sanonut, nyt on vielä kovin aikaista, mutta Euroopan unioni on täysin valmis kuuntelemaan egyptiläisten vaatimuksia ja reagoimaan niihin.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella teitä tavasta, jolla hoiditte ”catch the eye” -menettelyn mukaiset puheenvuorot tänään. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun kuulin, että nimet ilmoitettiin etukäteen puhujamäärän ollessa rajoitettu, jotta ne jäsenet, jotka eivät saaneet puheenvuoroa, saattoivat hoitaa muita asioita. En pyytänyt ”catch the eye” -menettelyn mukaista puheenvuoroa tässä keskustelussa, mutta panin merkille toimintatapanne ja toivon, että muut puheenjohtajat toimivat jatkossa samoin.

Puhemies. - (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Mariya Nedelcheva (PPE) , kirjallinen . - (FR) Egyptin viranomaiset ovat päättäneet tarkistaa maan perustuslain. Tehtävään on nimetty joukko lakimiehiä, joilla on 10 päivää aikaa esittää tarkistusehdotuksensa. Tämä on hyvä uutinen. Kaikkein kiistanalaisimmat artiklat on tarkistettava; näitä ovat erityisesti artiklat, joissa säädetään presidentin toimikausien rajoittamattomasta määrästä, presidenttiehdokkaita koskevista rajoittavista ehdoista, vaalien valvontamenetelmistä ja parlamenttivaaleja koskevan muutoksenhaun vähäisistä mahdollisuuksista. Siirtyminen kohti demokratiaa on siis alkanut. Perustuslain tarkistaminen ei ole kuitenkaan ainoa ongelma, johon Egyptissä on puututtava. Kansan vapauttaminen ja maan toiminnan sujuvuus edellyttävät lisäksi taloudellista hyvinvointia ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Euroopan unioni ei voi katsoa näitä muutoksia vain sivusta. Ilmaistuaan tukensa demokratiaan siirtymiselle korkea edustaja Ashtonin on tarkistettava kumppanuussopimuksia ja nostettava oikeusjärjestys, oikeudenmukaisuus ja ihmisoikeudet keskusteluiden ytimeen. Näiden arvojen ei voida antaa vaipua unohduksiinsa suhteidemme vakiinnuttamisen varjolla.

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. - (EN) On ehdottoman tärkeää määritellä, mikä on EU:n rooli monissa arabimaissa ja erityisesti Egyptissä kuohuvien tapahtumien suhteen. Kuohunta on yllättänyt kaikki; se ei ole paikallista, vaan laajalle levinnyttä. Näyttää siltä, että sen varalta ei ole tehty minkään laista valmiussuunnitelmaa. Sosioekonomiset ongelmat, jotka ovat aiheuttaneet arabimaailman tämänhetkiset muutokset ovat samankaltaisia maissa, jotka ovat nyt siirtymässä toivottavasti kohti demokratiaa.

Korkea edustaja Ashton on julkisesti todennut, että EU:lla on ”demokraattinen kutsumus” kuunnella muutosta haluavia kansoja. Maailma on toden totta muuttumassa, sillä arabimaiden tulevilla tapahtumilla tulee olemaan vaikutusta poliittisiin, sosiaalisiin ja taloudellisiin kysymyksiin maailmanlaajuisesti. Yksi erityisen tärkeä asia on turvallisuus ja vakaus. EU:n ”demokraattinen kutsumus” koskeekin epäilemättä enimmäkseen maita,

jotka katsotaan sellaisten maiden liittolaisiksi, joissa nykyään vallitsee demokraattinen poliittinen järjestelmä. Tässä vaiheessa ei voida sanoa, mihin demokratiaan siirtymisprosessi johtaa tai minkä kannan perinteiset demokratiat ja erityisesti EU aikovat omaksua.

13. Tiedotusvälineitä koskeva lainsäädäntö Unkarissa (keskustelu)

Puhemies. - (EL) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma tiedotusvälineitä koskevasta lainsäädännöstä Unkarissa.

Neelie Kroes, *komission varapuheenjohtaja.* - (EN) Arvoisa puhemies, minulla on ilo ilmoittaa teille, että sain tänä aamuna Strsbourgiin laskeutuessani hyviä uutisia. Unkarin pääministeri on suostunut tarkistamaan tiedotusvälineitä koskevaa lainsäädäntöä siten, että se noudattaa kaikkia niitä EU:n lainsäädännön osa-alueita, jotka me Euroopan komissiossa olemme nostaneet esiin, myös perusoikeuskirjaa koskevia kysymyksiä.

Minulle on vakuutettu, että Unkarin hallitus hyväksyy tarkistukset seuraavassa kokouksessaan. Unkarin hallituksen edustajien kehonkielen perusteella tämä pitää ilmeisesti paikkansa, ja Unkarin parlamentti käsittelee asiaa lähipäivinä.

Unkarin viranomaiset suostuivat tarkistamaan lakiaan neljällä osa-alueella.

Ensimmäinen niistä on tasapuolisuutta koskevat vaatimukset. Sovitut tarkistukset rajoittaisivat tasapuolista raportointia koskevat vaatimukset koskemaan vain yleisradiotoimintaa, kuten muissa jäsenvaltioissa; vaatimuksia ei enää sovellettaisi tilattaviin audiovisuaalisiin palveluihin eikä painettuun lehdistöön. Lisäksi lähetystoiminnan harjoittajille asetettavien vaatimusten on noudatettava suhteellisuusperiaatetta. Komissio tulee tietenkin seuraamaan, millä tavoin tämä periaate toteutuu sekundaarilainsäädännössä.

Puhuin neljästä osa-alueesta. Toinen niistä on alkuperämaata koskeva periaate. Sovitut tarkistukset poistaisivat mahdollisuuden sakottaa ulkomaisia lähetystoiminnan harjoittajia, jotka rikkovat Unkarin medialainsäädännön säännöksiä alaikäisten suojelusta tai yllyttämisestä vihaan. Unkarin viranomaiset voivat sen sijaan keskeyttää tällaisten palveluiden tarjoamisen Unkarin alueella; tämä on audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin säännösten mukaista.

Mitä tämä tarkoittaa? Se tarkoittaa, että lähetystoiminnan harjoittajat, jotka harjoittavat toimintaansa laillisesti ja ovat saaneet sille luvan toisessa jäsenvaltiossa ja jotka noudattavat tämän jäsenvaltion lainsäädäntöä, voivat harjoittaa lähetystoimintaa Unkarissa vapaasti ilman, että Unkarin viranomaiset voivat langettaa niille sakkoja.

Kolmas osa-alue on tiedotusvälineiden rekisteröityminen. Sovittujen tarkistusten nojalla audiovisuaalisten mediapalveluiden tarjoajat joutuvat rekisteröitymään vasta aloitettuaan palveluidensa tarjoamisen, mikä on direktiivin mukaista. Näin ollen audiovisuaalisten mediapalveluiden tarjoajien ja kustantajien ei tarvitse hakea toiminnalleen lupaa etukäteen Unkarin viranomaisilta.

Neljäs osa-alue on loukkaava sisältö. Unkarin hallitus suostui tarkistamaan medialainsäädännöstään myös säännöstä, johon liittyi sananvapautta koskevia ongelmia. Eräässä tämän lain säännöksessä säädettiin hyvin laajasti, että tiedotusvälineiden tarjoama sisältö ei saa loukata edes epäsuorasti yksittäisiä henkilöitä, vähemmistöjä tai enemmistöjä. Sovitut tarkistukset rajaisivat tämän kiellon koskemaan vain syrjivää kohtelua. Lisäksi näitä säännöksiä ei enää sovellettaisi muissa EU:n jäsenvaltioissa perustettuihin mediapalveluiden tarjoajiin.

Me teemme Unkarin viranomaisten kanssa tiivistä yhteistyötä varmistaaksemme, että sovitut muutokset hyväksytään osaksi Unkarin lainsäädäntöä ja että ne pannaan käytännössä täytäntöön. Me jatkamme tietenkin tilanteen seuraamista. On sanomattakin selvää, että komissio tutkii parhaillaan audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin perusteella annettuja kansallisia sääntöjä myös muissa jäsenvaltioissa ja ottaa tarvittaessa käsittelyyn esiin tulevat vastaavanlaiset ongelmat. Komissio ei arkaile käyttää valtuuksiaan. Se ei arkaile puolustaa tiedotusvälineiden vapauttaa ja moniarvoisuutta, kun ne ovat uhattuina; toivon, että Unkarin tapaus on tästä ensimmäinen selkeä osoitus.

Voin vakuuttaa teille, että komissio tunnustaa monien Euroopan parlamentin jäsenten ja kansalaisyhteiskunnan edustajien esiin tuoman huolen tiedotusvälineiden yleisestä tilasta Euroopassa ja yhtyy tähän huoleen. Olen valmis menemään pidemmälle ja ryhtymään toimiin tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistämiseksi EU:n toimivaltuuksien rajoissa, luonnollisesti kunnioittaen toissijaisuusperiaatetta.

Komissiolla on paitsi velvollisuus, myös vilpittön halu edistää eri sidosryhmien ja päättäjien välistä vuoropuhelua Euroopan tasolla. Euroopan tiedotusvälineiden kentän rakenteelliset muutokset herättävät kysymyksiä tulevaisuuden suhteen. Ne tuovat mahdollisuuksia, mutta myös suurempia riskejä tiedotusvälineiden moniarvoisuudelle omistusoikeuden käytön ohella. On selvää, että me tarvitsemme tavan mitata tiedotusvälineiden moniarvoisuutta laajassa merkityksessä; sen pitäisi koota yhteen lainsäädännölliset, taloudelliset ja sosiaaliset osatekijät, eikä tarkastella niitä erillisinä, kuten tähän asti on usein tehty.

Aion tästä syystä perustaa eri sidosryhmistä koostuvan ryhmän tarkastelemaan tiedotusvälineiden nykyisiä ja tulevia haasteita, mukaan lukien eurooppalaisten tiedotusvälineiden moniarvoisuutta. Kuten tiedätte, arvostan panostanne suuresti. Tästä syystä toivon, että myös Euroopan parlamentti on asiantuntijaryhmässä edustettuna, jos vain hyväksytty tämän kutsun. Ilmoitan teille pian tarkempia tietoja. Ryhmän tehtävänä on toimia neuvonantajani tarkastellessamme tiedotusvälineiden kenttää koskevia seuraavia toimiamme, ja aion vakaasti toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä kaikkien toimivaltuuksieni rajoissa.

Marco Scurria, *PPE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pidän puheenvuoroni hiukan häpeillen, sillä komission jäsen kertoi meille juuri suurin piirtein, että tätä keskustelua on turha käydä, sillä mitään keskusteltavaa ei ole.

Me emme olisi tässä tilanteessa, jos jäsenkollegani olisivat kuunnelleet meitä, kun aiemmin valiokuntakokouksissa ja parlamentin keskusteluissa kysyimme, voisiko tämän asian antaa odottaa hiukan, sillä Unkarin hallitus oli alusta pitäen halukas noudattamaan Euroopan komission näkemyksiä. Olisi tietenkin ollut kummallista, jos Unkari ei olisi ollut halukas siihen ottaen huomioon, että se toimii tällä hetkellä Euroopan unionin puheenjohtajana.

Kollegani halusivat kuitenkin jatkaa tämän asian käsittelyä kenties – itse asiassa aivan varmasti – poliittisista ja ideologisista syistä; he päättivät, että tämä keskustelu on syytä käydä. Asiasta on laadittu päätöslauselmat, joista on tarkoitus äänestää huomenna. Varovaisempi asenne olisi ollut tarpeen, ja kansan demokraattisesti valitsemiin hallituksiin olisi pitänyt osoittaa enemmän luottamusta; eritoten tämä koskee Unkarin hallitusta, joka valittiin niin suurella enemmistöllä, että sen ei varmasti tarvinnut manipuloida tiedotusvälineitä sisäisen yksimielisyyden aikaansaamiseksi.

Uskon, että paras ratkaisu juuri nyt olisi pyytää sosialisti- ja liberaalikallegoitamme, jotka jättivät tietentyyppejä päätöslauselmia, vetämään päätöslauselmansa pois, jotta meidän ei tarvitsisi enää asettaa itseämme naurunalaisiksi ja jotta Euroopan parlamentti voisi jatkaa työtään Euroopan kansalaisten todellisten ongelmien ratkaisemiseksi. Olen tietenkin kiitollinen komission jäsenelle hänen tekemästään työstä.

Claude Moraes, *S&D-ryhmän puolesta* . – (EN) Arvoisa puhemies, sosialistien ja demokraattien ryhmä on tietenkin tyytyväinen edistymiseen, joka on saavutettu neljällä keskeisellä alueella, kuten tasapuolisuuden ja alkuperämaata koskevan periaatteen saralla. Arvoisa komission jäsen, me olemme tietenkin tyytyväisiä siihen. Päätöslauselmamme koski juuri tätä; juuri tätä me vaadimme teiltä ja Unkarin viranomaisilta.

Haluan ensiksi kysyä teiltä ajoituksesta. Oliko puhdas sattuma, että saitte tämän tiedon lentokentällä, kuten sanoitte, vai tehtiinkö nämä keskeiset tarkistukset näillä pyytämillämme neljällä osa-alueella nimenomaan Euroopan parlamentin painostuksen ansiosta? Toivon teidän voivan sanoa, että nämä myönnytykset on varmistettu. Parlamentti ei ole tietenkään vielä nähnyt asiakirjaa komission ja Unkarin viranomaisten välisistä neuvotteluista, joten me emme voi vielä esittää täyttä kantaamme tästä asiasta. Vaikuttaa kuitenkin selvältä, että neuvotteluissa ei ole käsitelty kattavasti monia muita Euroopan parlamentin ja tietenkin sosialistien ja demokraattien ryhmän esiin tuomia vakavia ongelmia.

Yhä ratkaisemattomia keskeisiä kysymyksiä ovat muun muassa tiedotusvälineviranomaisen ja tiedotusvälineineuvoston kokoonpano ja aikataulu; nämä ovat poliittisesti samanhenkisiä ja harjoittavat yhä läpitunkevaa ja keskitettyä hallinnollista, oikeudellista ja poliittista valvontaa kaikissa tiedotusvälineissä. Me haluamme tietää, mikä on näiden keskeisten kysymysten tilanne. Lisäksi on valitettavaa, että komissio ei ole toiminut muun muassa Euroopan parlamentin, Euroopan neuvoston, komission jäsenen ja Etyjin esittämien suositusten mukaisesti, mitä tulee journalististen lähteiden luottamuksellisuusperiaatteen rikkomiseen, täysin kohtuuttomiin seuraamuksiin ja julkisen yleisradiotoiminnan poliittisen ja taloudellisen riippumattomuuden poistamiseen.

Arvoisa komission jäsen, tiedätte, että avoimista kysymyksistä on laadittu luettelo; näihin kysymyksiin on vastattava mielellään tämän keskustelun aikana. Onnittelemme tietenkin Unkarin viranomaisia niiden halukkuudesta tarkistaa lainsäädäntöä. Samalla me kehoitamme heitä panemaan tarkistukset täytäntöön Euroopan parlamentin yhdessä esiin tuomien ongelmien korjaamiseksi ja kunnioittaen täysin Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sananvapautta suojaavan 11 artiklan henkeä. Me haluaisimme kuulla näkemyksenne siitä, onko 11 artiklaa noudatettu. Kansalaisyhteiskunta ja sidosryhmät on otettava mukaan avoimuuden ja vastuuvollisuuden periaatteiden edistämiseen ja parhaiden käytäntöjen takaamiseen.

Arvoisa komission jäsen, me laadimme ryhmällemme päätöslauselman, sillä me halusimme saada aikaan äsken ilmoittamamme myönnytykset, mutta tämä ei riitä. Demokratiat perustuvat vapaiden ja riippumattomien tiedotusvälineiden periaatteeseen. Ryhmämme ei aio pyydellä anteeksi tämän periaatteen tinkimätöntä puolustamista ja me aiomme tehdä kaikkemme sen turvaamiseksi niin unkarilaisten kuin kaikkien muidenkin jäsenvaltioiden kansalaisten puolesta.

Renate Weber, *ALDE-ryhmän puolesta* . – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentissa on jo aiemmin keskusteltu tapauksista, joissa eri hallitukset ovat halunneet kontrolloida tiedotusvälineitä. Nämä hankkeet eivät ole kuitenkaan koskaan menneet yhtä pitkälle kuin Unkarin medialaki, joka valvoo kaikkea televisiosta radioon, painetusta

lehdistöstä tilattaviin mediapalveluihin ja blogeihin ja koskee niin niiden rekisteröintiä, esittämistä kuin keskeyttämistäkin.

Kun me liberaalidemokraatit, Euroopan parlamentin ALDE-ryhmä, ensimmäisinä nousimme vastustamaan tätä lakia, meillä väitettiin olevan poliittisia motiiveja. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että me olimme oikeassa, ja nyt jopa Unkarin hallitus myöntää, että tässä laissa on jotain pahasti vialla. Lakiin on siis suunniteltu useita tarkistuksia. Me luotamme komissioon ja toivomme, että tämä on todella Unkarin kanta; toivomme saavamme sen kirjallisena. Me aiomme seurata tilanteen kehittymistä tiiviisti.

Neljä osa-aluetta, joilla komissio pyysi tekemään muutoksia, ovat kuitenkin vain osa paljon suurempaa kokonaisuutta. Myös muita osa-alueita on muutettava: kahta tiedotusvälineiden valvontaviranomaista on johtanut jo yhdeksän vuoden ajan poliittisesti nimetty henkilö, jolla on käsissään aivan liikaa vaikutusvaltaa, journalististen lähteiden suojeleminen on puutteellista ja tehokasta oikeussuojaa ei ole, vain muutamia esimerkkejä mainitakseni. Arvostelijamme ja myös itse Euroopan komissio joutuvat vastaamaan Unkarin ja Euroopan kansalaisyhteiskunnalle ja toimittajille ja kertoa, mistä syystä Etyj ja Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutettu ovat arvostelleet kovin sanoin juuri luettelemiani ongelmia.

Me emme voi kaikki olla poliittisesti motivoituja. Päin vastoin, meitä motivoi vilpittömän halu tehdä tiedotusvälineiden vapaudesta todellisuutta kansalaistemme parhaaksi.

Judith Sargentini, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, ensimmäiset kysymykseni ovat komission jäsen Kroesille. Arvoisa komission jäsen Kroes, audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä viitataan riippumattomaan sääntelyelimeen. Unkarin uusi tiedotusvälineviranomaisen ja tiedotusvälineineuvoston, joilla on valtuudet langettaa raskaita seuraamuksia hämärin perustein, ovat kuitenkin yksinomaan maan johtavan puolueen kannattajien käsissä. Lisäksi maan poliittinen ilmasto on yleisesti ottaen erittäin kahtia jakautunut.

Miksi komissio ei ole puuttanut tähän riippumattomuuden puutteeseen? Miksi te ette ole arvioineet täysin tiedotusvälineviranomaisen ja tiedotusvälineineuvoston yhteensopivuutta perusoikeuskirjaan nähden? Nähdäkseni molemmat kuuluvat EU:n lainsäädännön piiriin. Arvoisa komission jäsen Kroes, te sanoitte, että Unkarin hallitus on toistaiseksi tehnyt neljä myönnytystä. Ne koskevat ulkomaista lehdistöä ja audiovisuaalista mediaa mutta ei kotimaisia sanomalehtiä. Myös te haluaisitte nähdä pääministeri Orbanin ja hänen kansansa heiluttavan voitonriemuisesti lupalappuaan, teidän Brysselin lippuanne, ja jatkavan sitten keskeytyksettä suvaitsemattomuuden saarnaamista, filosofien panettelua ja gay pride -kulkueiden kieltämistä. Ja samaan aikaan Unkari toimii neuvoston puheenjohtajana. Te olette varmasti syvästi pettynyt siihen.

Haluan sanoa muutaman sanan Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) jäsenistä, jotka väittivät päätöslauselmassaan, että mitään aihetta huoleen ei ole, ja jotka ovat syyttäneet medialain arvostelijoita manipulatiivisten ja poliittisesti motivoitujen kommenttien esittämisestä. Tämä on heiltä melkoinen syytös, ja se on samalla suunnattu myös Etyjille ja Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetulle. Se on melkoinen syytös ottaen huomioon, että jopa itse pääministeri Orban on sittemmin huomannut, että hänen lakiinsa on syytä tehdä joitain tarkistuksia. Tämä muistuttaa minua Stalinin ajoista, jolloin ihmisiä maalattiin pois valokuvista.

Teidän pitäisi pyrkiä yhdessä meidän ja Etyjin kanssa suojelemaan eurooppalaisia arvoja sen sijaan, että pyritte alistamaan kotimaanne omaan valtaanne.

(Jäsen suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, niin, Fidesz-puolueen hallitus on ansainnut tämänhetkiset reaktiot; toisin sanoen vasemmisto Martin Schulzista jäsen Cohn-Benditiin ja muihin osoittavat heille suosiotaan ja rakkaat vasemmistolaiset kollegamme pitävät heille demokratian oppitunteja. Haluan kysyä teiltä: mikä on teidän viestinne vasemmistopuolueille, kuten MSZP:lle, jonka käskystä ihmisiä ammuttiin kohti Unkarissa vuonna 2006? Mitä takeita Unkarin kansakunnalla on siitä, että tällaiset välikohtaukset eivät voi toistua teidän vasemmistohallituksenne aikana ja että te ette käske hajottaa mielenosoituksia voimakeinoin kuten vuosina 2002–2010...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, en usko, että riippumattomat tiedotusvälineet ruokkivat väkivaltaa, enkä pidä tätä kysymystä asiaankuuluvana, mutta kiitän kysyjää kuitenkin hänen kysymyksestään.

Zbigniew Ziobro, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, sananvapaus on erittäin arvokas asia. Me kaikki tiedämme tämän ja siksi meidän pitäisi keskustella tästä asiasta vakavasti. Valitettavasti vaikuttaa siltä, että tämänpäiväistä keskustelua ei oteta kovin vakavasti. Pikemminkin näyttää siltä, että keskustavasemmiston käyttää sitä tekosyynä hyökätä oikeistoa vastaan ja pääministeri Orbanin konservatiivihallitusta vastaan.

Tosiasia on, että sananvapautta ei kunnioiteta monissa Euroopan maissa. Otetaan esimerkiksi Puolan tilanne. Voidaan sanoa, että Puolassa johtavalla puolueella on enemmistö kaikissa hallintoelimissä, sillä on vallan monopoli. Sillä on käsissään hallitus, senaatti, presidentti ja tiedotusvälineiden valvonnasta vastaava kansallinen radio- ja televisioviranomainen. Sen lisäksi se valvoo julkista yleisradiotoimintaa ja sillä on suurimpien sähköisten mediayhtiöiden tuki. Voidaan myös sanoa, että Puolassa toimittajia irtisanotaan työstään vain sen perusteella, että heillä on konservatiivisia, oikeistolaisia näkemyksiä. Oikeistolaisia tai konservatiivisia ohjelmia on poistettu ohjelmistosta; näitä ovat muun muassa Jan Pospieszalskin ohjelma *Warto rozmawiac* ja Anita Gargasin *Misja specjalna*. Tästä herää kysymys: mitä ihmettä jäsen Schulz tekee, mitä ihmettä te teette, hyvät parlamentin jäsenet, kun tällaisia rikkomuksia tapahtuu Puolassa? Meidän olisi syytä keskustella todellisista rikkomuksista, sellaisista, jotka ovat jo tapahtuneet.

(Jäsen suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Jos ymmärsin oikein, te sanoitte, että sananvapautta ja lehdistönvapautta rajoitetaan monissa Euroopan maissa. Haluaisin tietää, mihin maihin tällä viittaatte ja mitä itse aiotte tehdä tälle asialle.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Kiitos kysymyksestänne. Halusin kiinnittää huomionne siihen, että tiedotusvälineiden vapaus on perustavanlaatuinen ongelma. Jos me haluamme ratkaista sen, meidän pitäisi erottaa se poliittisista mieltymyksistä, riippumatta siitä, kannattammeko itse sosialistisia vai oikeistolaisia vai konservatiivisia näkemyksiä. Lyhyesti sanottuna, jos toimittajia irtisanotaan yksinomaan sen vuoksi, että heillä on vasemmistolaisia tai konservatiivisia näkemyksiä, meidän pitäisi protestoida. Esimerkiksi Puolassa irtisanotaan nykypäivänä toimittajia yksinomaan sen vuoksi, että heillä on konservatiivisia näkemyksiä. Odottaisin jäsen Schulzin ja muiden sosialisti- ja vasemmistojäsenten tukevan minua ja protestoivan, sillä se osoittaisi heidän olevan

kiinnostuneita sananvapauden tasosta, eikä ainoastaan poliittisesta pisteiden keruusta. Me olemme aidosti kiinnostuneita tiedotusvälineiden vapauden turvaamisesta. Me protestoimme tällaisia tilanteita vastaan, missä hyvänsä ne syntyvätkin, esimerkiksi tällä hetkellä Puolassa.

Rui Tavares, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (PT) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut teitä tarkkaan, mutta en suoraan sanoen tiedä, olenko pettynyt vai järkyttynyt komission toimista, sillä en ymmärrä, lankesiko komissio tahallaan vai tahattomasti Unkarin hallituksen ansaan.

Unkarin hallitus on päättänyt keskustella joitain merkityksettömiä yksityiskohtia koskevista myönnytyksistä, mutta jättää lain keskeiset osat ennalleen. Tiedotusvälineuvoston erittäin epätasapainoinen ja yksipuolinen kokoonpano, sanomalehdille langetettavien sakkujen poikkeuksellinen suuruus ja kaikki tekijät, jotka ovat johtaneet tiedotusvälineiden sensuuriin ja itsensensuuriin, ovat yhä ennallaan. Häpeällisintä on kuitenkin se, että – kuten aiemmat puhujat ovat jo todenneet – heti kun komissio sai lupauksen siitä, että ulkomaiset sanomalehdet ja julkaisut vapautettaisiin sakoista, se unohti kaiken muun. Mielestäni tämä horjuttaa vuoden 1989 jälkeisen – Berliinin muurin jälkeisen – Euroopan periaatteita.

Komission olisi pitänyt sanoa, että me emme hylkää minkään jäsenvaltion kansalaisia sensuurin ja sananvapauden rajoitusten varjoon. Ilmeisesti komissio on kääntänyt selkänsä, mutta parlamentti aikoo pitää silmällä sekä Unkarin hallitusta että nyt myös komissiota, sillä on meidän velvollisuutemme olla unohtamatta tätä asiaa, toisin kuin komissio on ikävä kyllä tehnyt.

Mario Borghezio, *EFD-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, tämä ei varmastikaan jää mieliin hilpeänä kappaleena parlamentin historiaa. Unkarin hallitusta on arvosteltu sen EU-puheenjohtajuuskauden aikana kiiwaasti sen laatiman kansallisen medialainsäädännön vuoksi; arvostelijoiden mukaan laki on täysin vastoin EU:n lainsäädäntöä. Nyt nämä väitteet ovat kuitenkin kutistuneet todelliseen kokoonsa: ne ovat vain välineellinen ja valheellinen hyökkäys, joka perustuu ennen kaikkea ideologisiin mieltymyksiin. Tämä on erityisen häpeällistä ottaen huomioon, että hyökkäyksen kohteena on maa, jolle taistelu vapauden puolesta on erityisen tunnuksenomaista; tämä on ollut totta koko sen historian ajan, kuten me kaikki hyvin muistamme.

Poliittisilla voimilla, jotka ovat ajaneet tätä kaikkea muuta kuin hilpeää keskustelua, on yhä raskas vastuu aloitteesta, joka ei ole suinkaan kovin korkeatasoinen poliittinen temppu. Nämä puhtaasti ideologiset taka-ajatukset tekevät siitä pätemättömän. Lisäksi se saattaa tarpeettomasti huonoon valoon Euroopan unionin puheenjohtajuuden, jota hoitaa nyt ensimmäistä kertaa – ja tämä on kiistämätön poliittinen ja historiallinen tosiasia – entinen kommunistivaltio, joka on sittemmin saanut vapauden ja liittynyt meihin.

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, komission tänään ilmoittamien tietojen valossa on selvää, että tosiasiat ovat menneet tämän keskustelun edelle ja päätöslauselmista ei ole enää mitään syytä äänestää huomenna.

Mielestäni niillä, jotka olivat ilmaisseet olevansa vilpittömästi huolissaan Unkarin medialaista, oli oikeus vastaukseen. Pidän kuitenkin huolestuttavana sitä, että Euroopan parlamentti järjestää yhä useammin ristiretkiä yksittäisiä jäsenvaltioita vastaan – jäsenvaltioita, joilla on sattumalta konservatiivihallitus – ennen kun komissio on ehtinyt tutkia asian perusteellisesti tai puhumattakaan, että se olisi ehtinyt tehdä siitä päätelmänsä. Mikä pahempaa, tässä tapauksessa ristiretkelle lähdettiin huolimatta siitä, että Unkarin

korkeimmat viranomaiset olivat yksiselitteisesti ilmoittaneet olevansa valmiita muuttamaan tätä lakia, mikäli komissio pitäisi sitä ongelmallisena, ja he myös pitivät tämän lupauksen.

Mikä oikein on tämän keskustelun tarkoitus? Mikä on huomisten päätöslauselmien tarkoitus, jos ei poliittinen välineellistäminen? PPE on vahvasti sitoutunut kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja oikeusjärjestystä tasapuolisesti kaikissa jäsenvaltioissa. Tästä ei ole epäilystä. PPE ei ole kuitenkaan halukas ottamaan esiin yksittäisiä jäsenvaltioita ja tuomitsemaan niitä summittaisesti ennen asianmukaisen oikeusprosessin päättymistä. Kun oikeus on tehnyt päätöksensä, sitä on kunnioitettava. Kun tämä asia tuli esiin viime kuussa, sanoin, että sen politisoiminen ei olisi vain hyökkäys jäsenvaltiota kohtaan, vaan se myös horjuttaisi EU:n puheenjohtajuutta. Nyt koen, että olemme horjuttaneet myös omaa Euroopan parlamenttiamme. Se ei voi olla oikein.

Vetoan vilpittömästi kaikkiin ryhmiin huomisten päätöslauselmien pois vetämiseksi – ei niiden jäädyttämiseksi tai lykkäämiseksi, vaan pois vetämiseksi –, sillä tätä äänestystä ei ole enää mitään syytä pitää.

Maria Badia i Cutchet (S&D). - (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoiset neuvoston edustajat, haluan aluksi todeta erään itsestään selvän asian. Toisinaan itsestäänselvyyksien toteaminen on tarpeen: uutisten ja riippumattomien näkemysten vapaa välittäminen on yhteiskunnan demokraattisuuden tärkein tae.

Tästä syystä me olemme täällä tänään. Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Etyj), Euroopan neuvosto, monet jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentin suuri enemmistö ovat ilmaisseet huolensa tästä asiasta erityisen painokkaasti ja se on perusteltua, sillä useimmat eurooppalaisen hankkeen perusperiaatteet ovat nyt vaarassa.

Kun pääministeri Orbánin hallitus antoi tämän lain varsin hätäisesti, me katsoimme, että sitä valmisteltaessa ei oltu ajateltu asioita loppuun asti ja että lakia pitäisi tarkistaa, jotta se olisi EU:n säännösten ja perussopimusten hengen mukainen.

Me olemme kiitollisia komission jäsenelle, joka hetki sitten kertoi meille, että Unkarin hallitus on valmis muuttamaan lakia. Tiedonvälitystä valvova viranomainen, jonka neuvosto on poliittisesti yksinomaan johtavan puolueen hallinnassa, voi ajautua harjoittamaan puolueellista, keskitettyä poliittista valvontaa, joka johtaa väijäämättä sensuuriin tai jopa itsesensuuriin. Kysymys kuuluu siis: tarkastellaanko tätä viranomaista uudelleen?

Arvoisa komission jäsen, me olemme kertoneet teille ja komissiolle huolestamme tämän tilanteen vaikutuksesta tiedonvälityksen moniarvoisuuteen, suhteellisuusperiaatteeseen sekä sananvapauteen ja tiedonsaantioikeuteen, joista on määrätty perusoikeuskirjan 11 artiklassa. Unkarin hallituksen antamia vastauksia tämän lain tarkistamisesta on seurattava sen varmistamiseksi, että toteutetut muutokset ovat riittävän kattavia poistamaan näiden lakien perusoikeuksille ja -arvoille aiheuttaman uhan. Esimerkiksi valvontaviranomaista koskevia säännöksiä on muutettava, kuten jo totesin.

Me kehotamme komissiota jatkamaan tutkimuksiaan erityisesti perusoikeuksiin vaikuttavien tekijöiden osalta. Arvoisa komission jäsen, arvoiset neuvoston edustajat, haluan korostaa, että kyseessä ei ole poliittinen hyökkäys, toisin kuin jotkut haluaisivat uskotella. Tässä on kyse Euroopan unionin arvojen puolustamisesta ja sen lakien noudattamisesta.

Tästä ei ole epäilystä: tämä on meidän ainoa tavoitteemme ja tehtävämme tämännäpäiväisessä keskustelussa.

Morten Løkkegaard (ALDE) . – (DA) Arvoisa puhemies, täytyy sanoa, että tuntuu perin kummalliselta tulla tänne täysiverisenä konservatiiviliberaalina ja joutua syytetyksi vasemmistolaismielisyydestä. No, tämä jää nähtäväksi. Tässä ei itse asiassa ole kyse vasemmistolais- tai oikeistolaismielisyydestä; tässä on kyse lehdistön vapaudesta. En ymmärrä, mistä syystä kollegamme Euroopan kansanpuolueesta (kristillisdemokraateista) haluavat viedä tätä keskustelua tähän suuntaan. Mielestäni se on hiukan sääliä. Tässä ei ole kyse myöskään Unkarista; tässä on kyse lehdistön vapaudesta. Unkarin hallitus on vastannut kysymyksiin, jotka sille on esitetty äärimmäisen taitavasti; tunnustan tämän mielelläni ja olen tästä iloinen.

Kaikkia ongelmia ei ole kuitenkaan vielä ratkaistu, ja me Euroopan liberaalidemokraattien ryhmä olemme todenneet tämän jo useaan otteeseen. Hallituksen nimeämä tiedotusvälineneuvosto, jonka tehtävänä on arvioida tasapuolisuuden toteutumista, on yksi esimerkki näistä ongelmista. Toinen yhä ratkaisematon ongelma liittyy siihen tosiasiaan, että komission pitäisi toimia perussopimusten valvojana ja ottaa kantaa Unkarin medialain ongelmiin. Toivon tietenkin, että komission jäsen tulee tekemään tämän. Aion keskittyä siihen, mitä meidän pitäisi tehdä seuraavaksi, ja komission esiin tuomaan ajatukseen riippumattomasta neuvostosta. Haluan onnitella ryhmäni puolesta komissiota tästä ajatuksesta ja toivon, että komission jäsen voisi kertoa hiukan tarkemmin siitä, mitä tämän neuvoston tehtäviin kuuluu.

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, tiedoksi niille, jotka eivät tunne tätä menettelyä: sinisen kortin puheenvuorojen jakaminen riippuu puhemiehen harkinnasta. Jos näyttää siltä, että keskustelulle ei ole tarpeeksi aikaa, niin en anna sinisen kortin puheenvuoroja. Jos huomaan myöhemmin, että puheaika on lyhentynyt, niin voin antaa puheenvuoroja uudelleen. En siis valitettavasti voi antaa puheenvuoroa automaattisesti, kun joku nostaa sinisen kortin. Puheenvuorot jaetaan oman harkintani ja sihteeristön harkinnan perusteella.

Helga Trüpel (Verts/ALE) . – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan kansanpuolueella (kristillisdemokraateilla) ei ole minkäänlaista aihetta omahyväisyyteen. Unkarin medialakiin tehdyt muutokset ovat pääasiassa niiden ansiota, jotka ryhtyivät toimiin niiden ajamiseksi. Pääministeri Orbán ei ollut tässä mukana alunperin.

Haluan tehdä yhden asian täysin selväksi: nyt tehdyt muutokset eivät riitä. Unkarissa on yhä valvontaviranomainen, joka on jo yhdeksän vuoden ajan koostunut yksinomaan Fidesz-puolueen jäsenistä. Se ei ole EU:n lainsäädännön mukaista. Lähdesuojaa ei ole edelleenkään. Tämä medialaki ei ole siis todellakaan demokraattinen laki.

Arvoisa komission jäsen Kroes, mielestäni te ette menneet tarpeeksi pitkälle. Te olitte selvästi paljon halukkaampi hyssyttelemään ja varjelemaan Unkarin puheenjohtajuuskauden rauhaa kuin takaamaan aidosti demokraattisen medialain. Haluan muistuttaa teitä, että kommunismia vastustavat liberaalidemokraattiset ajattelijat, kuten György Konrad, Agnes Heller ja Michael Woida, pyysivät EU:n toimielimiltä apua. Me emme ole vielä vastanneet heidän pyyntönsä. Olen vakuuttunut, että tätä lakia on ehdottomasti tarkistettava, jotta siitä saadaan demokratian periaatteiden mukainen.

Carlo Casini (PPE) . – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Unkarin hallitus on osoittanut huomattavaa ymmärtäväisyyttä Euroopan unionia ja sen periaatteita kohtaan. Heti Unkarin medialain hyväksymisen jälkeen vasemmisto käynnisti kampanjan, jossa se nimitti lakia ”suukapulalaiksi”.

Itse asiassa vain ne, jotka ovat itse kokeneet kommunismin, fasismin tai natsismin, tietävät, mitä suukapulalaki todella tarkoittaa; demokraattiset valtiot sen sijaan tietävät, että vapaus ja tiedonvälityksen moniarvoisuus ovat erottamaton osa demokratiaa. Niiden on kuitenkin oltava yhdenmukaisia oikeusjärjestyksen kaikkien muiden valtuuksien kanssa eivätkä ne saa vahingoittaa etenkin demokratian kivijalkaa – ihmisarvoa.

Esimerkiksi Italian perustuslain 21 artikla takaa tiedonvälityksen vapauden, mutta samalla se kieltää julkaisut, jotka ovat julkisen moraalin vastaisia. Vuodelta 1948 oleva Italian lehdistönvapauslaki, jota ei ole koskaan asetettu kyseenalaiseksi, velvoittaa kaikki julkaisut – ei hakemaan lupaa, vaan – rekisteröitymään, aivan kuten Unkarin laki.

Euroopan komission esittämät perustellut varaukset eivät vähennä Unkarin lain tavoitteen arvoa, joka on taata ihmisarvon kunnioittaminen. Tästä tavoitteesta kertoo Unkarin hallituksen välittömästi avoin suhtautuminen kritiikkiin ja päätös muuttaa lakia sille esitettyjen suuntaviivojen mukaisesti. Myös päätös sisällyttää Euroopan unionin perusoikeudet Unkarin perustuslakiin on osoitus Unkarin vilpittömästä halusta olla osa eurooppalaista kulttuuria.

Lyhyesti sanottuna en näe, mitä tällä keskustelulla voidaan enää saada aikaan, muuta kuin ”syyttää” Unkaria siitä, että se on tukenut hallitustaan ja parlamenttiaan demokraattisesti kahden kolmasosan enemmistöllä. Tämä antaa Euroopalle aihetta toivoon, ei arvosteluun. Olen siis kiitollinen komissiolle ja Unkarin hallitukselle.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, aloitteet tiedotusvälineiden vapauden rajoittamiseksi ovat yleinen eurooppalainen ilmiö. Isänmaan ystävänä pidän murheellisena sitä, että juuri Unkarin medialaki sai Euroopan parlamentissa ja muissa eurooppalaisissa elimissä aikaan kiivasta keskustelua. Tämä ei ole miellyttävä tunne. Euroopan komission esittämä voimakas kritiikki pakotti Orbánin hallituksen myöntymään, vaikka se vielä joulukuussa kieltäytyi järkähtämättömästi muuttamasta lakia millään tavoin. Nyt komissio pakottaa Orbánin hallitusta tarkistamaan kohua herättäneitä lakeja.

Tärkeintä on se, että komission arvion perusteella Unkarin medialaki on ristiriidassa EU:n lain kanssa. Se ei ole ristiriidassa ainoastaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin kanssa, vaan myös EU:n perussopimusten ja perusoikeuskirjan säännösten kanssa. EU:n kritiikki on poliittinen tappio Unkarin oikeistolle. Euroopan parlamentin neljän ryhmän esittämät vastalauseet pätevät kuitenkin yhä suurelta osin. Sekä komission että Euroopan parlamentin on valvottava tiiviisti sitä, miten Unkarin tarkistetut lait vaikuttavat sananvapauteen ja lehdistön vapauteen.

Haluaisin esittää kysymyksen János Martonyille: Miten Orbánin hallitus perusteli päätöstä muuttaa tiedotusvälineviranomaisen kokoonpanoa? Aiemman medialain perusteella viranomaisen kokoonpano pohjautui tasa-arvoisuuteen, toisin sanoen puolet jäsenistä oli hallituspuolueen nimeämiä ja puolet opposition nimeämiä. Mitä komission jäsen Neelie Kroes on tästä mieltä? Pyydän Unkarin hallitusta, että se ei loisi kansallismielistä vaikutelmaa, jonka mukaan kritiikki olisi kohdistettu Unkaria vastaan. Pyydän Orbánin hallitusta nyt, Euroopan komission esittämän ankaran kritiikin saatuaan, harjoittamaan itsetutkiskelua ja lopettamaan demokratian vastaiset hallintokäytännöt, joita se on harjoittanut tähän asti. Kuuluisa unkarilainen runoilija Gyula Illyés varoitti: ”Se, joka salaa ongelmat, tekee niistä vain suurempia.”

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, äskeiset sanani ovat ilmeisesti aiheuttaneet hämmennystä. Tässä keskustelussa ei esitetä enempää sinisen kortin kysymyksiä. Meillä ei ole siihen aikaa.

(Välihuomautus jäsen Morvailta: "Saisitte hävetä!")

Anna mun kaikki kestää.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Arvoisa komission, ilmoititte tämän keskustelun aluksi, että Euroopan komissio ja Unkarin hallitus ovat päässeet sopimukseen Unkarin medialain useiden kohtien tarkistamisesta. On kollegoideni kanssa yhtä mieltä siitä, että tämä keskustelu, jonka motiiveina ovat poliittiset tarkoitukset, ennakkoluulot ja – sosialisti- ja liberaalijäsenten puheenvuorojen perusteella osittain myös – viha, on käynyt tarpeettomaksi.

Eräs eurooppalaisia sosialisteja edustava puhuja viittasi yhteisten eurooppalaisten arvojen turvaamiseen ja perusti kantansa tähän. Vastaan tähän unkarilaisen sosialismin klassikon sanoin: "katinkontit!" Hyvät parlamentin jäsenet, siitä tässä ei ole lainkaan kyse. Tässä on yksinomaan kyse siitä, että eurooppalaiset sosialistit, liberaalit, kommunistit ja vihreät harjoittavat jälleen kerran kaksinaismoraalia. Martin Schulz ei sanonut sanaakaan, kun Unkarin sosialistihallituksen ministeri käski läheisten poliittisten kumppaniensa välityksellä häpäistä toimittajan, joka oli muuttunut hankalaksi laitettuaan huumeita tämän autoon. Martin Schulz ei sanonut sanaakaan, kun yksi Unkarin hallituksen valtiosiheteereistä teki rikosilmoituksen unkarilaisesta toimittajasta, joka paljasti kirjoittamassaan artikkelissa oikeuspetoksen ja joutui tämän seurauksena vankilaan. Liberaalien puheenjohtaja Guy Verhofstadt ei sanonut sanaakaan, kun unkarilaiset toimittajat paljastivat Unkarin liberaalipuolueen puoluekokouksessa tapahtuneen vaalipetoksen, minkä seurauksena puolue boikotoi näiden toimittajien TV-asemaa pitkään. Te ette nousseet puolustamaan yhteisiä eurooppalaisia arvoja tuolloin; siksi teidän vaatimuksillanne ei ole uskottavuutta tänään.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Arvoisa puhemies, olen ilahtunut Unkarin hallituksen päätöksestä muuttaa medialain kiistanalaisia kohtia sekä siitä, että te, arvoisa komission jäsen Kroes, olette mielissänne ilmoitetuista tarkistuksista.

Pidän kuitenkin huolestuttavana sitä, että päivää ennen kun Unkarin medialakia koskeva päätöslauselma on tarkoitus hyväksyä me Euroopan parlamentin jäsenet olemme saaneet tähän mennessä vain hyvin epämääräisiä viestejä ja että me emme ole saaneet Unkarin viranomaisilta yksityiskohtaisia tietoja tehtävistä tarkistuksista. Haluaisinkin tietää, miten on mahdollista, että te olette saaneet aikaan tällaiset havainnot vain muutamassa tunnissa, ja osallistuiko tähän prosessiin ulkopuolisia asiantuntijoita.

Tämän lisäksi nopea tahti, jossa tarkistukset ilmoitettiin, antaa olettaa, että kyse ei ole perusteellisista muutoksista; tätä ei voida hyväksyä missään tapauksessa. Miksi meille ilmoitetaan vasta tänään – päivänä, jona keskustelu käydään –, että Unkarin hallitus aikoo tarkistaa lakia kahden viikon kuluessa ja että komissio on tähän tyytyväinen? Näyttää siltä, että joku selvästi haluaa hiljentää Euroopan parlamentin epäilyt sen suhteen, että Unkarin ilmoittamat tekniset muutokset eivät johda lain demokraattiseen ja perusoikeuskirjan mukaiseen muuttamiseen.

Me olemme Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön tavoin huolissamme tiedotusvälineneuvoston kokoonpanosta ja valtuuksista, sillä tässä on selvästi kyse valtion vallan tiukentamisesta toimittajiin nähden. Pidän valmiutta vuoropuheluun hyvänä asiana

ja haluan toistaa, että tämä ei ole hyökkäys Unkaria vastaan. Olen itse työskennellyt toimittajana ja tässä on kyse toimittajien suojelemisesta kaikkialla Euroopassa. Olen pettynyt siihen, että perusoikeusasioista vastaava komission jäsen Reding ei ole osallistunut tämän kiistanalaisen lain käsittelyyn.

Arvoisa komission jäsen, haluaisin lopuksi esittää vielä yhden kysymyksen: mikä on Euroopan komission näkemys journalismin tulevaisuudesta Euroopassa? Euroopan unionissa tarvitaan vähimmäiskriteereitä, jotka takaavat tiedotusvälineiden vapauden ja riippumattomuuden sekä tiedonvälityksen moniarvoisuuden. Pyydän teitä paneutumaan tähän asiaan mahdollisimman pian, sillä tiedotusvälineiden vapaus ja sitä kautta tiedonvälityksen laatu on uhattuna myös muissa Euroopan maissa.

Ivo Belet (PPE). - (NL) Arvoisa puhemies, olemme ilmeisesti kaikki yhtä mieltä siitä, että Unkarin hallitus on toiminut oikein poistaessaan tänään kaikki epäilyt ja tehdessään selväksi, että Budapestissa toimii vapaa lehdistö ja moniarvoinen tiedonvälitys.

Nämä epäilykset ovat onneksi poistuneet nyt, kun Unkari on virallisesti luvannut Euroopan komissiolle, että uutta medialakia tarkistetaan ja että siitä tehdään kiistatta Euroopan perusoikeuksien mukainen.

Hyvät parlamentin jäsenet, pidän kuitenkin harmillisena sitä, että keskustelut tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta jäävät aina jumiin kansallisten puolueiden poliittisiin peleihin. Meidän on mielestäni puututtava tähän. Arvoisa komission jäsen, ehdotuksenne tiedotusvälineiden moniarvoisuutta tutkivan työryhmän perustamisesta on mielestäni erinomainen ajatus. Me Euroopan parlamentissa keskustelemme tästä aloitteesta ja työstämme sitä kanssanne tietenkin hyvin mielellämme.

Tämä on erinomainen tilaisuus tarkastella tätä asiaa vihdoin perusteellisesti, mennä asian – tiedotusvälineiden moniarvoisuuden – ytimeen ilman, että kansallisella tasolla syntyneet suuret tunteet pääsevät vääristämään keskustelua. Tämä on juuri sopiva aloite tiedotusvälineiden kentän tarkastelemiseksi Euroopan unionissa objektiivisesti.

Haluan lopuksi vielä tarkentaa erästä asiaa. Mielestäni eurooppalainen lakialoite tiedotusvälineiden sääntelemiseksi, jota osa parlamentin jäsenistä vaatii huomenna, on täysin väärä lähestymistapa ja uskon, että te, arvoisa komission jäsen, olette yhtä mieltä kanssamme.

Milan Zver (PPE). - (SL) Arvoisa puhemies, myös minä olen ilahtunut Unkarin hallituksen päätöksestä parantaa medialakia, mutta mielestäni tämä moninkertainen hyökkäys hallitusta vastaan medialain varjolla on epäoikeudenmukainen ja perusteeton.

Tämä laki on seurausta tietynlaisista olosuhteista, joita Länsi-Euroopassa ei aina ymmärretä. Kaikissa siirtymävaiheissa olevissa maissa mediakenttä on ollut melko epäsymmetrinen tai epätasapainoinen omistajuuden ja poliittisen taustan suhteen. Se oli vasemmiston vallassa, minkä vuoksi vaatimukset tiedonvälityksen tasapuolisuuden lisäämisestä siirtymävaiheen maissa ovat täysin normaaleja.

Tasapuolisuudesta on puhuttu pitkään tieteellisissä ja poliittisissa yhteyksissä ja alun perin sillä viitattiin juuri tiedotusvälineisiin. Lisäksi väitteet tiedotusvälineineuvoston jäsenistön poliittisesta yksipuolisuudesta tämän lain nojalla ovat täysin epäoikeudenmukaisia. Lain nojalla neuvoston jäsenet valitaan parlamentissa kahden kolmasosan enemmistöllä; tällainen valintatapa on täysin tuntematon useimmissa Euroopan maissa.

Puhun lyhyesti, arvoisa komission jäsen. Me odotamme, että te pidätte lupauksenne Euroopan unionin mediakentän sääntelyn kiristämisestä. Te ette voi kuitenkaan toteuttaa lupauksenne vain tarkistamalla jäsenvaltioiden lakeja. Teidän on analysoitava todellinen tilanne perusteellisesti erityisesti uusissa jäsenvaltioissa, kuten Sloveniassa.

József Szájer (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, pidän työjärjestyspuheenvuoron; haluan esittää kysymyksen teille, arvoisa puhemies.

Huolimatta siitä, mitä te hetki sitten sanoitte, puolustan jäsenten oikeutta saada ilmaista näkemyksensä. Tässä istunnossa sinisen kortin puheenvuoroja ovat saaneet pitää vain äärioikeisto ja vasemmisto.

Mielestäni tämä on yksipuolinen tapa johtaa istuntoa. Haluaisin pyytää, että myös keskustan ja keskustaoikeiston edustajat voisivat esittää kysymyksiä puhujille, muutoin jäseniä ei kohdella yhdenvertaisesti.

Puhemies. - (EN) Hyvä jäsen Szájer, en anna sinisen kortin puheenvuoroja jäsenille sen mukaan, mihin poliittiseen ryhmään he kuuluvat. Annan ne siinä järjestyksessä, jossa niitä pyydetään.

Tässä keskustelussa ensimmäisinä sinisen kortin sattuiivat nostamaan tietyt henkilöt. Sen jälkeen aika loppui ja ilmoitin, että sinisen kortin puheenvuoroja ei voida ajan puutteen vuoksi antaa enää kenellekään – ei kenellekään, edusti kysyjä sitten keskustaa, oikeistoa tai vasemmistoa.

Jäljellä on vielä minuutin puheenvuorot, joita ei todennäköisesti riitä myöskään kaikille.

Toivoisin, että aikaa olisi riittävästi. Toivoisin, että aikaa olisi riittävästi, jotta voisin antaa puheenvuoron kaikille, mutta sitä ei vain ole. Pyydän anteeksi teiltä ja muilta ja vakuutan, että tämä ei ollut poliittinen valinta.

Sabine Verheyen (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kroes, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluan ensiksi kiittää teitä, komission jäsen Kroes, siitä, että tulitte mukaan tähän keskusteluun niin nopeasti ja että ryhdyitte neuvottelemaan Unkarin hallituksen kanssa. Ennen kaikkea haluan kuitenkin kiittää Unkarin hallitusta siitä, että se piti lupauksen, jonka se oli antanut useissa kuulemisissa ja neuvotteluissa ja keskustelun alussa; se oli luvannut, että jos tarkistuksia olisi tarpeen tehdä, niin se panisi ne täytäntöön.

Lehdistön vapaus ja tiedotusvälineiden moniarvoisuus ovat Euroopan unionissa tärkeitä perusarvoja. Tiedotusvälineillä on eurooppalaisessa yhteiskunnassa myös hyvin erityinen vastuu. Niiden on kunnioitettava henkilökohtaisia oikeuksia, ne eivät saa harjoittaa syrjintää ja ennen kaikkea niiden on pysyttävä totuudessa. Ne eivät toimi oikeudellisessa tyhjiössä. Myös tämä on merkittävä edistysaskel Unkarin uudessa medialaissa.

Tiedotusvälineet saavat nauttia erityisestä suojelusta etenkin Euroopan unionin nykyisen oikeudellisen kehyksen ansiosta. Tämän lainsäädännön valvojana toimiva komissio on tehnyt työnsä erittäin hyvin tähän asti. Tämänpäiväistä keskustelua ei olisi tarvittu, jos komissioon lainsäädännön valvojana luotettaisiin enemmän. Tämä järjestelmä toimii ja siitä kertovat tulokset, joista meille on ilmoitettu tänään, toisin sanoen Unkarin hallitus tekee muutoksia niihin osa-alueisiin, jotka eivät olleet täysin EU:n lainsäädännön mukaisia. Tämä on merkittävä onnistuminen.

Ideologiset väittelyt, jotka nousevat esiin aika ajoin, ovat mielestäni erityisesti tässä yhteydessä täysin epäasiallisia. Sen sijaan on selvää, että keskusteluiden ja neuvotteluiden

yhteydessä käyty asiakeskeinen ja yhteistyökykyinen ajatustenvaihto kiistanalaisista kysymyksistä nykyisen lain perusteella on tuonut asiaan selvyyttä ja on johtanut myönteisiin tuloksiin. Toivon, että myös eri poliittiset ryhmät lopettavat poliittisen pelinsä pelaamisen ja vetävät huomiset päätöslauselmansa pois.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, kuten on jo todettu, Unkarin hallitus ja komissio ovat sopineet tänään Unkarin medialakia koskevan tekstin tarkistamisesta huolimatta joidenkin päivänvastaisista vihjailuista. Te haluatte kuitenkin yhä välttämättä jatkaa tätä merkityksensä menettänyttä keskustelua. Mielestäni tämä osoittaa, että medialaki oli vain tekosyy hyökätä poliittisesti Unkarin kahden kolmasosan enemmistöhallitusta vastaan. Laatimassanne päätösluonnoksessa vaaditaan, että lakimme pitäisi noudattaa oikeutta tietoon; laatimanne teksti on kuitenkin täynnä vääristelyä ja asiavirheitä aivan kuten tämän iltapäivän puheenvuorotkin.

Se on harhaanjohtava. Hyvät parlamentin jäsenet, minulle oikeus tietoon merkitsee oikeutta totuudenmukaiseen, todelliseen tietoon, ja tänä iltapäivänä te olette loukanneet tätä oikeutta. On mielenkiintoista huomata, että te nousette puolustamaan vapauksia vain silloin, jos voitte samalla hyökätä oikeistohallitusta vastaan. Valitettava tosiasia on kuitenkin se, että kukaan sosialistien tai liberaalien riveistä ei ollut kiinnostunut ihmisoikeuksien suojelemisesta lokakuussa 2006, kun Unkarin sosialistihallituksen valvonnassa vapaudet kirjaimellisesti poljettiin maahan Budapestin kaduilla, tai kun Slovakian sosialistihallitus rankaisi vähemmistöjä niiden äidinkielen käytöstä.

Te ette tehneet mitään sen eteen, että näistä todistetuista ja vakavista loukkauksista olisi silloin edes keskusteltu Euroopan parlamentissa. Hyvät parlamentin jäsenet, pidän tätä räikeänä kaksinaismoralismina. Tämän lain yhteydessä te viittasitte diktatuuriin ja enemmistön hirmuvaltaan. Elin lapsuuteni Ceaușescun diktatuurin aikoina ja minun täytyy sanoa, että tällaiset viittaukset osoittavat, että teillä on perin kummallinen ja yksipuolinen käsitys demokratiasta ja oikeusjärjestyksestä.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, pidän erittäin valitettavana sitä, että tämä keskustelu käydään tänään, sillä, kuten me kaikki tiedämme, Unkarin medialakia koskevien väärinkäsitysten ja kysymysten puolueeton selvittäminen on Euroopan komission tehtävä ja komissio tarkastelee tätä asiaa parhaillaan. Mielestäni parlamentin täysin turhaa muodostaa kantaa asiaan, johon saattaa löytyä myönteinen ratkaisu vain muutamien päivien sisällä.

Olen kuitenkin tietoinen siitä, että me olemme mukana vasemmistoliberaalien hysteriaa lietsovassa poliittisessa kampanjassa, jossa Unkarin medialain lopullisella muodolla ei kenties ole enää mitään merkitystä. Se, millä on merkitystä, on se, että poliittiset vastustajamme hyökkäävät tavanomaisia häpeällisiä keinojaan käyttäen kohti maata, jossa keskustaoikeisto sai viime vuonna murskavoiton sosialistihallituksen kahdeksanvuotisen hävityksen jälkeen ja voi viimeinkin pyyhkiä pois surkean kommunistihallinnon viimeisetkin jäänteet.

Tähän sisältyy toimittajien etiikkaa ja mediakulttuuria koskevien puitteiden uudistaminen. Haluan kysyä: missä nämä edistyksellisinä demokraatteina itseään pitävät arvostelijat olivat, kun Robert Fico kansallismielinen vasemmistohallitus hyväksyi Slovakiassa vuonna 2008 kiistanalaisen medialain, joka pursui erilaisia sanktioita? Kyllä, he olivat täällä myös silloin ja puolustivat kiivaasti tuota lakia, joka heidän ansiostaan on voimassa yhä tänä päivänä. Pidän tällaista kaksinaismoralismia erittäin tuomittavana. Hyvät parlamentin jäsenet, älkää

antako poliittisen lietsonnan vaikuttaa itseenne, vaan uskokaa tämän ongelman arviointi ja päätelmien teko siitä vastuussa olevien tahojen, komission ja Unkarin hallituksen, käsiin.

Meidän on korkea aika ymmärtää, että toistuvat hyökkäykset puheenjohtajana toimivan valtion hallitusta kohtaan jo muutenkin kriisiherkkänä aikana voivat vaarantaa kuvan EU:n yhtenäisyydestä ja heikentää sen kansainvälistä arvostusta.

Jean-Marie Cavada (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tämä on niin vakava asia, että meidän olisi syytä nousta tänä iltapäivänä kuultujen mielettönten kiistojen yläpuolelle; kun kyse on tiedotusvälineistä, niin kyse on demokratian terveydentilasta.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kuulun niihin, jotka ihailevat ja rakastavat maataanne ja Unkarin kansaa. Ymmärrän täysin sen, että hallituksenne ja osa kansalaisista halusi tietoa käsiteltävän tasapuolisemmalla tavalla, ja puolueettomasti katsottuna he olivat oikeassa. Yhdenlaisen propagandan korvaaminen toisenlaiselle ei kuitenkaan paranna tilannetta. Olen tästä syystä ilahtunut tämämpäiväisestä tilanteesta, mutta olen yhä varuillani. Olen ilahtunut siitä, että hallituksenne on päättänyt tarkastella uudelleen useita keskeisiä kohtia ja muuttaa joulukuussa 2001 annettua medialakia. Tämä oli tarpeen ja te teitte oikein puuttuessanne tähän asiaan. Olen ilahtunut myös siitä, että te osoitate uudelleen kunnioitusta perusoikeuskirjaa kohtaan, niitä oikeuksia kohtaan, joita teidän kansanne kaipasi lähihistorian vuosina kipeästi.

Haluan kiittää komission jäsen Kroesia hänen työstään. Tuen hänen ehdotustaan valvonta-asiantuntijoiden ryhmän muodostamiseksi. Me aiomme kuitenkin pysytellä tarkkaavaisina, sillä myös meidän mielestämme useita kohtia on vielä käsittelemättä, ja me aiomme tarkastella myös lainsäädännön tarkistusten yksityiskohtia.

Lopuksi haluan sanoa teille, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, että te olette Lisztin isänmaan perillisiä; te olette Kossuthin, vuoden 1940 sankarin Joël Brandin, Sándor Kopácsin ja vuoden 1956 eversti Maléterin isänmaan perillisiä. Te olette Sándor Márain perillisiä. Te olette Imre Kertészin perillisiä. Älkää siis tuottako meille pettymystä. Rubikin kuution – erinomaisen pelin – keksijä oli unkarilainen. Älkää opettako Eurooppaa pelaamaan tiedotusvälineiden kanssa ”Jobbikin kuutiota”, sillä se on kammottava peli.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, Unkarin hallituksen ja Euroopan komission välistä sopimusta koskeva teksti on laadittu tänään. Unkarin hallitus on lukenut – se on näinä aikoina suuri saavutus – ja ymmärtänyt komission huomautukset; uskollisena lupaukselleen se aikoo tarkistaa medialakia. Tämä tarkoittaa, että Unkarin hallitus ja komissio toimivat lainmukaisesti ja demokraattisesti, kun taas te olette pitäneet täällä tänään poliittista kirppusirkusta. Tämä ei ikävä kyllä ole teiltä ensimmäinen kerta, vaikka ongelman syy on jo kiistatta poistettu. Unkarilaiset sosialistijäsenet esittävät perusteettomia syytöksiä ja yllyttävät jopa muita mukaansa. Kotimaassa sen sijaan heidän miljardin forintin skandaalinsa ovat tulossa esiin yksi toisensa jälkeen.

Hyvät raivostuneet parlamentin jäsenet, teitä on johdettu tahallisesti harhaan. Unkari on demokratia, ja medialaki on EU:n kaikkien direktiivien ja vaatimusten mukainen. Hyvät parlamentin jäsenet, meidän pitäisi käsitellä asioita, jotka ovat huomattavasti kiireellisempiä kuin tämä poliittinen kirppusirkus.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ymmärrän, että Unkarin medialain kiihkeät arvostelijat haluavat vain tiedotusvälineiden vapautta eivätkä mitään muuta. Katson kuitenkin, että meidän on osoitettava kunnioitusta komission työlle

ja parlamentin keskustelun sisällölle. Toisin sanoen välttyäksemme ikävältä luvulta parlamentin historiassa meidän on kannettava vastuu äänestämättä jättämisestä huomenna ja heittää romukoppaan tämä päätöslauselma, jonka sisältö ei vastaa lainkaan todellisuutta, kuten komission jäsenen puhe osoitti.

Kehotan siis sekä neuvostoa että komissiota ottamaan epävirallisesti yhteyttä puheenjohtajakokoukseen toimittaakseen sellaiset tarvittavat tiedot, joiden perusteella parlamentti voi äänestää huomenna vaikka jo ennen päätöslausemia päätöksestä jättää äänestämättä, mikä tekisi lopun näistä ideologisista väittelyistä.

Victor Boștinaru (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, komission jäsenen esittämät tiedot vahvistavat, että Euroopan parlamentti oli oikeassa arvostellessaan Unkarin medialakia ankarasti. Unkarin hallitus myöntää demokratian vastaisen toimenpiteensä epäonnistumisen suostumalla tarkistamaan lain, vaikkakin vain neljän kappaleen osalta. Kirjeessänne te viimeinkin suostutte tarkastelemaan tätä lakia ja sen yhteensopivuutta muun muassa EU:n yleisen lainsäädännön kanssa. Toivoin teidän sanovan, että aiotte viitata perusoikeuskirjaan.

Arvoisa komission jäsen, minulla on kaksi kysymystä, joihin haluaisin teiltä vastauksen. Miten te voitte väittää, että Etyjin ja Euroopan neuvoston vaatimukset ovat liian tiukkoja Euroopan unionille? Jos ehdokasvaltiolla olisi Unkarin medialain tarkistamatonta versiota vastaava laki, voisiko se viedä loppuun sitä koskevan neuvotteluluvun?

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Arvoisa puhemies, Slovakiassa sanotaan, että tie helvettiin on usein kivetty hyvillä aikomuksilla. En halua epäillä unkarilaisten ystäviemme hyviä aikomuksia saattaa medialakinsa ajan tasalle, mutta tämäänpäiväinen keskustelu on vahvistanut, että osa uuden lain säännöksistä olisi kenties syytä muotoilla hiukan maltillisemmin.

Se, että Unkarin hallitus on päättänyt tehdä näin monia muutoksia ja uudistuksia näin lyhyessä ajassa on todennäköisesti osoitus siitä, että lain joidenkin säännösten mahdollisiin vaikutuksiin ei oltu kiinnitetty riittävää huomiota.

Sama koskee varmasti myös kaksoiskansalaisuutta koskevaa Unkarin lainsäädäntöä, joka tulee luomaan monia tarpeettomia ongelmia paitsi meille eurooppalaisille, myös ulkomaisille kumppaneillemme. Miten amerikkalaiset tai kanadalaiset kumppanimme reagoivat, kun sadat tuhannet ukrainalaiset tai serbialaiset saapuvat maahan mukanaan eurooppalainen passi, joka on myönnetty Unkarissa kaukaisille sukulaisille, entisen Unkarin asukkaiden jälkeläisille?

En tiedä, onko tämä laki tehty hyvin aikomuksin.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi Unkarin medialain kuvauksista kertoo, että laissa säädetään "tasapuolisuudesta", mikä kuulostaa sinällään ihan hyvältä. Toisen kuvauksen mukaan laissa säädetään "yleistä etua, julkista moraalaa tai järjestystä" loukkaavien julkaisujen sakottamisesta. Nämä käsitteet kuulostavat varsin epämääräisiltä, merkityksettömiltä ja siksi vaarallisilta – lähes yhtä vaarallisilta kuin vaikkapa muukalaisviha ja rasismi, ja kukapa niiden vastaista lainsäädäntöä nyt laatisi?

Ennen kun me käännämme syyttävän sormen osoittamaan Unkaria, meidän on kuitenkin aihetta tarkastella standardeja ja yleisradiotoimintaa omissa maissamme. BBC, joka tunnetaan myös nimellä *British Brainwashing Corporation* (Brittiläinen aivopesuyhtiö), laiminlyö peruskirjansa puolueettomuusvaatimusta ja jättää meidän puolueemme edustajat lähetystensä ulkopuolelle, mutta antaa aiheetta runsaasti julkisuutta Yhdistyneen

kuningaskunnan itsenäisyyspuolueelle. Meidän puolueemme on BBC:n mielestä tarpeeksi merkittävä, jotta sitä vastaan voidaan hyökätä säännöllisesti, muttei niin merkittävä, että se kutsuttaisiin mukaan lähetyksiin. Vuonna 2006 se viritti hallituksen kanssa puheenjohtajallemme ansan, minkä vuoksi hän joutui vankilaan.

Neelie Kroes, *komission varapuheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, muutama parlamentin jäsen esitti saman mielenkiintoisen kysymyksen: onko sattumaa, että tämä keskustelu ja Unkarin hallituksen päätös osuivat samalle päivälle? Arvoisa puhemies, täytyy sanoa, että toisinaan tarvitsemme hiukan pienen enkelin apua.

Omalta osaltani, kun minut kutsutaan tänne, haluan selvittää, mistä on kyse, haluan tulla paikalle mukanani tarvittavat tosiasiat ja luvut. Oliko tämänpäiväinen uutinen sattumaa? Vastaukseni tähän kysymykseen tulee tavallaan suoraan sydäimestä.

Tässä on kyse kokonaisesta menettelystä, joka alkoi joulukuun lopussa. Nyt olemme helmikuun puolivälissä, joten se on kestänyt hiukan yli seitsemän viikkoa. Kuuden vuoden EU-kokemukseni perusteella pidän tätä varsin nopeana. Tähänastisen kokemukseni perusteella asiat etenevät harvoin niin nopeasti, että jonkin ongelman voisi ratkaista seitsemässä viikossa.

Tämänpäiväisellä tuloksella on hyvin mielenkiintoinen tausta. Tässä on kyse useiden tekijöiden yhteisvaikutuksesta. Ensinnäkin tästä asiasta on keskusteltu jo aiemmin. Te olette pyytäneet minua käsittelemään sitä jo tätä ennen. Te olette ilmaisseet kantanne hyvin selvästi, niistä ei ole ollut epäselvyyttä; on ollut selvää, mitä kukin parlamentin ryhmä ajattelee tästä asiasta.

Toiseksi kyse on erittäin tärkeästä asiasta. Minun ei tarvitse kertoa teille, että komission näkemyksen mukaan sananvapaus ja lehdistön vapaus ovat tässä asiassa vaakalaudalla. Olisi naurettavaa, jos emme tekisi tästä ensisijaista tavoitetta demokratiaa puolustaessamme. Oliko sattumaa, että tämän iltapäivän esityslistan edellinen aihe oli Egyptin tilanne? Te olette puhuneet demokratian luomisesta, joten tässä on selkeä jatkumo. Vakuutan teille, että komissio on tästä täysin tietoinen ja aikoo tehdä kaikkensa puolustaakseen demokratiaa ja jälleenrakentaakseen sitä siellä, missä sitä vastaan on hyökätty.

Kolmas tekijä on tietenkin Unkarin puheenjohtajuus. Älkäämme olko naiiveja. Eurooppalaiseen perheeseen kuuluvat unkarilaiset ystävämme ymmärtävät tietenkin, että ”aateluus velvoittaa” puheenjohtajan tehtävää hoitavaa valtiota. Siksi myös he ovat pyrkineet tekemään kaikkensa tämän ongelman ratkaisemiseksi. Viimeinen selittävä tekijä, jonka haluan tuoda esiin, siltä osin kun pystyn selittämään tätä, on se, että Euroopan parlamentti on toiminut hyvin määrätietoisesti. Te olette taistelleet tämän asian puolesta ja te olette pitäneet ulkomaailman ajan tasalla lehdistön kautta – vapaan lehdistön kautta, voisin lisätä. Teidän ei pidä siis aliarvioida omaa roolianne.

Nähdäkseni nämä eri tekijät yhdessä selittävät loppujen lopuksi sen, mistä syystä tähän tulokseen on päästy juuri nyt. Tässä asiassa on ollut kyse perusoikeuksista; siitä ei ole epäilystä. Ne, jotka kuvittelevat, että kaipaavat vain rauhaa ja hyssyttelyä, eivät tunne minua alkuunkaan, sillä minä taistelen demokratian puolesta. Minäkin olen kokenut yhtä ja toista ja olen ollut mukana politiikassa pidempään kuin useimmat teistä.

Seuraavaksi käsittelem joitain seikkoja, joita koskevia kysymyksiä minulle esitettiin. Miten on tiedotusvälineiden sääntelijän riippumattomuuden laita? Alustavan Unkarin lakia koskevan analyysimme perusteella tiedotusvälineuvoston puheenjohtajan ja jäsenten nimitys- ja valintamenettelyt eivät poikkea Euroopassa yleisesti hyväksytyistä menettelyistä.

Meidän on myönnettävä – edisti se sitten meidän asiaamme tai ei –, että johtavalla puolueella on kahden kolmasosan enemmistö; demokraattisessa valtiossa se on yksinkertainen tosiasia.

(Suosionosoituksia)

Mitä tulee perusoikeuskirjan 11 artiklan täytäntöönpanoon, me sovellamme direktiiviä – audiovisuaalisista mediapalveluista annettua direktiiviä – ja perussopimusta ja tämä edellyttää tietenkin perusoikeuskirjan 11 artiklan soveltamista. Siitä ei ole siis epäilystä.

Jäsen Moraes sanoi, että tiedotusvälineviranomaisen päätösten laillisuutta ei valvota. Tiedotusvälineineuvoston päätökseen, joka on annettu ensimmäisen asteen viranomaisen ominaisuudessa, ei voida hakea muutosta hallinnollisen menettelyn kautta. Tiedotusvälineineuvoston virallinen päätös voidaan kuitenkin 163 artiklan nojalla asettaa kyseenalaiseksi tuomioistuimessa siviiliprosesseja koskevan lainsäädännön mukaisesti. Valituksen jättämisellä ei ole keskeyttävää vaikutusta, mutta lakiin voidaan vedota päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämiseksi.

Jäsen Weber sanoi, että Unkarin medialaki ei tarjoa riittävää lähdesuojaa. Lehdistön vapaus pitää katsoa eurooppalaiseksi peruseriaatteeksi; tämän pitäisi olla tämän keskustelun lähtökohta ja päätepiste. Olen aina puolustanut lehdistön vapautta Euroopan tasolla ja voin sanoa, että aion – ja komissio aikoo – myös jatkossa edistää sitä uupumattomasti. Toimittajien oikeus suojella lähteitään on yksi lehdistön vapauden harjoittamisen pääedellytyksistä. Toimittajia ei pitäisi koskaan vaatia paljastamaan lähteitään, mikäli se ei ole tarpeen rikostutkinnallisista syistä; tämä periaate pätee kaikissa poliittisissa ilmastoissa. Tätä periaatetta on itse asiassa puolustettava entistä innokkaammin aina, kun lehdistö ja yleensä tiedotusvälineet ovat heikommassa asemassa, kuten on asian laita nykypäivänä.

Yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annettu voimassa oleva direktiivi velvoittaa jäsenvaltiot takaamaan viestinnän luottamuksellisuuden. Direktiiviä ei kuitenkaan sovelleta sellaisiin toimiin, jotka jäävät EU:n perussopimusten soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä tarkoittaa, että EU:n lainsäädäntöä ei sovelleta yleistä turvallisuutta, puolustusta, valtion turvallisuutta ja rikoslain täytäntöönpanoa koskeviin asioihin. Lisäksi jäsenvaltioilla on toissijaisuusperiaatteen nojalla mahdollisuus toteuttaa toimia, jotka saattavat rajoittaa yksilön yksityisyyden suojaa; näiden toimien on oltava kansallisten sääntöjen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen mukaisia. Tällaisten rajoitusten on oltava demokraattisen yhteiskunnan kannalta välttämättömiä, asianmukaisia ja oikeasuhteisia. Komission jäsenenä ei ole oikeutta tuomita tai moittia tällaisia kansallisia toimenpiteitä, eikä minulla ole haluakaan tehdä niin.

Useat jäsenet kysyivät 30 artiklan laiminlyönnistä. Monet teistä ovat pahoitelleet sitä, että komissio ei ole ottanut 30 artiklaa täysin huomioon arvioidessaan Unkarin tiedotusvälineitä koskevaa lakia. Haluan tehdä tämän selväksi: nämä väitteet eivät yksinkertaisesti pidä paikkaansa. Komission laatima audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin alkuperäinen ehdotus velvoitti jäsenvaltiot takaamaan kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuuden – ja tiedän varsin hyvin, että teidän muistinne on tällaisissa asioissa pettämätön. Neuvosto ei kuitenkaan tukenut tätä säännöstä, ja huolimatta Euroopan parlamentin vahvasta tuesta se muutettiin nykyiseen muotoonsa, audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin 30 artiklaksi. Audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin lopullinen sanamuoto ei suoraan velvoita perustamaan riippumattomia viranomaisia. Me toivoimme, että asia olisi toisin, mutta teksti on nyt tämä, ja meidän on hyväksyttävä se, vaikkei se meitä miellytäkään.

Unkarin viranomaiset ovat suostuneet poistamaan kyseisen säännöksen ja lisäämään mediaperustuslain 10 artiklaan seuraavan selityksen: ”On koko tiedotusvälinejärjestelmän tehtävä tarjota totuudenmukaista, nopeaa ja virheetöntä tietoa tällaisista asioista ja tapahtumista.” Muutosten jälkeen teksti tulee siis kuulumaan näin.

Olen pahoillani, että tekstiä ei ole vielä toimitettu teille. En ole itsekään vielä saanut sitä; minulla on vain teksti, josta neuvottelimme, ja sitä ei voitu jakaa teille. Toimitan tekstin teille kuitenkin niin pian kuin mahdollista. Toivon, että luotatte sanaani ja arvostan luottamustanne, mutta ymmärrän, että te haluatte tietenkin ennen pitkää nähdä tämän kirjoitettuna ja lukea kaiken itse.

Eräs asia, joka on teille merkityksellinen pohtiessanne kantaanne, on tasapuolisuusvaatimus. Kuten totesin avauspuheenvuorossani, näitä vaatimuksia ei enää sovelleta painettuun lehdistöön eikä tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin.

Jäsen Løkkegaard kysyi, olenko valmis ehdottamaan lainsäädäntöä tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta. Totesin avauspuheenvuorossani olevani valmis toteuttamaan toimenpiteitä tiedotusvälineiden moniarvoisuuden takaamiseksi EU:n olemassa olevien toimivaltuuksien rajoissa. Ei ole mitään kaikille sopivaa ratkaisua. Se on minusta ilmiselvää, ja Unkarin tapaus on vahvistanut käsitystäni entisestään. Aion perustaa mainitsemani työryhmän ja olen kiitollinen, että olette halukkaita liittymään siihen keskustelemaan meitä kohdanneista haasteista, luomaan kattavan yleiskuvan Euroopan tilanteesta ja tietenkin toimimaan tämän mukaisesti – myös tiedotusvälineiden riippumattomuutta koskevissa asioissa. Tämän pitäisi olla yksi päätavoitteistamme.

Mitä tulee kantaan, jonka Etyj on ilmaissut Unkarin medialaista, sen oikeusperusta poikkeaa omasta tarkastelustamme, mutta Etyj oli päätelmissään varsin selväsanaa ja aivan oikeassa. Tärkeimmät Etyjin esiin tuomat seikat koskevat uutta tiedotusvälineviranomaista ja erityisesti sen jäsenten toimikauden pituutta sekä julkisen yleisradioyhtiön sääntelyä. Olen esittänyt komission kannan tähän asiaan. Ymmärtääkseni muissa jäsenvaltioissa vastaavien neuvostojen jäsenten toimikausi kestää joissain tapauksissa viidestä yhdeksään vuotta. Yksi esimerkki tästä on *Rundfunkräte* (julkisen yleisradiotoiminnan lautakunnat), mutta esimerkkejä on muitakin.

Tärkein asia – ja tämä on viimeinen huomautukseni – on nyt se viesti, jonka sain varapääministeriltä tänä aamuna laskeutuessani Strasbourgiiin. Olen varma, että ulkoasiainministeri tulee toistamaan tämän viestin, jonka Unkarin hallitus välitti minulle ja komissiolle, ja ilmoittamaan maansa kannan.

Näiden seitsemän viikon aikana, jona olemme tehneet tiivistä yhteistyötä, olen ollut vaikuttunut omien alaisten työpanoksesta; he ovat paiskineet töitä hullun lailla. Voin kuitenkin vakuuttaa teille, että molemmat osapuolet ovat paiskineet töitä ja että kaikki ovat tehneet työnsä ei ainoastaan asianmukaisella tavalla, vaan myös rakentavalla tavalla. He pyrkivät aidosti ratkaisuun, tämä on hyvin tärkeää, ja meidän täytyy löytää ratkaisu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, menettelyn sujuvuuden vuoksi kehotan komission jäsentä toimittamaan hänen mainitsemansa tekstin meille, ainakin ryhmien puheenjohtajille, tänä iltana, jotta huomenna voimme äänestää mahdollisimman luottavaisin mielin.

Neelie Kroes, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, omalta osaltani vastaus tähän kysymykseen on ilman muuta kyllä. Myös Unkarin ministerin kehonkieli kertoo samaa. Teksti toimitetaan mahdollisimman pian.

János Martonyi, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostan sitä, ettei minun tarvitse pitää puheenvuoroani pelkällä kehonkielellä.

Esitän muutaman lyhyen huomautuksen Unkarin puolesta. Komission jäsen Kroesin vastaus oli kattava ja tyhjentävä. Hän käsitteli myös tiedotusvälineneuvoston kokoonpanoa, josta esitettiin minulle kysymys, mutta hän vastasi siihen tyhjentävästi, joten voin tyytyä esittämään vain muutamia huomautuksia.

Ensinnäkin haluan korostaa, että Unkari on täysin sitoutunut niihin arvoihin, periaatteisiin ja sääntöihin, joita on asetettu perustamissopimuksessa, perusoikeuskirjassa ja kaikissa muissa kansainvälisen – sekä eurooppalaisen että maailmanlaajuisen – ihmisoikeuksia koskevan lainsäädännön välineissä.

Tiedotusvälineitä koskevan lain ankara kritiikki alkoi ennen lain hyväksymistä. Tarkoitin erityisesti Etyjin tiedotusvälineistä vastaavan edustajan huomautuksia. Toiveeni tuolloin oli vain, että teksti luetaan ja analysoidaan ja että sen jälkeen meille kerrotaan mahdollisista ongelmista ja siitä minkälaisia epäilyksiä tai ongelmia teksti voi herättää tai lain täytäntöönpanon tulkinta voi herättää.

Juuri tästä syystä me otimme komission – perussopimusten valvojan – huomiot heti avosylin vastaan ja pyysimme sitä ilmaisemaan epäilyksensä ja huolenaiheensa. Tapahtumat etenivät nimenomaan näin. Komissio tarkasteli lakia perusteellisesti, esitti joitain ehdotuksia, ja kaikki nämä ehdotukset on hyväksytty. Voin vain vahvistaa, että ylihuomenna järjestetään hallituksen kokous. Me hyväksymme tekstin ja toimitamme sen välittömästi Unkarin parlamentille. Sen tarkistukset hyväksytään niin pian kuin menettelyiden mukaan on mahdollista, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

Haluan kiittää komissiota sen kovasta työstä, avusta ja tuesta. Haluan kiittää myös kaikkia niitä Euroopan parlamentin jäseniä, jotka esittivät perusteltuja ja järkeviä huomautuksia ja tukivat meitä tässä tehtävässä, joka on uskoakseni ollut äärimmäisen tärkeä paitsi meille, myös koko Euroopan unionille.

Haluan tarjota apumme ja täyden tukemme työryhmälle, jonka komissio aikoo perustaa. Sen perustaminen on koko Euroopan etujen mukaista; me kaikki haluamme osallistua siihen ja auttaa sitä niin paljon kuin mahdollista.

Ainoa asia, mistä olen pahoillani, on kohtuuton kieli, jota joissain poliittisissa kannanotoissa käytettiin. Kuten jo totesin, laki olisi hyväksytty. Meistä vaikutti toisinaan, että meitä vastaan oli suunnattu jonkinlainen ranskaksi sanottuna "procès d'intention", jonkinlainen "Schuldvermutung". Tuntui siltä, että meihin sovellettiin syyllisyysolettamaa, eikä syyttömyysolettamaa, joka on tietenkin jokaisen oikeudenkäynnin perussääntö.

Osa näistä kannanotoista ylitti siis kohtuullisen ja oikeudenmukaisen poliittisen keskustelun rajat; muutoin tuemme toki poliittista keskustelua sekä kotimaassamme että Euroopassa ja maailmanlaajuisella tasolla.

Nämä kannanotot olivat haitaksi koko Euroopan eduille, Euroopan yhdentymiselle. Tämä vaihe on nyt toivoakseni ohi. Haluan vain muistuttaa teitä vielä kerran täydestä kunnioituksestamme ja tästä osoituksena haluan ilmoittaa teille, että aiomme vakaasti sisällyttää perusoikeuskirjan Unkarin uuteen perustuslakiin.

Unkari tulee siis olemaan ensimmäinen maa, jossa perusoikeuskirja on oikeusjärjestelmän erottamaton osa. Sitä ei sovelleta vain unionin lainsäädännön kattamilla alueilla, vaan se nostetaan koko oikeusjärjestelmän huipulle ja se menee kaikkien muiden lakien ja

säännösten edelle oli kyse sitten rikoslaista, tiedotusvälineistä tai mistä tahansa muusta asiasta.

Tämän pitäisi vakuuttaa teidät siitä, että maassani kunnioitetaan täysin koko Euroopan yhteisiä perusarvoja ja peruseriaatteita.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä ⁽⁴⁾.

– (EL) Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Csaba Sógor (PPE), kirjallinen. – (HU) Kollegani pyytävät päätöslauselmassaan, että Euroopan komissio ottaisi Unkarin medialakia tarkastellessaan huomioon myös perusoikeuskirjan säännökset ja että komissio käynnistäisi Unkaria vastaan rikkomismenettelyn, jos maan hallitus ei tarkista lakia toivotulla tavalla sovitun määräajan kuluessa. Kollegani pyytävät myös, että komissio perustaisi jo tämän vuoden aikana eurooppalaisen sääntelykehyksen, joka takaisi tiedotusvälineiden vapauden jäsenvaltioissa. Olen hyvin ilahtunut siitä, että perusoikeuskirjan säännöksiin kiinnitetään yhä enemmän huomiota. Ehdotan tästä syystä, että komissio tutkisi perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 21 ja 22 artiklan noudattamisen myös Slovakian kielilain tapauksessa. Pidän myönteisinä myös vaatimuksia laatia luonnos direktiiviksi, joka takaisi tiedotusvälineiden vapauden loukkaamattomuuden. Uskon, että vastaanlaisen sääntelykehyksen luominen olisi perusteltua myös alkuperäisvähemmistöjen ongelmien ratkaisemiseksi. Joissain Euroopan unionissa maissa on kansalaisia, jotka ovat asuneet samalla alueella sukupolvien ajan, ja joiden oikeuksia eivät loukkaa tasapuolisuusvaatimukset, vaan seuraamukset, joita heille langetetaan oman äidinkieltensä käyttämisestä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Tiedotusvälineiden vapaus ja moniarvoisuus kuuluvat perusvapauksiin, joille Euroopan unioni rakentuu. Tästä syystä olen erittäin iloinen siitä, että Euroopan komissio on reagoinut ymmärtäväisesti Unkarin medialakia koskeviin tietoihin ja on ryhtynyt käytännön toimenpiteisiin. Olen työskennellyt tiedotusvälineiden palveluksessa vuosien ajan, joten tulen seuraamaan mielenkiinnolla komission jäsen Kroes ilmoittaman työryhmän työtä, jonka tarkoituksena on tarjota komissiolle neuvoja tulevien toimenpiteiden suhteen. Haluan samalla kuitenkin huomauttaa, että komission toteuttama juridinen tarkastelu, joka koski Unkarin medialain yhteensopivuutta Euroopan unionin lainsäädännön kanssa, on tuonut valitettavasti esiin unionin lainsäädännön ja erityisesti audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin puutteellisuuden. Paradoksaalisesti direktiivi antaa komissiolle vain vähän liikkumavaraa. Siispä kun Unkarin medialakia tarkasteltiin, komissio joutui ”venyttämään” joitain argumentteja ja pohjaamaan ne perustamissopimukseen ja sen elinkeinovapautta koskeviin määräyksiin pikemmin kuin itse direktiiviin. Ymmärrän, että Euroopan unionin toimivaltuudet ovat hyvin rajalliset audiovisuaalisen viestinnän alalla, mutta toisaalta tiedonvälitys kuuluu demokratian perusedellytyksiin, minkä vuoksi uskon, että sille on taattava tiettyjä oikeuksia ja sille on asetettava yhteiset standardit. Tästä syystä tuen poliittisen ryhmäni, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän, näkemystä, jonka mukaan EU:n oikeudellista kehystä on tarkistettava tiedotusvälineiden

⁽⁴⁾ Ks. pöytäkirja.

vapautta ja moniarvoisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten asettamiseksi, ja luotan, että tästä aiheesta käynnistetään pian perusteellinen keskustelu.

14. EU:n ja Korean tasavallan välinen vapaakauppasopimus (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana jäsen Sturdyn laatima kansainvälisen kaupan valiokunnan suositus (A7-0034/2011) Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen tekemisestä [08505/2010 – C7-0320/2010 – 2010/0075(NLE)].

Robert Sturdy, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä vapaakauppasopimus on ensimmäinen uuden sukupolven vapaakauppasopimus, jota koskevat neuvottelut käynnistettiin vuonna 2007 osana Globaali Eurooppa -aloitetta. Globaali talous, epävakaus ja monenvälisen järjestelmän pysähdystila ovat johtaneet tarpeeseen kehittää ja vahvistaa kahdenvälisiä suhteita. Tämä on ensimmäinen vapaakauppasopimus, jossa parlamentti käyttää Lissabonin sopimuksen sille antamaa uutta, kasvanutta toimivaltaa.

Vapaakauppasopimuksen tarkoituksena on taata uudenlaisia tullivapautuksia myöntämällä useilla eri taloudenaloilla toimiville EU:n yrityksille laaja ja kattava pääsy Etelä-Korean markkinoille. Sillä varmistetaan WTO plus -periaatteen soveltaminen esimerkiksi maantieteellisten indikaattorien, julkisten hankintojen, valtiontuen avoimuuden lisäämisen sekä teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen tehokkaan valvonnan yhteydessä, ja se sisältää erittäin tärkeän kestävästä kehitystä käsittelevän luvun.

Vaikka vapaakauppasopimus tuokin monia välittömiä ja huomattavia etuja, mielestäni on ennen kaikkea myönteistä, että sopimukseen sisältyy tehokas kahdenvälinen suojamekanismi, jonka ansiosta EU voi ottaa suosituimmuustullit uudelleen käyttöön, jos tämä vapaakauppasopimus aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavaa haittaa EU:n teollisuudelle. Tällä suojamekanismilla puututaan nimenomaan EU:n herkkien alojen, kuten autoteollisuuden sekä kulutuselektronikka- ja tekstiilialan, huolenaiheisiin ja taataan niille niiden ansaitsema suoja. Haluan kiittää tältä osin jäsen Zalba Bidegainia työstä, jota hän on tehnyt sopimuksen tämän osan parissa.

Etelä-Korean markkinat tarjoavat EU:n tavaroille ja palveluille uusia merkittäviä mahdollisuuksia. Nämä markkinat ovat pysyneet tähän asti melko suljettuina suurten tullimaksujen ja kalliiksi tulevien muiden kuin tulleihin liittyvien kaupan esteiden vuoksi. Vapaakauppasopimuksen ansiosta EU saa nopeasti 1,6 miljardia euroa vientitullihelpotuksia vuodessa. Tämä hyödyttää EU:n teollisuus- ja maataloustuotteiden viejiä ja tuottaa välittömästi säästöjä kemikaalialalla – jolla säästöt ovat noin 175 miljoonaa euroa – lääkkeiden, autonosien ja teollisuuskoneiden alalla ja niin edelleen. Lisäksi on syytä todeta, että mainitsemani luvut luultavasti vielä kasvavat kaupan kasvun myötä. Etelä-Korea on nykyään EU:n viljelijöille koko maailman arvokkaimpia vientimarkkinoita, joilla vuotuinen myynti on yli miljardi euroa. Vapaakauppasopimuksen ansiosta lähes kaikkien EU:n maataloustuotteiden vienti vapautetaan.

Vienti on näin ollen tärkeä EU:n kasvua aikaansaava tekijä. Se lisää eurooppalaisten yritysten ja niiden työntekijöiden vaurautta ja työllisyyttä ja on tärkeimpiä EU:n talouden elpymistä edistäviä tekijöitä. Komissio ja Euroopan autonvalmistajien yhdistys ovat tehneet tiivistä yhteistyötä tämän sopimuksen aikaan saamiseksi.

Koko maailma seuraa, kun EU näyttää esimerkkiä kauppaa- ja taloussuhteiden parantamisen alalla, ja sillä on maailman joka kolkassa kumppaneita, joiden katse on kääntynyt siihen.

Olen aina sanonut, että kauppa on todellinen kehityksen väline. Voimme luoda uusia mahdollisuuksia poistamalla kaupan esteitä ja rakentamalla uusia siltoja. Tämä vapaakauppasopimus tarjoaa uuden lähestymistavan. Se täydentää tietenkin Dohaa ja vauhdittaa EU:n elpymistä ja kasvua, ja Euroopan parlamentti auttaa ratkaisemaan globaalin kauppapolitiikan tulevaisuuden.

Haluan kiittää tässä vaiheessa Ignacio Berceroa komissiosta. Haluan kertoa hänelle, että yksi taloustieteilijöistä totesi tämän luultavasti olevan kummallekin osapuolelle kaikkien aikojen paras kauppasopimus. Kehotan kaikkia ryhmiä luopumaan protektionismista ja antamaan tukensa tälle sopimukselle.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin jäseniä kaikesta työstä, jota parlamentti yleisesti sekä erityisesti kansainvälisen kaupan valiokunta ovat tehneet varmistaakseen EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen nopean arvioinnin – ja toivoakseni myös ratifioinnin, jotta sopimus saadaan voimaan.

Tämä monimutkainen tehtävä muodostui kahdesta suuresta prosessista: EU:n ja Korean välisen vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöön panevasta Korean suojatoimiasetuksesta käytyjen neuvottelujen saattamisesta loppuun sekä tämän sopimuksen hyväksymisen valmistelusta.

Mielestäni on hyvä, että neuvosto ja parlamentti pääsivät ensimmäisessä käsittelyssä sopimukseen suojatoimiasetuksesta. Niiden tekemä työ on turvannut lainsäädännön, joka tarjoaa EU:n teollisuudelle sen tarvitsemää suojaa, sekä vahvistanut, että parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sitoutuneet yhdessä tehokkaaseen lainsäädäntötyöhön. Tämä oli myös ensimmäinen kauppaa koskeva asia, jossa parlamentti toimi Lissabonin sopimuksen nojalla tasaveroisena lainsäätäjänä. Sen osallistuminen on johtanut totisesti vaikuttavaan lopputulokseen.

En luettele uudelleen hyötyjä, joita EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen odotetaan tuovan EU:n taloudelle. Olemme keskustelleet niistä täällä perusteellisesti aikaisemmin, ja jäsen Sturdy teki niistä juuri yhteenvedon. Haluan sen sijaan esittää lyhyen sivuhuomautuksen ja käsitellä Korean kanssa tehtyä sopimusta laajemmasta näkökulmasta, EU:n tulevan kauppapolitiikan kannalta, jota komissio kuvaili 9. marraskuuta 2010 julkaisemassaan tiedonannossa, ja kerrata poliittisen linjamme peruseriaatteet.

Suosimme ensinnäkin jatkossakin WTO:n tarjoamaa monenvälistä kanavaa ensisijaisena keinona vapauttaa kauppaa ja asettaa sääntöjä maailmankaupan ohjaamiseksi. Vuoden 2008 puolivälin jälkeisistä takaiskuista ja umpikujasta huolimatta pyrimme aktiivisesti viemään loppuun Dohan kehityskierroksen, jonka käynnistämisestä on kulunut nyt kymmenen vuotta. On edelleen kannattavaa yrittää saada aikaan sopimus paitsi taloudellisten hyötyjen myös WTO:n eteenpäin viemisen näkökulmasta. Siksi tein aloitteen siitä, että maailman seitsemän suurimman kauppamaan kauppaministerit kokoontuisivat Davosiin keskustelemaan konkreettisesti siitä, miten voimme päästä eteenpäin loppupeliin Soulissa pidetyn G20-kokouksen antaman sysäyksen seurauksena. Tapaamisemme oli mielestäni menestys, ja johtavat virkamiehet tekevät nyt kovasti töitä saadakseen kesällä aikaan poliittisen läpimurron.

Kuten kuitenkin totesimme marraskuussa, kahdenvälisyys ja monenvälisyys eivät ole toinen toistensa vihollisia. Saattaa todellakin olla niin, että vapauttaminen ruokkii vapauttamista. Olemme pyrkineet tekemään kahdenvälisiä kauppasopimuksia, jotka tuottavat todellista lisäarvoa verrattuna siihen, mitä WTO:ssa voidaan saavuttaa, ja teemme

näin jatkossakin, koska monenvälisellä tasolla edistys on vääjäämättä hidasta. Tämä on ollut ja on edelleen pääasiallinen syyimme tehdä Korean kanssa vapaakauppasopimus.

Toistan tänään lupaukset, jotka komissio antoi Euroopan parlamentille Korean suojatoimiasetuksen sekä EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanosta.

Kuten suojatoimiasetuksessa säädetään, komissio laatii vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanosta ja on valmis keskustelemaan kansainvälisen kaupan valiokunnan kanssa sopimuksen täytäntöönpanosta aiheutuvista ongelmista.

Komissio seuraa tarkasti, miten Etelä-Korea panee täytäntöön sääntelyasioita koskevat sitoumuksensa, erityisesti autoalan teknisiin määräyksiin liittyvät sitoumukset. Tämä seuranta sisältää kaikki muiden kuin tulleihin liittyvien kaupan esteiden näkökohdat, ja sen kaikki tulokset dokumentoidaan ja raportoidaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Erityistä huomiota kiinnitetään vapaakauppasopimuksen kauppaa ja kestävää kehitystä koskevassa 13 luvussa määrättyjen työ- ja ympäristönormien tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Tässä yhteydessä komissio pyytää neuvoja kansalliselta neuvoo-antavalta ryhmältä, jossa on liike-elämän järjestöjen, työntekijäjärjestöjen ja ympäristöjärjestöjen edustajia. Vapaakauppasopimuksen 13 luvun täytäntöönpano dokumentoidaan asianmukaisesti ja siitä raportoidaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio on myös samaa mieltä siitä, että on tärkeää tarjota tehokasta suojelua siltä varalta, että tuonti herkillä aloilla, kuten henkilöautojen alalla, kasvaa äkillisesti. Valvottavia herkkiä aloja ovat muun muassa autot, tekstiilit ja kulutuselektroniikka. Komissio toteaa tältä osin, että henkilöautojen alaa voidaan pitää suojatoimenpiteiden käyttöönottoa varten tehtävän tutkimuksen kannalta olennaisina markkinoina.

Komissio panee merkille, että ulkoisen jalostuksen vyöhykkeiden nimeäminen Korean niemimaalla alkuperäsääntöjä koskevan pöytäkirjan 12 artiklan määräysten mukaisesti edellyttäisi osapuolten välistä kansainvälistä sopimusta, jolle Euroopan parlamentin pitäisi antaa hyväksyntänsä. Komissio tiedottaa parlamentille Korean niemimaan ulkoisen jalostuksen vyöhykkeitä käsittelevän komitean keskustelujen etenemisestä.

Komissio toteaa myös, että jos se päättää poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi pidentää tutkimuksen kestoja Korean suojatoimiasetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, se varmistaa, ettei pidennetty kesto ylitä minkään 5 artiklan mukaisesti käynnistetyn väliaikaisen toimenpiteen päättymisaikaa.

Lisäksi komissio ja Euroopan parlamentti ovat yhtä mieltä siitä, miten tärkeää on tiivis yhteistyö EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen ja suojatoimiasetuksen täytäntöönpanon valvonnassa.

Tästä syystä jos Euroopan parlamentti hyväksyy suosituksen suojatoimenpiteiden käyttöönottoa varten tehtävän tutkimuksen aloittamisesta, komissio tutkii huolella, täyttyvätkö asetuksen mukaiset ehdot tutkimuksen aloittamisesta viran puolesta. Jos komissio katsoo, etteivät ehdot täyty, se laatii kansainvälisen kaupan valiokunnalle kertomuksen, joka sisältää selvityksen kaikista kyseisen tutkimuksen aloittamisen kannalta olennaisista tekijöistä.

Komissio raportoi kansainvälisen kaupan valiokunnalle tämän pyynnöstä kaikista erityisistä huolenaiheista, jotka liittyvät siihen, miten Korea panee täytäntöön sitoumuksensa, jotka

koskevat muita kuin tariffitoimenpiteitä tai vapaakauppasopimuksen 13 lukua. Lainausta päättyy.

Lopuksi haluan käsitellä kahta teidän kannaltanne kiinnostavaa asiaa: autojen hiilidioksidipäästöjä koskevaa Korean lainsäädäntöä sekä Korean ja Yhdysvaltojen vapaakauppasopimusta (KORUS) täydentävää sopimusta, joka lyötiin lukkoon joulukuussa 2010.

Korea vahvisti 24. tammikuuta 2011, että sen aiempaan hiilidioksidipäästöjä koskevaan lainsäädäntöluonnokseen tehdään tiettyjä muutoksia, joilla puututaan tyydyttävästi eurooppalaisten autonvalmistajien esittämiin huolenaiheisiin, samalla kun Korean kunnianhimoiset päästövähennystavoitteet säilytetään. Nämä muutokset, joita komissio pitää myönteisinä, eivät vaikuta kokonaispäästöihin, mutta niiden ansiosta taakka jakautuu oikeudenmukaisemmin Korean ja EU:n autonvalmistajien välillä.

Voitte luottaa siihen, että komissio ja siellä erityisesti kollegani Connie Hedegaard ja ilmastotoimien pääosasto koordinoivat tiiviisti Korean hiilidioksidilainsäädäntöön liittyvää EU:n kantaa kaikissa vaiheissa välttääkseen horjuttamasta Korean ilmastonsuojelutoimia.

Komissio ei ole havainnut joulukuussa 2010 aikaan saadussa Korean ja Yhdysvaltojen vapaakauppasopimusta täydentävässä sopimuksessa kohtia, joilla voisi olla kielteinen vaikutus EU:hun. Olen kuitenkin yhteydessä korealaiseen kollegaani varmistaakseni, ettei EU:n autoalalle aiheudu tulevaisuudessa kilpailuhaittaa, ellei autojen yhdenmukaistamattomien turvallisuusvaatimusten soveltamiselle aseteta enemmän rajoituksia kuin neuvottelujen aikaan.

Komissio seuraa sitten tiiviisti tämän määräyksen täytäntöönpanoa. Varsinkin vapaakauppasopimuksen mukaisesti perustettu moottoriajoneuvoja ja niiden osia käsittelevä työryhmä tutkii täytäntöönpanon käytännön näkökohtia varmistaakseen, että markkinoille pääsyä koskeviin ongelmiin puututaan tehokkaasti ja ripeästi.

Lopuksi haluan korostaa, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimus tuo merkittäviä etuja eurooppalaisille yrityksille, jotka vievät tuotteitaan Korean markkinoille, ja on lisäksi selvä merkki siitä, että tavoittelemme määrätietoisesti uusia mahdollisuuksia keskeisillä Aasian talousalueilla.

Puutemme myös tehokkaalla ja tuloksekkaalla suojatoimiasetuksella muutamien sidosryhmien huolenaiheisiin. Koska tähän sovelletaan tavanomaista lainsäätämisyjärjestystä, sekä neuvosto että parlamentti ovat voineet ottaa käyttöön mekanismeja, joilla puututaan havaittuihin riskeihin niiden toteutuessa.

Tämä vapaakauppasopimus ja suojatoimiasetus ovat erinomainen paketti, jolle toivon teidän antavan huomenna tukenne.

Puhetta johti

varapuhemies **McMILLAN-SCOTT**

Daniel Caspary, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kansainvälinen kauppa ja vienti ovat EU:ssa tärkeä kasvun ja työn lähde. Vapaakauppasopimus, josta keskustelemme tänään, vahvistaa Euroopan unionin kilpailukykyä ja parantaa huomattavasti yritystemme mahdollisuuksia päästä erittäin dynaamiselle kasvualueelle. Sekä EU:n että Korean taloudet hyötyvät sopimuksesta huomattavasti. Bruttokansantuottemme kasvaa, mikä voi johtaa uusien

työpaikkojen syntymiseen. Kaikkien ennusteiden mukaan vientimme Koreaan kaksinkertaistuu lähivuosina, koska tullit ja muut kaupan esteet poistetaan. Pelkät tullihelpotukset ovat yhteensä 1,6 miljardia euroa vuodessa. Euroopan unionissa muodostuu tavaroiden ja palveluiden uutta kauppaa huomattavasti, jopa 19 miljardin euron arvosta.

Olen erityisen iloinen siitä, että komissio otti täysin huomioon Euroopan parlamentin vuonna 2008 hyväksymässä jäsen Martinin laatimassa mietinnössä esitetyt suositukset neuvotteluita varten. Olen myös iloinen siitä, että Euroopan komissio otti huomioon sekä parlamentin että teollisuuden ilmaisemat huolenaiheet ja onnistui aivan viime viikkojen aikana hälventämään joitakin huolenaiheita. En ole koskaan ennen kokenut ulkomaankaupan alalla sitä, että saamme myönteistä palautetta myös maatalousalalta, joka on yleensä meille todennäköinen ongelma kauppaneuvottelujen alalla.

Maatalouden alalla sopimus helpottaa eurooppalaisten maataloustuotteiden pääsyä Etelä-Korean markkinoille 1. heinäkuuta 2011 alkaen. Tähän asti vain kaksi prosenttia maataloustuotteistamme on päässyt Etelä-Korean markkinoille tullivapaasti. Sianlihasta maksetaan vuosittain 240 miljoonan euron tullimaksut, ja maidon ja maitotuotteiden kohdalla vastaava luku on noin 100 miljoonaa euroa. Maataloustuotteiltamme poistetaan nyt kaikki nämä markkinoille pääsyn esteet. Olisin iloinen, jos Euroopan komissio voisi pohtia erityisesti tällä alalla sitä, miten voisimme perustaa jonkinlaisen markkinoille pääsyä koskevan ohjelman paitsi pk-yrityksille myös vapaakauppasopimuksesta hyötyvien maiden maataloudelle.

Toivon ennen kaikkea meidän varmistavan myös sen, että eteläkorealaiset kumppanimme panevat nyt todella täytäntöön sopimuksessa määrätyt kaupanedistämistoimenpiteet. Kehotan seuraamaan tarkasti, otetaanko käyttöön uusia kaupan esteitä, ja haluan erityisesti kiittää komissiota.

Se, mitä komissio ja parlamentin esittelijät ovat saavuttaneet, erityisesti kolmikantaneuvotteluissa, on esimerkki meille kaikille. Toivon, että Euroopan parlamentin suuri enemmistö äänestää huomenna tämän sopimuksen puolesta.

Pablo Zalba Bidegain, *PPE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen De Gucht, yksi asioista, joista kuulin ensimmäiseksi keskusteltavan tämän – minulle ensimmäisen – vaalikauden alussa, oli juuri vapaakauppasopimus Korean kanssa. Tietyt EU:n teollisuudenalat, erityisesti autoteollisuus, vastustivat tätä sopimusta yksimielisesti. Koska olen kotoisin Navarrasta Espanjasta, jonka taloudesta autoteollisuuden osuus on merkittävä, katsoin velvollisuudekseni osallistua asian käsittelyyn parantaakseni suojalauseketta, johon parlamentti saattoi tehdä parannuksia, sillä sopimuksen parantaminen ei ollut enää mahdollista.

Asetimme itsellemme kaksi tavoitetta. Ensinnäkin tavoitteenamme oli suojella teollisuutta ja sen työpaikkoja ja toiseksi parantaa sopimusta kyseisten teollisuudenalojen, erityisesti autoteollisuuden, näkökulmasta. Tavoitteenamme oli paitsi ehkäistä sopimuksen hylkääminen suoralta kädeltä myös saada näiden alojen tuki sopimukselle. Katson, että voimme todeta täällä tänään, että tehtävämme on täytetty. Kiitos tästä kuuluu parlamentin tekemälle kovalle työlle ja asiantuntemukselle.

Haluan kiittää kummankin mietinnön esittelijää ja varjoesittelijöitä erinomaisesta työstä. Kiitos, jäsen Sturdy. Kiitoksia myös sanoistanne.

Kiitos kuuluu myös kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsenille ja sen puheenjohtajalle, jäsen Moreiralle: ¡Muito obrigado!

Haluan myös kiittää EU:n puheenjohtajavaltio Belgiaa sen tekemästä erinomaisesta työstä. Sen tekemä työ palkittiin joulukuussa viimein aikaan saamamme sopimuksen muodossa.

Lopuksi haluan ottaa esiin Euroopan komission tekemän työn ja erityisesti Ignacio Berceron työpanoksen, josta olen hyvin kiitollinen. Äänestämme huomenna sellaisen tehokkaamman lausekkeen puolesta, jota on helpompaa soveltaa ja joka suojelee aidosti EU:n taloutta. Korean vapaakauppasopimusta koskevat huolenaiheet ovat hälventyneet nyt suuresti. Voimmekin todella sanoa, että ne ovat melkein kadonneet. Tämän sopimuksen tarjoamat mahdollisuudet voittavat nyt selvästi epävarmuustekijät. Euroopan parlamentin pitäisi olla ylpeä hyvin tehdystä työstä.

Bernd Lange, *S&D-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Lissabonin sopimus on itse asiassa tuonut kauppapolitiikalle aivan uuden perustan. EU on yksin vastuussa kauppapolitiikasta, ja parlamentti joko antaa tai epää hyväksyntänsä. Tältä osin olemme saaneet uutta vastuuta. Tämä vastuu voi hahmottua vain, jos toimimme yhdessä. Olemme osoittaneet tämän hyvin selvästi tässä asiassa. Haluan tältä osin myös kiittää esittelijöitä ja varjoesittelijöitä.

Kauppapolitiikka ei ole päämäärä sinänsä. Sen tarkoituksena on ensinnäkin parantaa työllisyyttä ja vahvistaa teollisuuden kehitystä Euroopan unionissa ja toiseksi parantaa ihmisten elinoloja maailman muissa maissa. Kauppapolitiikalla täytyy pyrkiä näiden kummankin tavoitteen saavuttamiseen. Siksi meidän on arvioitava tätä sopimusta tästä näkökulmasta. Kaiken kaikkiaan tämän on askel oikeaan suuntaan kohti näiden kahden vaatimuksen täyttymistä. Muutamia arvostelun kohteitakin toki on, esimerkiksi kysymys tullinpalautuksesta Etelä-Koreassa. Se tuo yksipuolista kilpailuetua Etelä-Korean tietyille teollisuudenaloille, erityisesti herkille aloille, kuten autoteollisuudelle. Siksi oli hyvä, että kävimme hyvin tiukkoja keskusteluja suojalausekkeesta ja että olemme myös ottaneet yhdessä käyttöön tällaisen lausekkeen, jossa määrätään juuri näiden seikkojen tiiviistä seurannasta, jotta voimme olla varmoja siitä, että tullinpalautuksen tarjoamat mahdollisuudet Etelä-Koreassa eivät johda kilpailun vääristymiseen Euroopassa. Parlamentti on aivan oikeutetusti asettanut tässä asiassa suojatoimenpiteitä.

Toiseksi sopimuksen tarkoituksena on myös parantaa Etelä-Koreassa toimivien kollegoidemme tilannetta. Etelä-Korean on tehtävä vielä parannuksia, jotka liittyvät 13 lukuun, erityisesti kysymykseen ILO:n vahvistamista keskeisistä työnormeista. Kahta ehdottoman keskeistä työnormia – työehtosopimusneuvotteluihin liittyviä työnormeja nro 87 ja 98 – ei ole pantu täytäntöön eikä ratifioitu. Rikoslainsäädännön 314 luku koskee liiketoiminnan häiritsemistä. Kumpikin näistä seikoista on ristiriidassa tämän sopimuksen luonteen ja määräysten kanssa. Arvoisa komission jäsen, luotan siis suojalauseketta tukevaan lausuntoonne ja siihen, että te muutatte Etelä-Korean tilannetta siten, että tästä sopimuksesta tulee tulevaisuutta koskeva suunnitelma, niin että globalisoituminen voi jatkua oikeudenmukaisella tavalla.

Michael Theurer, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, todistamme nyt historiallista tilannetta, koska Korean vapaakauppasopimus, josta keskustelemme ja jonka aiomme hyväksyä, on ensimmäinen vapaakauppasopimus, josta on keskusteltu uudessa Lissabonin sopimuksen mukaisessa järjestelmässä, jossa parlamentilla on täydet yhteispäätösvaltuudet.

Tämä tekee tärkeästä politiikanalasta – kauppapolitiikasta – demokraattisempaa. Parlamentin jäsenenä tämä on meille tärkeä asia. Täällä parlamentissa käyty keskustelu on myös osoittanut suojalausekkeiden osalta, että onnistuimme sisällyttämään työntekijöiden,

yri­tysten ja yhdistysten meille esittämiä tärkeitä asioita parannettuun suojalausekkeeseen, jonka tarkoituksena on suojella teollisuuden etuja ja ennen kaikkea työpaikkoja tulevaisuudessa luomalla tasapuoliset toimintaedellytykset ja oikeudenmukaiset kilpailuedellytykset ja välttämällä epäsymmetriaa. Juuri tähän me olemme Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmässä keskittyneet.

Ryhmämme varjoesittelijänä olen iloinen siitä, että onnistuimme tässä asiassa. Tullinpalautusmekanismi, joka huolestutti meitä jo alun alkaen, on nyt sisällytetty nimenomaisesti suojalausekkeeseen, ja teollisuudella ja myös parlamentilla on mahdollisuus vaatia komissiota tekemään tutkimus. Suunnitteilla on seurantaprosessi, joka on tarkoitus käynnistää avoimesti verkkoalustalla, ja tekijöitä, jotka ratkaisevat, onko EU:n teollisuudelle aiheutettu vahinkoa, tutkitaan laajemmin. Sopimuksessa määrätään myös seurantamekanismeista, joilla komissio valvoo erityisesti herkkiä aloja tuonnin lisääntyessä. Voimme lähteä tästä liikkeelle ja keskittyä Etelä-Korean kanssa tehtävän sopimuksen etuihin, kuten tullien huomattavaan vähenemiseen. Komissio odottaakin EU:n yritysten säästävän tulleissa 1,6 miljardia euroa.

Haluan siksi kiittää komission jäsen De Guchtia, joka on tehnyt henkilökohtaisesti kovasti työtä, jotta saisimme aikaan kompromissin, myös neuvoston kanssa. Haluan myös kiittää esittelijöitä ja varjoesittelijöitä, erityisesti jäsen Sturdy ja jäsen Zalba Bidegainia, heidän tekemästään erinomaisesta työstä. Olemme saavuttaneet jotakin todella hienoa.

Yannick Jadot, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä on itse asiassa ensimmäinen suuri vapaakauppasopimus, jonka EU on hyväksynyt muutamaan vuoteen, ja minun on todettava, että vapaakauppasopimusten suhteen teillä riittää kunnianhimoa. Viittaa Etelä-Koreaan, Kanadaan, Intiaan ja Mercosuriin. Ei ole yhtäkään maata tai aluetta, jonka suhteen Euroopan komissiolla ei olisi vapaakauppasopimusta koskevia kunnianhimoisia tavoitteita.

Olemme nähneet tämä sopimuksen kohdalla, että voittajien lisäksi on myös häviäjiä, mutta ihmettelen edelleen, keitä voittajat oikein ovat, kun meille sanotaan maatalousalan hyötyvän sopimuksesta. Bretagnesta valittuna edustajana voin kertoa teille, että alueella, joka tuottaa yli 60 prosenttia Ranskan porsaanlihasta, ne muutamat edut, joita maatalousteollisuuden yritykset saavat, eivät riitä tasapainottamaan matkailun vähenemistä, ympäristön tilan ja työntekijöiden terveydentilan heikkenemistä ja maataloustuottajien tappioita.

Häviäjiä on myös paljon. Onko meillä täällä visiota siitä, miltä EU näyttää taloudellisesti ja sosiaalisesti sen jälkeen, kun kaikki nämä vapaakauppasopimukset on allekirjoitettu? Ei ole, emmekä tiedä, jääkö EU:hun loppujen lopuksi jäljelle lainkaan liike-elämää ja teollisuusyrityksiä, jotka hyötyisivät näistä vapaakauppasopimuksista.

Arvoisa komission jäsen, lisäksi, mikä tärkeintä, teidän on turha väittää meille, ettemme kyseenalaista Etelä-Korean ympäristö- ja ilmastopolitiikkaa, sillä se ei pidä paikkaansa. Voimme tulevaisuudessa viedä Koreaan valtavia henkilöautoja, ja sopimus hyödyttää juuri niitä autonvalmistajia, jotka pyrkivät vähiten torjumaan ilmastonmuutosta.

Euroopan unioni kyseenalaistaa ensimmäistä kertaa kauppakumppaninsa ilmastopolitiikan. Onko Euroopan komissio alkanut muuttaa Kanadan painostuksesta polttoaineiden laatua koskevaa direktiiviään?

Katsomme, että asetamme EU:n tavoitteet väärään järjestykseen: ympäristö ja ilmasto on asetettava kaupan edelle. Siksi ryhmämme äänestää tätä sopimusta vastaan.

Helmut Scholz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, komissio ja neuvosto ovat kutsuneet lokakuussa 2010 allekirjoitettua EU:n ja Korean vapaakauppasopimusta kunnianhimoisimmaksi vapaakauppasopimukseksi, josta EU on koskaan neuvotellut voimakkaasti teollistuneen valtion kanssa. Sopimuksen seurauksena kahdenväliset suojatullit laskevat noin 98 prosenttia seuraavien viiden vuoden aikana. EU:n ja Korean välisen kaupan odotetaan kaksinkertaistuvan keskipitkällä aikavälillä, ja tämän sanotaan nopeuttavan talouskasvua sekä työpaikkojen ja vaurauden luomista. Ryhmäni ja minä epäilemme tätä ennustetta aiheesta.

Sen mantran lisäksi, että vapaakauppa pelastaa heikossa tilanteessa olevan maailmantalouden, mikä näkyy myös itse vapaakauppasopimuksessa, tästä sopimuksesta ei käy selvästi ilmi, auttaako se tai kykeneekö se auttamaan meitä tarttumaan ilmastonmuutoksesta johtuviin maailmanlaajuisiin haasteisiin ja tarvittavaan talouden perustavanlaatuisen rakennemuutokseen. Mitä ovat tehokkuuskriteerit, ja mitä ovat vapaakauppakriteerit? Arvoisa komission jäsen, tehty vapaakauppasopimus sisältää samalla hädin tuskin mitään viittauksia tulevaisuuteen keskittyvän muutoksen kestävyys tai kansainväliseen taloudelliseen yhteistyöhön. Olemme tekemässä sopimusta, joka rikkoo edelleen Kansainvälisen työjärjestön perusnormeja.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta.* – (DA) Arvoisa puhemies, äänestämme huomenna Korean kanssa tehdystä vapaakauppasopimuksesta, ja prosessi on kestänyt pitkään. Useimmat meistä ovat samaa mieltä siitä, että tilanne hyödyttää molempia osapuolia. Se hyödyttää erityisesti EU:n viljelijöitä ja talouden toimijoita. Emme saa kuitenkaan sivuuttaa sitä, ettei sopimus tuo eurooppalaisille yhtiöille ja korealaisille viljelijöille pelkästään hyötyjä. Jotkin alat hyötyvät sopimuksesta, kun taas jotkin alat jäävät väijäämättä häviölle. Siispä tulevaisuudessa EU:n kansalaiset voivat ostaa Koreasta halvempia teknologiatuotteita ja autoja. Vastavuoroisesti Korea saa Euroopasta kipeästi kaipaamaansa ruokaa sekä lääkkeitä ja luksustuotteita. Sopimus voi myös parantaa ympäristön tilaa ja työoloja Koreassa – tämä on syytä mainita, ja meillä on syytä olla asiasta iloisia. Toivon, että sopimus tulee voimaan nopeasti, erityisesti siksi, että EU haluaa hyötyä siitä, että se on liikkeellä ensimmäisenä, sillä myös Yhdysvallat neuvottelee parhaillaan Korean kanssa vastaavanlaisesta sopimuksesta. Lopuksi haluan kiittää kaikkia työhön osallistuneita esittelijöitä väsymättömästi ja hyvin ammattitaitoisesta työskentelystä.

Laurence J. A. J. Stassen (NI) . – (NL) Arvoisa puhemies, äänestämme huomenna Etelä-Korean kanssa tehdystä vapaakauppasopimuksesta. Minun on sanottava, että ensisilmäyksellä se näyttää hyvältä. Alankomaiden vapauspuolue (PVV) kannattaa vapaakauppaa voimakkaasti. Valitettavasti Euroopan unioni ei kyennyt vastustamaan houkutusta lisätä vapaakauppasopimukseen suojalauseke. Tämä tarkoittaa sitä, että yrityksiä, joiden kilpailukyky on heikko, suojellaan, kun ne eivät kykene pitämään puoliaan kilpailussa korealaisia tuotteita vastaan.

Toisin sanoen jos eurooppalainen kuluttaja haluaa ostaa eurooppalaisten tuotteiden sijaan korealaisia tuotteita siitä yksinkertaisesta syystä, että korealaiset tuotteet ovat esimerkiksi laadultaan parempia tai hinnaltaan edullisempia, kaupalle asetetaan jälleen esteitä. Katsokaapa, miten EU:n paha tapa turvautua protektionismiin ja puuttua markkinoiden toimintaan nostaa jälleen päätään.

Arvoisa puhemies, on tietysti illuusiota, ettei vapaakauppa aiheuttaisi EU:n teollisuudelle minkäänlaista haittaa. Siksi pyrkimys korjata tilanne sisällyttämällä sopimukseen

suojalauseke ja maksamalla korvausta heikossa asemassa oleville yrityksille on ratkaisuna täysin väärä.

Sen ansiosta yritykset, joiden kilpailukyky on huono, voivat jatkaa toimintaansa vanhaan malliin sen sijaan, että ne mukautuisivat kilpailuun. Mikä pahinta, kuka viime kädessä maksaa tämän laskun? Aivan oikein: kansalaisemme, ikävä kyllä. Kuluttajina he joutuvat maksamaan ostoksistaan ylihintaa, ja lisäksi veromaksajina he joutuvat vielä rahoittamaan korvaukset.

Miten minun pitäisi selittää äänestäjilleni, että he joutuvat pian maksumiehiksi, jos vaikkapa Fiat menettää markkinaosuuttaan Kialle? Näille säännöille ei ole sijaa vapaakauppasopimuksessa. Käytännössä tämä on vain tehostomien yritysten tukemista EU:n kansalaisten varoilla. Vapaakauppa on valtavan hieno ajatus, mutta jättäkäämme tämä suojalauseke sopimuksesta pois.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Etelä-Korea on todellakin hyvin tärkeä markkina-alue EU:n teollisuustuotteille – mitä on korostettu ottamalla esiin erityisesti autot – sekä maanviljelijöille. Haluan korostaa, että meidän on saavutettava molempia osapuolia hyödyttävä tilanne. Tulossa on uusi sukupolvi, mikä on hyvä asia. Etelä-Korean kanssa tehdyssä sopimuksessa on kestävä kehitys koskeva luku, joka kattaa työnormit, ympäristöpolitiikan ja seurantamekanismin, jonka tarkoituksena on saada kansalaisyhteiskunta mukaan. Sekin on hyvä asia.

Vapaakauppasopimus on askel oikeaan suuntaan, ja haluan kiittää kaikkia työhön osallistuneita ja korostaa heidän tehneen erinomaista työtä. Haluan kuitenkin myös vaatia selviä sääntöjä koko tuotantoketjulle, erityisesti elintarvikkeiden tuotantoketjulle. Meidän ei pidä tarkastella pelkästään lopputuotteita, eikä sopimuksen pitäisi hyödyttää pelkästään maatalousteollisuutta vaan myös viljelijöitä.

EU:n kuluttajien ja viljelijöiden edun nimissä meidän on ehdottomasti varmistettava, että kun kauppa vapautetaan, Euroopan unioniin tuotavat maataloustuotteet, niiden lähtöpaikka ja koko tuotantoketju mukaan luettuina, täyttävät ympäristön, eläinten ja kuluttajien suojeluun liittyvät tiukat vaatimuksemme.

Annan huomenna tukeni kansainvälisen kaupan valiokunnan kannalle, mutta vaadin ottamaan kaupan vapauttamista koskevissa jatkotoimissa huomioon myös elintarvikealan ja viljelijät.

Vital Moreira, (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, kansainvälisen kaupan valiokunnan puheenjohtajana haluan aivan aluksi kertoa olevani tyytyväinen siihen, että olemme läpäisemässä ensimmäisen suuren kokeemme käyttäessämme yhteispäätösvaltaa, jota Lissabonin sopimus on tuonut meille kauppasopimusten alalla. Katson, että olemme käyttäneet valtaamme hyvin vastuuntuntoisesti, ja haluan ehdottomasti kiittää esittelijöitä ja varjoesittelijöitä. Kiitan myös komissiota ja neuvostoa yhteistyöhengestä, jota ne osoittivat Belgian puheenjohtajakaudella suojalausekkeesta käytyjen neuvottelujen aikana.

On huomattava, että kansainvälisen kaupan valiokunnassa toimitetussa äänestyksessä suuri enemmistö kannatti suositusta kauppasopimuksen hyväksymisestä ja suojamekanismia koskevan asetuksen hyväksymisestä. Tämä osoittaa, että parlamentti kykenee muodostamaan laajan poliittisen koalition kansainvälisen kaupan avoimuuden lisäämiseksi itse asiassa yhden kauppasopimuksessa vahvistetun periaatteen mukaisesti.

Kauppasopimus hyödyttää mielestäni molempia osapuolia. Molempien markkinoiden vastavuoroisen avaamisen myötä kumpikin talous voi hyötyä kilpailueduistaan. Kauppasopimuksella poistetaan tulliesteitä ja muita esteitä ja avataan myös julkisten hankintojen markkinat, suojellaan teollis- ja tekijänoikeuksia, turvataan työntekijöiden oikeudet ja taataan ympäristönormien noudattaminen.

Kun sopimus on ratifioitu, mikä tapahtuu toivottavasti huomenna, meidän on siirryttävä määrätietoisesti seuraavaan vaiheeseen eli sopimuksen täytäntöönpanoon.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä sopimus sisältää lausekkeen, joka ei vakuuta meitä eikä ole koskaan vakuuttanut meitä. Viitataan tullinpalautuksiin, joita Korea saa Kiinasta tai muista maista tuotujen tuotteiden tuonnista. Olemme jo keskustelleet tästä, mutta liberaalidemokraattina pidän tätä toimenpidettä pahasti erheellisenä. Se olisi eräänlaista vientitukea, ja mielestäni olisikin hyvä, että saisimme sopimuksesta äänestäessämme takeet siitä, ettei tästä lausekkeesta tule ennakkotapausta ja ettei sitä sisällytetä muihin tuleviin sopimuksiin.

Huominen äänestys päättää yhden taipaleen, jonka olemme kulkeneet yhdessä, mutta vain yhden, koska parlamentin ja komission suhteen täytyy jatkua, varsinkin suojalausekkeen varsinaisen täytäntöönpanon osalta. EU:n teollisuuden ja työntekijöiden edun nimissä emme voi tehdä virheitä sen täytäntöönpanossa, tai muutoin kohtaamme suuria ongelmia tulevilla sopimuksissa.

Tämä on Kaukoidässä jäniksen vuosi, joten toivon EU:n talouden juoksevan kuin jänis ja hyödyntävän sitä, mitä tämä sopimus voi sille tarjota.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, muistan yhä varsin hyvin, miten korealaiset, erityisesti nuoret, valtasivat kadut ja taistelivat poliisien pampuista ja aseista huolimatta vapauden, demokratian ja itsemääräämisoikeuden puolesta samalla tavalla kuin nyt tapahtuu Egyptissä ja Tunisiassa. On uskomatonta, mitä tuon jälkeen on tapahtunut. On uskomatonta, miten paljon Koreassa on saavutettu paitsi demokratian, itsemääräämisoikeuden ja vapauden suhteen myös talouden ja enenevässä määrin nyt myös ympäristön suhteen. Tästä syystä Korea on hyvä esimerkki monille muille Aasian maille. Mielestäni on myös erittäin hyvä, että tiivistämme jatkuvasti yhteistyötämme sen kanssa, samalla kun pyrimme purkamaan tulliesteitä ja luomaan oikeudenmukaisempaa kauppaa.

Äänestämme kuitenkin tänään tätä sopimusta vastaan monista erityisistä syistä, joista kollegani jäsen Jadot mainitsi jo osan. Sen lisäksi, mitä täällä on jo sanottu, haluan mainita rahoitusalaa koskevan sääntelyn, jota pidämme askeleena väärään suuntaan. Tähän on kuitenkin myös perustavanlaatuisia syitä. Teemme entistä enemmän vapaakauppasopimuksia; jokainen sopimus johtaa uuteen sopimukseen. Emme tarvitse palapeliä, johon lisätään aina vain uusia yksittäisiä sopimuksia, vaan oikeudenmukaiset ja tasapuoliset säännöt koko maailmankauppaan.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – *(EN)* Arvoisa puhemies, vapaakauppasopimus ei voi koskea pelkästään tulleja, vaan sen täytyy koskea myös teollis- ja tekijänoikeuksia.

Vaalipiirissäni toimiva yritys, Avon Protection, on maailman johtava kaasunaamarien valmistaja. Avon katsoo, että eteläkorealaiset yritykset ovat rikkoneet sen patentteja valmistamalla käytännössä kopioita. Tuotteilla pitäisi olla patenttisuoja Etelä-Koreassa, mutta ratkaiseeko korealainen tuomioistuin todella asian brittiläisen yrityksen hyväksi, kun vastaajana on korealainen yritys?

Toimintaedellytysten on oltava tasapuoliset niin vapaakaupassa kuin työllistämisenkin suhteen. Jäsen Zalba Bidegainin suojalauseke on kyllä hyödyllinen, mutta myös toisen allekirjoittajan on taattava, että sopimus on todella molemminpuolinen, sillä muutoin vapaakauppasopimus, jonka pitäisi hyödyttää molempia osapuolia, jää täysin yksipuoliseksi.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni on väärin, että olemme ajaneet keskustelun Korean kanssa tehdystä vapaakauppasopimuksesta umpikujaan, jossa vastakkain ovat niin sanotut uusprotektionistit ja vapaakaupan uskolliset kannattajat. Mielestäni on myös väärin, että komissio on toiminut pikemminkin palvelutalouden kehittämisvirastona kuin 500 miljoonan eurooppalaisen poliittisena johtona, jonka pitäisi saavuttaa tasapaino yhtäältä kasvuun ja toisaalta työllisyyteen ja vaurauden jakamiseen liittyvien näkökohtien välillä.

Yhdysvalloista, joka ei ole vielä ratifoinut tätä sopimusta eikä suhteitaan Koreaan – ja tiedämme, minkä takia – meidät erottaa se, että mikään maailmanlaajuinen talousmahti ei altista laadukasta – ja korostan, *laadukasta* – valmistusteollisuuttaan vääjäämättömälle purkamiselle ja uhraa sitä taloudellisten etujen alttarilla asettamalla Lontoon Cityn toimihenkilöjä vastakkain Euroopan nykyaikaisten tehtaiden valkotakkisten työntekijöiden kanssa, mitä juuri EU ei kaipaa kriisin vanavedessä.

Hyvä jäsen Sturdy, arvoisa komission jäsen, tällä ei ole mitään tekemistä uusprotektionismin kanssa. Muutoin meidän olisi luettava tähän ryhmään mukaan Espanjan, Saksan, Puolan, Portugalin, Ranskan ja Italian teollisuusministerit, jotka esittivät 10. helmikuuta ilmestyneessä *Le Monde* -sanomalehdessä toistamiseen, että yhteisön etu on otettava keskeisellä tavalla huomioon EU:n toimielinten työssä, ja totesivat, ettei sitä voida tässä tapauksessa todellakaan suojella suojalausekkeella riippumatta siitä, kuinka hyödyllinen se on.

Kansainvälisten kauppasuhteiden alalla on suoritettu erinomainen teoriaharjoitus, muttemme ole onnistuneet toimimaan EU:n edun mukaisesti. Siksi...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, tämä vapaakauppasopimus on ensimmäinen, jota käsittelemme Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, ja siksi me Euroopan parlamentin jäsenet katsomme, ettei se voi tulla voimaan, ennen kuin olemme saaneet vankat takeet, joiden on toimittava lisäksi tulevien kauppasopimusten mallina. Siksi meidän – teidän ja meidän – on huolehdittava näiden mekanismien asianmukaisesta täytäntöönpanosta, jotta suojelemme Euroopan taloutta kilpailun vääristymisen varalta.

Emme saa kuitenkaan missään tapauksessa luopua tämän vuoksi strategisesta ajattelusta kahdella alalla. Jotta kilpailun voidaan ensinnäkin todella varmistaa olevan oikeudenmukaista, kauppasopimuksissa on otettava huomioon sosiaaliset sekä terveyttä ja ympäristöä koskevat vaatimukset. Tämä on keskeinen vaatimus.

Toiseksi EU:n saatava vihdoin välineet, jotka se tarvitsee säilyttääkseen tai palauttaakseen tuotantokapasiteettinsa, kuten teollisuuden tai maatalouden tuotantokapasiteetin, ja pitääkseen yllä teknologian kehitystä, mikä on ehdottoman välttämätöntä sen tulevaisuutta ajatellen.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toivon vain, ettei siitä, mistä keskustelemme parhaillaan, tule uutta ja kenties lopullista kuoliniskua

talouksillemme. Meille tulvii jo lähinnä Itä- ja Kaakkois-Aasiasta vähäisin tai hyvin vähäisin kustannuksin tuotettuja tuotteita. Sopimaton kilpailu on ajanut monia italialaisia yrityksiä, etenkin pk-yrityksiä, polvilleen. Tämä tarkoittaa sitä, etteivät ne voi kilpailla markkinoilla, millä on traagisia vaikutuksia talouteen ja erityisesti työllisyyteen.

Tässä sopimuksessa asetetaan monia suoja- ja turvalausekkeita, mutta kuka voi taata meille, että näitä sääntöjä todella myöhemmin sovelletaan? Tuntemattomia tekijöitä on yhä liikaa, ja muutamien suurtuottajien saamalla mahdollisilla hyödyillä ei ole aina heijastusvaikutuksia pienimpiin tuottajiin. Kotiseutuni Toscanan tekstiiliteollisuus – joka on ollut aiemmin alueen veturi – on jo vaikeuksissa Aasiasta tulevan kilpailun vuoksi. Toivon vain, ettei EU anna itse tällä sopimuksella kuoliniskua tälle alalle ja samalla luultavasti myös monille muille aloille.

Emme äänestä tämän sopimuksen puolesta.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, taival vapaakauppasopimuksen tekemiseksi Korean kanssa on ollut pitkä ja vaikea siitä lähtien, kun neuvottelut käynnistettiin toukokuussa 2007. Vaikka sopimus tuokin selviä hyötyjä kummallekin osapuolelle, tietyt EU:n teollisuuden keskeiset alat altistuvat vakaville riskeille. Ilmaisin myös epäluuloni täällä parlamentissa pitämässäni puheenvuorossa ja pyysin tasapuolisia ja tasapainoisia pelisääntöjä.

Ratkaisu oli kahdenvälinen suojalauseke. Haluan kiittää jäsen Sturdy ja jäsen Zalba Bidegainia esimerkistä, jota he ovat näyttäneet esittelijöinä, sekä kaikkia muita työhön osallistuneita. Heidän yhteistyönsä ansiosta EU:n ja Etelä-Korean taloudet hyötyvät sopimuksesta miljardeja euroja. Heinäkuusta 2011 alkaen tämä sopimus hyödyttää sekä EU:n että Korean kuluttajia ja kansalaisia.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kaikki ovat sanoneet, että Korean tasavallan kanssa tehty vapaakauppasopimus on unionin institutionaalinen ja strateginen innovaatio. Päinvastoin – se on epätasapainoinen sopimus, joka vaikuttaa kielteisesti EU:n valmistusteollisuuteen.

Tullien poistamista korealaisilta tuotteilta vastineeksi Korean ympäristö- ja sosiaalinenormien tiukentamisesta ei voida pitää oikeudenmukaisena. Korean laivanrakennusteollisuus saa huomattavaa valtiontukea, jonka ansiosta sen osuus maailmanmarkkinoista on noussut 30 prosenttiin. Tämä tarkoittaa sitä, että EU:n teollisuuden – olipa kyse autoteollisuudesta, tekstiiliteollisuudesta tai muusta teollisuudesta – on puolustauduttava kilpailulta, joka ei ole epäoikeudenmukaista muodoltaan vaan sisällöltään.

Suojalausekkeen käyttöönotto on tarkoituksenmukainen toimenpide, mutta se ei riitä paikkaamaan sopimuksen monia puutteita. Kehotan siksi Euroopan komissiota olemaan varovaisempi, jos se todella haluaa puolustaa EU:n taloudellisia etuja.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, tämä on yhdenmukaistamisen ja vastavuoroisuuden sijaan yksinomaan kauppaan keskittyvän vision eli maiden, tuottajien ja työntekijöiden välisen kilpailun huipentuma.

Kuten aina, tämän vapaakauppasopimuksen odotetaan tuovan suurille taloudellisille ryhmittymille ja monikansallisille yhtiöille monien miljoonien eurojen voitot. Kuten aina, huomioon ei kuitenkaan oteta kolikon toista puolta: miljoonien pientuottajien ja pk-yritysten uhraamista, ympäristön uhraamista, tuotantokapasiteetin ja työpaikkojen tuhoamista sekä palkkojen ja työntekijöiden oikeuksien polkemista.

Tämä sopimus vaikuttaa ensisijaisesti Portugalin kaltaisiin maihin ja alueisiin, jotka ovat riippuvaisimpia aloista, joita sopimus koskee, eli tekstiilialasta, autonosien valmistuksesta ja elektroniikka-alasta. On paljon puhuttavaa, että esittelijä itse on jo ennustanut sopimuksen johtavan vääjäämättä irtisanomisiin eri puolilla EU:ta, mutta tiedämme myös, että Korean tasavallassa ammattiliitot ja maatalousjärjestöt vastustavat tätä sopimusta.

Siksi on selvää, ketkä hyötyvät ja ketkä häviävät, kun sopimus lopulta tehdään.

Bastiaan Belder (EFD). - (NL) Arvoisa puhemies, tämä Etelä-Korean kanssa tehty kauppasopimus on sekä kunnianhimoinen että kattava. Se auttaa poistamaan suuria kaupan esteitä, mikä hyödyttää eurooppalaisia yrityksiä. Paremmat mahdollisuudet päästä Etelä-Korean markkinoille parantavat eurooppalaisten yhtiöiden markkina-asemaa.

Tämä on hyvin merkittävä askel, koska muut suuret toimijat, kuten Yhdysvallat, Chile ja EFTA-maat, pyrkivät tekemään tai ovat jo tehneet kauppasopimuksia Etelä-Korean kanssa. Tällä sopimuksella Euroopan unioni on osoittanut, ettei se jättäydy avoimen ja kestäväen kaupan ulkopuolelle aikana, jolloin jotkin muut maat osoittavat protektionistisia taipumuksia. Kauppa on tie ulos talouskriisistä. Vapaakaupan ei saa kuitenkaan antaa johtaa rosvoamiseen.

Teräsala ja autoala ovat sopimuksesta huolissaan eivätkä täysin aiheetta. Siispä kun tämä sopimus pannaan täytäntöön, meidän on seurattava tiiviisti, täyttyvätkö kaikki ehdot, ja varmistettava, että kykenemme tarvittaessa panemaan kahdenvälisiä suojalausekkeita täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti.

Karel De Gucht, *komission jäsen.* - (EN) Arvoisa puhemies, yritän puhua erittäin lyhyesti.

Ensinnäkin vastaan jäsen Dartmouthin esittämään kysymykseen, että tapauksessa, jossa yhteisön ulkopuolisessa maassa loukataan tekijänoikeuksia tai patenttia, kyseisten toimijoiden on syytä käyttää käytettävissään olevia täytäntöönpanokeinoja ja nostaa myös tarvittaessa kanne, sillä kyse on kahden yksityisen yrityksen välisestä asiasta.

Juuri Avon Protectionin tapauksessa yhtiön kannattaisi hakea ensin muutosta väitettyyn patenttiloukkaukseen Korean tuomioistuinjärjestelmässä. Elleivät Korean toimenpiteet ole oikeudenmukaisia tai riittävän tehokkaita, komissio voisi tutkia asiaa.

Jäsen Jadot'n esittämiin huomautuksiin vastaan, että Korean alkuperäisen lainsäädäntöluonnoksen mukaan EU:n autonvalmistajien olisi täytynyt vähentää autojensa hiilidioksidipäästöjä kaksinkertaisesti korealaisiin autonvalmistajiin verrattuna. Tämä johtui lähinnä siitä, että ehdotetut päästövähennykset eivät olleet suhteellisia vaan erittäin progressiivisia ja perustuivat kyseisten autojen päästötasoihin. Vaikka siis EU:n osuus Korean automarkkinoista on pieni – kolme prosenttia vuonna 2009 – ja siten sen osuus autojen yhteenlasketuista hiilidioksidipäästöistä Koreassa on vähäinen, EU:n autonvalmistajilta olisi vaadittu suhteettoman suurta panosta. Ne olisivat joutuneet vähentämään päästöjään vuosina 2009–2015 keskimäärin 23 prosenttia, kun taas niiden korealaisten valmistajien kohdalla, joiden osuus Korean automyynnistä on 95 prosenttia, vastaava luku olisi ollut 10 prosenttia. Taakan jakaminen tällä tavoin ei olisi ollut oikeudenmukaista, ja siksi keskustelimme asiasta korealaisten kanssa.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia tähän lainsäädäntöprosessiin osallistuneita – kansainvälisen kaupan valiokuntaa, esittelijöitä, kansainvälisen kaupan valiokunnan puheenjohtajaa, neuvostoa ja omaa henkilökuntaani komissiossa – työstä, joka on mielestäni erinomainen esimerkki siitä, miten Lissabonin sopimuksen mukaisen ratifointimenettelyn pitäisi sujua.

Robert Sturdy, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan myös kiittää komission jäsentä. Koko prosessi on sujunut erinomaisesti. Olen osallistunut vuosien mittaan moniin yhteispäätösmenettelyihin, ja minun on sanottava, että tämä on ollut yksi parhaista. Varjoesittelijäni ovat käyneet ilmiömäistä keskustelua. Olemme saaneet äärimmäisen hyvän panoksen lähes kaikilta.

Haluan käyttää tämän tilaisuuden kiittäkseni puheenjohtaja Moreiraa. Uskon, että ilman hänen asiantuntemustaan emme olisi päässeet komiteamenettelyä koskevassa asiassa tyydyttävään lopputulokseen. Tämä oli erityisen hankala kiistakohta neuvottelujen loppuvaiheessa. Tänä on jo tuotu esiin monia asioita. Jäsen Jadot'lle haluan sanoa vain sen, että katson ja toivon, että Bretagnen siankasvattajat voivat hyötyä merkittävästi, sillä siankasvattajat elävät vaikeita aikoja eri puolilla EU:ta. Puutun asiaan vain siksi, että olen perehtynyt maanviljelyyn.

Kuten sanoin, keskustelu on ollut laadultaan erinomaista. Kantoja on aina kaksi, ja jäsen Susta on täysin oikeassa: protektionistien ja vapaan kaupan kannattajien välillä kulkee aina jakolinja.

Haluan vain todeta, ettemme voi työntää päätämme pensaaseen, sulkea ovea ja odottaa, ettei maailma jatka menoaan ilman meitä, koska se jatkaa eteenpäin ilman meitä. Toimimme maailmanlaajuisilla markkinoilla, pidimme siitä tai emme. Tähän liittyy ongelmia, mutta se on silti tosiasia. Katson jokseenkin vakaasti, että tämä tarjoaa Euroopan unionille valtavat mahdollisuudet ratkaista rahoituskriisiin liittyvät ongelmansa. Olemme asettaneet standardin tuleville sopimuksille. Niiden tekemisestä ei kuitenkaan tule yhtä helppoa kuin tästä. Olen varma, että edessämme on paljon vaikeampia sopimuksia, ja odotamme pääsevämme tekemään komission kanssa yhteistyötä niiden parissa.

Haluan kiittää kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet tähän keskusteluun tänä iltana. Tämä erinomainen keskustelu on osoittanut, miten kattavasti Euroopan parlamentti voi työskennellä.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna puoliltapäivin (tiistaina 17. helmikuuta 2011).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

George Sabin Cutaş (S&D), kirjallinen. – (RO) Katson, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen voimaantulo vaikuttaisi myönteisesti Euroopan unionin talouteen. Ensinnäkin se auttaisi säästämään tullimaksuissa vuosittain arviolta 1,6 miljardia euroa. Myös kauppa kasvaisi, erityisesti palvelualalla, missä kaupan arvioidaan kasvavan tulevaisuudessa 70 prosenttia, ja maatalousalalla, missä Euroopan unioni vie tällä hetkellä Korean tuotteita arviolta miljardin euron edestä vuodessa.

Samalla tämä on kunnianhimoinen ja innovatiivinen sopimus. Se on ensimmäinen uuden sukupolven vapaakauppasopimus, joka sisältää sekä luvun kestävästä kehityksestä ja työnormien noudattamisesta että seurantamekanismin, johon kansalaisyhteiskunta otetaan mukaan. Pelkoja ongelmista, joita Korean kilpailu voisi aiheuttaa unionin herkällä teollisuudenaloilla, kuten autoteollisuudessa, hälvennetään sisällyttämällä sopimukseen suojalauseke. Sen seurauksena käyttöön otetaan tuonnin ja viennin seurantatoimenpiteitä ja arvioidaan sopimuksen vaikutuksia eri aloilla.

15. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

16. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0009/2011).

Neuvostolle on osoitettu jäljempänä esitetyt kysymykset.

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 1 (H-000010/11)

Aihe: Oikeusvaltioperiaate Serbiassa

Miten neuvosto arvioi oikeusvaltioperiaatteen kehitystä Serbiassa, erityisesti huomioon ottaen kyseenalaisen oikeudenkäynnin Etelä-Serbian Preševon laakson albaanivähemmistöön kuuluvia kapinallisiksi epäiltyjä vastaan?

Enikő Győri, neuvoston puheenjohtaja. – (HU) Neuvoston lausunto oikeusvaltion kehityksestä Serbiassa on esitetty neuvoston 14. joulukuuta 2010 antamissa päätelmissä. Neuvosto ilmaisi päätelmissään tyytyväisyytensä siihen, että Serbia jatkaa uudistusaikataulunsa toteuttamista ja on osoittanut edistymistä Euroopan unionin kanssa allekirjoitetussa väliaikaisessa sopimuksessa määrättyjen säännösten täytäntöönpanemisessa. Päätelmissään neuvosto myös totesi, että Serbia saavuttaa jatkuvasti hyviä tuloksia vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukaisten velvoitteidensa suorittamisessa. Maan on kuitenkin toteutettava lisätoimia erityisesti seuraavilla alueilla: julkishallinnon uudistaminen, oikeusvaltio ja siihen kuuluva oikeusjärjestelmän uudistaminen, korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta sekä liiketoimintaympäristön parantaminen. Neuvosto ei keskustellut oikeusvaltioperiaatteen kehityksestä Serbiassa Bernd Posseltin mainitseman menettelyn kannalta.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Sen jälkeen, kun esitin tämän kysymyksen, ryhmä kansallisuudeltaan albanialaisia Serbian kansalaisia on saanut enimmäisrangaistuksen erityistuomioistuimen näytösoikeudenkäynnissä, jossa heitä syytettiin rikoksista Kosovossa. Eikö tämä olisi kuulunut Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatiolle (EULEX) eikä Serbialle? Voitteko tutkia asiaa ja selvittää tilanteen sen tapauksen osalta, josta olen esittänyt kysymyksen?

Enikő Győri, neuvoston puheenjohtaja. – (HU) Kiitos paljon, jäsen Posselt. Haluan huomauttaa, että Eurooppa-neuvoston Kööpenhaminassa vuonna 1993 määrittämät niin kutsutut liittymisperusteet ovat ratkaisevia seikkoja, jotka kuvaavat neuvoston kannan laajentumisiin ja vakautus- ja assosiaatiosopimuksiin. Perusteet sisältävät ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen, eikä mikään voi olla neuvotteluissa neuvostolle tätä periaatetta tärkeämpää. Voin kertoa, että Unkari puheenjohtajavaltiona ja neuvoston edustajana tunnustaa luonnollisesti pyyntönne ja tämän kysymyksen, on tietoinen tapahtumien vakavuudesta, ja kuten kaikissa liittymis- ja assosiaatiosopimusten menettelyissä, kiinnittää erityistä huomiota näihin seikkoihin myös tässä tapauksessa.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on neuvostolle toinen lisäkysymys, joka liittyy Bernd Posseltin kysymykseen. Kollegani on jo kysynyt, voiko neuvosto harkita erityisesti tässä tapauksessa yhteyden ottamista jälleen kerran hallitukseen ja paikan päällä oleviin vastuuhenkilöihin. Näin ollen haluan jälleen kysyä neuvoston puheenjohtajavaltiolta seuraavaa: voiko puheenjohtajavaltio harkita tässä tapauksessa yhteyden ottamista vastuuhenkilöihin paikan päällä?

Enikő Győri, neuvoston puheenjohtaja. – (HU) Arvoisa puhemies, olette maininnut laajemman yhteyden ja hengen, jossa neuvosto käsittelee vastaavia kysymyksiä, ja voin

luonnollisesti kertoa, että Serbian liittyminen on käynnissä, koska se on toimittanut jäsenyyshakemuksensa, ja mielestäni olemme nyt siirtyneet uuteen vaiheeseen, koska Serbia on vastannut Euroopan komission esittämään kyselyyn. Nämä vastaukset toimitettiin 31. tammikuuta. Kuten kaikissa tärkeissä liittymismenettelyyn liittyvissä seikoissa, Euroopan komissio ja neuvosto kiinnittävät luonnollisesti erityistä huomiota näihin kysymyksiin.

Jim Higginsin laatima kysymys numero 2 (H-000012/11)

Aihe: Pk-yritykset ja puheenjohtajavaltio Unkari

Yksi neuvoston puheenjohtajavaltio Unkarin asettamista tavoitteista on parantaa pienten ja keskisuurten yritysten tilannetta. Voisiko neuvosto kertoa asiasta hieman enemmän ja antaa käytännön tietoja siitä, miten se auttaa pk-yrityksiä, jotka kamppailevat selviytyäkseen?

Enikő Győri, neuvoston puheenjohtaja. – (HU) Pienet ja keskisuuret yritykset ovat tärkeitä toimijoita Euroopan taloudessa. Niiden toiminnan puitteiden parantaminen on yksi puheenjohtajavaltio Unkarin erityisistä painopistealueista. Tulevina kuukausina puheenjohtajavaltion huomio tulee olemaan Eurooppa 2020 -strategian ja strategiassa määritettyjen innovaatio- ja teollisuuspolitiikan lippulaivahankkeiden täytäntöönpanossa sekä sisämarkkinoiden täysimääräisessä toteuttamisessa, koska tällä hetkellä vain 8 prosenttia eurooppalaisista pk-yrityksistä on mukana rajatylittävässä toiminnassa.

Entisen komission jäsenen Mario Montin mietinnön mukaan näihin toimiin on kuuluttava myös kaikkien sisämarkkinoiden toimintaa heikentävien esteiden poistaminen. Tämä voidaan saavuttaa panemalla täytäntöön kaikki direktiivit, erityisesti palveludirektiivi, ja valvomalla niiden noudattamista – myös parlamentti on käsitellyt tätä asiaa tällä istuntojaksolla – tarkasti ja riittävän ajoissa tarjoamalla kuluttajaystävällisiä ratkaisuja yhtenäisellä euromaksualueella (SEPA), helpottamalla verosääntöjen noudattamista niiden yritysten osalta, jotka ovat mukana rajatylittävässä liiketoiminnassa, ja edistämällä pk-yritykset huomioivan Euroopan unionin patentin käyttöönottoa – ja parlamentti teki erittäin tärkeän tähän aiheeseen liittyvän päätöksen tiistaina maanantain keskustelun jälkeen. Kaiken tämän edellytyksenä on se, josta olen juuri puhunut, eli että meidän on innostettava pk-yrityksiä tekemään mahdollisimman monia innovatiivisia investointeja.

Lisäksi puheenjohtajavaltio Unkari aikoo suorittaa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen väliarvioinnin. Tämän aloitteen pitäisi olla todellinen pk-yritysten Magna Carta. Tämän lisäksi puheenjohtajavaltio aikoo edistää kokonaisvaltaista lähestymistapaa uuteen yhtenäiseen teollisuuspolitiikkaan, jonka puitteissa aiomme poistaa kaikki tiedonkulun, taloudelliset ja teknisen tuen esteet, jotka estävät pk-yrityksiä muodostamasta vihreän talouden todellista selkärankaa.

Lisäksi aiomme keventää hallinnollista taakkaa ja valtiojohtoisuuden riskiä paremmalla ja älykkäämmällä sääntelykehyksellä sekä institutionaalisilla muutoksilla. Olemme vakuuttuneita siitä, että on tärkeää vahvistaa pk-yritysten innovaatiokykyä, ja tämä vaatii innovaatioihin uutta lähestymistapaa, joka ei keskity teknisten innovaatioiden edistämiseen. Haluan muistuttaa, että myös Eurooppa-neuvosto teki erittäin tärkeitä päätöksiä innovaatioiden osalta 4. helmikuuta.

Tärkeässä kysymyksessä siitä, miten pk-yritykset saavat rahoitusta, voidaan todeta, että olemme sitoutuneet tukemaan terveiden yritysten mahdollisuuksia saada luottoa ja lainoja vakuuksien, innovatiivisten rahoitusvälineiden ja pankkien tarjoamien suotuisien ehtojen avulla.

Lopuksi haluan lisätä, että puheenjohtajavaltio Unkari jättää neuvostolle EU:n tutkimuksen ja kehityksen alan suuren budjetin ja usean vuoden meno-ohjelmien väliarviointeja koskevat ehdotukset, jotka sisältävät myös pk-yrityksille tarkoitettut tärkeät tukivälineet, kuten riskinjakorahoitusvälineen.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, haluan onnitella puheenjohtajavaltiota siitä, mihin se on päässyt tänään, ja olen tyytyväinen siihen, mitä ministeri sanoi.

Yksi pienyritysten suurimmista ongelmista on liiallinen byrokratia – englanniksi *red tape*. Puheenjohtaja Barroso lupasi vuonna 2004 tehdä jotakin merkittävää tämän ongelman ratkaisemiseksi, mutta sitä ei ole vielä tapahtunut. Kuultuani, mitä neuvoston unkarilainen puheenjohtaja sanoi, haluan todeta olevani erittäin optimistinen.

On erittäin tärkeää, että teemme kaikkemme tämän ongelman ratkaisemiseksi, koska se aiheuttaa suuria vaikeuksia ihmisille, jotka aloittavat tällaisen yritystoiminnan.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Arvoisa puhemies, neuvosto hyväksyi vuonna 2008 Euroopan investointipankin 15 miljardin euron paketin, jonka oli tarkoitus olla tärkein väline pienten ja keskisuurten yritysten pelastamiseen kriisin aikana. Julkaistusta mietinnöstä ilmenee, että varojen käyttöaste oli alhainen ja varoja annettiin pääosin suuryrityksille, mutta pienyritykset eivät saaneet vaadittua rahoitusta. Miten puheenjohtajavaltio Unkari aikoo varmistaa, että pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseen hyväksytyt välineet käytetään ja pannaan täytäntöön oikeudenmukaisesti?

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Ihmettelen vain, ovatko kollegani samaa mieltä kanssani siitä, että on suuri pettymys, ettei täällä ole ilmaistu juurikaan tukea kirjalliselle kannanotolle, jota tukee kollegani West Midlandsin alueelta, Malcolm Harbour, joka on sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtaja.

Hän lähetti tänään sähköpostiviestin, jossa hän totesi, että vain 184 kollegaa 736:sta on allekirjoittanut sen. Tarkoittaako tämä, että kun kyseessä ovat pienyritykset eri puolilla Euroopan unionia, yhteistyö ei ole mahdollista, ja käytännössä on jäsenvaltioiden omalla vastuulla huolehtia omista pienyrityksistään?

Enikő Győri, *neuvoston puheenjohtaja.* – (EN) Haluan ensin vastata Jim Higginsin kysymykseen sääntely-ympäristöstä. Se on todellakin hyvin tärkeä pk-yritysten olemassaololle ja työoloille.

Se, että sovellamme ”pienet ensin” -periaatetta lakien ja politiikkojen valmistelemiseen, on keskeistä uusille puitteille, joita pyrimme luomaan. Tämä on tärkeää kaikilla tasoilla, ei ainoastaan EU:n tasolla – ja uskon, että olette kanssani samaa mieltä – vaan myös kansallisella, alueellisella ja kunnallisella tasolla.

Komissio on tarkistanut valtioneuvoston sääntöjään kannustaakseen jäsenvaltioita ohjaamaan enemmän tukea pk-yrityksille niiden avainalueille, kuten koulutukseen, tutkimukseen ja kehitykseen sekä ympäristönsuojeluun, ja siirtämään huomiota pois suuryrityksistä.

Jäsenvaltioiden sopimus, jolla sallitaan alennettujen arvonlisäverokantojen soveltaminen paikallisesti tarjottaviin palveluihin, muun muassa työvoimavaltaisiin kampaamo-, catering- ja korjauspalveluihin, elvyttää entisestään taloudellista toimintaa ja luo työpaikkoja, ja komissio on erittäin tyytyväinen tähän päätökseen.

Paremmen sääntelyn osalta komissio on jo jättänyt tärkeitä lainsäädäntöaloitteita. Se on hyväksynyt ehdotuksen alv-direktiivin muuttamisesta sähköisen laskutuksen esteiden poistamiseksi, ja tämä tuo keskipitkällä aikavälillä miljardien eurojen säästömahdollisuudet.

Komissio teki myös helmikuussa ehdotuksen, jonka mukaan jäsenvaltiot voisivat hyväksyä mikroyrityksille vähemmän kuormittavat kirjanpito vaatimukset, ja täytti näin sitoumuksensa pieniä yrityksiä koskevan toimintasuunnitelman osalta. Tämä voi vähentää kuormitusta jopa 6 miljardilla eurolla. Komissio kannustaa jäsenvaltioita pääsemään sopimukseen mahdollisimman pian, jotta jäsenvaltiot, jotka haluavat hyödyntää tätä mahdollisuutta, voivat tehdä niin, ja meidän neuvostossa on todellakin edettävä tämän mukaisesti.

Komissio aikoo myös arvioida huolellisesti mahdollisten uusien lainsäädäntöehdotusten tuomat rasitukset myös muiden kuin pk-yritysten kannalta. Meillä on käsiteltävänä useita hyviä ehdotuksia, ja seuraamme tätä aihetta kilpailukykyneuvostossa ja pyrimme käsittelemään mahdollisimman monia näistä kysymyksistä mahdollisimman nopeasti.

Siirryn nyt toiseen kysymykseen rahoituksen saatavuuden parantamisesta, ja pyrin viittaamaan tähän jo avauspuheenvuorossani. Helpottaakseen kipeästi kaivatun luoton saatavuutta Euroopan investointipankki lainasi pk-yrityksille vuonna 2008 miljardi euroa, jossa kasvua oli 60 prosenttia vuoteen 2007 verrattuna.

Tavoitteena on lainata myöhemmin enemmän rahaa näiden kysymysten ratkaisemiseen. Muistan erittäin hyvin, että kun olin itse vielä Euroopan parlamentin jäsen, vastasin Euroopan investointipankkia koskevasta lausunnosta. Talous- ja raha-asioiden valiokunnalle valmistelemassani lausunnossa tein arvioinnin. Minun on todettava teille, että EIP reagoi hyvin nopeasti muuttuneeseen tilanteeseen ja muutti painopistealueitaan. Suhtauduimme siis myönteisesti näihin EIP:n toimiin.

Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että rahat eivät aina päädy oikeille vastaanottajille, ja että tarvitaan parempaa organisointia. Tämän osalta katson, että meidän on todellakin kiinnitettävä huomiota osapuoliin eli Euroopan investointipankkiin ja jäsenvaltioihin, jotka toimivat useimmissa tapauksissa kumppaneina. Emme saa aina syyttää Euroopan investointipankkia täytäntöönpanosta, jota se ei ole itse suorittanut.

Näin ollen olen samaa mieltä toisen kysymyksen osalta siitä, että on erittäin tärkeää, että yhteisön rahat ja EIP:n lainat päätyvät oikeille vastaanottajille, eli pienille ja keskisuurille yrityksille.

Nähdäkseni neuvosto ei voi esittää kantaansa kirjallisiin kannanottoihin, joten jos arvoisa puhemies ei pahastu, en kommentoi aihetta.

Georgios Papanikolaoun laatima kysymys numero 3 (H-000014/11)

Aihe: Vesihuoltoa ja juomavettä koskevat aloitteet

Puheenjohtajakautensa painopistealueita koskevassa tiedotusmateriaalissa puheenjohtajavaltio Unkari ilmoittaa, että se haluaa kiinnittää erityistä huomiota vesihuoltoon ja juomaveden sekä vesivaroihin liittyviin ääri-ilmiöihin.

Koska puheenjohtajakauden ohjelmassa ei selvennetä, mitä toimintalinjoja näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on määrää noudattaa, pyydän puheenjohtajavaltiota ilmoittamaan Euroopan parlamentille, mitä nimenomaisia aloitteita se aikoo tehdä tällä

alalla? Arvioiko se, että Euroopan unionin jäsenvaltioissa ilmenee lähivuosina konkreettisia ongelmia vesihuollossa sekä vesivarojen ja juomaveden turvaamisessa?

Enikő Győri, *neuvoston puheenjohtaja*. – (HU) Haluan vastata Georgios Papanikolaoun kysymykseen vesivaroista. Tämä aihe on erityisen merkittävä puheenjohtajakolmikoin maille Espanjalle, Belgialle ja Unkarille. Se on tärkeä näkökohta yhteisessä ohjelmassa, jonka laadimme yli kaksi vuotta sitten, ja jokainen maa teki siihen lisäyksiä kuuden kuukauden puheenjohtajakaudellaan osallistuakseen yhteisen ohjelman toteuttamiseen vesipolitiikan yhdenmukaisen lähestymistavan osalta. Jatkamme näin ollen Espanjan ja Belgian aloittamaa työtä, ja haluamme lisätä oman panoksemme esittämällä vesipolitiikkaa koskevat päätelmät neuvoston kokouksessa kesäkuussa 2011.

Nämä päätelmät kattavat kolme tärkeää aihetta. Ensimmäinen on veteen liittyvien ääri-ilmiöiden, kuten tulvien, vesipulan, liiallisen pintaveden ja sademäärän epätasaisen jakautumisen yhdenmukainen hallinta. Toinen aihe on veden tarjoamien ekosysteemipalveluiden rooli. Tämä on hyvin jännittävä aihe, josta emme mielestäni puhu nykyisin riittävästi. Pidämme itsestäänselvyytenä sitä, että meillä on vettä, ja käytämme kosteikkoluontotyyppejä meille tarjottuihin ekosysteemipalveluihin, mutta meidän olisi osoitettava näille suurta arvostusta. Kolmas aihe on yhteistyön tehostaminen vesihuollon alalla sekä kansainvälisellä tasolla että EU:n jäsenvaltioiden välillä.

Neuvoston päätelmien tarkoituksena on antaa panoksensa Euroopan komission Euroopan vesien käsitettä koskevaan tiedonantoon, joka on määrä hyväksyä vuonna 2012 ja jossa korostetaan EU:n jäsenvaltioiden vesivarojen kestävä hallinnan sekä vesivarojen ja vesihuollon turvaamisen tärkeyttä.

Lopuksi, hyvät kollegat, Unkarin puheenjohtajakauden aikana on myös konferensseja ja tapahtumia, joiden aiheena on vesi, kuten esimerkiksi Euroopan sisävesivarojen tulevaisuutta koskeva konferenssi, joka pidetään Budapestissa 23.–25. maaliskuuta ympäristöministerien epävirallisen kokouksen yhteydessä. Haluan sanoa vielä yhden asian. Puheenjohtajavaltio Unkarin ensisijaisena tavoitteena on varmistaa Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian laatiminen ja tässä yhteydessä myös vedellä, juomavetemme suojelemisella ja yhdenmukaisella vesipolitiikalla on luonnollisesti erityinen merkitys.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, kiitos paljon vastauksesta. Haluan lisätä, että vuonna 2007 komissio totesi tiedonannossaan ”Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa” katsojansa, että Euroopan unioni voisi tarjota varoja vedenhankinnan infrastruktuurien lisäämiseen.

Muistutan myös, että useilla Euroopan syrjäisillä alueilla, erityisesti etelän pienillä saaristoilla, kuten Egeanmeren saarilla, on vakavia ongelmia vesihuollossa ja juomaveden saatavuudessa, ja että suolanpoiston kaltaiset menetelmät ovat erittäin kalliita.

Kysymys on näin ollen selvä: aiotko edistää ja suhtaudutko myönteisesti ajatuksiin edistää keskustelua yhteisön suorasta tuesta syrjäisten alueiden vesijohtoverkoille?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Kun otetaan huomioon, että Unkari ja Romania nimettiin 3. helmikuuta Tonavan alueen ympäristönsuojelun painopistealakohtaisiksi koordinaattoreiksi, erityisesti veden laadun säilyttämisen ja ylläpitämisen osalta, haluan kysyä teiltä, milloin koordinaattorit aikovat panna tämän painopistealan täytäntöön, koska täytäntöönpano auttaa meitä takaamaan juomaveden laadun. Esimerkkinä esitettyjen hankkeiden ansiosta olemme tehneet investointeja sekä jäteveden käsittelylaitosten

rakentamiseen että juomavesivarojen suojeluun käytettävien menetelmien ja välineiden kehittämiseen. Näin ollen meidän on tärkeää keskustella Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian täytäntöönpanosta.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Minunkin kysymykseni liittyy Tonavan aluetta koskevaan strategiaan. Me luonnollisesti haluamme parantaa Tonavan veden laatua dramaattisesti. Aikovatko kaikki jäsenvaltiot laatia aiheesta toimintasuunnitelman, jossa otetaan vaiheittain huomioon myös sivujokien viemärijohdot, jotta myös sivujoet ovat puhtaampia ja jotta Tonavan vedenlaatu paranee suistolle saakka? Aikovatko kaikki asianosaiset jäsenvaltiot laatia toimintasuunnitelmat?

Enikő Győri, *neuvoston puheenjohtaja.* – (HU) Paljon kiitoksia kysymyksistä, ja kysymykset myös osoittavat, että tämä on Euroopan unionille hyvin tärkeä aihe, ja mielestäni emme käytä näiden kysymysten käsittelyyn läheskään niin paljon aikaa kuin mitä ne ansaitsisivat. Pelkästään esittämällä päätelmiä ja kohdistamalla huomion esimerkiksi äärimmäisten sääolosuhteiden aiheuttamiin vesiongelmiin puheenjohtajavaltio Unkari pyrkii tasoittamaan tietä sille, että Euroopan komissio voi esittää senhetkisellemme puheenjohtajavaltiolle ja neuvostolle parhaat mahdolliset ehdotukset vuoden 2012 ”vesisuunnitelmassa”.

Georgios Papanikolaou mainitsi Egeanmeren saarten ongelmat. Tämä on mielestäni hyvin tärkeää niillä asuville ihmisille, ja se on aivan yhtä tärkeää Etelä-Italialle tai Barcelonalle – kaikkihan me varmasti muistamme, että Barcelonassa oli niin paha pula juomavedestä, että makeaa vettä oli tuotava sinne tankkereilla – ja näin ollen kaikki tämä osoittaa, että meidän on keskeisen tärkeää ratkaista nämä kysymykset.

Laatimalla neuvoston päätelmiä innoitamme komissiota, ja uskon, että kun esimerkiksi monivuotista rahoituskehystä koskeva keskustelu käynnistyy, meidän on laadittava päätelmät niin, että voimme ohjata varoja parhaalla mahdollisella tavalla Euroopan unionin yhteisiin ongelmiin.

Silvia-Adriana Ticaun ja Alfreds Rubiksin kysymykset koskivat Tonava-strategiaa. Jos sallitte, haluaisin vastata niihin samalla kertaa. Olimme erittäin tyytyväisiä siihen, että komission jäsen Hahn esitteli toimintasuunnitelmat Unkarissa helmikuun alussa. Toimintasuunnitelmia on 13, ja mitä tulee juomavedestä ja jätevedenkäsittelystä esittämiinne kysymyksiin, on olemassa niin kutsutut toimintasuunnitelmat kaikkentyyppisiin tulviin ja kuivuuksiin liittyville kysymyksille, ja jokaista näistä johtaa kaksi maata. Mielestäni tämä on erittäin hyvä keino myös alueellisen yhteistyön vahvistamiseen Tonava-strategian ohella. Kaiken lisäksi osallistujiin kuuluu kahdeksan EU:n jäsenvaltiota ja kuusi kolmatta maata, ja on erittäin innostavaa, että meillä on näin kattava strategia, jonka puitteissa voimme toteuttaa konkreettisia toimia kaikkien kysymysten osalta. On totta, ettei tarkoitukseen ole myönnetty uusia varoja, mutta olen varma, että näissä puitteissa olemassa olevat hankkeet voidaan järjestellä uudelleen, ja vahvistamalla rajatylittävää yhteistyötä voimme saavuttaa paljon tehokkaamman tuloksen kuin niin, että kaikki maat toimisivat yksin. On mahdotonta ryhtyä yksittäisiin toimenpiteisiin joella, joka yhdistää meidät kaikki.

Meillä voi tietysti edelleen olla loistavia suunnitelmia, jos emme pane näitä täytäntöön, ja näin ollen toivon kovasti, että voimme keskustella näistä neuvoston kokoonpanoissa vielä nyt Unkarin puheenjohtajakauden aikana. Annoimme prosessille alkusysäyksen yleisten asioiden neuvoston kokouksessa 31. kesäkuuta ja seuraamme tarkkaavaisesti työn etenemistä. Työ edistyy melko hyvin, myös työryhmätasolla, ja Unkarin puheenjohtajakauden loppupuolella voimme hyväksyä strategian yleisten asioiden neuvostossa; Eurooppa-neuvosto voi vakuuttaa meille tukeaan asian suhteen, ja sen jälkeen

on meidän tehtävämme panna se täytäntöön mahdollisimman täydellisesti aina jätevedenkäsittelystä juomaveden suojelemiseen.

Vilija Blinkeviciuten laatima kysymys numero 4 (H-000016/11)

Aihe: Vammaisten henkilöiden ja heitä edustavien järjestöjen osallistuminen vammaisia henkilöitä koskevaan päätöksentekoon

Komission julkistama eurooppalainen vammaisstrategia 2010–2020 tulee koskemaan noin 80 miljoonaa vammaista henkilöä Euroopan unionissa. Komissio on yksilöinyt kahdeksan keskeistä toiminta-aluetta: esteettömyys ja saavutettavuus, osallistuminen, yhdenvertaisuus, työllisyys, koulutus, sosiaaliturva, terveydenhuolto ja ulkoiset toimet. Euroopan unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita kehoitetaan panemaan strategia kokonaisuudessaan täytäntöön. Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen mukaan sopimuspuolten on vammaisia henkilöitä koskevia päätöksiä tehdessään neuvoteltava tiiviisti vammaisten henkilöiden kanssa ja aktiivisesti osallistettava heidät heitä edustavien järjestöjen kautta. Vastaavaa määräästä ei valitettavasti ole otettu uuteen vammaisstrategiaan.

Onko neuvosto toteuttanut konkreettisia toimia taatakseen, että YK:n yleissopimuksessa vahvistettua vammaisten oikeuksia koskevaa periaatetta, ettei mistään vammaisia henkilöitä koskevasta pidä päättää heitä kuulematta, noudatetaan? Mikä olisi neuvoston kanta siihen, että perustetaan vammaiskomitea, joka vastaa toiminnastaan työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvostolle (EPSCO) ja jonka puheenjohtajana toimisi EU:n kiertävää puheenjohtajuutta hoitava maa? Eikö neuvosto katso, että näin komissiolla ja jäsenvaltioilla olisi paremmat edellytykset osallistua YK:n vammaisyleissopimuksen täytäntöönpanoon?

Enikő Győri, neuvoston puheenjohtaja. – (HU) Arvoisa puhemies, minäkin olen hyvin tyytyväinen siihen, että meillä oli vielä aikaa tälle kysymykselle. YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista on asianmukainen ja tehokas keino edistää ja suojella vammaisten henkilöiden oikeuksia Euroopan unionissa, ja sekä yhteisö että sen jäsenvaltiot pitävät sitä hyvin merkittävänä. Neuvosto haluaa muistuttaa arvoisaa jäsentä, että se on tuonut jo useaan otteeseen ilmi, että jos aiomme täyttää vammaisten henkilöiden tarpeet ja haluamme varmistaa heidän yhdenvertaisen osallistumisensa yhteiskuntaan, on tärkeää, että otamme heidät mukaan heitä koskevien päätösten ja politiikkojen laatimiseen.

Vuosina 2008 ja 2010 hyväksymissään päätöslauselmissa neuvosto kehotti jatkuvasti vammaisia henkilöitä ja heidän järjestöjään osallistumaan päätöksentekoon. Kuten muistamme, neuvosto hyväksyi myös direktiivin, jossa säädetään kielto vammaisuuteen perustuvalla syrjinnällä työssä ja ammatissa. Yllä mainitussa direktiivissä määrätään myös jäsenyydestä ja osallistumisesta työntekijä- ja työnantajajärjestöissä, mikä tarkoittaa, että tämä on neuvoston hyväksymä erityinen toimenpide, joka tarkoituksena on varmistaa, että vammaiset henkilöt voivat todella osallistua päätöksentekoon.

Komissiolla on myös uusi vammaisstrategia. Olemme erittäin tyytyväisiä siihen, että se julkaistiin syksyllä ja että se keskittyy pääosin YK:n vammaisyleissopimuksen täytäntöönpanoon. Puheenjohtajavaltio Unkari aikoo esittää neuvostolle strategiaan liittyvät päätelmäluonnokset tavoitteenaan strategian hyväksyminen kesäkuussa Unkarin puheenjohtajakauden loppuvaiheessa. Erillisen vammaiskomitean perustamisen osalta neuvosto ei ole tähän mennessä saanut ehdotuksia tutkittavakseen. Tässä yhteydessä on hyvä muistaa, että neuvosto voi käyttää lainsäädäntövaltaansa vain komission esittämien

ehdotusten pohjalta, ja pidämme tietysti aina parlamenttia silmällä, mutta näin lainsäädäntö toimii EU:ssa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). - (LT) Arvoisa puhemies, tämän vuoden tammikuussa Euroopan parlamentissa pidetyssä Euroopan vammaisfoorumin järjestämässä kokouksessa Euroopan komission varapuheenjohtaja Viviane Reding totesi, että jotkin EU:n jäsenvaltiot eivät tue neuvoston direktiiviä uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattomasta yhdenvertaisesta kohtelusta. Näin ollen syrjinnän vastainen direktiivi on yksi tärkeimmistä kysymyksistä ihmisoikeuksien alalla erityisesti vammaisten oikeuksien takaamisen osalta. Aikooko Unkari, joka on tällä hetkellä Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja, ryhtyä mihinkään erityisiin toimiin tämän direktiivin hyväksymiseksi ja tarkistamiseksi, ja mihin erityisiin toimenpiteisiin te aiotte ryhtyä tien avaamiseksi tälle direktiiville?

Ádám Kósa (PPE). - (HU) Arvoisa ministeri, paljon kiitoksia vastauksestanne. Haluan kannustaa neuvostoa kiinnittämään huomiota vammaisten henkilöiden osallistumisen tärkeyteen. Kysymys vaikuttaa myös parlamentin työhön sen osalta, miten jäsenet voivat tulla mukaan tähän prosessiin, koska meidän niin sanoakseni edustamme kansoja. Haluan onnitella puheenjohtajavaltiota siitä, että se on käsitellyt vammaisuuden kysymystä korkealla tasolla puheenjohtajakolmikoden kauden loppuun. Kysymykseni kuuluu, aikovatko myös seuraavat puheenjohtajavaltiot käsitellä vammaisuuden kysymystä samalla tasolla?

Enikő Győri, *neuvoston puheenjohtaja.* - (HU) Paljon kiitoksia lisäkysymyksistä. Mitä tulee Vilija Blinkevičiūtėn ensimmäiseen kysymyksen syrjinnän vastaiseen direktiiviin liittyvästä kehityksestä, voisin sanoa, että ”nyt aiomme ratkaista tämän”, koska voisin joka tapauksessa sanoa niin, mutta en aio sanoa tällaisia asioita. Tiedämme kaikki, miten tuskastuttavan hidasta tämän lainsäädäntöluonnoksen eteneminen on ollut viimeisten kolmen vuoden aikana. Mekin aiomme tietysti edetä. Jotta voimme tehdä niin ja säilyttää uskottavuutemme, yritämme keskittyä juuri siihen direktiivin osaan, joka koskee vammaisuutta. Aiomme näin ollen keskustella vammaisuuteen liittyvistä näkökohdista kahdella kierroksella ja toivomme, että voimme vakuuttaa jäsenvaltiot etenemään ainakin tässä suhteessa. Emme kuitenkaan pyri kaikkiin suuntiin, vaan pyrimme keskittämään huomiomme tähän kysymykseen.

Minun on sanottava, että tämä on hyvin vaikeaa. Jäsenvaltiot vetoavat usein talousasioihin ja talousvaikeuksiin. Myös kotimaani entinen hallitus joutui pyytämään jatkoaikaa voidakseen panna täytäntöön EU:n politiikat ja sisäpolitiikan esimerkiksi esteiden poistamisessa, ja kriisien ja säästötoimien aikana kaikki tämä on jäsenvaltioille vaikeaa. Kun otetaan huomioon, että sitouduimme tekemään tästä ihmiskeskeisen puheenjohtajakauden, uskon kuitenkin, että meidän on todellakin edettävä tässä erittäin tärkeässä kysymyksessä – koska kuten Ádám Kósa aina sanoo, tämä ei koske ainoastaan vammaisia henkilöitä, vaan monia muita nuorista äideistä vanhuksiin, monia muita kuin niitä, joita kutsumme vammaisiksi henkilöiksi – toisin sanoen on neuvoston vastuulla saavuttaa edistystä tässä asiassa.

Ádám Kósa kysyi, miten voimme ottaa parlamentin paremmin mukaan, tai miten voimme työskennellä yhdessä. Mielestäni Ádám Kósa tekee erinomaista työtä laajennetun vammaisasioiden työryhmän puheenjohtajana ja ylläpitää erittäin hyviä suhteita sekä neuvostoon ja puheenjohtajavaltioon että komissioon. Kuten näemme useiden kysymysten kohdalla, jos parlamentti toimii johtavassa roolissa – ja olen varma, että parlamentti toimii johtavassa roolissa vammaisasioiden – komissio ja neuvosto voivat vain seurata sen

esimerkkiä. Nämä voidaan näin ollen sisällyttää komission ehdotuksiin, jotka esitetään sen jälkeen neuvostolle. Kun katsotaan romanistrategiaa, Lívia Járókan mietinnöllä, joka hyväksyttiin maanantaina kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, on hyvä mahdollisuus tulla sisällytetyksi komission ehdotukseen ja esitetyksi neuvostolle. Suositteaisin näin ollen tätä toimintatapaa, ja olisin tyytyväinen, jos tämä erinomainen yhteistyö voisi jatkua.

(EN) Kysymyksiin, joihin meillä ei ollut aikaa vastata, toimitamme vastaukset kirjallisessa muodossa.

Puhemies. – (EN) Se on totta, mutta annan Nikolaos Chountisin esittää tähän kysymykseen liittyvän lisäkysymyksen.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, en halua, että esittämästäni kysymyksestä keskustellaan. Olen kiitollinen pyrkimyksestänne, mutta en halua häiritä järjestystä.

Haluan esittää yhden huomautuksen, joka ei liity erityisesti puheenjohtajaan, ja esitän asiani lyhyesti. Haluan vain sanoa, että koska meillä on parlamentaarista valvontaa koskeva ongelma, kuten hyvin tiedätte, on ollut kolme täysistuntoa, joissa ei esitetty kysymyksiä neuvostolle, ja menettelyt vähentävät lopulta käytettävissä olevaa aikaa. Voitteko näin ollen keskustella puhemiesihistön kanssa siitä, miten tämä aika voidaan rajata?

Paljon kiitoksia ponnisteluistanne. En halua ylittää minulle varattua aikaa, enkä halua, että kysymyksestäni keskustellaan, ja kiitän arvoisaa ministeriä, joka oli valmiina odottamassa.

Puhemies. – (EN) Arvoisa jäsen Chountis, olen tietoinen valituksestanne, ja tuen sitä täysin.

Puhemiesihistö ei kuitenkaan tee päätöksiä keskustelujen ajoituksesta, keskustelujen sisällöstä tai puheajasta – sen tekee, merkillistä kyllä, puheenjohtajakokous, joka yrittää aina saada liikaa asioita esityslistalle. Me puheenjohtajiston jäsenet, myös minä, joudumme hoitamaan tämän aiheuttamat ongelmat ja siivoamaan jäljet.

Pyydän anteeksi kaikilta, jotka eivät saaneet puheenvuoroa. Kuten neuvoston puheenjohtaja Györi aivan oikein totesi, kaikkiin kysymyksiin, joihin hänellä ei ole ollut aikaa vastata tänään – ja niihin, joihin hän on vastannut, hän on vastannut hyvin taitavasti – vastataan kirjallisesti.

Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

17. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

18. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 20.55.)